

உ

சு. உ. ம. ய. ம.

சிவஞானசித்தியார் பரபகஷமுலம்.

இஃது

சுக்லாக்ஷிபுண்டிததொன்னும

திருத்துறையு

அருணந்திசிவாசாரியார்

திருவாய்மலாந்தருளியது.

இதற்கு

தத்துவப்பிரகாசருடையுடன்

கொன்றமாநகரம் ம-ா-ா-புரீ

முருகப்பமுதலியாரவாகள் பௌத்திரரும்

அருணாசலமுதலியாரவர்கள்

புத்திரருமாய

சண்முகசுந்தரமுதலியாரால்

பரிசோதித்து

சென்னை தண்டையராப்பேட்டை

இலக்ஷ்மீவிநாயக அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

புவனா பக்ருனிமீ

(Registered Copy Right.)

விளம்பரம்.

வைசுவசித்தாந்தசாத்திரம் பதினான்கினுள் உரையுடன்
அச்சிட்டிருக்கும் சரத்திரங்குளின் விபரம்.

		ரூபா. அணா. பை.		
திருவந்தியார்	மூலமுமுனையும்	0	2	0
திருக்களிற்றுப்படியார்	சை	0	4	0
இருபாவிருபுத்து	சை	0	3	0
உண்மைவிளக்கம்	சை	0	1	6
வினாவெண்பா கொழுககவி	}	0	1	3
உண்மைநெறிவிளக்கம்				
போற்றிப்பொருடை	சை	0	1	3
சங்கற்பநிராகரணம்	சை	0	8	0
இவைகளொன்றாய்ச்சேர்த்துக்கட்டியது		1	8	0
சிவப்பிரகாச மூலமுமுனையும்		1	8	0
சிவஞானசித்தியார்பரபக்தம்		1	8	0

இப்புத்தகம் வேண்டியவர்கள் சென்னப்பட்டணத்தைச்சார்ந்த சிந்தாத்திரிப்பேட்டை ஐயாமுதலியாவீதி - நகர-வது கதவிலக்கமுள்ள - ம - ஈ - ஈ - ஸ்ரீ, கொன்றமாநகரம் முருகப்பமுதலியாரவர்கள் வீட்டில் அருணாசலமுதலியாரவர்கள் குமாராசண்முகசுந்தரமுதலியாரிடத்திலும், சென்னைத் தங்கசாலைவீதிசுமைதாங்கிக்கடுத்த-உடக - வது கதவிலக்கமுள்ள வீட்டில் வே. குமாரசுவாமிஐயரிடத்திலும் விலக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

முகவுரை.

ஆன்மாக்கள் பலவற்றுளும் முத்தியையடைவதற்குக்காரணமாயுள்ளது மானுடதிகேசமேயாம். அததிகேசத்தை யடை யப்பெற்ற நமது சிற்றறிவிற்குப் பொன்னுத்துணையாயுள்ளது கல்வியொன்றே. அக்கல்வியை சமஸ்கிருதமென்னும் ஆரிய மொழியினும், தமிழ்மொழியினும், தொன்றுதொட்டுப்பயின்று, அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னு நான்கின்பங்களை யும் பெறப்படும். தமிழ்நாட்டிற்பிறந்து தமிழ்ப்பயின்றுவருநாம் பாலியத்தில் ஆத்திரூடி, கொன்றைவேந்தன், வாக்குண்டாம், நல்வழி, நன்னெறி, முதுமொழிக்காஞ்சி, இன்னொன்றிப்பது, இனியாநாற்பது, திரிகடுகம், நான்மணிக்கடிகை, சிறுபஞ்சமூலம், ஏலாதி, நீதிநெறிவிளக்கம் என்னும் சிறுநூற்களை நற்குணநற் செய்கையமைந்த உபாத்தியாயரிடத்திற் கற்றுக்கொளல்வேண்டும். இதன்பின் இலக்கணநூலிற் சுருக்கமாயுள்ளதை வாசித்தல்வேண்டும். பின்னர் ஸ்ரீமத்உமாபதிசிவாசாரியார் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி:—

“வள்ளுவ, ரன்பாமொழி வாசகந், தொல்காப்பியமும்,
தெள்ளு பரிமேலழகர் செய்தவுரை,—யொள்ளியசீர்த்
தொண்டர் புராணம், தொகைச்சித்தி, யோராறுந்
தண்டமிழின் மேலாந்தரம்.”

என்னுநூற்களைக் கற்று அதிலமைந்த நல்லொழுக்க நற்செய்கைகளைப்பெற முயல்வ்வேண்டும். வீடுபேற்றிற்குரிய சாதநங்களைபுணர்த்துஞ் சைவசித்தாந்தசாத்திரங்கள் பதினாண்டினுள் விரிவாய் மிகத்தெளிவாயும் ஒதுப்புவது சிவஞானசித்தியா

ரொன்றே. “ஆறாறு தத்துவமு மாணவமும் வல்வினையு, நீராக முத்திநிலை நிற்போர்க்குப்—பேறாகப், பார்விரித்த நூலெல்லா ம் பாத்தநியச் சித்தியிலே, யோவிருத்தப் பாதி போதும்.” என்றுசிவபோகசாரத்தினும் “பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத் தமாக வுணமை, சாதிததார் பொன்னடியைத் தான்பணிவ தெ ந்நாளோ” எனத் தாயுமானவரினும் “சிவத்திறகு மேற்றெய்வ மில்லை, சிவஞானசித்திககு மேற்சாத்திரமில்லை” எனப் பழமொ ழி வழக்கினும் கூறியிருக்கின்றன.

இதனை மதுமாம்சபக்ஷணிக எல்லாத நற்குண நற்செய் கைகளையுடைய சற்சைவர்களே ஒதலு மோதுவித்தலும்வேண டும். இதனையோதியுணரும்பொழுது சிவதீக்ஷாவானகளாய் ப க்திசிரத்தையுடனோதியுணாவாராயின் மோக்ஷவீடடைதல் சத் தியம், சத்தியம், சத்தியம்.

நூலாசிரியர் வரலாறு.

* அருணந்திசிவாசாரியார் திருத்துறையூரில் ஆதிகைசவர்கு லத்திலவதரித்து வேதாகமங்களை யோதியுணர்ந்து அக்காலத் துள்ளகல்விமான்களாற் சகலாகமபணடிதனொனப் பெயர்பெற் றுச்செருக்குற்றிருந்தனர்.

அக்காலத்தில் திருப்பெண்ணாகடத்தில் வேளாளர்குலத்த ல் திருவவதாரஞ்செய்து திருவெண்ணெய்நல்லூரில் நன்மாம னார்வீட்டில் வளர்ந்துவருஞ் சுவேதவனப்பேருமாளென்னும் மெய்கண்டதேவர், ஐந்துவயதிற்குள் அவ்வுரிலெழுந்தருளியி ருக்கும் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வேதசிவாகமாதிகளை யோதியுணர்ந்திருந்தனர்.

அருணந்திசிவாசாரியார் திருவெண்ணெய்நல்லூரிற்சென் று தமதுசிஷ்யவர்க்கங்களுக்கு வேதசிவாகமாதிகளைப் பாட

மோதிவருநாளில், சிஷ்யவாககங்கள் நாளுகருநாட் குறைந்து தம்மிடத்தில் வராதிருப்பதைக்கண்டு யாதுகாரணமெனவினாவுகாலையில், யாவரும் மெய்கண்டதேவர் ஐந்துவயதிற்குள் பொல்லாப்பிள்ளையாரிடத்தில் வாசிக்கப்பெற்று யாவாக்குஞ்சந்தேகவிபரீதமற வேதசிவாகமாதிகளைக் கறபித்துவருகின்றனனெனக் கேள்வியுற்றுச் சந்தேகமடைந்து சிஷ்யவாக்கத்துடன் மெய்கண்டதேவாவீற்றிருக்குமிடத்திற்குச் சென்றனார். அதுகாலையில் மெய்கண்டதேவரிடத்தில் தம்மிடத்தில் வராதிருக்கும் சிஷ்யரகளியாவரும் வாசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அருணந்திசிவாசாரியாவரைவ அவ்விடத்துற்ற மாணாக்கர்கள் கண்டு பிரதமாசாரியரானதால் எழுந்து வந்தனவழிபாடுகள் களைச்செய்ய மெய்கண்டதேவா தலைகுனிந்து மெண்ணுற்றிருந்தனார். அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவர் தமக்குமரியாதையெய்யாது பராமுகராயிருப்பதைக்கண்டு கர்வத்திருந்தனர். மெய்கண்டதேவா மாணாக்கர்கள் மீண்டும் வாசிக்கத்தொடங்க அப்பொழுது ஆணவமலத்தினது பிரகங்கம்வந்தமையால் அருணந்திசிவாசாரியார் மெய்கண்டதேவரை ஆணவமல மெத்தன்மையை யுடையதென உலாவிக்கொண்டே வினாவு மெய்கண்டதேவர் அருணந்திசிவாசாரியாரது வாசிப்பின் தேர்ச்சியும் அதனாலவடைந்திருக்கும் கர்வத்தையுங்கண்டு குறிப்பாய் அவரைநோக்கிப் பார்த்தருளினார்.

மெய்கண்டதேவர் சிவாநுபூதிச் செல்வரானதினாலும், அருணந்திசிவாசாரியார் கல்வித்தேர்ச்சியான் அதிதீவிரபக்குவமடைந்திருந்தமையானும், மெய்கண்டதேவர் தம்மைச்சுடைய குறிப்பறிந்து, தாமிப்பொழுதடைந்திருப்பது ஆணவமலமென ஷுணரப்பெற்று, உடனே அஞ்சுதலுற்று, மெய்கண்டதேவரடிக்களிலிழந்து தமக்கு ஞானாதுக்கிரகஞ்செய்யும்படி வேண்டினார்.

ழிக்கொண்டனா. மெய்கண்டதேவ ரவ்வாறேயதுக்கிரகித்துத் தம்மிடத்திருநத வடமொழிச் சிவஞானபோதமும் அதற்குத் தாம் செய்தருளிய தென்மொழி வார்த்திகப்பொழிப்பையுங் கொடுத்தருளினா.

அருணந்திசிவாசாரியார வடமொழியினும் தென்மொழியினும் மெய்கண்டதேவரடியார்கள் நாற்பத்தொன்பதின்மருள் மிகுந்தபயிர்ச்சியுடையராய் தமது ஆசிரியராத்ந்த சிவஞான போதத்திற்கு லோகோபகாரமாய் வழிநூல்செய்து சிவஞான சித்தியாரொனப் பெயரிட்டருளினர்.

சிவஞானசித்தியார் பரபகூத சுபகூதமென

விரண்டுபிரிவையுடையது.

பரபகூதம்.

“முகவுணரீயிற்றசமெழுமூன் நதன்முப்பாறென்று
மூதுலகன்முப்பாறென்றெண்ணைநதாம்புத்தன்
திகழ்மூவர்க்கோடொடிகண்டனாக்கெட்டிரேழ்
சேவகனுக்கீனாந்தோடிருமூன்றும்பாட்டன்
பகர்பதின்மூன்றீனாந்தேபாகரணீரிரண்டாம
பரிணாமநான்கிருநான்கேமாயாவாத
நிகழைம்மூன்றறுமூன்றும்பாற்கரியற்கேழா
நிரீச்சுரற்குச்சுதராத்திரியெழுமூப்பாறென்றே.”
என்னுந்தொகையையுடையது.

சுபகூதம்.

“ஐந்துதுதியீரோழுமளவையாரு
மாநிதனிலெழுபதுபின் தொண்ணூற்றாறு
நந்துசதுட்டயநாற்பானவமும்பின்னவமு
நநிரகாந்குராள்பதினிலொன்றிழிந்திருந்து

கந்தன்முகமேரராறுகரமங்கீரூறுங்
கருதிடுவங்கணபதியைங்கரமுமிருபதமுஞ்
சிறுதையிவைமுவொன்பதோடுமுன் ஓர்ஊறுஞ்
சிவஞானசசித்திகுவபககமெனத்தெளியே.”

என்னுநதொகையையுடையது.

இந்நூலைத் தமிழிலியற்றவேண்டுகாரணம்.

சீராகயிலைத்திருவாய்மலாந்தசிவாகமங்கற்
ரூராய்வதுவடசொற்பயின்ரூர்க்கெளிதம்மொழியைச்
சாராதவருமத்தத்துவஞானநலைப்பதற்
கேரார்தமிழ்ச்செய்யுளான்மயநீரவெழுதுவனே.

உரையாசிரியர்களின் பெயர்.

இந்நூலிற்கு உரையாசிரியர்களின்பெயர் பெரும்பாலும்
பிரதிகளி வில்லாமலே யிருக்கின்றன. சிலபிரதிகளு ளிருப்பினு
ம் அவர்கள்சரித்திரங்களொன்றுங் காணப்படவில்லை. பாப்கூத்
திற்கு திருவொற்றியூர்ஞானப்பிரகாசரும், அவாமாணக்கன் தத்
துவப்பிரகாசரும், வேலப்பப்பண்டாரமும்உணவிட்டபிரதிகள்
எனக்குக்கிடைத்திருக்கின்றன. வேலப்பப்பண்டாரமுரையில்
அவர்பெயர் காணப்படவில்லை, வாசித்தோராலவருணாயெனச்
சொல்லக்கேள்வி. அவருணாபேதங்களை யிந்நூலிற்குறிப்பிட்ட
விடத்தில் மற்றோருரையாசிரியரெனக்குறிப்பிட்டிருக்கின்றன
ன். ம-ா-ா-ஸ்ரீ, அருணகிரிப்பரதேசியாரால் கொடுத்தபிரதியும்,
உபாத்தியாயர் பு. தெய்வசிகாமணிமுதலியாரால் கொடுத்தபிரதி
யும், இன்னுஞ்சிலரால் கொடுக்கப்பட்டபிரதிகளு மொன்றாயி
ருந்தன. அருணகிரிப்பரதேசியார் இப்பிரதியை மறைஞான
தேசிகர்பிரதியெனக்கொடுத்தனர். பிரதிகளில் தத்தவப்பிரகாச

ருளாயெனக் கண்டிருக்கின்றன. ம-நா ஈ-ஸ்ரீ, பு - பொன்னம் பலம்முதலியாரால் கொடுத்தபிரதி திருவொற்றியூர் ஞானப்பிரகாசருளா. இவ்வுரையை விருத்தியுரையெனச் சொல்லக்கேள்வி, வேறுவிதவுரைகள் பரபுகூத்திறகுக் காணப்படவில்லை.

சுபகூத்திற்கு மறைஞானதேசிகர், சிவாக்கிரயோகியா, நிரமபவழகியர், திருவண்ணாமலையாதீனம் யாழப்பாணம் ஞானப்பிரகாசர், சிவஞானத்தம்பிரான் முதலானவர்க ளுரையி டமுருக்கின்றனர். இவைகளில் சிவஞானத்தம்பிரா னுரைநீங்கலாக மற்றையபிரதிக ளெனக்குக் கிடைத்திருக்கின்றன. அவ்வுரைகளில் உரையாசிரியர்கள்பெயர் தெளிவாய்க் காணப்படுகின்றன. ஆவ்வுரைகளிலும் இரண்டுமுன்றுபிரதிகிடைத்திருக்கின்றன. சிவஞானத்தம்பிரான் ஞானப்பிரகாசருளாக்கு மறுப்பொன்றெழுதியிருக்கின்றனர். அதனைச் சிவசமவாத மறுப்பென்றெழுதியிருக்கின்றது. இதற்கு ஞானப்பிரகாசர்மாணக்கர்களெவ்ருவர் மறுப்பின்மேற்கண்டனம் அல்லது வஜ்ஜிரதண்டமென வோர்மறுப்பெழுதியிருக்கின்றனர். இம்மறுப்புகள் ஒவ்வோரபிமானவகையா லுண்டாயினவன்றி முத லாற்கருத்திற்கும் உரைக்கும் ஞானப்பிரகாசருளா மிகவும் ஒத்தேயிருக்கின்றது. ஞானப்பிரகாசர்முதலிய சுபகூ வுரையாசிரியர்கள் சரிதவரலாற்றையும், அவர்க ளுரைபேதங்களையும், மறைஞானதேசிகர் சுபகூவுரை யச்சிட்டிவருவதால் அதிற் றெளிவாய்க்காணலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞானசித்தியார்பரபகடம்

மூலமும்-உளாயும்.

விநாயகர்வணக்கம்.

ஒருகோட்டனிருசெவியன்மும்மதத்தனல்வாணங்க
ரத்தனாறு, தருகோட்டம்பிறையிதழித்தாழ்சடையான்
றருமொருவாரணத்தின்றாள், ஒருகோட்டன்போடும்
வணங்கியோவாதேயிரவுபகலுணர்வோர்சிந்தைத், திரு
கோட்டமயன்றிருமால்செல்வமுமொன்றோ வென்னச்
செய்யுத்தேவே.

(இ-ள்.) (ஒருகோட்டன்—தேவே.) ஏ-து. கங்கையாறுந்
கோணுதலைத்தும்ழியியிறையுந் கொன்றைமாலையுமுடைத்
தாய்த் தாழ்ந்தசடையினையுடையபரமேசான் பிள்ளையாகத்தந்
ததேவன், ஒருகொம்பையு பிரண்டுசெவியையு மூன்றுமதத்தை
யுந்நான்மலையையு மைந்துகரத்தையுமுடையோனாகிய வொப்ப
ற்றயானையினது தாங்க னுள்ளமுருகுதலைச்செலுத்துவநாகிய
வன்போடுகூடி வந்தித் தொழியாதிரவும்பகலுந்நினைப்பெனது
புத்தியிற்றிருக்கை மீண்டனுகாதபடிதூக்கும். பிரயசிஷ்ணு
க்கள்பதமு மொன்றல்லவென்னும்படி. மிக்கவிடத்தன்ப்தையு
முண்டாக்குமென்றவாறு. கோடுஞ் செவியு மதமும் வாயுந் க
ரமு மஃநினைப்பொருளாகிய யானையின் துரிதப்பெயர்களாயி

னு மவ்வியானைப்படிவத்தையுடையன்றேவனாதல்பற்றிச் சினை
தோறு மன்னிறுதியுடுக்கக்கூறினார்.

இச்செய்யுள் விநாயகாவணக்கங்கூறிற்று. விநாயகன் தன
க்குநாயகமில்லாதவன். (க)

உருகோட்டன்பொடுவணங்கி எனபதற்கு. மிருநதபத்தி
யொடுந்தாழ்ந்தவணக்கத்தினாலே யடையப்பப்பட்ட சிவநீக்ஷா
வான்களாய். எனவும், உணர்வோர். எ-கு. அநதப்பாதத்தியாந
முன்னாகச் சிவத்தியாநம்பண்ணுவோர். எனவும், சிந்நைத்திரு
கோட்டிம். எ-கு. அந்தச்சிவத்தியாநத்துவாரத்தினாலே சிற்சத்
தியினதுவுரிந்தவறிவுதொழில்களை மறைத்தமலசத்தியினது வி
யாபாரத்தைத்தடுத்தி அதனாற்பண்ணப்பட்டவஞ்ஞானத்தை
த்தூர்த்தும். எனவும், அயன்றிருமால் செல்வமுமொன்றேவெ
னன. எ-கு. பிரமத்துவம் விஷ்ணுத்துவமென்கின்ற ஐஸவரிய
மும் ஒருபொருளோவென்ன. எனவும், செய்யுந்தேவே. எ - கு.
(தேவேசெய்யுமெனமாறி) தேவாந்தன்மையைச்செய்யுமென்று
ம் அஃதாவது, முன்னிருந்தசிவத்துவத்தைத் தானேவிளக்கி
த் தனித்தனியவர்களைச்சிவன்களாகத் தானேபண்ணும். எனவு
ம், முத்திவியத்தி இரண்டிமோக்ஷமென்கையால் திருகோட்டு
மெனறதனால் பாசமுத்தியும், செய்யுந்தேவேயென்றதனால் சிவ
த்துவாபிவியத்தியுஞ்சொல்லப்பட்டதெனவும் கூறினார், காரு
ண்ணியமூர்த்தியாகிய திருவண்ணாமலையாதினத்துத்தம்பிரான்,
ஸ்ரீமத்யாழ்ப்பாணம்ஞானப்பிரகாசத்தம்பிரான், தனதுசுபகூத்
தருமைத்திருவுணாயினும். இவ்வுரை நுட்பமதியாளர்க்கன்றிமந்த
மதிகட்குத்தோன்றுவதரிதாயினும்கற்றுணர்ந்தோர்பாற்கேட்ட
நிந்துக்கொள்ளக்கடவர். அஃதன்றிச்சிலரிவ்வுரையின்கருத்தரி
யாதுஉனாவாகிப்பதுகடினமெனவோ, அல்லதிவ்வுரையைத்திடுதனி

விக்குமாசானில்லாமையோ, சிவசம்வாதிகோட்பாடெனக்கூறிய நுககின்றார்கள். சாதகரிவ்வாறு கூறுவது பெரிதாகிய மடைமையே பரபகூத்திற்கு ஞாயியற்றிய ஞானப்பிரகாசரும் செய்யுந்தேவே., ஏ-கு. இதுவே கருத்தாய்க்கூறியதை யவரு ஞாயார்காண்க.

இவ்விரண்டு ஞாயாசிரியாகருத்துக்களையும் இந்நூற்கு ஞாயியற்றிய யேனையவாசிரியர் கோட்பாடுகளையும் பரபகூசபகூசங்களில் வேறுபட்ட விடங்களில் விசேடித்த விடங்களி லாங்காங்கெடுத்துக்காட்டப்படும். இவ்வு ஞாயாசிரியர் சரித்திரங்களை யிந்நூன் முகவுரையிற்காண்க.

சிவவணக்கம்.

ஆதிருவந்த மிலாவளவில் சோதியருண் ஞானமூர்த்தியாய்கிலமின்ற, மாதிரையுமொருபாகத்தடக்கிவானோர் மருடகுளாமணியாய்வையம்போற்றப், பாதீமதியணிப வளச்சடைகடாழப்பட்டுளரியம்புலத்தாடும்பர ஞாபாதத், தாதுமலிதாமரைகள் சிரத்தேவைத்துத்தளராதபேரன்பு வளராநிற்பாம். (க)

(இ-ள்.) (ஆதிருவந்த மிலா—வளராநிற்பாம்.) ஏ-து. முதனடுவிறதியின் றொருவராலுமறியப்படாத பரசொருப்பிரகாசத்தையுடைய வருளாகிய ஞானமே திருமேனியாகக்கொண்டு தனது கருண்ணியத்தினாலே சுகளிகரித்துப் பிரபஞ்சத்தையுமுண்டாக்கிய வந்தபரமேஸ்வரியையுந் தன்னிடப்பாகமுமுதினுமடக்கிப் பிரமவிஷ்ணுக்கண்முதலாகிய தேவர்களுக் கவரத் தம்மருடரத்திரம்போலு மிக்க சத்திசிவமாகிய சுகளிகளெனொருபமாயுலகத்துள்ளார் துதிப்ப வந்ததசத்திரணையலங்காரமாகவணிந்த பவநூற்பேரன் மசடைகளைத் தாழ்விட்டு விரிந்த வொளியையுடைய

திருவம்பலத்தின்கண்ணே திருத்தஞ்செய்தருளுகின்ற மேலான சிவனது ஸ்ரீபாதங்களாகியதானுக்கண்மிக்க தாமரைகளைத் தலையின்மீதுவைத்துத் தளர்ச்சியில்லாத மிகவுண்டாம்படிநில்லாநின்றேம். எ—று. பூமிகுச்சமுமுனை திருவம்பலமாகையான் மற்றொருதலமநவரததாண்டவத்துக்குப் பொறுதென்பதுகருத்து. திருமூலத்திருமந்திரம்:— “தத்துவமாடச்சதாசிவனறுனாடச், சித்தமுமாடச் சிவசத்திதானாட, வைத்தசராசரமாடமறையாட, வத்தனுமாடினாநந்தக்கூததே. 11 தானாடத்தன் தசையாடுமென்பதுகருத்து, அட்டமூர்த்தமாகையால்.

இச்செய்யுள் சிவவணக்கங்கூறுமுகத்தான் அச்சிவம் உருவமும் அருவமும் உருபாரூபமென்னு மூன்றுதிருமேனியும்ல்ல வென்பது கூறிற்று. (க)

ஆதிநடுவந்தயிலாவளவில்சோதியருண்ணானமூர்த்தியாய எ-து. (சோதியாய் அருளமூர்த்தியாய் ஞானமூர்த்தியாய் என்றுபிரித்துமூன்றிடத்துங்கூட்டுக. ஆதிநடுவந்தயிலாவளவில்சோதியாய் எனபதுஆகுபெயராதலால்) சேந்தியாய், எ-து. உற்பத்திதிநாசங்களினதுபசாரத்துக்குந்நாமாய் மனோவாககதிதமாகியசுத்தசிவசோதியாகி அதனதுமத்தியநிலைகளிராத்தசோதியாய். ஆகையால், சகளாதிகாரொன்கின்றசதாசிவன், சகளநிலைகள்போகொன்கின்றவநாகதசிவன், நிலைகளவிலையொன்கின்றபரசிவன், இவர்சுட்கதிதமாய். ஆகையால், மகாப்பிரளையத்திலேதான் யோகவிலேகபாவணயிலேதான் அனுபக்தமாகியபிரமாதிபரசிவார்தமாகிய அதிஷ்டானங்களைவிட்டுச் சிவனிடத்திலுன்முகமாய்த்திரும்பிய சம்புபக்தமாகியபிரமாதிஷ்டானுருத்திரன் மகேஸ்வரன்சதாசிவன் பரவிர்து பரநாதம் பரரசுத்தி பரசிவமெனலின்ற நவதத்துவவிலையத்தானமாய்த் திரும்பச்ச்களநிர்த்தம்பண்ணும்படி, அரு

ன் மூர்த்தியாய். ஏ-து. மகாமாயாமயம் காசபாபித்தியில் மாந்திரிக
 னேழுதியபூதாகாசவடிவாகிய மந்திரலிபியெனுமிலக்கில் மாந்தி
 ரிகனுச்சரிக்குமந்திரகரிவழாயாய்வந்தக்ரிபோலாவிற்பவித்துத்தி
 வ்வியமந்திரமாகிப்பலன் கொடுக்கும்படிசிவனதுசகைற்பத்தாலு
 ண்டாய்ச்சத்தியசுத்தசம்மேளனமாகிச் சத்தமாயாபுவநவாசிக
 னாகியசாருபிகளுககுச் சத்தியவடிவாயுமிருக்குமாந்திரிகனதுச
 ங்கற்பத்தாற் கற்பிதசம்மேளனமாகிச் சிவனுக்குக்கற்பிதவடி
 வாயுமிருக்கும் வாசகமந்திரமாகியபஞ்சதசாக்கூரிபஞ்சாக்கரமா
 கித் தனதுபரிகிரகசத்தியாயிருக்கின்றவாசகசத்திமயசரீரத்
 திலாவிற்பவித் தவினாபூதமாயிருக்கின்ற வாச்சியமந்திரமாகிய
 பஞ்சதசாக்கூரிபஞ்சாகரமாகித் தனதுசமவேதசத்தியாயிருக்கி
 ன்றவாச்சியசத்திமயசரீரியாய். ஆகையால்,—ஞானமூர்த்தியாய்.
 ஏ-து. சலையாயிருக்கின்றஜடமூர்த்திகட்குவேறாய் அசலையாயிருக்
 கின்றசித்தநவாய். இப்படிக்கற்பிதமூர்த்திக்குக்கரசரனாகின
 தசைவுகூடாதாகையால்,—அகிலமீன்மமாதிரியுமொருபாகத்
 தடக்கி. ஏ-து. அகிலமீனற. ஏ-து. பாரம்பரியமாய்ப்பராசத்தியா
 லதிஷ்டிக்கப்பட்டு டந்தப்பராசத்தித்துவாரத்தினாலேயுந் தன்னு
 லேசாக்கூர்த்திஷ்டிக்கப்பட்ட பிரமதித்துவாரத்தினாலேயுந்
 தனுகாணபுவநபோகங்களாகியசகலத்தையும்உற்பவிப்பித்த,—
 ஒருபாதத்து. ஏ-து. வாமபாகத்து;—மாதிரியும். ஏ-து. நிர்த்
 தசாக்கியாய்நிற்கும்உமாதேவியையும் நிர்த்தசாக்கியாய்த்தனது
 சத்திசாந்தித்தியத்தானமாய்நின்றநிலைநிற்கவும் ஓர்நிர்சத்தினு
 லே,—அடக்கி. ஏ-து. சமுத்திரத்துதித்தமுத்துப்போல வந்த
 த்துவாரத்தினாலே மாயையினுற்பவிப்பித்துத் தனதுசம்மேள
 னசக்கிரவிக்ரகத்திலாவிற்பவிப்பித்த ஸ்ரீகண்டமூர்த்தியறபிர
 வேசிப்பித்து சம்மேளனமாகத்திரும்பவதிற்றானுஞ்சாந்தித்திய
 மாய்,—வானொர்மகுடகூடாமணியாய். ஏ-து. பிரமதிதேவர்க்கு

மதிதேவராகியஸ்ரீகண்டாதிதேவர்தேவராகிய அநந்தாதிகடஞ்
தேவனாய்,—வையம்போற்ற. எ-து உலகங்களெல்லாந்துதிப்ப:--
பாத்மதியணிபவளசசடைகடாழ. எ-து (பாதி. எ-து சம்பாகமன
றுஓரங்கிசமாதலால்)சநதிரகலையைதநரித்தவிரிததபவளககொ
டிபோனற சடைகள் பின றுங்க,—படரொளியம்பலதது எ-து.
பராசத்தியாலதிட்டிக்கப்பட்டுபரம்பாநினறபிரகாசத்தையுடை
யசுத்தமாயாமயமாகியசபையினகண்ணே,— ஆமாம். எ-து. நடி
ககும்,—பரஞா. எ-து. சுத்தசிவஞானது,— பாதத்தாதுமலிதா
மரைகள். எ-து. பாதாரவிநதங்களை,— சிரததேவைதது. எ-து.
சென்னியிற்றரித்து,— தளராதபேரன்புளராரிற்பாம். எ-து.
யாமநீங்காதமிஞ்நதபத்திரிவைவாககாரிற்பாம். எ-து. யாம். எ-து.
தோன்றயெழுவாய்.

இவ்வுணாதிருவண்மையோடீன ஞானபிரகாசத்தம்பிரா
ஞர்கூறியது.

சிவசத்திவணக்கம்.

ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்பமிலயமொடுபோகம
திகாரமாகித், தேசருவமருவுருவமுருவமாகித் தேவியு
மாய்த்தேசமொடுசெல்வமாகிப், பேசரியவுயினாயெலா
ம்பெற்றுநோக்கிப் பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பி
னையுமொழித்திட்ட, டாசகலுமடியருளத்தப்பனுடனிருக்
கும்னையருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். (உ)

(இ-ள்.) ஈசனருளிச்சையறிவியற்றலின்ப மிலயமொடு
போகமதிகாரமாகி. எ-து. கருத்தாவைவிட்டுநீங்காத சத்தியான
தவனதுதிருவுள்ளத்தாலே பராசத்தியு மிச்சாசத்தியு ஞானசத்

தியுங் கிரியாசத்தியுந் திரோதானசத்தியு மிவையும்ன்றிச் சங்கா
ரததோடுதிதிசுருட்டிகளுமாய்,—தேசருவமருவருவமுருவமாகி
ததேவியுமாய்ததேசமொடுசெலவமாகி. எ-து. அந்தப்பிரகாச
மாகியகர்த்தாவுக்கு அருபம் ரூபாரூபம் உருபமெனப்பட்டமூன்
றுமுறைமைகருமம்முறைமைகளாகியவடிவுநதானாய்க் கத்தாவ
பபடிககொண்டருளுநதிருமேனிக கந்தந்தச்சத்திகளுந்தானாய
பிரபஞ்சனகளும்தபார்த்தங்களுநதானாய்,— பேசரியவுயினாயெ
லாமபெற்றுநோக்கி. எ-து. காததாவெடுததுககொண்ட திருமே
னிககேற்ற சத்தியாயரின் மெண்ணுதறகரிதாகியசாவான்மாக
களையும் படைத்தளித்து—பெரும்போகமவையளித்துப்பிறப்பி
னையுமொழித்திட்டு எ-து. ஆன்மாககளசெய்தபுண்ணியபாவங்க
ளுக்கிடாக சொராககாதிபதங்களையுங்கொடுத்துஐநங்களையுங்கெ
டுத்துக் கர்த்தாவோடுங்கூடிநின்ற முத்தியையுங்கொடுத்து—
ஆசகலுமடியருளத்தபபனுடனிருக்குமன்றை. எ-து. அஞ்ஞான
நீங்கினவடியாரிதயத்தினுங் காத்தாவோடுங்கூடியிருக்கு மூலக
மாதாவினுடைய,— அருட்பாதமலர்சென்னிவைப்பாம். எ-து.
கிருபையாகிய திருவடிததாமனாகளை யெந்தலைமேல் வைத்துக்
கொள்ளாரினமேம். எ-து. அதிகாரமும் செல்வமும் தேசமு
ம்பெற்றும் நோக்கியும் பெரும்போகமளித்துமென உம்மைநோ
க்கிரின்றது.

இச்செய்யுள் சிவசத்திவணக்கங்கூறுவான் கர்த்தாவுடை
ய லீலைககெல்லாஞ் சத்தியேகருவியாய்நிற்குமென்பதுகூறிற்று.
பிரபஞ்சத்தோற்றத்துக்குச்சத்தியுபாதாமென்றதன்று. (2)

பிரபஞ்சத்தோற்றமுபாதாமென்றதன்று, கடங்கட்குக்குலா
லன்மாத்நிரமென்றதெனவும்; தோற்றஞ்சிவனிடத்திலென்னி

ல் மகாவிரதிகள்தமாமெனவும்; விசேடித்தெடுத்தாக்காட்டினர் பரபக்தத்திற்குரையிற்பியஞானபிரகாசர்.

ஒத்தனததினதுபாகஞ் சாத்தனதுபாகமென்கின்றதுபோல க கர்த்தாவாகியசிவனாக் கன்மமாகியஜடசித்துக்களிலே கிரியையாகப்பண்ணப்படுகையால் சிவனதுசிருஷ்டி திதிசங்காரம்திரோபாவம் அநுக்கிரகம், ஜடசித்துகளதுசிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவம் அநுக்கிரகமென்றுஞ்சொல்லப்படுமென்றறிக. (ஆகிஎன்பதனைப்பிரித்தெற்குங்கூட்டுக. ஈசனுக்கு அருளாகியருளென்பதாகுபெயராதலால்.) அருளாகி, எ-து சித்தாகியவான்மாவிலிடத்திலேசிவனுக்கொப்பாருமுத்திசத்திகடும்பொருட்டு மலநீங்க முன்றடைபட்டிருந்தபேரிவுபெருந்தொழிலாகிய சிவத்துவவிருத்திவிளக்கமென்னுமருளை அநுக்கிரகத்தைப்பண்ணும்பராசத்தியாகி,— இன்பமாகி, எ-து. கிரமத்திலேபேரின்பமாவதாய் அந்தப்பேரின்பத்துக்குக்காரணமாகுஞ் சிற்றின்பத்துக்குரியத்தமாகியசிருஷ்டி திதி சங்காரம் திரோபாவமென்கிறநாலுகிருத்தியங்களைஆரணி ஜந்ரோதயித்திரிபுமாயிருந்து பண்ணுந் திரோதானசத்தியெனனுமாதிசத்தியாகி. (பரசிவாதீதமாகியசிவனுக்கின்பத்தைப்பண்ணும்பராசத்தியதீதமாகியவின்பசத்தியாகியயென்றும் தொரிப்பொருளுமாம்.) இப்படிப்பஞ்சகிருத்தியம்பண்ணுமிடத்து நியமித் தறிந் துத்தியோகித்துச் சங்கற்பித்துப்பண்ணவேண்டுகையால்,— இச்சையாகி, எ-து. இந்தப்பொருளிப்படியாம் இந்தப்பொருளிப்படியாகாதென்னு நியமத்தைப்பண்ணுமிசாசத்தியாகி,— அறிவாகி, எ-து. இதுகாரண மிதுகாரண மிதுகாரிய மிதுபிரயோசனமென்னுஞ்சாத்தசவிகரப்பொருளைத்தெதப்பண்ணுஞானசத்தியாகி,— இயற்றலாகி, எ-து. கிரியாசத்தியாயிருந் திதைநான்பண்ணுநீர்ப்பெனென் றுத்தியோகித்த

லாகிய சாத்தசவிகற்பக்கிரியையைப்பண்ணித் திரும்பவிச்சாசத் திருபமாகியிருந திருதவஸ திபபடியாகக்கடவதென்று சங்கற்பத் தைப்பண்ணும் கிரியாசத்தியாகியநதத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களை யும் அந்தத்தூலபஞ்சகிருத்தியங்களுக்கு யோக்கியத்தைப்பண் ணுமதாயியருக்குமபஞ்சகிருத்தியங்களையும் பண்ணுமிடத்தில் இ லையபோகவதிகாரகாலங்களைலேபண்ணவேண்டுமதாயை யால்,— இலையமொடுபோகமதிகாரமாகி.எ-து.இலையபோகவதிகாரங்களு களுள் இலையத்தைசொல்வாம். (அரத்தமாத்திரயோசனநீர்விக ர்பக்காட்சி, பிரத்தியர்த்தக்காட்சிமாத்திர சவிகரமீபபார்வைபா ராகஞ்சுத்தசிவன்போலிருந்தாலும் போகனாயு மதிகாரனாயு ம நுகரிகிருத்தியமாத்திரானுறித் ததிருக்குமிப்பித் துள்ளவைத் ததிருக்குமயோசனசாத்தசவிகரப ஞானகிரியாசங்கற்பவானு யிருக்கின்ற விந்துவைநீங்காதவிலையருக்கு முத்திபண்ணுமதுக் கிரககிருத்திய மப்படியிருக்கும். விந்துவைநீங்கியவிலையருக்கு வி யத்திபண்ணுமதுக்கிரகிருத்திய மெப்போதுமியற்கையாயிருக் கின்றதாகிலுந்தூலபஞ்சகிருத்தியத்துக்கு யோக்கியத்தைப்பண் ணுமதாகிய ருக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தைப்பண்ணும்படி இலைய காலத்திலேபோகனாயும் அதிகாரனாயுஞ்ஞக்குமிப்பித் துள்ளவைத் துச்சிருஷ்டிகாலத்திலேநானவர்க்குள்ளுமாயிருப்பர்,இலையாத லால்அந்தமுத்தியித்திகிருத்தியமுமுடித்துத் தூலபஞ்சகிருத் தியநீமித்தமாகிய ருக்குமபஞ்சகிருத்தியத்தையும்பண்ணுவர்.ஆ கையால், மகாபிராணையத்திலே தூலபஞ்சகிருத்தியங்களைவிட்டி ருக்குங்கிரியாசத்திக்குச் ருக்குமபஞ்சகிருத்தியநீமித்தஞ் ருக்கு மித்து சியமித்தல் சமமேசவிகரப்பித்தறிதல் அப்படியுத்தியோகி த்தல் மீவிகரபசவிகரபவேற்றுமைதோற்றச்சங்கற்பித்தலென் னுந் தொழில்களைப்பண்ணுமிச்சாசத்தி ஞானசத்தி கிரியாசத் தி அந்தக்கிரியாசத்திபேதமாகிய விச்சாசத்திகளை யவியமன்றி

ந்தனக்குள்ளைத்துநிர்விகற்பவறிவுமாத்நிரத்தைப்பண்ணு ஞானசத்திமாத்நிரமாயிருத்தல்இலையம்.) (போகத்தைச்சொல்வாம. அநதக்கிரியாசத்திககுசகிருஷ்டியாதிதூலபஞ்சகிருத்தியங்களைப்பண்ணும்படி நியமித்தல அறிதல உத்தியோகத்தலென்னுநதூலயோசன பவுத்தசவிகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ் சூகருமயோசனசாத்தசவிகற்பத்தொழில்களின துளளுத்திகோகத்தைப்பண்ணி இச்சாசத்தியாயு ஞானசத்தியாயுங் கிரியாசத்தியாயுமிருத்தலபோகம்.) (அதிகாரத்தைச்சொல்வாம். அநதக்கிரியாசத்திககுசசொல்லிய சாத்தசவிகற்பநிர்விகற்பவேற்றுமைதோற்றுஞ் சூக்குமயோசனசாத்தசவிகற்பசங்கற்பத்தினது அந்தர்ருத்திகோகத்தைப்பண்ணிக் கிரியாசத்தி பேதமாகிய விச்சாசத்தியாயிருத்தலதிகாரம்.) ஆகையாற்றன்னைக்குறித்துப்பிரபஞ்சம்பிரயோசனமாகத்தோற்றுநா தலாற்றன்னைக்குறியாமற் பிரபஞ்சத்தைச்சொருபமாத்திரமாகப்பார்த்தலைப்பண்ணுவது, “ஆதிநடுவநதமிலாவளவில்சோதி.” என்றுமுன்சொல்லியதுசுததசிவசசுபாவம். பிறப்பிரயோசனத்தைகருறித்துப்பார்த்தலைப்பண்ணுதலைச்செய்வதிப்போதுசொல்லியவிலையபோகஅதிகாரச்சிவசசுபாவம். இந்தவிலையபோகஅதிகாரச்சுபாவமும்சர்வகருத்திருத்துவத்துக்குட்சிறப்புக்கருத்திருத்துவமாதலாலுளபாதிகநடத்தலக்ஷணமன்று, நிருபாதிகமிருவகையொருவகைச்சுபாவமும்சுருபலக்ஷணமே. ஆதலால், இந்தவிலையபோகவதிகாரங்கள் விருத்தி பரிணதி விவர்த்தாரம்பங்களினொன்றாகிய நித்தியங்களசோபாதிகங்கள் சத்தியங்களன்று, பகிரங்கபேதமாய்ப்பிரித்தற்கரிதாவி அந்தாங்கபேதமாயிருக்கின்றசிவபேதமாயும் சிவசத்திபேதமாயும் சிவசத்திவியாபாரபேதமாயுமிருத்தலால் வியாபாரங்கட்கு இலையபோகவதிகாரமென்னு மந்தாங்கபேதமுண்டு, சிவனுக்குஞ் சிவசத்திக்குமில்லையென்றுசொல்லப்பட்டது; காரணபேதமில்லாதிருந்தாற் கா

ரியபேதமில்லையாதலால் சிவசிவசத்தி சிவசத்திவியாபாரங்களமூ
 னறிதருந் தனித்தனி இலையபோகவதிகாரங்கள் பிரித்தலில்லாத
 வந்தரங்கபேதமாயும் பகிரங்கத்தபேதமாயும் கீத்தியங்களாயு
 ஞ் சத்தியங்களாயு மிருக்கும்; கற்பிதமூத்திவடிவுமாதிரித்தா
 ர கற்பிதவரித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயு மிருக்குமெனவறி
 க. வந்துவுகரும வைநதவசரீரிகட்டுமாத்திரம் இலையபோகவதி
 காரங்களபிரித்தறகெளிதாகிய பகிரங்கபேதமா யச்சற்சாரியத்
 தாலரித்தியங்களாயு மணுமூர்த்திவடிவுமுதற் காரியமாத்திரத்
 தா லரித்தியங்களாயு மசத்தியங்களாயுமிருக்குமெனவறி. திரு
 மப விஸையபோகவதிகாரகிரமங்களிலே,— தேசருவமருவுருவ
 முருவமாகி. எ-து. சோதியாம்பிஷ்கள சகளரிஷ்கள சகளமாகி
 ப பின்னுமதிகாரத்துக்குப் புறம்புமுள்ளுமாயிருக்கும் பரசிவ
 னுலு மநாகதசிவனுலு மோர்க்கையீரிருக்கிரமத்திலே யதிஷ்
 டிக்கப்பட்டசார்தியாதீதை சாரதி வித்தை பிரிதிட்டை ரீவிரத்
 தியென்னுங்கலைகளிலவிழுந்து பஞ்சசாதாகியங்களையும் பஞ்ச
 மூாதிகளையு மிந்தவிருகலப்பினுள்ள பஞ்சப்பிரமங்களையு முற்
 பவிப்பிக்கும் துலகாரியபராசத்தி ஆதிசத்தி இச்சாசத்தி ஞானச
 த்தி கிரியாசத்திகளுமாகிப், பின்னும் ஈசானியாதிரூத்தியநதமா
 கியபஞ்சசத்திகளுமாகி வாமாதிசாவபூததமனியநதமாகியவஷ்
 டசத்திகளுமாகிப், பின்னுமனோமனியாதிசர்ஸவதியநதமாகி
 யபஞ்சசத்திகளுமாகி,—தேவியுமாய். எ-து. போகசத்தியுமாய்,—
 தேசமொடுசெல்வமாகி. எ-து. யோகசத்தியொடுவீரசத்தியுமா
 கிப் பின்,—பேசரியவுயிரையெலாம்பெற்று. எ-து. எண்ணிறக்
 தவான்மாக்களுக்குப் பரதேகமென்றும் சூக்குமதேகமென்றும்
 தூலதேகமென்றுஞ்சொல்லப்படுந் திரிதேகங்களோடுகூட்டி
 அறிவுவிளங்கச்சிருஷ்டித்து,—நோக்கி. எ-து. இரகஸித்து—
 பெரும்போகமவைவளித்து. எ-து. புவநபதிகளாயிருக்கின்றபர

போகங்களையும் புவனவாசிகளாயிருக்கின்றவரபோகங்களையும் கொடுத்துத் திரோபவித்து,—பிறப்பினையுமொழுத்திட்டு எ-து. சங்கரித்துச் சிவனுக்கொப்பாகியிருக்கும்பரமுத்தியையும்சுத்த மாயாபுவநப்பிராபதியாகியவரமுத்தியையுங்கொடுத்த நுககிரகி த்து,—ஆசகலமடியருளத்து. எ-து. தீக்ஷாசுத்தராகியசாதகாதி ருதயசுமலத்திலேயவரவரயோககியா நுகுணமாய்ச்சகள ரிஷ்கள சகள ரிஷ்களரிருத்தமத்தியதிலகரிஷ்களா தீதமென்றுமுன்சொ ன்னசொருபங்களாய்,—அப்பனுடனிருக்கும். எ-து, சிவனோடு கூடத்தியாநம்பண்ணப்படும்,—அன்னையருட்பாதமலர் எ-து. உ லகமாதாவின துபாதாரவிந்தங்களை—சென்னிவைப்பாம். எ-து. சிரசிலேகுட்டிகொள்ளாநிறகின்றோம். எ-து.

இவ்வுரைநிருவண்னாமலையாதீனம் ஞானப்பிரகாசத்தம்பி ராணர்கூறியது.

விநாயகர்வணக்கம்.

இயம்பு தூவிருந்தமிழின்செய்யுளாற்றாவிடையூறுதீர் ந்தினிதுமுடியவேண்டித், தயங்குபேரொளியாகியெங் குநின்றதலைவனார்மலைமாதாதன்னோடாடிப், பயந்தவை ங்கரநாற்றேண்முக்கணிநுபாதப்பரியதொருநீள்கோட் டெப்பெரியபண்டிக், கயந்தனடிக்கமலங்கணயந்துபோற் றிக் கருத்திலுறவிருத்திமிகக்காதல்செய்வாம். (௩)

(இ-ள்.) இயம்புதூல். எ-து. இப்பொழுதுசொல்லுதூல்,— இருந்தமிழின்செய்யுளாற்றாவிடையூறுதீர்ந்தினிதுமுடியவேண் டு. எ-து. பெரியதமிழினுற்செய்யுமிச்செய்யுள் பஞ்சாதிக்காரங் கள்சொல்லும்வழியால்வருங்குற்றந்தீர்ந் தினிதுமுடிதலைவிரு

ம்பி,—தயங்குபொளியாகி. எ-து. விளங்கும்பெரியவொளியாகி,—எங்குசின்மதலைவனார். எ-து. எவ்விடத்தும்பூரணமாய்சி
ன்றகர்த்தா,—மலைமாதுதன்னோடாடிப்பயந்த. எ-து. அசுராவ
தைரிமித்தமாக விமையமாதோடுங்கூடியுண்டாக்கப்பட்ட,—ஐ
ங்கரநாறறோண்முககணிருபாதபரிய தொருநீள்கோட்டுப்பெரி
யபண்டிக்கயந்தன. எ-து. ஐந்துகையினையு நாலுதோளினையு மூ
ன்றுகண்ணினையு மிரண்டுபாதத்தினையும பரிதாசினீண்டதொரு
கொம்பினையும் பெரியவயிறறினையுமுடையயானைமுகவனது,—
அடிகமலங்கணயந்துபோற்றிக கருத்திலுறவிருத்திமிகக காத
ல்செய்வாம். எ - து. ஸ்ரீபாதகமலங்களைவிரும்பித் துதித்துச் சி
த்தத்திலுமுறும்படிவைத்து மிக்கவிருபததைச்செயயாசின்றே
ம. எ-து.

இச்செய்யுள் சிவஞானசித்தியென்றுசொல்லப்பட்டவிந்நு
ல் விக்ரமின்றிவினாயமுடிபதுகாரணமாக விநாயகர்வணக்க
வ கூறிற்று. (௩)

கந்தர்வணக்கம்.

அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தியனு
க்கோத்துணாக்குமருட்குருவாங்குருளை, திருமறைமாமு
னிவர்முனிதேவாகடந்தேவன்சிவனருள்சேர்திருமதலை
தவநிலையோர்தெய்வம், பொருமறையார்கழல்வீரவீர
ன்கையிற்பூநீர்கொண்டோவாதுபோற்றும்டியார்கள், க
ருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்குங்கந்தன் கழலினைக
ளென்சிரத்திற்கருத்திலிவைப்பாம். (௪)

(இ-ள்.) அருமறையாகமமங்கமருங்கலை நூறெரிந்தவகத்தி
யனுக்கோத்துணாக்குமருட்குருவாங்குருளை. எ-து. தெரிதற்கரி

யவேதங்களை யு மாகமங்களை யு மாறங்கங்களை யு மரிதாகியகலை
ஞானங்களை யு மாராயந்தவகத்தியமாவிருடிக்கு வேதவியாக்கியா
நத்தையருளிச்செய்த ஞானசாரியனாகியவினையவன்,— திரும
றைமாமுனிவர்முனி. எ - து. அழகியவேதத்தைக்கற்றுவல்ல
மிககவிருடிக்குத் தலைவனாகியவிருடி,— தேவர்கடந்தேவன
எ-து. தேவர்கட்குச்சுவாமி,—சிவனருள்சேர்திருமதலை. எ-து
சிவனுக்குக்கிருபையாலுண்டாகியபுத்திரன்,— தவரினையோ
தெய்வம். எ-து. தவத்தினமிக்கோர்க்குவழித்தெய்வம்,— பொ
ருமறையார்கழல் வீராவீரன். எ-து. யுத்ததைப்பொருந்தின
வீரக்கழலையுடையவீரர்களுவீரன்,— கையிற்பூநீர்கொண்டோ
வாதுபோற்றமுடியார்கள் கருமறையாவகையருளிக்கதிவழங்கு
நகநன். எ-து. ஒழியாது கையின மலருமஞ்சனமும்கொண்டு து
திகருமடியார்கள் கருபபத்திலமுந்தாதவகையருள்செய்து மோ
கூத்தைக்கொடுக்குங்கத்தசுவாமி,— கழலினைகளென்சிரத்திற
கருத்தில்வைப்பாம். எ - து. அவனது ஸ்ரீபாதங்களிரண்டை
யு மெனதலைமீதுமிதயத்திலும் வைத்துக்கொள்ளாநின்றேம்.
எ-று. கழல்வீரனெனறது அசுரர்.

இச்செய்யுள் கந்தர்வணக்கங்கூறிற்று.

ஆதிமேவந்தமிலாவளவில்சோதியென்றசெய்யுள்முத லிச
செய்யுள்காறுங் தெய்வவணக்கங்கூறிற்று. (சு)

கருமறையாவகையருளி. எ-ரு. ஜகந்மரணங்கடக்குகார
ணமாகியமலமறையாதபடி கிருபைபண்ணினவன்; கதிவழங்க
கும். எ-ரு. சிவச்சொருபவிளக்கமாகியமோகூத்தைக்கொடுக்
குங்கத்தன்னவன்; விசேடித்துரைத்தனர், திருவண்ணாமலை
தீனம் ஞானப்பிரகாசத் தம்பிரானார்.

குருவணக்கம்.

பண்டைமறைவண்டரற்றப்பசுந்தேன்னூனம் பரிந்
தொழுகச்சிவகந்தம்பரந்துநாதக், கண்டவிதையக்கமல
முகைகளெல்லாம் கண்டிறப்பக்காசினிமேல்வந்தவருட்
கதிரோன், விண்டமலர்ப்பொழில்புடைசூழ்வெண்ணை
மேவுமெய்கண்டதேவன்மிகுசைவநாதன், புண்டரிகம்
லாதாழச்சிரத்தேவாமும் பொற்பாதமெப்போதும்போ
றறல்செய்வாம்.

(௫)

(இ-ள்.) (பண்டமறை-செய்வாம்.) ஏ - து. பழையதானிய
வேதவண்டுகளொலிப்ப பரஞானமாகியசெவ்வித்தேன் சிறு
கத்தோடும்புறப்படச் சிவமாகியமணம்விரிந்துமணக்கச் சகலரி
ற்சத்திரிபாதம்பதிந்துதரிசித்தோரது விதயகமலங்கள்விட்டுவி
ரியப் பூமியிடத்தெழுந்தருளிய விரிந்தமலர்களையுடைய பொழி
ல்கள் பக்கங்களிலேசூழப்படாநின்ற திருவெண்ணையல்லா
ரைத்திருப்பதியாகப்பொருந்தின சுத்தசைவத்துக்காதியாகிய
மெய்கண்டதேவனென்னுந் திருநாமத்தையுடையஞானசூரியன
துஅழகிய ஸ்ரீபாதங்கடாமறைமலருமொப்பழியும்படி யெழுந்த
ஸைமீதே யெப்பொழுதும்வாழமுாதலா லவற்றையேதுதியாரின்
றேம். ஏ-று. கண்டவிதயக்கமலமுகைகள் கண்டிறந்தவிடத்துவ
ண்டரற்றப் பசுந்தேனொழுகப் பரந்துமணக்கவெனக்கூட்டினு
மமையுந்.

இச்செய்யுள்குருவணக்கங்கூறிற்று.

(௭)

அவையடக்கம்.

மாலயன்மாமறையறியாவாதிமார்க்கம்வையகத்தாகம
ம்விவதம்முள்ள, தாஸையொழுணர்ந்திறைவன்கழ

லேனோக்கு நோனமையருந்தவர்முன்யானுவலுமாறு,
வேலையுலாவுந்தினாகளவீசியேறிவேறேழுமொன்றாகிநி
ன்றபோது, சாலவுமானகுளப்படியிறறங்கிநின்றசலமது
தானேனொன்றுநதனமைததாலோ. (சு)

(இ-ள்) மாலயன்மாமறையறியா வாதிமாரகம். எ-து. பி
ரமவிஷ்ணுகளாலுந் தனகுவேதங்களாலு மறிதற்கரிதாயிய ப
ரமேசுரனதுவழியை, — வையகததாடமமவேதமற்றுமுள்ளதூ
லையெலாமுணர திடைவனகழலேனோக்குநோனமையருந்தவர்
முன்யானுவலுமாறு. எ-து. பிரபஞ்சத்தினகண்ணே நிகமத்தை
யுமவேதசுதையு மவற்றினவழியுண்டாகியசாதிரங்கனையுங்கற
ற்றிநதுபரமேசுரனது ஸ்ரீபாதாபையேபற்றுக்கோடாகவுடைய
நோய்முதலியவற்றைப்பொறுக்குந்தபோதனாமுன்னே யாது
மறியாதயான்சொல்லுநெறி, — வேலையுலாவுந்தினாகளவீசியேறி
வேறேழுமொன்றாகிநின்றபோது சாலவுமானகுளப்படியிறறங்
கிநின்ற சலமதுதானேனொன்றுநதனமைததாலோ. எ-து. சமுத்
திரத்தினுலாவுந்தினாகணமிருதலும் வேற்றறைப்பபட்டசமுத்தி
ரமொனதுபடநின்றவிடத்து மிகவுடானகுளப்படியிறறங்கிநி
ருமஜலத்தைப் பிரளயஜலத்துக்கொப்பென்னுமுறைமையுடை
த்து. எ-று. ஆலும் ஓவும். அசை.

இசெய்யுளவையடக்ககூற்றிற்று.

(சு)

இதுவுமது.

நீடுபுகழுலகுதனின்மைநதாமாதர் நேயமொடுதாம்ப
யந்தபுதலவாவாயிற், கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
ன்றுங் குறிப்பரிதாயிடினுமிகக்குலவிப்போற்றி, மாடுந
ககிதுவென்றுகொண்டிவாழ்வரதுபோலமன்னுதமிழ்

ப்புலமையோரென், பாடுகவிக்குற்றங்கள் பாராரிந்நூல்
பாராட்டாநிற்பரருட்பரிசிஞலே. (எ)

(இ-ள்) நீடுபுகழுலகுதனினைமந்தர்மாதர் நேயமொடுதா
ம்பயந்தபுதல்வாவாவாயிற கூடுமொழிமழலையொடுகுழறியொ
ன்றுங்குறிப்பரிதாயினு மிகககுலவிப்போற்றி மாடுமககிதுவெ
ன்றுகொண்டொழ்வா. எ-து. நிலைபெற்றபுகழினையுடையவுலகி
னகண் ஸ்ரீபுமான்களா கிநேகத்தோடும்பெற்றபிள்ளைகளிடத்து
ணடாகியவாத்தை யிளமையோடுதொழிறியொன்றுந்தெரிதற்
கரிதாயிருந்ததாயினு மதனையிகவுங்கொண்டாடிப்போற்றி யா
மபெறுமைசுவரியமென்றுமகிழ்ந்துவாழாநிற்பார்கள்;—அதுபேர்
மனனுதயிழ்ப்புலமையோ னென்பாடுகவிக்குற்றங்களபாரா ரி
ந்நூலபாராட்டாநிற்பரருட்பரிசிஞலே. எ-து அத்தன்மைபோ
ல நிலைபெற்றத்தமிழ்ப்புலவொன்னிடத்துணடாகிய கவியினது
குற்றம்பாரார், யான்சொன்னநூலைப்பாராட்டாநிற்பர் ஞானத்
தினமுறைமைப்பாட்டினுல. எ-து. (எ)

நூற்சிறப்பு.

சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதிசொல்லியவாகமங்
களெலாஞ்சூழப்போயு, மொததுமுடியுங்கூடவோரிட
த்தே யொருபுகிக்குப்பலநெறிகளுளவானாறபோற், பித்
தர்குணமதுபோலவொருகாலுண்டாய்ப் பின்னொருகா
லறிவின்றிப்பேதையோராய்க், கத்திமொன்மாக்களுநா
க்கட்டிதபட்டோர் கனகவரைகுறித்துப்போய்க்கடற்
கேவீழ்வார். (அ)

(இ-ள்) சுத்தவடிவியல்பாகவுடையசோதி. எ-து. ஞானமேத
னக்குச்சுத்தரவடிவாகவுடைய கர்த்தா,—சொல்லியவாகமங்க
ளெலாஞ்சூழப்போயுமொ ததுமுடியுங்கூடவோரிடத்தே. எ-து.

சமயபேதங்கடோறு மவனருளிச்செய்தவாகமங்களெல்லாம்ப
லபேதமாயிற்றுமஞ்ஞானபாதமெல்லாங்காமமுந்தன்னிலொத்துச்
சென் றொருபொருளையேநோக்கிமுடியும். அஃதென்போலவெ
ளானிலு—ஒருபதிகுப பலநெடிகளுளவானுதபோல. எ-து ஓ
புராகுண்டாகியவழிகளெல்லாம் பலபேதப்பட்டதாயினும் சே
ரவவஞ்ஞானையேநோக்கிக்கிடந்தாறபோல,--பிரதாசுணமதுபோல
வொருகாலுண்டாயப்பின்னொருகாலறிவின்றிப்பேதையோராய
க கததிமான்மாககளுக்கடடிப்பட்டோர எ-து. எல்லாசச
யத்திலு ஞானபாதமொககுமென்றுகண்டி முத்தியடைந்திருக
சுமானமாககல போலாகாமற பிரதேறினாகுணமபோல மருளு
நதெருளுமாய் முத்தியடையத்தக்கநெறியைகநாடும் லந்நெறி
யைககண்டாறபோலக்கூப்பிட தெகிரியுமறிவிலோராகிய பரசம
யிகளாகியவானமாககளுதுபகூடாதகடிகுடப்பட்டோர,--கன
சவனாருளித்துப்போயக கடறகேவீழ்வார. எ-து மகமேருவை
கருளித்துப்போகவொருப்பட்டவனவவழிபோகாமன் மற்றொரு
விசையேபோயக கடறகேவீழ்ந்தாழுந்தனமைபோலும். எ - று.

இச்செய்யுள் பரசமயிகள்கொளளுநூல்பசுநூலாகையா
னமுத்தியடையாக்களென்பது கூறிற்று. (அ)

பரசமயிகளமுத்தியடையாக்களென்பதற்குச் சிவதருமோத
திரம். "எடுத்ததோராககைதனனி லிருணமலசத்திதனை, தடு
தசுருளசைவநூலினசாதநமதனைத்தளனி, விடுததுவீற்றந்தூ
லின்சாதநமவீரு மபுவா முன்னடுத்தவாறமுதம்விட்டுப்புற்கை
பாசரிப்பாரன்றே ,என்றெடுத்துக்காட்டினா ஞானப்பிரகாசர்.

நாற்கதிகாரியும நூல்வழியும் நூற்பெயரும்.

போதமிகுத்தோரொருததபேதைமைக்கே பொருங்
கினோரிவாககன்றிக்கதிப்பாற்செல்ல, வேதுநெறியெனு

மலர்கட்கறியமுன்னு ளிறைவனருணந்திதனக்கியம்பநந
தி, கோதிலருட்சனறகுமாரமருக்கூறக குவலயத்தினவ
வழியெவகுருநாதனகொண்டு, தீதகலவெமக்களித்தருநா
ன நூலைத் தோந்துரைப்பனசிவஞானசித்தியெனறே.

(இ-ள்.) போதயிசுத்தோ. எ-து சாதிராநானத்தானமி
கவாதா, — தொகுத்தபேதைமைக்கே பொருநினை எ-து இ
ந்தவலையாதசொல்லப்பட்டவரியாமையகூடினோ, — இவ
ர்களுநி எ-து இத்தவிருவாகுமனநி, — சதிப்பாறசெல்ல வே
துநெறியெனுமலர்கட்கறிய முன்னு ளிறைவனருணந்திதனக்கி
யம்ப. எ-து. முதலியிவழிச செலவதுசலுகரு யாதுவழியென்
ருராயுஞ்சத்திபாதசதோககறியவேணடி யாதிலேபரமேசுர
ன்றானளவிதபத்திசெய்யுநதிக்கேசுராயனாகருளிச்செய்ய, —
நாதி கோதிலருட்சனறகுமாரமருக்கூற எ-து ஸ்ரீ நந்திக்கேசுர
நாயனாகுந் தம்எனவித குறமறமறபரதிசெய்யுஞ்சனறகுமாரப
கவானுக்கருளிச்செய்ய, — குவலயத்தி னவவழியெவகுருநாதன
கொண்டு தீதகலவெமக்களித்தருநான நூலைத் தோந்துரைப்பன
சிவஞானசித்தியெனறே எ-து. அமமுதைமையாலேகேட்டரு
ளிச்செய்து பிரபஞ்சத்திலெழுந்தருளி யெமமுடையகவாமியா
கியமெய்கண்டேசுராயனா குறமறமறதமிழாக்கசெய்து சிவ
ஞானபோதசசிரப்புகாமருகரித் தெமதஞ்ஞானநிகவருளிச்செ
ய்தலிந்த நூலே யோதியுணர்ந்துசெல்லலாதினறேன சிவஞானசி
த்தியெனனுமபெயரினல். எ-று.

இச்செய்யுள் குருபரம்பனையும் பாரம்பரியமாக நூல்வந்த
முறைமையுஞ் சிறிற்று. (க)

மலர்கட்கறையராகிய சத்திபாதத்தோரிலககணத்திற
கு; “திரைக்கடலுட்சென்றுசித்தியுடைந்தாழ்ந்த, மரக்கலத்தை

விட்டார்மனம்போ—லிருக்குமெனக, கையாலினைப்பிரவிகசஞ்
சிககலங்கினே, ஐய்யுநெறிகாண்வுணாநது¹ எனவுமெடுத்துக
காடமுனாஞானபிரகாசா.

நூறகருத்து.

இறைவனையுமிறைவனாவியமபுநூலு மீண்டளவும்
பொருளியல்புமவேண்டுஞ்செய்தி, முறைமைகளுமபெ
ததமொடுமுத்தியெல்லா ஸ்ரதுலகிலெமககியன்றமுய
ற்சியாலே, சிறைபுலவும்புனனிலவிததோன நுமபேயத
தோச செய்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்மாறக்கத்,
துறைபலவுங்கடாவினடயாற்சொல்லிப்போக்கித் துக
டாவிநநூலிற்சொல்லுகிறபாம். (க0)

(இ-ள்) இறைவனையுமிறைவனாவியம்புநூலும் எ-து பா
மேசுரனையுமபாமேசுரனாளுளிசசெய்யப்பட்டவேதாகமபுராண
பபொருளாகையும,—எண்டளவும். எ-து இவவிடத்துண்டாகிய
வளவைப்பிரமாணமும்,—பொருளியல்பும. எ-து. அவ்வளவை
களாலறியும்பொருளகளினியல்பும,— வேண்டுஞ்செய்திமுறை
மைகளும் எ-து அபபொருளியலினைவழிநிறுநீர் செய்யவே
ண்டுமாசாரங்களையும்— பெத்தமொடுமுத்தியெல்லாம். எ-து.
பெத்தலக்ஷணத்ததுடனே முத்திலக்ஷணங்களெல்லாம், —ஸ்ர
துலகிலெமககியன்றமுயற்சியாலே எ-து. பழையதாயவரும்பிரப
ஞ்சத்திலெனகருக்கடினசெயலாலே,—சிறையுலவும்புனனிலவி
த்தோன நுமபேயததோச செய்கைபோலுண்டாயபொய்கொண்
மாறக்கத்துறைபலவுங்கடாவினடயாற்சொல்லிப்போக்கி. எ-து.
கலாயிலகப்பட்டுகிறகு நீனையொப்பத்தோன்றுகின்றபேய்த்தே
னா மெய்யென்றுகிறுபிகருயிடத்துப பொய்யானதன்மைபேரல

நூல்களாகவும் வழிகளாகவும் கேட்டாக்குப்பொருந்தத்தக்கதாகவுண்டாய பொய்யைக்கைக்கொண்டவழிகளாகிய வுலோகாயிதனமுதற்பாஞ்சராதிரியீரூயசமையிகளுடையபலதுறைகளை யாகடாவாலுமவிடையாலுஞ்சொல்லிநீக்கி,—துகடர விநநூலீறசொல்லுகிறபாம். எ-து. குறநந்திர ஞானபாததையறியவிந்நூலிலேசொல்லக்கடவேன. எ-று. அளவென்றது-அளவைய. அளவையாவன-காண்டனமுதலிய ஒடு எண். துகடரவென்றது அவரவர்களாவைமாரக்கத்தினின்றகுறநந்திரவெனக.

இச்செய்யுள் நூற்கருத்துக்கூறிற்று.

(க0)

இவைபத்தும்பாயிரம்.

பாயிரமுற்றிற்று.

உலோகாயிதன்மதம்.

இனி உலோகாயிதன்முதற் பரசமயிகள் பிரமாணப்பிரமேயங்களும் அவாக்கோநிராகரிகுமாறுமருளிச்செய்கிறார்.

இந்திரபுரோகிதனியம்புமொருநூலின்

மந்திரமெனாதறிவினோடருளிலாமற்

சந்தனைபுயததுமணமாலையங்க

வந்தியுலகத்திலுலகாயிதனுரைப்பான்.

(க)

(இ-ள்.) (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) சார்தம்பொருந்தியதோளிடத்து நறுநாற்றம்பொருந்தியமாலையிரகாகிந்நூபபாசயநீங்காதவுலோகாயிதன இந்திரபுரோகிதனாகியபிரக

ஸ்பதிபகவா னன்மாககள் போகங்காரணமாயருளியநூலை யிப் பொழுதிடையுமெனதுகொளளுதற்கு ஞானமுங்கிருப்பயுமில்லாமலநதநூலையெய்யெனதுசொல்லாநிதபன. ஏ-று. இயம புநூல உலோகாயிதசித் தாநதம். சகதனைப்புததுமணமாலேகடயங்க எ-து போககாமியாகையாலே பலனசுந்தாதிகளையுடையனென்பதுநோக்கியெனக. உநதியுலகத்திலுலகாயிதன. எ-து ஸ்திரீபோகமேயெய்யென நதுபவிக்குமவன ஜநநாபைவிடா னென்பதுகருதது உநதுமுலகம்பாடமாரீற கிளம்பினதெனக இதனாற்சொல்லியது இஃதினநவதநிலேபுரியப் பிரகஸ்பதியவனைமயக்கிவிடையத்திலேவீழ்வித்தசாதிரமெனக. அஃதென போலவெனனின் அருசுசுனநவதநிலேபுரிய வரசுதேவனமேறிலேயிருநது கீதையென்னுஞ்சாதிரதகினாலே மயக்கிக்கொல்லுவித்ததற்கொக்குமெனககொளக. உலோகாயிதன சாரவாகனெனதுபெயாபெறுவன்.

இச்செய்யுளுலோகாயிதன்பிரகஸ்பதிநூலையேவிரமாணமாகக்கொண்டுணாப்பனென்பது கூறிற்று. (க)

பிரகஸ்பதிகூறியமதன நூல்வாசுதேவாகூறியநூலுக்கொப்பாமோவெனில், விவகாரதிசையிலல்லது புண்ணியபாவங்களும் சொக்கமுதலானபிரமஞ்சங்களுங் கருத்தனு மான்மவர்க்கங்களும் பூசை ஜபம தியாநம அநுஷ்டானம் யாகமுதலியகன்மங்களும் பாரமாத்ரதிசையிலேயெய்யல்லபொய்யென்றுசதாசாரவிரோதஞ்சொல்லலால் ஒருபுடையொப்பாமென்க. எனரெடுத்துக்கூறினாஞானப்பிரகாசா.உநதியுலகத்தில்-எ-ரு. கடலினதருமுப்பட்டவுலகமனைப்பொருளுரைப்பாருமுளா. உநதி-கடல.

ஈண்ட ளவைகாட் சிமன மாதிரி ருமுன்றாய்
வேண்டுமனுமான முதலான பலவேண்டா
பூண்ட பொருள் பூதமவைபுகழ்கடின சீதர்
திண்ட ரியவெமமைசலந்ததினெடுசேர்வே. (௨)

(இ-ள்) ஈண்ட ளவைகாட்சி. எ-து. இவ்விடத்தளவையெ
னறுகொள்ளப்படு மூமதுகாட்சியை,— மனமாதிரி ருமுன்றாய்
வேண்டும. எ-து அககாட்சியினைவிகற்பித் தையககாட்சிமுத
லாறுவகைககாட்சியாய்ககோடலவேண்டும;--அனுமானமுதலா
னபலவேண்டா. எ-து இக்காட்சியில் விகற்பமொழிந் தனுமான
மடரைமுதலியவேண்டுவதில்லை,—பூண்டபொருளபூதம் எ-து.
அககாட்சியானுமதனைவிசரப்பததானுகண்டுக்கைககோண்டபொ
ருள் பூதங்களுக்கும்;—அவை. எ-து பூதங் ளானகும்,—புகழ்
கடினசீதர்திண்ட ரியவெம்மை சலந்ததினெடுசேர்வே. எ-து.
சொல்லப்பட்டசடினம சீதம் தொடுத்தற்கரியவெப்பம் சலநமெ
ன்னுஞ்சொருபங்கனோடுங் கூடும்,எ-று மனமென்ற தையககா
ட்சி. பழுதையெப்பாமபென றையப்படுவது மனமாகலின் மன
ககாட்சியென்றா. இனிக்காட்சியிருமுன்றாவன ங்ையக்காட்சி,வா
யிற்காட்சி, விஃறப்பகாட்சி, அந்வயக்காட்சி,வெதிரோக்காட்சி,
திரிவுக்காட்சியெனவிவை இனிசவிகற்பககாட்சி ரிாவிகற்பககா
ட்சியாவது இவ்வாறினோடுங்கூடாதுகுற்றமறக்காண்பது. ங்ையக
காட்சியாவது இருவித பாம்போபழுதையோவென் றையுறுதல,
அதுவேமனக்காட்சி. வாயிறகாட்சியாவது கணநெருழிந்தவிந்நி
ரியங்களுமகாண்பது விகற்பககாட்சியாவது பெயா ஜாதி குண
ம் கன்மம்பொருளென்னுமநதினெடுங்காண்பது. அந்வயக்கா
ட்சியாவது புனையினுலநறிதல. வெதிரோக்ககாட்சியாவது நாத்
றத்தால்பூவறிதல. திரிவுக்காட்சியாவது பழுதையெப்பாம்பு
ன்றுகொளவது,

இச்செய்யுள் உலோகாயிதன் சித்தார்த்தத்திற்கொள்ளுங்கு
டசியளவையும் அதனின்விகற்பமு மதனாலியும்பொருளாகிய
பூதங்களுக்கும் அவற்றின் குணங்களுங்கூறியு. (உ)

அனுமானமுதலாவன, அனுமானம், ஆகமம், உபமாணம்,
அருத்தாபத்தி, அபாவம், சம்பவம், ஐதிகம், யுகதிபரிசேடமுத
லானவை. அளவையுமுதலியன தனியேயிநூலிற்கூறியிருப்பதை
விவரமாய்க்காண்க.

சாற்றுபெயரானவை தலம்புனல்களற்றின்
காற்றுமெனலாமிவைகலந்தருணமோதி
ஹ்நமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும
போற்றுமிவைநித்தவியல்பாமிவைபுணர்ப்பே. (ங)

(இ-ள்.) சாற்றுபெயரானவை. எ-து அபபூதங்களுக்கும்
ப்படிக்கூடினபின்பு. அவையிறறுகுச்சொல்லுமபெயர்களான
வை,—தலம்புனல்களற்றின் காற்றுமெனலாம். எ-து. பிருதிவி
யு மப்புவுந் தேயுவும் வாயுவென்று சொல்லலாம்,—இவைகலந்
தருணமோதி. எ-து இப்பூதங்களாகூடியருணங்களின்பெயரை
முறையானே சொல்லின,— நாற்றமிரதமமுருவநற்பரிசமாகும்.
எ-து. கந்த மிரத முருவம் பரிசமிவையாகும்,—போற்றுமிவை.
எ - து. தெய்வமாகத்தொழும இப்பூதங்களுக்கும்,— நித்த
வியல்பாம். எ - து. அழியாதவியலபுகளையுடையவாம்,— இ
வைபுணர்ப்பே. எ-து. இவைகூடுமிடத்து மேலானவாயுபூதத்
திலேசின்று மூன்றுபூதங்களி லொன்றிலொன்றாக வடைவேக
டப்படும. எ-து. வாயுதண்ணுக்குக் கொரியாதாயினும் பரிசங்கொ
ண்டுகாண்கையாற் பின்காற்றுமெனலாமென்றொன்றினுமையு
ம்.

இச்செய்யுள் பூதங்களுக்கின்பெயரு மவற்றோடுக்கூடிய குணங்களின்பெயரும் பூதங்களாகி முறைமையுங்கூறிற்று. (௩)

போற்றுமிவைநிதவியலபாமிவைபுணாபபே. எ-கு. புதழ பபிமிவைநித்தியமா யொருநர் த்தாவாலன்றிப்பொருந்திக்கூடுத ல்கபாவம். எனறாஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துறுபுணாச்சியினுருக்களபலவாகும்
வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோற்
புத்திகுணநற்பொறிபுலன்களியையெல்லா
மித்திலவருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. (சு)

(இ-ள.) ஒத்துறுபுணாச்சியினுருக்களபலவாகும். எ - து. அபபூதங்களின்சொருபங்களுங்குணங்களுந் தம்மிலொத்துக்கூ டிகிறகூட்டத்திலேவடிவுகள்பலவுண்டாம். ஆஃதென்போலவை ன்னில், — வைத்துறுகடாதிபலமண்ணின்வருமாபோல். எ-து. திரிகையிலேவைத்தமண்ணினகண்ணே பலகடாதிக்கோன்று மாபோல, — புத்திகுணநற்பொறிபுலன்களியையெல்லாமித்தில் வருநீரினிலெழுங்குமிழியொத்தே. எ-து. (இதனைப்பொருளுக் கேற்பமாறுக.) நீரினிற்கிளம்பியகுமிழியையொத்து புத்தியுங்கு ணமு ஞானேந்திரியமாகியபொறிபுலன்களு மியையெல்லா மிவ் வுருவின்கண்ணேயுண்டாம். எ-று ஒத்துறுபுணாச்சியி னுருக்க ள்பலவுண்டாமெனவே ஒவ்வாமலுறும்புணாச்சியி னுருக்களுங் குணமுமேறிககுணநதுவருமென்பதுகருத்தாயிற்று. உருக்கள் பலவாவன, ஏறும்புகடையானேமுதலியவருக்கள். புத்திமுதலாயி னவு மிவ்வுருக்களின்வருமென்பது. புத்திமுதலாயினவை மூன் லில்லாதவை இவ்வுருவிலேதோன்றி இவ்வுருவோடேமடியுமெ ன்பதுகருத்து.

இசெய்யுள் பூதங்களிலேயுருத்தோன்றுமுறைமையும், அவ்வுருவிலேபுத்திமுதலானவைகோனறுமெனபதுங்குநிற்பு முனைமுதலானகூட்டத்து மதசத்தியுண்டாளுபோலவும் ஸ்ரீபுருஷாகூட்டத்திற் சுகமபோலவும் சாதூரபபூதசமவாயத்திலே ஞானசகாதிகள்தோன்றி யவைவளரவளாந்துவ குறையககுறைந் துமபிரகாசியாநிறகுமெனக்கொளக, (ச)

பூதமதினென்றுபிரியப்புலனிதக்கும்
நீதியினிநிறபனநடபபனவுமுறபோ
லோதுமலவையாகியபுறுகாரிய முலந்தா
லாதிபவையாமிதனையறிவதறிவாமே. (இ)

(இ-ள.) பூதமதினென்றுபிரியப்புலனிதக்கும் எ-து, அப பூதங்களிலவாயுபிரிய வித்திரியங்களுக்கெம. புலனிதக்குமென வே புலனகாரணமாகிய பொறி குணம் புத்தியவையுமிதக்கு ம,— நீதியினிநிறபனநடபபனவுமுறபோல், எ-து, இம்முறை மையாலே தாபாசங்கமங்களுமிதக்கப்படும,— ஒதுமவையாகிய புறுகாரியமுலந்தாலாதியவையாம. எ-து, சொன்னமுறைமையி ற்கூழ்ப்போந்தகாரியமாகிய சொருபகுணங்களிநந்தாற காரண மாகியபூதங்களேயாம்.—இதனையறிவதறிவாமே, எ-து, இவை யிற்றையிம்முறைமைப்பாடடாலேயறிவதேஞானமாவது எ-று. (ஞானம்) இந்தபபூதங்களபிரியச சுகாதிசேதஞரூபவிகற்பங்க ளுமண்ணிதகடமு மக்கிரியிநீரீபமு மினனவழிபுககதெனற றியாம னசித்தவாறுபோல நசிககுமெனக்கொளக.

இசெய்யுள் பூதம்பிரியுமாறும் பூதத்துடனேயிரதிரியாதி கணீகவுருக்கள்கெடுமாறுங்குறிற்று.

இந்திரபுரோகிதன்னென்னுஞ் செய்யுணமுத லிச்செய்யுட் காலந் தமமதங்குறி மேறபிறாமதங்குறுகின்றது. (ஊ)

வேறு.

இப்படியன்றிக்கண் மமுயிரிறைவேறுண்டென்று
செப்பிடுமவாக்குமண்ணோர் செய்திடுங்குற்றமென்னோ
வொப்பிலாமலடிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித்
தப்பிலாகாயப்பூவைவப்பறித்தமசாற்றினாரே. (சு)

(இ-ள) இப்படியன்றி. ஏ-து. இப்படிபூதககூட்டத்தின
லுருக்கடோன்றி வாயுக்கெடக்கெடுதலன்றி,—கண்மமுயிரிறை
வேறுண்டென்று செப்பிடுமவாகுமண்ணோர் செய்திடுங்குற்ற
மென்னோ ஏ-து முன்செய்தகனமம்பினொருமென்று மித
னைப்புகிக்கத்தக்கதோரான்மாவுண்டென்று மிவையிற்றைக்கூ
டபிவாநொருநாததாவுண்டென்றுஞ் சமயிகளுக்கதநானாமயக்
க வுலகத்தாசமயிகளுக்குச்செய்தகுற்றமயாது?—ஒப்பிலாமல
டிபெற்றமகனொருமுயற்கொம்பேறித் தப்பிலாகாயப்பூவைவப்பறி
த்தமைசாற்றினாரே. ஏ-து உலகத்தானாமயக்கச் சமயிகள்
ஹமது, மலடிபெற்றவொப்பிலாசமக நொருமுயலின்கொம்பி
லேயேறி யாகாயமபூததபூவைத தவறின்றிப்பறித்தானென்னுந்
தன்மைக்கொக்கும். ஏ-று. பூதமேதெய்வமாவது, பூதககூட்டத்
தின்மிகுதிக்குறைவேகண்மமாவது, பூதககூட்டத்தினிகமுமுண
ரவேயானமாவது, இதுவன்றிவேறேதெய்வமுங்கண்மமும்
ன்மாவுயிலையெனப்பதுகருது. மலடிபெற்றவொப்பிலாமகனெ
னமாற்றுக ஆகாயப்பூவைத்தப்பிலாமறித்ததமையெனமாறுக.
(ஞானம்.) பொய்ப்பொருள்கிப்புராணஞ்செய் துலகத்துள்ளாண்
மயக்கித் தீர்த்தயாததினா தபசுக் ளக்கிரிகோத்திரம் தானம் த
னமம் ஜபம் தியாகம் சமாதியென்றும் உபவாசவிரதமென்றும்
பேரிடபு பகற்பொழுதுபோகி உலகத்தார்கைப்பொருள்கவர்
ந்து பொய்ப்பொருளபேசிப்பொழுதுபோகி யவமேதழிவதர்
தோவெனறநொந்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள் கத்தாவுங் கன்மமுமான்மாவுமில்லையென்
றில்பொருளுவமை கூறிமறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

செய்திடுங்கனமமெல்லாஞ்செய்தவர்தம்மைப்பற்றி
யெய்திடுமென்னினிங்கேமாய்நதிடுமேயவதெனநன
மெய்தருதூலங்கெட்டுசூக்கமாயமேவுமென்னி
லையனேதீபம்போனாலதனொளியாவதுண்டோ. (எ)

(இ-ள) செய்திடுங்கனமமெல்லாஞ்செய்தவர்தம்மைப்பற்
றியெய்திடுமென்னில். எ-து. முற்பிறப்பிலானமாகளசெய்தக
னமமெல்லாங்கெடாம லானமாகளைப்பொருந்தினை நிறப்பிறப்
பிலேபூட்டுமென்றுகூறின்,—இங்கேமாய்நதிடுமேயவதெனநன.
எ-து. இப்பிறப்பிறசெய்தபுண்ணியபாவங்க ளிக்காயத்தோடு
கெடுமாதலாற பிறப்பிறப்பிறபுகுக்கூடுமாறெனநனே?—மெய்
தருதூலங்கெட்டுசூக்கமாயமேவுமென்னில் எ-து. காயத்தோ
டு தூலமுறைமைகெட்டுசூக்கமுறைமையாகப்பொருந்துமெ
ன்றுகூறின்,—ஐயனேதீபம்போன லதனொளியாவதுண்டோ.
எ-து. திரியோடேகூடிசின்றவிளகுகொளி யத்திரியைநீங்கிவே
றேநின்றொளிருமென்னுநதன்மைத்து, காயநீங்கிசூக்கமுமாய்
ப்பொருந்துமுறைமை. எ-து. ஐயனேயெனற திழிவினகண்வ
ந்தது. (ஏ)

மாய்ந்துபின்வயலிலிட்டவைதழைப்பலிக்குமாபோலே
ய்ந்திடுங்கனமமென்னிலிட்டதஞ்சையுமேனி, யோய்ந
துவந்தவனையுண்ணப்பண்ணுஞ்சோறுதரத்தற்றால், வா
ய்ந்திடும்பலம்வயிறறிற்கொண்டிடும்வழக்குவைததாய.

(இ-ள.) மாய்க்துபின்வயலிலிட்டவைதழைப்பலிக்குமாபோ
லேய்க்திடுங்கனமமென்னில். எ-து. வயலுக்கிட்டவைக்கோலு

ந்தழையர் தான்கெட்டுப் பின்புபயிர்க்குநன்மையைக்கொடுக்கு
 மாபோலக கன்மந்தோன்றாமறன்மைகெட்டுப் பொருந்துமெ
 னதுகூறின்,—இடபுடத்திசையும். எ-து. நீயுவமைகூறியவைக்
 கோலுதழையு மிட்டவிடத்திறப்பிரகருநன்மையைக்கொடுக்கு
 மதுபோலப் பிறாகாயத்திறகு நன்மையைக்கொடுக்கவேண்டும்.
 ௨. நெருங்கினையென்னில்,—மேனியோய்நதுவந்தவனாயுண்ண
 பபண்ணுஞ்சோறுதரத்தறரால் வாய்நதிமெபலம்வயிற்றிற்கொ
 ணடிமெவழக்குவைத்தாய். எ-து. காயநதளாநது பசித்துவந்த
 வனாயுண்ணபபண்ணுவித்தசோறு அவருதரத்து மாண்டாலு
 ண்டாம்பிரயோசன மவர்வயிற்றின்மலங்கொள்வாவழக்குக்கூ
 றினாய். எ-து இட்டதுகெட்டுப்பலித்தன்மலமெனக்கொள்க. (அ)
 உருவமுமுணர்வுஞ்செய்தியொத்திராகன்மமென்னின்
 மருவுகைவிரல்கடமமினவளாவுடன்குறைவுண்டாகி
 வருவதினுகென்னகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய்
 பெருகுபூதங்கடமமின்மிகு குறைப்பெற்றியாமே. (க)

(இ-ள.) உருவமுமுணர்வுஞ்செய்தியொத்திராகன்மமென்
 னில். எ-து. ஒருகாயத்தினசெய்தியு மோருணாவின்செய்தியு
 மொத்திராமற்பேதிகப்படுவது கன்மசெய்தியென்றுங் கூறி
 ன்,—மருவுகைவிரல்கடமமினவளாவுடன்குறைவுண்டாகி வரு
 தினுகெனகன்மஞ்செய்துமுன்மதியிலாதாய். எ-து. (இதனைப்
 பொருளுக்கேற்பமாறுக.) அறிவிலாதாய் முன்பெந்தகன்மஞ்செ
 யது பின்புதொழிலைமருவினகைவிரல்க ளொன்றுக்கொன்றே
 றியுங்குறைநதுமிருப்பது,—பெருகுபூதங்கடம்மின்மிகு குறைப
 பெற்றியாமே எ-து. வளரும்பூதங்கடாமிகுக்குறைதல்நற் கா
 யமுமுணர்வும்பேதிக்கப்பட்டதல்லது கன்மத்தினுலன்று. எ-து.
 னன்மபலமில்லையென்பதுகருத்து. (க)

இனபொடி துன்பமெல்லாமெய் துவகன்மமென்னி, ன
ன்புனல்சந்தனநிறணுகவுமணுகவொண்ணு, மின்பொலி
யழலினெடுமேவுவநன்மைதீமை, யென்செயதத்யமபி
டாய்நீமினையெலாமியல்பதாமே. (௧௦)

(இ-ள்) இனபொடி துன்பமெல்லாமெய் துவகன்மமென்னி
ல் ள-து. ஒருபொருட் கிண்பதுணபங்களுல்லாங் கணநத்தாற்
பொருதுமெனறுகூறின, — நனபுனல்சந்தனநிறணுகவுமணுக
வொண்ணுமினபொலியழலினெடுமேவுவநன்மைதீமையென்செ
ய்தத்யமபிடாய்நீமினையெலாமியல்பதாமே. ள-து செவிரதபு
னலானது சநநமுதநலாகியநறுநாறததோடுகூடவுங் கூடுதற்
கரிதாகியவொளிமிசுதியையுடையவனலோடுகூடவு மெநநன்
மைதீமைசெயததெனறுகூறாய், இனையெல்லாமொருபொருட் கி
யல்பாமாதலாற் பூதகுணமனறிககன்மமில்லை. ள-து (ஞானம்)
தோல்முதலானவைநெடுபடைககண்டாநகருண்டு நீகூடினா
னெகிழ்நதுமவருவது பதாராதவியலபொழிநதுவேறுகன்மத்
தால்வருவதல்ல, சாவமுமபதாராதவியலபெனறறிவாயாக.

செய்திடுவகன்மமெனனுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுளகா
று முறையானேகன்மமில்லையெனறுமறுத்துக்கூறிற்று. (௧௦)

காயத்தின்குணமதன்றிககண்ட - தான்மாவுண்டாயின்,
மாயத்திற்சொல்லி. ாகேமனமுதலாறினுக்கு, நேயத்த
தாகவேண்மென்றியேநிகழ்ததுமுண்மை, தேயத்தின்
முயற்கொம்பெல்லையெப்புவோரசெய்தியாமே. (௧௧)

(இ-ள்) காயத்தின்குணமதன்றி. ள-து. நூறுகாயடை
கூடவே யொருசிவப்புண்டாமாறுபோலப் பூதக்கூட்டத்திலோ
ருணரவுண்டாம். அஃதன்றி, — கண்டதான்மாவுண்டாயின்.

எ-து. மற்றோரான்மாவென்றுதனியேகாணப்பட்டதுண்டாயின, —மாயத்திறசொல்லிடாதே. எ - து. உன்மயக்கநூலிறசொல்லாதே, —மனமுதலாநினுக்கருநேயத்ததாகவேணமும். எ-து. மனக்காட்சிமுகலாயவாறுகாட்சிக்கும் பொருந்தசசொல்லவேண்டும், —அன்றியே சிகழ்த்துமுண்மை. எ-து. காட்சிவிகற்பத்தாலொழிந்து கருதலாஹு முனாயாணங்கூறுமது, —சேயத்தின்முயற்கொம்பெலலைசெபுவோசொதியாமே. எ - து. உலகத்திற்கோடில்லாதமுயலுகளுக்கோடு மதற்களவும் பெருமையுங்கூறுவோரதுகூடாரும். எ - து. மனமெனபதையகாட்சியை. நேயமென்பது பொருத்தம்.

இசெய்யுண முறையானே காயத்தின்குணமன்றியான்மாவிலையெனறுமறுகதுக்கூறிற்று (கக)

காயத்தின்குணமநனநி. எ-து. சரீரத்தின்குணமாகியவாகாரம் சித்தினாபயம மைதுநமென்னுநானகுமொழிய, எனறார்ஞானபிரகாசா.

அருவமேயிறைவனாகிலறிவின்றாகாயமாகு, முருவமேயென்னிறபூதக்கூட்டத்திலொருவனாகு, மருவியவிரண்டுக்கூடிற்பவனென்னினமண்மே, விருவிகம்பொருகல்லேநதிற்குமோவியமபிடாயே. (கஉ)

(இ-ள்.) அருவமேயிறைவனாகிலறிவின்றாகாயமாகும். எ-து. காத்தாவருவியென்றுகூறி லறிவுமில்லையா யாகாயம்போலவாம—அருவமேயென்னிறபூதக்கூட்டத்திலொருவனாகும். எ-து. அந்தக்காத்தாவருவமுடையவென்னென்கூறிய பூதக்கூட்டத்திற்குள்வந்துஞ்சரீரியாதல்வேண்டும், —மருவியவிரண்டுக்கூடிற்பவனென்னில். எ-து. பொருந்தியருபாருபத்தோடுகூடிற்பவ

னென்றுகூறில்,—மண்மேலிருவிசும்பொருகலலேந்திறகுமோ
வியம்பிடாயே. எ-து. மிககவாகாயமாகியவருபத்திலே யுருப
மாகியதல்லைவிடடாற மமமிறகூழிறகுமோ பிரபஞ்சத்தினில்
லாதாகையா லருபாருபங்கூழில்லாது. எ-று.

இச்செய்யுண் முறையானேபூதமேதெய்வமன்றி மற்றொ
ருதெய்வமில்லையென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (௧௨)

பூதத்தேயன்னமாகியன்னத்தாலுடம்புபுத்தி
பேதித்தேமனமுமாகிப்பிரிந்தமைதிருந்தவின்று [ங
வேதத்தேயுணாக்கவென்னோமேதினியோராகளெல்லா
கேதத்தேவீழ்ந்துவேறுநெறியலகேட்குமாறே. (௧௩)

(இ-ள்) பூதத்தேயனமாகியன்னத்தாலுடம்புபுத்திபே
தித்தேமனமுமாகிப்பிரிந்தமைதிருந்தவின்று வேதத்தேயுணாக
எ-து. பிருதிவிபூதத்தேயுணவுதோன்றி யவவுணவாலுடலு மவ்
வுடலிலேபுத்தியும் புத்தியிலேபேதிககப்பட்டமனமுமுண்டாய்
வேறுபட்டவறறையிப்பொழுதுதெரியத் தங்களவேதஞ்சொல
லும்வழியும்,—என்னோமேதினியோராகளெல்லாங்கேதத்தேவீழ்
நது வேறுநெறியலகேட்குமாறே. எ-து. தங்களவேதமப்படிச
சொல்லவும் பிரபஞ்சத்திலுள்ளோராகளெல்லாம் வருத்தத்திலே
வீழ்ந்து வேறுவழியல்லாவகையைகேட டதனைமேற்கொள்ளு
மாறெனனோ. எ-று. புத்தியுமெனவும்மைதொக்கது. பிரிதல்-
வேறுபட்டிற்றத்தல்.

இச்செய்யுள் பூதத்திலேயாவையுந்தோன்றி யதனிலேயொ
டுக்குமுரைமையென்றி வேறொபொருளில்லையென்பது கூறி
ற்று (௧௪)

போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய்விண்ணிற்
கொள்ள, மோகததராகியல்லன்முயன்றுமுன்முடொல்

வாந், தாகததிற்றண்ணீரகண்டுவிட்டுப்போய்த்தண்ணீ
ராகேட்டுசு, சோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவா
ரகளாதோ. (கசு)

(இ-ள) போகத்தைமண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய். எ-து
பூமியிலே மெய்யாகுநீபோகத்தைக்கண்டிருந்து மதனையநுபவி
யாதுகைவிட்டுப்போய்— விண்ணிற்கொள்ளமோகத்தராகியல
லன்முயன்றமுன்மூடரெல்லாம். எ-து சுவர்க்கத்திலேபோகமு
ண்டெனறுகேட டதனைகைக்கொள்ளுதற்காசையுடையராய்
த் தவமென்னுஞ்சுன்றயிலேமுயற்சிப்பட்டுத் தடுமாறும்றிவில
லாதவரெல்லாம்— தாகததிற்றண்ணீரகண்டுவிட்டுப்போய்த்த
ண்ணீரகேட்டுசுசோகித்தேயுண்ணவெண்ணித்துயருறுவாரக
ளாதோ. எ-து தாகித்தவிடத்தேதண்ணீராமெய்யாகக்கண்டிருந்
தும் அதனையுண்ணுமறகைவிட்டுப்போய் மறறொருதண்ணீரா
யொருவனதூரத்திலேயுண்டென்ன வதனைக்கேட டததண்ணீ
ரையுண்டுதாகந்தீரவேண்டுமென்றுபோய் வழியிலேயுயரமுறு
வோதன்மைபோலும், ஐயோ! எ-து அந்தோவென்பதிரக்க
குறிப்பு

இச்செய்யுள் காணப்படுமநீபோகத்தைக்கைவிட்டுக் கா
ணப்படாதசுவாககாதிபோகத்தைக்கேட டதற்குவருந்துதலறி
வனென்று கூறிற்று (கசு)

போகத்தை மண்ணிற்கண்டுவிட்டுப்போய் விண்ணிற்கொ
ள்ள மோகத்தராகியல்லன்முயன்றமுன்மூடரெல்லாம். எ-து
-ஈடையாபரணஞ்சந்தனங் குங்குமகஸ்தூரி சுகந்தமாலிகை
களோடுங்கூடவனிதையர் சங்கக்கபோஜநாதிபோகங்களைப்பூமியின
கடபிரத்தியக்ஷமாகக்கண்டறிந்தும் இவையிறறுக்கு மேலான

சௌகியமில்லையென்றெண்ணுதிவறறைவிட்டுப்போயச் சுத்த மிதனையாகியசுவாககாத்தோகங்கொள்ளவதற்கேற்றவதுஷ்டா நாங்களபண்ணவேனுமென்றுபிராந்தராகி மிகவுங்கிலேசப்படடு முயாசசிபண்ணாநிறகு மறிவுகேடொலலாம யாவாககொப்பென னில;—தாக்கத்திற்றண்ணீர்கண்டுவிட்டுப்போயத் தண்ணீர்கேட டுச்சோகித்தேயுண்ணவெண்ணிததுயருறுவார்களாதோ எ-து. வெயிலிலேதூரவழிநடந்தீர். துத்தண்ணீர்தாக்கிருந்தபோத வ்விடத்து நல்லகுளிர்தகுலமானதிருக்கவதனைவிட டப்பாற போய்க்கண்டபேரையெல்லா மெருகேதண்ணீருண்டெனறுகே டடுசசோகமுற்றபிரயாசப்பட்டுத் திரிந்துகானலைத் தண்ணீரொ ளுண்ணவிருமபிச்சலாப்படுமபேதையோக்கொகரும,ஐயோ! எனநிரைகாசினருள எ-று. இதுஞானபிரகாசாகூறியது.

வாழுவேவலலைவாமி வலகைகதாவெனனுயிரகரு த, தோழநீயுன்னையொப்பாசொல்லிழனில்லைகண்டா ய, கோழைமானுடா தீதெனனுங்கொலைகளவாதிக்கொண் டே, சூழும்வார்குழலாமொயப்பச்சடொனத்தோன்றி லுயே. (கரு)

(இ-ள.) வாழுவேவலலைவாமிவலகைகதா. எ-து. இவவுலத் து னெமமைப்போலநீயும்வாழுவலலை வாழத்திரியே யுனவலக கையைத்தருவாயாக,—எனனுயிரகருத்தோழநீயுனையொப்பா சொல்லிழனில்லைகண்டாய எ-து.எனனுயிரகருத்தோழநீயே யன்றிச் சொல்லுங்காலத்துவேறில்லைகண்டாய,— கோழைமா னுடா தீதெனனுங்கொலைகளவாதிக்கொண்டே. எ-து. மனமில் லாதமனுடர் பொலலாங்கென்றுசொல்லப்பட்டகொலைகளவுரு தவியவறறை யாகுகைக்கொள்ளுமுறைமைபோலக்கைக்கொண்

௫.— குழும்வாசுமூலாமொய்ப்பசகடனெத்தோன்றினுயே
எ-து. சுற்றமொழுங்கூண்டகுழலினையுடையமடவாசேவித்
துப போதவிளக்குப்போலத்தோன்றினுயாதலாற ரேழுநீ
யே. எ-று.

வலகதைதான் எனது பிரியவசநஞ்சொல்லியது. கொலை
களவாதியாவது கொலைகளவுகடகாமம்பொய், இவையும் காம
குரோதலோபமோகமதமாச்சரியமுதலியபிறவும். (ஞானம்) ம
துமச்சாரமிசமைதுநுதலினையென பஞ்மாபாதகத்துடனே
யருந்திச்சகிக்கிறவனசமாத்தனெனபதுகருத்து.

இது வாமதந்திரியுங்கொலைகளவாதியோடுகூடுகையால் அ
வனுநதனனோடுகூடியசமயததானெனறுகூறிற்று. (க௫)

கோழைமானுடா. எ-கு. பித்தாதிக்கமுடையோளென்ற
ஞானப்பிரகாசா.

ஈசனாயனாமாலோடிநதிரன்மெரிவைமார்பாற, பே
சொணுவகைகளெல்லாஞ் செய்தன்றோபெரியோரானா,
ராசையாலவாபோனமுமாகவேவேண்டுமாயின், வாச
மாரகுமூலாரோடுமவல்லவாகூடிவாழ்மின். (கக)

(இ-ள.) ஈசனாயனாமாலோடிநதிரன்மெரிவைமார்பாற்பே
சொணுவகைகளெல்லாஞ்செய்தனனோபெரியோரானா. எ-து. உ
ருத்திரன் பிரம்மாவிஷ்ணுவிவருடனிரதிரனும் ஸ்ரீகனித்த
சசொல்லவொண்ணாதபடி தலையிறநரித்து நாவிறநரித்து மார்
பிறநரித்துங் கெளதமர்சாபந்தரித்து மறறுஞ்செய்துமன்றோ
பெரியோரென்றெல்லாருஞ்சொல்லப்பட்டார்கள. ஆகையால்,—
ஆசையாலவர்போனமுமாகவேவேண்டுமாயின் வாசமார்குமூலா

ரோமும்வல்லவாகூடிவாழ்மின் எ-து. அப்படி யவர்களைப்போல வெல்லாராலும்பெரியோரென்று கொண்டாடப்படுதற்குமக்கு மாசையுண்டாயின மணம்பொருந்தினகுழலினையுடையமடவா ரோடு வல்லவண்ணம்வருந்தியும்பொருந்திவாழ்மின். எ-று. (ஞா னம்) ஈஸ்வரன் பாகத்திலேயொருத்தியைக்கரந்துஞ் சடையிலே யொருத்தியைக்கரந்துவைத்தும், பிரமா நாவிலேயொருத்தியை வைத்தும் திலோத்தமைகாரணமாகபிரமித்துத்தேடிநான்முக னாயும், விஷ்ணுமாரபிலேயொருத்தியைவைத்தும் பதினாறாயிர கோடிகமகளினாப்போகித்தும்மற்றுமபரதாரகமரம்பண்ணியும், இந்நிரனகலிகைகாரணமாகவாயிரங்கணானுகிய விவ்வாறெல்லா நகாண்க. சமணனுமியககியைக்கூடிகொண்டான் ருன்றலைவ னாகவேண்டுமென்பதுகருதியெனக்கொள்க. மற்றுமுள்ளதேவ ருஷிகளகதைகளும்றிந்துகொள்ளென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீ போகமேதிவ்வியமானபதமென்பதுகூ றிற்று. (௧௬)

ஈசஞரயனார்மாலோடிந்திரன்மெரிவைமார்பாற், பேசொ னுவகைகளெல்லாஞ்செய்தன்றோபெரியோராணர். எ-து. மகா தேவரென்னும்பரமேஸ்வரானுவர் பார்வதியானாவாமபாகத்தி லவைத்தும் கங்காதேவியைத்திருச்சடையிலேதரித்துவைத்து ம் மகாவிஷ்ணுமோகினிரூபமெடுத்தபோதுஅவரைப்புணர்ந்து மசாத்தனாப்பெற்றும் தாருகாவந்திருடிகளுடையஸ்ரீகளெல் லாரையுமோகிக்கப்பண்ணியும்சக்தரமூர்த்திகாகாப்பரவைநாச்சி யார் சங்கிலிநாச்சியாரிடங்களிலுந் துறந்தவர்களைக்கூட்டிவை த்தும் இவைமுதலாகவநேகம்லீலாவிநோதங்களெல்லாம்பணி ண்யும், பிரமதேவானுவர்சரஸ்வதிதேவியைநாவிலேவைத்துத்தி

லோத்தமைகாரணமாகமிகவும் பிரமித்துமோகமுற்றுத்தேடிநா
னமுகனாகியும் ஊர்வசியைக்கூடிமகருவியாகியவசிஷ்டரைப்பெ
ற்றும், அந்தபிரமதேவனுக்குமன்மதனுக்குந் தந்தையாகியநா
ராயணமூர்த்தியானவாமகாலக்ஷ்மீதேவியைமார்பில்வைத்தும்ப
தினூயிரங்கோபிகா ஸ்ரீகருடனபதினூயிரார் திருவுருக்கொண்
டுபோகித்தும்பிரதாபிதனும், முப்பத்துமூன்றுகோடிதேவர்களு
க்குங்காத்தனாகியதேவேந்திரன் இரதிராணியைத்துடையிலே
வைத்துக்கூடிச்சுகித்தும் அகலிகைபொருட்டாகவாயிரங்கண்
பெற்றும், இவாகளெல்லாரும்டவாரிடத்துவிருப்பத்தாலேசொ
ல்லுதற்கரியமாகக்களெல்லாம்பண்ணியல்லவோயெல்லாரினு
மேமபட்டுப்பெரியோரானார்கள். இவையல்லாமலுஞ்சுப்பிரமண
னியரானவா தெய்வானையைப்புணர்த்தும் விருத்தப்பிராமண
னாகியும் வேங்கைவிருக்ஷமாகிநின்றும் அநேகவிநோதமெல்லாம்
பண்ணிவளனிராயகியைப்புணர்த்தும் அவ்விருதேவியரையுந்த
மதிருபாரிசத்திலேயும்வைத்திருந்து மிகுந்தபோகமறுபவித்தும்
இமவான்மேனையைக்கூடிச்சுகித்து ஈஸ்வரனுக்குப்பெண்கொ
டுத்துப்பெரியோனாகியும், மன்மதனரதிதேவியைக்கூடிச்சுகித்து
ஐகந்தையெல்லாமோகிக்கப்பண்ணுமகத்துவமுடையனாகியும், ச
ந்திரன் அகவனிமுதலியிருபத்தேழுபெண்களுடன் கூடிச்சுகி
த்திருந்து மிகுந்ததண்ணொளியுமுடைத்தாய்பரமேசுரன் றிருமு
டியிற்றரிக்கப்பெற்று மருத்துவமுடையனாகியும், ஆதித்தபகவா
ன் உசாதேவி பிரத்தியுச்சைபென்னுந்தேவியரைக்கூடிச்சுகித்
திருந்தும் குந்திதேவியைக்கூடிக்கன்னினைப்பயந்தும், காசிப்பிர
ம்ருஷிவெருப்பிரையாசப்பட்டீமாயாதேவியைப்புணர்ந்து சுகித்
திருந்தும் சூரன்முதலோனாப்பெற்றுமேலோனாகியும், பராசுர
ப்பிரமருஷி மச்சகநியைக்கூடிச்சுகித்து வேத்விநாசனாப்பெற்

தும், அகததியமா முனிலோபா முத்தினாயுடன்கூடியின்புறநிறு
ந் தும், சந்திரஞரியா முதலானோபோகருவரவிலலரமன மிகவுமு
யரவளாநரவிநதபாவததைபபாநானத்தடக்கிச சத்தசாகரமு
ஞசுத்தோதகமாகிபபாநமபண்ணிந திருகுறமுலததிலவிஷ்ணு
விகிரகத்தைச்சிவலிங்கமாகிப பொதியமாமலையில்வந்ருந்து
பழமியைசசமனபண்ணிபபெரியோனாகியும, மரீசிசம்பூதியைகூ
டிச்சுகித்தும், அத்திரி அறுருயையைக்கூடிச்சுகித்தும், புலகன
கமையைக்கூடிச்சுகித்தும், புலததியன்பிரதியைக்கூடிச்சுகித்
தும், சத்திரிநுசுந்ததியைக்கூடிச்சுகித்தும், அங்கிரர் மிருதி
யைக்கூடிச்சுகித்தும், வசிஷ்டா அருந்ததியைக்கூடிச்சுகித்தும்
குணுங்கியைக்கூடிச சத்தியமா முனியைப்பெற்றும, இப்படியிந
நனங்கூறியசத்தவிருடிசுந் தங்கணமநகையகாகூடிமகிழ்
தும்பெரியோராகியும், பிரகுமா முனி*திவலியைக்கூடிச்சுகித்
தும், கௌதமருஷ்யகலிகையைக்கூடிச்சுகித்தும், குச்சரமா மு
னிபுத்திரராமிருகசிருங்கர் சத்தியமா முனிமககளசவுத்தை
முதலானநால்வராயுமணஞ்செய்துக்கூடிச்சுகித்தும், காமபிலி
தேசத்துசௌபரியென்னும்பெரியோன பொயகைக்குளளேபன்
னிரண்டுவருஷமுழியிருந்து மிருந்தபசுபண்ணிகொண்டி
ருக்கிறகாலத்திலே சமவதமென்னுமவாணீமீன் மனைவிமககள
ன்னுஞ்சுமறத்தாருடன் கூடிகளித்துச்சுகித்திருத்தலைக்கண்டு
நாமுயிப்படிக்கூடிச்சுகித்துப்பிரதாபிக்கவேணுமென்று வாஞ்சி
த்து விவேகஞானம்வநதுமதபசைவிட்பொய்கையினின்றும்
நீங்கிவந்துமனுவங்கிஷ்த்தினமானதா தாவென்னுமஹாராஜாவி

பிருகுமுனிவர்மனைவிபுலோடைஎன அவராநகூடப்பட்ட
பார்க்கவபுராணமென்னும்விகாயகபுராணத்திற்குறுகின்றது பி
ருகூறியது பார்க்கவம்.

ன்மககா ஹம்பதினமரையுமணஞ்செயதுமகிழ்ந்துஞ் சுகித்திரு
 நதுப பெரியோனாகியும், யாளியெனனுமபெரியோன் கலன்கரி
 மகளிரான விராஜஸ்ரீகா, நிரவநுடனகூடிப்போகித் துமகிழ்
 நதிருநதுமேம்பாடுதரும், திரு புக்ஷாரிப்போகநாதஸவாமியெ
 னனுமபெரியோன் வீரஸ்ரீரிபுடனேகூடிப்போகித்திருநதுஞ்சித்
 திருநதுகியும், தாமபு, திராதி யானபஞ்சபாண்டவருநதமபியு
 டைய ஸ்ரீயென்றந தமபனுடையஸ்ரீயென்றுமவிசாரியாமல
 திொளபதியென்னுமொருபெண்ணுடனேகூடிச் சுகித்திருந்து
 மஹாராஜாககளாகிதேசமுமுதுமபரித்துப்பெரியோராகியும், அ
 ரிசசநதிரனமுதலானமேலானவரசொல்லாரும் ஸ்ரீ யுடனேகூடி
 சுகித்திருநதும பெரியோராகியும் இப்படிப்பட்டமாகுகள்களெ
 லலாமுகளபுராணசாதிரங்களெசொல்லும். அவைகளையெல்
 லாருங்கேட்டறிநதிருந்து மானுடாயான குதிரா யாடு மாடு
 பசுவிவைமுதலானசகலஜீவன்களும் ஸ்ரீபுமானகளாகக்கூடிச்
 சுகித்திருப்பதையறிந்திருந்தும், அனறிலென்னும்பசுவி தனது
 பேட்டினேகூடி முகத்தோடுமுகமவைததிருக்கையிலே சற்
 மேமுகத்தைவிட்டுநீங்கினபோது அந்தவன்றிலானது மிகவுந்து
 கித்ததுக்கூப்பிடுதலும் பின்பந்தப்பேட்டினமுகத்திலேதன்மு
 கத்தைத்தவுடனேகூப்பிடுதலுந் துகமுநீங்கிச்சுகித்திருத்தலை
 யறிநதிருந்தும், அந்தப்பசுவிக்குளாவறிவுமில்லாமல் பிரத்திய
 க்ஷவின்பமாயிருக்கிற ஸ்ரீபோகத்தைவிட்டறிவில்லாமல்மறுமை
 யுண்டென்றெண்ணிக் கெட்டுப்போகிறபேருக்கையோவென்று
 ஞ்சொல்லப்போகிறேன். மோகூத்திரகுப்பெயர்கலியாணமென்
 றுகிருவாணமென்றுநீங்களேசொல்லுவீர்களே? ஸ்ரீயைக்கூடியி
 ன்பாறுபவித்தற்பொருட்டுமெங்கிலியந்தரிப்பதற்குச் சலியுண்ண
 மென்றும் பின்பவனைக்கூடியறுபவிக்குங்கிரியைக்கு 'நிர்வாண

மென்றுபெயருண்டாயிருத்தலாலும் இவைதம்மையேமோகூத
 மெனறறியாமல் வேறுமொருமோகூதமுண்டென்றெண்ணலா
 மோபுன்சமயத்தாரொன்றையறிவிலாதவனென்றும் கிருபையிலா
 தவனென்றும்விசாரியாமற்சொல்லுவார்கள் ; இவ்விரண்டுமு
 டையவனானேயெல்லாமறிந்தெல்லாபேரிலுமுள்ளகிருபையின
 லேயெல்லாருங்கெட்டுப்போகாமலிரங்கி யினனமுஞ்சொல்லுகி
 ரேனகேட்பீராக “கண்ணுதலியோகிருப்பக்காமனினறிடவேட
 கைக்கு, விண்ணுறுகதேவராதிமெலிந்தமையோராமாறு, னெ
 ண்ணிவேணமதனையெயிரிவிழித்திமவான்பெற்ற, பெண்ணி
 னைப்புணர்ந்தியாகருப்பேரினபமனித்ததோராரா:: என்றிப்படியு
 ங்களபரமேசசுரானவா பார்வதியாணப்பிரிந்துபோயோகத்தி
 லிருக்கும்போது பிரம விஷ்ணு இந்திராதிதேவாகள்முதலான
 சுகலஜந்ங்களும் ஸ்ரீகூட்டரவிலலாமல்வருத்தமுற்றார்களென்று
 ம் உமமுடைசுவாமிபாவதியாருடன்கூடிப் பின்புமுன்சொன்
 னபேரெல்லோருக்கும் ஸ்ரீபுணாசசியு மதனூல்வரும்பேரின்பமு
 முண்டாக்கினொன்றும் நீங்களுண்டென்கின்றவுங்கள் நூலி
 லேநீங்கள்சொல்லுதலாலும், “ஞானத்தாலென்னுடையஞான
 நா னன்றானவானையிராபதநானுசசிரமத்தில்லறநான், கா
 முறுபறவைகளிற்கருடனாகதியதனி லீனயிலாமுத்திகாரனிரா
 க்கத்தனினிருநினான்::” என்றிப்படியாசசிரமநான்கினுள்ளும் ஸ்ரீ
 யுடன்கூடிச்சுகித்திருக்குயில்லறமானது நாமென்றுகருவுமாக
 வுங்கள்சுவாமிஉங்கள்சிவகீதைபிற்சொல்லியிருத்தலாலும், உங்
 னந்திருநாவுக்கரசுதம்பிரானென்னும்பெரியோரானவர் “பாறினு
 ய்ப்பாறிரெஞ்சேபுன்றிபோளன்றுபட்டுத், தேறிநீதெனியவாகி
 ல்சிவகதிதிண்ணமாகும், ஊறலேயுவாப்புகாறியுதாமெயொழுது
 ம்வாயில், கூறையான்மூடக்கண்டிகோலமாங்கருதினாயே::” என்

றும், “பெண்டிர் மக்கள் பெருந் துணை நன்னிதி, யுண்டென் றெண் ணியுவப்புறுமேழைகளா, கண்டுகொணமினோகாநூர் முனையி னைப, புண்டரீகப்பொ தும்பிலொ துங்கியே., என்றும் இப்படி வி சாரியாமல இவைகளை வெறுத்தோதிப் பின்பு, “கணியினுங்கட் டி பட்டகருமயினும், பனிமலாகருழறபாவைநலலாரினுந், தனிமு டிகவிததாருமரசினு, மினியனறனனடைநதாக கிடைமருத் தனே., என்றும் ஸ்ரீபோகமுதலானபோகங்களை யுத்திருஷ்டமா கப்பிறபாடெல்லாமவிசாரித்தறிந்தோதித் தேவாரத்திருவுளம்ப றறியிருத்தலாலும், சுந்தரமூர்த்திராயனாரானவா ஸ்வரப்பிரமா திகளுக்கும்ரியராயப் பசுபதியென்னுமபெயரினையுடைத்தாயத்த மககுச்சுவாமியாயிருக்கிறபரமேஸ்வரனைத் தூதுசெல்லவிடுத்து பரவைநாச்சியாரையஞ்சங்கிலிநாச்சியாரையுங்கூழிப்புணர்ந்து ஞ் சுகித்தும்பெரியோனாகியும், நீங்கலாகவிசுவாசமாகவும்பத்திபண் ணுமாரணிக்கவாசகமூர்த்தியென்னும்பெரியோர் “குரவவார்கு முலார்திறத்தேநின்றுகுடிசெடுகின்றேனே., என்றும் “வெஞ்சேல னையகண்ணார்தம்வெருளிவலையிலகப்பட்டு, நைந்தேனாயென் , என்றும். “தையலாராமையலிலேதாழ்ந்துவிழக்கடவேனே., என் றும் “கொழுமணியோர்நகையாக்கொங்கைகளுன்றிடைச்சென் றுருன்றிவிழுமடியேனைவிடுதிகண்டாய்., என்றிவைமுதலா னவகைத்திருவாசகம் ஸ்ரீ களைவெறுத்தோதியிருந்தும் பிற்பா டெல்லாமவிசாரித்துநன்றாகவறிந்தும் சகலமானபேரும்பிழைக் கும்பொருட்டுத்திருவுளத்திலேகருபையுற்றிரங்கி மடவாலிய னாயும் அவர்களைச்சகிகளும்போகங்களையும் அநேகவிதமாகப்புக ழ்த்தும்திருச்சிறமம்பலககோவையென்னுஞ்சிறப்புயிருந்தநால் ளானாறுகவித்துறையாகவோதிகமையானும், திருவள்ளுவசென் னும்பெரியோர் அறப்பால் பொருட்பால் இருவகைமுறைமையு

மோதிப்பிறப்பாடு காமத்துப்பாலைமிகுந்தகிருபையினாலே மிகவுஞ்
 சிறப்பித்துவிந்ததோதியருளினமையானும், மறுநாளுமாக
 நகளிணம் ஸ்ரீ கூட்டரவிலவருமேலானவினபமேமெய்யென்று
 மதித்தனறிச்சொல்லப்படுவனவெல்லாமிதையென நுமறிக.—
 ஆசையாலவடபோனமுமாகவேவேண்டுமாயின வாசமாதமுலா
 ரோடுவல்லவாகுடிவாழ்மின. ஏ - து ஐனபடியினாலே ஈச
 னாமுதலானபெரியோர்களைப்போல நீங்குமிருந்தசிறப்புடை
 ததாயப்போபெற்றசுகித்திருக்கவிருமபினீர்களானால் சுகந்தரி
 னைந்தகுழலினையுடைய ஸ்ரீகருடனேவிருப்பொடுகடிப புண
 றந்துகுகித்துவல்லவாறுவாழ்வீர்களாக. ஏ-று.

இவ்வுரைஞானப்பிரகாசரியரறியது.

தையலாருடலாடத்தாமவரோடுங்குடிச், செய்யதாம
 னாயைவென்றசீறடிசெம்பஞ்சூட்டி, மெய்யெலாம்பா
 தஞ்சூடுமவேடத்தாமெய்யிறகூடா, மையன்மானுடா
 பொயமார்க்கவேடத்தேமாய்கினறாரோ. (கௌ)

(இ-ள.) தையலாருடலாடத்தாமவரோடுங்குடி. ஏ-து, ம
 சளிருடினகாலத் தவ்வுடலைக்கியவரோடுங்குடி,— செய்யதா
 மனாயைவென்றசீறடி செம்பஞ்சூட்டி ஏ-து. தாமனாயினதுசி
 வப்பையொப்பறித்தபாதத்தைச் செம்பஞ்சூட்டி,—மெய்யெலா
 ம்பாதஞ்சூடும் வேடத்தாமெய்யிற கூடாமையன்மானுடர்.
 ஏ-து. அவரதடிகளாற மமதுகாயமென்குமுபுனைந்துகொள்ளு
 ம்வேடத்தினின்பவராகியவுலோகாயித ருணமையிடுகூடாதமய
 ககத்தையுடையமனுடா,— பொயமார்க்கவேடத்தேமாய்கினறா
 ரோ. ஏ-து பொயவழியாகியதவவேடத்தைப்புகுது மாய்கின
 றார்கள். ஏ-று.

இச்செய்யுள் தவவேடததைவிதித்துப்பொய்யென்றும் உ
லாகாவிதமெய்யெனறுங்கூறிற்று (கௌ)

மெய்யன்மாஹுடா எ-கு ஓசத்தோரமயதகஞ்செய்யுமாஹு
-ருடைய-என்று பொய் மாடகவேடததேமாயினுரே எ-கு.
பொய்யவழியாகியவேடததைமெய்யெனறுமாயினுரே விவரமோ
தே, என்றமவிசேடித்தனாஞ்ஞாபிரகாசா

வாசமாருழ்வினாகண்மணியல்குற்றடத்தேமூழ்கி,
நேசமாருமுதசசெவ்வாயமுதினைநிறையவுண்டு, தேச
லாமணிமென்றோண்மேறசோநதுவீற்றிறுந்திடாதே, மா
சலாமனத்தோரொல்லாமறுமைகொண்டழிவார்மன்றோ()

(இ-ள்.) வாசமார்குழ்வினாகண்மணியல்குற்றடத்தேமூழ்
கி. எ-து. மண்மபொருந்தினகுழ்வினையுடையமடவார்க ளதிர
ததிரத்தினுலமைக்கப்பட்ட மேகலைபொருந்தினவலகுலென்னு
ததுறையின்மூழ்கி, —நேசமாருமுதசசெவ்வாயமுதினைநிறைய
வுண்டு. எ-து. சிநேகமிகுதியையுடையவா தாம்பல்போலுஞ்சி
வந்தவாயினிலாறுமமுததைப்பருகி, —தேசலாமணிமென்றோ
ண்மேறசோநதுவீற்றிறுந்திடாதே. எ-து. ஒளிவீசியமணியினை
யுடைய மெல்லியதோணமீதனைநதுவாழ்ந்திறுந்திடாதே, —மா
சலாமனத்தோரொல்லாமறுமைகொண்டழிவாமன்றோ. எ - து.
குற்றஞ்சேர்ந்தமனதையுடையபாசமயிகளெல்லா மறுமைப்ப
யனுண்டென்றழிவார்கள். எ-று. நேசமாதல் சிநேகமிகுத்தல்தே
ச விளக்கம் மாகலா மாகசேர்தல். மன்னு மோவு மகை. (ஞா
னம்) நீராடிப்போசகமபண்ணிச்சுத்துடனிராது பிறப்புண
டென்றவியாகுலப்படுவதென்கொன்பது கருத்து.

இச்செய்யு ளீம்மைப்பயனாய ஸ்ரீ போகமெய்யென்று மறு
மைப்பயனாயசவாகமபொய்யென்றுக்கூறிற்று. (கஉ)

மாசுலாமனத்தோர். எ-கு. மயக்கமபொருந்தியமனதினையு
டையோர், என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

மதிநிலாநுதலாரோடுமணநிலாமுன்றிலேறி, முதிர்
நிலாவெறிப்பச்செவ்வாயினநிலாமுகிழப்பமொய்தத, க
நிலாவடங்கொள்கொருகைக்கண்கண்மார் பகலமுழ
கும, புதுநிலாவியனபோகம்விடுவர் புனசமயத்தோரோ.

(இ-ள.) மதிநிலாநுதலாரோடுமணநிலாமுன்றிலேறி. எ-து.
மதிபொருந்தியநுதலினையுடையமாதாரோடுகூடி யொளியையு
டையமுனநிலைசென்றேறி, — முதிர்நிலாவெறிப்பச்செவ்வா
யினநிலாமுகிழப்ப மொய்ததகநிலாவடங்கொள்கொருகை
க்கண்கண்மார்பகலமுழ்கும் புதுநிலாவியனபோகம்விடுவர் பு
னசமயத்தோரோ. எ - து. பூரணச்சந்திரன்விட்டுவிளங்க வவர
துசிவந்தவாயினையொளிதோன்றச செறிந்தவொளிமிகமு
த்துவடத்தைத்தாகியமுலைக்கண்கள் தமதுமார்பகலத்தேழு
ம்கும்படியமுந்தியநுபவித்து காரோறும்புதுமைதங்கிய கல்லவ
னுபோகத்தைக்கைவிடுவாரக ளிவவழிநிலலாதவவமாயசமயத்
தார். எ-து.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகமாகியவ நுபவசகத்தைக்கூறிற்று. (கஉ)

உளடுவதுணர்வதுற்றகல்விமங்கயனாயுள்சி
வாடுவதடியில்வீழ்ந்துவருந்துவதருந்தவம்பின் [ய்
கூடுவதுணர்வுசெட்டுக்குணமெலாம்வேட்கையேயா
நீடுவதின்பமுத்தியித்தினின்றார்கண்முத்தர். (உஉ)

(இ-ள்.) ஊடுவதுணர்வதுறநகல்விமங்கையரையுள்கிவா
டுவதடியில்வீழ்ந்துவருந் துவதருந்தவம். எ-து. கல்விபொருந்தி
னமாதாதம்முடன புதிதாகக்கூடியமாதநாநீனைத்துத் தம்முட
னாடுவதான லவனாயுடநீர்ப்பதுபொருட்டாகத் தளர்தலு ம
வாகளடிகளிலேவீழ்ந்து வருந்துதலுமே யரிதாகச்செய்யுநதவ
மானது,—பினகூடுவதுணாவுகெட்டு. எ-து. அப்படித்தவத்தி
னினரபின பந்தமகளிரோடுநதன்னறிவுகெட்டுக்கூடுவது முத்
தியாம்,—குணமெலாமவேட்கையையாய்நீடுவதினபமுத்தி வித்
தினின்றூர்கண்முத்தா. எ-து இந்நிரியங்களைலலாமொருமைபப
ட விருப்பமிலிபெறுவதுமுத்தியினபமாவது, இவ்வழியிலேநி
ன்றவாகளேமுத்தராவர். எ-று. இனபமுத்தியெனப்பதினை முத்
தியினபமெனமாறுக.

இச்செய்யுள் ஸ்ரீபோகத்திற்றவமுமுத்தியு முத்தியின்பமெ
ன்னுமுறைமையு மிதிலேநின்றவாகளேமுத்தராவரென்பதுந
கூறிற்று. இதனாற்சொல்லியது அறிவுந தவமு மோகூழ்முயி
துவென்பதுகருத்து. (உ௦)

ஊடுவதுணர்வதுறநகலவி. எ-து. மடவாருடலுறறபோ
தினனதினலேயிவளங்கலாய்ப்புற்றாளென்றறிவதே மிருநதகல்
வி, என்றும். மங்கையரையுள்கிவாடுவதடியில்வீழ்ந்துவருந்தவத
ருந்தவம்பின். எ-து. அவர்பினக்கமுற்றபிறபாடம்மாதரையேசி
னைத்துக்கொண்டிருந்துவாட்டமுறுவதும் அவரடித்தலங்களில்
வீழ்ந்துகிடந்தவருடல்திராந்துமகிழ்வுறறுக்கடுமொருட்டுவரு
நதாநிறபதுமேயரியதபசாகும், என்றும். கூடுவதுணர்வுகெட்டு
க்குணமெலாமவேட்கையாகிநீடுவதினபமுத்தி எ-து. குணமெ
ல்லாயின்பவிருப்பமேயாய்க்கலவியில்வருங்காமாதம்மீமாய்அறிந

நிர்துகடவது நீட்டித்துநிற்பதுமேலானவிற்பதவைளக்குமு
த்தியாகும் என்றமபிரிததுவையோதினாஞானபிரகாசர்.

மற்றோருரையாசிரியர், ஊடுவது எ-து மடவாகஞடலை
செய்யததாமவலுடலுகருடனபடுதலும்,— உணாவது. எ-து.
அவலுடலைத்தீர்த்தலுமாகியவிரணமும்,— உறறகலவி எ-து.
கற்றறகுரியகலவியாம்,—மங்கையரையுளகி வாடுவதடியிலவீழ
நதுவருந்துவதருந்தவம். எ-து. பிரிந்தகாலத்திலமடவாரைநீனை
நதுடல்மெலிவதும் பிரிந்துவந்தகாலத்திற புலவிமிகுதியாலவரு
டையபாதங்குளிறபணிந்து புணாசசிகருடனபடுமளவுமனமவரு
நதுவதுமாகியவிரண்டுஞ்செய்தற்கரிய தவங்களாம். பின். எ-து.
புணாசசிகருடனபட்டபின்பு,— கூடுவதுணாவுகெடுக குண
மெலாமவேடகையாகிடுவது எ-து. அவரோடுபுணாவதும் பு
ணாசசியி லறிவுலயமபடடைமபொறிகளு மானைவடிவாயநீ
லைபெறுவதுமாகியவிரணமும்,—இன்பமுத்தி. எ-து மோக்ஷதி
ன்பமாம், என்றபிரிததுரையுரைத்திருக்கின்றனா. இவவுரையி
னவித்தியாசங்களைப்பூர்த்ததற்க.

வீட்டினையுளதென்றோடிமெலிவதிங்கெனணைவீடு, காட
டினோகண்டோராகேட்டோகரியவையுண்டேற்காட்டி
ர், நாட்டினிலரசனானைக்கிசையவேநடந்துநாளு, மீட்டி
யபொருளகொணடிங்கேயினபததுளிசைந்திடரோ. (உக)

(இ - ள்.) வீட்டினையுளதென்றோடிமெலிவதிங்கெனணை.
எ-து. காணப்பட்ட ஸ்ரீபேரகதையதுபவியாது வேறேவீட்டி
னபமுளதென்றுதமொறிமெலியுடதவதைச்செய்வதயாது, —
வீடுகாட்டினோர்கண்டோர கேட்டோகரியவையுண்டேறகாட
உர். எ-து. அந்தவீட்டினைக்காட்டினவர்களுய்க் கண்டவர்களை

டி மதனைக்கேட்டவர்களை யுமுண்டாகிறசாக்கிபாடமா. அதுகா
ட்டமாட்டிராகையால்,—நாட்டின்லரசனானைக்கிசையவேநடந
துநாளுமீட்டியபொருள்கொண்டியுபததுளிசைந்திடரோ
எ-து உலகத்தி னிராஜாவினாகினைவழியிலேநடநது நாடோறுந்
தேடியபொருள்கொண்டிபிரததயடசமானவினபததையிவ்வி
டத்திலோபொருந்துவீராயின. எ-று

இநதிரபுரோகிதனென்னுஞ்செய்யுணமுத லிசசெய்யுட்கா
று மிருபத்தொன்றினுலு முலோகாயிதனமரங்கூறிற்று. தத்து
வமுங்குணமுமவததைகளுங் கரணங்களமுதலானவையுமதன
தூலிறகண்டு கொள்க. (உக)

உலோகாயிதனமதமுற்றிற்று.

பாயிரமுடபடசெய்யுள் - கூக.

உலோகாயிதன்மதமுறுதலை.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுகொண்டதென்னுல
கத்துநீ, பிள்ளையாயவளாகினதநாளுனைப்பெற்றதாயொ
டுதநதையைக், கள்ளமேபுரிகாலஞருயிருண்ணவின்னொ
ருகானையாய, மௌளவேயுளொன்றுகொண்டிவிரும்பு
மாறுவிளம்பிடே. (க)

(இ-ள்.) உள்ளதாவதுகண்டதென்றுகொண்டதென்னு
லகத்து. எ-து. உலோகாயிதா? நீயுலகத்துககாட்சியெமெய்யெ
ன்று மனுமானமுதலியபொய்யென்றுங்கொள்ளப்பட்டதென்
னை,—பிள்ளையாய்வளாகினதநாளுனைப்பெற்றதாயொடுதநத
ையைக்கள்ளமேபுரிகாலஞருயிருண்ணவின்னொருகானையாய்மௌ

ளவேயுளரென்று கொண்டுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே. எ-து. நீபி
மந்துவளாகின்றநாளிலுன்மாதாவினுயினாயும் பிறப்பதனமுன
னுனபிதாவினுயினாயுங் கடபுலனாகாணத்தொழிலைப்பிரியுமிய
மன்கொண்டுபோக நீயிளமைநிகியறிந்தபின்பு மாதாபிதாநமக
ருணடென்றுமெல்லகருதியநெறி நீகூறியகாட்சியன்று, அனு
மானமேகாண. எ-று. கள்ளமேபுரிகாலஞா. எ-து. இயமனறொ
ழில் கட்புலனாகாமையின். உண்ணலகோடல விரும்பலகருதல்.

இசசெய்யுள உலோகாயிதன்கூறியமதத்தை முறையானே
மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டவன காட்சியளவையேயுள்ளதெ
ன்பதனைமறுத்தனுமானமுண்டென்பதுகூறிற்று. (உ)

இடித்துமின்னியிருண்டுமேகமெழுந்தபோதிதுபெய
யுமென், மடுத்ததுமமகில்சந்தமுநதியலைத்துவார்புனலா
றுகொண், டெடுத்ததுவந்திடமால்வணாக்கணிநுந்துகொ
ண்டலசொரிந்ததென்று, முடித்ததுமமிவைகாட்சியனற
னுமானமென்றுமொழிந்திடே. (உ)

(இ-ள்.) இடித்துமின்னியிருண்டுமேக மெழுந்தபோதிது
பெய்யுமென்றடடுத்ததும். எ-து. மேகமானதுமுழங்கிய மின்
னியு மிருணமும்பரந்தெழுந்தவிடத் திதனானமழைபெய்யுமென்
றுகிண்புண்டானதும், — அகிலசந்தமுநதியலைத்துவார்புனலா
றுகொண்டெடுத்தவந்திட. எ-து. ஆறானதகில்சந்தனமுத
வியவறதைத்தளளி யலைந்தொழுநூலாககொண்டிவந்திட, —
மால்வணாக்கணிநுந்துகொண்டல்சொரிந்ததென்றுமுடித்ததும்.
எ-து. அதனைக்கண்டு பெரியமலையினிடத்தேமேகமிருந்துவருஷி
த்ததென்றுகிணந்துகிசையித்ததும், — இவைகாட்சியனறனுமா
னமென்றுமொழிந்திடே. எ-து. இவைபிரண்டு நீகூறியகாட்சி
யல்ல வனுமானமென்றுகூறுவாயாக. எ-று.

இச்செய்யுள் மேகத்தின்றோறறமு மதனுடைய விகற்ப
மூல காரண அநுமானமென்றும், வெள்ளக்கண்டு மலைத்தலை
யில வருடமுண்டென்று காண்கை காரிய அநுமானமென்றும்
உறியு.

(உ)

காண்டலோவநுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னதுங்கா
ட்சியேற, பூண்டபூதவுடம்பினுள்ளெழு போதமென்
கொடுகண்டனை, மாண்டவாயினமனங்கொணஞானமு
ணர்ந்ததும்மநுமானமென், நீண்டுபூதமியைந்ததிவ்வு
டலென்பதென்பிரமாணமே.

(ங)

(இ-ள்.) காண்டலோவநுமானமாவதுங் காட்சிமுன்னது
ங்காட்சியேல. எ-து. நீ. நுமானமென்று கூறப்பட்டதுங் கா
ட்சியே, அவை பூர்வககாட்சியாகையால் பூர்வககாட்சியுங் காட்
சியென்று நீகூறிஞ்—பூண்டபூதவுடம்பினுள்ளெழு போதமெ
ன்கொடுகண்டனை. எ-து. பூதச்சுடட்டத்தினுள் ளோரறிவெ
ழுமென்று கூறியதநுமானமனநி யாதுகொண்டுகண்டனை. அ
னறியும்,—மாண்டவாயினமனங்கொணஞான முணர்ந்ததும்ம
நுமானமென்று எ-து. சத்தர்திகளைப் பொறியிடமாக நின்ற
றியுமென்னு மறிவுங்காட்சியல்ல, வநுமானமென்று கொள்வா
யாக்—ஈண்டுபூத மியைந்ததிவ்வுட லென்பதென்பிரமாணமே.
எ-து. இஃதன்றிப் பிரமாணமூயில்லையென்று கூறுவை. அங்
ஙனங்கூறிற், பூதக்கூட்டத்தி னுருத்தோன்றுமென்று கூறியதி
யாது. உன்காட்சியு மநுமானப் பிரமாணமேயென் றறிவாயா
க. எ-து.

இச்செய்யு ளநுமானமில்லையென்றுகூற மீளவுமறுத் தவ்
னை யநுமானமுண்டென்றுகூறிப் பிரமாண முண்டென்பதற்

௭ங, காதலோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்
1-னஞ், சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழந்தமாருதச செ
ய்கையே. (௫)

(இ-ள்.) பூதமானவைநித்தமென்றுபுகன்றதெனனை எ-து
பூதநானகு நித்தமென்று மழியாதவியலபையுடைத்தெனறுங்
கூறியதென்னை?—உருக்களா யாதலோடழிவாகுமாதவி னாகரு
வோரவாவேணடிம. எ-து. பூதக்கூட்டத்தி லுருத்தோனறு
தலுங்கெடுத்தலுமுண்டாதலா விவைநித்தமன்றி யிவைகூட்டு
வானொருதாத்தாவேணடிம. ஆஃதென்போலவென்னில, —கா
லோடுகடாதிமண்கொடியற்றுவோருளாகண்டனம. எ-து. நீ யு
வமைகூறியகடாதிக்கையு மணனைக்கொண மீண்டாகருவானை
ககாண்டலால் —சீதநீரிலெழுந்தகொப்புணிகழந்தமாருதசசெ
ய்கையே எ-து நீரிடமாகககுமிதிதோனறுமபோல மனமுத
லாயின தோனறுமென்றுகூறியு; குமிழியுமவாயுவாலுண்டா
ம. ஆகையா, லுருவிடத்திலு மனமுதலானவற்றைக்கூட்டுதற்
கொருகாத்தாவேண்டுமென்றறிவாயாக எ-று.

இச்செய்யுள் முறையானே பூதங்கணித்தமென்பதனைபு
மலாநின்றகூட்டத்தாலுருக்கடோன்றி யவவுருக்களி, புத்திமு
தலாயின தோனறுமென்பதனைபுமறு திதனையாகருவா னொரு
காத்தாவாண்டென்றுகூறிற்று. (௫)

நீரினவந்தெழுகொப்புணீரதுவாபெழுங்கிகழ்பூதமு
மோரினவேறுணாவாயெழாவவைபூதமாகியுதித்ததிடுங்
தேரினாநடைகாட்செறித்தவை சேரவேறுசிவப்பெழும்
பாரினிற்சீர்பாதுபுத்திபழிப்படம்புகிடக்கவே. (௬)

(இ-ள்.) நீரினவந்தெழுகொப்புணீரது வாயெழுந்நிகழ்ந்த
முமோரின்வேறுணாவாயெழாவவைபூதமாகியுதித்திடும். ஏ-து.
நீரினகண்ணேதோனதுங் குமிழியுநீராமாறுபோல, விளங்கியபூ
தமும்விசாரிககுமிடத்து வேறுகவறியுமறிவாகாது; காயபூதமே
யாம்.—தேரினூறடைகாய்செறிநதவைசேரவேறுசிவப்பெழும்.
ஏ-து. அன்றியும், நூறுங்காயுமடையுங்கூடி யவைகலந்தவிடத்
தொரு சிவப்புண்டாமாபோலப் பூதக்கூட்டத்தி னோரிலெழு
மெனக்கூறியது,—பாரினிற்பிரியாது. ஏ-று. பூமியிடத்துச்சிவ
ப்புச்சோவையைநீங்காது,—புந்திபழிப்புடம்புகிடக்கவே. ஏ-து.
அச்சோவைபோலப் புதகியு மவ்வுடலைவிட்டுநீங்காதாகவேண
டும். அங்ஙனமன்றி யுடலகிடக்கப் புததிந்ஞகையா னீகூறிய
துபழிப்பாம். ஏ-று. பழிப்பென்பதனைப் பின்னேகூட்டிக். கொ
ப்புள விகாரம். பிரியாதென்னுஞ்சொலலைப் புந்தியுடனுங் கூ
ட்டிக்.

இச்செய்யுள் பூதத்தின்கூட்டத்தி லறியுமறிவுதோன்று
மெனப்பதனைமறுத்துப் பூதத்திற்றோன்றியது காயபூதமேயாமெ
னக்கூறிற்று. (ஞானம்) பூதக்கூட்டத்துடம்பாமென்கிறது பிர
ததியட்சத்தாறகண்டாயோ வநுமானத்தாலநிரதாயோவென்
று லனுமித்தேயென்னிற் சிவனையும்நுமானாதியா லசேதநமல்
லவெனறனுமித்துக்கொளவாயாக. (சு)

கூறுசேர்வையின்வந்தபோதுசிவப்பெனுங்குணமொ
ன்றுமே, வேறுவேறுபுலன்குணங்களுடற்கண்வந்துவி
னீந்ததென், னூறுகாயடைகூடும்வேறொருவன்மனலெ
னநோக்கிநீ, தேறுபூதசெயற்கும்வேண்டுமொருத்தனெ
ன்றுதிருநீந்திடே. (ஏ)

(இ-ஊ) கூடச்சே உவயின உத்தெது சுவப்பெனுங்கன
 (மாறாருமே வேறு வேறுபடாருணமகநாடாகணவாந விறுந
 நடுனா எது நுது உயும உடங்கொனதுகா ரப்பபட்டசோனவ
 லோகணவருவிடாதுசு நுப பெனுமொருதவகமயேகாண
 மட உபபடியொருதவகமயேயாகாதுபருனெக நுமடெ நீய
 உருவ குணங்களைவரு தனிதாநரியுட்கணவாது உ
 லெசு நேர் அகமனறியும உருகாய உடமே மேருரு
 உருளுனெனோகமே ரேறுபுச்செய குமடுணடு மொருதப
 னென்று தெளிந்தே உது பூதுவ காயு மடையுரு உவபடு
 நககட்டிதர கொருபனவேணடுமெனடாநே நீயருவதுபடு
 உபுதச்செயருகு மொருருக மேர மெனடி நீச்சயா ந
 தெளிந்திடுமக உரு மேறிதெளிந்தென உடக

இச்செபபுரும உருககட்டகதறிவமுதலி உருனாருதென
 உருததுத தோ உபி பானெருக உரு உடன உருதது

ஆனவையெபுரிபுணடி நீதிநாயசசனமதுனமாந
 உரு. ஆனிலவ திடுமுல சிலர்தனவொன்றுமாககினுலு
 உருதபோல,வானிலவ உருடுமாதாணலையாகிமாணுடராநி
 உரு,யோனியாரு உருபுமினாறுபுருபு மடபுணாசகிலோபாரு
 மனமேப. அ)

(இ-எ) ஆனவையெபுரிபுரு முதிதநாயசசனமதுனமா
 உரு. ஆனிலவ திடுமுனயிலாதவயெனலுபா கினுலுதைபோ
 உரு இவையிலுததுதூல்தோ உருமாபோல முனயிலுலா
 உருவான வையெபுரிபுணடி துயில பய மைதூனமுதலியருவ
 உருயததின்குணமாக விட்போதுண்டாமென்று நீ செ
 உருனிலுததுமாதாணலையாகிமாணுடராநியுலு

ரம, மூர்வனபதினைந்துநூறுயிரமூர், தாபரங்கள் பத்தொன்பதுநூறுயிரமூர், மாகவெண்பத்துநான்கு நூறுயிரயோனிபேதங்களுமில்லாமல் என்றார்.

மற்றோருநாயாசிரியருமிதுவேபாடமோதிஓரோகை. எ-து ஒருநதியும்,—பூ. எ-து. அதிற்றாமரைப்பூவும்,— வானின்வந்திமும். எ-து. ஆகாயத்திலுண்டாதல்வேணமும், அவ்வாறினமையான் முனடிலலாதனதோன்றுமென்பதுகூடாது என்றனாதனா. ஓகை பிரவாகத்தையுணர்த்தும் வடசொற்றிருபு என்றனா.

உநாயாசிரியா தத்தங்கருத்திற்கேற்பச் செய்யுளைத்திருததலசெய் துறையுரைத்தனராயின நூலாசிரியர்கருத்தை யெவ்நனமிவ்வாறெனத்துணிதல்கடும். ஆயினுங்கருத்து வேறுபாடில்லாமையே பெரிதாய்ப் பெறும்பயன். ஆதன்றிச் சிலரொவ்வோரபிமானத்தா லொவ்வோருநாயைச்சிறப்பித்து மறறோருநாயைத்தற்கிதழிவுபடுததையும் பக்திசிரத்தையுடையசாதகனாமயக்கஞ்செய்கின்றனா; வேதாகமங்கட்கே பாஷியமும் வியாககியாநங்களும் பலவாயின் இத்தாற்கீகாகளை யாம்சொல்வத்யாது. சிவபிரான அவ்வவர்பகருவத்திற் கேற்பவும் புண்ணியபாவங்கட்கேற்பவுஞ் செய்யுஞ் சித்விலாசமென்றே மனச்சமாதானஞ்செய்துக்கொள்ளல்வேண்டும்.

ஐந்துநான்கொருமுன்றிரண்டுடனொன்றதாயுடலங்களின், வந்திடாவுணர்விந்தியங்களும்வன்னபன்மைடமின்மையாம், புந்தியோடியவன்னபோக்குணக்கள்பூதபுணர்ச்சிதான், தந்திடாதிவைபேதமாயிடவந்தவாவினை தந்தவா.

(இ-ள.) ஐந்துநான்கொருமூன்றிரண்டுடனென்றதாயுடலங்களினவந்திடா, வுணாவந்தியங்களுமவன்னபன்மையுமின்மையாம். எ-து. நீ முன்பில்லையென்றுகூறிய கன்மமில்லையாயின் யோசிபேதமுமில்லையாய், அவ்வியோசிபேதங்களினுண்டாமுடலங்களினிந்திரியங்களு, மைந்துநான்கு மூன்றிரண் டொன்றென்னுமறிவுகளுமில்லையாம். அஃதன்றியும்,—புந்தியோடியவன்னபோககுணங்கள் பூதபுணாச்சிதான், மந்திடாது. எ-து. புந்தியாலரியுமகூடாங்களுமபுசிப்புகளுங் குணபேதங்களும் பூதக்கூட்டந்தரமாமுடாது.— இவைபேதமாயிடவந்தவாவினைத்தவா.எ-து. இங்கிரியமிககருமைவாகவுஞ் சாதிபேதமாகவுங் குணபேதமாகவும இப்படிபேதித்திடவந்தவதனைக் கன்மந்தத்தென்றறிவாயாக.எ-று. முன்னா வன்னம்ஜாதி, பின்னர் வன்னம் அகூடம்.

இச்செய்யுள் கன்மமில்லையென்பதனைமறத்துக்கூறிற்று.

(ஞானம்.) ஆதலாற்பூமிசெலாககினிவாயுவானது சதுட்டயங்கடன்னில் விருத்தமாகையாற் மயமிறகூடாதாம், தம்மித்கூடியொன்றாத்தலிதெனக்கொள்க. ஒருகுணமாகாசத்தைக் குறித்தன்று கலப்புகுறித்ததாம். அன்றியு, மைந்திந்திரியங்கட்கு மைந்தறிவுபிறக்குமோ வோரறிவைந்தினுமபிறக்குமோ, வைந்தினுமைந்தறிவுபிறக்கி லொன்றுக்கொன்று சம்பந்தமில்லையாம். ஒருணர்வைந்திலும்பிறக்கி லதுவேசிவனென்றறிவாயாக.

வன்னபன்மை. எ-கு. பலநிறங்களும் எனவும், புந்தியோடியவன்னபோகம். எ-கு. அறிவுசெல்கின்ற அன்னமுதலிய போகங்களும் எனவுங்கூறினஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் புன்மாமுதலவுமற்றியுமோரறிவுபிர், மூரானந்தாதிசாவாலிவேடாதிவுபிர், சிதலெழும்பாதிமூக்கறிவின் மூவறிவுபிர், தும்பிவண்

தீர்மானம் எது உடலில் சந்திரபோதுகூறும்பொழுது
உதெனளி சமம் புகிடநகர லத தநிக கண்டதில்லே
கறிசொள்து டலவா பொனதுக டாமையினெனாநி எ த
யுதக மாட்டா துசானு ம வாபயிநகர-தே மெ னுநிக்நி
—பி சிசாதுவிசிற னானமுதகதெ னிறகாதே -எ-து
அதவாயுவானது முதகததலே சிரியதுசிறக வறியாமலி
—என -கையாந பதககட -ததநிப -செ-றுது, வேறே
நிவனெனறநிவாயக -று

ஆசெயப ளானமாவில் உபொ-தகனமுததீ-கதநிந்து க
லிவிபு மருணமெனலில் -ணபதாய தமெயு பத
புமுமுட மபெரிதானவறநிபு -செ-கடுமபெரிதாகவே
சிறவுட மசெநிஞானமுஞ்சிறிதாயிடுமபரிணாமமும
பெறுமுட மசிறிதாவகென்பெரிதாவகென்கிலபேசிடே

(இ-ள) அறிவுட குணமெனலில் எ-து அறிவெனயு
வேறெருமுதலில் பததருணமெனாணு மறிவெனறுநிக்நி
ன—கணையதாதியநதமெதமத-வறுமுட மபெரிதானவாநி
றுதிகதிமமெரிதாகவே சிறவுட மசெநிஞானமுஞ்சிறிதாயிடு
ம எ-து ஆணமுதலெயுமபீறுகதெடுதவடலிம பெரிதான
ப-நிணுதிகருமறிவு பெரிதாயுது சிறிதானவறநிபு-திகருமறிவு
சிறிதாயுமிருககவேணமும் அகனமனறி,—பரிணாமமும பெ
றுமுட மசிறிதாவகென்பெரிதாவகென்கிலபேசிடே எ-து 'பரி
ணாமததையுடையயானையுட-த திறிசிறிதாயுது சிறியவுடலைய
யுடயமானுட-த கறிவுபெரிதாயுமிருபதென' ஆகையாலறிவுட
மருணமனறு, வேறுசெயலததகததனடாயிறசொல எ-று

இசெயபு ளறிவுட மருணமெனபதனை மறுத்து ஆனய
விதமுணமெனறுகதநிந்து, இதுகன்மத்தாலெனபது கருத்து

அன்றியுஞ் சரீரம்வளருந்தோறு மறிவுவளரவு ம்துகெடுத்தோ
றுங்கெடவுங் காண்டலானுஞ் சரீரத்தைப்பிரிந்து சேதநனிற்
கக்காணப்படாமலானுஞ் சரீரகாரியமென்னிற், பிருதிவிசேட
ணமாகியவந்தனம் பெருகுந்தோறும்பெருகிச் சுருங்குந்தோறு
ஞ்சுருங்கி யதனில்வேறுபடப்படாதாகி யிந்தனமில்லாதவழியி
லையாகின்தவக்கிரி யிந்தனகாரியமாகி யிந்தனத்துடனொன்றா
காவாறுபோல வறிவுசரீரகாரியமாகிச் சரீரத்துடனொன்றாகா.
அன்றியும் அறிவு மகாசரீரவானி லற்பசரீரியாயினான் சகலசா
த்திரஞானமுடையனாகக்காண்டலிற் சரீரவிருத்தியாம் சேதன
த்துக்கு விருத்தியில்லையெனக்கொள்க. (கக)

போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலிற்
பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றி
னோதுடற்பெரிதானவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு [டி
நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ளதன்மையினீடுமே.கஉ

(இ-ள்.) போதமும்மெலிவாகியும்மலிபூதமானவைகூடலி
ற்பேதமோடுபெருத்துடற்கள் சிறுத்தபெற்றிமையென்றிடின.
எ-து. அற்றன்று, உடற்குணமேகாணுமறிவென்றது, பூதமா
னவைகூடுங்காலத்துப் போதமெலிவாகியும் பூதமலிவாகியுங்கூ
டலி லறிவுசிறுத்துக் காயம்பெருத்ததென்றும், போதமலிவாகி
யும் பூதமெலிவாகியுங்கூடலி லறிவுபெருத்துக் காயஞ்சிறுத்த
தென்று மங்நனமுறைமையென்றுநீகூ.றின்,—ஒதுடற்பெரிதா
னவுஞ்சிறிதாயிடாசிறிதானவு நீதியிற்பெரிதாயிடாமுனமுள்ள
தன்மையினீடுமே. எ-து. பூதககூட்டத்தாற் றோன்றுமென்று
நீகூ.றியவுடல் பெரிதானவுடல்சிறிதாயிடாது, சிறிதானவுடல்
பெரிதாயிடாது, முன்னமுன்னமுள்ளமுறைமைப்பாட்டினிற்
கவேண்டும். அங்குநிலல்லாது பெரியவுடல்காலஞ்சென்றும்

சிறிதாயுஞ் சிறியவுடல்காலஞ்சென்றும் பெரிதாயுமிருத்தலாற்
பூதக்கூட்டத்திற்றோன்றும்றிவன்று. கன்மத்துக்கிடாகவடிவெ
டுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. ஏ-து. நீடுதல் நிலைபெ
றுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புண
ர்ச்சிவிசேஷங்களினுலே காயமும்றிவுமேறிக்குறைந்திருந்ததெ
ன்றுகூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (கூஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடவில் என்
பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடவில் என்
றோதி மிகுந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்று
ரையுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியரும் இ
துவேகருத்தாய்க்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணியையென்னின்வேறிசைபெண்ணோடா
ணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்செய்திகாரண
மாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமா
வதும்மிலையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்
வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கூஉ).

(இ-ள்.) இயல்புகாணியையென்னில். ஏ-து. கன்ம மூட
லாகவெடுத்துக்கோடற்கறிவிலலை, இவையெல்லாம் பூதவியல்
பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ்
செயல்கொளா. ஏ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இ
யல்பொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொரு
ந்தி யிரண்டதன்மையாகிய பெண்ணொண்குணமுறைமையைக்
கொள்ளாது. — இவர்செய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன்.
ஏ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி யிரண்டதன்மைப்பட்ட

சிறிதாயுஞ் சிறியவுட்காலஞ்சென்றும் பெரிதாயுமிருத்தலாற்
பூதக்கூட்டத்திற்கு ஏன்றுமறிவன்று. கன்மத்துக்கிடாகவடிவெ
டுத்துக்கோடலாமென்று கருதுவாயாக. எ-து. நீடுதல் நிலைபெ
றுதல்.

இச்செய்யுளு மறிவுடற்குணமே, பூதங்களினுடைய புண
ர்ச்சிவிசேஷங்களினுலே காயமுமறிவுமேறிக்குறைந்திருந்ததெ
ன்றுகூறுவதனை யல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (கஉ)

போதமும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவை கூடவில் என்
பதனைபோதவும் மெலிவாகியும் மலிபூதமானவைகூடவில் என்
றோதி மிருந்தபூதங்களானவை மிகவுங்கூடினபோது என்று
ராயுரைத்தனர் ஞானபிரகாசர். மற்றோருரையாசிரியரும் இ
துவேகருத்தாய்க்கூறியிருக்கின்றனர்.

இயல்புகாணியையென்னின்வேறிசைபெண்ணோடா
ணிருதன்மையாஞ், செயல்கொளாவிவர்கெய்திகாரண
மாகவந்துசெனிப்பதே, னியல்பதாமுடல்பூதகாரியமா
வதும்மில்லையாகுமான், மயலதாம்வினையாலொருத்தன்
வகுத்ததன்மையின்வந்ததே. (கங).

(இ-ள்.) இயல்புகாணியையென்னில். எ-து. கன்ம மூட்
லாகவெடுத்துக்கோடற்கறிவிலலை, இவையெல்லாம் பூதவியல்
பென்றுநீகூறின்,—வேறிசை பெண்ணோடாணிருதன்மையாஞ்
செயல்கொளா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) இ
யல்பொருதன்மைப்பட்டிருத்தலின்றி வேற்றுமைப்படப்பொரு
ந்தி யிரண்டென்மையாகிய பெண்ணொண்ணுமுறைமையைக
கொள்ளாது. — இவர்கெய்திகாரணமாகவந்துசெனிப்பதேன்.
எ-து. இஃதன்றியும், பூதகாரணமாகி விரண்டென்மைப்படப்

(இ-ள்.) பூதமேவுபுணர்ச்சியே புரிகாயகாரணமாகுமேல. எ-து. பூதக்கூட்டமே பொருநதப்பட்டகாயத்துக்குக்காரணமாகின்,—காதலாடுபெண்ணுமேவு புணர்ச்சிகாரணமாவதென. எ-து. பெண்ணுணை காதலோடுபுணரும்புணர்ச்சிகாரணமாகவுருத்தள்காரியப்படுவானேன். அங்ஙனமானது,—ஆதியேயுலகத்திலாடுபெண்ணுமாயனைகாரிய நாதனையகியோடுகூடிய நாதாரணமென்போ. எ-து. அநாதியே காத்தா நாயகியோடுகூடிப்போகதைவிருமப வதுகாரணமாகவாதியேயுலகினக னுண்பெண்காரியப்பட்டதுகாரணமாகவுருக்கள காரியப்பட்டுவருதலன்றி பூதக்கூட்டங்காரணமென்பபடாது.

இச்செய்யுளுருக்கட்குப்பூதங்காரணமன்று கர்த்தாவேசிய மித்தகாரணமென்பது கூறிற்று. (ஞானம்.) ஜீவனுமுருக்களை வகுத்துக்கொள்ளவறியாது, ஸ்ரீபுமானகுருப்படியே, காத்தாவுஞ்சத்திசிவமாகவடிவுகொள்ளச சநிதிமாத்திரத்திலே சனமத்துக்கூடாகவுருக்கடோன்றுமென்றிக.

இயல்புநானிலை யென்னுஞ்செய்யுணமுத லீச்செய்யுடகாது முருக்கட்குப்பூதங் காரணமெனென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (கரு)

கந்தமவெமமைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்ததென்றனை, சந்தனந்தழல்சாரநீரிருதன்மையுற்றிடுமாறதோர், தந்தகன்மமிரண்டனைந்துதருஞ்சுகத்தொடுதுக்கமுஞ்சிந்தியாவெழுசீவனுற்றிடுமவேறுடறகிலேதேறிடே

(இ-ள்.) கந்தமவெமமைகலந்திடும்புனல்கன்மமென்செய்ததென்றனை. எ-து. புனலானது சந்தனத்தினைக்கூடிகுளிர்த்தும நெருப்பைக்கூடி வெப்பங்கலந்துமிருத்தலா லிஃ. தென்ன

கனமஞ்செய்தது, ஆதலாற்கனமமில்லையென்று கூறினாய்,—ச
தனந்தழலசார நீரிருதன்மையுற்றிமொறதோர். எ-து. நீயுவ
மங்கூறிய நீர் சந்தனதையுந்தழலையஞ்சார வொருபொருட் னு
னதிதனமையுண்டானவாறுபோல விசாரிப்பாயாக,—தந்தகன
மமிரண்டனைந்துருஞ்சுகத்தொடுதுக்கமும். எ-து. கன்மமிர
ண்டிவகைப்படப்பொருந்திச சுகதுக்கங்களைக்கொடுக்கும்,—சிந்
தியாவெழுசிவனுற்றிமே வேறுடற்கிலேதேறிடே. எ-து. அந்த
சுகதுக்கங்கனையுற்றறிந்திவது சேதநமானவயிருக்கல்லது அ
சேதநமானவுருக்கட்கிலையெனறறிவாயாக. எ-து. தந்தகன்ம
மாவது முன்னுந்நிலநிலவுண்டாகக்கொண்டதாய் பின்னந
தநிலவந்து கூடியகன்மம். * சிந்தியாவெழுசிவனென்றது சுகது
க்கங்களுக்குப் பிரியாப்பிரியப்படுதலை

இச்செய்யுள் கன்மமில்லை யென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று.
(ஞானம்.) உன்னிலீரணபேதமாகச் சொல்லப்பட்ட விந்திய
சசதன்னிய வாதிபோலன்று, சரிமுஞ்செவியுராய் முகஞ்சுக
னனுடிகட்க்க சசதன்னியமில்லாமையாற சேவனைசதன்
னிய மென்றுகொள்வாயாக (கச)

சுகதுக்கஞ்சேதனவியாகு. எ-கு. ஜீவியாதசர்ரத்திற் கா
டைசாற்றி ஆபரணம்பூட்டிச சந்தனமபூசி மாலைசூட்டிப பீடோ
தாலங்காரம்பண்ணின பாடையிலெறித்துப்போனபோது மக்கி
நியுந்தானுமிரண்டறக்கலந்து வேகிறபோதுஞ் சரித்திற்காண
மையாலே சுகதுக்கமஜீவனுக்கேயென்றுதஹரித்தனா ஞான
ப்பிரகாசா.

இன்பமெய்தி யிருந்துநீவினை யில்லையிங்கியல்பெ
னறிழிற், துன்பமெய்திவொனெனமற்றிது சொல்லீடா
ய்க்கொளவல்லேயேன், முன்புசெய்துமிகன்மமென்றறி க

ன்மமுமுதல்வன்னறிந், தன்பினொலுறுவிக்குமப்பய னு
நகமைப்பொடநாதிவே. (க௭)

(இ-ள்.) இன்பமெய்தியிருந்து நீவினையில்லையிங்கியல் பெ
ன்றிடில். எ-து. நீ ஸ்ரீகருடன்கூடிப்போகவின்பத்தையதுப
வித்திருந்து மியல்பொழியக்கன்மமில்லை யென்றுகூறில்,—
துன்பமெய்திடுவானென். எ-து. அந்தஸ்ரீகணீங்கினவிடத்துத்
துக்கப்படுவானேன்,—மற்றிதுசொல்லிடாய் சொல்வல்லையேல
எ-து. இஃதெத்தால்வந்ததென்று சொல்லவல்லையாகிற் சொல
லுவாயாக,—முன்புசெய்திடுகனமமென்றறி. எ-து. ஸ்ரீகருடன்
கூடிப்போகத்தையதுபவிப்பதும் அவரைநீங்கித்துன்பத்தைய
துபவிப்பதும் நீமுன்செய்தபுண்ணியபாலுமென்றறிவாயாக,—க
னமமுமுதல்வன்னறிந் தன்பினொலுறுவிக்கும். எ - து. அந்தப்பு
ண்ணியபாவங்களுந்தானாகவிணைவதன்று, கர்த்தாவானவ னறி
வுகள்செய்த கன்மத்துக்கீடாக வறிந்ததுகசிரகத்தாலே யூட்டுவ
ன.—அப்பயனாங்கமைப்பொடநாதிவே. எ-து. அறிவுக்கன்மமு
மதனைக்கூட்டுதலு மநாதியேயுள்ளது. எ - து. மற்று - அசை.
அறிவு அதிகாரமுறைமையாலவந்தது. பயன கன்மம்.

இச்செய்யுள் புண்ணியபாவமுண்டென வறிவித்தலைக் கூ
றிற்று. (ஞானம்.) துன்பம் மடலேறுகைமுதலானவை. வேம்
புகைப்பதுங் கரும்புதித்திப்பதுமியல்பென்னிற் றித்தித்ததென
றுங்கைத்ததென்றுஞ்சொல்லுகிற சைதன்னியமொன்றுண்டுகா
னவன்கன்மத்துக்கீடாகச்சுகதுக்கப்படுவனெனக்கொள்க! (க௭)

அநாதிவேலமைவின்றெனின்மலமாயைகன்மமணுச்சிவ
னநாதிகன்மமணுக்கள்செய்வவறிந் துகன்மமுடற்செய்யா
வநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனம்மணையாவறிந்
தநாதியாதியமைக்கவேண்டு மமைப்பினோடுமநாதியே.

(இ-ள்.) அநாதியே லமைவின்றெனின். எ-து. நீர்கூறிய வையநாதியேயாமாகில ஒருவனாகுத்தெலில்லை யென்றுகூறி ன்,—மலமாயைகன்மமனுசசிவனநாதி. எ-து. மலமு மாயை யுங் கன்மமு மான்மாவங் காத்தாவு மநாதி,—கன்மமனுக்கள்செ ய்யவறிந்து கன்மமுடற்செயா. எ-து. 'கன்மத்தையான்மாக்கள் செய்ய வந்தக்கன்மந்தானாயறிந் தான்மாக்களுக்குருவையெடுத்தகூட்டமாட்டாது,— அநாதிகாரியமாமுடற்களசேதனம்ம ணையாவறிந்து. எ-து. அநாதியேகாரியப்பட்டுவருமுடற்களசே தனமாகையா லான்மாவை யறிந்துகூட்டமாட்டாது,—அநாதியா தியமைக்கவேண்டும். எ-து. ஆகையா லநாதியாகியகாத்தா வா ன்மாவையுங்கன்மத்தையு மதற்குப்பொருந்தின வருவையுமாதி யாகக் கூட்டல்வேண்டும்,—அமைப்பிடுமொருநாதியே. எ-து. அப்படியவன்குட்டினகூட்டரவுமநாதியாகையா லிதுவுமநாதி தான். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மமு முயிருமுடலு மொருவன்கூட்டப்ப டுதலா லநாதியன்றென்றவிடத் திவையெல்லாமநாதியாகும்,இ வையசேதனமாகையாலே யொருவன்கூட்டவேண்டும், அது கொண்டாதியென்றுகூறப்படும். அக்கூட்டரவுமநாதிப்பட்டுவரு கையா லெவையுமநாதியென்பதுகூறிற்று.

கந்தம்வெம்மைஎன்னுஞ்செய்யுள்முத லிச்செய்யுட் காறு ங்கன்மமுண்டென்னு மதற்குப் பிரமாணங்களாக் கூறிற்று(கஅ)

காடுணுணகாணங்களுக்குயிர் கண்டிடாமையினி ன்றெனிற, காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக்கண்டுநி ற்பதுங்கண்ணதே, காடுணுணதுயிர்தானுயிப்படி கண் டிடுங்காணங்களைக், காடுணுணகாணங்களுக்குயிருண் மையானதுங்கண்டிடே (கக)

(இ-ள்.) காஞ்ஞாணகரணங்களுக்கூடிய கண்டி-டாமையினி
ன்றெனின். எ - து. புறக்கரணங்களுக்கூடியகாணவொண்ணா
நாகையாற் காட்சிக்குப்புலப்படாமையி னான்மாவென்றென்
றில்லையென்றுகூறின, — காணுமோகடங்கண்டகண்ணினைக
ண்டுநிற்பதுங்கண்ணதே. எ - து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமா
று) சர்மானதுதன்னைககண்டகண்ணைத் தான்காணவறறே ?
அச்சித்தைக் கண்டிநிற்பதுங் கண்ணுக்குள்ள தொழிலேசா
ன, —காஞ்ஞாணதுயிரதானுமிப்படி, எ - து. காட்சியளவையா
க பகண்ணுக்குக் காணவொண்ணாதெனறவுயிரு மித்தனமைச
து, —கண்டிவகரணங்களை எ-து உயிரசேதனமாயையாற் ச
கரணங்களைகண்டிநிறதும், —காஞ்ஞாண கரணங்களுக்கூ. எ-து
கண்டிசர்மானதுயிரதவாறுபோலக் கரணங்களுமவவான்மைய
ககாணவொண்ணது, —உயிருளமையாவதுங் கண்டிடே. எ-து
புலையாலான்மாவையுளமைகாவுண்டெனவறிவாயாக. எ-து

இச்செய்யுள் காட்சியளவைக்குக் காணப்படாதாகையா
லான்மாவில்லையென்றவளை யுண்டெனமறுத்ததுகூறிற்று ()

அங்கியானதுதானுமொன்றை யனைந்துநின்றதுநிக
ழ்த்திடும், பங்கியாதுயிரதானுமிப்படி பற்றியல்லதுநி
ன்றிடா, தென்குமாரதயிலதையுண்டெழு தீபமானதெரி
நிதிடு, மங்கதாமுடனினறுகன்ம மருந்தியாருரோவதே.

(இ-ள்.) அங்கியானதுதானுமொன்றை யனைந்துநின்றதுநிக
ழ்த்திடும் பங்கியாதுயிரதானுமிப்படி பற்றியல்லதுநின்றிடாது
எ - து. நெருப்பானதோரிந்தனத்தைப்பற்றிநின்ற தன்வடிவைய
ககாட்டித் தன்மையன்றி தனித்துநின்றதன் வடிவைக்காட்டு
நதன்மையையுடைத்தன்று, அதுபோலவான்மையுமேகருணை
க்கூடியன்றிநித்தமாட்டாது, —என்குமாரதயிலதையுண்டெழு

திபமானதெரிந்நிடும். எ-து. தகனீ யெங்குகிறைந்தவெண்ணெயைப்பருகி யோங்கியதிபமானதெரியாகிறகும்,— அங்கதாழுடனினனுகன்மமருந்தியாருயிராவதே. எ-து. அப்படி கன்மத்தாலெடுத்தகுகொண்டகாயத்தினின்றுங் கன்மத்தைப்புசிப்பதான்மாவாம். எ-து. திரி காயத்திற்கும், எண்ணெகன்மத்திற்கும், திபமானமாவிற்குமுவமை, பங்கியாது-அழியாது.

இச்செய்யுளானமாவொன்றோடுகூடியல்லது தனித்தநல்லாதென்பதுசுற்றிற்று. (௨௦)

அறிவுதானுடலத்தின்வேறதுவாயிறந்துபிறந்திடினறிவுமுனபுளதிங்குவந்துமறிந்திடாமையதினறெனினறிவையோகனவத்துநீநனவீததையன்றுதரத்திருந்தறியுமவவறிவோமயக்கறிவாதலாலறியாதுகாண். (௨௧)

(இ-ள்.) அறிவுதானுடலத்தின்வேறது வாயிறந்துபிறந்திடினறிவுமுனபுளதிங்குவந்துமறிந்திடாமையதினறெனின், எ-து. அறிவான திவ்வுடலத்தின்வேறப்பட்டிறந்தும் பிறந்துநகிரியுமாயினவ்வறிவுமுன்புள்ளதாயி னிப்பிறப்பினு மறியாமையின்றிபறவேயாயிருக்கவேண்டும். அஃதில்லையென்று நீசுற்றின்,— அறிவையோகனவத்து நீ நனவததை. எ-து. நீ கனவுகாணுமிடத் தககனவைநனவென்பதன்றிக் கனவென்பதறிதியோ? அஃதன்றியும்,—அன்று தரத்திருந்தறியுமவ்வறிவோ மயக்கறிவு, எ-து. நீ மாதாவுதரத்திலமுந்தறிந்தவறிவோ பூததேகமானபினபுமயங்கினவறிவு,—ஆதலாலறியாதுகாண், எ-து. ஆகையாலிறந்தும்பிறந்துந்நிரிகையால் ஆன்மாவுக்கறியாமையே குணங்காண். எ - று.

இச்செய்யுளான்மாவறிவாகி லெப்பொழுதுமறியவேண்டுமென்பதனைமுதுத் தான்மாவுக்கறிவுமறியாமையுக்குணமெனக்கூறிற்று. (௨௨)

இறந்திடும்மறிவேபிறந்திடமென்பதிங்கிசையாதெனினி, னுறங்கிடும்பொழுதின்றிநின்றணர்வினகுதித்திடமொறதோர், பிறந்தவிவ்வுடல்போகவேறுடல்பின்புவந்தமைபேசிடின், மறந்திடங்கனவத்தின்வேறுடல்வந்தவாறுமதித்திடே. (22)

(இ-ள்.) இறந்திடும்மறிவே பிறந்திடமென்பதிங் கிசையாதெனின். எ-து. இறந்தவறிவேபிறக்குமென் நிவ்விடத்துக்கூறியது பொருத்தமுடைத்தன்றென்று நீகூறின, —உறங்கிடும்பொழுதின்றி நின்றணர்வினகுதித்திடமொறதோர். எ-து. நீதுயி ல்செய்யுமிடத்து முகத்திற்பாம்பேறவு மறிவின்றிக்கிடந்து விழித்தவிடத்துணர்வினின் பாம்பைக்காணவும் பயப்படுமாறு விசாரிப்பாயாக, —பிறந்தவிவ்வுடல்போக வேறுடல்பின்புவந்தமைபேசிடின். எ-து. இப்போதெடுத்துக்கொண்ட காயங்கெட்டாற் பின்புமற்றொருகாயமுண்டாம்படி யெப்படியென்றுசொல்லின், —மறந்திடங்கனவத்தின் வேறுடல் வந்தவாறுமதித்திடே. எ-து. நனவையறந்திடங்கனவி லுன்னையெடுத்துக்கொண்டு திரியுமுட லுன்னைக்கடியவாரெத்தன்மை யத்தன்மையாக வென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யு எிறந்தவறிவுபிறவாதென்னுமதனையு முன்புள்ளுக்குமதேகம்வந்து பின்புடலாகாதென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்) அன்றியுமொருஜம்த்துவைத்தபொருளைப் பிறிதொருஜம்த்துச் சாத்திரப்பிரமாணத்தா லறிந்துகாட்டுதலும், பிசாசாதி ஜநமரணகாலத்துவிருத்தார்த்தத்தை யடுத்தவர்க்கறிவித்தலுளவாகவுங்காணுகின்றாயிதனையறிவாயாக. (23)

கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய, மூரணமானவிடத்துமற்றிவைமாய்ந்துபின்புவருஞ்செய

ல், கிரணமார்க்கலைகெட்டுதிப்ப விறப்பினோடுபிறப்பையு
ந், தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்ப ருயிர்க்குமிப்படிசாற
றிடே. (உரு)

(இ-ள்.) கரணம்வாயுவிடத்தடங்க வடங்கிவந்தெழுகாரிய
மரணமானவிடத்துமற்றிவைமாய்ந்துபின்புவருஞ்செயல். எ-து
(இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக.) ஒருவன்மரணமானவிடத்தி
ந்கிரியங்கள்கெட்டுப் பின்பவைவருமுறைமைப்பாடெத்தன்மை
த்தென்னில்? ஒருவன்மூர்ச்சித்தவிடத்துக் கரணங்கள்வாயுவி
டத்தொடுங்க வவ்வாயுவுஞ்சேட்டைகெட்டுப் பின்பவன்மூர்ச்
சைதீர்ந்தவிடத் தக்கரணங்கள்சேட்டைபட்டாற்போலும். இத்
ன்றியும்,—கிரணமாகலைகெட்டுதிப்ப விறப்பினோடுபிறப்பையுந்
தரணியோர்கண்மதிக்குரைப்பர். எ-து. மதியினதுகிரணம்பொ
ருந்தினகலைக டன்னிடத்துக்கெட்டுத்தோன்றியு மூலகத்துள்
ளோரதனைமதிக்கு மிறப்பும்பிறப்புமாகக் கூறிநிற்பார்கள். அது
போல,—உயிர்க்குமிப்படிசாற்றிடே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமிப்படி
க் கூறுவாயாக. எ-து.

இச்செய்யு ளாஈ ளா மாவினுடையதூலகாவத்தினுள்ள கரண
ங்கள் குச்சுமகாயத்திலும்பொருந்துமென்பது மான்மாரித்திய
மென்பதுங்கூறிற்று.

காடுறாறாகரணங்களுக்கென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்
யுட்காறு மீளவுமான்மாவில்லையென்று மான்மாவுக்கறிவில்லை
யென்று மிறந்தவறிவுபிறவாதென்றுங்கூறுவதனை மறுத்துக்கூ
றிற்று. இதனாவ்வாயுவியங்காதகாலத்துக் கரணமியங்காதென்
க்கொள்ள.

பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்திடு
மாதலாலொருநாதனிற்குள்ளென்றறிந்துகொளையனே
பேதமானகடாதிமண்ணினில்வந்தவாறுபிடித்திடிந
கோதிலாதகுலாலனல்வரு செய்கையென்றுகுறிப்பரே.

(இ-ள்.) பூதமானவைகாரியங்கள்பொலிந்துமன்னியழிந்தி
டு மாதலாலொருநாதனிற்குள்ளென்றறிந்துகொளையனே. எ-து.
ந் கூறியபூதங்கள்காரியப்பட்டுப்பொலிவினையுடைத்தாயப் புசி
ப்பனவுநீலபெற்று மீளவுமழியாநிற்கும், ஆதலாலிதனையாக் கியு
மழித்ததுஞ்செய்வானொரு கர்த்தாவுண்டென்றறிவாயாக.— பே
தமானகடாதிமண்ணினில் வந்தவாறுபிடித்திடிந். எ-து. (இத
னைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) மண்ணினிடத்துக் கடாகிபேதம
வந்தாற்போலப் பூதகாரியமேகாயமெனினில்,— கோதிலாதகு
லாலனல்வருசெய்கையென்றுகுறிப்பரே. எ-து. அம்மண்ணுங்
குற்றமில்லாதகுலாலனது செய்கையாற் காரியப்பட்டாற்போல
க கர்த்தாவினுடையசெய்சையாற் பூதமங்களியப்பட்ட தென்
றறிவாயாக. எ-து. ஐயனே என்றதிகழ்வின்கண்வந்தது. ஆதலா
லசேதனமாகியமிருத்துச சேதனனாகியகுலாலனலே காரியப்ப
மொபோலப் பிரபஞ்சமீசுரனாலேகாரியப்படுமென்றறிவாயாக.

பூதமானவைகாரியங்கள் பொலிந்துமன்னியழிந்திடு மாத
லாலொருநாதனிற்குள்ளென். எ-து. பூதங்களானவை காரியங்க
ளாகப்பொலிந்துதோன்றி நின் றொடுங்காநிற்கும், ஆதலாலேயி
வையிற்பைத்தோற்றி நிறுத்தியொடுக்க வொருகர்த்தாவுளன் எ
ன்றானப்பிரகாசர்.

வேதஞ்ஞானஞ்ஞானம்மறியாவிழப்பொருள்பேதை
பாற்றாதனையிருகாண்டந்திடுதோழன்வன்மைசெய்தொ

ண்டனும், காதலாலடியார்களுக்கெளியானடிக்கமலங்க
ணீ, காதலாலணையீண்டன்வேண்டினவிம்மையேதரு
ங்கண்டிடே. (௨௫)

(இ-ள்.) வேதனானனானம்மறியாவிழுப்பொருள், எ-து.
பிரமாவும் விஷ்ணுவும் இருகரு யசா சாமம் அதாவணமென்னு
நாலுவேதமு மறிதற்கரிதாகிய விழுமியபொருள்,—பேதைபாற்
றாதனாயிருகானடநகிதி தோழன்வன்மைசெய் தொண்டனுக்கு
எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) வலிந்தாட்கொண்ட
சந்தரநாயனார்க்குத்தூதனாய்ப் பரவைநாச்சியாரிடத திரவின்
கணையிருகானடந்த துணைவன்,—ஆதலாலடியார்களுக்கெளியா
ன், எ-து. அப்படி பிரமவிஷ்ணுகளுக்கரியனாயினு மடியார்க
ளுக்கெளியனா யெண்ணியவையிம்மையிலே கொடுக்கத்தக்கவ
னாகையால்,—அடிக்கமலங்கணீகாதலாலணை, எ-து. அவனப்
பாதகமலங்களை நீ விருப்பத்தோடும்வழிபடுவாயாக,—ஈண்டன
வேண்டின விம்மையேதருங்கண்டிடே, எ-து. விரும்பியபொ
கத்தை யு மிம்மையிலேதருவனாதலால் அவனைமெய்யாகக்கா
ண்பாயாக, எ-து, வன்மைசெய் தொண்டனென்பதனைக் கத்
தாவையேவறகொள்ளுத்தொண்டனெனினுமமையும்.

பூதமானவையென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் பூதங்க
ளையுங்கூட்டிப் போகமோகங்களை யுங்கொடுப்பன் கர்த்தாவெ
ன்பதுகூறிற்று. இதனால் வேண்டும்விடயமும் பத்திபண்ணு
வையாகிலிம்மையினுமதுபவிப்பது கடுகெனச்சிவனைவழிபடு
வென்பது. (௨௬)

அடியார்களுக் கெளியான், எ-து. “பாராவீசம்புளார் பா
தாளத்தார்புறத்தா, ராராலுங்காண்டற்கரியா நெமக்கெளிய
பேராளன்” என்னும்திருவாசகத்தை உதகரித்துக்காட்டினர்
ஞானப்பிரகாசா.

பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா, மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கை விடும்பொருள், புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறு புலைக்கல, மென்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றினென்பெறவெண்ணியே. (௨௬)

(இ-ள்.) பொன்குலாவுமணிக்கலன்கண்மலம்புகிற்கைபொருந்திடா. எ-து. பொன்னுல்விளங்கப்படாநின்றமணிகண் மலத்திடைவிழுந்தா லம்மலத்தினசுத்தத்தாற் கையாலெடுத்தல் பொருந்தாது,— மின்குலாமிடையார்கடா முலகத்தின்வேட்கைவிடும்பொருள். எ-து. அதுபோல, உலகத்துமின்போலதுடங்கினவிடையையுடைய மகளிர் பான் மிக்கவிருப்பமுஞ் செயற்கைமணநீங்கினாலுண்டாகிய வசுத்தமிருதிகண் டாசையைவிடத்தக்கபொருளாம். அஃதென்போலவென்னில்,— புன்புலான்மலமூத்திராதிபொசிந்துநாறு புலைக்கலம். எ-து. புல்லிதாயவிரத்தமல மூத்திராதிகண்முதலானவைகசிந்து மிகவுந்துர்க்கந்தத்தையுடைத்தாகிய பொல்லாக்காயமாகையால்,— என்கொலாமிவர்மேல்விழுந்ததிவற்றினென்பெறவெண்ணியே. எ-து. இம்மலமூத்திராதிகளி லென்னபெறுதற்குவிசாரித்திவர்களிடத்து விருப்பமுண்டாயது. அஃதல்லவாயினியாதுண்டாம். எ-று.)

தோவிரத்தமிறைச்சிமேதையெலும்புமச்சைகவேதநீ, ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பையழுக்கினோடுபுழுக்குழா, நூலொழுக்கினோழையீரனுரைக்குமுத்திரபாத்திரஞ், சேலடர்த்தகண்ணூர்களைன்பதுதேர்மலத்திரடிண்ணமே. (௨௭)

(இ-ள்.) தோலிரத்தமிறைச்சிமேதை யெலும்புமச்சைசுவேதநீ ராலெடுத்தமுடைக்குரம்பை. எ-து. துவகரு உதிரம் மாம்சம் மேதை அத்தி மச்சை சுககிலஜல மிவையிற்றினாலேயெடுத்துக்கொண்ட தூர்க்கந்தமாகியகாயம்,—அழுக்கினோடுபுழுக்குழாநூலொழுக்கிகொழையீர னுணாக்குமூத்திரபாத்திரம். எ-து. அதுவன்றியும்,—ஊத்தையுடன் கிருமித்திரள் நூலொழுநுங்கோழையீர லிவைகளாற்பொங்கிநுணாக்கு மூத்திரபாண்டமாதலால் அப்படிப்பட்டகாயத்தையுடையமகளிர்,—சேலடாதகணனாகளென்பது தேர்மலத்திரடிண்ணமே. எ-து. சேலிரண்டடுத்தாற்போலும் கண்ணையுடையானொன்றுசொல்லுவ தெத்தாலென்றுவிசாரிப்பாயாக ; விசாரிக்ருமிடத்துச் சர்வமுநிச்சயமாகமலத்தொகுதியாம். எ-று.

பொன்குவாவுமென்னுஞ்செய்யுளு மிச்செய்யுளும் ஸ்ரீபோகத்தைமெய்யென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உஎ)

ஆசையுற்றுழல்குரங்களசுத்தமேவியனைந்துதின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுகமேழையோடுறுமின்பநீ
மாசதற்றொளிரீந்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா
ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே

(இ-ள்.) ஆசையுற்றுழல்குரங்களசுத்தமேவியனைந்துதின்
றேசுகித்தனவாயிடுஞ்சுக மேழையோடுறுமின்பநீ. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறிவின்மகளிரோடு நீ யின்பசுகமுறுவது ஆசைமிருத்துத்தமோறும்பன்றியானது மலத்திற்புகத்தைப்புகித்து அதனிற்புரண்டு மிகவுஞ் சுகத்தையடைந்தனவாய்நிற்பனபோலும். அங்ஙனமன்றியும்,—மாசதற்றொளிரீந்தசுத்தவளந்தருஞ்சுகவாரிகா ணீசனுக்கடிமைத்திறத்தினிசைந்துநாம்பெறுமின்பமே. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்

பமாறுக.) சர்ததாவுக்கடிமைத்திறஞ்செய்து யாங்கள்பெறுமின பமாவது குற்றமற்றுவிளங்கும்படியா யழியாததாய் நினமலமா யிருக்குஞ்சிறப்பினையுடைத்தாகிய வின்பசமுத்திரங்காண.எ-து.

இகழ்ந்தநீ றோந்திழையாதம்மைச சீயென்றெண்ணா துள்
ந்தனைவதென்னென்னிற் சொல்வோம் “புத்திரரைக்காமுற
வாதோட்புணாவார்நல், லுத்தமாதா லோர்ந்துணப்போலோ,
காலமும்கிரமு முண்டிகலவியினுங், காலமுமுண்டோவுனக்கு
ககாண்.” என்றுவிதந்துகூறினர் ஞானப்பிரகாசா.

குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறிச
கொளா, ரராகமேயனைவார்களாசை யறுததவின்பமறி
நதிடார், பராவுதேவாபராவுதாயபராபரன்னடிபற்றிநீ,
விராவுமெய்யில்விடாதவின்பம விளைந்திடுமமி துமெயம்
மையே. (2௬)

(இ-ள்.) குரோதமேகுணமாயிருந்தவர் சாந்திநன்மைகுறி
க்கொளார்.எ-து. கோபமிகுதியையியல்பாகவுடையார் பொறை
யினுலுண்டாகிய நன்மையையறியமாட்டார்,— அராகமேய
னைவார்களாசையறுத்தவின்பமறிந்திடா. எ-து. ஆசையேதம
க்குக்குணமாகவுடையவர்கள் அவ்வாசையையறுத்தவர்களுக்கு
ண்டாகிய சுகத்தை யறியமாட்டார்கள், அவர்களைப்போல நீயு
ஞ்சிற்றின்பமாகிய ஸ்ரீபோகத்தைக்கைக்கொண்டு பேரின்பமா
கியபிரமாதந்தத்தையறியாய். அஃதறியவிரும்பின்,— பராவுதே
வாபராவுதாயபராபரன் னடிபற்றி நீவிராவுமெய்யில்விடாத வி
ன்பம்விளைந்திடும் மிதுமெயம்மையே. எ-து. இந்திராகிதேவாக
ளாற்பரவப்பட்ட பிரமவிஷ்ணுக்களாற் போற்றிசெய்யப்படும்
சுத்தமானபாக்குமேலானவனது ஸ்ரீபாதங்களைப்பற்றுக்கோ

டாகக்கொள்வாயாக, அதனால் பொழுதேயுன்னுடைய சரீரத்தினனிலே பொருக்காலுநீங்காத சுகநந்தம் பிரகாசிகளும், இது சத்தியம். எ-று

பராவ் விராவென்ற சொல் நீட்டல் வழி நீட்டலென்க. (உசு)

சுரோதமே குணமாயிருந்தவா சாந்திநன்மை குறிக்கொளா
ராகமேயனைவார்களாசை யறுத்தவின்பமறிந்திடா. எ - கு
“ஒதுததானா யொன்றாக வையாரோ வைப்பா, பொறுத்தானாப்
பொன்போற பொதிந்து” “பாபத்திற்கே துநீங்காப் பழியினிற்
கேதுவென்றே, கோபத்தைக்கடிந்தாரதாமே யின்புறுங்குண
ததாரிங்குங், கோபக்கடாவாயினுள்ள மெனுமுறைவைத்துக்கொ
ண்டாற, ரூபத்தையுறுவாரிங்கு மறுகுமாசாரபாவாரோ.” “எரி
யானகோப மெழுபோதிலாறி யினிதாபகூற்றெய்கிரே, சிரியாதி
ராகாசுள பெரியோசுளசிற நீனைவார்களவேறுகிலமே” “நஞ்சு
யின்றுகாததருளு நம்பனைப்போற்றெய்வமில்லை, யஞ்செழுத்தை
ப்போல்நல லனுவுமில்லை, யஞ்சியொளிர், சைவசமயந்தனக்
கொப்பாஞ் சமயமில்லை, துய்யபொறைக் கொப்பாஞ் சுசம்”
என்பதும், ‘அவாவென்பதெல்லா வுயிராக்குந், தவாஅப்பிறப்பி
னுமவித்த” “இன்பமிடையரு திண்மெவாவென்னுந், துன்பத்
துட்டுன்பங்கெடின்” “வேண்டாமெயன்னவிழுச்செல்வமீனை
டிவலை, யாண்மெஃதொப்பதில்” “வேணடுங்கால்வேணெம பிற
வாமைமற்றது, வேண்டாமெவேண்டவரும்” “ஆசைப்படப்பட
வாயவருந்துன்பங்க, ளாசைவிடவிடவானந்தமாமே” “ஆசை
க்கடியானகிலலோகத்தினுகு, மாசற்றநல்லடியானுவன், ஆ
சை, தனையடிமைகொண்டவனே தப்பாதுலகந், தனையடிமை
கொண்டவனேதான்.” “ஆசையுற்றகொப்பா மருந்துயரொன்
றில்லை, யாசையற்றகொப்பாமின்பாதிதனை-பூசைபணற், கொப்
பாந்தருமமில்லை யொன்றொருவந்தேளாதற், கொப்பாம் பெரு

மையிலேயோர்” என்றும், மெய்யில்விடாத விற்பம் விளைந்தி
மெ. எ-ரு. திருவாசகம் “காயத்துள்ளமுதூறலுநீ கண்கொள்
னென்றுகாட்டிய, சேயமாமலர்ச்சேவடிக்கணஞ் சென்னிம
ன்னித்திகழுமே.” எ-ம. சிவதருமோத்திரம். “ஆசைமுதலாமா
சனைத்துமறுததேவுடலும்வெறுத்தரிய, தேசன்சிவன்ஐபாற்பாத
மலர் செறிந்தாரிற் பைமறந்தாரகள், பேசற்கரியபெருமையி
ளைப் பெற்றாரல்லர்கற்றாலு, மாசுமலிந்தவாசையினுன் மயங்கி
த்துயங்குமானுடரே” எ-ம. நற்கீரர் “வென்றைந்துகாமாதிவே
றறுதது மெல்லவே, வொன்றந்னைதிடே வொன்றலாகு, செ
ன்றங்கை, மானுடையா நென்னையுடையானவட்கயிலே, தானு
டையான்நன்னுடையதான்.” எ-ம். உதஹரித்தனா ஞானப்பி
ரகாசா.

காமமாதிருணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனைகாதலாற்
றாமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோதுசுகந்தரு
நாமமார்தருசீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகஞ்
சேமமாகியவிற்பமாமிகுதெய்வநன்னெறிசேரவே. (௩௦)

(இ-ள்.) காமமாதிருணங்களைச்சுகமென்றுகொண்டனை.
எ-து.காமக்குரோதலோபமோக மதமாற்சரியமிடம்பை யகங்கா
ரமென்கின்ற விவையிற்றைச் சுகமென்றுகொண்டாய்.அஃதெ
ததனமையென்னில்,—காதலாற்றாமமாரழலங்கிசீதமலிந்தபோ
துசுகந்தரும்.எ-து. குளிர்மிக்ககாலம்வெப்பவிருப்பத்தால் புகை
பொருந்தினவழல்சுகத்தைத்தருவதுபோலவும்,— நாமமார்தரு
சீதம்வெம்மைநலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-து. வெப்பமிகுத்தவி
டததுப் புனலென்றுபெயராயுடைய நீரின்குளிர்ச்சியையடை
ந்தபோது சுகத்தைத்தருவனபோலவுமாம், காமமாதிகளாலுண்
டாகியசுகம், இஃதென்றி,—சேமமாகியவிற்பமாமிகுதெய்வநன்

னெறிசேரவே. எ-து. கர்த்தாவினுடைய ஞானமாத்நிரத்திலே கூடின லொருக்காலும் விடாதவிற்பமுண்டாம். ஆதலாலதனோடு கூடுவாயாக. எ-று. காமமாதிரியென்றதனாற் காமச்சுகமிருவகைத்து, அவைசாங்கமுபாங்கமென்பது. சாங்கமாவது, ஆலிங்கனமுமுத்தமு மிடற்றினுண்புண்டாமொலிபேதங்களு நகக்குறிகளும் பல்லிகுறியும்ங்கதாடநமு மங்குலிமர்த்தநமுஞ் சும்பநமுதலிய யிவைபோல்வன. உபாங்கமாவது. அன்னவஸ்திரபூஷணசந்தன தாம்பூலாதிகள். (௩௦)

காமமாதிருணங்களைச்சுக மென்றுகொண்டனே காதலாற்றாமாமரழலங்கிதே மலிந்தபோதுசுகந்தரு நாமமார்தரு சேதவெம்மை நலிந்தபோதுதருஞ்சுகம். எ-கு. காமமென்னுஞ்சுரதமுதலியருணங்களை யுனதறியாமையாலும் விருப்பமிருதியாலுஞ்சுகமல்லாதிருக்கவும் ஒருபாதியினாலே சுகமென்றுகொள்ளாநின்றனை, அவைசுகமன்று, எப்படியென்னில்? புகையொடுங் கூடியழலாநிற்கு மக்கிரியானது சேதமானதுமிருந்தபோதுசுகத்தினைத்தரா நிற்கும், பயத்தினைச்செய்யுஞ் சேதமானதுஷ்ணமிருந்து வருந்தினபோது சுகத்தினையுதவாநிற்கும். இவையிரண்டுமெப்போது நித்தியமாய் நிலைநிற்பதன்று. அஃதன்றியும், ஒன்றுமிருந்துவருந்தினபோது ஒன்றுசுகம்போன்றிருத்தலா விரண்டுந் துககமென்றேயறிக. ஆதலாலிவைபோ லுன்னுடைய காமமென்னுஞ் சுரதமுதலிய ருணங்களைன்றா ஞானப்பிரகாசர்.

படிக்குநூல்கள்சிவாகமம் பசுபாசமோடுபதித்திற, மெடுத்தியம்புவதீசன் வாகமழலேத்திடுந்தொழிலென்றுமே, விடுத்திடும்பொருள்காமமாதிகள் வேண்டிடு

மபொருளின்டருள், முடித்துமுமமலமவிட்டு நின்மல
னோடுநின்றிடன்முத்தியே. (௩௧)

(இ-ள்.) படிக்குதல்கள்களவாகமம். எ-து. சிவநெறியாவி
யபேரினப் பெய்தப்படிக்குதல்களாவன? வேதாகமங்கள்.—
பசுபாசமோடு பகித்திறமெடுத்தியம்புவது. எ-து. அவாகனெதி
தது சொல்லுஞ்சொல்லாவது? பதிபசுபாசத்திறங்கள்.— ஈசன
வாகழலேத்திடுதொழில். எ-து அவர்கள் விரியையாவன? ப
மெஸ்வரனுடைய ஸ்ரீபாதங்களைவணங்குகை,—என்றுமேவ்வி
தநிமெப்பொருள் காமமாகிகள். எ-து. எப்போதும்வாகள் கைவி
டும்பொருளாவன? காமாகுரோதமுதலானவை,—பேணடிம
பொருளின்டருள். எ-து. அவர்கள்வேண்டும் பொருளாவன?
மிகவுருள்.—முடித்து. எ-து. ஆகையால்பபடி மூன்றுபதாந
தகையுமுற்றுப் பெற்றிருத்தி,—மும்மலம்விட்டு நின்மலனோடு
நின்றிடன்முத்தியே. எ-து. மலதகையங்களையும்விட்டுக் காந
தாவோடுதல முடிவியினம். ஆதலால், நீயுமிசெயலிலே
நிற்பாயாக. எ-து இதனால் நாலுபாதமுமடங்கியவாறுகளைக்
கொள்க.

ஆசையுற்றழுலென்னுஞ்செய்யண்முத விச்செய்யுட்காறு
முலோகாயிதனை நீராகரித்துப்பேரின்பததை யதுபவியென்று
கூற்றறு

உள்ளதாவதென்னுஞ்செய்யண்முத விச்செய்யுட்காறுஞ்
செய்யுளமுப்பத்தொன்றினு முலோகாயிதன்மதத்தைமறுத
புக்கூற்றறு. பிரகஸ்பதியிந்திரனை மயக்கியவழியைநீக்கிப் பா
மெஸ்வரனைவழிபடுவாயென்பதுகருத்து. உலோகாயிதா மிச்சிரசா
ரவாகன், இரணியகர்ப்பசாரவாகனென்றிருத்திறத்தார். (௩௨)

உலோகாயிதன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள் = ௬௨,

பௌத்தரிற் செளத்திராந்திகன்மதம்.

நீதியாவேதநூலினெறியலாவறங்கணுளு
மோத்யோனாந்துசீலமுடையராயுடலமுடிப்
போதிநீணமரத்தின்மேவுப்புத்தநாநால்வரினுமவைத்துச
சாதிதானிலாதகொள்கைச்சௌத்திராந்திகன்முன்சாற்றும்

(இ-ள்.) நீதியாவேதநூலினெறியலாவறங்கணுளுமோதி
எ-து. நீதிசாத்திரத்தைத் தனக்கங்கமாகப்பொருநதிய வேதநூ
னெறியல்லாதவாக்கியநெறியாகிய பிடகநூலை நாடோறுமோ
தி,—ஓனாநதுசீலமுடையராய். எ-து. உருவம் வேதனை குறிப்
புபாவனை விஞ்ஞானமென்னுமைந்து கந்தங்ளின குணங்களை
யுடையராய்,—உடலமுடி. எ-து. உடலைத்துவாரடையாற்போ
ரத்து,—போதிநீண்மரத்தின்மேவும் புத்தநாநால்வரினும்வைத்து
எ-து. அரசினைததெய்வம்போலப்பேணி யதன்கீழ்ப்பொருநதி
யிருகரும் பௌத்தா நால்வகையுள்ளவர்களையும்வைத் தவாகளி
ல்,—சாதிதானிலாதகொள்கைச் செளத்திராந்திகன்முன்சாற்று
ம. எ-து. வருணபேதமறங்கணுளு சாதியிலாதசௌத்திராந்தி
கன்முன்னேசொல்லாநின்றன. எ-று. புத்தநாநால்வரினும்வை
த்து. எ-து. பௌத்தநாநால்வரினுமுட்கோளாகக கொண்டென
க. நால்வராவார். செளத்திரி, யோகாசாரன், மாத்திமிகன், வை
பாடிகனென்போர்.

மேற்பௌத்தன்மதங்கூறுவானெடுத்தகொண்டார் அத
னுளிசெய்யுளவர்களுவகையரென்பதுஉம அவரிள்முன்னா
சசொல்லப்படுவான் செளத்திரியென்பதுஉங்கூற்றிற்று. நீதியா
வேதமாவது:—லெளகீகதன்மமாகிய சோதிடம் வியாகரணம்
சிற்பம் பரதம் சிணுக்க சந்தசு எனக்கொள்க. நெறியலாவறங்க

ளாவன:—ஐராதமவாதமும், அசத்திருவாதமும், ஆகாசம் சாலம திகரு காரணத்தாவமுமில்லையென்றும், குணியுமவயவியுமில்லையென்றும், பிறவாறறுனுமெனக்கொளக ஐந்தசீலமாவன—அவறிமச சத்தியம் அஸ்தேயம் பிரமசரியம் சங்கிரகம் எனக்கொள்க. இவ்வைந்தசீலமும் சாவதற்கும், சாரணற்கு தேசசீலம், உபசம்பனனற்கு தூறுசீலம், சுவவீரருகருக கோடசீலம், இப்படிநிலைதோறுஞ் சீலம்பலவாம். (க)

ஓதியோனாந்தசீலமுடையராய் என்பதனை மற்றோருநாயாசிரியா (ஓதியீனாந்தசீலமுடையராய்) எனக்கொண்புததசீலங்கையுடையராய் எனவும் பததசீலமாவது கொல்லாமை, பொய்சொல்லாமை, களவின்மை, காமமின்மை, பிறாபாலிரவாமை எனவைந்தும், உயாந்தவாதனத்திருத்தல், கிடத்தலின்மை, சந்தநமாலமுதலாயினதரியாமை, பொன்வெள்ளிகளைத்தீண்டாமை, பாடலாடலவிரும்பாமை, உதயத்திற்குமுன்புபுசித்தல்எனவும் உடாததிருக்கின்றா, ஞானப்பிரகாசா, ஐராதமவாதமென்னுங் கொல்லாமைமுதலியவைந்தும் பிரதமசீலமாகையாற சீலமைந்தெனக்கொள்க எனவற்புறுத்தியுரைத்தனா. அன்றியும்சாதிதானிலாதகொள்கை எ-ரு. சாதி திரவியம் நாம குணகி காப்பஞ்ஞாதி வேதனையில்லாதஎன்றா.

முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன்முதற்செயன்முனிந்துமற்பழுதிலாவருளிஞலேபரதுக்கதுககனுகித் [றும் தொழுதுவானவரும்போற்றத்தொல்பிடகங்களான வழுவினாகமங்கள்சொன்னமாதவனாதனுவான். (௨)

(இ-ள்.) முழுதுணர்ந்துலகிற்கோறன் முதற்செயன்முனிந்து. எ-து. சர்வத்தையும்றிந்துயிரபஞ்சத்திற் பொய் கொலை கள

பு கட் காமங்களைவெறுதது,—மற்றும் பழுதிலாவருளினாலே பர
துக்கதுக்கனாவி. எ-து. குற்றமில்லாதகிருபையாலே யெவ்வுயிர்த்
துன்பமுந் தன்னுயிர்த்துன்பம்போற் கொண்டு,—தொழுதவா
னவருமபோற்றத் தொல்பிடகங்களான வழுவிலாகமங்கள்
சொன்ன மாதவனாதனாவான். எ-து தேவாகளுந்தொழுது து
திக்கப்பட்டவரும் பழையபிடகநூலாகிய வீகழ்ச்சியில்லாதவா
கமங்களையருளிய புத்தமுனியேகாத்தாவாவான். எ-று. பழுதி
லாவருளென்பது, இராசசியத்தைக்கொடுத்தும் பிள்ளைகளைக்கொ
டுததுந் தன்கண்ணைக்கொடுதது முதிர்மாம்சமுதலாயினகொடு
ததும் புறவுக்கரிந்தும் வையங்காத்துமிவைமுதலியவை.

இச்செய்யுள் பரதுக்கதுக்கனாய்ப் பிடகநூலையருளியசாவ
ஞ்ஞனாகியபுத்தமுனியே காததாவென்பதுகூறிற்று. (உ)

“ அருணெறியாற்பாமித்தை யாறைந்துமுடனடக்கிப்,
பொருணமுழுதும்போதிரிழ னன்குணாந்த முனிவரன்றன்”
இஃதவாகள் சித்தாந்தத்தொகை. பிறாக்கேயுறுதிக்குமுன்றா
ன். இதுகுண்டலகேசி. தொல்பிடகமென்றது, தண்ணங்கா
ரன மகாவீரன்முதலாயின இருபத்தமூன்று புத்தர்களுஞ்சொ
னன பிடகசாத்திரங்கள் மரபேசொன்னமையான் அவை விம
மாயபிடகம், சூத்திரபிடகம், அபிதன்மபிடகம். ஆக மூன்றுமெ
ன்க. வழுவிலாகமம், முன்னொடுபின்மலையாதசாத்திரம். மற்றும்
என்றதனால் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையும், தசபார்மிதையும், “தான
ஞ்சீலம் சகிரிஷ்கர்மம் பிரக்கிஞாலிரியேநபஞ்சமம், கிரதிபஞ்ச
திஷ்டாநமேத்திவிபட்சாநிதேதசா” இதுவும்பிடகம் பன்னிருசா
ர்புமுதலானவையும். இவையிற்றில் ஸ்ரீலக்ஷணபாவனையாவது,
அநித்தியந்துக்கம் அநான்மாவென்றுபாவிக்கை. தசபார்மித்தை
யாவது, தானும் சீலம் பொறை நிஷ்காமம் பிரக்கினை வீரியம்

சத்தியம் துணிவு மயித்திரி பிதாகம் இவைபத்து முயிருதுபபுப் பொருணோச்செய்கையான மூப்பதாம். பன்னிருசார்பாவன. 'பேதமை செய்கை யுணாவேயருவுரு, வாயிலுறவேதுகாவே வேட்கை, பற்றேபவமேதோற்றம்வீணப்பய, னிற்பெனவகுத ந வீராறுமணணிந், பிறந்தோரறியிந் பெரும்பேற்றிசுவ, ரந் யாரரகிலாமுநரகிருப்பர்" இதுமணிமேகலை. பழுதிலாவருளாவது ஈரஜ்ஜியத்தைக்கொடுத்தும் பிள்ளைகளைக்கொடுத்தும் கண்ணைக் கொடுத்தும் உயிரமுதலாயினகொடுத்தும் புறவுக்காகத் தசைய றிந்துகொடுத்தும் அபயங்காத்து மிவைமுதலாயினவாம். இதற கயாகன்வசநம் "மிககதநங்களைமாறி மூன்றுபெயயும் வெங்கனி றறை மிகுசிந்தாமணியைமேனி, பொக்கவரிந்தொருகூறறையி ரணகணனை யொளிகிகழந் திருமுடியையுடம்பிலுனை, பெ ககிவிழுநருநுதிகளையரசுதன்னை யின்னுயிர்போற்றேவியனா மீ னறெடுத்தசெலவ, மககளைவந்திரந்தவாகரு மகிழந்தேயீயும் வா னவாதாமுனந்தபகி மாணாவுடோ." "எண்ணிறந்தகாலங்களும பொருட்டான மிகவுழன், றெண்ணிறந்தகாலங்களிருடர வொ ருவகுணர்ந்து, மெண்ணிகந்ததானமுஞ் சீலமிவையாககி, யெ ண்ணிகந்தகுணத்தினுனெம்பெருமானல்லனே." இது திருப்ப லுகமெனக்கொள்க. என்றுவிசேஷித்துனாததனா ஞானப்பிரகா சா இதில் மற்றொருரூபாயிரியா தசபாமிதையில் பிதாகம் என்பதனைநீக்கி விதாரகம் என்றும், பன்னிருசார்பில், பேத டைசெய்கை உணாவு அருவுருவாயிலுறு துகர்வு வேட்கை பற று பவம் தோற்றம் வீணப்பயன் பிணி மூப்பு தணியாச்சார்பு. எ-ம. பழுதிலாவருள். எ-ரு. உயிர்களையிரகூறித்தலும் மரங்களை வளர்த்தலுமாம். எ-ம். பிடகதூலில் விம்மாயபிடகமென்பதனை நீக்கி அபிரயபிடகத்தைச்சேர்த்து மூனறெனவுங்குறி விசேஷி த்தெழுதியிருக்கின்றார்.

மருவியவளவைகாட்சிமானமென்றிரண்டிவற்றும்
கருதியபொருள்கண்ணா ன ன்ருயமாய்க்கணத்திற்பங்கம்
வருமுருவருவம்வீடுவழக்கெனநான்கதாகித்
தருமவையொன்றிரண்டாயத்தான்விரிந்தெட்டினுமே. (1)

(இ-ள்.) மருவியவளவைகாட்சிமானமென்றிரண்டு. எ-து.
பிடகதூலிற் பொருந்திக்கொள்ளப்படு மளவையாவன? காக்கியு
மதுமானமு மெனவிரண்டாம்.—இவற்றுகருதியபொருள்கண்
னான ன்ருயமாய்க்கணத்திற்பங்கம்வரும். எ-து. இக்காக்கியா
லு மதுமானத்தாலுமறியப்படுமபொருள்க ளறிவு மறியப்படும்
பொருளுமா யொருமாத்நியைநிறுத்தெடுவரும்,— உருவருவம்
வீடுவழக்கெனநான்கதாகித் தருமவையொன்றிரண்டாய்த் தா
ன்விரிந்தெட்டினுமே. எ-து. ஞானஞ்ஞயங்களினு லுருவுமருவு
ம்வீடுமவழக்குமெனநான்காகி யுநான்குமொன்றிரண்டாகவி
ரிந்தெட்டாகத்தரும். எ-து. கணத்திறகெடுகை நால்வகை. அ
வையாவன —கெட்டுவாதத்திலும், கெட்டுக்ஷயித்தலும், கெட்
டொத்துகின்றலும், கெட்டுக்கெட்டேபோதலும். கணம் தாம
னாயிதழையடுக்கியுளியிட்டடித்தாலெட்டிதழுதுமெல்லை.

இச்செய்யுள் பெளத்தசமயத்திற்கொளளுமளவை யின்ன
தென்று நால்வகைப்பாரிப்புங்கூறிற்று. (உ)

மருவியவளவை. அவிசங்வாதிவிக்கியானம், பிரமானமாகி
அதிற்பிரிவு. காக்கி. எ-து. பிரத்தியக்ஷம். கல்பனாபோதம் பிராந
தம். அப்பிரத்தியக்ஷந்தான், இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம் மானதப்
பிரத்தியக்ஷம், யோகப்பிரத்தியக்ஷம், சுவசம்வேதனாப்பிரத்திய
க்ஷம் எனநால்வகைப்படும். அதுமானம், சுவார்த்தாநுமான
ம் பரார்த்தாநுமானம் எனவிரண்டுவகைப்படும் எனவிரித்தோ
தினாஞ்ஞானப்பிரகாசா.

மற்றோருளாயாகிரியா, கெட்டுக்கெட்டுவருதலும், கெட்டு
டொத்துநின்றலும், கெட்டுக்குறைதலும், கெட்டுவளாதலும்
ஹாரன்கும், முறையே வாயுவா தீபமும் நீரு மெழும்பொழுக
கு முதாரணமாமெனவும், வழுவினாசமங்கள்சொன்ன மாதவ
ருதனெனக்கூறி யீண்டுபிரமாணமிரண்டெனறல மலைவாமெ
னில ஈண்டவவாகமமாகியபிடகதூல் காக்கியும்முமானமுமா
கிய விரண்டினையுமேகூறுதலின் மலைவாகாதென்களன்றுபொ
ருளுணாததனர்.

உருவியல்புதமோடவகுபாதாயருபமாகு
மருவியல்பித்தங்கனமமென்றிரண்டாகும்வீட்டின
மருவியல்குற்றங்கந்தமெனவழங்கிடுமவழக்கி
னிருவியலுள்ளதோடங்கில்லதாயியம்புங்காலே. (சு)

(இ-ள.) உருவியல்புதமோடவகுபாதாயருபமாகும். எ-து.
உருவியலியல்பு பூதவருவத்துடனே யுபாதாயருபமென விரண்
டாம்,—அருவியல்பித்தங்கனமமென்றிரண்டாகும். எ-து. அரு
வியல்பு சித்தவருவென்றுங் கன்மவருவென்றுமிரண்டாகும்,—
வீட்டின்மருவியல் குற்றங்கந்தமெனவழங்கிடும். எ-து. வீட்டி
னதுபொருந்தினவியல்பு குற்றவீட்டுன்றுங் கந்தவீட்டுன்றுமி
ரண்டெனப்படும்,— வழக்கினிருவியலுள்ளதோடங்கில்லதாயி
யம்புங்காலே, எ-து. வழக்கிரண்டியல்புள்ளது; அஃதாவது உ
ளவழக்கென்று மில்வழக்கென்றும் வழங்கப்படுகொல்லுமிட
த்து. எ-து.

இச்செய்யு ளுருவ மருவம் வீடு வழக்கென்னுநான்கு மொ
ன்றிரண்டான பகுதியையுணாதிற்று. இயல் இயல்பு. உபா
தாயம் உபாதாயமென்றும்பேராம். உபாதாயம் பற்றப்படுவது
உருவியல்பாவது சைதனனியருபமென்றும் அசைதன்னியரு

பமென்மூமிரணடாம். சைதன்னியரூபம் பதினெட்டுக்கூடிய
து அதுதான், பஞ்சேந்திரியங்களு மவற்றின்விஷயங்களும்
ஸ்ரீபும்ஸகமானபாவரூபமிரணமும் இருதயமொன்றும் அகார
ரூபமும் பூதநாலுமாம். அசைதன்னியரூபம் முன்சொன்னவெ
ட்டாம். (சு)

மணபுனலனல்கால்பூதமவலிகந்தமிரதம்வன்ன
மெண்டருமுபாதாயந்தானிவையிருநானகுங்கூடி
யுண்டொருபொருளுருபமுறுபுலனுபாங்கமோடக்
கண்டதுசித்தங்கன்மநனறுதீதென்றல்காணே. (ரு)

(இ-ள்.) மணபுனலனல்கால்பூதம். எ-து. பூதவுருவாவது
பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு எனநான்காம்,— வலிகந்தமிரதம்வ
ன்ன மெண்டருமுபாதாயந்தான். எ-து. உபாதாயரூபமாவது
கடினம் கந்தம் இரதம் வன்னம் எனநான்காக வெண்ணத்தகு
ம்,—இவையிருநான்குக்கூடியுண்டொருபொருளுரூபம். எ-து.
இவையெட்டுக்கூடியவீடத்தில் யாதொருபொருளுண்டாயது
அஃதுருவாம்,—உறுபுலனுபாங்கமோடக்கண்டதுசித்தம்.எ-து
புலன்கள்பொறிவழியோடியறிய வதனைக்கண்டது சித்தவரு
வாம்,—கன்மநன்றுதீதென்றல்காணே. எ-து. அப்படிக்கண்ட
பொருளை நன்றென்றுந் தீதென்றுங்காண்டல கன்மவருவாம்,
எ-து. கன்மம் கன்மபலம்.

இச்செய்யுண் முன்னுணாத்த வெணவகையுருக்களுமருக்க
ருமிரணமெங்குநிற்று. (ரு)

அட்டகரூபத்துக்குவசகம். “உருவியாதெனமொழிந்தாற் பூ
தமுபதாவுந், தெரிய வுணாப்பினில னீர்தீவளிபூதமுபதாக்க,பெரி
ய வுணாப்பினிலஹற்றஞ்சேரெண்ணெளிவலிநான்கு முரியவா
னவெண்ணியல்வோடொழிந்தனவுமுள வென்றானே.” இன்னு

ம். “நிலம்வலிது நீரதுவன்னந் தீததேறுங்காற்றானும், புலமா மாறிப் பொருள்வரையறுக்குமா கால, நலமாண்டநாற்பூதமுஞ் சார்வாகவுப்தாக்கள், சொலன்மாண்டவியற்கை தானீமுதலாச சொல்லற்பாற்றே.” புலனுபாங்கமோடிக்கண்டது சித்தமென்றது கண்களுஞ்செவிகளுஞ் கரசரனாகிகளும்வழங்கக காணநின்றதுசித்தமென்க. கன்மஞ்சகதுகமர்மென்க, கன்மமென்பதிகின்பலமென்பது கருத்து. இஃதுஞானப்பிரகாசருணாவிசேடம

மற்றோருரையாசிரியர். கன்ம நன்றுதீதென்றல்கானே. ஏ.கு. கன்மவருவாவது நன்றென்றுசொல்லப்படும் புண்ணியமும் தீதென்றுசொல்லப்படும் பாவமுமாமென்றறிவாயாக என்றனர். தேயுவுக்குவன்னமும் வாயுவுக்குச்சந்தமும் உபாதாயமெனக்கொள்க. சித்தத்துக்குப்புத்தியென்று மனமென்றுமபெயா. இருநான்குமகடியுண்டொரு பொருளுருபம் என்றதனால் உருவகந்தமும், உபாங்கஞ்சித்தம் என்றதனால் குறிப்புக்கந்தமும், ஒடக்கண்டதுஎன்றதனால் விஞ்ஞானகந்தமும், நன்றுதீதென்றல் என்றதனால் வேதனாகந்தமும் பாவனாகந்தமுமாகிய வைத்துகந்தமும் கொள்ளக் கிடந்தமையும் துணர்ந்துகொள்க. அவற்றுள், உருவகந்தமாவது பூதநான்கும் உபாதாயநான்குமாகிய வெட்டிமாம். குறிப்புக்கந்தமாவது சோத்திராதியைந்தும் சித்தமொன்றும் ஆகியகருவிகளாறுமாம். விஞ்ஞானகந்தமாவது அந்தக்கருவிகளாலறியு மாற்றிவுமாம். வேதனாகந்தமாவது குசலாவேதனை அருசலாவேதனை குசலாகுசலவேதனை ஆகியமூன்றுமாம்; அவற்றுட்குசலாவேதனைசுகவறிவு, அருசலவேதனைதுக்கவறிவு. குசலாகுசலவேதனை சுகதுக்கவறிவு. பாவனாகந்தமாவது புண்ணியம்பத்தும் பாவம்பத்துமாகிய விருபதுமாம். அவற்றுள்புண்ணியம்பத்தாவன, அருள் அவாவின்மை தவத்தின்கண்விருப்பம் எனமனத்தானிகமுமூன்றும் இனியவை

கூறல் மெய்ம்மைகூறல் பயனுளகூறல் அறமுரைத்தல் என வாககானிகமுநான்கும் வணக்கம் ஈகை தவஞ்செய்தல் எனக் காயத்தால் நிகழுமன்றுமாம். பாவம்பத்தாவன தீயனசுந்தித்தல் ஆசை கோபம் எனமனத்தால் நிகழுமன்றும். கடுஞ்சொல்பொய்கூறல் பயனில்சொல் கோட்சொல்லுதல் எனவாக்கானிகமுநான்கும், களவு கொல்லுதல் வீண்செய்கை எனக்காயத்தானிகமுமன்றுமாம் ஆ பஞ்சகந்தவிரிவு (சுங்) ம். “எட்டிவையருவமுன்று வேதனையாறுஞான, மொட்டியருநிப்போராறு மெய்கையுமிருபதாகக், கட்டியபஞ்சகந்தங் கணத்தினிற்பங்கமாக,த் தொட்டநாற்பத்துமன்றுஞ் சுகததூற்றுணிவுதானே” என்று மவன்வசனத்தாலுணர்க, என்றுவிசேடித்துக் கூறியிருக்கின்றனர்.

குற்றவீடராகமாதிக் குணங்களைக்குறைத்தலாகு
மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகுஞ் [ரு
சொற்றநூந்தொகைதொடர்ச்சியிகுத்துணாயென்றுமூன்
யுற்றிடும்வழக்கிரண்டுமொன்றுமூன்றாகியாரும். (சு)

(இ-ள்.) குற்றவீடராகமாதிக் குணங்களைக்குறைத்தலாகும். எ-து. இராகாதிகுணங்கள் பொன்றக்கெட்டு முத்தியின்பமடையாது சேட்டைகெடமுத்தியின்பமடையுமென்றது குற்றவீடாம்,—மற்றவீடுருவமாதியைந்தையுமாய்தலாகும். எ-து. உருவமவேதனையுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென்னும் ஐந்துகந்தங்களுஞ் சந்தானத்துப்பொன்றக்கெட்டடைவது கந்தவீடாம்,—சொற்றநூந்தொகைதொடர்ச்சி மிகுத்துணாயென்றுமூன்றாயுற்றிடும்வழக்கிரண்டுமொன்றுமூன்றாகியாரும், எ-து. உள்வழக்கில் வழக்கென்றுகூறப்பட்டவழக்கிரண்டும், தொகையுண்மைவழக்குந்தொகையின்மைவழக்கும், தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குந் தொ

டாச்சியின்மைவழகமும், மிகுத்துளையுண்மைவழகமிகுத்து
னாயின்மைவழகமென வாழ்கிவிரியும். எ-து. அராகாதிருண
வகளைக்குறைகதல் குறறவீடெனமாறுக. உருவமாதியைநதையு
மாய்த்தன்மறறைவீடெனமாறுக.

இச்செய்யுளிருவகைக்குறறமும் வீதி வழக்கினைத்தென்ட்
துங்கூற்றிற்று. உருவமாதியைநதாவது உருவகந்தம் வேதனாகந்த
ம் சஞ்ஞானகந்தம் விஞ்ஞானகந்தம் சங்காரகந்தம் எனவாய
தொகை கூட்டம். தொடாச்சி சுந்தானத்தொடர்ச்சி. மிகுத
தனா தோற்றநாசம். (சு)

ஒருவனென்றேதப்பட்டா னுருவாதியைநதுங்கூடி
வருபவனென்றுணர்த்தறொகையுண்மைவழக்கதாரு
முருவமங்காதியாயவைந்தையுமொருவனினு
தருவதுதொகையினினைமை வழக்கதாஞ்சாற்றுங்காலே.

(இ-ள.) ஒருவனென்றேதப்பட்டா னுருவாதியைநதுங்கூ
டி வருபவனென்றுணர்த்தறொகையுண்மைவழக்கதாகும். எ-து
ஒருகாத்தாவென்றுணர்க்கப்பட்டவ னுருவமுதலியவைந்தோடு
ங்கூடி வருபவனென்றுகூறுதல் தொகையுண்மைவழக்காம்,—
உருவமங்காதியாய வைந்தையுமொருவனினு தருவதுதொ
கையினினைமை வழக்கதாஞ்சாற்றுங்காலே. எ-து. உருவமுதலி
யவைந்தையு மொருகாத்தாவதனோடு கூடாமனிங்கிந்நு
ண்டாக்குவனென்பது தொகையின்மைவழக்காம் சொல்லுங்
காலத்து. எ-து.

இச்செய்யுண் முற்கூறியவறுவகைவழக்கினுட் தொகை
யுண்மைவழக்குந் தொகையின்மைவழக்குங்கூற்றிற்று. (ஞான
ம்) சுவரும் மரமும் மரக்கையங் கற்றையுங்கூடின சமுதாயத
தை வீடென்றுவழங்குமாபோலவும்; ப்லவருங்கூடிநரபென்று.

ம் பற்றெனும் வழக்குமாபொலவும், பஞ்சகந்தகூட்டத்தை யான்மாவெனவழங்குமது கற்பனாராமமெனக்கொள்க. (ஏ)

அங் கற்றை முதலியவற்றைப்பிரித்தால வீழலையானாற் பொலவும், ஊர்களைப்பிரித்தால பற்றுநாடுமில்லையானாற்பொலவு மைத்துகந்தகனையும்பிரித் துணருங்கால் ஆன்மாவில்லையாமெ னக்கொள்க. இது பிரதகியஞ்ஞாந்வேத மெனக்கொள்க. பிரதகியஞ்ஞாயாவது அதுவேயிதுவேன்கை. என்றா ஞான பபிரகாசு

காரணகாரியத்தினொருடாச்சியாய்ககாலமூன்றின் சோவறத்தோன்றுகெட்டு வழியென்கைதொடர்ச்சி யுணமை, யோர்தரினொருவனேயெக காலத்துமுள்ளா னென்று, தேர்வதுதொடாச்சியின்மைவழக்கதாஞ்செ ப்புகாலே. (அ)

(இ-அ) காரணகாரியத்தின்ஒருடாச்சியாய்ககாலமூன்றின் சோவறத்தோன்றுங் கெட்டுவழியென்கைதொடர்ச்சியுண்மை. எ-து. காரணகாரியமென்னுடொடர்ச்சியுடையவாய்க் காலமூ ன்றென்னுமயக்கமறக கெட்டுத்தோன்றுமெனனும்வழி தொ டாச்சியுணமைவழக்காய், — ஓர்தரினொருவனே யெககாலத்து முள்ளானென்று தேர்வதுதொடாச்சியின்மைவழக்கதாஞ் செப் புகாலே. எ-து. ஒருகாத்தாவே காரணகாரியத்தினொருடர்ச்சி யாயெக்காலத்து முள்ளானென்றுசொல்லுவது தொடர்ச்சியின் மைவழக்கா முணர்வினாற்சொல்லுமிடத்து. எ-று. ஓர்தரிற்செ ப்புகாலெனறுகூட்டுக.

இச்செய்யுள்தொடர்ச்சியுண்மைவழக்குர் தொடர்ச்சியின் மைவழக்குங்கூறிற்று. காலமூன்றாவது செல்காலம் வருகால

ம் நிகழ்காலம். பொருளின்றிரிபொழியக்காலமென்றதுகற்பனை நாமம். (அ)

தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு, மாற்றமுன்னுணாததன்மறறைமிகுத்துணாவழக்கினுண்மை, போற்றியபொருள்கண்கட்டுப்போனதுபோன்முதிர்ந்து, வேற்றுமைப்பட்டதென்கைமிகுத்துணாயில்வழக்கே. (ஆ)

(இ-ள்.) தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமாமென்றுசொல்லு மாற்றமுன்னுணாததன்மறறைமிகுத்துணாவழக்கினுண்மை எ-து. தோன்றப்பட்டபொருள்களெல்லாம் கெடுமென்னுமுததரத்தைமுன்னர்ச்சொல்லுமது மிகுத்துணாயுண்மை வழக்காகும்,— போற்றியபொருள்கண்கட்டுப் போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்பட்டதென்கை மிகுத்துணாயில்வழக்கே. எ-து. தோற்றியிரணைப்பட்டபொருள்கள் காரியங்கெட்டுக் காரணமாய்கின்றதென்றுகூறல மிகுத்துணாயின்மைவழக்காம். எ-து. கண்கட்டுப்போனதுபோன்முதிர்ந்து வேற்றுமைப்படுகை காரியமழிந்துகாரணங்கிடசடை.

இச்செய்யுள்மிகுத்துணாயுண்மைவழக்கு மிகுத்துணாயின்மைவழக்குக்கூறிற்று. தோற்றியபொருள்களெல்லா நாசமென்பது 'சூரவம்சுணிகம் அசத்வாதம் இதிவசன.' இவைதொகை தொடர்ச்சி மிகுத்துணாமுன்று முள்வழக்கில்வழக்கிரணமுடும் வழங்கும்வழியெனக்கொள்க. (அ)

உளவழக்கில்வழக்குள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கே
மௌதுசார்ந்தவிண்மைவழக்குடவிண்மைசார்ந்த
உளவழக்கின்மைசார்ந்தவில்வழக்கென்றோராறு [கே.
முள்வழக்குளதுண்டென்கை முயற்கோடின்றில்வழக்

(இ-ள்.) உளவழக்கில்வழக குள்ளதுசார்ந்தவுள் வழக்கோ
 கள்ளதுசார்ந்தவிண்மை வழக்குடனின்மைசார்ந்தவுள்வழக்கின்
 மைசார்ந்த வில்வழக்கென்றோராரும். எ-து. முற்கூறியவுள்வழ
 க்ருமில்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசார்ந்தவில்
 வழக்குமில்லதுசார்ந்தவுள்வழக்குமில்லதுசார்ந்தவில்வழக்குமெ
 ன்னாரானகொடுங்கூடி யாறுவகையாம்,— உள்வழக்குளதுண
 டெனடை எ-து. அவற்றுள்ளுள்ளதையுண்டென்ப துள்வழக
 காம் அது யானைக்கொடுண்டென்கை.—முயற்கோடின்றில வ
 டிகே எ-து இல்லதனையிலையென்கை யில்வழக்காம், அது
 முயற்குக்கொபிலையென்கை. எ-து.

இச்செய்யுணமுன்னாககூறிய வுள்வழக்கில்வழக்கினைய
 லபு ம்வவிரண்மனையுமுன்விரித பகுதிநீக்கிமேலவிரியும்பகு
 தியுங்கூற்றறு (க0)

உள்வழக்குளதுண்டென்கை என்பதனை உள்வழக்குளா
 வுண்டென்கை எனவோதி உள்வழக்காவதுள்ளதையுண்டென்
 கை அஃதாவது அறிவுண்டென்கைஎன்றாளுநானப்பிரகாசா.

மற்றோருரையாசிரியரும் இவ்வாறே கூறியிருக்கின்றனா.
 அன்றியும் வழக்கினையிவவாறுபகுததககூறியவதன்றை பயன்
 ஆன்மா ஆகாசம் காலம் திக்கு இறைவன்முதலியபொருள்களை
 பபுறச்சமயத்தாருண்டெனறுகூறுவது இவ்வழக்கென்றுந்,தான
 கொண்டபொருளை யுண்டென்றுகூறுவது உள்வழக்கென்றும்
 நிறுத்துவதாம் என்றா

உணர்வுசார்ந்துணர்வுதிக்கையுள்ளதுசார்ந்தவுண்மை
 யுணர்வுபின்னாமென்கையுள்ளதுசார்ந்தவின்மை

யுணர்வுமுனபின்றித்தோனறவில்ல துசார்த்தவுணமை
யுணர்இல்ல துசாரின்மை யுள்ளவகையுரோமநானே. (1)

(இ-ள்.) உணர்வுசார்த்துணபுதிககை யள்ள துசார்த்தவுணமை எ-து. அறிவைசசார்த்தவுணடாமென்னக யுள்ளதுசார்த்தவுள்வழக்கு— உணரவுடீனிளருமென்னகையுள்ளது சாரத்தவின்மை எ - து. அறிவுசெட்டாற் பின்புத்தவுண்டாகாதென்பதுள்ளது சாரத்தவின்மைவழக்கு — உணரவுமுன்பின்றித்தோன்றவில்ல துசார்த்தவுணமை. எ-து. அறிவுமுன்புள்ளதல்லவாய்ப்பின்புணடாமென்பதில்லது சாரத்தவுள்வழக்கு— உணர்நிலது சாரின்மையுள்ளவகையுரோமநானே. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) உள்ளவகையின் மயிருண்டென்பது மமமயிராறசெய்தகயிறுண்டென்பதுமில்ல துசார்த்தவல்லவழக்கு. எ-து. இவையன்றிச் சராபுபன்னிரண்டு. அவையாவன, பேதமை செய்கை உணர்ச்சி உருவருவவாயில் துகாச்சி வேட்கை பற்று கருமத்தொகுதி முற்றோற்றம் பிணிமூப்பு சாககாமி எனவியை.

இச்செய்யு ளுள்ளதுசார்த்தவுள்வழக்கு முள்ளதுசாரத்தவின்மைவழக்கு மில்ல துசார்த்தவுள்வழக்கு மில்ல துசார்த்தவல்லவழக்குமென்னு நான்கையுங்கூறிற்று.

இத்தனையுந் தன்மதங்கூறி மேற்பிறாமதங்கூறி மறுக்கின்றது. (கக)

அறுவகைவழக்கு நெறிபடவுணாந்து எனபதவன்வசம் என்றாஞானப்பிரகாசர். அஃதிவ்வாறுவகைவழக்குமாறாயவேணடுவதென்பதவன் கருத்துப்போலும்.

சொன்னநால்வகையுமின்றிச்சொல்லிமும்பொருள்களெல்லா, மென்னையோவறிகிலோம்பித்தேறியோவா

னமானமா, மன்னுகாலகடிகுமனமுடனவாககிறந்தி
ட, மினனுமோரிதையுமுண்டென றுரைப்பதுரிததம
னதே. (க2)

(இ-எ.) (சொன்ன-அன்றே) முற்சொன்னவுருவருவீவெ
ழகசென்னுநானகுமதன்விரிபுமனநிவானமென்று மான்மாவெ
ன்று நிலைபெற்றகாலங்களென்றுந் திகளுகளென்று மனவாககி
றத்தறியமதொருகாததாவுண்டென்றுஞ்சொல்லுமதுநிலையுடை
ததன்றாகையா லிப்படிச்சொல்லும்பொருள்கள பித்தேறியோ
ர்சால்வார்ன்றாகள், எப்படிச்சொல்லுகின்றாகளெனநற்கிலே
ய் அவைநிலைபட்டனவல்ல. எ-று.

இச்செய்யுளை முன்சொன்னதால்வகையொழித்து பிறர்
சொல்லும்வான்முதலிய பொருள்களல்லவென்றுகூறுவானவை
யிறந்ன்றொகைகூற்றிற்று. பஞ்சகந்தங்களு மற்றுள்ளவீவகாரங்
களு மிககாலவகையினுள்ளுமடங்கும். (க2)

சுருவானசெயற்குவாராவியம்பியபொருள்களெல்லார்
தாங்குவானுளதேயென்னிறநரித்திடாதருவமாத
லோங்குவானுளைசக்காதியெனிலதங்குருவின்கூட்ட
நீங்குவானின்றியெங்குநின்றதேலெங்குமின்றே. (க3)

(இ-ள்.) சுருவானசெயற்குவாரா. எ-து. இவ்விடத்து
க்கூறப்பட்டவானென்னும்பொருள் தொழிலிற்கூடாது,—இய
ம்பியபொருள்களெல்லார் தாங்குவானுளதே யென்னிறநரித்
திடாதருவமாதல். எ-து. பூதநான்குமுதலாகச்சொல்லப்பட்ட
பொருள்களெல்லாவற்றையுந் தாங்குதற்காகாசமுளதென்றுகூ
றின அஃதருவமாதலால் பொருள்களைத்தரிக்கற்பாற்றன்று,—
ஓங்குவானுளைசக்காதியெனிலதங்குருவின்கூட்டம். எ-து. பெ

ரியவாளுனது சத்தத்துக்குமுதலென்றுகூறி னவ்வோசையு முருககூட்டத்தன்றி தோன்றாது,—நீங்குவானின்றியெங்கு நீனாதேலெவகுமின்றே. எ-து. அந்தவாகாயநீங்குதலின்றி யெங்குகின்றதென்றுகூறி னஃதெவகுமில்லையாம். ஆகையாலாகாயமென்றொருபொருளில்லை. எ-று.

இச்செய்யுண முன்கூறியவைவகைய ளாகரயமில்லையென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௬)

நீங்குவானின்றியெங்குகின்றதேலெவகுமின்றே. எ - கு. நீங்குதலின்றியாகாயமெங்கு நிறைந்துநிறகுமென்னில்? எங்குமென்பதொருவஸ்துவுண்டோ? இல்லையே. ஆதலாலாகாயமில்லையென எ-ம். ஆதலாற்குணமுங்கிரியையுமொழியப் பதாராதமில்லையென்பதுகருத்து. எனறாளுனப்பிரகாசா.

மறறோருநாயாசிரியரும் நீங்குவானின்றியெங்குகுகின்றதேல். எ-து. உருவத்தைநீங்கியவாகாயமானது குணக்கிரியையின்றியெவ்விடத்துகின்றதென்றுசொல்லுவீராகில்? வானெங்குகின்றதெனவே ஆகாயநிறற்காதாரமாயெங்கு மென்றோரிடமுண்டென்பதாயிற்று,—எங்குமின்றே. எ - து. அவ்வாறெங்குமென்றோரிடமில்லை யதனாலாகாயமுமில்லை. எ-ம். இடங்கொடுக்குமென்றதைத் தரித்திடலாக்கியவனகூறியதுகாணக என்றவிரித்துணையோகினா.

போதமுண்டியிர்கட்கென்னில்வாயிலைமபுலனுதாறுமாய்தலின்றொட்டித்தீட்டிக்கலப்பினிலறியுமென்னிலேதமுண்டிவிற்பச்சைசிவப்புடனையந்தபோதுகேதலின்றென்னேவென்னுமைபமுன்கிடத்தலாலே. (1)

(இ-ள்.) போதமுண்டியாகட்கென்னில். எ-து. உயிர்கட் கறிவுண்டென்று சொல்லின், —வாயிலேம்புலனுதா லுமாய்தலின் று. எ-து. இந்திரியங்களும் விடயங்களுஞ் சாத்திரங்களுங்கொ ணடற்றவானேன், — ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப்பினிலறியுமென்னில். எ-து. அப்படியல்ல விதிரியங்களைக்கலந்தும் புலன்களைப்பரிசி ஈதுஞ்சாத்திரங்களைப்பொருந்திநின்றமற்றவனென்பையாகில், — ஏதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புடனேயந்தபோது கேதநின்றென் னேவென்னுமையமுன்கிடத்தலாலே. எ-து. இருளினிடத்தப் பச்சைசிவப்பெனனும்வனனங்கிடச்சு வதனைத்தொட்டுர் தீன டயும் கலந்துமறியாமற் கிலேசமுறறென்னேவென்னுமையங் கிடத்தலாற்கூறியதுகுற்றமுண்டி. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மாவுக்கறிவிலையாதலா லான்மாவில்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று. இந்நிரியம் புல னூலினுக்கு, ஒட்டுத் தீட்டுக் கலப்பு மொழிமாற்று நிரைரியெனக்கொள்க. (கசு)

ஏதமுண்டிரவிற்பச்சைசிவப்புடனேயந்தபோது கேதந்ந் நென்னேவென்னு மையமுன்கிடத்தலாலே. எ-கு. இராத்திரி யிற்பச்சைவஸ்திரமுஞ் சிவப்புவஸ்திரமும் பொருந்தியிருந்த வி டததுச் சிவப்புவஸ்திரமெடுத்தவாவென்றபோ தவ்வஸ்திரங்க ளையெடுத்துப் பச்சையெது சிவப்பெதென்று வியாகுலத்தினு லையப்பாடுண்டாதலா லறிவுபிறத்தல் கணடிலமே. ஆதல லதற்குக்குற்றமுண்டி. என்றுகாததனர் ஞானப்பிரகாசர்.

மற்றோருணயாசிரியரும் இப்பதத்திற்கு இருளிடத்தப் பச்சைநிறத்தையுடைய மணிதுகில்முதலிய பொருள்களும் சிவ நிறத்தையுடைய மணிதுகில்முதலியபொருள்களும் விரவி க்கிடத்தப்பொழுது கலப்புத்தீட்டோடிருந்துங் கருதியபொருளை யறிந்தெடுத்தமரட்டாமையான் துச்சத்தினைப் பொருந்திகின்ற

பச்சை சிவப்பினுரு யாதோவென்றுமயங்கு மையமான துயிரி
னிடத்து முன்னமேயிருத்தலா லதற்கறிவுண்டென்று சொல
ய்தல் குற்றமுண்டு என்றா. அன்றியும், தூலெனினும் உலா
பெனினும் ஒக்கும் என்றும், இச்செய்யன் அறிவீனையான்மாலி
ன குணமல்லவென்பது கருத்தென்றும், “இந்திரியமென்னுமை
நாதி னியல்வதுகலப்பென்றாகும், வந்தியைப்புலனைச்சாரது
மருவத லதுவாந்தீட்டு, முந்திப்பனாவலாலே மொழிவதையறி
தலொட்டி.” என்றதனாகலப்புத் தீட்டொட்டிலக்கணமுணாக
என்றார்.

அறிந்திடாவாயிலின்றேலநிலின்றனுமைந் தும்பற்றி
யறிந்திடுமறிவுண்டென்னிலைந்தினுமறிவொன்றாக
யறிந்திடவேண்டுஞ்சார்பினறிந்திடுமென்னிலுன்னை
யறிந்திலோம்புத்தனென்றிற்கழகி துசொன்னவாதே. (1)

(இ-ள்.) அறிந்திடாவாயிலின்றேல். எ-து. இந்திரியங்கள்
லையாயி னுயிரொன்றையுமறியமாட்டாது,—அறிவின்ருமைந்
தும்பற்றியறிந்திடுமறிவுண்டென்னில். எ-து. இந்திரியங்கட்கறி
வில்லையாதலா லவ்விந்திரியங்களைந்தையும்பற்றிநின் றறிந்திடும
றி யுயிர்க்குண்டென்றுகூறில்,—ஐத்தினுமறிவொன்றாகவறிந்தி
டவேண்டும். எ-து. உயிரறியுமாயிற் புலன்களைந்தானுமறியுமறி
வை யொருபுலனாலறியவேண்டும்,—சார்பினறிந்திடுமென்னில்
எ-து. அற்றன்று உயிரறியுமிடத்துப் பொறிகளின்வழிகளிலே
கன்று மவ்வவற்றின்புலன்களாகிய ருணங்கையறியுமெனக்கூ
றின்,— உன்னையறிந்திலோம்புத்தனென்றிற்கழகிதுசொன்ன
வாதே. எ-து. உன்னையந்மவாதினென்றறிந்தோம், சீசார்பி
ற்றோன்றமென்னையாற் புத்தனாயும்; இவ்வறிந்திலோம், நீ

யுயிரறியுமென்று சொன்னதழகிது. எ-து. அழகிதென்றதிகழ்ச்சிகுறிப்பு.

இச்செய்யுளின்திரியங்களில்லையாயி னான்மாவறியாதாகையாலான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (௧௫)

ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்லவானதிங்கறிவோவன்றோவன்றெனிலவனிபோலுந்தானதிங்கறிவேயென்னிறசமைந்திடுன்பருப்புப்போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. (௧௬)

(இ - ன்.) ஞானஞேயங்களன்றிஞாதுருவென்றுசொல்லவானதிங்கறிவோவன்றோ. எ-து. அறிவுமறியப்படும்பொருளுமன்றி யறியும்பொருளுண்டெனறிவலிடத்திற்கூறி வதற்குண்டாயதறிவோவறியாததோ, — அன்றெனிலவனிபோலும். எ-து. அறிவில்லாததென்றுசொல்லின் மன்போலுமசேதநமாம், — தானதிங்கறிவேயென்னில். எ-து. அறியும்பொருடானறிவென்றுகூறின, — சமைந்திடுன்பருப்புப்போனகமதற்குத்தானேகறியெனப்புகன்றதாமே. எ-து. பருப்பாற்கூட்டிச்சமைத்தசோற்றுக் கப்பருப்புச்சோறுதானே கறியென்றுகூறியதனமைத்தாகும். எ-து. இதனுட்பருப்புச்சோறென்றதற்குப்பெயராயிருக்கக் கறியும்பருப்புச்சோறென்பது புனருத்தியாய தோடமாம். அதுபோல, ஞானமறிவாயிருக்க ஞாதுருவுமறிவாகலிற் றனித்துவேண்டாவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் ஞானஞேயங்களொழிந்து ஞாதுருவாயவான்மாவில்லையென்றுகூறிற்று. (௧௬)

இச்செய்யுள் குணமொழியக்குணியில்லையென்றது. இன்னுணகுணிகள் தாதாத்தியமோ ததுற்பத்தியோ; தாதாத்தியமெ

ன்னில் அதுதானேயானதாம், ததுற்பத்தியென்னில் அக்க
யுமதுபமும்போல வேறுமைகாட்டலவேண்டும். அன்றியும்
புதுமனமும்போலென்னில் ஞானத்தையு ஞானுமையுமபிரி
துக்காட்டல்வேண்டும். இவைகூடாமையால் ஆன்மாவிலைய
வள்ளதென்பதுகருத்து. என்றா ஞானப்பிரகாசா

மற்றோருநாயாசிரியருமிதுவே கருததாய்க் கூறியிருக்கி
றனர்.

உயிரினையருவதென்னிலுருவுடனுறறுநில்லா
துயிரினையருவதென்னிலுடலினிலுடலடங்கா
துயிரினையருவதென்னிலுடலபலதுவாரமோடு
முயிரினைசித்தமென்னிலுணர்வுதயாநதமின்றே. (கௌ)

(இ-ள்) உயிரினையருவதென்னிலுருவுடனுறறுநில்லாது
உருவமாகியவுடலோடருவமாகியவான்மாபொருந்நில்லாது
ஆதலாலருவமன்று;—உயிரினையருவதென்னிலுடலினிலுடல
டங்காது. எ-து அந்தவான்மாவருவமன்றுகூறின் ஒருருவ
னோருருவடங்காது. ஆதலாலான்மாவருவமன்று;—உயிரினை
உருவதென்னிலுடல்பலதுவாரமோடும். எ-து அந்தவான்மா
வையனுவென்றுகூறின் உடலினில்லாதுபலதுவாரத்தாற்பே
டுவேண்டும். ஆதலாலான்மாவனுவன்று;—உயிரினைசித்தமெ
ன்னிலுணர்வுதயாநதமின்றே. எ-து அந்தவான்மாவைசித்தமெ
ன்னுந்நில்லாதுஅறிவுதோற்றமுங்கேடுமில்லையாகவேண்டும். இவை
யுடையுடைத்தாகையாலான்மாசித்தமன்று. எ-து.

இச்செய்யுளான்மாவானது அரு உரு அனுசித்தமென்ப
வையல்லவாகையாலான்மாவில்லையெனமுத்துக்கூறிற்று(கௌ)

இதற்கவன்சாத்திரமாகியகுடலகேசியிலுள்ளவசம்.

“பழுதையாலராப்பூண்டு பாழுடம்புபுடைபுடைப்ப, வரு
தையாவதுகின்றவதத்ததுயிரிப்பான்பாயே,லிழுதையாவுரைத்தியே
யருததினாநகாலிநருககக், கழுதையாலுடமாகக கண்டத்
டாடாமோ” “ஒருவகையாலருவென்னி லொத்தடம்பினக
தடவகா,வொருவகையாலருவென்னி ஓடம்போகிலப்பில்லை,
பருவகையோத்தெனி லெழுகின்றதொழுபோயும், பெருவ
யாமாமினன் பிணிதோதானுவே” என்றதெனரித்தனா
டாப்பிரகாசா.

எவருமாயினிறதானமாவென்றிடினெவருமின்றும்
தவகிடுநிறைவுத்தஞ்சரீரவகடோறுமெனின்
மவகிடுமுடலத்தோடேவடிவின்லோரிடத்தே,
பவகதுசினறெதென்னிலடிமுடிபறிவின்றாமே. (கஉ)

(இ-எ) எக்குமாயர்ந்தான்மாவென்றிடினெய்கும்வ
மு. எ-து ஞான்மாவெய்குற்றைதுதின்றதெனதுகூறின் உ
டஞேறும் உலபேதபபமொளையலோரானமாவெவ்விடததுமு
னடாகாது,— தங்கிடுகிறைவுதத்தஞ்சீரங்கடோறுமெனனின்
மங்கிடுமுடலத்தோடே. எ-து. அந்தவானமா தத்தம்முடல்
டோறுகிறைதுகிறகுமென்றுகூறின உடல்கெடுமிடததுத் த
னுங்குடக்கெடவேண்மும்,— வடிவினிலோரிடத்தேயங்கதது
ன்றதென்னிலடிமுடியறிவின்முமே. எ-து. அந்தவான்மா வறு
ப்பிலோரிடததைத் தனக்கிடமாகக்கொண்டெின்றறியுமென்று
கூறின தானின்றவிடமனறிப் பாதாதிக்கேசமனவாகவறியமாட்
டாது. அதலாலறியும்பொருளாகியவான்மாவில்லை. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மாசம்பூரணனல்லவாகையாலும் சரீரவி
யாபியல்லவாகையாலும் ஏகதேசியல்லவாகையாலும் ஆனமா
வல்லையெனமறுத்துக்கூறிற்று. (கஅ)

எவகுமாய்நின்றதான்மா வென்றிடினெங்குமின்றும் எ-கு
இந்தவான்மாவெங்குமாய் நிறைந்துநிறகுமென்னி லெங்குமெ
ன்பதொரு பொருளில்லையாம் என்றா ஞானப்பிரகாசா. மத
றோருளாயாகியிருந் எவ்விடத்துமான்மா வியாபித்துந்
தென்று சொல்லல் எவ்விடத்திலுந்கூடுதெய்திகளையர்யகூ
டாமையி லெங்கும்வியாபித்துந்படுவல்லையாம் என்றா.

சாற்றியகாலமிங்குத்தகுகியவாறிதென்னை [ன்ற
தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குந்தொழிலவைகாலமென
போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும்பொருட்பினி
தேற்றியவில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பினாமே. [ருக

(இ-ள்.) சாற்றியகாலமிங்குத்தகுகியவாறிதென்னை எ-து:
முகூற்றியகாலமிங்குநின்றபடியெப்படி,—தோற்றுவித்தளித்த
ப போக்குந்தொழிலவைகாலமென்னில, எ-து. பதார்த்தங்களை
த் தோற்றுவித்து நிறுத்தியும் போக்கியு நிறபத்காலமென்ன
ல்,—போற்றியபொருளிற்புக்குப்பிணங்கிடும். எ-து. அந்தமூன
றுவிதப்பொருளுடன் காலங்கூடிமயங்கிடும்,—பொருட்பினின்
றும். எ-து. அப்பொருட்குக்கேவெந்தாற் காலமுமின்றும்,—
தேற்றிய வில்வழக்குத்திரவியத்தியல்பினாமே. எ-து. பொருள்
மூன்றுவிதப்பட்டதன்றிக் காலமூன்றுண்டென்று கூறப்பட்ட
து தெளிவையுடையவில்வழக்காம். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவகையே காலமில்லையெனமறுத்
துக்கூறிற்று; பொருளியல்பாய் வழக்கப்பெயரே காலமென

கொள்க. “கற்பனையாய்வழங்குகின்றது காலமெனவுரைத்தார்”
இஃதெவ்வசநம். இவ்வழக்கு முயற்குக்கோடுண்டென்கை. ()

தோற்றுவித்தளித்துப்போக்குத் தொழிலவைகாலமென்னி
ல எ-கு. பொருள்களையுண்டாகச்செய்து நிதிப்படுத்தி நாசம்ப
ஷணுந்தொழிலைச் செய்யுமிறப்பு நிகழ்வு எதிரென்னுமவையே
சாலமென்று சொல்லிச் என்றுவிரித்தோதினர் மற்றோருநா
யாகிரியர்.

எனக்குநீகிழக்கிருந்தா யாகின்மேற்கென்றாயென்
பா, லெனக்குமேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவிய
மபுத்திககுது, தனக்குநாகொள்வதெப்பாற் சாற்றிடா
யில்வழக்குத், தனக்குளதாகுமுண்மை தானிலதாகும
னறே. (20)

(இ-ள்.) எனக்குநீ கிழக்கிருந்தாயாகின் மேற்கென்றாயெ
ன்பாலெனக்கு மேற்கிருந்தானென்பாற் கிழக்கெனவியம்பும்.
எ-து. நீயெனக்குக்கிழக்கிருந்தாயாகின் என்னை மேற்கிருந்தா
னென்றுசொல்லுவை, எனக்குமேற்கிருந்தானொருவன் யானி
ருந்தவிடத்தைக்கிழக்கிருந்தானென்று கூறுவன்,—திக்குத்தன
க்கு நாகொள்வதெப்பாற்சாற்றிடாய். எ-து. ஆதலாற்றிக்கு
நாகொள்வதெப்பகுதி, நீ கூறியகிழக்கையோ வவன்கூறியமே
றகையோ சொல்லாய்,—இவ்வழக்குத்தனக்குளதாகுமுண்மை
தானிலதாகுமன்றே. எ-து. நீ கூறியவில்வழக்குளதாம் உள்வ
ழக்கில்லையாம். எ-து.

இச்செய்யுளை முன்கூறியமுறையே திக்குமில்லையெனமற
த்துக்கூறிற்று. (20)

உலகினைப்படைத்தானென்றயொருவனிங்குள்ள
தாயி, னுலகினைப்படைக்கவேண்டா வில்லையேற்படை
க்கவொண்ணு, னுலகினுக்குபாதாந்தா னுள்ளதாய்க்
காரியததா, முலகினைப்படைக்கிலங்கு முளதிலதாவது
ண்டே. (2 க)

(இ-ள்.) உலகினைப்படைத்தானென்றயொருவன். எ-து
உலகத்தைப்படைத்தவ னொருகாத்தாவென்று நீ கூறினும்,—
இவருள்ளதாயினுலகினைப்படைக்கவேண்டா எ-து. இவ்வுலக
முன்புள்ளதாய்ப்பின்பு படைத்தானுயின முன்புள்ளதையொ
ருவன் படைக்கவேண்டிவதில்லை,— இல்லையேற்படைக்கவொ
ண்ணுது. எ-து. இவ்வுலகமுன்பில்லையாயினொருவன்படைக்க
வுள்ளதாகாது,— உலகினுக்குபாதாந்தா னுள்ளதாய்க் காரிய,
தாமுலகினைப்படைக்கில். எ-து. அவ்வுலகினுக்குக்காரணமுள்ள
தாய்க் காரியங்கெடுமாதலாற காரியப்படுமுலகினைப்படைத்தா
னென்றுகூறின்,—அங்குமுளதிலதாவதுண்டே. எ-து. யாபென
ருபொருளுள்ளது மிலலதுமாகவண்டோ எ-து. அங்கு சட்டம்
ஏகாரம் வினா.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாது, அதனுற்பட
ப்பானுமிலன் என்றமறுத்துக்கூறிற்று. (உக)

அங்குமுளதிலதாவதுண்டே எ-து. உம்மிடத்திலு மருக
னைப்போல வண்டுமில்லையுமான வத்திதாத்தியென்னு மதமுள
டாம். என்றாயுனாத்தனா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவரும்
அங்கும். எ-து. உம்முடையசைவமத்தகினும் கூடமனமதம்போல
உளதிலதாவதுண்டே. எ-து. அஸ்திநாஸ்திவாத முண்டாகவே
ண்மென்றார்.

உள்ள துகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்று னாக்கின
மெள்ளவேயெங்குநின் றுவிதித்தனனுலகின் மீது
வள்ளுனின் றுனென்னில்வந்ததாமுலகமு னனே
தள்ளிடாதெங்குநிறகினெங்குமுன் நந்ததாமே. (உ2)

(இ-ள்) உள்ளதுகடாதிபோல வுதிப்பித்தானென்று னாக்கின.
எ-து. மணபோலவுலகிறகுமூலமுள்ளதாய் கடாதிக்கினை
க்குலாலன்றோற்றுவீசுகுமாபோல விடவுலகையையொருவனு
ண்டாக்கினென்று நீ கூறின்,—மெள்ளவேயெங்குநின் று வி
தித்தனன். எ-து. இவ்வுலகத்தையுண்டாக்குமிதது எவ்விட
த்துநின் றுண்டாகுகுண—உலகினமீதுள்ளுனின் றுனென்
னில்வந்ததாமுலகமுன்னே. எ-து பிரபஞ்சத்திலேநின் று கா
தாயுண்டாகுகுணெனதுகூற்ற பிரபஞ்சமுன்னேயுலகானதா
ம,—தள்ளிடாதெங்குநிறகினெங்குமுன் நந்ததாமே. எ-து. நீங்க
ப்படாமெவங்குதிறைத்து நின் றுண்டாகுகுணென்று நீ கூறின்
எங்குமென்பதொருமுதலாய் கந்ததாவைப்பின்பதந்ததாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்படைப்பானொருவன் பிரபஞ்ச
தைநீங்கி வேறேநிற்குமிடமின்மையான் காத்தாவில்லைபென
மறுத்துகூறிற்று. (ஞானம்.) மணமுதற்காரணம், சககரிசன்
கிதுணைக்காரணம், குலாலன்றித்தகாரணம் என்னில் துணை
க்காரணமின்றித் குலாலனன்முடியாததலால் ஒருவன் பிரபஞ்
சத்தைப்படைக்கமாட்டான் அதலாற்றுகைக்காரணமே உள்ள
தெனக்கொள்க. (உ3)

இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிதைவனென்னிற்
கொல்லரியுமுனைவநாகங்கூறமமுங்கொண்டுதோற்ற
வல்லவன்கருணையென்னோவனியினல்வேண்டி ந்மெல்லாம்
பல்கவேபடைத்தானாயிற்றித்தனாப்பணிந்திடாயே. உக

(இ-ள்.) இல்லதுகருணையாலேயியற்றினனிறைவனென்னி
ல். எ-து. எல்லாவற்றிற்குங்காததாவானவ னிருக்குமிடங்யமி
ககப்படாமையி னப்படியநியமானகாத்தா காருணணியத்தினு
லேயில்லாததொன்றைப்படைத்தானென்றுகூறின்,—கொல்ல
ரியுழுவைநாகங் கூற்றமங்கொண்டிதோற்ற வல்லவன்கருணை
யென்னே எ-து. கொலைத்தொழிலைப்பொருங்கின சிங்கத்தைய
ம் டுலியையும் யானையைப் கூற்றத்தைப் பழுண்டாக்கிக்கொண்டி
தோற்றவல்லவனுக்குக் காருணணியமென்னே,—வலியினால்
வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானாயிற்றித்தனாப்பணிந்
திடாயே. எ-து. கர்த்தாவல்லவானுகையாலே யெல்லாவான்மா
ககளும் வர்த்திக்கும்படிபடைத்தானென்றுகூறின் அதோகார
ணகாரியப்படாமல்பித்தர்செய்யுங் குணமாதலாற்பித்தரையே க
ர்த்தாவாக வணங்குவாயாக. எ - து

இதுவு மொருவன் பிரபஞ்சம்படைக்கப்படாததனற் கா
தாவில்லையெனமறுத்துக்கூற்றறு. (உரு

வலியினால்வேண்டிற்றெல்லாம் பல்கவேபடைத்தானாயிற்
பித்தனாப்பணிந்திடாயே. எ-கு. தனது சாமாத்தியத்தினாலே
செய்யுங்கருமிறு தவிற்குங்கருமீதென்று விசாரியாமற் றன
கருத்திற்குவேண்டியபடி யெல்லாததையும் படைத்தானான
ற செய்காரியந் தவிற்காரியமறியாம லேதாதுந் தமக்குவேண்டி
யவைகளைச்செய்யும் பித்துக்கொண்டானாயுங் கர்த்தாவென்றுப
ணிவாயாக, எனவிரித்தோதின்ர் ஞானப்பிரகாசரும் மற்றோரா
சரியரும்.

பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவினையாட்
டென்னிற், சிறுமழுவிறையதாரூஞ் செய்திடுங்கெம்மத்

தென்னி, னுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோர் முன்புளராவ
ருண்மை, யறிவுறின்ஞாலமெல்லா மநாதியென்றறிந்தி
டாயே. (உச)

(இ-ள்.) பெறுவதிங்கென்படைத்துப் பெற்றதுவீனையாட்
டென்னில், எ-து சாவான்மாககளையுடில்விடத்துப்படைத்து
பபெறும்பெறென்னென்றுகேட்டவிடத்தப் பெறும்பெறுவீனையாட்
டென்றுகூறின்,—சிறுமழவிறையதாகும். எ-து, உன்காத்த
தா விளவறிவாய்ச் சிறுபிள்ளையாகவேண்டும்,—செய்திடுக்கன்ம
சுதென்னினுறுபெருங்கன்மஞ்செய்வோமுன்புளராவர், எ-து க
ன்மத்துக்கீடாகப்படைத்தானென்றுகூறின், கன்மஞ்செய்வோ
ர்நாதியாவர்,—உண்மையறிவுறின், எ-து. இதனைமெய்யாகவரி
யின்,—ஞாலமெல்லாமநாதிபெனறறிவிடாயே, எ-து. பிரபஞ்
சுமெல்லாமநாதியே யுள்ளதென்றறிவாயாக, எ-து

இச்செய்யுளும் பிரபஞ்சமொருவன்படைக்கவண்டானதில்
லே யதனாற்படைப்பானும்லெய்யென மறுத்துக்கூறிற்று. (உச)

உருவொடுநின்றனென்னி னுருவமுன்படைத்தா
வேண்டும், முருவவனிச்சையென்னி னுலகெலாமிச்சை
யாகு, முருவுலகத்துளோகட்ட குறுவதுகன்மாவென்
னி, னுருவுடையோகட்கெல்லா முற்றதுகன்மத்தாமே

(இ-ள்.) உருவொடுநின்றனென்னி னுருவமுன்படைத்தா
ர்வேண்டும், எ-து. உன்காத்தாவுருபியெனறுசொல்லி னவ்வுரு
வத்தைமுன்புண்டாககினாவேண்டும்,—உருவவனிச்சையென்
னினுலகெலாமிச்சையாகும். எ-து. அவனதிச்சையாலேயுருவத்
தையெடுத்துக்கொண்டானென்னி னுலகத்துள்ளோருந்தமதிச்
சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டாராவார்,— உருவுலகத்துளோ

கட்குறுவதுகன்மாலென்னி னுருவுடையோகட்கெல்லா முந்
றதுகன்மத்தாமே. எ-து. உருவமுலகத்திலுள்ளவாகருவருவ த
பாவா கன்மத்தாலென்று நீ சொல்லி னுருவமுடையவாகளெ
லலார்க்கு முருவமுறுவது கன்மத்தாலேயே யாகவேண்டும்.
எ-து. கன்மத்தால், எ-து. கன்மாலெனவிகாரப்படடது.

இச்செய்யுள் காததாவுருவென்பதனை மறுத்தகூறிற்று ()
அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடா னாகாசம்போன
ம நுவினனிழல்போலென்னினமருவினோக்காகுமாட்சி
பெருகியவறிவுண்டென்றுபேசிடினேசத்தோடுங்
கருதிடவுருவமவேண்டிமில்லையேறகருதலினதே. (உ௬)

(இ-ள்) அருவெனிற்பவத்தினின்று மெடுத்திடா னாகாச
ம்போல, எ-து உன்காத்தாவருந்தென்கூறி லாகாசம்போல
எ-தெட்டையிலஞகையா லான்மாகக்கூட ம் தவீத்துன்பத்தி
னின்று மெடுத்திடமாட்டாதவனாவது, — மருவினனிழல்போ
லென்னின மருவினோக்காகுமாட்சி எ-து உருவஞ்சென்ற
டையதக்ககீழல்போலவனென்னின், அந்திழல்தன்னிடத்து
பவது மருவினோக்கேநன்மையைகொடுத்தலாவனும்வியா
பியல்லன், — பெருகியவறிவுண்டென்று பேசிடினேசத்தோடுங்
ருதிடவுருவமவேண்டும். எ-து. ஏகதேசியாயினுநிறைந்தவறி
யினோடையனென்றுகூறின் விரும்போடுஞ்சித்திரியதக்க
தேதோருருவுண்டாதல்வேண்டும், — இல்லையேற் கருதலினதே.
எ-து. அப்படியறியத்தக்க வுருவிலையாறி னற்புமில்லையா
ம — எ-து.

இச்செய்யுள் காததாவருவியென்பதனை மறுத்தகூறிற்று ()

மருவினனிழல்போலென்னின் மருவினோக்காகுமாட்சி
எ-து. யாவைசிலபேர்வழிகடந்து வுருந்திவெய்யிலினுலே சொ

நினைப்பற்றி நிழலித்தேடியடைந்தபோ தவாருளிச்சிபெற
 னைப்புப்போய்ச் சவுக்கியத்தை யடைந்தமுறைமைபோல ஓர்
 மரணதுக்கத்தால் வருந்தியினைப்புறவர்கள் காத்தாவைத்தேடி
 யடைத் துக்ககிலேசமும்போ யின்பத்தைப் பெறுநிற்பாகள
 ஆதலால் நிழலிப்போலநின்றனன் காததாவென்னில நிழலித்த
 தேடிச் சென்றடைந்தவாககே மாட்சிமையஞ்செயலுமுள்ளத
 லலது, நிறுச்சுகொரு செயற்கையில்லாத டாறுபோலக் காத
 தாவைத்தேடியடைந்து வந்தபட்ட பேருக்கேசெயலுமாட்சிமை
 யமுண்டாமல்லது காததாவுக்கொரு செயலுமுதனமையு மல்ல
 வாய்சிம் என்றுமாயுததன ஞானப்பிரகாச அன்றிய
 பின்சினகளைப்பிச்சித் தூன்பாத்ததுந்த வடைவாருமாபோ
 லப் பி மாவானவா அண்டமென்னுமுட்டையைப் பி லெகி
 னைவளாப்பரென்றில அவருலகத்தினுக் கப்பலா யுலகத்திலி
 ல்லையாய் விடுவொன்று வருவித்ததாயிட்டிருக்கின்றனா ம
 றேருநாயாசிரியா, பெருகிவறிவுண்டென்று பேசிடில் ஒரு
 நிழலுக்கறிவிலலை, காத்தாவிறகுருகிறையாத ஞானமுண்டு ஆக
 னுத்தன்னைசேர்த்தோ டுத்ததுக்கத்தையறிந்து நீசுருவென்ன
 றுசொல்லில் என்றுவிசேடத துறையிட்டிருக்கின்றனா

எங்க ணுலநாதியாக விறைவனுண்டென்னுமென்னி
 னுக்க ணுலுரைப்பாரின்றியோ துவதழகிதாரு [பே.
 மங்கவன் தன்னை துல்கொண்டறிந்தன மவனைக்கொண்
 யிங்கு தூலறிந்தோமென்னிலீதோராச்சரியமாமே.(௨௪)

இதுமுதலியனசெய்யுட்கன்முன்னர்ப்பாரிப்பிற்கு
 தொழிந்தனவுக்கூறுகின்றது.

(இ-ள்.) எங்க ணுலநாதியாக விறைவனுண்டென்னுமெ
 ன்னி ணுங்க ணுலுரைப்பாரிந்றி யோ துவதழகிதாகும். எ-த

எவகணுலாகியவேதாசமங்க ளராதியமாகிக் காத்தாவுண்டென் றுசொல்லுமென்றகூறி னுக்கணுலாகியவேதஞ் சொல்லுவாரு மின்றித் தோன்றுமென்பதழகிதாயிருக்கும்,— அங்ஙனானை னேதாலகொண்டறித்தன மவினைக்கொண்டேயிருந்நாலநிந்தோ மெனனி லீதோராசசரியமாமே. எ-று. அவலிடத்துக் காததா யுண்டென்று வேதங்கொண்டறித்தனமென்று மருதக்காததா வைக்கொண்டேவேதங்கேட்கப்பட்டதென்றவகூறினிதவிட உனமேமயங்கின திதனைமுன்கேட்டுவகளைநி மறித்ததல்லவா ம்.—எ-று. அச்சரியமொன்றிசுழ்ச்சிகருப்பி.

இச்செய்யுள் தூற்பிரமாணத்தையிலையென மறுத்துக்கூறிற்று இந்தத்திருவிருத்ததினமுடைய வேறேபாடமோகிறபா தபாரதோடமென்கிற குற்றமுண்டென்படி, இதனைபாவ பாகிரியதோஷமென்றார் ஞானப்பிரகாசர். (உஎ)

எவகணுலராதியாக விறைவனுண்டென்னுமென்னி லுக்க ணுலுரைப்பாரின்றி யோதுவதழகிதாகும். எ-ரு. எவகள் சாக் திரதூலானதராதியாக வொருகாத்தாவனென்னு மென்பாரா கி லுங்கள்சாத்திரமான தோதுவாரொருபரில்லாம லோதுவது மெத்தவுமழகிய தாருவகாணும் இப்படி—சொல்லியது நீ மொவ வந்தாயார் மலடியென்பதற்கொக்கும் என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

உற்றெழுமரங்களாதி யுயிரின்றிப்பூதநுபம்
பற்றியிப்பாரின்மீதுபாங்கினுற்பலவுமாகிப்
புற்றொடுமியிர்கொம்பாதிபோலவேதோன்றிமாயு
மற்றளயோனிகட்டுப்பயனெனவழங்குமன்றே. (உ௨)

(இ-ள்.) உற்றெழுமரங்களாதி யுயிரின்றிப்பூதநுபம் பற்றி யிப்பாரின்மீது பாங்கினுற்பலவுமாகிப் புற்றொடுமியிர்கொம்பா

திபோலவேதோன்றிமாயும். எ-து. பூமியினிடமாகின்று வள
ருமரங்கண்முதற் புல்லீராகவள்ளனதாவரங்களாம். அனையுயிர்
வாக்கத்திலவாய்ப் பிருதிவி யப்ப தேயு வாயுவென்னும்பூதநு
பத்தைப் பொருந்தியபகுதிகளாகப் பலபேதப்பட்டுப் புற்றுப்
போலவ மயிர்போலவுங் கொம்புபோலவு முண்டாய்வளர்ந்து
மீளவுந் தோன்றினமுறைமைப்பாட்டிலேகெடும். இஃதிரிதாது
காரணமாயுண்டாயதென்னின்,— மற்றுளயோனிகட்டுப் பய
னெனவழங்குமன்றே. எ-து. அண்டசஞ் சுவேதசஞ் சராயுச
மென்னு மூன்றுபேதத்திலுண்டாகிய வானமாக்களுக்குப் பிர
யோசனங் காரணத்தா லநாதியேயுண்டாய்வழங்கும்—எ-து.

இச்செய்யு ஞற்பீசவாக்க மான்மவாக்கத்திலல்லவென்று
மறுத்துக்கூறிற்று. (உ-அ)

கொன்றிடலாகாதென்றும் கொன்றவைகொண்டுநாளுந்
தின் திடலாகுமண்ணோடொத்திடுஞ்செத்தவெல்லா
மொன்றியவாசமூட்டியுண்ணுநீர்வைத்தவர்க்கோ
சென்றுநின்றவர்க்கோ புண்ணியஞ்செப்பிடாயே.

(இ-ள்.) கொன்றிடலாகாதென்றும். எ-து. தானோரான்மா
வைக்கோற லொருக்காலுரியாயமன்று,— கொன்றவைகொண்
டுநாளுந் தின் திடலாகுமண்ணோ டொத்திடுஞ்செத்தவெல்லாம்.
எ-து. மாண்டவெல்லாமண்ணோடொக்குமாதலாலொருவர்கொ
ல்லப்பட்டவற்றைக் கைக்கொண் டெப்பொழுதும்புசிக்கலா
ம். அதனாற்றோடமுண்டாகாது—ஒன்றியவாசமூட்டி யுண்ணு
நீர்வைத்தவர்க்கோ சென்றுநின்றவர்க்கோ புண்ணியஞ்
செப்பிடாயே. எ-து. மணங்களைற்கட்டுப்பட்டநீ ரருமையான
வழிகளிலே யுண்டாகிவைத்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டாய
தேர்? வழிபட்டு தாமித்துக்குடித்தவர்க்குப் புண்ணியமுண்டா

யதோ ? சொல்லாய். வைத்தவர்க்கே புண்ணியமுண்டாமாத்
லாற கொன்றவர்க்கேபாவமுண்டாவது, தின்றவர்க்குப்பாவமி
லையாம.—எ-று.

இச்செய்யுள் ஆன்மககனைகதொல்லலாகாது, தின்னலாகு
ம தின்றற்பாவமில்லையென்பதுகூறிற்று. தின்றவனுக்குடே
லுடன்பாமின்னடிகிற குற்றமாமலலது குற்றமில்லையெனககெ
-க. கொண்டுதின்றவனுக்குக் கொலைத்தோடமவருமென்னில
முற்றுக்குள்ளே கருவாட்டுப்பொதியிட்டுவைக்கவிரவிலாற்ற
நாவத்தெடுத்துப்போக நாட்டிறகொள்ளவிரந்தோர்க்குத தோ
டமாமோ ? இல்லை. ஆதலால்கொண்டிதின்றவாக்குப் பாவமில
ையென்க (உ௬)

கல்லியமாம்ஸுததிற்குத் தோஷமில்லை. அகல்லியமாமஸுத
திற்பாவமுண்டாதலா லஃதாகாதென்க அகல்லியமாம்சமாவது
திரிகொடி வட்கொடி நவகொடி மாமசுமெனமூன்றாம். திரிகொ
டியாவது கொலைசெய்தல், செய்வித்தல், உடன்படல எனமு
ன்றும். வட்கொடியாவதுஅம்மூன்றுடனே தன்னிமித்தம
வேறொருவன் கொல்வதுகாண்டல், கேட்டல், ஐயப்படாமை
கூடவாரும். நவகொடியாவது அத்தவாறுடனே கவைமேல்
விருப்பம், மிகப்படத்தினனாகருத்து, இனிமைகடறும் கொல
லதலாகிய புகழ்ச்சிகூட வெரன்பதாம், இவற்றினொன்றுவரி
ஜும் அகல்லியமாம்ஸமாம். இத்தவொன்பதுத் தின்னப்பா
தென்க. கொடிஎன்பதுதொழில். இவையொழிந்தவை கல்லி
யமாம்ஸம் அவைகொள்ளலாமென்க. மாம்ஸம்கொள்ளலாகா
தென்கிற நிககரும் பால் தயிர்கெய்கொள்ளுதலான் மாம்ஸவி
யோகக்கொண்டராவிர; ஆதலான் மாம்ஸநிவர்த்தி யுச்சொரு
வராலு முடியாதென்பதாம், இஃது ஞானப்பிரகாசர் விசேடக

குறிப்பு மற்றோருநாயாசிரியரும் கல்லியமாம்ஸம் அகல்லிய
மாமஸமென்பதனை கற்பியமாம்ஸம், அகற்பியமாம்ஸமெனக்
கூறியுள்ளார்.

ஓங்கியவருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடு
தாங்குபாவனை விஞ்ஞானநாமியை வையது வகூடிப்
பாவகிறுதாநதானத்திற்கெடுவது பந்ததுக்க
மாவகவைபொன்றகேடாயழிவது முதத்தியின்பம். (௩௦)

(இ-ள்.) ஓங்கியவருவமோடும் வேதனை குறிப்பினோடு தா
ங்குபாவனை விஞ்ஞானநாமியை வையது வகூடிப் பாவகிறுதா
நதானத்திற்கெடுவது பந்ததுக்கம். எ-து. மிகவுருவம் வேதனை கு
றிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்னுமை துகந்தமு மொருமைப் ப
டொருங்கிலேசாரியனெனக் காரணங்கிடக்குமென்பது மிகு
துவாயில்வழிக்குமாய் பந்ததுக்கமுமாம். இது குற்றவீடு, — ஆ
கவைபொன்றகேடாயழிவது முதத்தியின்பம். எ-து. அவ்விட
த்துச் சொல்லப்பட்ட கந்தங்களைந்து நேராகக்கெட்டு வீட்டை
மடையுமென்பது முத்தியின்பமாம். எ-து. இது கந்தவீடு.

இனியுருவமாவதெட்டு. அவை—புதவருநாலு, உபாதன
வருநாலு மாம். அவைவருமாறு—பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு,
எனநாலும்பூதயுரு. வலி, கந்தம், இரதம், வன்னமெனநாலு, மு
பாதானவரு. ஆ (அ.) வேதனையாவதுமுன்று. அவைவருமா
று—குசலாவேதனை, அகுசலாவேதனை, குசலாகுசலாவேதனை,
ஆ (௩.) குறிப்பாவதாறு. அவைவருமாறு—சோத்திரம், துவக்
கு, சக்தி, சிங்ஹை, ஆக்கிராணம், மனம், ஆ (௪.) பாவனையி
ருபது. அவைவருமாறு, திக்குணம் (௧௦.) கற்குணம் (௧௦.) திக்கு
ணமாவன—பொய்சொல்லல், கோர்சொல்லல், கோபித்து

சொல்லல், பயனிலசொல்லல், எனவாககினஞ்ஞம் (ச.) கா
விற்குப்போகுதல், உத்தேதொழில்செய்தல், கொலைசெய்தல்
எனக் காயத்தின்குணம். (க.) கொலைநெகை, காமப்பற்ற,
ஆசை, எனமனத்தின்குணம் (க.) ஆத்மதேசகுணம் (க.) இனி
தற்குணமாவன—மெய்யுரை, கல்வாந்ததை, இனியளகநல,
பயன்படுசொல், எனவாககின்குணம் (ச.) பள்ளிவால்வரல், ச
மையுரிதல், தானஞ்செய்தல், எனக்காயத்தின்குணம் (க.) அப
ரணினையு, ஐசையு, ததல், தவப்பற்று, என மனத்தின்குணம்
(க.) ஆகற்குணம் (க.) ஆடவன் (க.) உடம. மானசவாகு
காயங்களானவருவனவாம் விஞ்ஞானமாறு ஆவையாவன—
தத, பரிசு, ரூப, ரச, கருதம், சித்தம், ஆத்ம (ச.) உத்பபருசகாதே
தம் (ச.) இதற்கவன்வசம் “எட்டிவைப்பதென்று செய்த
வையாறுஞான, மொட்டியருநிப்போராறு செய்வையாறிருநி
கக, கட்டியபருசகாதம் கணத்தினிநபங்கமாகு, தொட்டிய
ற்பததுமுன்னுஞ் சுகததாற்றறுணிவதானே” சா. தானமாவது—
தொடாச்சி. அந்தத்தொடாச்சி காலவாலையாறு ஆவை வாய்
சந்தரம், தீபசந்தரம், தாராசந்தரம், திரிபந்தரம், தர
பனவாம்.

இச்செய்யுள் குற்றவியை காதவீடுகடாற்றி விஞ்ஞான
கருமமாறான. இந்நிரியவகையுமனசுதையும் பற்றிப்பிறக்கும்
நிலைகள். (க.)

இச்செய்யுளில் “எட்டிவை” என்னுஞ்செய்யுளுடன் “தீ
வியைப்பதியாதெனவினவி, லாய்தொட்டிவலையாங்கததுகே
ளாய், கொலையேகையேகாமத்திவழக், குலையாவுடம்பிற்றேன
ருவமுன்னும், பொய்யேருநனை கடுஞ்சொற்பயனில், கொல
வெனச்சொல்லிற் றேன்றுவதான்கும், வெண்கல்வெருளல்

பொல்லாக்காட்சி, யுளனத்தன்னிலுந்பனமுன்றும், பத்துவ
கையெனப் பயன்றெரிபுலவ, ரித்திறம்படாதார் படாகுவராகி
ய, விலங்கும்பேயுநாகருமாகிக, கலங்கியவுள்ளக்கவிலையிறஞ்
னறுவா, நல்வினையென்பதியாதெனவினவிற், சொல்லியடத்தி
னறொகுதியின்கிச, சேலதாங்கித் தானந்தலேநின்று, மேலெ
னவகுத்தவொருமுத்திறத்துத், தேவருமக்களும பிரமருமாகி.”
எ-து. மண்மேகலை. துறவாதலினுறசமஸ்காரகத்தமநிநதுகொள்
க இதற்கு “ஒங்கருவம்வேதனை யளசகுறிப்புப்பாவனைமெய்
தாங்குணாவென்றைத்தாங்கத்தம்” “உருவமுடலபூதமுடாதாய
மென்னு மிருவித்தத்தினுமெழுமென்” “வேதனையின்பதனயி
பற்றின்விரவலுமென் றோதவொருமுன்றாமென்றோ” “உரு
விதமோணாதும் பொறியைப்பொருதியறியுமனமுங் குப்
பென்றாய்” “வாகருமனமாககையிவைப்பாவனையென்றேமதிடா
யாகருமிவைதாமறம்பாவய” “இதால்வகைவித்ததினுமெய்த
தையமற வெண்ணுமெனம வ்ஞானமெனறேவளகரு” “இ
தவிதமைநதுஞ்சந்தானத்தெழுதழிகை பதமெனவேந்தான்
பா” “அறக்கெடுத்தேபரம முத்தியவையைத்து மறக்கெடுமாறு
க அவாம.” இப்படி பரமத்திமிரபாளுவென்னுந் திருவாககினுந்
தெனிக என விசேடித்ததுரைத்தனா ஞானப்பிரகாசர்.

பாங்கினுந் சந்தானத்திற்கெடுவது. எ-னை பிவதெனப்பாட்
மோகி, சந்தானத்திற்குக் கெட்டுத்தோன்றவருவதென்றுடைய
தைத்தனாமற்றோருளாயாசிரியாபடுதல்-கெடுத்தலுமுடாததும்

அழித்திடும்மராகமாதியகற்றிநல்லறங்கன்பூரித், தி
ழித்திடும்புலன்கள்போக்கியின்பொடுதுன்பம்வாட்டிப்,
பழித்திடாப்பழுதில்வாழ்க்கையெட்டையும்பாரித்தெல்
லா, மொழித்திடுஞானசீலசமாதியினுறுதியாமே. (நக)

(இ-ள்.) அழித்திடுமரசுமாதியகந்நி. எ-து. நன்மையைச் செஞ்சுங் காமகஞ்சோதலோபமோக மதமாற்சரியங்களைக்கி, நல்லறங்கன்புரித்து. எ-து. நன்றானதன்மங்களை நிறையச்செய்து.—இழித்திடும்புலன்கள்போகுகி. எ-து. பொல்லாங்கைச்செய்யும்புலன்வழிச்சேறலைக் கைவிட்டு,—இன்பொடுதுன்பமவாட்டி. எ-து. துன்பவின்பங்களையொழித்து பண்ணியபாவங்களைக் கெடுத்து,—பழித்திடாப் பழுதிட்வாழ்க்கை யெட்டையும்பாரித்து எ-து. பிறராறபறிக்கப்படாத குற்றமில்லாத நல்லாழ்க்கையெட்டையுள்விரித்து. எனவே பழிபடுதிட்வாழ்க்கை யெட்டையுஞ்சுருக்கி,—எல்லாமொழித்திடு ஞானசேசமாதியினுறுதிய மே. எ-து. மற்றுரதோஷங்களானவை யெல்லாமொழித்திடு மஞானகுணமாவது (திவாழ்க்கையெட்டையுங்கெடுத்திடுமறிப்பின்குணம்) சமாதியினுறுதியாம். எ-து. பழுதிலாவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி, நல்லுற்றம், நலவாய்மை, நறசெய்கை, நலவாழ்க்கை, நன்முயற்சி, நற்கடைப்பிடி, நலஞ்ஞாததோகலைப்பாடு, எனவெட்டு. தீவாழ்க்கையெட்டாவன—நற்காட்சி முதலாயினவற்றை மாறிக்கொள்க. சமாதியினுறுதிவாழ்க்கை இவை யெட்டையுங் கெடவிருத்தல். இதற்கவன்வசம் “சகநமுமான்மாவங்காரணனுமில்லை, சகலமுமாமனிததஞ்சார்பாறப்பறவு. வகைவினையுண்டு பதிபொன்றமாய்தல், சுகததூன்முததிததுணிவு” என்பதாம்.

இச்செய்யுள் சமாதியின்முறைமைகூறிற்று.

நீதியானொன்னுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ் செய்யுணமுப்பத்தொன்றானும் பௌத்தன்மதங்கூறிற்று. (நக)

நல்லறங்கன்புரித்து. எ-து. நல்லறங்களாகிய தசபாரமிததையும் பன்னிருசார்பு நிறையச்செய்துஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா, தசபாரமிததையாவது தான சேல சமாதி நிஷ்கர்மம் பிராக்

ஞா விரிய சததிய துணிபு மயித்திரி ஆசையறுகி யென்பவை,
இதா முயிருறுப்புபொருளான்முப்பதாம். இதற்கவன் வச
கம். “அருணெறியாறபார்மித்தையாறைதது முடனடக்கிப்பொ
கியின் கீழ்முழுதுணாந்தமுனிவரன்ற, னருணமொழியானல்வா
டமையறிந்தவரேபிறப்பறுப்பார, மருணெறியாம்பிறதாலு மய
கருகுகுமாறுனதோ.” எ-ம. “இன்பஞ்சார்பெரும்பார மீரைச
துமுடனிறைத்து, கண்கணநிலைபெற்றநாதன்.” எ-ம. கண்கொ
ளக. மீமாமஸமாதி பிரக்கிணஞ்ஞடையவனென்ச இரதப்பாட்
ம துக்கு “ஆசைகதமாதியறுத்தடக்கியைம்புலனுச தேசாருல
யினையுஞ்செயது” “பழுதிலவாழுவெட்டினையும்பாரித்துஞானர்
சொழுவைகுமாதியுந்” “முததிதான்வாய்க்கு முன்பொதிப
ப்பன்றுசொலும் பெத்தமவருக்குண்டோபின்.” “நறகாட்சிசல்
லொழுகக நல்வாய்மை நலவாழுககை நறசெய்கையோடைநது
ராதி” “நன்முபறசின்காங்கடைப்பிடநல்லோரதம்பாற செல்
வைபடனெட்டனைத்துந்தேய” என்னுந்நிருவாக்கினுங்காணக
யன்று விசேடிததுரைத்தனா ஞானப்பிரகாசா.

மற்றொருவரும். இதேகருத்தாயுனாயுனாத்ததன்றி, ஞான
சீலம் ஞானத்தார்செய்யுஞ்சிலமெனவிரியும். எ-ம. ஒழித்திடுமெ
ன்னும் பெயரொச்சம் சிலமென்னும் பெயர்கொணடுமுடித்தது.
எ-ம. ஞானமென்பது முத்தியைப்பெறுதற்குமுன்பு நடந்தவை
வெல்லாம் அறித்தியம் துகக உ அநான்மாவென்று பாவிக்கும்பி
வு. எ-ம. விசேஷகருப்பிட்டனா. இவ்வாசிரியர் (௩௦) வறு
செய்யுளை (௩௧) வதாகவும் (௩௧) வதை (௩௦) ஆட உம, மாநியு
னையெழுதியிருக்கின்றனர்.

பெளத்தரிற்சௌத்திராந்திகன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட செய்யுள், ௬௩.

சௌத்திராந்திகன் மதமறுதலை.

அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவெனென்றிங்
கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாயென்று, மனைத்தினையுமறி
திடானளவிலாமை யொன்றொன்றாவனைத்தினையுமறி
தானென்னி, னனைத்தினையுமளவிறந்ததென்னவேண
டா வளவிலாஞானததாலறியினஞான, மனைத்தினையு
மறியாதுகணத்திற்குன்றி யழிதலாலறிந்தமையினரு
குமன்றே. (க)

(இ-ள்) அனைத்தினையுமுணர்ந்தானெம்மிறைவெனென்றிங்
கறியாதுபுத்தநீயறைந்தாய். எ-து புத்தநீ முழுவதையுமு
ணர்ந்தானெம்முடைய சுவாமியென்றறியாமற்குறிஞய், — எ
ன்றுமனைத்தினையுமறிந்திடானளவிலாமை எ-து. எப்போதுஞ்ச
முமுணர்ந்தறியமாட்டான் பிரபஞ்சபேதமளவிட வந்தாகைய
ல. — ஒன்றொன்றாவனைத்தினையுமறிந்தானென்னினைத்தின
ையுமளவிறந்த தென்னவேண்டா. எ-து முழுவதையுமொரொ
ளாக வறந்தானென்றுநீ கூறி னப்படியறியுமிடத்துச் செலவு
லப்ப நீக்கத்தாலறியவேண்டும். ஆதலாலதனையளவிறந்ததென
றுகூறவேண்டாம், — அளவிலாஞானததா லறியின் ஞானமக
த்தினையுமறியாது. எ-து. எல்லையில்லாதஞானத்தா லறிந்தான
ன்றுநீ கூறி னுனதுஞான மனைத்தினையுமறியமாட்டாது. அ
றியாமையென்னினில், — கணத்திற்குன்றியழிதலாலறிந்தமை
யின்றாகுமன்றே. எ-து. ஒருமாத்கிணையிலறிவுதோன்றிக்
கொண்டு நீ கூறுகையா லனைத்தினையுமறிந்தானென்கைய
யாம். எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தனுக்கு ஸாவஞ்ஞத்துவமில்லையென்பத
நிற்கிறமலையினையும், குளிரகிறஐலத்தினையும், சுமிகிறநெருப்பை
யும், ஊறுவகாற்றினையும் கணமொன்றிலறியக்கூடாதாகையா
லென்புகூற்றறு. (க)

பதக்ககடவுளுக்கு சுதனத்திலுள்ளபொருளொன்றையும், நி
வதல்ல தப்பால ஸுணத்திலுள்ளபிறவற்றுக்களையறியமாட்டா
னென்க. தக்கூணத்துளவாகிய சகலபதார்த்தங்களுமறியா
னெனவென்னில், அறிபான். அறிவனாகித் சிவதாகியநெருப்பை
யறிவதோரியல்பும், குளிரவதாகிய நீரையறிவதோரியல்பும்,
சொல்லுவதானகாற்றையறிவதோரியல்பும், நிற்பதானமலைமர
முதலானவசரத்தையறிவதோரியல்பும், நடப்பனவானசரமெ
ன்றமற்றுள்ள பிராணிகளாய்பதார்த்தமனேக சபாவமாதலால
வையெலலாவதறையு மொருகணத்திலேயறிதல்கூடாதாகும்.
பதார்த்தங்கடோறு ஞானம்பிறதலாலொருகணத்திலறியக்கூ
டாதென்க பிரதிகூணத்திற்கூடுமென்னி லந்தஞானமுதற்க
ணத்திலென்கெனும். பின்பொருளுணர்வும்பிரிக் தொருகணத்திற்
கெனும் ஆதலால் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாதாகும். ஒருவன்புண
வறியபாவங்கள் கணத்திலேகெடுமாடுற்பலமில்லை, ஆதலினால
வைசம்பவில்கும்படிசொல்லவேண்டும். அன்றியும், அவிசம்வா
நிவிஞ்ஞானம் பிரமாணமென்றாயது அத்தக்கிரயாத்திதியென
றாய் ஐகில் அத்தக்கிரியாதகிதி ஸுணபங்கவகொண்டமையா
லத்கூடாததலா னொண்டபிரமாண நிலைபலமென்றறிவா
யாக. என்றுவிரித்தோகினா ஞானப்பிரகாசா.

சிலபொருளையறிந்தவற்றின்றிறத்தேயொட்டிச் சி
ந்திப்பனெப்பொருளுமென்னிற்சென்று, பலபொருளா
யொன்றுபலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற்பார்க்கு

மாமென், ஸுலகுதனிலொருபொருளகருணரும்போதி
ஹற்றுணர்தலாராயதமெளிதலுண்டாய, நிலவுமதலு
ணர்வுபன்மைமுனபி னின்றிடாதென்பையெல்லாநினை
ப்பதெங்கே. (2)

(இ-ள்.) சிவபொருளையறிந் தவற்றின்றிறத்தேயொட்டி =
சித்திப்பெனப்பொருளுமென்னில, எ-து. பிரபஞ்சபேதத்திற்கு
லபொருள்களை யறிந்தனன் பகுதியிலேயெலாப்பொருள்களை
மொட்டிச் சித்திப்பென்றுபுத்தகீசுரில், — சென்றுபலபொ
பொருளா யொன்று பலபேதமாகிப் பயின்றுவருமாதலாற்
பார்க்குமாறென், எ-து. அறிவாலறிபு மபொருளபலவாகச்செல்
வவற்றின்பலபகுதிபேதமாகிப் பொருள்வருமாகையா லொன்
றைக்கொண் டதன்பேதமரியுமாறெவாணம், அன்றியும், — ஸு
குதனிலொருபொருளகருணரும்போதி ஹற்றுணர்தலாராய,
தெளிதலுண்டாய் நிலவுமதலுணர்வுபன்மைமுனபி னின்றி
டாதென்பை யெல்லாநினைப்பதெங்கே, எ-து. பிரபஞ்சத்திலொ
ருபொருளையறியுமிடத்துக் கூடியரிதாராயந்து தெளிதல்வெ
ணமிமாதலா லொன்றையறியும்போது பலபேதப்படுகையாற்
நீமுன்புண்டானவறிவு பின்பில்லைபென்று சொல்லுவையான
யாலு மொருபொருளையறிந் ததனோம்மற்றொருபொருளைக்
ததறியுநெறியாணமிள்ளது, என்று.

இச்செய்யுளிரண்டும் புத்தரிருபத்துரால்வரி னொருவன்மு
ருதுணர்ந்தா னென்றதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்,) புண
ணியபாவமாகியகண்ம மறுமையிலே பவிச்சகையாலும் புத்தன்
“யான்கண்டிர்நோன்புகண் முற்பிறப்பின்முயலாதேன்” என்
கையாலு மெல்லாம்சுண்ணங்கமில்லை, (உ)

இவையொவ்வொருபொருளாக விசேஷமாகவறிவனோ ? பன்மையினாலறிவனோ ? எல்லாத்தையுமொவ்வொன்றாயறிவனென்னினில் கூணபங்கமென்பதுகெடும், பன்மையிலறிவனென்னிற்பதார்த்தங்கள் பேதித்திருந்தமையா ஒள்ளபடியறிந்தவனல்லனும், இனிஞானம் கூணந்தோறுபுகெடமாகிலந்தகூணத்திலுறபத்தி நிலைநாசங்களாகவேண்டும். உற்பத்திகூணமும், நிதிகூணமும், விராசமகூணமுமாகையால கூணபங்கமென்பதுபடாதாம். அன்றியும் பூர்வகூணத்திறனோன்றிய ஞானமும் பாசகூணத்திறனோன்றிய ஞானமும் அந்நியமாகில் “யான் கூணகூணபுகணமுற்பிறப்பின்றுயலாதேன்” என்னு முங்களுநாயசத்தியமாம். அன்றியு மிவர்சாவககிஞானபடி நீருகருப்பரிசுநிலை நெருப்புகருப்பரிசமுன்றி. அது விதஞ்ஞானே கலந்துந்ருமாதலா விதற்குப்பரிசமபோற்றோன்றுவதேயுள்ள தென்ன ஞானமபிறந்தவா பெரியவரலலவோ, அன்றியும் ஸகூணிகவசுத்தவூதி யிதிவசனாத ஞானமுகணத்திலே தோன்றி கெடும். ஞெயமுங்கணத்திலேதோன்றிசகெடும். பின்றுென்றி ய ஞானமும்பொருளும் டொழுதுவேறுபட்டுப்போதலாற் சாப ஞ்ஞத்துவங்கடாதென்க. இதனாலேயா லகூணமும் சோதிசதாராம், என்றா ஞானப்பிரகாசம்.

முத்திலங்கண்டறங்கண்டொழிந்தானாயின் முதன்முழுதுமபொன்றிபின்மொழிந்தவண்ண, மொத்திமுகேனெய்குட்டியுண்முறந்தோனெருவ லுலகினில்வந்திதுதிக்கெனறுணாத்தாலொக்குந், செத்ததுபின்னென்றுணாககிதகதியிறசெல்லாத் தேரணுணாநீர்பெருகிசென்றாறுகு, மதினினவறியாதிககையோர்தம்மையக்களாககேசெல்லவ்மிமாயசயாமே. (௩)

(இ-ள்.) முதநிலங்கண்டறங்கண் மொழித்தானாயிற் மு
தன்முழுதும் பொன்றப்படுங் மொழித்தவனென மொதநிலம்
எ-து. வீட்டிடத்தைக்கண்டு பின்பறமுதலியவற்றைச் சொ
ன்னென்று புத்தகூறின ஒருமுதல்சேரக்கெட்டுப்போய்ப்
புதுவது சொன்னதெனலு முறைமையொகரும். அஃதென
பொலவென்னில, — தேனெய்கூட்டியுண்டிற்சேர நொருவனு
லகினிலவந்திது த்தென்றுநாததாவொக்கும். எ-து. தேனெய்
செய்யையுங்கூட்டிக் குடித்துச்செத்தோநொருவன் மீளவுமுல
கன்கணுவது தேனெய்யுங்கூட்டினது விவதென்று செ
ன்னதன்மைத்து, — செத்ததுபின்னென்றுநாககிற் ககியுநசெ
ல்லா. எ-து. (இதனைப்பொருளுக்கேற்பமாறுக) அறமுதலிய
புத்தகூறி வீட்டிடத்தைப்பின்படைத்தானென்னில துண
முதலியையறித்தவனல்லன் ஆதலாலவன்கூறியவற்றையுங் கசு
நசெலுத்தமாட்டாது, — தேரனுனாகீர்பெருசெ சென்றாருமுத
நினளவறியாது கணையோர்தம்மை யக்களாகக்கெல்லவி
மாயையாமே. எ - து புத்தனுளாயானது ஐலமானதுபெரு
கிச்சென்றோமிமாற்றி னளவறியாதானொருவ னிக்களையினி
ன்றோ யக்களையிலேசெலுத்திவிடுவேனென் குடிசைப்படுத்த
கொக்கும். எ - து.

இச்செய்யுள் புத்தரிருபத்துநால்வரினு மொருவன்முதலிய
டங்கண் டிவ்விடமுங்கண் டறமுதலியனகூறினென்பதும்
மறுத்துக்கூறிற்று. (௩.)

உருவாநியைத்துகூறுதற்கு மறக்கூறாதேமோகூழ்மாயை
யால பின்புவித்துசொல்வது கூடாதென்றா ஞானப்பிரகாசர்.
முன்னொன்னென்னில் தானறியாமுன் சொன்னவைமயக
கூறலாமென்றா மற்றொருநாயாசிரியர்.

நீர்போலநின்றயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்பாய்
தூயர்பிறப்பினிகழந்துநின்ற, பாரோருக்களித்தபடிவலை
யிறபட்டபலகலைமான் கண்டொருநீள்கலைபாய்தோடி,
நேரோசெனவ்வலைககேநேர்ந்தாலொக்குநீள்பாவக்குழி
யில்விழுநீர்மையாகு, மாரோவிவகவனெப்பாரதத்தை
யாககப்பிறந்தறமாக்கினனென்னிலடங்கவாமே. (சு)

(இ-ள்) நீர்போலநின்றயிர்கட்களித்திடாதே நெருப்பாய்
தூயர்பிறப்பினிகழந்துநின்ற பாரோருக்களித்தபடிவலை
யிறபட்டபலகலைமான் கண்டொருநீள்கலைபாய்தோடி. நேரோசென்
வ்வலைககேநேர்ந்தாலொகும். எ-து. காதலர் ஐலமூலதனிரத
மூலமோலச சாவான்மாக்களிடதினூ நீங்காமனின்றிரட்சிப
னென்னுதே, கொடிதாடிய தீத்தன்மைமையுடைய துன்பப்
பிறவியின் தோன்றின்று பிரபஞ்சத்தாள் கருள்செ
யவனென்னுமது, வலையிறபட்டபலமானகலையும் கலைகளையு
ண்டப்பாற்பட்டுநின்ற வோகலையான திவற்றையிரகூழ்க்க
தானுமோமிக் கவறாமற்சென்றதவலைக்குள் தானுமகப்பட்ட
தன்மைக்கொகும்,—நீள் பாவககுழியில்விழு நீர்மையாகும்
எ-து. மிகநரசுத்திற்செல்லும் வழியாமிதின,—ஆரோவிவ கு
லையொப்பா. எ-து. மெய்யே யிரகூழ்க்கும் வழியென்றுசொல்
லுகிற புத்தினையொப்பாயாவது—அறத்தையாககப்பிறந்தறம
க்கினனென்னில. எ-து. அறமுதலியனவறையுண்டாக்க கே
டொடித் தான்பிறந்தறதையுண்டாக்கினனென்னில்,—அடங்க
வாமே. எ-து. சர்வான்மாக்களுந் தருமத்தையுண்டாக்கவேண்டி
ப்பிறந்தார்களாம். எ-து. ஆரோவென்பதிகழ்ச்சிகுறிப்பு.

இச்செய்யுளாலிரகூழ்காரணமாயினுந் தன்மங்காரணமா
யினுங் கர்த்தாபிறந்திறந்தானென்னிற் கர்த்தாவன்றென்னுந்

தோடமெனமபத்துக கூறிற்று. நீ! போலகின்றயிர்கட்கென்பது பாணியம் ஆன்மாககருகிரட்சை சலமாமென்கையால், நீ ஸபாவக்குழியிலென்றதனால் மாமசுதின்று தன்மஞ்சொல்லு, தல நரகவேதுடாம். (சு)

அறத்தையாக்கப்பிறத்தறமாககூறெனென்னில் எ-ரு. அநமாககளிடத்துவைத்தகிருபையினாலே மீரகமுது நெல்லாநு, தன்மத்தைப்பணணிப் பிழைக்கவேண்டி மென்று துன்பிற்செய்தனமத்தைச்செய்து பரிபாலனம்பண்ணி ஏனென்றில், எ-ம. அடங்கவாமே எ-ரு. உலகத்தின்கண் ஓவல்லப் பிராணிகளபிறத்தது மிததன்மைததாம். அன்றியும், பிறப்பினுடனுக்காரணம் வினையாதலால புனக்ககடபுன்பிறப்பதற்கு முன்வின பண்ட சவேணமம், வினையின்றி பிறத்தானென்னில் யாவரும்வினயின்றிப்பிறந்தபாடுவேண்டாம், என்று ஸூனப்பிரகாசம்.

கீ! போலகின்றயிர்கட்களித்திடாதே. எ-ரு தின்று. எ-து உன்கடவுளபிறவாமலந்நன்று, —கீ! போலயிர்கட்களித்திடாதே. எ-து. தண்ணீரான துயிரகட்டுத்தாபசோபசுத்த நிவாதித்தி! கூழிப்பதுபோல உயிரகள் துககததைதவாத்திதந்ரகூழியாதேவன்றார் மற்றோருநாயாகிரியா, வலைக்கேகோந்தாலொக்கும். எ-து. இவ்விபாருளுவமை.

அலகிறத்தயோனிகளிற்புருத்ததெல்லா மறத்தை யளித்திடவென்னிலவற்றினெல்லா, சிலவுவதுகனமத்தாலாகுமன்றி சினைத்தோரிச்சையினானிகழ்த்தானகி, லுலகுதனி லுள்ளோர்க்குமதுவேயாகு மொருத்திவயிறு நினைவிருத்தவகுதார்த்தள்ளித், தலமதில்வந்தானென்னிற்றாயைக்கொன்றான் நருமத்தையின்மேனக்குச்சாற்றி டேலே. (ரு)

(இ-ள்.) அலகிறந்தயோனிகளிற் புகுந்ததெல்லா மறத்தை யளித்திடவேண்ணில். எ-து. எண்ணிறந்தயோனிசளிற் சாதன னானதெல்லா தன்மத்தையுண்டாக்கவேண்மென்று புத்தகீ கூறின, — அவற்றினெல்லாநிலவுவது கன்மத்தாலாகும். எ-து. அவ்வனம் பலயோனிசாதனானது கன்மத்தாலாகவேண்டி ம், — அன்றிக்ளைந்தோரிச்சையினுணிகழ்தாளுகில. எ-து. அ நறன்று, தான்கருதியவிருப்புகாரணத்தாற்காயமெடுத்துக்கொ ண்டானென்கூறின, — உலகுதனிலுள்ளோர்க்குமதுவெயாகு ம, எ-து, பிரபஞ்சத்திலுள்ளோர் காயமெடுத்ததுக்கொண்டதுநன் மஞ்செய்யவிரும்பியெடுத்ததுக்கொண்டதேயாம், — ஒருத்திவயி றினிலிருந்தவகு, தந்தனரித்தலமகில்லாதானெண்ணில், எ-து அவ்வனமாண்மக்களபோல யோனிசாதனானதிலலை, மாதா யினுதரத்தேயிருந்தவவுதரதலைதப்பினதது பூமியின்கண்ணே வந் தறத்தையுண்டாக்கிளுனென்று கீ கூறின, — தாயைக்கொன்று னறநமததையின்றெனக்குச்சாற்றிடேலே. எ-து. அவ்வனமா னாவைக்கொன்றறத்தையுண்டாக்கிளுனெனனில், அத்தாயை கொன்றான்கூறியதன்மத்தை யிப்போதெனசுருக் கூறுவாயல் லே. எ-து. புத்தனபிறக்கிற்காலத்து மாதாவினுடைய வலமரு டுகுலாற்பிறந்தான், அவளுமாறுநாளுக்குறையிரோடே கிடந்தே ழாநாளிறந்தாள். இது புத்தர்மாதாக்க ளிருபத்துநாலவர்க்குமொ சகும். (இதற்கு.) உ - ம். “ உலும்பிலிவனத்து னொண்குழை ததேவி, வலம்பிமருங்குல்வடுகோயறும், லான்றோனவ்வழித தோன்றினதுதலி, னீன்றோனோழாநாளின்னுயிவைத்தான்’ இது விம்பசாரகதை யென்னுங்காவியம் பௌத்தருடையதா ல், அதன்கட்கண்டுகொள்க. “ முத்தாரம்புத்தர்தோன்றித்தாய் பழுவைமுறித்தேயிட்டார், கொத்துவாழ்குமுலாளாகும் குண் டலகேசிதாஜாய், சத்திருவாங்கணவ னக்கார்தீனையுங்கொள்

ட்டா, ரித்துணையாநிருவரும்வ் இவ்வநேதவமுணாப்பா”
இது சிவபததாகள வசனம். “இளகயா லவன்மாதாவேழுநாடீ
லே மறித்தாளென்பதவாகருதது. (௫)

மாதாவுதாததைப்பிளந்துவருவது யோனியைப்பரிசுக்கலா
சுதென்றும் யோனிசாதமழிவென்று மெண்ணிமாதாவயற்
றாககீழ்ப்பிறத்தல் புத்தமதக்கோட்பாடு. உதரம வயிறு.

அலகிறாதயோனிக்விநடகுது சடசாரஜீவன்கள் பகிற
வீடுககண்கண்டு கருணையவசனாகி மெண்ணிறதபிறப்பி னூடு
புத்தகற்பம பிறாககுமுன்னுனாகில இவன்செய்துகொள்ளுயகா
ரியம்யாவதாம், புத்ததததவம்வேண்டிப்பிறாககுமுன்னுனல்ல
ன. இவன்பிறாககுமுலபுத்ததத்தவாதானேவரும். புத்தததது
டவருவதரிந்துமுமோ, வருவதரியாதுமுமோ அறியாது
புன்னுனாகில உலகத்தாரமாததிரமாவன். அரிந்துமுன்னுனா
ல ஆகாசகாமிகளாயப புத்ததாகளும் பெருகியையங்கண்டு ஞா
னமிபிறத்ததெனவேண்டாம். தன்னை யாலரயித்ததாககுச ச
தானநாசஞ்சொல்வதோ தத்தவவுபதேசமாவது, அஃதுபதே
சமாகாது. துக்கருபமான சவசாரத்திலவதகிப்பதிற்பொன்ற
பகேடழிகிதெனின்? ஸம்ஸாரதுக்கமுளதேயெனினுத் தபரா
புத்தானத்தாலுமுண்டாகிய சுவாக்காகிசவுக்கியமுண்டன்றோ,
இதனாருணமொழிந்தானாகான். பழியுமபாவமுமாக்கியாசரித்
தாரைர்கெடுததாளும் கன்மத்துக்கீடாகவுழ்நுநேசுவேசனை
யாலே யுழ்நுநே? கன்மத்துக்கீடாக வுழ்நுநென்னி ல்
தணையாளனாகிய தாசனாப்போற்பெருமையிலறாகும். கவேச்
சையாலுழ்நுநென்னின் நாகத்திறுந்புறுவார்க்குப் புத்த
தத்துவங்கொடுக்கவேண்டும். அவ்வாறுசெய்வனென்னில் எ
ன்றுநாகதுன்பயிஸ்ஸையாகும். என்றுவிசேஷக்குறிப்பிட்டனா
னானப்பிரகாசா.

அரியினெடுநரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்தி
நிநதுகோறலாதி, பரிவினெடுஞ்செய்தனனும் இல்லையாகி
ற பசிதனக்குத்தினபதவனபழுதையோதான், கருதில
வனபரதுக்கதுககனுகிற கணவனிழந்தோர்கட்டுங்கண்
ணிக்குத்தித, திரியுமவர் துயரினுக்குமிரங்குவோன்றன்
செயலறததுக்கழகியதாஞ்செபபுகாலே. (சு)

(இ-ள்.) அரியினெடுநரியுழுவையாதியாக வானபோதறந்தி
நிநதுகோறலாதிபரிவினெடுஞ்செய்தனனும். ஏ-து. உனனாதி
புததனலகிறததயோனிகளிற்பிறந்தானென்றும் அப்படிப்பிற
தது கொலைமுதலியபாவங்களைக்கூட தன்மதைப்பரிபாலிக
விரும்பியென்றுங்கூறியும். அது உனமாய்னபுததன், சிங்கம் ந
ரிபுவிமுதலியயோனிகளிலே சாதனனானவிடத்துததன்மத்தை
விடிககொலையைவிரும்பிப்பலவான்மாககனையுங்கொன்று தின்
றவிதுபிரியத்தோடுஞ்செய்தானாகவேனிடம், — இல்லையாகிறபசி
தனக்குத்தினபதவனபழுதையோதான். ஏ-து. அப்படிக்கொன்
றுதின்னாணிலலையென்றுசொல்லுவையாமாயி னாதயோனிக
தனனாய்த் திரிந்தவிடத்துண்டானபசிக்குப் புததன் றிவாபதுப
ழுதையோ? அன்றேன் மாமிசமன்றோ? இதன்றியும், — கருகி
லயன்பரதுக்கதுக்கனுகிற கணவனிழந்தோர்கட்டுங்கண்
ணிக்குத்திதிரியுமவாதுயரினுக்கு மிரங்குவோன்றன்செய லறதது
ககழகியதாஞ்செபபுகாலே. ஏ-து. பரதுக்கதுக்கனென்று நீ
சொல்லின் பூகேதனாய்ப்பலவான்மாககனைக்கோறலால்பொல
லாதவனானதன்றியும், கணவனைநீங்கிச சோரத்திற்செல்லுமக
ளி நுறந்துயரத்தினுக்கும், கணனிமுதலியகொண்டு கொலைத்
தொழிப்புரிவோரதுயரத்தினுக்கு மிரங்குவனென்னி லச்செய்
தி யவன்றன்மத்துக்கழகியதாஞ்சொல்லுவகாலத்துங்கருதுங்கா

லத்தும் எ-று ஆதி.எ-னை. ஆகிபுத்தனென்றுமுன்னேகூட்டுக
கருநில.எ-னை. கருதுங்காலத்தென்றுபின்னேகூட்டுக. ஆம. ௪
லே. அல்லவென்க. அழகிதாமென்பதிசமுசகிகுறிப்பு

அலகிறத்தயோனிகளென்னுஞ் செய்யுளுமிச்செய்யுளுமொ
டுதொடா. அலகிறத்தயோனிகளிற்பிறந்துகொலைமுதலியனகம
து தன்மம் பாவித்தானென்பதனையும் பாதுககதுககனென்பத
னையும் ததுககூற்றறு கனாவனிற்த்தென்றுமபாடம். (ஞான
ம) ஊனுண்டியிர்க்கருளுடையோமென்கை பித்தியாவாதமெ
னாகொளக கோறல்பொருளல்லதவவூன்நினலென்றும் பெ
ரியோசொல்லுகையால். (சு)

உணவிருத்தித்திரியமவாதுயர்னாகும். எ-து. கண்ணிரு
த்தினைததுக்காதிறுந்து பறவைகளவரவிலை யொன்றிரண்டு
நதவையும்கப்படாமற் றப்பிப்போயிறறென்று மிகவுந்துயாப்ப
மெவேமவாகட்டு மிரங்கித்திரியமவனது, என்றும் “நல்லாது
யககத்திரங்குமதுநலங்கான், பொல்லாககிரங்குதல் பொல்லா
து.” எனனும் திருவாககானுங்கண்டிகொள்க. எ-ம. எம்முடை
யதேவனைப் பரதககதுக்கனெனறது பிறங்கிலேசப்படுங்காலத்
துயிரக னன்மாரககத்திலொழுகாம லவமேயோகிலேசப்படாநி
றகின்றன வென்றிரங்கி கிலேசப்படுதலாலென்க. இஃதென்
நி ரோசொல்லுமது விஷமங்காணுமென்னில் இது நீவிசாரித்த
நியாதுசொன்னாய். பூர்வகணத்திற் கிலேசித்தசித்த மக்கணத்தி
ற்கெட வுத்தரகணத்திலுண்டாகியசித்தம் வேறாதலான் முற்ப
ட்டசித்தக்கிலேசத்துக்குக் கிலேசித்ததனாலே பாதுக்கனென்
றதனை. ஒருவனாயிரகூறிப்பானொருத்த ஞகாரத்தால்வந்தவி
யாகுலத்தையுபவாசத்தான்மாற்றினாற்போலவும்சமுசாரத்தால்
வந்தகிலேசத்தைத் துறவானீக்கவேண்டுமென்றியே கண்ணைக்

கொடுத்தான் குருதியைக்கொடுத்தான் மாம்சத்தைக்கொடுத்தான் என்பிரகைகூயல்வ. பின்பு மாம்சாதி வாங்கிக்கொள்ளுவானாகுத்தோஷமென்பதுனககுத்தெரியாது “பொருளில்லவூன்றினனல்” எ-ம “பொருளாட்சி போற்றாதாக்கில்லை யருளாட்சியாகில்லை யுனர்பவர்க்கு ” எ-ம். பெரியோர்சொல்லுதலாலே ஊனுணையாகட்கருளுடையோமென்கை மித்தியாவாதமென்க. ஓசுரன்வது மாம்சந்தாவென்றால் அவனையறிவினாற்போதித்து மாம்சதைதமாற்றி யன்னுதிகனிணுருசிக்கப்பண்ணிற் கிருபாருவாவன், அப்படியன்றி மீண்டுமாம்சமேகொடுக்கில அவனந்த வசுரனாக்கொப்பாவனென்க. ஆகையினாலே நீ சொன்னதாகாதென்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசா.

ஒருபொருளைத்தேடியதற்குளாயுந்தேடியுணாப்பதன்முன்னுணர்விற்க்குமுனககுநாவெண், மருவிவருஞ்சந்தானவழியிலென்னில் வாயுணாத்ததேயுணாததுவழங்குமாகும், பெருகுவதுகெட்டென்னிலதுபோலாம்பின் பிததுணாததறியாதுபேதைசொல்லுந், தருவதுநாவெப்பரிசுமுதனமுவோடிறுதி தானவிருத்தமின்றியதுசாற்றிடாயே. (எ)

(இ-ள்.) ஒருபொருளைத்தேடியதற்குளாயுந்தேடியுணாப்பதன்முன்னுணர்விற்க்குமுனககுநாவெண். எ-து. ஒருபொருளைத்தேடியதற்கேற்றதோசொல்லையுந்தேடிச் சொல்லொடுபொருளைக்கூட்டி நூலாகக்கூறுதன்முன்னே யுன்னானங்கெடுமாதலாலுனக்கு நூலுண்டாம்படியென். அற்றன்று,—மருவிவருஞ்சந்தானவழியிலென்னில் வாயுணாத்ததேயுணாத்துவழங்குமாகும். எ-து. அவ்வறிவுபொருள்விருந்தோடர்ச்சிவழித்தோன்றினது

ல-மெனதுபதநீட்டின, முனசொன்னவககாமொன்றையே ப்
 னசொல்லிநிகவேணமம். அந்நன்—பெருருவதுகெட்டு
 ன்னிலதுபோலாம்பின் ஏ-து முன்ன வகெடப்பினே—
 —மர்வு மிகவறவாமென்றுகூல வகையனம் பின்னேன்—
 மடவககதகிடுகெடுகையாலேமுன்ன ப்வேமாமததீ—
 துணாததநியாதுபேதை—வருமருவதுல ஏ-து உனது
 னாலிததாசொலுஞ்சொலது ம-தது சொலுஞ்சொலது
 னு சொல்லிறமும்,—பபரிசமுதனயே—
 மினறியதுசாறநிடாயே ஏ-து னல-வதுமுதனயெறுகிமா—
 ட-உலலாதாதலா லெபபெரு மதனதுதல, உன்னுடைய
 —ததுலையென்னுடன்சொலவ—மலலே ஏ-து பிததுணாட
 ன உமமைவிரிகக, சாதானவழிய-வன—நாலவகை துவை தீப
 சாதனம், வாடிசுதானம், த-ராசுதானம், பிபிலிகாசுதான
 மெனக பெருருவது கெட்டுண்டது, உகிதல ராலவகைவ்
 கெட்டுததிததல்.

இசெய்யுமுதபததனப்டசுந மெற்றததுகூர் ௧௩௧

ஈ கற்பனா—னம் பிராந்தி—னபதனாலும் “விகலபயே”
 —பட்டதா” எனபதனாலும் சிவிகரபநான்பாயிருக்கிற சுகதன
 டைபசததம் பிறவாதாகலின் சாதிராஞ்சொன்னபடி மெங்க
 னேசொல்லாய முன்னொடுபின் மலவுடை—யெனககொள
 ளனரா ஞானபிரதாசா

முன்னாகபபலவறவகன்பூரிததெமரிநைவன் முழு
 துணர்ந்திககருளிஞலுயிர்கண்முத்தியடையப், பின்ன
 கபபிடகநூலுரைததானென்று பேசினுயிவன்முன்பு
 பேரறங்களபுரிநூல், சொன்னாரிவனைப்போன்முன்

ஒருவனென்னி லவனுக்குச்சொன்னாரானத்தொட
ரசியாகி, யன்னாயினனவதைப்படுமொருவனின்ற
மாரோவுன்பாழியிருப்பாரிதனையறையே. (அ)

(இ-ன) முன்னாகப்பலவறங்கள் சூரித தெம்மிறைவன்மு
டதுணாநீதிக்கருளுவதுமிகுமுத்தியடையப்பின்னாகப்பி
கதூலுதைததானென்றுபேசினும். எ-து. ஆதியிலேயெம்முடை
யசுவாமி பலதருமங்களைச்செய்து கிறைந்து சருவானாய் சி
ருபையாலே யான்மாககள் வீட்டின்பமடைதற்கும் பின்பறநு
செய்தற்கும் வழியாகிய பிடகதூலையருளுனென்று டத்தீ
சொன்னும்,—இவன்முன்பு பேரறங்கள் பரிசூலசொன்னாரா
வனைப்போன் முன்றொருவனென்னில. எ-து. பெரியவறங்க
லைபண்டாகக் கிவனாகு முடைநூல்சொன்னவராகி அடைய
குமுன்பவ னுசாரியன்சொன்னு, எனன்று கூறின,—அவனாக
குச் சொன்னாரானத தொடர்ச்சியாகி யன்னுப்பினவத
தைப்படுமொருவனின்றும். எ-து. அவனுசாரியன் நனகரு
சொன்னாரான மேன்மேறெட்டிச்செய்யப்பட்டுப் பினசொரு
தரமின்றி முட்டிப்படுமானகபாற காததாடிமில்லையாம். இத
ன்றியும்,—ஆரோவுன்பாழியிருப்பா ரிதனையறையே. எ-து. உ
ன்பள்ளியு னீதெய்வமென்றேதத விருப்பாராரோ கீ கூறுவா
யாக. எ-து. அனவத்தைப்படுமொருவனென்றும், அனவத்தை
யென்பதொரு தோடங்கொண்டு கின்புசொன்னொருவனெ
ன்றாயென்பது. அவ்வத்தையாவது. தலைகாணாதது, அல்லதுமு
டிவகாணாதது. அன்னும் அசை. (அ)

முனனாகவருளினன என்பதற்கவன்வசநம். “எண்ணிறச
தகாலங்களைம்பொருட்டான்மிகவுழன், நெண்ணிகத்தவுலகங்
களிருடர வொருங்குணர்ந், நெண்ணிகத்ததானமுஞ் சிலமுமி

கையாககி, யெண்ணிகந்தருணத்தினுனெம்பெருமானல்லலோ
அவனைப்போல முன்னொருவராவா தண்ணவகாரன் முதல
யினோ என்றா ஞானப்பிரகாசா.

இந்நூலைச்சொன்னவன்றானிகிருந்தானெனனிவி
வனிநுத்தியேத்துமவனெங்கிருந்தானெவனோ, வநநா
லோருருவந்தவடைவுமுனக்கில்லையா—வுதரினமுடிவி
னகணநாதிபோதன், சொன்னாளுமவைவேதாகமங்களா
குஞ்சருக்கியுண்டவம்புரியச்சொல்லுவதெல்லோரு,மு
ன்னுல்கண்கழுவாதேயுதிப்பதன்முன்புலாலோ மின்
பாளோருன்பிரியனுரைத்ததொருநூலே. (௧)

(இ-ள்.) இந்நூலைச்சொன்னவன்றானிகிருந்தானென்
னில் எ-து. இந்தப்பிடகசாத்திரஞ்சொன்னபுத்தாசாரிய னி
ப்பளளியிலிருந்தானாகில்,—இவனிநுத்தியேத்துமவ நெவந்ரு
தானெவனோவந்தாலோருரு வந்தவடையுமுனக்கில்லை. எ-து
இவஞ்சாரியனாக வேததப்பட்டவருவா நெவ்வீடத்தான, கட
வுளாவதெவன், அவனாற்சொல்லப்பட்ட நூலெவ்வீடத்தது, அ
வைகாணப்பட்டதில்லை ஆதலாற்றொருசாதான வமைவுமுனக்க
ல்லையாம்,—அடைவுதரின்முடிவின் கணநாதிபோதன்கொள்
ருளுமவைவேதாகமங்களாகும். எ-து. நூலடைவுசொல்லப்படு
ங் சங்கராத்தினகணழிவில்லாதபரமேஸ்வரன் சொல்லப்பட்ட
தாம் அவை வேதாகமமென்பா,—சுருக்கியுண்டவம்புரியச்சொ
ல்லுவதெல்லோரும். எ-து. இய்வாகமங்களின்சார்வுசொல்லு
வார்களு முணவைச்சுருக்கித்தவத்தைப்பிரிதலே. இவையன்றி,-
உன்னுல்கண்கழுவாதே யுதிப்பதன்முன்புலாலோமின்பாளோ
ருன்பிரியனுரைத்ததொருநூலே. எ-து. உன்னுடையபிடகநா

ல் கண்கழுவாது திகழுமுன்னே புலாலுடனுண்பானொரு போசந ப்பிரியன் சொல்லப்பட்டதாலாம் ஏ-து. ஊணசுருக்குதல் தபசு பணனுமவா போசநததுக்கு முத்தினாயும்பாத்து வாயுவசுரு வழக்கமுஞ்சலத்துக்கிடமுமாக வுணைசசுருக்குவது. (சு)

கண்கழுவாது திப்பதன்முன்புலாலோண்பான் என்றத னுற புததன்சாவஞ்ஞனல்லனென்பதும் அவனட்டிகநூல் மலை வுள்ளதாவென்பதும் அந்தாலிற்கூறியது தராசாரமென்பதும் போசநவாறுகாணக. என்றாரோருளாயாகிரியா.

முன்னாலுமவழிநூலஞ்சாரபுநாலு முன்றருமுல கததுமொழிந்தநூல்க, எரிநூலிலுன்னாலிங்கெந்தா லென்னிலிந்தநூல்காவென்னாலென்றியம்பமாட்டா, யு னனாலுமொருநூலாயுணாப்பதென்னே யுலட்டுநூல்ப ருத்திநூல்சிலம்பிநூல்க, எந்தாலுமல்லாதேபொய்ந் நூல்கொண்டிங்கதநோற்றுத்திரிந்தவாறழுகிதாமே. (க)

(இ-ள்.) முன்னாலும்வழிநூலஞ்சாரபுநாலுமுன்றருமுல கததுமொழிந்தநூல்கள். ஏ-து. பரமேஸ்வரனருளிச்செய்யப்பட்ட டிவ்யவுலகின்கண்வழங்குநூல்கண் முதனாலும்வழிநூலும் சார் புநாலுமெனமுன்றுவிதமாம். அவைவேதாகம்புராணங்கள்,— இந்நூலிலுன்னாலிங் கெந்தாவென்னி லிந்தநூல்காவென்னாலென்றியம்பமாட்டாய். ஏ-து. இங்ஙனமுன்றுவிதமானதாலி லுன்னாலெந்தநூலென்றுகேட்டா லிந்தநூல்களி லென்னு டையநூல் இந்நூலென்று சொல்லவல்லையல்லை. ஆதலால்,— உன்னாலுமொருநூலாயுணாப்பதென்னே. ஏ-து. உன்னாலு யொருநூலாய்ச்சொல்வதெப்படி,—உலட்டுநூல்பருத்தின்கிண

ம்பிதூல்க ளத்தூலுமல்லாதேபொய்ந்தூல்கொண்டிங் கறதே-
 ியத்திரிந்தவாழ்கிதாமே. எ-து. உலண்டாறசெய்ததூல பரு-
 தியாற்செய்ததூல சிலம்பிய-றசெய்ததூலென்று சொல்லப்ப-
 டு-தூலகளின்றகுதியுமல்லாத ஷனதுபொய்யாகியதூலைக் கொ-
 ண்டு கறததையுண்டாகக்கிடத்ததாசசரியம். எ-து.

ஒருபொருளைத்தேடியென்னஞ்செய்யுண்முத லெசெய்யப் பட்-
 ளாம பிடசதூலைமறுததுக கூர்ந்து. (க௮)

அழகிதாமென்றது கந்திரித்தூன்றட்டாயு என்பதுபோல
 மோசககொண்டாட்டம். “முதல்வழிசார்பெனதூன்முன்றும்
 அடந்துள். வினையின்பு விளங்கியவறிவின், முனவன்கூட
 த முதலாலாகும்.” “முன்றோர்தூலின் முடிபொருட்கொத்தப-
 ியின்னேவென்மீம் விகற்பங்கூறி யழியாமாபினது வழிசு-
 லாகும்” “இருவாநாற்கு மொருசிறைதொடங்கித் திரிபுவே-
 லையத புடைதூலாகும்.” என்பதுபகவத்கொள்க. என்று
 ஞானபிரகாசர்.

புத்தனவன்பொன்றக்கெட்டுப்போனென்றுபோ-
 ற்றுவதிங்காணாநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா, செத்தவாக
 குசசிலகிரியைசெய்யவிகுச் செய்தவாக்கும்புண்ணிய
 மாமெனறுசெப்பி, னித்தமுயிராதலாற்பலிக்குஞ்செய்-
 தி நீனைந்துதருவானுமுளனுனககிவ்வாறில்லை, வைத்த
 சுடர்த்தீபமறமாய்ந்தக்காலதற்கு மருவுதிரிரெய்கூட்டு
 மதிக்கென்வழக்கே. (கக)

(இ-ள்.) புத்தனவன் பொன்றக்கெட்டுப்போனென்று
 போற்றுவதிங்காணாநீபொய்த்தவஞ்செய்புத்தா. எ-து. பொய்த்

தவததைச் செய்யப் புததா நீயுன்னொசாரியன் முதலறக்கெட்டுப் போயினுனென்றுஞ்சொல்லி இவவிடத்தப்போற்றுவதியாவ னா,—செத்தவாக்குசசிலகிரியைசெய்யவில்குச செய்தவர்க்கும புண்ணியமாமென்றுசெப்பின். எ-து. இறதோனோனோக்கிச்செ ய்தநன்மை இருந்தோக்குப்புண்ணியமாமென்றுகூறின்,— நீத் தமுயிராதலால். எ-து ஆகையாலுயிரக ளரித்தமன்று, நித்தமா தல்வேண்டும்.— பலிககுஞ்செய்திநீனைத் துதருவானு முளனுன ககிவ்வாறில்லை. எ-து. அதனான்கொமிக்கும் பலியாலுண்டாகிய புண்ணியமித்தன்மையென்றுநீனைத் தப்புண்ணியபலமருளுவா னுமெருநர்த்தாவுண்டாகவேண்டும். இந்நெறியுன் னானெறிய ன்று,—வைத்தசுடர்த்தீபமறமாயந்தக்காலதற்கு மருவுகிரிநெய் கூட்டு மதிகேலின்வழக்கே. எ - து. பொன்றக்கெட்டவாககுச் செய்யுஞ்சிறப்பாகிய வுனதுவழக்குத் தீபம்பொன்றக்கெட்டவி டத் திறந்ததீபத்துக்குபகாரமென்றுகருதிநெய்யந்திரியுங்கூட்டு மறிவின்மையாமுன்வழக்கு. எ-து.

இச்செய்யுள் புத்தன்கததாவில்லையென்கையாற் செய்யுங் கனமத்தாலும் பலமில்லையென்றுமறுததுக்கூறிற்று. (ஞானம்:) உருவகந்தமாகியபுத்தொன்பு தாதுநாயுனொன்று தாடகநாய னொன்றுமின்றும் ஸ்மிருதிகாட்டுகொன்கையால் உருவகந் தக்கெட்டதில்லையாம். ஆகவே மற்றநாலுக்கந்தமங்கெடாது. அ தருவலர்பொன்றக்கெடலாகிய முத்தியுமடைந்திலர். புத்தன்சு கதன்மகன். உன்னானெறியன்றென்றதனால் எமதுமதக்கோ ளென்பதுகருத்து. (கக)

நாலுரைத்தானொருவனுளனென்றதுமானத்தானா ல்கொண்டுகதரிந்தாற்போலானாலானின், பாலுரைத்த பொருள்களெல்லாமதுமானமென்னிற் பாலோகபாநா

ளலோகங்கொருசொல், லாலுனாதததூலின்றியறையாயின்றே லவையறிந்தபடியெனுனதநுமானமன்றே, மேலுனாக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியநுமானம்விட்டபொருள்விளக்குவதாகமமே. (கஉ)

(இ-ள்.) தூலுனாத்தானொருவனுள்ளனென்றநுமானத்தா லுல்கொண்டங் கறிந்தாற்போலுலாதூலின்பாலுனாத்தபொருள் களெல்லா மநுமானமென்னில். எ-து. தூலைச்சொன்னவனொருவனுண்டென்று தூலைக்கண்டதாமித்தாற்போல தூலின்பகுதியிற்சொன்னபொருள்களெல்லாமறிக்கையநுமானமென்று புத்தகீகூறின்,—பரலோகபாதாளலோகங்க கொருசொல்லாலுனாத்ததூலின்றியறையாய். எ-து.பூமிக்குமேலானவுலகங்களின்செய்தியுங் கீழானவுலகங்களின்செய்தியு தூல்கொண்டிசொல்லுவதின்றி யநுமதித்துச்சொல்லலாமாயிற்சொல்லாய்,—இன்றேலவையறிந்தபடியெனுனதநுமானமன்றே. எ-து. அந்ததூலில்லையாயினந்தவுலகங்களிற் செய்தியறிந்தபடியென் ? உனதநுமானததாலறியும்பகுதியன்றே, ஆகையால்,—மேலுனாக்கும் பிரமாணமுனக்கில்லைக் காட்சியநுமானம்விட்டபொருள் விளக்குவதாகமமே. எ-து. (மேலுனாக்கும்பிரமாணமுனக்கில்லையென்பபின்னேகூட்டுக.) காட்சியானு மநுமானத்தானுயறியாதபொருளையறிவிப்பதுதூல். அத்தூற்பிரமாணமுனக்கில்லையென்று நீ கூறின், நீ முன்சொன்னபிடகதூற்பிரமாணமு முனக்கில்லையாம. எ-து.

இச்செய்யுள்பிரமாணமில்லை யென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று தூலுண்டேவறைவாய்பாடபேதம் (கஉ)

இனியநுமானத்தாலறிந்தோமென்பையாகிற் காரியாதுமானத்தாலறிந்தாயோ ? காரணநுமானத்தாலறிந்தாயோ ? காரி

யாநுமானத்தாலறிந்தாயாகிற் புனையைக்கொண் டச்சியுண்டெ ன்றறிந்தாற்போலவும் ஆற்றுகீ பெருகிவருதலைக்கொண்மிமலைத் தலையின்மழைபெய்ததுண்டென்றறிந்தாற்போலவும், பரலோக பாதாளலோகங்களுண்டென் றெந்தக்காரியத்தாலறிந்தாய் அ ன்றிக்காரணுமாநத்தாலறிந்தாயாகில் மேகமானதிருண்மி ன்ணியிடித்தாரபாரமாயெழுந்ததுகண் டிந்தமேகமானது மழை பெய்யுமென்று நிச்சயித்தறிந்தாற்போலவுங் காப்பினியாயிருப் பாலைக்கண் டிவள்பிள்ளைபெறுவாளென்று சிச்சயித்தாற்போலவு மிந்தப்பரலோகபாதாளலோகங்க ளுண்டென்றறிந்ததெந்தக்கார ணத்தாலேசொல்லுவாயாக. மேகோந்தி விசேஷாத்புசியாததி யாதலானிது பெய்தாலும் பெய்யும் பெய்யாமற்போனாலும்போம் ஒருத்திவயிற்று வீக்கங்கொண டிவள்கர்ப்பினியென்றும் பிள்ளை பெறுவாளென்றுஞ்சொல்ல விசுவாசமிலலை. பெற்றாலும்பெறு வள் மகோதரத்தினுலே வயிறுவீங்கிப் பிள்ளைபெறாமற்போனா லும்போவள். ஆதலா னீரசொன்னகாரிய காரணுமாநாவகள் கூடாதென்னில் நீராரியகாரணுமாந விலககணவகையறியா மல்மழைபெய்யு மேகத்தின் சொருபமும் பள்ளைப்பெறுங்காபி ணியிலககணமுமறியாமற்சொன்னாய், காலவிழுந்து கறுகிவருத ன்முதலான குறிகளையுடைய மேகமானது பெய்யுமென்றும் தோலுநெகிழ்ந்தது, வாயும்வெளுத்தக், கண்களும்பசலையாய், மு லையும்புடைத்து, முலைக்கண்களுங்கறுத்தது, சுருங்கியுமிருக்குமி வைமுதலான குறிகளையெல்லாமுடையகாப்பினி ப்ள்ளைபெறு வாளென்றும் இந்தமுறைமைகளை நீயறியாய், இவைநிற்க இ வையிரண்மெல்ல தர்மதர்மியநுமானத்தால் அறிந்தோமென்னி ல் இதுகடாதுகளைக்கொண்டு குலாலனுண்டென்று காண்கை யாகும். இதற்குவாதிக ணிமித்தகத்தாவுக்குக்காட்மிலககண மாதலானீசொன்னதடாது. சுஷூர்த்தாநுமானம் பரார்த்தாது

மானமெனும்பிரண்டிற் பராத்தாதுமானத்திலேதுவாக்கிய வந்து வயவெதினோகிக்கு பக்து ஸபக்து விபக்துத்தாலறிதல் வேணமென்றும் உலகங்களை பக்து ஸபக்துங்களாலறிவிக்கக்கூடாது. ஸபக்துததுக்குப் பிறிதுகாட்டல் துச்சமானவலகங்களிலை அதனாற் கூடாது. அன்றியும் பாதிதமும் சற்பிரதிபக்துமுகொண்டிலை, அதனாலும் பொருள்விளங்காது. ஆதலாலுனக்குச் சாத்திரப்பிரமானமுண்டென்றறியப்போகாது, பிரத்தியக்ஷாதுமானத்தாலறியப்படாதபொருள்களைச் சாத்திரமுகொண்டறியவேணும். அநதச்சாத்திரம வேதாகமமென்றறிவாயாக. என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

எப்பொருளுமரித்தமெனவியம்பிடுவெயரித்த மில்லதற்கோவுள்ளதற்கோவுளதிலதானதற்கோ, செப்பிடினில்லதற்கிலலதென்றுமில்லை சென்றடைவதுள்ளதற்கேலுள்ளதென்றுமுண்டா, மப்படிதானுளதிலதாமப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலதுமுள்ளதாகா, விப்பொருளுக்கரித்தமில்லையென்றென்றைககாட்டா யெனிறறேன்றுமபொருணின்றிங்கிறுதியாமே. (க௩)

(இ-ள்.) எப்பொருளுமரித்தமென வியம்பிடுவெ. எ-து. எல்லாப்பொருளுரித்தமில்லையரித்தமென்று புத்தா நீசொல்லாநிற்பை;—அரித்தமில்லதற்கோ வுள்ளதற்கோ வுளதிலதானதற்கோ. எ-து. நீகூறியவரித்த மில்லாதபொருளுக்கோவுள்ளபொருளுக்கோவுளதிலதானபொருளுக்கோ,— செப்பிடினில்லதற்கிலலதென்றுமில்லைசென்றடைவதுள்ளதற்கே லுள்ளதென்றுமுண்டா மப்படிதானுளதிலதாமப்பொருளுக்கென்னி லுளதிலதாகாதிலதுமுள்ளதாகா. எ-து. அரித்தமில்லாததற்கென்று நீ கூறி

ன் இல்லாததென்று மில்லையாம், ஆகையாலில்லாததற்கு ணடாவ
தில்லை. உள்ளதற்கென்று கூறின் உள்ளதில்லையாகா தென்று மு
ணடாகவேண்டும். உள்ளதிலதாமபொருட்கென்று கூறி னதுவுமு
ளதிலதா கையாலுள்ளதில்லையாகா வில்லாதது ணடாகாது. அத்
றணியை யறிததியமன்று, — இப்பொருட்க கரிததமில்லையென்றோ
ன்றைக்காட்டாயெனில். எ-து. தோன்றும்பொருள்களி னிப்
பொருணித்தமல்லாத தரித்தமென்றோன்றைக்காட்டாயென்று கூ
றின், — தோன்றும்பொருணின் நிகிறுதியாமே. எ-து. தோன்
றும்பொருள்களாகிய ஊலவுடல் தோன்றின்று கெடுதலையுடை
த்தாம். எ-று. ஆதலாற்கு கருமவுடலுக் கரித்தமில்லையென்பது
கருத்து. அன்றியுந் தோன்றியிருதாலதேகமும் வன்னபேதமு
மொருக்காலமிடையறும்ற் றென்று தொட்டு வருதலாலதுவுந்
தியமென னுங் கருத்தாகக் கொள்ளினுமமையும். (கங்.)

“இல்லாதன பிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்மயக்கம்; நல்லாகம
வறிஞாக்கில்லை நாட்டியதத்துவங், ளெல்லா மியம் புமுறையே பி
றக்குமிறக்குமுத்த, ரல்லாவணுக்கட்கதுபவகாரியமாகிநின்றே.”
என்னுந் திருவாக்கினுள்ளுமறிக. ஸர்வம் க்ஷணிகம் ஸுகிருதுவா
ககு என்று சொல்லுவை, பூவக்ஷணவத்தியாகிய யான் கையறக்
கேடேன் வபரக்ஷணவத்தியாகிய யா னவனிலந்தியனென்றாய்,
இவ்வாறு முன்பு ணடாகிய முழுக்கேட்டினையும் பின்பு ணடாகிய
தனதநியத்துவமுஞ்சொல்லுகின்ற பூவக்ஷணவத்தியையறியு
மாறென் விசாரியாய், பூர்வம் க்ஷணங்கெட்டு தக்க்ஷணந்தோற்று
கிறது சததோ அசத்தோ சதசத்தோ. சத்தெனில் க்ஷணபங்கமில்
லையாம், அசத்தெனிற்காணும்பொருளில்லாதாம், சத்துமசத்துமா
யிருக்கும்பொருளுக்கென்னில் அநேகார்தபக்ஷபிராந்தனாவை,
ஆதலானீயெப்பொருளுக்கறித்தியஞ்சொன்னாய். எல்லாங்கண

த்திலேதோன்றியழியுமென்பையாகின் முடிவிற்கணத்திலேகெ
மொகி வந்தியோங்கியம் புரிசிததுப்பிறகருமோ பரிசிபாதுபிறக்
ருமோ பரிசிபாதுபிறக்கிறச்சம்பந்தமின்மையாம் இடையறவி
ண்ணிதாம்பரிசித்துப்பிறக்கினாசம்பிறவாதுநின்று தத்க்ஷணத்தி
ற்சம்பவித்தலால் அத்தியந்தநாசம்பிறந்ததில்லையாம். அத்துவி
தஞானருமாகியவான்மசித்தியுமாம் க்ஷணநம்சத்ததிஷ்டநதி
யென்னுமுள்வசநம் வியததமாமெனக்கொள்க எனறார்ஞானப்
பிரகாசா

அங்குரம்வித்தினகேட்டிறறேனறுமதுபோல வ
னைத்துருவுங்கெட்டுவழியாகுமென்னரி, னாகவற்றுக்கா
கக்கேட ஹைநாயெல்லா மரித்தமெனுமுனாமறந்தாய
ருகனுமானாயநீ, யிங்குமுனையிலைமரமாயெழுந்தீண்டிச்
செல்லாதிறந்தேயெழுந்தபடி நில்லாதென்னின், மங்கி
யிடாதேபாலதருணவிருத்தையாய வரும்வடிவுதிரிந்து
நின்றுமாயுங்காணே. (கசு)

(இ-ள்.) அங்குரம்வித்தின்கேட்டிறறேன்றுமதுபோல வ
னைத்துருவுங்கெட்டு வழியாகுமென்னில், எ-து. முனையானது
வித்தைக்கெடத்தோன்றுமதுபோல வெல்லாருபங்களுங்கெட்
டப்பிரிப்பவ்வழியே தோன்றுமென்று புத்தநீகூறின்,—அங்கவ
றறுக்காக்கக் கேடஹைந்தாயெல்லா மரித்தமெனுமுனாமறந்தா
யருகனுமானாயநீ. எ-து. (இதனை எல்லாமரித்தமெனு முனாம
றந்தாயங்கவற்றுக் காக்கக்கேடஹைநா யருகனுமானாயென்று
மாறுக.) எல்லாமரித்தமெனுஞ்சொல்லைமறந தருக்கட்காகக்க
கேடுகூறினாய். அதனுலீயும் க்ஷமணன்மவழியிலேயாயினாய்.
அறநன்று,—இங்குமுனையிலைமரமாயெழுந்தீண்டிச் செல்லாதிற

ந்ததே யெழுந்தபடிநில்லாதென்னின். எ-து. இவ்விடத் தம்மு
ளை யிலையுமரமுமாய்வளாந்து செலலாதவளர்ச்சியைக் கைவிடு
வானேன். ஆதலாலெழுந்தபடி நில்லாதென்று நீ கூறின,—
மங்கியிடாதே பாலதருணவிருததையாய் வருமவடிவுதிரிந்துநி
ன்று மாயுங்கானே. எ-து. தோன்றினவடிவவுருவங்கெடாமனி
ன்று பாலதருண விருததவவத்தையைப்பொருந்தி யவ்வவத
தைதோறும்பேதப்பட்டுப் பின்புதூலவுடல்கெட்டுப்போம்.எ-று
எனவே தூலவுடல்கெட்டுச் சூககுமவுடனிற்ருமென்பதுகருத்து.

எப்பொருளுமறித்தமெனுஞ்செய்யுளு மிசசெய்யுளு மறித்தி
யமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. கூதமனாருதல அஸ்திராஸ்தி
வாதஞ்சொல்லலால். (கச)

செம்படப்புததொன்றுந் திரிபிடகசாதிரச்சாககியருஞ்சா
சவர்க்கருமனறே நாத்தியாக்குநாதராவாளன்றும், ஊதியத்துக்
குப்புக்குமுதலிழந்தாயென்று மவாகன்சாத்திரத்திலேயுண்ணப்
படிகுகவு மிலச்செகெட்டங்கேறலைமதித்து விழுந்தாய்காள் அ
ப்படியாகிலுனக்கொக்குஞ்சாவாகனாகவமையாதோவென்றுச்
சரியப்பட்ட தெனக்கொள்க. நீல கேசியிலுண்ணையவன் பரிசுதி
கரும்வசநங்கேட்டறியாயோ வெனநிந்தித்தெனக்கொள்க. எ
ன்று விசேஷித்துரைத்தனர் ஞானப்பிரகாசர். (கசு) வரைபா
லன் (கஉ) வரைதருணன் (அ௦) யௌவனன் அதற்குமேம்
பட்டவன் விருத்தன்.

உடல்பூதமெனினொன்றுகொன்றுபகையொன்று
வுதிரசககிலமென்னின்மரததினுளுககல்லி, னிடமா
ததவளையுருவந்தவாறியமபா யிருவினைகாணெனின்வ்
னைகளிரண்டுருவாயநிற்கும், திடமாகவன்னமுருவென்

ஹண்ணவண்ணச்சென ஹவளருங்காயந்தேயுமுணர்வெ
னனின், மடவோனேயருவுணர்விங்கசேதனமாயுருவா
ய வளராதுவருமில்லாதெனினமலாவானவருமே. (கரு)

(இ - ள்.) உடல்பூதமெனி னென்றுகொன்றுபகை யொ
ன்ற. எ-து. புத்த நியுருக்கள்பூதரூபமெனறுகூறின் பூதங்களொ
ன்றோடொன்று பரையாதலா லவைதம்மிறகூடி யுருவாகா
து,—உதிரசுககிலமென்னின்மரத்தினுளுக கல்லினிடமாகத்தவ
னையுருவாதவாறியம்பாய்- எ-து. சுக்கிலசுரோணிதங்கள்கூடி. யு
ருவாமென்றுகூறின், மரமிடமாகத்தோன்றுமுளுவுங் கல்லி
னிடமாகத்தோன்றுந் தவனையு முருப்பெற்றதற்குச் சுக்கிலசு
ரோணிதங்கள் கூடிவந்தவாறுசொல்லாய்,— இருவ்ணைகாணெ
னின் விணைகளிரண்டுருவாய்நிற்கும். எ-து. புண்ணியபாவங்க
டாமே யுருவாமென்றுகூறிந் புண்ணியமும்பாவமு மிரண்டுந்
தம்மிறகூடி யோருருவத்திரண்டதாக வேணும். அதுகூடா
து.—திடமாகவன்னமுருவெனி னுண்ணவண்ணச் சென்றுவள
ருங்காயந்தேயும். எ-து நிச்சயமாகவே யன்னசாரமேயுருவா
மென்றுகூறிந் போஜுத்தால்வளருங்காயம் விருத்தாவத்தையி
ல்வளராது தேய்தல்காணும். அதனாலன்னசாரமுமன்று,—உண
ாவென்னின்மடவோனே யருவுணர்விங்கசேதனமா யுருவாய்
வளராது. எ-து. உணர்வுதானையுருவமெடுத்துக்கொண்ட தென்
றுகூறின் அறியாதவனையருவமாயிருக்குமறிவு அசேதனமாயி
ருக்குமுருவமா யிவ்விடத்து வளராது,— வருமில்லாதெனின்ம
லாவான்வருமே. எ-து. இல்லாததொன்றுருவமாய்வருமென்று
கூறின் இல்லையாயதில்லையேயாம். ஆகையானீகூறிய விதுமயக்
கமாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பூதங்கள் சுக்கிலசுரோணிதங்கள் கன்ம மன்
னமய முணர்வென விவைதனித்தனியே புட்லெடுக்குமெனப

தனை மறுதலித்தறிந்ந. மலர்வான்வருமெயென்று பாடமாக
லால ஆகாயத்தேடிப்பம்வரவேணமிமென்க. புண்ணியமும்பா
வமுமாளுகையா லிரண்டுசுடியோருருவராதென்றார். (கடு)

பூதங்களொன்றுக்கொன்று பகையாவது நீர் குளிராததுநெரு
பபைக்கெடுக்கும், நெருப்புசுட்டித்தண்ணீரைக்கெடுக்கும், மணவ
விதாயநிறைது காற்றினைச்சலிக்கவொட்டாது, வாயுவானது ம
ண்ணைப்பறக்கடிக்கும் ஆதலாலொன்றுக்கொன்று விரோதங்கூ
டி நிலலாதாகையா லுன பகைமாகாதென்றறிவாயாக. பூதமுஞ்
சுக்கிலசரோணிதமுமிருவீனையும்ன்னமுஞ் சரீரமல்லவென்றது
பஞ்சபூதபரிணாமமுஞ் சுக்கிலசரோணிதமுமிருவீனையேதுவாக
யு மன்னசாரமுமிவையித்தனையும் சகாவாகக்கொண்டு சூக்ஷ்மரு
பங்காரணமாகத் தூலசரீரமுண்டாயினதென்க கொள்க. இவ
வாசிரியர் “தூலமாமுருவினுக்குச்சுக்குமுதல்” என்றதனாலும
றிக. உணர்வுசரீரமல்லவென்றது இங்ஙனஞ்சொன்னவேதக்
களினாலேயுணர்வுகூட யுணர்வுக்குவேறாகச் சரீரமுண்டானத
ல்ல துணாவே சரீரமல்லவென்றதெனக்கொள்க. இல்லாதது
ண்டாகாதென்றது, “இல்லாதனபிறந்துள்ளன மாயுமென்றிம்ம
யகம நல்லாகமவறிஞாககில்லை” என்னுந்திருவாககினாலு மில்
லாததுண்டாகாதெனக்கொள்க, “மாயையினுள்ளவஞ்சம்வருவ
துபோவதாசூரியதிங்கில்லையென்னி னிகழந்திடுமுயலிற்கோடு”
“உள்ளதேதோன்றுமுபாதானத்தாடைதா னுள்ளதோமண்ணிலு
ளையோரது.” என்னும்திருவாக்குகளுள்ளுங்கண்டிகொள்க. இ
ல்லாததுவருமென்பதற்கவன்வசநம். “தோன்றுவதுளதாகிற் று
ல்கண்ணிக்குளதாகும்” உள்ளது கெடுமென்பதற்குவசநம்தீவா
யுவிட்கெடும். அன்றியும் மரத்தினுளுவங்கல்லிற்றவனாயு மில்லா
தது தோன்றுமென்பதற்குவமைமெய்ள்ளில ஐநகங்கணிப்பீஜ

ஈஜமெனவிரண்டாம். அவை நிர்ப்பீஜஜநங்களாம். அதுதானி
ல்லாததேயன்றோவெனில் அன்று. அவைபிரமசிருஷ்டி. விதியெ
னக்கொள்க. பிரமசிருஷ்டியில்லாதது தோற்றுவிக்குமோ, தோ
ற்றுவிக்குமெனில் ஆகாசத்திற் பிரபஞ்சஞ் தோற்றுமென்பதற்
கொக்குமெனக்கொள்க. இதுஞானப்பிரகாசா கூறியது.

என்றுமிலாதொன்றின்றாய்வருமுருவம்வித்தினெ
ழுமரம்போலெனின்விததினுண்டாய்நின்றெழுங்காணி
ன்றதேல்வித்தின்மரங்கண்ட தில்லையென்னினெற்கழு
காய்நீளாதுநெல்லாயேநீளு, மொன்றிலொன்றங்கிலா
மையினுலுதியாகாரணம்பெற்றுதிப்பதுகாரியமதுவுமு
ள்ளதாகு, மன்றமதிக்கலைபோலக்கந்தமைந்துமருவியு
ளதெனுமுனாயுமந்தனையோவின்மே. (௧௬)

(இ-ள்.) எனறுமிலாதொன்றின்றாய் வருமுருவம்வித்தி
னெழுமரம்போலெனின், எ-து. யான்கூறிய மயக்கமன்று எ
ன்றுமில்லாததொன்றுண்டாய்வரும். அஃதெவ்வென்னின்வி
த்தினிடத்திலே மரந்தோன்றுமாபோலவென்று புத்தநீகூறி
ன்,—வித்தினுண்டாய் நின்றெழுங்காண. எ-து. அம்மரம்வித்தி
னிடத்திலேயுண்டாய் நின்றெழுதலன்றி யில்லையாய்நின்றெ
ழுதுகாண,—நின்றதேல்வித்தின் மரங்கண்டதில்லையென்னி
னெற்கழுகாய்நீளாது நெல்லாயேநீளும். எ-து. அப்படிவித்தி
லே மரமுண்டாமாயின் வித்தினிடத்திலே காணவேண்டும். வி
த்தினிடத்தின் மரங்கண்டதில்லையென்றுகூறின் நெல்விததுக்
கழுகாய்வளராது நெல்லேயாபித்தனை,—ஒன்றிலொன் நங்கி
லாமையினுலுதியா. எ - து. ஒருமரத்திலொருமரமுண்டாகா
தாகையா வில்லாததுண்டாகாது,—காரணம்பெற்றுதிப்பது கா

ரியமதுவுமுள்ளதாகும். எ-து விததுக்காரணமாக மரங்காரியப் பதிதலுள்ளதாம்,—மன்றமதிகக்கலைபோலக கந்தமைந்துமருவியு ளதெனுமுடையு மறநதையோவின்றே. எ-து, கிச்சயமாகமதியு பக்கலையும்போலக கந்தவகளைந்தும்பொருநதியுருவுண்டா மென் னுஞ்சொலலு மின்றுமறநதாயோ. எ-து, மதியுங்கலையுமென்ற வுமமைதொககது. அதுகாரணத்திலேகாரியந்தோன்றுமென்றறி வ்ததுது. உடியாதஎன்றதிறுகெட்டது.

இச்செய்யுளிலுள்ள துறடாமெனபதனை மறுத்துக்கூ
றிற்று (கசு)

அப்படியேனசொல்லுகிறீர் கன்னியயிறநில்லாதஞல் பி
ற்பாமிண்டாகக்கண்டோமே ஆதலாலில்லாததுண்டாமென்னி
ல, பூமியினகண் விதையிவதறகுமுன் முனை தளி ரிலை மலர் பி
ஞ்சு காய பழ மரமுதலியவைகண்டிலம். பக்குவத்தில் வித்திட்
டவாறே முனைமுதலியவை தோன்றுமாறுபோல காப்பமில்லா
த்தல்ல. அதற்குகாப்பமுண்டாகக் காரணங்களுண்டாயே யுண
டாமென்றறிக, உவாநிலத்திலிட்டவிதையானது முளைத்துப்பிர
பலமாகாது, மலடிவயிறநில்காப்பமுண்டாகாது மண்ணிற்பட
முண்டாகாது, முயலின்கட் கோடுண்டாகாதாதலாலேயுஞ் சித
தானதிலுள்ளகாரணத்தி லுள்ளகாரியமேயுண்டாகாநிற்குமல்லதி
ல்லாததொருக்காலுமுண்டாகாதெனக்கொள்க, இது ஞானப்பிர
காசா கூறியவிசேஷம். அனறியும்இல்லாததுண்டாகுமென்பது
அசதகாரியவாதம். மதிககலைபோலென்றது மதிக்குக்கலைகள்கூ
டி வியமபமானதும் அத்தாற்பிரகாசிததுத்தோனறுதல்போலப் ப
ஞ்சகநதங்களுங்கூடியுருவுண்டாமென்கை என்றார்

உருவமெலாம்பூதவுபாதாயசுததாட் டகவுருவமெ
ன்னின்புலவத்துக்கு, மருவுமனேலாடுகோமணகந்தமி

தம் வன்னமிலைவன்னிக்குவளிநீர்மண்வாசந், தருமிரத
மிலைநீர்க்குத்தழல்கானமண்கந்தநதானிலலைதலத்தினு
க்குச்சலமனல்கால்கூடி, வருவதிலையிந்திரியவிடயமான
மாபூதங்களும்றியாய்மதிகெட்டாயே. (க௭)

(இ-ள்.) உருவமெலாம்பூத வுபாதாயசுத்தாட்டகவருவமெ
ன்னினீ. எ-து. புத்த நீயுருவமெல்லாம்பூதவுருநான்கு முபாதா
னவுருநான்குமாகிய வெட்டுங்கூடியே வருமென்றுகூறின, —
உலவத்துக்கு மருமனலோடு நீாமண்கந்தமிரதம்வன்னமிலை.
எ-து. அவையெட்டிமொன்றோடொன்றுகூடாது. அஃதெவந
னமெனனிற் காற்றுக்குத்தன்குணமாகியசலித்தலொழிந் தன
லுநீருமண்ணுமிவையிற்றின்குணமாகிய வருவமிரதங்கந்தக
ளாகிய விவையுங்கூடுவதில்லையாம், —வன்னிக்குவளிநீர் மண
வாசந்தருமிரதமிலை. எ-து. அக்கிரிகுத்தன்குணமாகிய வரு
வமொழிந்து வாயுவுநீருமண்ணுமிவையிற்றின்குணமாகிய பரிச
ரசகந்தங்கள் கூடுவதில்லையாம், — நீர்க்குத்தழல்கானமண்கந்தந
தானிலலை. எ-து. அப்புக்குத்தன்குணமாகிய விரதமொழிந்து
அக்கிரியும்வாயுவும் பிருதிவியுமிவையிற்றின் குணமாகிய ரூபச
லங்கந்தமென்னு மிவைகூடுவதில்லையாம். —தலத்தினுகஞ்சல
மனல்கால் கூடிவருவதிலை. எ-து. பூமிசுருத்தன் குணமாகிய
கந்தமொழிந்து ஜலமும்க்கிரியும்வாயுமிவையிற்றின்குணமாகி
யவிரதமுருவமுஞ் சலித்தலுமெனனுமிவையுங் கூடுவதில்லை
யாம். ஆகையாலிவையெட்டுங்கூடியுருவாகாது, —இந்திரியவிட்
பமான மாபூதங்களும்றியாய் மதிகெட்டாயே. எ-து. அந்தம
காபூதமும் குணமும் மிந்திரியவிடயங்களைப்பதுமறியாய் புத்தி
யிலலாதாய். எ-து.

இச்செய்யுள் பூதவுருநாலுமுபாதாயவுருநாலுங்கூடித் தூல
வுட்டுவெடுக்குமென்றதனை மறுத்துக்கூறிற்று. நீருக்குப்பரிசம்

லையென்பது நெருப்புக்கேபரிசுமென்று நீசொன்னதூலிலேக
ணிக்கொள்க. கூடிவருவது அடைநிலைத்தீபகம். (கஎ)

மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றிற்போல ம
றைந்தெட்டுஞ்சூக்குமமாய் மருவுமெனின், நிருததும
வன்மருந்தெண்ணெய்சோததாற்போலச் சேர்ப்பவன
வேறுண்டெல்லாவுருவுமெட்டிம், பொருத்தியதேலொ
ருதன்மையாம்பொருள்களொன்றின்குணமொன்றிற் பு
காததைகைபொருளறியாய்பூத, வருப்பொருள்வேறுபா
தாயப்பொருள்வேறுகாட்டாயுபாதாயமபூதகுணங்குண
குணியாமூலகே. (கஅ)

(இ-ள்.) மருத்தெண்ணெய்தனின் மருந்துநின்றிற்போல
மறைந்தெட்டுஞ்சூக்குமமாய் மருவுமென்னின். எ-து. மருத்தெ
ண்ணெயின் மருந்துதோன்றும்பு கரந்துநின்று நன்மையைத்த
ருமாபோல பூதவுருவுமுபாதாயவுருவுமாகிய வெண்வகையுந்தூ
லவகெட்டுச்சூக்குமவுருப்பெற்றுநிற்குமென்று புத்தநீகூறின, —
நிருத்தமவன்மருந்தெண்ணெய் சோத்தாற்போலச் சேர்ப்பவ
னவேறுண்டு. எ - து. அவ்வியாதியைத்தாக்குமருத்துவ னவ்
வெண்ணெயையு மருந்தையுஞ்சோத்தாற்போலப் பூதவுருவை
யுமுபாதாயவுருவையுங்கூட்டி யுண்டாக்குவானொரு கர்த்தா
வேண்டும், — எல்லாவுருவுமெட்டிம் பொருத்தியதேலொருதன்
மையாம்பொருள்கள். எ-து. எல்லாவுருவத்தையுமிவ்வெட்டுமே
யுண்டாக்குகின்றனவென்றுகூறி னப்பொருள்களெல்லா மொ
ருதன்மைப்படவேண்டும், — ஒன்றின்குணமொன்றிற் புகா
ததைகைபொருளறியாய். எ-து. அவ்வுருக்களின்குண மொன்
றின்குணமொன்றிற்கூடாதாகையாற் சொல்லுகைக்குப்பொரு

ளறியாய்,—பூதவுருப்பொருள்வேறுபாதாயப்பொருள் வேறு காட்டா யுபாதாயம்பூதகுணங் குணகுணியாமுலகே. எ-து. ஈன்றிப்பூதவுருப்பொருளையு முபாதாயவுருப்பொருளையும் வேறு காட்டவல்லையாயிற் காட்டாய், உபாதாயமாவது பூதகுணமாம். அந்தக்குணத்தையடையது பிரபஞ்சமாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பூதவுருவு முபாதாயவுருவுமாகியவெட்டுந் தம பிறகூடிசு குக்குமமாகநின்று பின்புதூலவுடலெடுக்குமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (கஅ)

நீ குணியில்லை குணமேயுள்ளதென்பையாதலா லுனககுப்பதார்த்தசொருபந்தெரியாதுகான். என்னேமதியில்லாதவனே குணமுண்டாகித் குணியில்லையாமோ “குறைவிலலாக்குணத்தா னைக கூறுதற்கு மேற்கொண்டான்.” எ-ம். குணமுங்குணியுமாகக்கூறுகின்றாயன்றோ. குணியையொழியக குணமானது தனியேசம்பவிகுமோ. சம்பவிக்குமென்பையானால், “நிலமவலிது நீதுவருந் தீத்தேறுங்காற்றுவவும்” எனவேண்டாவாம். நிலமென்பதோர்பொருளாகவும் வன்மையென்ப ததன்குணமாகவும் நீசொல்லியதென்னை இத்தனைவுபுத்தங்களுமமையொழியசொல்லுவாரில்லை. குணிகுணமென்னு மவ்விருவிதமாகச்சொல்லும்பொருள் ஒன்றென்னில், நீசொல்லிய பஞ்சகந்தமும் நித்தியமுமநித்தியமும் பிரித்துப்பெறப்படாமையி னென்றாகாது, குணமுங்குணியும் பிரித்துப்பெறப்பட்டது. இனிகுணத்திற்குக்குணியொன்றில்லையாகிற் குணநிராதாரமாய் நில்லாது. இனி புத்தா தசபார்மித்தையுடையொன்றாய் பார்மித்தையொழியப் புத்தரில்லையாக வேண்டும். குணிகுணங்கட்காதாரமாயுள்ள குற்றமெல்லாம் புத்தனெடு மவன்குணங்களோடுங் கண்டுகொள்க. நிராதாரமாகிப் பெறப்படுவதோர் குணங்காணாமையி னுற்பத்தி

முதலாகிய குணம்பெறப்படாதாயிற் குணத்தினுக் காதாரமர
சியதியாது அதுகுணியென்பதாதலிற் குணியும்பெறப்படுமெ
னபது கணிகொள்க. என்றாஞானப்பிரகாசர்.

அழிந்ததுணர்வையுணர்வுதரு மெனினழிந்ததாககா
தாமுணர்விறபொருள்வினைகளணையாவாகு,மழிந்திடுவ
தாககியெனினமுன்னொருகாலத்தே யறிவிரண்மிகில்லா
தங்கறக்கேடின்றி, யழிந்ததுணர்வையுணர்வுதருமெனினி
ததாநித்தமடையு முணர்வுககரித்தமாயேசெல்லா, தழி
ந்தெருவையாக்குவதுபோலாககுமென்னி னும்பொருள்
வேறழிந்துசத்திகிடநதாக்குமவையே. (கசு)

(இ-ள்.) அழிந்துணர்வையுணர்வுதருமெனின். எ-து தோ
ன்றியவறிவுகெட்டுப் பின்னோ ரறிவையுண்டாககுமென்று புத்
தகீகூறின்,—அழிந்ததாககாதா முணர்விற்பொருள்வினைகளண
யாவாகும். எ-து. கெட்டவறிவு மற்றோரறிவையுண்டாககுமாட்
டாது, அன்றியுமாகிறவறிவு முன்னறிவுகெடுதலாற் கெட்டவ
றிவு மறியும்பொருளையுஞ் செய்யும்வினையையு மறிந்துஞ்செய்
யமாட்டாது— அழிந்திடுவதாககியெனின் முன்னொருகாலத்
தே யறிவிரண்மிகில்லாது. எ-து. முன்னையறிவு பின்னையறிவை
யுண்டாக்கிக் கெடுமென்றுகூறி னொருகாலத்தே யிரண்டறிவு
தோன்றிகில்லாது,—அங்கறக்கேடின்றி யழிந்ததுணர்வையுண
ர்வுதருமெனி னித்தாநித்தமடையுமுணர்வுக கரித்தமாயேசெல்
லாது. எ-து. அவ்விடத்துமுன்பிலறிவு முற்றக்கெடாது சிறிதுநி
ன்றுமேலோரறிவையுண்டாககிப் பின்னிற்றந்திடுமென்று நீகூ
றின், உணர்வுககுச்சுப்பாவ நித்தாநித்தமாதலா லுணர்வறித்த
மெனறுகூறியது பொருந்தாதாம,— அழிந்தெருவையாக்குவது

போலாக்குமென்னி னும்பொருள்வேறழிந்து சத்திகிடந்தாக்கு மவையே. எ-து. பயிருக்கிடுமெருவைக்கோலுந் தாங்கெட்டுப் ப யிருக்கு நன்மைகொடுப்பதுபோல முன்னையறிவுகெட்டுப் பின் னையறிவையு முண்டாககுமென்றுகூறின், அவ்வெருவும்வைக கோலுந் தூலங்கெட்டுச் சூகசுமமாகியவீரியங்கிடந்து பயிராகு நன்மைகொடுக்குமதுபோல வுன்னறிவுசேரக்கெடா தென்ன வேண்மொகையால், நீ கூறியவதற்கு நித்தியமில்லையென்னவே ண்டா. எ-று.

இச்செய்யுளறிவநித்தமென்பதனை யறித்தமல்லவெனமறுதது க்கூறிற்று. ஆம்பொருள்வேறென்றதனால் ஒருவாலன்மைபெ றும் பயிவேறானாற்போல அறிவாலாம்பொருளும்வேறென்க.

இனி விஷயசந்தியாசத்துணர்வுபிறக்கவேண்டும், பிறவா தொழிந்த திச்சையில்லாமையென லிச்சைபிரததியேக முள தென்னி லெல்லாவுணர்வுமெப்பொழுதும் பிறக்கவேண்டும். இச்சையிடமாக வறிவுபிறக்குமென்று நீசொல்லியது ஞானத் துககாதாரமாகியசிவனை யிச்சையென்று பெயரிட்டுவழங்கினா ட்போலும். இச்சைதானும் கூணைசத்தியாதலிற் பிறந்தகணத் தேகெடுதல்ல துணர்வைப்பிறப்பிக்கச் சத்தமிருக்காது. என் னைகறக்கின்றபால் கறக்கக்கறக்கப் பாண்டத்திற் சுவறுமாகி ல் அந்தப்பால் தயிர்மொன்பனசம்பவிக்குமோதான். அன்றியு ம்ஆறுவிஞ்ஞானங்களு மொருவிஞ்ஞானசந்தான நிகழ்கின்ற காலத்தொழிந் தைத்து விஞ்ஞானசந்தானங்களுமுளவா யைந் துநிகழா தொழிந்ததென்னவில்லையாகக் கெட்டுநிகழாதிருந்த னவே புள்ளவாய் நிகழாதிருந்தனவோவென்னி லவற்றுண் மை யறிந்தவாறெமக்குச் சொல்வாயாக. நிகழ்கின்றவிஞ்ஞா னசந்தான மதுபவபரார்ஜிதமானாற்போல வவையுந்தோன்ற

வேண்மென்றோ? நகரணநனவிஷயமென்பதனால் விஷயங்காரணமாவதன்றே ஞானமபிறப்பது. விஷயமில்லாதவழி ஞானம்பிறக்கு மாறுண்டோ? இனிநிகழ்கின்ற சந்தானமொழிந்த தொழிந்தவைந்து விஞ்ஞானமுகெட்டதென்னிற் பின் புவிஷயம்பெற்றாலும் பிறவாதொழிதல்வேண்டும். பிறக்கிறகந்தமறக்கெட்ட புத்தனும் பிறக்கவேண்டி. இனிச்சத்திமாத்திரங்கிடந்ததென்னில் அவைதாழ்ந்துகிடத்தற் கொருவாதாரமுளதாகவேண்டும். நீயானமாவிலையென்கையா லுனசுகுத் தெரியாது. திருஷ்டியைப்பிரிந்தாற் நினைங்காணப் பாடாதவாறு போலெனக்கொள்க. என்றார்ஞானப்பிரகாசர்.

கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்று கிளக்குநீர் சந்தானநித்தமாகு, மோடுநீர்போலழிந்தாமுணர்வொழுக்கமென்னி னொழுநீரிட்டதெல்லாமுடன்கழிதல்போலத், தேடிபொருள்சீலம்பாவனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் செனறவுணர்வோடேகுநின்றுணர்வினையா, நீடுநீர்முன் னொழுகிக்கொடாதுநிறைந்தோடுநிகமுணர்வுங்கேடின்றி நிறைந்துசெலுங்காணே. (உ௦)

(இ-ள்.) கேடிலாச்சந்தானத்தேபலிக்குமென்று கிளக்குநீர் சந்தானநித்தமாகும். எ-து. உணர்வுகொடாத தொடர்ச்சியாலே யுணர்வுதோன்றுமென்று புத்தநீகூறி னந்தத்தொடர்ச்சிதானித்தமாகவேண்டும்.—ஒடுநீர்போலழிந்தாமுணர்வொழுக்கமென்னி ன. எ-து. ஆற்றின்கணோடுநீர் முன்சென்றதுவற்றப் பின்சென்றதவ் வெல்லையினிந்துபோமாபோல முன்னையறிவுகெட்ப் பின்னையுண்டாகியவறிவு மிக்கவறிவாமென்று நீகூறின,— ஒழுநீரிட்டதெல்லாமுடன்கழிதல்போலத் தேடிபொருள்சீலம்பா

வனைகுறிவிஞ்ஞானஞ் சென்றவுணர்வோடேகு நீன்றுணர்வினையா. எ-து. ஓடுகின்றநீரின்ன ணுண்டானவையெல்லா மநீரோடுகூடக்கழிந்துபோகப் பின்னர்ச்செல்லுநீ ரதனைகூட மாட்டாதுபோல, முந்தையறிவாற்றேமும்பொருள்கள் சீலம பா வனை குறி விஞ்ஞான மிவையெல்லா முன்னையறிவோடுகெடு மாகையாற் பின்னையுண்டாமறிவிற கூடமாட்டாது,— நீநீரா முன்னொழுகிக்கொடாது நிறைந்தோடுகிழ்நனாவது கேடினற நிறைந்தசெலுவகானே. எ - து. விடாமலோடுகிற் முன்னொழுகிய தன்மைகொடா மனிறைந்தோடியவாறுபோல வறிவிடையறாமற்றோன்றுமென்று நீகூறின் அப்படியுண்டாமறி வறித்தியமன்று ; நித்தமாய்நிறைவுபெற்றுச் செல்லவேண்டும். எ-று.

இச்செய்யுளுமரித்தமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உ0)

தீபாச்சிரசம் ஓடுநீருந்திட்டாநதமிட்டா யதுவுமேறகோ ளாகிய தானத்தையுந்தவாகனையுங் கொண்டோடிப் போமாதலா லுனக்கவைபலமாகா வெனச்சொள்க. சந்தானமுங்கண்டு தோறுங் கெடுமாகிற் கணந்தோறுமுத்தியாகும். இனிபாகிரிப பூவும் பூத்தோடுமுதலானவையும் நசிக்கவும் நாற்றங்கொடாது பூவினின்று மொட்டினு மொட்டினின்று மீரினும்வந்தவாறு போலப் பூர்வசித்தத்தள்ள ஓர்வாதனைகொடா துத்தரசித்தத்துக்கு வருமென்பது நின்கருத்துக்குமொத்ததாயி னோருடம்புந சிவ்வோருடம்பில்வருவ தொருசெவனுக்குத் திட்டாந்தம யாதா வதறிநிலைகாண் எனக்கொள்க. அன்றியும் பூர்வசித்தத்தினின்று முத்தரசித்தத்திற் சென்றதியாதெனி லதுசக்தியெனப் தொன்றென்னில், சத்தியாவது பஞ்சகந்தபிண்டததுடனொன்றோவேறோவென்னில் ஐந்துகந்தமுமன்றி யாராவதுமொன்றுண்டாகவேண்டும், சத்தியாவது பஞ்சகந்தமயபிண்டந்தா

னையென்றிற் பூர்வபிண்டத்தினின்ற சக்திகெடாதே யத்தர
பிண்டத்தே வந்ததாகிற் கணபங்கமென்பதில்லையாம். ஆதலாற்ச
ந்தானத்தே கேடென்பதொழிவாயாக. அன்றியும் நினக்குமோ
கூழாவது ஞானவிநாசமன்றேயாதலா னின்கர்மாநுஷ்டான
ஞானத்துக்குப் பகையாமனறே. பகையாதலா னின்கர்மாநுஷ்
டானம் வளரவளர ஞானந்தேய்ந்து சூர்நியமாகவேண்டும்
ஆதலாற் புத்தத்தத்துவம்பெற்றவழி யத்தியந்தமற்பஞானியாக
வேண்டும். ஆதலாலிவ னநாவஸ்தனா மிவையுங்கண்டுகொள்க.
தீபாசசிரசுப்போலக் கெடக்கெடச் சந்தானம்வாதிகக்குமென்
றாய். அதற்குத்திரியினிற்கின்ற வகநிதியாதாரமாற்றபோல
வுன்னானககேட்கிக் கான்மா வாதாரமாகவேண்டிமென் றறி
ந்துகொள்வாயாக. என்றாளுனப்பிரகாசா.

சந்தானங்காரணமோகாரியமோவிரண்டின் றன
மையதோகாரணமுங்காரியமும்நித்தம, வந்தாருஞ்சந்
தானத்தொடர்ச்சியெனினதற்கும்வரும நித்தந்தோற்ற
க்கேடடைதலின்மற்றொருனறே, லைந்தானகந்தங்களுண்டு
யநித்தமடைபொருளாமறிவுமறிவடைவுமின்றிச், சிந்தா
முன்பின்னாகிப்பின்முன்னாகித் திரிந்துவருந்திரிவறிந்து
தேராதேதோ. (உக)

(இ-ள்) சந்தானங்காரணமோகாரியமோ விரண்டினறன்
மையதோ. எ-து. நீ தொடர்ச்சியென்றது காரணமாய்நின்ற
தோ, காரியமாய்நின்றதோ, காரணகாரியமாய்நின்றதோ,—கா
ரணமுங்காரியமும்நித்தம.எ-து. காரணமென்னி னென்றுங்கா
ணப்பட்டுவருகையாலநித்தமாம், காரியமென்னி னென்றுங்கா
ரியப்பட்டுவருகையா லதுவுநித்தமாம்,— வந்தாருஞ்சந்தானத்

தொடர்ச்சியெனினி னதற்கும்வரும் நித்தந்தோற்றக்கேடடைத்த
லின. எ-து. காரணகாரியமாகிய தொடர்ச்சி மீளவந்துபொரு
ந்துமென்று நீகூறி னப்படிக்காரணகாரியப்படுதலுமாய்த் தோ
ன்றுதலுங்கெடுதலுமாய்த் தொன்றுதொட்டுவருதலா லதுவும்
நித்தியத்துவமுண்டாம்,—மறறொன்றேலேந்தானகந்தங்களன்றா
ய நித்தமடைபொருளாம். எ-து. மற்றோரறிவென்னில் அப்படி
க்காரணகாரியப்படுதற் கிந்திரியங்களோ டொருபொருளாகாம
லவவறிவு வேறொருபொருளாகலானு! மிந்திரியங்களவ்வறிவுக்
குமூலமலவாகையாலு மவ்வறிவுநித்தியமாக வடையும்பொரு
ளாம். அங்ஙனமாயின்,— அறிவுமறிவடைவுமின்றிச் சிந்தாமு
ன்பின்னாகிப் பின்முன்னாகித்திரிந்து வருந்திரிவறிந்து தேரா
தேதோ. எ-து. ஆன்மாவுமான்மாவா லடையும்பொருளுமாக வ
றிதலின்றி முறையேகெட் டிந்திரியங்களறிவாசவு மறிவதிந்தி
ரியங்களாகவு முறைபிறழ்ந்துவரும், இவையற்றின் நிரிவையறி
ந்துவிசாரியாய், புத்தனே. எ-று.

இச்செய்யுள் அறிவநித்தியமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று.

இனிப்பீஜாங்குரம்போலச் சித்தத்தின்வழி சித்தம்பிறந்து
செல்கின் சித்தவொழுங்கினைச் சங்காரமென்றும் வெந்தவித்துப்
போல் மேற்சித்தம்பிறவாதுபொன்றக்கெடுதனமோகூடமென
றுஞ்சொல்லிணையன்றே, இந்தச்சங்காரமோகூடங்கள் யாதுதா
ளுடையன. சித்தங்களுடையனஎனில், அழகியதன்று. சித்த
ங்கள்பூவகூடணத்துள்ளனவன்றி யுற்பன்னமாய்தக்கூடணத்தே
நசிக்கும் நிலலாதென்றுனக்குச் சங்காரமென்பது சம்பவியா
தாம். இனிபெத்தமானதற்கோமுத்தியுமாதலாலவற்றுக்குமோ
கூடமும் சம்பவியாதாம். நீசந்தானமென்று கொண்டது மோ
கூடபரியந்தமாகா நின்சித்தங்களையன்றே “குருவாகித்தமிமறியீ

றுவிடாவுடையானி லுன்னைவேறோவெனவுரைத்தான்” என்
பது நின்னூரின் சந்தாநங்க ளச்சித்தங்களியலபாகப்பிறப்
பது. இனியட்டகபின்டமாகிய மாதனைவித்தினிற்செவ்வாகக்கூ
ட்டப்பட்டலிதைவழி செம்பூவாகியுங் கார்கூடப்பட்ட விதை
வழிக்கரும்பூவாகியுந் தோன்றியவாறுபோலச் சந்தானத்தேப
லிகுருமென்னின் மாதுளங்காபீஜசந்தானம் புஷ்பிக்குமளவுஞ்
சாவாதொழி, இன்றேலாச்சாரசகாரியந்தோன்றுவது. இனிவி
த்திலூட்டப்பட்ட வாச்சாரசங் கையறநசித்தலில் அங்குரத்தி
ன்கண்ணுங் காணப்படாத பீஜத்துக்குப் புஷ்பத்துக்காரிய
ஞ்செய்ததென்பது, கெட்டுநின்ற தத்துவங்கொண்ட சுகதனை
யுட்போத்தாவாகச்சொல்லல். என்னை அவனபோததாவாயினவா
றென்னை கையறக்கெட்ட வாச்சாரசமும் புண்ணியபாவகர்மங்
களுஞ் சிலநாட்டரித்துக் காரியப்படிற் கையறக்கெட்டவித்
தியா ராகாதிகளும் கையறக்கெட்டசுகதனும் பின்புதோன்ற
வேண்மென்றோ. இனிபஞ்சகந்த பிண்டங்க ளிடையறவினறி
த்தோன்றும்தொடர்ச்சியைச்சந்தானமென்றேன் வாயுசந்தான
மே திபசந்தானமே தாராசந்தானமே நதிப்பிரவாகசந்தானமே
பிபீலிகாசந்தானமே என்றிவைபோலவென்னி லதுபொருந்தா,
தவை பலபலவுண்மையினு லொன்றோடொன் றியைந்து சந்
தானமாகலாமென் றிங்குள்ளகாலத் தொன்றின்மையிற்சந்தா
னமென்பதின்மையாம். அன்றியுமூர்ச்சித்தவழி சந்தானமிடை
யறுதலின் மேன்மூர்ச்சைநீங்கி சித்தம்பிறத்தற்குக் காரணமின்
மையின் மூர்ச்சாவவத்தையிற் சித்தசந்தானமாழ்ந்து கிடந்த
தென்பாயெனிற் சந்தானமாவதொரு சித்தங்கெட வொருசித்த
ந்தோன்றி வருவதன்றே. சித்தம்பிரவார்த்தியில்லாதவழிச் ச
ந்தான மின்மையிற்கூடாது. அன்றியும் பூவசித்தத்துள்ளதொ
ன் றுத்தரசித்தத்து வருமெனவே பூர்வசித்தங் கையறக்கெட்

டதில்லை, நீவாதனையென்பதுங்கெடும். வாதனைமேன்மேற்செல்லாதாகிற் பூவசித்தவிருத்தி யுததரசித்தததே தோன்றாதாம சாவம்சுண்ணிகமென்பதனா லெனக்கொள்க என்றா ஞானப்பிரகாசா.

ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டா மெனினுதிப்பீற்றென றுமொருபொருளின் றிரிவுனக்குககாலமானால், வருகால நிகழ்காலங்கழிகாலமென்று வழங்குவதென்பொருள்வர வுநிலைகழிவாலின்றேல், திரிகாலஞ்செப்பிடாய்பொருட் செயலுமொன்றாஞ் செயன்மூன்றுமொருகணத்தேசே ருமென்னிற், தருகாலமூன்றுகுந்தாமனாநாறிதழித் த ள்ஞ்சியுங்காலமூன்றினையுந்தருமே. (உஉ)

(இ - ள்.) ஒருகாலத்துணர்வுகெட்டாமெனி னுதிப்பீற்றெ ன்றும். எ-து. காலமபேதப்படா தொருகாலத்திலேயறிவுகெடு தலுமுண்டாதலுஞ் செய்யுமென்று புத்தநீகூறிற் சங்காரமுஞ் சிருஷ்டியு மொருதொழிலாகவேணமும்,— ஒருபொருளின் றிரி வுனக்குககாலமானால். எ-து. ஒருபொருளின் றிரிவே யுனக்குக காலமென்று சொல்வது. அப்படியானால்,—வருகாலநிகழ்காலங் கழிகாலமென்றுவழங்குவதென். எ-து. எதிரிகாலமென்றும் நிகழ்காலமென்றும் கழிகாலமென்றும் வழங்குவானேன்,—பொருள்வரவுநிலை கழிவாலின்றேல். எ-து. அப்படியுமுகியது பொருள்களானது வருதலுநின்றலுங் கழிதலுமாதலாற் காலமில்லையென்று சொல்லுவையாயின்,— திரிகாலஞ்செப்பிடாய் பொருட் செயலுமொன்றும். எ - து மூன்றுவிதமானகாலத்தின் பெயரை நீசொல்வாயல்லே. அங்ஙனங்காலபேதமில்லையாயின் இருதுபேதாதிகளுங் குணபேதாதிகளுமில்லையாய்ப் பொருள்க

தததாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக் கொள்க. என்றாளுநானப்பிரகாசர்.

வினைவுணர்வுதரும்வினையையுணர்வுதருமென்று விளம்பினியுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு மொன்றையொன்றுநிகழ்த்திடாபின் நிலையின்மையா னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப் பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிறோன்றிக்கழிக் கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினை கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா வாறே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணர்வுதரும்வினையையுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுண்டாக்குமென்றுங் கன் மததையறிவுண்டாகருமென்றும்புத்தநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவரும. எ - து. அறிவுகருநினைவுண்டாறற் போலகன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேன்மெ,— ஒன்றையொ ன்றுநிகழ்த்திடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லை யாகையாலொன்றையொன்றுண்டாக்கமாட்டாது,— நிலையின் மையானிகழ்த்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெ னறுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட் டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத் துவினையிறோன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின். எ-து. காட்ட த்திலேயககிந்தோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அ றிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையேகெடுக்குமென் னுநீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாறே. எ - து. முன்பிறந்

த்தமுணர்வுக்குண்டாசி நின்னுணர்வையுதிப்பியாகிங்கு. எ-து
நீயநித்தியமென்றுகூறுகையா லறிவுக்குநித்தியமுண்டாகிநின்
றுமற்றோ ரறிவையுண்டாககமாட்டாது. அன்றியும்,—உணா
வுசந்தானவிடத்தொழிந்தாற் பினையுண்டாகாது. எ-து. அவ
வறிவுதான வருகிறதொடாசசியிலே கெட்டாற் பின்னையறிவு
தோன்றாது,— உடலுணாவுக்குபாதாமென்னில். எ-து. உண
ரவுக்குமூலகாரணமாகிநின் றுடலநதோற்றுவிக்குமென்னில்,—
உணாவுடலினிடையறாதுதிககவேணமெ. எ-து. அவ்வறிவுடலி
னுறககத்தின்கண்ணுமிடையறாமலுண்டாகவேணமெ,— உடலு
ணாவின்வினையினாலுணாவுதிககுமெனனில். எ-து. உடலுணா
வின்வினையாலேயுணர்வுதோற்றுமென்றுகூறினன்,— உணர்வுவி
னையுளதொடுங்கா. எ - து. இந்திரியங்களைப்பொழுதுங் கன்ம
த்தையுடைத்தாதலாலதனாலுண்டாமறிவழியப்படாது,—உணா
வுதருஞ்செய்தியுணாவை வினைதரினொருவன்செயல்வினையின்
றாமே. எ-து. அதுவன்றி யுணர்வுவினையைத்தருமென்றும் நீகூ
றி னொருவர்க்குச்செய்யப்பட்டகன்மமென்ப தல்லவா,எ-று.

இச்செய்யுள்உணா வான்மாவிடத்தொழிந் துடலினும் வி
னையினுந்தோன்றாதெனமறுத்துக்கூறிற்று (உங)

உடம்பேயறிவுக்கு மூலகாரணமென்னில் உடம்புள்ளவ
மாறாமலறிவுதோற்றல் வேண்டும், விஷமார்ச்சையிலு நித்திநா
யிலும் பிதோதமானபோது முடலினிடத்தறிவானதுண்டாகக
ண்டதில்லை யென்பதுமறிவாயாக,எ-ம். வினையானதறிவைத்தரி
ன் அவ்வினையினுக்கறிவுண்டாகவேண்டும்,அஃகின்மையான் நீ
சொன்னதாகாது. எ-ம். காரணங்காரியமுண்டாவ தெங்ஙனே
சர்வமும் கூணபங்கமாங்காலத்துக் காரணநின்று காரியத்தைத்
தோற்றுவிக்கிற கூணபங்கமில்லையாம். உண்டாமாகிற் பரசித்

தததாற் பூர்வசித்தக்ஷணம் விருத்தியறிந்து சொல்வதரிதெனக் கொள்க. என்றாளுநானப்பிரகாசர்.

வினைவுணர்வுதரும்வினையையுணர்வுதருமென்று விளம்பினீயுணர்வுபோல் வினையினுக்கு, நினைவுவரு மொன்றையொன்றுநிகழ்த்திடாபின் நிலையின்மையா னிகழ்ந்திக்கெடுதல்செய்யா, கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப் பொடிசெய்தாற்போற் கருத்துவினையிறோன்றிக்கழிக் கும்வினையென்னின், முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினை கெடுக்குமுன்பி னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியா வாரே. (உச)

(இ-ள்.) வினையுணர்வுதரும்வினையை யுணர்வுதருமென்று விளம்பினீ. எ - து. கன்மமறிவையுணடாக்குமென்றுங் கன் மததையறிவுண்டாகருமென்றும்புததநீகூறின்,—உணர்வுபோல வினையினுக்குநினைவுவரும. எ - து. அறிவுகருநினைவுண்டாறற் போலககன்மத்துக்குநினைவுண்டாகவேன்மெ,— ஒன்றையொ ன்றுநிகழ்த்திடாபின். எ - து. அப்படிசகன்மத்துக கறிவில்லை யாகையாலொன்றையொன்றுண்டாக்கமாட்டாது,— நிலையின் மையானிகழ்த்திக்கெடுதல்செய்யா. எ - து. அவையநித்தியமெ ன்றுசொல்லுகையா லொன்றையொன்றுண்டாக்கிக்கெடமாட் டாது,—கனல்விறகிற்பிறந்ததனைப்பொடிசெய்தாற்போற் கருத் துவினையிறோன்றிக்கழிக்கும்வினையென்னின், எ-து. காட்ட த்திலேயககிநிதோன்றி யந்தக்காட்டததைத்தகித்தாற்போல அ றிவுகன்மத்திலேபிறந்து மீளவுமக்கன்மத்தையெகெடுக்குமென் றுநீகூறின்,—முனமுணர்வுபிறந்தளவேவினைகெடுக்குமுன்பின் னுதியாதுமுகிழ்நெருப்பின்விறகுதியாவாரே, எ - து, முன்பிறந்

தவறிவுபிறந்தபோதே கன்மத்தைக்கெடுக்கும், பின்னககன்மம்
 றிவையுதிப்பிக்கமாட்டாது. அறிவும்பின்னாககன்மத்தையுதிப்
 பிச்சுமாட்டாது. அஃதென்போலவென்னிற் காட்டத்திலுண்டா
 மக்நி யக்காட்டத்தைச்சுட்டான மீனடொருகாட்டத்தையுண
 டாககமாட்டாதுபோல, எ-று.

இச்செய்யுள் கன்மமறிவினையுண்டாகருமென்பதனையும் அ
 றிவுகன்மத்தையுண்டாக்குமென்பதனையு மறுத்துக்கூற்றறு,உச

பேயுநகருஞ்சுரரும்பிரமருமாயுலகிற் பிதாமாதா
 லாதாரமொன்றுமின்றிக, காயமொடுதாம்வருவொன்று
 ளைப்பைகாயங் காரியமாயவருதவினாறகாரணமுண்டா
 கு, மாயுமுணர்வோசுத்தவட்டகமோகனமம் வடித்த
 தோவடிவுசெய்துவைத்தாருமுண்டோ, வாயுமுணர்வு
 ண்டாகிலறைந்திடாயுலகுக் காதிதுணைரிமித்தகாரணம
 றிவதறிவே. (உரு)

(இ-ள்.) பேயுநகருஞ்சுரரும்பிரமருமாயுலகிற் பிதாமா
 தாவாதாரமொன்றுமின்றிக காயமொடுதாம் வருவொன்றுண
 ப்பை. எ-து. பேயென்று நரகொன்றுஞ் சுரனென்றும் பிரமா
 முதலாயினொன்றுஞ் சொல்லப்படுவா ருலகின்மாதாப்பிதாக
 களுமின்றி யிருப்புமின்றிக காயத்தோடுகூடின வடிவமுடை
 யராய்வருவொன்று புத்தநீடறுவை,—காயங்காரியமாய்வருத
 வினாற் காரணமுண்டாகும். எ-து. அக்காயங்காரியப்பட்டுரு
 கையினு லொருகாரணத்தானன்றி யுண்டாகாது. அக்காரண
 காரியநியறியா யறிவையாகில்,—ஆயுமுணர்வோ சுத்தவட்ட
 கமோ கன்மம்வடித்ததோ வடிவுசெய்து வைத்தாருமுண்டோ
 வாயுமுணர்வுண்டாகி லறைந்திடாய், எ-து, அக்காயங்க ணியா

ராய்ந்தவுணர்வுதானே, சுத்தாட்டகமோ, வன்றிககன்மமுண்டாககியதோ, வனறி யவ்வடிவையுண்டாககினை ரொருவருண்டோ, உனக்காராயத்தக்க வறிவுண்டாயிற்சொல்லாய்,— உலகுக்காகிதுணை நிமித்தகாரணமறிவதறிவே. ஏ-து. அவறறையுண்மையாகவறியுங்காலத்துப் பிரபஞ்சத்துக்குற்பத்தி யாதிகாரணமென்றுந் துணைககாரணமென்று நிமித்தகாரணமென்று முண்டாம். அதனையறிவதுகாணறிவு. ஏ-து.

இசெய்யுள் பேய்முதற பிரமரீறாகிய நால்வகைககாயத்திறகுய காரணத்தானன்றிக காயமுண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூற்றிற்று (௨௫)

யாதொருகாரியத்திற்குங் காரணத்திரயங்கள் வேண்டும். அஃதெய்வமென்னிற் சோறறுக்குமுதற்காரணமரிசி, துணைககாரண நீரு நெருப்பும் விற்கும் அகிப்பும் பாணமுதலாயின. அவையிற்றைக்கூட்டிப் பாகம்பண்ணுகிறவ னிமித்தகாரணம். முதற்காரணத் துணைககாரணத்து மடங்காதோவெனினில், அடங்காது. அஃதெததாலென்னில், முதலுந்துணையுஞ் சேதமாதலாற்றாமாகவொன்றைச் செய்யமாட்டா. ஆதலாற சேதநனுகியநிமித்த னிவையிற்றைக்கூடிச் செய்துமுடிக்கவேண்டுமாதலா லெனக்கொள்க. “தோன்றுநிமித்தத்துணைமுதற்காரணமா, மூன்றுமுன்வழியே முதல்தரு-மேன்றுவரு, மந்நியமார்ச்சுகங்களாறுமிரண்டேதுவு, முன்னுதலானமுத்தியுறார்.” என்ப தெம்முடையசாத்திரமாக. இதுகன்மவாதியாகிய வுணக்கும் கூடமணனுக்கும் மீமாங்கிசனுக்கும் நாத்திகவாதியாகிய சார்வாகனுக்கும் கன்மசாங்கியனுக்கும் பொருந்தாது, அவர்கள் ஞானத்தாலெனக்கொள்க. திருமாலுந்தியிற் பிரமதேவரானவர் ஐரித்தாரொன்றும், திருமாலினது சித்தத்தின் மன்மதன்ஜனித்தாரொன்றும், யமதாமதேவனுக் காதித்தன்புத்திரனென்று

ம், அகித்தின்புத்திரன் சனிபகவானென்றும், சந்திரன்புத்திரன் புதனென்றும், இந்திரன்புத்திரன் சயந்தனென்றும், பேய்கள் னீலியு நீலனுமுடன் பிறந்தாரென்றும், சோதிடமுதலான ஜாலகளிடத்து வழங்குதலா லுன்மாதாபிதாவில்லையென்ற து லகவிருத்தமெனக்கொள்க. என்றா ஞானப்பிரகார். இஃதன் றியும் தேவவங்கிசமறுவங்கிசத்தோற்றங்களை இலிங்கபுராண முதலிய புராணங்கள் கூறியிருப்பதிறகாணக

உருவாதிகந்தங்களைந்நுங்கூடி யொருவன்வேறொருவனிலையென்றுரைக்கும்புத்தா, உருவாதியைந்தினைபு முணாபவனவேறென்ன வுணருமவிஞ்ஞானமென்றாய்ஞ்ஞானமுணாந்தவரா, ருருவாதிபொருள்காட்டித்தினைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வுபிறிதியையுணர்த்தித்தினை யுணர்த்துமென்னி, னுருவாதிபொருளினையுஞ்சுடரினை யுங்காணு முலோசனம்போலுணர்வுபொருளுணர்வது லேறுண்டே. (உக)

(இ-ள்.) உருவாதிகந்தங்களைந்நுங்கூடி யொருவன்வேறொருவனிலை யென்றுரைக்கும்புத்தா. எ - து. உருவம் வேதனை குறிப்பு பாவனை விஞ்ஞானமென்கின்ற கந்தங்களைந்நுங்கூடியான்மாவாயன்றித் தனித்தோரான்மாவிலையென்று கூறும் புத்தா,— உருவாதியைந்தினைபுமுணாபவனவேறென்ன வுணருமவிஞ்ஞானமென்றாய்.எ-து. அவ்வுருவமுதலிய கந்தங்களைநதை யமறிவா னொருவனுளென்று நாங்கூறுவதல்ல அதனையறிவது சித்தமேயென்றுகூறினாய்,—அஞ்ஞானமுணர்ந்தவரா எ-து. அந்தச்சித்தத்தை யுணர்ந்தவரானென்று வினாயிடத்து,— உருவாதிபொருள்காட்டித் தினைக்காட்டுஞ்சுடர்போ லுணர்வு

பிறிதினே யுணர்த்தித் தனையுணர்த்துமென்னில், எ-து. உருவங்கண்முதலாய பொருள்களையுங்காட்டித் தன்னையுங்காட்டும் விளக்குப்போலச் சித்தமும் பிறிதுண்டாகியவற்றையுமறிவித்துத் தன்னையுமறிவித்துநிற்குமென்று கூறின்,— உருவாதிபொருளினையுஞ் சுடரினையுங்காணு முலோசனம்போலுணர்வுபொருளுணர்வதுவேறுண்டே. எ-து. உருவங்கண்முதலாகிய பொருள்களையு மவற்றைக்காட்டிநிற்கும்விளக்கையுங் கண்டுநிற்கும் கண்போலச் சித்தத்தையும் விடயததாலறியுமிந்திரியங்களையு முணாவாறொருவன் வேறுண்டென் றறிவாயாக, எ-து.

இச்செய்யுள் உருவாதிகளாகியகந்தங்களும் அவற்றின்விஞ்ஞானமு மான்மாவென்றனை மறுத்துக்கூறிற்று. (உசு)

ஞானமுஞாதாவங் குணகுணிகளு மிவைபிரித்துப் பெறப் படுதல் குற்றமுண்டென்னில் நித்தியாதியும் பஞ்சகந்தமும் பிரித்துப் பெறப்படாமை யுனக்குகுற்றமுடைமையிலலை, அது போலவெமக்குங் குற்றமாகாதென்பது கண்டுகொள்க. என்னை? யாவர்க்கு மொக்குமது குற்றமன்று. என்றார்ஞானப்பிரகாசரு மற்றோருளாயாசிரியரும்.

காயமுடனீந்திரியமனநானென்று கதறுவாய்காயமுறக்கத்தறியாவாகும், வாயில்களும்ப்படியிலொன்றையொன்றங்கறியாமனங்கணத்திற்கெடுகலமூன்றின்வரவறியா, தாயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூனறறிந்தாங்கவைநானல்லேனென்றுமறிந்துமனத்தாலே, யேயுமொருபொருள்கருகி யிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துக்காயத்தாவியற்றுவதான்மாவே. (உஎ)

(இ-ள்.) காயமுடனிந்திரியமனநானென்றுகதறுவாய். எ-து உடம்புடனிந்திரியங்களு மனமுமேயான்மா, வேறே யான்மா வென்றொன்றில்லையென்றுகூப்பிடும் புத்தா,—காயமுறககத் தறியாவாகும். எ-து. அக்காய முறககத்தினிடத்தறியாமையையுடைததாம்,—வாயில்களுமப்படியிலொன்றையொன்றாகறியா. எ-து. இந்திரியங்களுமுறக்கத்திலும்வியாத்தியிலுமொன்றறிந்தவீடயத்தையொன்றறியமாட்டாது,—மனங்கணத்திற்கெடுங்காலமூன்றினவரவறியாது எ-து. மனமுங் கணத்திற்கெடுமாகையாற் காலமூன்றின்செய்தியையுமறியமாட்டாது. ஆகையாலிவை யான்மாவனது,—ஆயுமறிவாகியுடல்பொறிமனமூன்றறிந்தாகவைநானல்லேனென்றுமறிந்துமனத்தாலே யேயுமொருபொருள்கருதியிந்திரியப்பாலே யிசைவித்துக்காயத்தாலியற்றுவதான்மாவே. எ-து. உடல்முதலாயின மூன்றினையுமாராயத்தககவறிவுமாயவற்றின்ஞனங்கனையுமறிந் தவையிறறையென்னுடலென்பொறி யென்மனமென்றுசொல்லியு மவையுநானல்லேனென்றறிந்து மனத்தாறபொருந்தத்தக்கதொருபொருளைகருதியிந்திரியங்களின்பகுதிகாட்டக்கண்ணிகாயத்தாலேதொழிலைசெய்வதான்மாவென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் காயமு மிந்திரியமு மனமு மான்மாவல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. காலமூன்றாவன—பூத பௌஷிய வாசுதமானகால்மாம். (உஎ)

ஆதலால்நீமுன்புசொல்லுமசேதந மான்மாவல்லவென்றும் உணர்ந்துசெப்து பயன்கொள்வதோரான்மா வேறேயுண்டென்றுமறிவாயாக. உன்னுடையகந்தங்களைப்பிரியாது சகசமாய்க்கொண் டவற்றுக்காதாரமுஞ் சுவாமியுமாகிநின்றதோர்குணியாகியவான்மா ஷுளதாதல்வேண்டிமெனக்கொள்க, அறுவகைப்ப

ட்டவிஞ்ஞானங்களி லேகவிஞ்ஞானசந்தானமொழிந்தாழ்ந்து
கிடந்தவிஞ்ஞானங்கட் காழ்ந்துகிடந்தவிஞ்ஞானத்திற்கோரா
தாரம்வேணடும். சரீரமாதாரமென்னில், ஏககத்தாவாகியபுத்தன்
“யான்சண்டிரநோன்பீரகாள் முன்னையோபிறப்பின் முயலா
னென்” என்றுசொன்னொன்னென்றாய். முற்பட்டமுயற்பிறப்பை
விட்டித்ததேகமெடுக்கவருகிறபொழுதே தாரகமாகவந்த அந்
தசசரீரமாதாரமாகக்கிடந்தஞான மாலையவிஞ்ஞானமாதாரமா
குகிடந்ததென்னில், அதுவன்றோநாக ளான்மாவென்றோம
ன்றே என்றா ஞானப்பிரகாசா.

கழிந்தவுணர்வேபின்னாமியானறிந்தேனென்றுகரு
தவினவவுணர்வறிந்த தென்னின்முன்னே, மொழிந்த
மொழிநான்மொழிந்தேனென்றால்வாய்தான் மொழிந்த
தோமொழிந்தவனவேறாறப்போல, வெழுந்தவுணர்வே
ல்லாகுகொண்டியானறிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயி
ருணாவால்வாக்கான்மற்றை, யொழிந்தகாயந்தன்னாலு
ணர்ந்துரைத்துச்செய்தந குணர்வினுகருமாதாரமாய்நி
றகுமுயிளோ. (2அ)

(இ-ள்.) கழிந்தவுணர்வேபின்னாமியானறிந்தேனென்றுக
ருதவினவவுணர்வறிந்ததென்னின். எ-து. முன்னொருபொருளைய
டுத்துக் கெட்டவறிவுதானேபின்புண்டாகியவற்றையானறிந்தே
னென்றுவிசாரிக்கையாலே யவ்வறிவேகாணுமறிவதன்றி யா
ன்மாவென்றொன்றில்லையென்றுபுத்தநீகூறின்,—முன்னேமொ
ழிந்தமொழி நான்மொழிந்தேனென்றால் வாய்தான்மொழிந்த
தோமொழிந்தவனவேறாறப்போல, எ-து. முன்னேசொன்ன
சொல்லுநான்சொன்னேனென்றுசொல்லுதல்வாயாற்பிறத்தலா

ல்வாய்சொன்னதோ ஆன்றோ அச்சொல்லைச் சொன்னவ னொருவ னுண்டானுற்போல,—எழுந்தவுணர்வெல்லாங்கொண் டியான றிந்தேனென்ற தெதுவதுகாணுயிர். எ-து. உண்டாயவறிவுகளெ லலாவற்றையுங்கொண்டறிந் ததனையானறிந்தேனென்றதெது வதுகாணான்மா,—உணாவால்வாக்கான் மறறையொழிந்தகாயந் தன்ற லுணர்ந்துரைத்துச்செய்தங் குணர்வினாகுமாதாரமாய நிற்குமுயிரோ. எ-து. மனத்தாலும்வாக்காலு மொழிந்ததாகச்சொ ல்லபபட்டகாயத்தாலு மறிந்துஞ் சொல்லியுந் தொழில்செய்து மம்மனத்திற்குப்பற்றாய்நிற்குமான்மா. எ-து. ஈனமினாவென ரதுமனத்தை.

இசெய்யுள் மனதான்மாவல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று.()

இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்தநெஞ்சத் தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டுமொன்றுகெட்டேயொன்று, வந்தெழுவ தெனிற்கனவிற்கண்டபடிநனவில் வாய்திறவாரனவுக ண்டபடிகனவிற்காணு,ரந்தனுருவன்னங்களறிந்திடானி ன்றேலறிகனவுமிறந்துணர்வுமழிந் துறக்கமடைந்தா, லு ந்துவதோர்சந்தானமில்லையுணர்வுதிப்ப வுயிர்கனவுநன வினையுமுணருங்காணே. (உகூ)

(இ-ள்.) இந்திரியவீதியெழுஞ்சித்த நெஞ்சத்தெழுஞ்சித்த மென்றிரண்டு மொன்றுகெட்டேயொன்றுவந்தெழுவதெனில், எ-து இந்திரியவியாபாரத்தா லுண்டாமறிவென்று மனத்திலு ண்டாமறிவென்று மிரண்டா யொன்றுகெட்டொன்று தோ ன்றுமென்று புத்தநீகூறின,—கனவிற்கண்டபடி நனவில்வாய் திறவார் நனவுகண்டபடி கனவிற்காணார். எ-து. கனவிற்கண் டகெல்லா நனவிச்சொல்லமாட்டார், நனவிற்கண்டதெல்லாங்

கனவிற்கொல்லமாட்டா. அன்றியும்,— அந்தனுருவன்னங்
ளறிந்திடான. எ - து. பிறவிககுருடன் பிறர்வழுவத்தையும்வ
ன்னத்தையு மறியமாட்டான்,—இன்றேல். எ-து. இந்திரியக்
குறைவாலே யறியுதோன்றிறில்லையென்று நீசுறின்,—அறி
கனவுமிறந்துணாவு மழிந்தறக்கமடைந்தா லுந்துவதோசந்தா
னமில்லை. எ-து. அறியத்தக்ககனவுமழிந் துணாவமழிந் துறக்
கததையும்டைந்தா லுண்டாகத்தக்க தொடாசசியில்லை,— உ
ணா வுதிப்பவுயிரகனவுநனவினையுமுணருங்காணே. எ-து. ஆ
ன்மாககளுக கிச்சாஞானக்கிரியைகளுண்டாக்கக் கனவினையுந
னவினையும்றியாநிற்கும். எ-து. அன்றேல்எனவே யிந்திரியங்
கனறிவிக்குமென்பது புலப்பட்டது. வீதி நேரோசெல்லுதல்.

இசெய்யுளிர்திரியமான்மாவுககுக் கருவியாகவுள்ளதன்றி
யிர்திரியமான்மாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று (உசு)

இந்திரியமுமனமுந் துணையாகக்கொண்டறியுமான்மா அ
வையில்லாதபோதறியானேவென்னிற் கருவியாகியவெழுத்தா
ணியில்லாதபோதெழுதமாட்டாதவனைப்போல வறியானெனக்
கொள்க. ஆனாலசேதநமோவிவனுக்கறிவைக்கொடுப்பதெனில்
அன்று; கருவிகளைதுணைக்காரணமெனக்கொள்க. இந்திரியங்க
ளைசாத்தியதேகவசநமாகவைத்தா என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒருகாலத்தோரிடத்திலோருணாவேற்செவிதானொ
ன்றுணராதிருசெவியுமுணருமோசை, யொருநிலத்தி
ருகண்ணு மிருசெவியுமனமு மொருவனைக்கண்டவனு
னாகேட்டுணாநதிடுமைமபொறியு, மொருகாலமுணரா
வுள்ளுணர்வின்றிப்பொறிக ளொன்றொன்றுவுணர்வு

ள்ளுணர்வைந்துமுணரா, யொருகூலும்பொறிவிகற்பி
த்துணராவள்ளுணாவுக்குள்ளதுகாண்விகற்பமிரண்டு
முணாவதுயிரே. (௩௦)

(இ-ள்.) ஒருகாலத்தோரிடத்திலொருணாவேல். எ-து. ஒருகாலத்திலேயொருபொறியிடத்திலே யொருணாவாசவநியுமென்றுபுத்தகூறினாய். அப்படியாயின்,—செவிகூலொன்றுணராதிருசெவியுமுணருமோசை. எ - து. இரண்டுசெவியுமநியமோசையையொருசெவியாகவரியாமாட்டா திரண்டுசெவியாலுமநியவேண்டும். அஃதன்றியும்,—ஒருகாலத்திருகண்ணுமிருசெவியுமனமுமொருவனைக்கண்டவனுனாகேட்டுணாநதும். எ-து ஒருகாலத்தேயிரண்டுகண்ணுமிரண்டுசெவியுமனமுங்கூடி யொருவனைக்கண்டவன்வார்த்தைகேட்டதனையறியாநிற்கும்,—ஐம்பொறியுமொருகாலமுணராவள்ளுணாவின்றி. எ-து. ஐம்பொறிகளுமனங்கூடாமற்றனித்தொருகாலுமநியமாட்டாது,— பொறிகளொன்றொன்றுவுணாவது. எ-து. பொறிகளொரோவொன்றாகத் தாமறியும்விஷயத்தையறியுமத்தனை,—உள்ளுணாவைந்துமுணரா. எ-து. அம்மனமுமேககாலத்து ஐம்பொறியின்விஷயவநிவுகளைந்துங்கூடியறியமாட்டா. அதுவுமன்றி,— ஒருகாலும்பொறிவிகற்பித்துணரா. எ-து. பொறிகளொருகாலத் தாமறியுமநிவின்றி விகற்பித்தறியமாட்டாது,— உள்ளுணாவுக்குள்ளதுகாண்விகற்பம். எ-து. அந்தப்பொறிகளுடனேகூடிநிறு விகற்பித்தறிவதுமனத்துக்குள்ளருணங்காண,— இரண்டுமுணாவதுயிரே. எ - து. இப்பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண்டறிவதானமாவாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பொறிகளையுமனத்தையுங்கொண்டறிவதான்
மாவென்றுகூறிற்று. (௩௦)

இராவணனுக்குப் பத்துத்தலையு மிருபதுகண்ணு மிருபது செவியு மிருபதுகையுமன்றோ. இவையெல்லாங்கொண் டிவன் கயிலாயமலையையெடுத்தபோ திவனைநெஞ்சில்நெக்க வப் போதிவைகள் செட்டையற்றுக்கிடந்தனவு மொழிந்தனவு மிவ்வாறுகண்கொள்க.

அருவணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றி யிடினகததுநிலையின்றி யுருவினெடுபாலதருணவிருத் தாவத்தை யுண்டாகாதுறக்கத்தினுடறட்டவழைப்ப, வருவதுணாவெங்கிருந்துநெஞ்சிலிருந்தென்னில் வாயில் வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம், திரியொழியவிடி ன்சிறொட்ட தீபமெழாவடக்கஞ் சென்றபொழுதாலுணர் வுநின்றநிலைசெபபே. (ஙக)

(இ-ள்) அருவணர்வுமாயாறுமாறிமாறி யங்கங்கேதோன்றி யிடினகததுநிலையின்றி யுருவினெடுபாலதருணவிருத்தாவத் தையுண்டாகாது. எ-து. மனமானதருவமாயுணர்வுமாய்ப்பொறி களைநதோடுங்கூடியாறுவிதமாய் மாறிமாறித்தோன்றியிவ்வெ தென்றுபுத்தநீகூறின் மனமருவமாகையா லுருவினுநிலையுடையவு மல்லவாய்க்காயத்தோடுங்கூடி பாலதருணவிருத்தாவத்தையு மு ணடாகாதாதல்வேண்டும். அஃதன்றியும்,—உறக்கத்தினுடறட் டவழைப்பவருவதுணாவெங்கிருந்து நெஞ்சிலிருந்தென்னில். எ-து. அவத்தைப்பட்டவிடத்துடலிற்றட்டவழைப்பவமிருந்து வருமறிவெவ்விடத்திருந்ததெனறுசொல்லாய். நெஞ்சிலிருந்தெ ன்றுநீ கூறின்,—வாயில்வினையறிந்தெழுப்பாவாயுவறியாதாம். எ-து. சத்தாகிவிடயங்களிலே செல்லுநதொழிலையறிந்து செலு த்துமனமறியாதாம்.அஃதென்போலென்னில்,—திரியொழியவி

டிஞ்சிரெட்டத்திபமெழா எ - து. திரியைப்பற்றிநின்றவொளிய
த்திரிமாய்ந்தா லுடன்மாய்தலன்றியிடிஞ்சிலைப்பற்றிததோன்ற,
தாகையால்,— அடக்கஞ்சென்றபொழுதா லுணர்வுநின்றநிலைசெ
ப்பே. எ-து. உணர்வுக்குமூர்ச்சைவந்தபொழு தறிவுநின்றநிலை
சொல்வாயாக. எ-று. ஆயு மனம். உரு தேகம். ஆல் அசை.

இச்செய்யுள் பொறியுமனமுங்கூடி யறுவகையாயறியுமெ
ன்பதனைமறுத்து அவை கருவியாகக்கொண்டறிவதான்மாவெ
ன்று கூறிற்று. (நக)

விஞ்ஞானநின்றநிலையை விஞ்ஞானமறியவுஞ் செய்யாது,
தானாகவறிந்தெழவுமாட்டாது, அந்தவிஞ்ஞானநின்ற நிலையை
யிந்திரியங்களும் வாயுவுங் கனமமும் ஐடமாதலாலறிந்தெழுப்ப
வமாட்டா, ஆதலாலேயிவையிற்றைக்கூட்டி யுணர்த்துங்காத்
தா வொருவனுணதிகாண் இந்தச்செய்தி யுனக்கெல்லாந் தெரி
யாதென்க. அப்படியனறுகாணு முடமுமுன்றுகோலு மாற்று
க்ககக்ககாக்குப் போகமாட்டா, விவன்றானு மிவையின்றித
தனித்தாறபோகமாட்டான், ஆனாலுமுடமு மூன்றுகோலுங்கூ
டினாற்செல்வானன்றோ, அப்படிப்போல இந்திரியங்களும்வா
யுவுங் கன்மமும் விஞ்ஞானமுங்கூடினா லெழுந்திருக்கலாமெ
ன்னில் செய்கியறிந்தோடம்விவொனையன்றி யோடமுமூன்று
கோலுமுடமுமேறுவானுங்கூடினாலு மக்களையேறக்கூடாதது
போலக சத்தாவையன்றி இந்திரியமும்வாயுவுங் கன்மமுங்கூ
டினாலு மறிந்தெழுந்திருக்கப் போகாதாதலா லறிவுடையகத்தா
வொருவன்வேண்டிமாதலான் நீயிட்டதிட்டாந்தமாபாசம். அத்
தற்சத்தியாவிசல்பமடையுமெனக்கொள்க என்றார் ஞானப்பிர
காசா. மற்றொருவா, இடிஞ்சிரெட்டத் திரியொழியத் திபமெ
ழா. எ-து. அகலிடத்து நெய்ப்பொருந்தியிருக்கவுந் திரியில்லாம

நீர்பங்கனெரியமாட்டா, அதுபோலஉடலிடத்து மன்முமிந்திரி பங்களுமிருந்து மான்மாவில்லையாகி லறிவுசீவியாது. என்றுவ மானத்துக்குவமேயம்வருவித்துணாத்தனா. திரிபோலுமான்மா, இடிஞ்சில்போலுமுடல், நெய்போலுமனமு மிந்திரியங்களும், சீபம்போலுமறிவு. இடிஞ்சில் அகல்.

இச்சைவெறுப்பியற்றவினபதுன்பஞான மிவைய ணுவின்குறியாகுமிவற்றிலிச்சை, நச்சிநுகாநதொருபழ ததினினங்கண்டுமுன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமென்று நசுசல்பின்பு, மெச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகு மி வைமுன்பும்பின்புமுணர்ந்திடுதலாலே, நிச்சயகர்த்தா வொருவனுளனென்றுநல்லோர் நிறுத்திடுவர்வெறுத்தி டிவர்நின்னுடையபொருளே. (௩௨)

(இ-ள்.) இச்சைவெறுப்பியற்றவினபதுன்பஞான மிவை யணுவின்குறியாகும். எ-து. ஆசை வெறுத்தல் தொழிலசெய்தல் சுகதுக்கப்படுதல் அறிவு இவைமுதலியவைகலாமான்மாவின் குணங்களாம்,—இவற்றிலிச்சை நச்சிநுகர்ந்தொருபழத்தினி னங்கண்டுமுன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமென்றுநசுசல்பின்பும். எ-து. இவையிற்றிலாசையாவது முன்னொருபழத்தை யாசைப்பட்டுநுகர்ந்து பின்பதனையொப்பதொருகனியைக்கண்டு முன்பு நானுகர்ந்தகனியினினமிதென்று பின்பதனையாசைப்படுதல்,— எச்சவெறுப்பாதிகளுமிப்படியேயாகும். எ-து. ஒழித்தவெறுப்பு முதலாயினவு மித்தன்மையேயாகும்,— இவை முன்பும்பின்பு முணர்ந்திடுதலாலே நிச்சயகர்த்தாவொருவனுளனென்று நல்லோர்நிறுத்திடுவர் வெறுத்திடுவர் நின்னுடையபொருளே. எ-து. அவ்விச்சாஞானக் கிரியைமுதலாயினவற்றை யான்மாமுன்ட

ம்பின்பு மறிகையாலே நிச்சயமாகவானமாவொருவனுள்ளென்
றுசொல்லுவாபெரியோர். நீ யான்மாவில்லையென்று சொல்லு
ஞ்சொல்லை யப்பெரியோர் தள்ளாநிற்பர், ஏ-று. இவ்விடத்து
காத்தாவென்பதானமாவை. சனமத்துக்குக்காதாவென்றபடி.

உருவாதியென்றசெய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மான்மா
வில்லையென்பதனைமறுத் துண்டென்றுகூறிற்று. (கஉ)

நியுணர்வுகளெல்லா மிச்சாருபமாகப் பிறக்குமென்றுசொ
ன்னாய். இச்சையுணர்வுகரு முன்னேயுள்ளதாகவேண்டும். ஆத
லாலிர்தவிச்சை யெவ்விடத்துள்ளது, சரீரத்தென்னில்? சேத
நமாகிய சரீரத்தி லிச்சைகூடாதாம். கூடிற்பிரதிமைகளுகரு
மிச்சையுண்டாகவேண்டும். இனிஇச்சை ஞானத்தென்னில் நீ
யிச்சை முன்பேயுண்டாயினல்லது ஞானம்பிறவாதென்கையி
ன் ஞானத்துக்கிச்சையுண்டாதல கூடாதாம். ஞானத்தால்வரு
வனவாகிய சமுசாரவேதனைகளு மிலவாகிச் சூனியமாதலால்
அநதவிச்சையு ஞானமுங் கன்மமு மற்றுள்ளகுணங்களுக்கு
மாதார மான்மாவாமெனக்கொள்க. நீசொல்லியது மாலைகண்
டோன்றாமையால் வருமிடையுறு பரிகரித்தற்காகப் பகதற்சு
வாகழப்புகருத் தனபிராணனை யிழந்தவனேபோல நீயும்விஞ
ஞானத்துக்குப் பிறப்பிடமில்லாமையா லாலையவிஞ்ஞானமெ
ன்பது வேண்டின் ஐரான்மிகபகூதத்தைக் கெடுத்தாய். அன்
றியும் பொறிகளிலே புலன்களுற்றபோ துணர்வுபிறக்குமெ
ன்று சொல்லுதியாயின் கேவலமசேதநமாகிய விந்திரியங்கள்
விஷயத்தையுற வுணர்வுபிறக்கிற் சபசரீரத்துப் புலன்களுற்ற
ல் உணர்வுபிறக்கவேண்டும். அன்றியும் பவதிகமு மிந்திரியங்
கள் சொருபமும் புலன்விகாரமு முனக்குத்தெரியாது. கூணந்
தோறுங் கெடுமவனன்றோ, ஆதலால். என்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ற்றொருவா இசைசெவறுப்பியிற்ற லின்பதுன்பஞான மிவை
புனுவின் குறியாகும். எ-து. விருப்புவெறுப்புந் தொழிலுஞ் ச
முத்துக்கமு மறிவுமாகிய விவைகள் குணியாகியவான்மாவுண்
டனறறிதற் கடையாளமாம். என்றா.

எப்பொருட்குமிரந்தரமாயிடங்கொடுத்தநீங்கா தி
ருள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுககுமிடவகையா, யொப
பில்குணஞ்சுத்தமதாயவாயுவாதியு தித்தொடுங்கநிறகும
பாணுயிரமுன்னேசொன்னோஞ், செப்பிடுங்காலம்பொ
ழுதுநாளாதியாகித் திரிவிதமாய்தீமைநன்மைசெய்யு
திககுத், தப்பில்குணக்குககுடககுத் தெற்குவடககா
தெதானாகித்திரியாதேரினறுபலந்தருமே. (௩௩)

(இ-ள்.) எப்பொருட்குமிரந்தரமா யிடங்கொடுத்துநீங்கா
ருள்வெளிதானன்றி யிரண்டினுககுமிடவகையா யொப்பில்கு
ணஞ்சுத்தமதாய்வாயுவாதியுதித்தொடுங்க நிறகுமவான். எ - து.
மன்னா வானமுமான்மாவுகாலமும் திக்குமில்லையென்றபுத்த
னை நீ கேட்பாயாக எல்லாப்பொருளுஞ் செல்லுதற்குவழியு
யிடங்கொடுத்துநீக்கமின்றி யிருளும்வெளியுமல்லவா யிரண்
நிற்கத்தககவிடமுமா யுவமையில்லாதகுணஞ்சுத்தமாய் வாயு
மதலியபூதங்களுலுந் தோன்றியொடுங்குதற்குத் தாரகமுமாய்
ற்கும்வானம்,—உயிரமுன்னேசொன்னோம். எ-து. ஆன்மாவு
ன்டென்று முன்னமேசொன்னோம்,—செப்பிடுங்காலம்பொழு
நாளாதியாகித் திரிவிதமாய்த் தீமைநன்மைசெய்யும். எ - து.
சால்லத்தக்ககாலமானது காலையு முசரியு மாலையுமென்னும்
பொழுதாயும். நெருங் லின்று நாணியென்னுநாளாயும், இத்தன்
மையிலே மூன்றுவிதமாய்வேற்றுமைப்பட்டு நன்மைதீமைகளைச்

செய்யும்.—திக்குத்தப்பில்குணக்குக் குடக்குத் தெற்கு வடக்கா தித்தானுகித்திரியாதேநீன்று பலந்தருமே. எ-து. திக்கானது கீழ்க்கு மேற்குத் தெற்கு வடக்கென்று தவறில்லாததா யநாதிய லுமாதியிலுமுள்ளதாய்ப் பிறழாம லத்தகிசைக்களேநோக்கிக் கன மஞ்செய்தோர்களுக்கு கன்மபலத்தைக்கொடுக்குமாயகையா லாகா சமு மான்மாவுங் காலமும் திக்குமுண்டென்றறிவாயாக.எ-து

இச்செய்யுளாகாசமு மான்மாவங் காலமும் திக்குமுண்டென்றுகூறிற்று. நெருநலின்றுநாளை. எ-து. பூத பௌஷிய வாத்த மானம். அதுவே இறந்தகால எதிரகால நிகழ்காலங்கள். (௩௩)

சாவாக்கும் சகலத்திற்கும் ஆகாயமிடங்கொடாத போது போகருவரத்து வியாபாரமில்லையாம். சத்தவகுணமானபடியெ ங்ஙனே பொருளின்கூட்டமல்லவோ வென்னிற, பொருட்கூட்டமன்று. ஏகாந்தத்தே இராததிரி யாரவாரங்க ளொடுங்கிய காலத்திருந்து குகூடமுஞானிகன்பாக்கிற கிறுசத்தமுடையவ ற்றானு மறிந்துகொள்க. காலமு நீக்ஷணபங்கவகொண்டபோ துக்ஷணத்திறபொருளுறபத்திராசப்படுமென்றாய். அந்தக்ஷண மென்றதுகாண் காலம். திக்கானது நீகிழ்க்குநோக்கியிருந் தெ ல்லாத்திகுகுகளிலு மிருநதுவந்த போகனைப்பார்த்து நானெந்த திக்கைநோக்கி யிருக்கின்றேனென்றபோது சர்வருங்கிழ்க்கு நோக்கி யிருக்கின்றாயென்பார்கள், அதுகாண்திககு. இல்லாத போது திகைத்துநிறையெழுதித்து பலன்களொருததருக்கும் பட்டாதாம், அத்தாற்றிகுகுளவாம். காலமுண்டென்றல் நீ கற்ப னையென றும் பிராந்தியென்றுஞ்சொன்னாய், நீசொல்லியக்ஷண பங்கமும் பொதிவிருக்கூடும் பிராந்தியெனனாய். அன்றியுஞ் சாவஞ்ஞாசொல்லும் பிதாமாதருங்கெட் டவாகள்வேறுபிராந திகளிற் கூடாநொன்றாய், புத்ததேவருக்கு ஞாகியாவானொரு

வன் அந்தகனென்பா னவனுக்குத் தாமாவுபதேசம்பண்ணித் தவப்படுத்தி யவன்பிடகமோதுவிப்ப வவனித்திராசமயததுத்த னது ஸ்ரீயாகிய பரசுந்தரியென்று வாயாற்ற வந்தவேட்கை யைத்தவிரப்பான் வேணடித் தேவலோகத தப்ச்சர ஸ்ரீகளைக் காட்டிப் பரசுந்தரிமேலுபேகையைப்பண்ணுவித்தலுற வவனு மப்ச்சரசுகளைக்கண்டு ஸ்ரீவேட்கைமிகுத்துத் தவம்விட்டுப்போ யினன். இவ்வாறுசமததரன்றோபுத்தொன்று முறுவல்செய்தா ருலகத்துள்ளோர் என்றறிவாயாக. எனறா ஞானப்பிரகாசா மற்றொருவா, செப்பிடுங்காலம் பொழுதுநாளாதி எ-கு. நீக்ஷ ணமென்றுசொல்லப்பட்ட காலமானது காலே யுசசி மாலைமுத லியபொழுதும், அசுபதி பரணி முதலியநாளும், ஆகிஎன்றதனா ல் மாதமுமிருதுவுமயனமும் வருஷமுமாகி எ-ம். குணக்குக்குட ககுத் தெற்குவடக்காதிதாளுகி. எ-கு. கிழக்குமேற்கு தெற்குவ டககும், ஆகிஎன்றனா ல் கோணத்திசைகளுமாகி. எ-ம். வாயு வாதி யுதித்தொடுவகுமவான். எ-து. மாயாவாத மேற்கொண்டு கூறியது. எ-ம. பொதிவிருகும் வடக்கேயிருப்பதென்று புத்த ன்றொழுதலால் திககுளதென்க. எ-ம். கூறினார்.

காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன்வேண்டு, மாரியமாயறம பொருளோடின்பனீடெல்லாமறைந்துயிர்கட்கறிவுசெய லளிப்பது தூலந்தூல், கூரியராயுள்ளவர்களோதவோ திக்கொண்டிவரலானமுன்னேகுறறமின்றிச, சீரியபேர றிவுடையோன்செப்பவேண்டுஞ் செயவினுக்குறகரிவே ண்டுஞ்சிவனுளனென்றறியே. (௩௪)

(இ-ள்.) காரியமாயுலகமெலாமிருத்தலாலே கடாதிகள் போற்காரியகர்த்தாவொருவன்வேண்டும். எ-து. கர்த்தாவுதா ளு

மில்லையென்று கூறியபுத்தனே, பிரபஞ்சமெல்லாம் கடாதிகள் போலககாரியப்பட்டுவருதலாலே யிதனைச் செய்வானெனுகாத தாவேணமும்,— ஆரியமாயறம்பொருளோடின்பவீடெல்லா மறைநதுயிராகட்கறிவுசெயலளிப்பதுதூல். ஏ - து. வடமொழியாயறம பொரு ளின்பம் வீடென்னுநான்குகாரியமுஞ் சொல்லியானமாவுகறிவையுஞ் செயலையுங்கொடுப்பது வேதாகமங்களாகாண,—அந்தூல் கூரியராயுள்ளவாகளோதவோதிக கொணடுவரலான முன்னேகுறறமின்றிச் சீரியபேறிவுடையோனசெப்பவேண்டிஞ் செயலினுக்குங்கறிவேண்டிஞ் சிவனுள்ளென்றறியே ஏ-து. அவவேதாகமங்களுஞ்சாலராயுள்ளபிரமாதிகளோதுவிடக மகாவிருமகளாலேயோதப்பட்டவாகள்வழியாகததொன்றுதொட்டுவருதலாற் றவறினறி மிக்கபெரியவறிவையுடையோராலேசொல்லவேணமும். அவ்வேதாகமங்களாற்சொல்லப்பட்ட கண்மத்துக்குககாண்பானெருசாட்சியும்வேணமும். ஆகையாலே சிவனுலே தூல்சொல்லப்பட்டதென்று மவனே காததாவென்றுமறிவாயாக. ஏ-று.

இச்செய்யுள் காத்தாவுஞ்சாததிரமுமுண்டென்பதனைக்கூற்றிற்று (௩௪)

உலோகாலோகங்களுகிககாயிருத்தலாலே மாடகூடகோபுராதிகளைப்போல வொருவனுண்டாககிடுனென்க. எனனை இந்தக்கோபுராதிகளைப் பண்ணுவாளைக கண்டோம், உலகஞ்சிருஷ்டிப்பாளைக்கண்டோ மில்லையேயென்னில், சீனத்துள்ளபணிகள் பண்ணுமவனை நாங்கண்டோமில்லையாகிலும் அநதப்பணியைக்கண்டு கைத்திருத்தங் கொண்டாடினமன்றோ, ஆதலாலவன் பண்ணுகையிலே யவனைக்கண்டோ மில்லையாகிலுமதுமானத்தாற் கொண்டோடின்றோ. அப்படிப்போல உலகஞ்

சிருஷ்டித்தானு முண்டென்று கொள்வாயாக. “அந்நியதீவிற்
கௌசிகாதிவிதமாக்கினரை, யுன்னுவாசாமானியத்தையோர்
து” எ-து. கண்டுகொள்க. அப்படியாயிற் சீனத்துப்பணிதிபண்ணி
னவ னிங்கேவநதாலுங் காணலாம், அல்லதுநாமங்கேபோனாலு
மவனைககாணலாமே, அப்படிப்போலப் பிரபஞ்சகாததாவையு
ங்காணலாமோவென்னில், ஒருவனைப்பேய்பிடித்தபோ தவ
னது விகாரகிருத்தியங்களைக்கண டிவனைப்பேய்பிடித்ததென்ற
ந்நதோமா, முன்னையொரு பேயைக்கண்டறிந் தாதப்பேய்
பிற்பாடொருவனைப் பிடித்தபோதே யிவனைப்பேய்பிடித்ததெ
ன்றறிந்தோமா, அப்படியல்லவே? அவனதுவிகாரகிருத்தியங்க
ண்டறிந்ததுபோலப் பரமேஸ்வரனது கிருத்தியவல்லமையை
பிரபஞ்சகாரியத்திற்கண டித்தற்குமொருகாததாவுண்டென் றறி
ந்துகொள்க. “கூளியினைமாந்தா விகாரத்தினுறகுறிப்பா, கூளி
யினைமுன்கண்டோகூறு.” எ - ம். கண்டுகொள்க. கூளி பேய்,
யாதொருகிருத்தியம் பன்னனுமவொலலாம் தேகேந்திரியாதிக
ளுடனே கூடியிருந்து கிருத்தியம்பண்ணக்கண்டோமே, அப்ப
டிப்போல வம்முடைய சேகராததாவுக்குந் தேகேந்திரியாதி
யண்டாகவேண்டிமென்னில், அப்படியன்று. பின்னையெப்படி
யென்னில், சரீரமில்லாதவான்மா சரீரத்தை நடத்தாமதுபோ
லக் காத்தாவுஞ் செய்வனெனக்கண்டுகொள்க. “ஆக்கையிலையா
க்கையினையுருமுயிர்க்காக்கையும்ந், ழுக்குமெலா நின்மலனெ
ம்மான்” எ-ம். கண்டுகொள்க. இனி கீததியமுத்தசுத்தசாவஞ்
சூனியிருக்கு மொருவனுலே சொல்லப்பட்ட சாததிரமானது
பெரியோரா லுபதேசிக்கப்பட்டவாகள குருபாரம்பரையாகக்கி
ரமமாகக் கொண்டிவந்தது சாத்திரமாதலா விதற்குமுன்கூறிய
காததாவேண்டிமென்றறிக. “ஆக்கையிலான்வாக்குமிலா னாக
மத்தை வேதத்தை, பாக்குவனோ வாக்கானெனில்.” “ஆக்கை

யுமற்றைந்தொழிலு மாக்குமுறை முன்னறைந்தா, மாகுவு னூ
லும்மவைபோலாங்கு” என்பதினாலறிக. என்றா ஞானப்பிரகா
சா. மற்றொருவர், செயலினுகருங கரிவேண்டும். எ-கு. ஆன்மா
க்கள்செய்யுங் கன்மங்களையறிந்து பலன்கொதித் தந்தக்கன்ம
சாக்ஷியாக வொருகர்த்தாவேண்டும் என்றா. அன்றியும், கிஞ்
சிஞ்ஞாகிய வான்மாககள் தனமகிமையறிதற்கு சாவஞ்ஞா
னசிவன்சொன்னதூலாகலின் இதரோகவாசிரிய தோஷமில்லை
யென்பது “குற்றமின்றிச சீரியபேரறிவுடையோன செப்பவே
ண்டும்” என்பதனுணர்கன்றா.

மரங்களுயிரல்லவென்றுமறுத்துச்சொன்னாய வா
டுதல்பூரித்தலான்மரங்களுயிராகும், திரங்குநீர்பெறாதொ
ழியிறபெற்றிற்சிரத்தைசேருஞ்சீவனலவெனிலுலகிறசீவ
னெல்லா, முரங்கொள்வ தூண்பெற்றிற்சோருமுண்பெற
வே லுலந்தமரநீர்பெற்றலுய்யா துள்ளுயிராகள், கரந்த
சினைமுட்டைகட்குவாயிலின்றுவாயில் கண்டிலதேற்பூ
ததுககாய்த்தெழலான்மரங்களுயிரே. (௩௩)

(இ-ள்.) மரங்களுயிரல்லவென்று மறுத்துச்சொன்னாய
வாடுதல்பூரித்தலான் மரங்களுயிராகும். எ-து. மரமுதலியன வு
யிருள்ளனவல்லவென்று புத்தநீசொன்னாய், அவைமெலிதலா
லும் பருத்தலாலு மரமுதலியவை யுயிருள்ளனவாகும்,—
திரங்குநீர்பெறாதொழியிற் பெற்றிற்சிரத்தைசேருஞ்சீவனலவெ
னில். எ-து. மரமுதலியன நீர்பெறாதொழியில் வாடுதலு மநீர்
பெற்றாற் பூரித்தலுமியல்பு, ஆன்மாவல்லவென்று நீகூறில்,—
உலகிற்சீவனெல்லா முரங்கொள்வதூண்பெற்றிற்சோருமுண்பெ
ருவே லுலந்தமரநீர்பெற்றலுய்யாது, எ-து, உயிருள்ளவற்று

க்கெல்லா மூன்பெற்றற்பருத்தலு மூண்குறைந்தான் மெலித
லுங் குணமாகையா லுலாந்தமரத்துக்கு நீனாவிட்டாற் பரிணம
மிலையாதலான் மரமுதலியவுயிருடைத்தாம். அற்றன்று, மர
முதலியனவற்றுக் கிந்திரியங்களில்லையாகையா லுயிரல்லவென
றுகூறின்,—உள்ளுயிர்கள் கரந்தசினமுட்டைகட்டு வாயிலி
னது. எ-து. ஆன்மாவையுள்ளடக்கி நிற்கு முட்டை சினமுதலி
யவற்றிற்கு வாயிறேன்றாவாறுபோல மரமுதலியவற்றுக்கும்
வாயிறேன்றது,—வாயில்கண்டிலதேல். எ-து. அம்முட்டைசி
னமுதலியவற்றுக்கு வாயில்பின்புதோன்றக் கணடனம் இத்
ற்குவாயிறேன்றக் கணடதில்லையெனறுகூறில்,—பூத்துக்காய்
ததெழலான் மரங்களுயிரோ. எ-து. அம்மரமுதலியனவற்று
க்கு இந்திரியகட்புலனாகாதாயினும் பூத்துக்காய்த்துவளர்த்தலுங்
காண்டலாலிந்திரியமு முயிருமரமுதலியனவற்றுக்குண்டென்ற
றிவாயாக. எ-து. மரமுதலியனவெனவே புல்லீருயினவாயிற்று

நீர்சொல்லியதெப்படி.காலும் கொம்பு மயிரு முகிரும் பல்
லும் புற்று முயிரில்பொருளாகியும் வளராநின்றலா னிந்தவேத
விபசாரமென்று சொல்லுவையாகில், இவ்வாறுநீர்சொல்லிய மி
கவும பேதைமைத்தாம். நீகாட்டியபுற்றுவது கறையானமுதலா
னஜீவன்கள் கீழின்மண் மேலேயேறிடவோகுகும். மயிருநக
முந்தந்தமும் ஜீவசரீரத்துநீங்கினால் வளராது. அன்றியும் நரா
த்தமயிருக்குக் கறுப்பிடுவொருழையும் உகிருக்கைவணமிவொரு
ழையுங்கண்டுகொள்க. ஆதலாலவைக மெத்தல் வளர்தல் இல்லை
யெனக்கொள்க. ஆதலானீயிட்ட திருஷ்டாந்தமாகாதென்றும்
மரங்களுயிருடையவென்றுங் கொள்க. ஏகேந்திரியஜீவன் மகக்
ருட்டோன்றினாலு மேகேந்திரியஞானமாகவேண்டிமென்னி
ல், முயலாய்ப்பிறந் தற்பஞானத்தையுடையது புத்தராய்ப்பிற

நதகாலத்து மிகுந்தஞானவானானதுபோல மரங்களும்மக்களையோ
 னியிற்பிறந்தாற் பஞ்சேநகிரியஞானமுடைததாம் எனக்கொள
 க. என்றா ஞானப்பிரகாசா.

ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற்கொம்பொசித்துநட்டா
 லுய்யுமுயிரொன்றுபலவாமோவென்னிற், கருமரத்தின
 வித்துவோர்கொம்புகொழுகிழங்கு கண்கலந்துகொள்ளு
 முயிரண்டம்வோர்ப்புத, தருபிறப்புச்சராபுசங்கள் சநந
 மும்பெற்றாற்போற றுனடையுமுற்பீசநதலநடவாவெ
 ன்னிற்,பெருநிலத்திற்காலிலாரநடப்பரோபேதாய் பிறப
 பின்விதமநேகங்காண்பேசங்காலே. (௩௬)

(இ-ள்.) ஒருமரத்தினுயிரொன்றேற் கொம்பொசித்துநட்
 டாலுய்யு முயிரொன்றுபலவாமோவென்னில் எ-து. மரத்துக்கா
 ன்மாவுண்டாமாயி னொருமரத்தின்கொம்பைமுறித்துநட்டா ல
 தனைப்போலவளாதலா லோருயிர்பலவுயிராமோவென்றுபுத
 ர்கூறில்,—கருமரத்தின்வித்துவோ கொம்புகொழுகிழங்கு கண
 கலந்துகொள்ளுமுயிர. எ-து. இதனை (மரத்தின்வித்துவோகொ
 ம்புகொழுகிழங்குகண்கருக்கலந துயிர்கொள்ளும்) எனமாறுக
 மரத்தினுண்டாகியவித்துவோர்கொம்பிவையிற்றையும் பிறவற்றி
 ன்கொழுகிழங்குகண்ககளிவையிற்றையுங் கருப்பமாகக்கொண
 ரு ஆன்மாக்கடோன்றும்,—ஆண்டம் வோப்புத்தருபிறப்புச
 சராபுசங்கள் சநநமும்பெற்றாற்போற்றானடையுமுற்பீசந் தலந
 டவாவென்னில். எ-து. முட்டையிலுங்ககிலிலுந்தோன்றியவா
 ன்மாக்கள் பையிற்றோன்றுமாண்மாக்கள்போல நடைபெற்று
 வித்திற்றோன்றுமாருதலியன பூமியிடத்துநடைபெறாதாகையா
 லான்மாவன்மென்றுநீகூறில்,— பெருநிலத்திற்காலிலாரநடப்

பரோபேதாய் பிறப்பின்விதமநேகங்காணபேசங்காலே. எ-து. இதனை (பேசுகாதா காலிலாபெருதிலத்துநடப்பரோ பிறப்பி னவிதமநேசங்காணபேதாய்) எனமாறுக. சொல்லுங்காலத்துக் காலிலா பெரியபூமியிடத்துநடக்கவல்லரோ அப்படியிந்திரிய ஈருறைவான வான்மபேதமநேகமாகவுடைத்துக்காணறியாதாய். எ-து. கண் - கணு.

இச்செய்யுளிரண்டுமரங்கட்குயிருண்டெனறுகின்றது. (ஈசு)

பிறப்பின்விதமநேகம. எ-து. கனமபேதங்கட்கிடாக ஐநக பேத மநேகங்களாயிருக்கும். அதை “படைத்ததொரு படியன் றிப பறவைபசுநராய்ப பண்ணியதென முனைவினைப்பான் மையென்பா.” என்பதனும் கண்டுகொள்க என்றா ஞானப்பிர காசா.

தின்னுமதுகுற்றமிலேச்செத்ததெனும்புத்தா தின் பையெனக்கொன்றுனக்குத்தீற்றினர்க்குப்பாவ, மன்னு வதுன்காரணத்தாற்றின்னொதார்க்கு வதைத்தொன்றை யிடாமையினால்வதைத்தவர்க்கேபாவ, மென்னிலுனை யூட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேர வென்னதவம்புரிகின்றாய்பு லால்கடவுட்கிடாயோ, வுன்னுடலமருசியெனநாணியே ரோருடலுண்ணிலருசியெனவுணர்ந்திலேகாணியே. ()

(இ-ள்.) தின்னுமதுகுற்றமிலேச் செத்ததெனும்புத்தா. எ-து தான்கொல்லுமதுகுற்றமுடைத்து, செத்ததுதின்னுமது குற்றமி ல்லையென்றுகூறும்புத்தா, — தின்பையெனக்கொன்றுனக்குத்தீ ற்றினர்க்கும்பாவ மன்னுவதுன்காரணத்தாற் றின்னொதார்க்குவ தைத்தொன்றையிடாமையினால். ஈ - து. நீதின்பையென்றுகரு

தி யுனக்கொன்றைக்கொன்றுட்டினாக்குப்பாவ முன்காரணத் தாலுண்டாம். அஃதெங்ஙனமெனனிற் றின்னாதார்க்குக்கொன றுட்டுவொரில்லையாகையால்,—வதைத்தவர்க்கேபாவமென்னில ளு-து. என்காரணத்தாற்பாவமுண்டாகாது கொன்றவாக்கேபா வமுண்டென்றுகூறின்,— உனையுட்டினர்க்குப்பாவஞ்சேரவெ ன்னதவம்புரிகின்றாய்-எ-து.உன்னைப்பரிந்தாட்டினாகுப்பாவ முண்டாக நீயென்னதவதைசெய்கின்றாய். அஃதன்றியும்,— புலால்கடவுட்கிடாயோ, எ-து. நீபுலால்துகருங்காலத் துன்கட வுருகும் புலாலையுட்டுவை. அஃதன்றியும்,—உன்னுடலமகுசி யெனநாணிவேறேருடலுண்ணி வருகியெனவுணர்ந்திலைகாண் யே, எ-து. உன்னுடம்பு சுத்தமில்லையென் றிலச்சிக்கின்றநீபிற ளுனைதுகருமதுசுத்தமில்லையென் றறிந்தாயில்லை. எ - று. நாணி யென்றது தொழிற்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிறர்கொன்றிடத்தின்னலாமெனபதனை ம றுத்துக்கூறிற்று. (௩௭)

என்னதவம்புரிகின்ற யென்னவே அவன்பண்ணுவது த வமலலவென்பது கருத்து. இனிகல்லியமாம்ஸம் புகித்தாற்பா வமில்லையென் தகல்லியமாம்ஸங் கொள்ளாமென்பையாகிலெ ண்ணத்தாலு மாம்ஸத்தின்பாக்குக்கொலைபாவமுண்டென்பது பொருந்தும். இந்தவொன்பதுதோஷமொழியத் தின்னயாவாக குமரிது. என்னை, ஐயுறவொழிதல் கூடாமையாலே மிருகமா ம்சம் தின்னலாமோவென்னில், அவ்வாறு அந்தமாம்சமுண்ட ஜீவன்களுககு ஜீவதானங்களிலே புத்திபிறககுமெனபதற கு லகமேசாக்ஷி. ஸவயமேவபதிதமாகிய பால் துகரக்கமந்தான கொம்பினின்ற பலத்தையறுத்து துகர்விக்குமாதலா லெனக கொளக. இனிகாரனாற்புண்ணியங்கெடா, அதுபுண்ணியத்துக்

சூக்காரணமாகிய புத்தர்பத்திக்குக் காரணமென்று போதிவரு
கூந்தொழுதல். பாவத்துக்குக் காரணமாகிய மாம்சமுண்டல்
காரணதபாவமாம். காரணதபுண்ணியங்கையாண்ட புத்தனும்
காரணதபாவங்கருதாமை “ஏரிககூரோருகாதம் அவ்வுருக்கே
ரியோருகோல்” என்பதற்கொகருமென்க. அன்றியு மீழ்மடியப்
படுத்தாடை யாழ்வொன்னும் வேதிசத்துரையவ ருள்ளகாலத்
துவணங்கினாக்குப் பின்பவா புலவினைதொழுதார்க்குப் புண
ணியமுண்டாகி லுயிரொடுகூடிய சரீரததையழிப்பாராகும் பா
வமுண்டென்க. “உருநெற்பலகூட்டியுண்டிமுடிப்பான், மிக
நெல்லுதிர்வதனைவேண்டி-தகவுடையோ, ருண்ணப்படுமுடை
யை யுண்பானுயிர்மாள், வெணனாதவாறுண்டோ வீங்கு” என்
பதாகலின. இனியொருதன்மத்தைப் பொருள்கொடுத்தெடுப்
பவனுக்குப் புண்ணியமுண்டானவாறுபோல வத்தன்மத்தை
ப்பொருள்கொடுத்திடித்தவனுக்குப் பாவமுண்டாவதுபோல
ப பொருள்கொடுத்து மாம்சநதினபவாகுப் பாவமாகும். புத்த
ரபாதபபூவென் றுபேசுதித்துப் பூவாங்காதவன் புண்ணியம்பெ
றுதவாறுபோலக் கொலையால்வந்தனுென்றுபேசுதித் தூன்வா
ங்காதவன் பாவப்படான். இனிசூறிககப்பட்ட ஜனம்றினல் அ
ககிசியினுற்கையகன்று தின்னாமையா லவர்க்குப்பாவமில்லையே
யென்னில் உண்டு; அவருமாமசங்கொடுவந்தார்க்கு விலைகொடு
த்துக் கொள்வோமென நினைந்திருந்தமையிற் கொலையுடன்ப
ட்டிப் பாவமெய்துவனென்க. அன்றியுமாமசங்கொள்வோமென்
னு; நினைவாற்கொலையாவமுண்டு. எனனை, ஒருமகாநகரத்துள
ளாரனைவரு முபாசகராதலிற் பிசூகாலத்து மண்டையிலிட
வேண்டி யாதரவுகொண்டிருந்தா ரவனுமொருவழிப்பிச்சைப
ணணி மீண்டானுயினு மவனுக்குப் பிச்சையிடவேண்டியிருந்
தார் யாவரும்புண்ணியம்பெற்ற வாறுபோலக்கொள்க, தின்ப

வாக்கு மாம்சம்வரவேண்டிவதல்லது கொலைவேண்டுமோவெனில், தலைகொடுவதார்க்குப் பொருள்கொடுத்ததுமென நிர்ந்தான் கொலைவேண்டினவாறுபோலப் புலார்கொடுவதார்க்குப் பெருள்கொடுத்துமென்றிருந்தானுங் கொலைவேண்டினனாகும் எனனை, “தலைகொணாதார்க்கீதுந் தனமென்றிருந்தான், கொலையுக்கந்தானாகுமதுபோற-கொலையுக்கந்தா, ஹனறநுவார்க்கீதும் பொருளென்றிருந்தானுஞ், சான்றுலகமல்லவோதான்” அன்றியும் “களவாவருவது கையறிந்துகொண்டான, களவாளனாவது உங்கண்டு-மளவினறிக, கொன்றுவருதலறிந்தது கைக்கொண்டான், கொன்றவனல்லனோகூறு” அன்றியுங் காமாநுபவம் பண்ணுவானுக்கு முறையல்லாதாளுழைக் காமவுள்ளம்பிறவாதவாறுபோல மாமசமுண்டாரொனினுங் குணவானகளாயினார் சினையாரொனில் முறையல்லாதாளுழைக் காமஞ்செல்லாதென்பதியாதாமகூறினை “ஈனஞ்ஞமகஞ்ஞடனபிறந்தாளாயினுஞ், சான்றோர்தனித்தாலுறையறக-கானறருவ், வறதியுந் தாவலித்தேயிருக்குமோ, வெறதியனைந்தமெழு” “ஐம்புலனுந்தாங்கறகரிதாக்கையால்” எனவும் “மாதகிராபுத்திராபபரிசாவாம மனசிவித்தாசனோபவா, பெலவானித்திரியக்கிராமோ வாஞ்சம்பிக்கிலிமிருசதி” எனவும் இவைகேட்டறியாயோ, காமபிரீதியில்லையாயினு முள்ளஞ்செல்லுமெனக்கொளக. அன்றியும் ஸ்ரீகஞ்ஞப் பெறபுச்சட்டமென்றதனை தோ னரம்புமுதலிய வென்றும் புறத்தறிந் தஞ்சிபாவனைபாவிக்கின்றும், காமவுள்ளங் கறற்றிபொருட்டன்றோ, மாமசத்திற்றோன்றிய பாலுமத்தோடொக்குமென்னில் அஞ்சியென றுனைப்பாவிக்கின்ற நீயும் பாலையும்வாறுசொல்லுகிலை. எனனை, “ஹனை முலைப்பூலினையொககும்” என் மெத்தேயத்தாரு மிழிக்கின்றாரில்லை. மாமசமயாவராலு மிழிக்கப்படுகின்றதன்றோ, “தம்புனைகமுலிமருந்

திடுவர்தாம்பிரிதின், செம்புண்பருத்தவரைதின்பர்” எனவும். “உண்ணுமைவேண்டும் புலாஅல்பிரிதொன்றின், புண்ணுண ாவாபபெறின” “விலைப்பாலிறகொண்ணே மிலைவதூறுகுற்ற ம்” எனவுமிருத்தலால் மாம்சத்தைப் பாலோடொப்புணாததலு லகவிருத்தமாம். சுககிலசரோணித்தாலவந்தமாம்சஞ் சுத்த மானவாறுபோல மாம்சத்தாலவந்தபாலுஞ் சுத்தமென்ற பா லானது மாம்சத்தாலவந்ததனது, பசுவாறகொள்ளப்பட்ட பு லலுநதண்ணீரும் பாலாகப்பரிணமித்ததாம். எனனை, வேப்பிலை முதலானவற்றைத்தின்ற பசவின்பால கசப்பதூஉஞ் சோறு முதலாயின புசித்தபசவின்பாலானது ம்கவுமரசிப்பதூஉம் ம ருநதுகுடிப்பவளமுலைப்பால பிள்ளையினது வியாதியைக்ஷமிப் பிப்பதூஉம் பிறவுநகாணப்படுகின்றமையி லித்தன்மையைக்க ளைக்கொண்டு பாலானது மாம்சத்திறபிறந்ததல்லவென்க. அப படியல்ல, மாம்சத்திறபிறந்ததேபால் அநதப்பாலு மாம்சத்தி ற கொக்குமெனையாகிற், சேறறிநபிறந்த தாமரைபுஞ் செந் கழுநீரும்போலவுந், கடலின்கண் முத்துப்போலவும், மண்ணி னமரமும் பொன்னும்போலவும், நாவியினிடத்துப் புழுசுச் ச வாதுபோலவும், மானினகட்சவரம்போலவும், பாலானது மாம் ஸத்திறபிறந்ததேயெனினு மந்தமாம்சத்திற்கு வேறுமாய் மே ம்பட்டதுமாயிருக்குமெனக்கொள்க. நீொன்னசொன்னாலு மா ம்சத்திறபிறந்தபாலானது மாம்சமேயென்பையானால், முலைப் பாலகுடிப்பாரும் பசவின்பாலகுடிப்பாரும் நரமாம்சமுங் கோ மாம்சமுந் தின்றாராகவேண்டும் அன்றியு, நீயுங்குழவிப்பருவத் திலே முலைப்பாலுண்டு பிறபொழுது பசவின்பாலுங்குடித்ததி னாலே யிருவிதமாம்சமும் தினவவஞருவை. பாலுமாம்சமுஞ்ச ரியாமாகில அபபடிப்பட்டபாலை நீவழிபடுந்தேவதைக்கு வைவே த்தியம்பண்ணுதலு மபிஷேகம்பண்ணுதலுங் குற்றமாய்முடி

யவேண்டும். அன்றியுமூலகவிருத்தமுமாமென்க. தோலிற்பட்ட நெய்முதலாயின பொழிந்தவோ? பாதிமாம்சத்திறபட்டாலு மொழியவேண்டுமெனனில், ஜீவனோடுகூடிநின்ற சரீரகமான மாம்சஞ் சுத்தமன்று. என்னை, உள்ளங்கைப்பட்டநீர் சுவத்தின் கைப்பட்டநீர்போல வசத்தமென்று கொள்ளப்படாமையினென்க. அன்றியுங்கோமயமுங் கோஜலமுங் கோகூரமுஞ்சுத்த திரவியமென றுலகத்தாராற்கொள்ளப்படும். ஆதலால் மாமசத் துடன் பாஸ்யொப்புணர்த்த லுலகமலைவாமென்க. களையுந் ினையுட்போல மாம்சமு மேன்மக்களாற்றுறக்கப்பட்டதல்ல வோ. மேன்மக்களாவரா தபசிகளன்றோ. உன்னையொழியத்துற நது தபசுபண்ணுவார்களின் மாம்சநன்றென்பாரொங்குளா, உ னனையொழிந்தபனமககஞ் மாம்சமுண்பது நன்றென்றுணனா ா. என்னை, சோமவாரமேகாதசி யமாவாசைமுதலான விரத்தி னமான சுபதினங்களிலும் பிறவறுள்ளுந் தவிரகினராதலா லே. அன்றியும்புசிபபதல்லது ஜீவன்களைக்கொல்லவேண்டுமெ ன்னு முள்ளமினமையி லுன்னையொப்பக் கொலைபாவமிலொ ன்பது சொல்லுக. அன்றியும், பந்தலிற நண்ணீருடிப்பரா த ணணீர்வைத்தாரா யிரதககானகத்திற நண்ணீர்வைத்தா யி கவும் புண்ணியவான்களென்று மிகவுமகிழ்ந்துவாழ்த்தித் தண ணீர்வைத்ததற் குடன்பட்டுக குடிப்பாராதலா லவாக்குநன்மை யேறினாற்போல, மாம்சந்தின்பான கொன்றுகொணர்ந்தானைப் பிரியப்பட்டுத்தின்னுமாதலி னிவனுக்குப்பாவமென்க “கோ டாதகோலாய் கொடிதாயமாதவதை, வீடாதுநாறுண்டுமே னின்று-வாடாது, செய்தவனுமூனென்று தின்னாறுமொப்பாகு ன், கைதவமன்றென்காணது” “ஏழ்கடல்குழ்ஞாலமதை யீ நதவர்க்குமெஞ்ஞான்றந், தாழ்வுடையுணுணடி தவிரந்தவர்க் கும்-வாழ்வுடைய, புண்ணியநதானோக்குங்காண் போர்வேந்தே

யென்றுரைத்தா, நெண்ணிகந்தசீரானெடுத்து” “மேவியதன் னூன்வளாப்பான் வேறென்றினூனாகரும், பாவியிறந்தாற்படு நரகின் - மேவப், படுமென்றுநாரதன்றான பண்டுரைத்தான்பா ர்மேல, உடுவொன்றுயிலலாய்மதி” “துறவுளவாசான்றோ ரினி வரவுந்தாய, விறவுளவார்லுனளாலுனும் - பறைகறங்கக், கொண டானிருப்பக் கொடுங்குழையாடெய்வமுமொன், துண்டாகவை க்கறபாறமன்று” “தன்னூன்பெருத்தறகுத் தான்பிறிதூனு ணபா, நெங்ஙனமாளுமருள்.” “உண்ணுமையுள்ளதுயிரிசிலே யுனுண்ண, வண்ணுததல்செய்யாதாறு.” “பிணமென்னுதாவி பிரிந்தவுடலுனை, யுணலென்பெறத்தானுனை.” “கொனறவன் குறைததவன் கொணர்ந்துவிற்றவ, னென்றியபொருள்கொடு த்துவந்து கொண்டவ, னன்றமடைமகனாவிற்றபெய்தவ, நெ ன்றியவருவருநரகிலெய்துவார.” என்பனவு மற்றும்பிறவாறறு னுமறிந்து நீ சொன்னவையெல்லா மாகாவெனக்கொள்க. எ ன்றார் ஞானப்பிரகாசா. மறறெருவர், எற்புச்சட்டமென்றுந்த னையென்று முடலையசூசிபாவனைபண்ணுதல் புத்தனாகருண் மையாதல் என்னுடல மசூசியென நாணியென்றது ஊன்றின் மல்கொலககேதுவென்பது “தினறபொருட்டாற்கொல்லா து லகெனில்யாரும், விலைப்பொருட்டா லுன்றருவாரில்.” என்பத னுணுணாக என்றா.

குடைநிழலுங்கண்ணாடிச்சாயையும்போற்பிறப்புக் கொள்ளுமுணர்வென்னிற்காரணமழியவழியு, மடைநி ழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனக்கிங்கே யவையழிந்தா லருங்கதியினனையுமுணர்வின்று, மிடைகனவிலெழுமு ணர்வுநனவுணர்வாளும்போ லெழுமுணர்வுகனமததா னினேந்துகதியென்னின், மிடைசினையுமந்தனுமுட்டை

யுமுயிர்விட்டக்கான் மேவுவதென்பிறப்பினுடல்விடா
துகன்மவுணாவே. (௩௮)

(இ-ள்.) குடைநிழலுங்கண்ணாடிச்சாயையும்போற் பிறப்
புகொள்ளுமுணாவெனனில், எ-து. குடையின்கட் குடைபோ
லநிழறோன்றுந்தனமையும் கண்ணாடியிற காட்டினவுருப்போல
வருததோன்றுந்தன்மையும்போலவு மிககாயம்விட மறறொருகா
யத்தையெடுத்தற்கொள்ளுமென்றுபுத்தநீகூறின்,— காரணமழி
யவழியுமடைநிழல்போற்கந்தமைந்துமழியுமுனககிங்கே. எ-து.
குடையுங்கண்ணாடியுமாகியகாரணங்கெட வதிற்பொருந்தியநீழ
லாகியகாரியங்கெட்டாற்போலக் கந்தங்களைந்துமுனககிவ்விட
த்தேகெடும். அவைகெடவேயிந்திரியங்காரணமாகக்காரியப்படு
மறிவுமிங்கேயழியுமாகையால்,—அவைவழிந்தா வருங்கதியின
ணையுமுணாவின்னும், எ-து. காரணமாகியகந்தங்களைந்து மழிந்
தாற் கதியையடையும்றிவில்லையாம்,—இடைகனவிலெழுமுண
ர்வு நனவுணாவாறாற்போலெழுமுணாவுகன்மத்தானினைந்து க
தியென்னில் எ-து. கனவிடையிலெழுந்திருக்குமறிவு மெய்ய
றிவாயப்பரிணமித்தாற்போலக் கன்மங்கட்சீடாகநீனைந்துண
டாமுணாவு கதியிற்கூடுமெனறுநீகூறின்,— யிடைசினையும்ந்த
னுமுட்டையுமுயிர்விட்டக்கான்மேவுவதென். எ-து. இந்திரிய
வறிவுகெட்டாற் தம்மினெருங்கியசினையும் பிறவிககுருடனு மு
ட்டைய முயிர்போறாற்பெறுங்கதியாது. அதனால்,—பிறப்பினு
டல்விடாது கன்மவுணர்வே. எ-து. பிறப்பினுடலைக்கன்மவுண
ாவவிடாதுகாண். எ-து. கன்மவுணர்வென்பது ஆன்மஞானம்.
சினையும் அநதகனும் முட்டையும் பூர்வகன்மத்துக்கீடாகத் தொ
ழின்மறந்துகிடக்கையாற் கதியடையாதென்பதாயிற்று. கதியெ
ன்றது நற்பிறப்பு.

இச்செய்யள் கன்மமுமுணாவுகெட்டுக் கதியடையுமென்
பதனை மறந்துகூடறிற்று. (கஅ)

சாயையுங் காரணமும்போல வெனபை, சூனபங்கமாந்
லாற் காரணமுங்காரியமுதில்லாது. மோகூமு மோகூத்தை
யடையும் விஞ்ஞானமு மழியுமகனவுணாவு மயக்கவறிவு நன
வுணாவதென வுடையவாநலா லுனகருப்பொருநதுமதுபோலி
ருப்பதொழிய வுணமையிற் பொருந்தாதாம். சினைமுட்டைக்
கூறிவு பிரகாசமிலலாமலாற் சாயையடையமாட்டா தெனக
கொளக, என்றா ஞானப்பிரகாசா. மறஞ்ஞவா கனவினிடை
யெழுமுணாவு நனவுணாவாளுற்போல், எ-து. கனவினிடத்து
ண்டாகு மறபவறிவு அககனவுகெட்டுந் தான்கெடாமல் நனவறி
வாளுற்போல, —கன்மத்தானினைநதெழுமுணாவுகியென்னில
எ-து கன்மத்தினுணைந்துண்டாமறிவு அககன்மங்கெட்டுந்தா
ன்கெடாதுந்நு பிறப்பாற் பொருந்துமென்று சொல்லில், —மி
டைசினையு மந்தனு முட்டையு முயிவிட்டக்கானமேவுவதெ
ப்பிறப்பினுடல். எ - து மிகுந்தவறியாமையையுடைய சூலு
மூடனு முட்டையுமரணத்தையடைந்தால் அவவுயிரறிவில்லா
மையா வெந்தப்பிறப்பினுடலைப் பொருந்துவது எ-ம். குடை
யுந்கணனுடியு மறிவுக்குவமை. நிழலுஞ்சாயையும் பிறவிக்கு
வமை கதி பிறப்பு. எ-ம். கூறினா.

ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ
டுகைமுத்தியின்பமென்றறைந்தாய்கந்த, மைந்துமழிந்
தானமுத்தியனைபவரயாரொன்ன வனைபவர்வேறில்லை
யென்றயார்க்குமுத்தியின்ப, மைந்தினுணர்வினுக்கென்
னிலழியாதவுணர்வுண் டாகவேயவ்விடத்துமுருவாதிக

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்
தியின்பமறிந்திலைகாணீயே. (௩௯)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ
கைமுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்துந்தொ
டர்ச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறபுர
திபம்போலச சேரக்கெடுகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தகீகூறி
னாய்,— கந்தமைந்துமழிந்தான் முத்தியிணைபவாயா னென
வணைபவர்வேறில்லையென்றாய். எ-து. கந்தமைந்துங்கெட்டா
ல் முததியிற்செல்வார்யாரொன்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லை
யென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறு
வாரில்லையாயினமுத்தியின்பமயாவாக்கு— ஐந்தினுணாவினுக
கென்னில். எ-து. கந்தங்களைந்திறுன்றும்றிவிற்கென்றுகூ
றின,—அழியாதவுணாவுண்டாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்த
மைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்தி
லைகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி ல
வ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென
னுங் கந்தங்களைந்துமுண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே
முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும்.
ஆதலால் நீமோக்ஷசுகத்தையறிந்திலை யதனைக்கேட்பாயாக.
எ-து. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யு
ளின்கருத்துப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோக்ஷசுக
த்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௯)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோக்ஷமாகில், உரு
வகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

றைத் தாடகையாழ்வாரொன்று நீ பூனிகையாற்கெட்டதில்லை. இவவுருவகந்தங் கெடாதபடியினாலே மற்றுள்ளகந்தங்களுக்குங் கேடில்லையாதலா லுனக்குமுததியுங்கூடாமற் பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க. “கந்தமைந்தங்கடந்தோன்!” என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைக்காட்டிற்று. என்றா ஞாபைபிரகாசர்.

அநாதிமுததனாய்ப்பரணுபசலனையெல்லா வறிவு தொழிலதுக்கிரகமுடையவானகன்ம, நுனாதிசுமற்றொ ததவிடத்தேசத்திநிபாத நுழைவிததுமலங்களுள்ளா நுங்கனோக்கி, மனாதிசுரணங்களுள்ளாமடக்கித்தன்னை வழிபடுநல்லறிவருளிமாமகருணைக்கையா, வினாதிபிறப் பினினின்றுமெடுத்தமாறா வினபமுத்திக்கேவைப்ப னெங்கண்முத்தியிதுவே. (சு0)

(தி-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலங்கித னையெப்பொருட்குமேலாய்ச் சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் ஞத்துவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாறுக்கிரகமுமுடையனாகிய பரமேஸ்வர னுனமாக்கள்செய்தபுண்ணியபாவமிகுதிக்குறைவ றத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமாத்தியாயெழுந்தருளிச் சத்தி நிபாதம்பதிவித்து மலங்களுக்கெடத்திருக்கணசாத்தியருளி மகமு தலாகியவுட்கரணங்கனையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்களை யுங்கெடுத்துத் தன்னேவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்லீ ழாமலெடுத்தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமிவ்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யநுபவிப்பாயாக, எ-து.

இச்செய்யுள்பௌதநிறசௌதிராந்திகன்மதத்தை மறுச
தமோக்ஷசுகவகூறிற்று. நுனாதிக்கம், அடிநோக்கி நுனாதிக்கமென
விகாரப்பட்டது. (சு0)

“இருடருதுனப் படலமறைப்ப மெய்ஞ்ஞானமெனனு
ம், பொருடருகணணிழந துணபொருணாடிப்புக்விழந்த, குருட
ருந்தம்மைப் பாவகுகொடுகககுழிநின், நருடருகைகொடுத்த
தேததுமையாற னடித்தலமே.” எ-ம் “சுண்டியமாயாவிருள
கெடவெப்பொருளும்விளங்கத, தூண்டியசோதியை மீனவனு
ஞ்சொல்ல வல்லனலன், வேண்டியபோதேவிலக்கிலவாயத
ல்வீரும்புமின்றாள், பாண்டியனாருன்செய்கின்றமுத்திப்பரி
சிதுவே.” எ-ம். “அவமாயதேவரவகதியிலழுந்தாமே, பவமாயங்
காததென்னை யாண்கொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்ச
டா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித் தென்னே
ணங் கொட்டாமோ.” எ - ம். “இருவினரோரொப்ப வின்ன
ருட்சததி, குருவெனவந்து குணமலக்கித், தருமன்ஞானத்
தாற நன்செயலறறுப். பெருமலக்கப் பிறவாமை சுததமே”
எ-ம். இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரகிருவாசக திருமந்திரத
தினுங்கண்கொளக. “ஆசையறறுழல்குரங்க ளசுத்தமேவிய
னைதுதின்; நேசுகித்தனவாயிடுஞ்சக மேழையோடுமியின்ப
நீ, மாசதற்றொளிரசுததரித்த வளநதருஞ்சுகவாரிகா, ணீசனுக்க
டிமைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே.” என்றிப்படியு
லகாயிதனென்னும் பரமசதுஷ்ணமும் தன்மதிறுப்புக்கூறின
முறைபோல வீண்டு மம்முறைகூறியருளிஞானக எனஞா
ஞானப்பிரகாசா.

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—ககூங்.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்த்தோன்றும் பொருளதாயெழலா
வாதனையதனாகுடிவருதலால்வடிவிலாமை [ற்போதம்
யாதலாகனவேபோலுஞ்சகமுனதறிவேயாமென்
றோதினோதானாயுணர்வினாஸ்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த் தோன்றும்பொருளதாயெ
ழலாத போதம்வாதனையதனாகுடிவருதலால் வடிவிலாமை
யாதலாக் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிந்திரியங்களு
மாய்த் தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்தி
ரியவாதனையினாலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவருபமாதலானும்
அந்தியருபமாகிய பிரபஞ்சம் சொற்பனம்போலும்,—உளதறி
வேயாமென்றோதினோதானாயுணர்வினாஸ் யோகாசாரன்.
எ-து. அந்நுவாயம். சாத்திரததையதிகரியாதவறிவினையுடைய
யோகாசாரன் செளத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாத
னையாலறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று
மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான். எ-து.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்முற்கூறிய செளத்திராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகக்
கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணர்வாகச்சொன்னு நெனக்கொ
ள்க என்றானூனப்பிரகாசர். மற்றொருவா இவன்செளத்திரா
ந்திகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொண்டி அவற்று ளறிவேயுள்ள
து, மறற்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை; அறிவுவாதனை
யினு ளருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார்.
சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகன்என்றும்—றியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட்டசெய்யுள்—௧௯௪.

யோகாசாரன்மதமறுதலை.

போதமூந்தவிரவேரோவாதனைபுகன்றாயபோதம்.
வாதனையிரண்டுண்டெனனாயபோதம்வாதனையுமென்னி
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபின்னெழுங்கருத்தாய் [ம
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே. (க)

(இ-ள்.) போதமூந்தவிரவேரோவாதனைபுகன்றாய். எ-து
யோகாசார நீயறிவுமொழியவேற்றொருவாதனை யுண்டென்றுசொ
ன்னாய். அப்படியாயின, —போதம்வாதனை யிரண்டுண்டென
ய். எ-து. போதமென்றும் வாதனைபென்றுமிரண்டுண்டென்
கூறாய், —போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமற்
வேயென்றுகூறின, — காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபின்னெழு
ங்கருத்தாய் வாதனை. எ-து. அறிவுசத்தாகிவிட்டதிலே கலக்க
வேண்டாமென்னுமிராகத்தாற கலக்க வகலப்பிலே பலகாற்செ
லுத்துதல்காணவாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவுவாறு, —கன
வுகண்டபொருளின்மேல் வருங்கருத்தே எ-து. கனவாவதுநன
விற்கண்டபொருளின்மேற் கருத்துசெலுத்துவதாதலாற் பிரப
ஞ்சங்கனவுமல்ல, அதனால். நீகூறியது மிததையேயாம். எ-து.
மிததை-பொய். (க)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு, மெய்யாகக்காணப்படும்
பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற் பொய்யென்றலகூடாது. என்பதா
ம் என்றா ஒருரையாகியார்.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிரிபொருளாகும்பேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
லுறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயநிற
செறிபொருள துவாய்நிற்குந் தெளிபுளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதே பொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரரீ
 கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமெனறுகூறின்,— அகஞ்சட
 மென்னவேண்டும். எ - து. நானுடம்பென்று சொல்லவேண்டு
 ஞ்சடங்கள்—பிற்பொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபா
 ட்டையுடைத்து,—பேதித்திதம் பிரபஞ்சமென்னில். எ-து. அறி
 வுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைநீங்குகின்
 றறிவுதானே நானபொருளென்றுகூறும் பகுதியாம்,—உறு
 பொருளுருவந்தோயந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயிற்கும் எ - து.
 அறிவுமுருவுநீகூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு கூடினாலுருவந்தா
 னாயிற்கும் அஃதென்போலவெளனில்,—செறிபொருளதுவா
 யிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல. எ-து. அதிதவன்னைததோ
 டிகூடியபளியரு மவகன்னந்தானாகத் தோனறுமாபோல வறி
 வுருவத்தோடுகூடின லுருவந்தானாகநிற்குங் காண. எ-து.

இச்செய்யுளிரணமெ யோகாசாரம்மதத்தை மறுத்துக்கூ
 றிறது (உ)

பளிங்குமதனையதிததபொருளும்வேறாறதபோல வறிவும்
 பொருளும்வேறென்றறிக அன்றியும் அர்வானதருபமாயுள்
 ளேயிருக்கும் பொருளானதுருவாய்ப்புறம்பேயிருக்குமாதலாலு
 ம்வேறெனக்கொள்க. இவனும்பிடக்காதிரதநிற் றன்மிதன்
 மத்தைப்பேதித்துநின்று சொல்லாநிற்பனெனக்கொள்க “போ
 தம்பொருளேற் பொருள்விரும்பினான்வனததும், வாதைப்பட
 லேன்பொய்வந்து.” “காண்டலதுமானங்கதைக்கும்விருத்தங்
 கா, னீண்டுநீசொன்னவிழுகு ” “போதமும்வேறுபொருள்க
 ளும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொள்கைபிழை.” என்னுந் திரு
 வாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்றாளுனப்பிரகாசர். மற்றொரு
 வர், அறிவதேபொருளதாகில். எ-து. அறிவுதானே அறியப்பபிம்
 பொருளாயிருக்குமென்று யோகாசாரரீசொல்லில்,— அகங்கட

ந்த, மைந்துமுளவாமதுவும்பந்தமாகி யரந்தைதருமுத்
தியின்பமறிந்திலைகாணீயே. (௩௯)

(இ-ள்) ஐந்துகந்தஞ்சந்தானத்தழிதல்பந்ததுக்க மறக்கெ
டுகைமுத்தியினபமென்றறைந்தாய். எ-து. கந்தங்களைந்துந்தொ
டாச்சியிலே சேட்டைகெடுதல்பந்ததுக்கமென்று மவைகறப்புர
திபமபோலச சேரக்கெடுகைமுத்தியின்பமெனறும் புத்தகீகூறி
னாய்,— கந்தமைந்துமுழிந்தான் முத்தியனைபவாயா னென்ன
வனைபவார்வேறில்லையென்றாய். எ-து. கந்தமைந்துங்கெட்டா
ல் முத்தியிற்செல்வார்யானொன்றுழிச் செல்வாரொருவருமில்லை
யென்றுகூறினாய்,— ஆர்க்குமுத்தியின்பம். எ-து. முத்திபெறு
வாரில்லையாயினமுத்தியின்பமயாவர்க்கு,— ஐந்தினுணர்வினுக
கென்னில். எ-து. கந்தங்களைந்திற்றோன்றும்றிவிறகென்றுகூ
றின,—அழியாதவுணர்வுண்டாகவே யவ்விடத்துமுருவாதிகந்த
மைந்துமுளவா மதுவும்பந்தமாகியரந்தைதருமுத்தியின்பமறிந்தி
லைகாணீயே. எ-து. மனத்தாலறியுமறிவுகெடாதிருக்குமாயி ல
வ்விடத்திலு முருவம்வேதனைமுறிப்பு பாவனைவிஞ்ஞானமென
னுங் கந்தங்களைநதுமுண்டாதல்வேண்டும். அவையுண்டாகவே
முத்தியிடத்திலும் பந்ததுக்கமுண்டாய்க்கிலேசத்தையுந்தரும்.
ஆதலால் நீமோகூச்சுத்தையறிந்திலை யதனைக்கேட்பாயாக.
எ-து. கேட்பாயாகவென்ற தொடர்ச்சி பின்னர்வருஞ்செய்யு
ளின்கருததுப்பற்றி.

இச்செய்யுள் கந்தங்களைந்தினறிவேயறிவுமாய் மோகூச்சுக்
த்தையடையுமென்பதனை மறுததுக்கூறிற்று. (௩௯)

பஞ்சகந்தங்களு மொழிவறக்கெடுகை மோகூடமாகில், உரு
வகந்தத்தில் புத்தருடைய பல்லுமென்புமின்றுமிருக்க வவற்

ஹைத தாடகையாழ்வாரொன்று நீ பூஜிககையாறகெட்டகில்லை. இவவுருவகந்தங் கெடாதபடியினாலே மற்றுள்ளகந்தங்களுகருங் கேடில்லையாதலா லுனக்குமுத்தியுங்கூடாமற பந்தமாயிற் றெனக்கொள்க. “கந்தமைந்துங்கடந்தோனி” என்றவுனதுதோ த்திரமும் புருடனைககாட்டிற்று. என்றா ஞானப்பிரகாசா.

அநாதிமுததனாய்ப்பரனாசலனையெல்லா வறிவு தொழிலறுக்கிரகமுடையவரன்கனம், நுனாதிசுமறறொ ததவிடததேசத்திரிபாத நுழைவிததுமலங்களுெல்லா நுங்கனோக்கி, மனாதிசுரணங்களுெல்லாமடககிததன்னை வழிபடுநல்லறிவருளிமாககருணைக்கையா, வினாதிபிறப் பினினின்றுமெடுத்தமாறு வினபமுத்திக்கேவைப்ப னெங்கண்முத்தியிதுவே. (௪௦)

(இ-ள்.) (அநாதி—இதுவே.) எ-து. அநாதியிலேமலங்கித னு யெப்பொருட்குமேலாயச சலநமில்லாதவனுமாய்ச் சாவஞ் குததுவமுஞ்சாவகிருத்தியமுஞ் சாவாறுக்கிரகமுமுடையனாகிய பரமேஸ்வர னானமாக்கள்செய்தபுண்ணியபாவமிருகிகருறைவ றத் துலையொத்தவிடத்துக் குருமூர்த்தியாயெழுந்தருளிச சத்தி ரிபாதம்பதிவித்து மலங்களுெடத்திருக்கண்சாத்தியருளி மகமு தலாகியவுட்கரணங்களுையுமிந்திரியமுதலாகிய புறக்கரணங்களை யுங்கெடுத்துத் தன்னைவழிபடுநால்வகையாகிய வழிபாட்டையு மருளி மிகுத்தகாருண்ணியக்கையாலே பொல்லாப்பிறவியில்லீ ழாமலெடுத்த தொழியாதவின்பமுத்தியிலேவைத்தருளுவன். இ துவேயெங்கண்முத்தியாகையால் நீயுமில்வழியினின்றுமுத்தி யின்பத்தை யதுபவிப்பாயாக, எ-து.

இசெய்யுள்பெளத்திற்சௌதிராந்திகன்மதததை மறுத
துமோகூசகவகூறிற்று. நுனதிககம், அடிநோககிதுனதிகமென
விகாரப்பட்டது. (சு0)

“இருடருதுனப் படலமறைபப மெயஞஞானமெனது
ம், பொருடருகணணிழந துணபொருணடிபபுகலிழநத, குருட
ருந்தம்மைப் பாவககொடுநரகககுழிநின், நருடருகைகொடுந
தேததுமையாற னடிததலமே.” எ-ம் “சண்டியமாயாவிடுள
கெடவெப்பொருளும்விளங்கத், தூண்டியசோதியை மீனவனு
ஞசொல்ல வலனலன், வேண்டியபோதேவிலககிலவாயத
ல்வீரும்புமின்றாள், பாண்டியனாரருளசெய்யின்றமுததிப்பரி
சிதுவே.” எ-ம். “அவமாயதேவரவகதியிலடூதாமே, பவமாயவ
காததென்னை யாணடுகொண்ட பரஞ்சோதி, நவமாயசெஞ்ச
டா நல்குதலும் நாமொழிந்து, சிவமானவாபாடித தெளனே
ணவ் கொட்டாமோ.” எ - ம். “இருவினேரோரோப்ப வின்ன
ருட்சத்தி, குருவெனவந்து குணமலக்கித, தருமன்னானத
தாற நன்செயலறறுப், பெருமலக்கப் பிறவாமை சுத்தமே”
எ-ம், இப்படிச்சொல்லாநிற்குந் தேவாரகிருவாசக திருமந்திரத
தினுங்கணடுகொளக. “ஆசையுறறுழல்குறங்க ளசுத்தமேவிய
னைத்துதின்; நேசகித்தனவாயிடுசுக மேழையோடுமியின்ப
நீ, மாசதற்றொளிரசுதநித்த வளந்தருஞ்சுகவாரிகா, ணீசனுடக
டிமைத்திறத்தி னியைந்துநாம்பெறுமின்பமே.” என்றிப்படியு
லகாயிதனென்னும் பரமததூஷணமுந் தன்மதநிறப்புகூறின
முறைபோல வீணடு மம்முறைகூறியருளினொனக எனஞா
ஞானப்பிரகாசா

சௌத்திராந்திகன்மதமறுதலைமுற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—ககூ2.

யோகாசாரன்மதம்.

போதமேபொருளாய்ததோன்றும் பொருளதாயெழலா
வாதனையதனாகூடிவருதலால்வடிவிலாமை [றபோதம்
யாதலாகனவேபோலுஞ்சகமுளதறிவேயாமென்
றோதினனோதானாயவுணர்வினுல்யோகாசாரன். (க)

(இ-ள்.) போதமேபொருளாய்த் தோன்றும்பொருளதாயெ
ழலாற போதம்வாதனையதனாகூடிவருதலால் வடிவிலாமை
யாதலாற் கனவேபோலுஞ்சகம். எ-து. அறிவேயிந்திரியங்களு
மாய்த தோன்றப்பட்டவுருக்களுமாய்வருதலானு மவ்வறிவிந்தி
ரியவாதனையினாலேகூடிவருதலானு மவ்வறிவருபமாதலானும்
அநித்தியருபமாகிய பிரபஞ்சம் சொற்பனம்போலும்,—உளதறி
வேயாமென்றோதினனோதானாயவுணர்வினுல் யோகாசாரன்.
எ-து. அந்நுவயம். சாத்திரததையதிகரியாதவறிவினையுடைய
யோகாசாரன் செளத்திராந்திகளின்வேறுபட்டு இந்திரியவாத
னையாலறிவுண்டாமென்றும் பிரபஞ்சங்கனவேபோலுமென்று
மறிவேயுள்ளதென்றுங் கூறினான் எ-து.

இச்செய்யுள்யோகாசாரன்மதங்கூறிற்று. (க)

இவன்முற்கூறிய செளத்திராந்திகன்மதமும் பக்ஷமாகக்
கொண்டு பின்னும்விசேஷவுணாவாகச்சொன்னு நெனக்கொ
ளக்க என்றாளுநானப்பிரகாசர். மற்றொருவா இவன்செளத்திரா
ந்திகன்கோட்பாடெல்லாமுட்கொண்டி அவற்று ளறிவேயுள்ள
து, மறற்பொருள்களெல்லா முருவமாகவில்லை, அறிவுவாதனை
யினு லருவமாகவுண்டென்றுகொண்டவாறுகாண்க என்றார்
சிலாயோகாசாரனைமகாயானிகன்என்றும்—றியிருக்கின்றனர்.

யோகாசாரன்மதமுற்றிற்று.
பாயிரமுட்பட்டசெய்யுள்—ககச.

யோகாசாரன் மதமறுதலை.

போதமுந்தவிரவேஜோவாதனைபுகன்றாய்போதய.

வாதனையிரண்டுண்டெனனாயபோதம்வாதனையுமெனனி
காதலாற்பொருளினோடுகலந்தபினெழுங்கருத்தாய் [ம
வாதனைகனவுகண்டபொருளின்மேல்வருங்கருத்தே. (க)

(இ-ள்.) போதமுந்தவிரவேஜோவாதனைபுகன்றாய். எ-து
யோகாசார நீயறிவுமொழியவேறொருவாதனையுண்டென்றுசொ
ன்னாய். அப்படியாயின, —போதம்வாதனையிரண்டுண்டென்
ய். எ-து. போதமென்றும் வாதனைபென்றும்மிரண்டுண்டென்
கூறாய், —போதம்வாதனையுமென்னில் எ-து. வாதனைதானுமற்
வேயென்றுகூறின், —காதலாற்பொருளினோடு கலந்தபினெழு
ங்கருத்தாய் வாதனை. எ-து அறிவுசுத்தாகிவிடயத்திலே கலக்க
வேனுமென்னுமிராகத்தாற் கலக்க வகலப்பிலே பலகாற்செ
லுத்துதல்காண்வாதனை. ஆகையால் வாதனையறிவன்று, —கன
வுகண்டபொருளின்மேல் வருங்கருத்தே. எ-து. கனவாவதுநன
விற்கண்டபொருளின்மேற் கருத்துசெலுத்துவதாதலாற் பிரப
ஞ்சவகனவுமல்ல, அதனால், நீகூறியது மிததையேயாம். எ-று.
மித்தை-பொய். (க)

அறிவும்வேறு, வாதனையும்வேறு, மெய்யாகக்காணப்படும
பிரபஞ்சத்தைக்கனவுபோற் பொய்யென்றலகூடாது. என்பதா
ம் என்றா ஒருளையாகியா.

அறிவதேபொருளதாயினகஞ்சடமென்னவேண்டும்
பிறிப்பொருளாகுமபேதித்திதம்பிரபஞ்சமென்னி [குஞ்
வறுபொருளுருவந்தோய்ந்தா லுணர்வுமவ்வுருவாயநிற
செறிப்பொருளதுவாய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல.

(இ-ள்.). அறிவதே பொருளதாயின் எ-து. யோகாசாரநீ கூறியவறிவுதானே பிரபஞ்சரூபமென்று கூறின;—அகஞ்சட மென்னவேணமும். எ-து. நானுடம்பென்று சொல்லவேண்டு ஞ்சடங்கள்—பிற்பொருளாகும். எ-து. அறிவுமுருவும் வேறுபா ட்டையுடைத்து—பேதித்திதம் பிரபஞ்சமென்னில். எ-து. அறி வுமுருவும் வேறுபாட்டையுடைத்தாமென்னி லுருவைநீங்குகின்ற றறிவுதானே நானபொருளென்று கூறும் பருதியாம்;—உறு பொருளுருவாதோயநதா லுணர்வுமவ்வுருவாயிற்கும் எ-து. அறிவுமுருவுநீ கூறியதன்றி யறிவுருவத்தோடு கூடின லுருவந்தா னாய்நிற்கும். அஃதென்போலவெனினில்,—செறிபொருளதுவா ய்நிற்குந் தெளிபளிங்கதுவேபோல. எ-து. அடிதவண்ணத்தோ டுகூடியபளிங்கு மவ்வன்னநானாகத் தோனறுமாபோல வறி வுருவத்தோடுகூடின லுருவந்தானாகநிற்குவ காண. எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும யோகாசாரம்மதத்தை மறுத்துக்கூ ரிற்று (ப)

பளிங்குமதனையடித்தபொருளும்வேறாறபோல வறிவும் பொருளும்வேறென்றிக. அன்றியும் அந்வானதரூபமாயுள் ளையிருக்கும் பொருளானதுருவாய்பபுறம்பேயிருக்குமாதலாலு ம்வேறெனக்கொள்க. இவனும்பிடகசாதிரத்திற் நன்மிதன் மத்தைப்பேதித்துகின்றி சொல்லாநிற்பனைக்கொள்க. “போ தம்பொருளேற் பொருள்விரும்பினுன்வனததும், வாதைப்பட்ட லேன்பொய்வந்து.” “காண்டலதுமானங்கதைக்கும்விருத்தங் கா, ணீண்டுநீசொன்னவிழுக்கு” “போதமும்வேறுபொருள்க ளும்வெவ்வேறு, பேதாய்நின்கொள்கைபிழை.” என்னுந் திரு வாக்கினுங்கண்டுகொள்க என்றாளுான்பிரகாசர். மற்றொரு வா, அறிவதேபொருளதாயில். எ-து. அறிவுதானே அறியப்பபிம் பொருளாயிருக்குமென்று யோகாசாரநீ சொல்லில்,—அகங்கட

மென்னவேண்டும். எ-து. ஒருவன்கடத்தையறிந்தகாலத்து நா
ன்கடமென்றுசொல்லவேண்டும். அவ்வாறின்மையால்,—பே
தித்திதம்பிரபஞ்சமென்றல் பிறிபொருளாகும். எ-து. வேறுபடு
ததிரிபுபிரபஞ்சமென்றறிந்தால் அறிவு மறியப்படும்பொருளு
மொன்றாகாவேறாகும்பொருளாம் எனப்பாடபேதமும் தெளி
பொருளும் விளங்கவோதினா. இதம்என்னுமவடமொழி இது
என்னுமபொருட்டு

யோகாசாரன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௧௩௬.

மா த் மீ க ன் ம த ம்.

அவயவம்பொருளாயத்தோன்று மவயவமொழிந்
தாற்பின்னை, யிவைபொருளென்னவேறென் றிலாமை
யாறபொருள்களின்றும், மவைபொருளிலாமையாலேயறி
வுமின்றாகுமென்று, நவைதருமொழியினாலே நவிலுமா
த்மீகன்றானே. (க)

(இ-ள்.) அவயவம் பொருளாயத்தோன்றும். எ-து. இந்
திரியம்பத்தும் பொருளாயத்தோன்றும்,— அவயவமொழிந்தா
ற்பின்னை யிவைபொருளென்ன வேறென்றிலாமையாற பொ
ருள்களின்றும். எ-து. இந்திரியங்கள்கெட்டாற் பொருளிவை
யென்றறிதற் கிலாமையாற் பொருளும்மில்லையாம்,—அவைபொ
ருளிலாமையாலே யறிவுமின்றாகும். எ-து. அந்தப்பொருள்களி
லாமையினாலே பொருளைக்கூடிநின்றறியு மறிவுமில்லையாம்,—
என்றுநவைதருமொழியினாலே நவிலுமாத்மீகன்றானே. எ-து.
என்றிவ்வுட்குற்றத்தைத் தருஞ்சொல்லாலே மாத்மீகன சொ

ல்லுவான் எ-து. பொருளுள்பது சரீரம், அவயவியில்லையென்
பது கருத்து.

இச்செய்யுள் மாத்மீகன்மதங்கூறிற்று. (க)

சௌத்திராந்திகன்மதத்திற்சிறிதுகொண்டு அறிவு மறியப்
பெம்பொருளுஞ் சூரியமாதவி னுலகஞ்சாபிற்றோன்றுவதுமி
ல்லை என்பதவனுட்கோள் என்றாரோருநாயாசிரியர்.

மாத்மீகன்மத முடிபு 2
பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கூகள்

மாத்மீகன்மதமுதலே.

கடத்தினிலவயவங்கள்படத்தினிற்புகாமற்காததும்,
படத்தினிலவயவங்கள்கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு, மி
டத்தினினிற்குமாகுமவயவியிண்ணங்கூடி, யுடைத்தொ
ருபொருளுண்டாகப்பொருளுமுண்டிணாவமுண்டே()

(இ-ள்) கடத்தினிலவயவங்கள் படத்தினிற்புகாமற்காத்
தும் படத்தினிலவயவங்கள் கடத்தினிற்புகாமற்கொண்டு மி
டத்தினினிற்குமாகுமவயவி. எ-து. மாத்மீக நீயவயவமேபொ
ருளாவது அவயவியில்லையென்றுகூறினாய் ; கடாதிகளினவய
வங்கள் படாதிகளிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், படாதிகளி
னவயவங்களை கடாதியிற்செல்லாமை நீக்கிக்கொண்டும், அவ்
வயவவயவங்களிலே யவ்வவ்வயவவிநிற்குமாகையால்,— இர
ண்டுங்கூடி யுடைத்தொருபொருள் எ-து. அவயவமும்வயவி
யங்கூடியே யொருபொருளாகவுண்டாவது,— உண்டாகப்பொ
ருளுமுண்டிணாவமுண்டே. எ-து. அப்படியுண்டாகவே யது

போலப் பொருளாகியசரீரமுண் ணெர்வுமுண்டென்றறிவாயா
க. எ-று. கடாதிகட்கவயவி மண படாதிகட்கவயவி தூல். பொ
ருள் அவயவம். உணர்வு அவயவியாகியவானமா. (க)

கடத்தவயவம்படத்திற்காகா படத்தவயவம்கடத்திற்காகா.
அந்தந்த வயவயவங்களிலே யந்தந்தவயவயியே யுண்டாயிருந்து
தோன்றும். இஃதன்றி யவயவமேபொருளாய்த்தோன்றுமா
னால் ஒருபொருளுக்கானவயவயததில் எல்லாப்பொருளுந்தோ
ன்றவேண்டும். அஃதில்லாமையா லவயவந்தானேபொருளல்
ல, அவயவம்வேறு பொருளும்வேறெனக்கொள்க என்றார்ஞா
னப்பிரகாசா.

கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருததுநிற்கப்
பொருள்புணராமையாலே போதமவந்தெழுவதின்றா
மருவிடும்பொருளுண்டாக வந்தெழுமபுநதியானாற்
பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதாமே. (உ)

(இ-ள்.) கருவியுமொளியும்வேறு கருதிடுங்கருதது நிற்கப்
பொருள்புணராமையாலே போதமவந்தெழுவதின்றும். எ-து.
இந்திரியங்களு மிந்திரியவிடயமாகிய சத்தாதிகளு மதனாற்
ணப்பமும் பொருள்களவேறுபடவாராயு மந்தக்கரணங்களு மு
ண்டாய்நிற்கவு மான்மாவந்துகூடா ததுகொண்டொருபொரு
ளையுந் துணிந்தறியுமறிவில்லையாம்,— மருவிடுமபொருளுண்டா
க வந்தெழுமபுந்தியானால். எ-து. இந்திரியவிடயங்களோடு மந்
தக்கரணங்களோடுங் கூடிநின்றறியு மான்மாவுண்டாக வறிவுமு
ண்டாமாகையால்,— பொருளுளதாகுமாகப் போதமுமுள்ளதா
மே. எ-து. ஆன்மாவுண்டாகும். அஃதுண்டாவே யறிவுமுள்
ளதாம். எ-று. இவ்விடததுப் பொருளுளன்ற தானமாவை.

இச்செய்யுளிரண்டு மாநீக்கம்மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று.

பொருள்புணராமையாலே என்பதன்முன் சுழுத்தியில் என வருவித்துரையுரைத்துக்கொள்க. இவ்விரண்டிசெய்யுளுஞ் சூரி யமென்பதை மறுத்து அவயவத்திற்குவேராயவயவியுமறிவுமுனை டென்று கூறிற்று.

மாத்மீகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்-ககக.

வைபாடிகன்மதம்.

அரிசனநூறுகூடவருணம்வந்தெழுந்தாற்போல விரிசகம்பொருள்கண்ணாணமவிரவிடமேவித்தோன்றுங் தெரிசனமிதுவேயென்றுதெளிந்திடுந்தேராவீடு பரிவொடுமடைவீரென்றுபகரும்வைபாடிகன்றான். (க)

(இ-ள்.) அரிசனநூறுகூட வருணம்வந்தெழுந்தாற்போல எ-து. மஞ்சளுஞ்சுண்ணும்புங்கூட வோர்சிவப்புத்தோன்று மாபோல,—விரிசகம்பொருள்கண்ணாணம் விரவிடமேவித்தோ ன்றும் எ-து. காணப்பட்டபொருள்களுமிந்திரியவிடயமானவ லிவுகூடினபோதுபிரபஞ்சப்பொருள்கடோன்றும்,—தெரிசன மிதுவேயென்று தெளிந்திடும். எ-து. இதுவேஞானதெரிசன மென்று தேறுவீராக,—தேராவீடுபரிவொடுமடைவீரென்றுபகரு ம்வைபாடிகன்றான். எ-து. அப்படித்தெளிந்திராயின் புத்தர்வீ தெருமின்பத்தை யடைவீரென்றுபரிவொடுஞ் சொல்லாதிப்ப ன், வைபாடிகன். எ-து.

இச்செய்யுள்வைபாடிகன்மதங் கூறிற்று.

(க)

இவனுமாத்மீகனும்பெளத்தர்மதபேதகமெனக்கொள்க எ ன்ஞாஞானப்பிரகாசர், மற்றொருவர், பொருள்கண்ணாணம்எ

ன்பதனை பொருள்ஞானங்கள் எனப்பாடமோதி, கடம்படமுடிவியபொருள்களு மவற்றையறியுமறிவும்,—வீரவிட எ-து. க௦ க்கு,—விரிசகமேவித்தோன்றும். எ-ம். சௌத்திராந்திகன்பாட்பாட்டிற்சிறிதுகொண்டி ஞானமும்பொருளு மிசிரமாயிருப்டதேயுலகமென்றுகொள்வதவன்கருத்து. எ-ம். கூறினா.

வைபாடி.கன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—கச௦.

வைபாடி.கன்மதமறுதலை

பொருளதுபுறம்பதாசுமபோதமந்தரமதாசுந
தெருளிடினிரண்டிஞ்சென்றுசோநதிடுமாறதினரு
மருவுணர்வுருவஞேயமாதவினலுங்கூடா
வுருவருவுடையவைபாடிகற்கினிமாற்றமினறே. (க)

(இ-ள்) பொருளதுபுறம்பதாசும் போதமந்தரமதாசுநதெருளிடினிரண்டிஞ்சென்று சோநதிடுமாறதின்றும். எ-து. அறியப்படும் பொருள்புறத்ததாசும், அறியுமறிவகத்ததாசும். ஆதலாற்றெளியவறியுமிடத் திரண்டிஞ்சென்று கூடுந்தொழிலில்லையாம்,—அருவுணர்வுருவஞேய மாதவினலுங்கூடா. எ-து. அன்றியு ஞானமாகியவறி வருபமாகையாலும், ஞேயமாகியபொருளுருவமாகையாலுங் கூடாது,—உருவருவுடைய வைபாடிகற்கினிமாற்றமின்றே. எ-து. உருவுமருவுக்கூடுமென்ற வைபாடிகனுக்கினிச்சொல்லுமுத்தரமில்லையாம். எ-து. உணர்வுடையனென்ற திழிவின்கண்வந்தது. பொருள் பிரபஞ்சம், ஞேயமும்.

இச்செய்யுள் வைபாடி.கன்மதத்தை மறுத்துக்கூறிற்று.(க)

உருவருவுடையவைபாடிகள் எ-னை. மருளுணர்வுடைய
வைபாடிகள் எனப்பாடமோதி பிராந்தினானமுடைய வைபாடி-
கள். எ-ம். “இல்லையதிதத்திலெண்ணமூலகப்போ, இல்லையோ
சொல்லாயெனக்கு” எ-ம். “அபிதனப்பொருளன்றிப்பொரு-
ளென்றொழியகணிகமடங்கலும்.” எ-ம். கூணபங்கமாத்திர
மேகிலையுடையன. எ-ம். ஞானமொன்றுமேபொருள். எ-ம். வி-
வகாரவகையான்மா எ-ம் அவாச்சியமேபொருள். எ-ம். சூந்-
யமேபொருள் எ-ம். இப்படிப்புவாகச்சொல்வனொனகொள்க
எனக்கூறினா ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா, “இப்படியிறை-
வாதம்பாலெய்கியவரங்களாலே, முப்புரத்தள்ளாரொல்லாமுவுல-
கழிகருமாற்றும், நப்பதலகுறித்துக்கண்ணன் சராததுநாரதாதம-
மோடுஞ், செப்பியமதங்களுனகு தோ. டெவுனாத்தவாரே.” எ-
ன்றும் ஞானாவரணவிளககத்திருவிருத்தத்தாந புத்தாமதவாலா-
றுகாண்க என்றா

வைபாடிகள்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யப் — ௧௪௯.

கடிமணரில்நிகண்டவாதிமதம்.

வாசமாமலரசோகுபேணிமறை நீதியோடுமலையு-
தவத, தாசையாலுடையகனறுமாசினையனடந்தில்வாழ-
தருமறத்தினிற், வாசமானதுதவாந்துபண்டிபடவுண்டு
பாயினொடுபிவிமே, னேசமாயவைநித்தனோளாகளினி-
கண்டவாதினையிகழ்த்துவாம. (க)

(இ - எ.) (வாசமா—ரீகழ்த்துவாம்.) மனமும்வனமும்
பொருந்தியமலர்களையுடைய வசோகவிருட்சத்தைத் தெய்வம்

போலப்பேணி வேதமாக்கத்தோடு மறுதலைப்பட்டுரைக்குந்த வத்தினையாசைப்பட்டுகைகையக்கைவிட்டுக் குளிக்குந்தன் மையின்மையி னழுக்கடைந்து பிரமசாரியமுதலாகிய வாசிரம மூன்றுகடும் பற்றாயிருக்கிற கிரகத்தாச்சிரமத்தைவிட்டு வயிறு பெருக்கவுண்டு பாயுதிததுப் பீலிகைப்பிடித் திங்ஙனஞ்சொல்லி யவற்றிலேசினேகமா யவையிற்றைத்தரித்துனோர்களி னிகண்டவாதி மதத்தைச்சொல்லுகின்றேன் எ - று

இச்செய்யுள் நிகண்டவாதிமதங்கடறுவா னவனித்தனமை யனென்றுகூறிற்று. வாசமாமலா, வாசமா - நாறத்தையும், மா - வண்டையுமுடையமலா. கண்டம் உடை ந்கண்டம் உடையி ன்மை. அஃது கூடமணரில் நிகண்டவாதியெனக்கொள்க. ஆசீவ காக்குடையுளவாம். மறைந்தியோடுமலையுதவம் எக்சியாதிகாம ங்கொள்ளாமையாலுங் கதநிருவாதஞ்சொல்லாமையாலும் புஸ் மருததிராக்ஷமிலலாமையாலு மெனக்கொள்க. (க)

நேசமாயவைதரித்துனோராமலா. அவா, நிகண்டவாதி, ஆ சீவகன், அதுவாகுளன்போ. நிகண்டவாதி. எ - து. காரணப் பெயர். நிகண்டவாதிமதத்திற்கு நிகண்டவாதிஎன்றது அகுபெ யர். “நனிவிரும்பிநிலத்தியாவருநாளுமியாகமியற்றியே, மனி தராகியுமவிண்ணடைங்கிடவருதல்கணிதவிாத்திட, யினிவை தீகம - கமுன்றினுமேற்றமாமமனாமத, முணிகண்டுதொழுநான் முகன்சொல்லுமூன்றுபேதமுமோதுவாம்” என கூடமணர்மூவரு மவர்வரலாறுகண்டுக்கொள்க. என்னுரோருளையாசிரியர்.

ஈறிலாதனவநநிஞானமுத லெண்குணங்களு ளு மொண்குண, மாறிலாதமதிமேவுசீதமென மனனிவான வர்வணங்கவே, வேறுலாவுகுணஞானமாவரணி யாதி

யெட்டிணையும் விட்டசீ, ரேறுபான்மையுடைநீடுவாழரு
கனெங்களுக்கிறைவனென்றான். (உ)

(இ-ள்.) நறிலாதனவந்தஞானமுத லெண்குணங்களெனு
மொண்குண மாறிலாதமதிமேவுசீதமெனமன்னி. எ-து. கேடில்
லாதனவான வந்தஞானமுதலிய நறகுணமெட்டையு மதிக்
குக்குளிராச்சிதன்னிடத்திலே தோன்றிலொப்பத் தோற்றுவி
த்தது,—வானவாவணங்கவே வேறுலாகுண ஞானமாவரணி
யாதி யெட்டிணையும் விட்டசீர். எ-து. அந்தநற்குணங்களோடு
கூடாத பரந்தகீக்குணங்களென்று சொல்லப்பட்ட ஞானாவர
ணியமாதி யாகிய வெட்டுக்குணங்களையும் விட்ட வழிணையுடை
யனாய்,—ஏறுபான்மையுடை நீடுவாழருக னெங்களுக்கிறைவ
னென்றான். எ-து. இந்திராதிதேவர்கள் போற்றமிககபானமை
யையுடையனாய் நெடிதுவாழுகின்ற வருகபரமனெங்கள் கர்த்
தாவென்று கூறினான். எ-று. வானவாவணங்க. எ-னை. ஏறு
பான்மையுடையனென்னுஞ் சொற்குமுன்னே கூட்டுக. நற்கு
ணமெட்டாவன—அந்தஞானம், அந்ததரிசனம், அந்தவீரீ
யம், அந்தசுகம், நிர்நாமம், நிரகோத்திரம், நிரயுஷ்ஷியம், சம்
மியதாபாவம், என-அ. சமமியதாபாவம் அழிவின்மை. ஞான
வாணியமெட்டாவன—ஞானவார்ணியம், தரிசனவார்ணியம், வே
தனீயம், மோகனீயம், ஆயுஷ்ஷியநாமம், கோத்திரநாமம், ஆயு
வந்தராயம், காயவந்தராயம், எனவெட்டாம். இவையேதிக் கு
ணங்களென்றும் பெயர்பெறும். சிலபிரதிகளுள், மதிஞானவா
ணீயம், சுருகிஞானவாணீயம், அவதிஞானவாணீயம், கேவல
ஞானவார்ணீயம், சகஷாதரிசனவாணீயம், அசகஷாதரிசனவா
ணீயம், அவதிதரிசனவார்ணீயம், கேவலதரிசனவார்ணீயம் ஆ-அ
எனக்கூறியிருக்கின்றன. சீரேறுபான்மை. எ-து நினைமலத்துவ
மகலியன. (ப.)

மாறிலாதமதி எ-கு. வேறுபாடில்லாதபூரணசந்திரன். எ-ம். நீவிவாழருகன். எ-கு. நீதரியனாய்நிலைபெற்றவருகபரமே ட்டி. எ-ம். மோகநீயம். எ-கு. யோகநீயம். எ-ம். சோதுபா ன்மையுடையன். எ-கு. நாமலனாய், சாவஞ்ஞனாய், தேவாக ளாலேநிரமிதமானசிங்காதனமும், பிரகாசமண்டலமும், சாவப ரிமனமும், சமஸ்தஜீவன்களுக்கும்இத்திரபாவமும், சந்தோஷப் பிரவிருத்தியும், பறிஞனகதிசயமும், சுவாககதாரமும், மகாபபி ரசவாநவகேவலோற்பத்திபரிநிருவாணமென்னும் பஞ்சகலியா ண்சகிதனுமாகி அறபதசத்தென மாபி அற்புதமகிமையுடையவனு' மாகியுள்ளானென்றதென்கொள்க எனறா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா அருகனுக்குச்சகலாத்தன் என்றும்பெயா எ-ம். சீக குணத்தில் ஆயுஷ்ஷியராமம், கோத்திரராமம், ஆயுஷ்ஷராமம், கா யவந்தராமம், எலபதைநீக்கி ராமமுணமை, கோத்திரமுணமை, ஆயுஷ்ஷமை, அ தராமமுணமை என்னுமிவை. அத்தராமம் து ககம். எ-ம். சோவாண — நீன்மலமாபா, யாவையுந்தோதல, சோ காருணணியம், சந்தோஷம், பிரவிருத்தி ஆகியவைநதம், பறி ஞன்கதிசயமும், தேவநிரமிதக் பிரகாசத்திரபிரகாசமண்டலத திருத்தல்முதலியனவாம் எ-ம். என்னஎன்று முவமையருபு ஂனவெனவிதாரபட்டது. எ-ம். கூ நினை

கருவிகண்பதிதுடக்கொழிந்தவருகாலமுன்றினிக ழ்காரியம், பெருகநின்றொருகணத்திலேயுணர்பெருந்த வககடவுள்பீடினா, மருவியின்றவழிபட்டவர்க்குமலை வுறறவர்க்குமனபிபுத்திடுவ, குரிசிலெங்குகளிறையென றுபிண னுநிகழ்குமறமினமையதுகூறுவான. (ங)

(இ-ள்.) கருவிகண்பதிதுடக்கொழிந்தவருகாலமுன்றினி க்குக்காரியம் பெருகநின்றொருகணத்திலேயுணர்பெருந்தவககடவு

எ-து. (கருவிகண்பிதிடக்குகண்ணெழிந்துவருங்காலம்) என மாறுக. இங்கிரியவிடயத்தால்வருந்துடக்கத்தைத்தன்னிடத்துநின்றுங்கைவிட்டுப் பெருங்காலமுதலாகமூன்றுகாலத்திலுமுள்ளகாரியங்களை மிகவுமொருகணமாத்திரத்திலே யந்தனானத்தாலே யறியத்தக்க பெரியதவத்தையுடையதேவன்,—பீடிமுன்மருவியின்று வழிபட்டவாககு மலைவுற்றவர்க்கு மனமொத்திடுவருரிசில். எ-து. தனதுபெருமையினாலே பொருந்தநின்றவழிபாடுசெய்தவாக்கு மாறுபட்டவாக்கு மொருநீரையானதலேவன,—எங்களிற்றையென்று பின்னூங்கிழகுற்றமின்மையதுகூறுவான். எ-து. எய்கள்கவாமியென்றுகூறி யவனுக்குக்குற்றமிலலாததன்மையைப் பின்னுஞ்சொல்லுவான். எ-து. மனமொத்திடுகை சமதரிசனமாகை. (ங.)

கருவிகண்பிதிடக்கொழிந்தது எ-து. பாஷியாப்பியந்தாரக்ஷங்களைநீங்குகின்றதாம். காலமூன்றினுணர்பெருந்தவக்கடவுள் எ-து. “திரிலோக்கியஞ்சகலத்திரிகாலவிசயஞ்சாலோகமாலோவறிதம், சாக்ஷாத்தெய்வதாஸ்வதம், ஆதலெனொகாத்திரயமஞ்சாங்குலிராத்துவேஷபயாநக, மாயாநதங்ககானலோலத்துலோபாயோத நலமயக்குபதலம்வாநாயஸம், ஆதேவோமயா கன்னியதே.” இதிவசனஞ்ஞனக்கொள்க. பின்னூங்கிழகுற்றமின்மையதுகூறுவான். எ-து. பதினெண்குற்றமொழி தவறே விட்டவனொகொள்க. இவைசகலத்தரிசனக்ஷணம். எ-து. ஞானப்பிரகாசம், மற்றொருவா, கருவிகண்பிதிடக்கொழிந்தது. எ-து. கருவி. எ-து. உட்கருவியாகியவந்தககரணங்களாலும்,—கண. எ-து. புறக்கருவியாகியகண்முதலிய விந்திரியங்களாலும்,—படம். எ-து. உண்டாகும்,—துடக்கொழிந்தது. எ-து. ஐயமும்விபரீதமுமின்றி. எ-ம் கண்முதலியவிந்திரியத்திற்குக் கண் என்றதுதலைமைபற்றியவபு

க்கு. துடக்குஎன்றது ஈண்டையமும்விபரீதமுமாம். எ-ம. கூ
றினா.

பசிததறாகபயசெறறமோடுவகை மோகசிந்தனைப
ழித்தனோய், நசித்தல்வோவினெடுகேதமோடுமதமவே
ண்டலீண்டதிகயித்ததலும, புசிப்புவநதிடுபிறப்புறககமி
வைவிட்டொரட்டகுணபூதனாய், வசித்தவன்னுலகின
மேலிருநதொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். (ச)

(இ-ள்.) பசித்தல். எ-து பசியுண்டாதல்,—தாகம். எ-து.
ஆசை,—பயம். எ-து. அச்சம்,—செறறம் எ-து மாற்சரியம்,—
ஒய். எ-து. இவையிறறுடனே,—உயகை எ-து ஒன்றனமேற்
பிரியப்படுதல்,—மோகம். எ-து மயக்கம்,—சிரதனை. எ-து.
ஒன்றைச்சிந்தித்தல்,—பழித்தல். எ-து. ஒன்றைநிந்தித்தல்,—
நோய். எ-து. வாதபித்தசிலேஷமம்,—நசித்தல். எ-து. சாத
ல்,—வோர்வினெடு. எ-து. வியாவோடும,—கேதமோடு எ-து
கிலேசப்படுதலோடும,—மதம் யெண்டல். எ-து. காவததைவி
ருமபல்,—ஈண்டதிகயித்ததலும எ-து இவவிடத்ததிகயப்படுதலு
ம்,—புசிப்பு. எ-து. உணவு,—வநகிடுபிறப்பு. எ-து. ஜரித்தல்,—
உறக்கம். எ-து. மூவகைநித்தினா,—இவைவிட்டி. எ-து. இவை
பதினெட்டையுமுற்றக கைவிட்டி,—ஓரட்டகுணபூதனாய். எ-து
அநதஞானமாகியாகச சொல்லப்பட்ட வெட்டுக்குணங்களைபு
டையனாய்,—வசித்தவன்னுலகின்மேலிருநதொருசொ லிகல
னுக்கருளுமென்றனன். எ-து. (உலகின்மேலிருநதொருசொ லி
கலனுக்கருவசித்தருளும்)எனமாறுக,உலகததுக்குமேலாகியபொ
ன்னெயில்வட்டத்திருநது சித்தபரமேட்டிகள் கேட்டதொரு
சொல்லினுக் குத்தாமருளுமென்றுகூறினான். எ-து. ஒய் என்
னெடு, ஈண்டென்பதனை எல்லாவற்றோடுங்கூட்டிக். வசித்த

ல் சொல்லுதல். பிறப்பு, தேவமறுவுநரகவிலங்கென நால்வகை. மூவகைநித்திரையாவன. நித்திராரித்திரை. பிரசலாப்பிரசலை. நிககிரககநியனுக்கிரககநியெனக. இதற்கருகன்கு நியசொல்லாவது பொன்னெயிலவட்டத்திருக்கிற சித்தபரமேட்டிஎன்னும்சகலாததரை இகலாததர் “தன்மம்பகவ” என்றுகேட்க, முரகதாககச் சத்தவகிளமபிட்டுப்போல வொருசொல “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்றுசகலாததாசொல்ல இதுகொல்டி விசாரித்தானெனக்கொள்க.

இச்செய்யுள்கள்மூன்று நிகண்டவாசி தனதுகர்த்தாவிலுடைய நிர்ணயங்கூறியவாறுகூற்றிற்று உலகின்மேலிருந்தொரு சொலிகலனுக்கருளுமென்றனன் எ-து பொன்னெயில்முதல்வனைச் சித்தபரமேட்டிகேட்பு (ச)

இராகமின்றியிருப்போர தேசத்துபதேசங்கூடுமோவென்றனில், கடிப்பினுலறையபபட்டு பிறிதினையபேகூழியாதுமுழங்குநின்றபடகத்தொனீபோலவுமவழிகேட்க இராகமின்றிவழிகாட்டுவானியலபுபோலயும்சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. “அரசருமாரு மீரவனாவின்வலின், பனாவிலபிறா கரு மனநிலைமகழுவையத, வுணாபலவகையிலு முறுபொருளுளாவோ, முரசெனவதருமுனைவான்மொழியே.” இஃதவனுடையநிலகேசி என்றா ஞானப்பிரகாசர். மற்றொருவா, மதம்வேண்டல் எனைமதம்-செருககும், வேண்டல்-விருப்பும், எனப்பிரித்தும். பசிபபுவங்கிபிறப்பு. எ-னை. புகிகதவந்திபிறப்புஎனத்திருத்தி, போகம்புகிக்கவரும்பிறப்பும் என்றொருபொருளாககியும். உலகின்மேலிருந்தொருசொலிகலனுக்கருளுமென்றனன். எ-து. உலகத்தின்மேலாகிய பொன்னெயிலவட்டத்திருந்து “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்னுமொருசொல்ல இகலாததனுக்குச்சொன்னவன், -

அருளுமென்றான். எ-து. யாவரையும் ரகசிப்பான் என்று சொன்னான் என்றார்.

அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோ கமுதலான தூ, லிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகையிங்கியம்பினனி தன்பொருள், வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றும் விண்மருவுபுற உலம், பந்தமவீடினொடநாதியாயிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. (டு)

(இ-ள்.) அந்தவாய்மொழியினாலவன் சரணமாதியோ கமுதலான தூலிந்தமாநிலமயங்கிடாதவகையிங்கியம்பினன். எ-து அந்தப்பஞ்சாஸதமயமாகியவாக்கியத்தினாலே யந்தச்சித்தபரமேட்டிசரணமாதியாகிய முதலூலை யிப்பெரியநிலத்துள்ளோர் மயங்காதவகையிவ்விடததுசொன்னான், — இதுதன்பொருள், எ-து இத்தூலிற்கூறியபொருள், — வந்தகாலமுயிர்தன்மதன்மியறமற்றும் விண்மருவுபுறகலம்பந்தமவீடினொடநாதியாயிவைபடைப்பதின்றியுளபத்துமே. எ - து. உண்டானகாலம் ஆன்மாதன்மம் அதன்மம் புணணியம் பாவம் ஆகாசம் அணுவாய்த்திரண்டான்மததன்மைபொருந்தின புறகலம் பந்தம் வீடொடுகூடப்பதும் ஒருவராற்படைக்கப்படாததாயநாதியேயுள்ளனவாம். எ-து. தன்மம். எ-து. தன்மாத்திகாயத்தை, தன்மி. எ-து அதன்மாத்திகாயத்தை.

இச்செய்யுள் நிகண்ட்வாதி சாத்திரந்தோன்றினமுறைமையுமந்தசசாத்திரத்திற்கூறும் பத்துவகை பதார்த்தமூங்கூற்றும். சரணம்—ஆதிசரணம், சித்தசரணம், ஆசரியசரணம், தன்மசரணம் என-சு. மற்றுள்ளனவுவகாண்க. (டு)

அந்தவாய்மொழி. எ-து. சகலத்தர்கூறிய “பஞ்சாஸ்தமயம்” என்னுமந்தவார்த்தையை. சரணமாத்ரி. எ-து. பூர்வாகமம், அங்காகமம், வெகுசுருதிமுதலானதால். இயம்பினன். எ-து. இகலாத்தன் அருளிச்செய்தனன். காலமுதலியபொருளுக்கவன்வசநம். “எனக்கேட்டங்கெடுத்துரைப்பாணிந்திராகடொழப்பிவான், நனககாய ததாமமுந்தருமமுங்காலமுங், கனப்பாட்டிலாகாயமுயிருருவம்புண்ணியமே, நீனைக்குங்காற்பாவமே கட்டிவிடேனாதிருத்தி.” இதுகீலகேசி. இவையிறறிர்காலமாவது—சமயப்பிறசமயமாகிய ஆவடி கையும், பிராணனும், ஸ்தோகமும், இலவமும, நாழிகையும், முகூடத்தமும், திவசமும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதுவும், அயனமும், சமவற்சரமும், யுகமும் இவைமுதலானகற்பாநதமாகச்சொல்லப்படும்பேதமும் பூதபௌஷியவாத்தமானவிகற்பத்து “போதவிருத்தல்புணாதன்முதல்வீணையி, னேதுவினைககாலமெனவென” என்பதும் காண்க. உயிராவது—ஞானசரிசனம்; இதக்கிரியா சைதநியலக்ஷணத்ததாகிய பதார்த்தம், பிண்டஜீவன், சொரூபஜீவன், சுத்திஜீவன் என மூன்றுவகைப்படும் ஆன்மாவைவிடாதகுணமயம். அவையாவன—அஷத்தகித்துவம், ஞாத்திருத்துவம், திருஷ்டத்துவம், கத்திருத்துவம், போகதிருத்துவம், அதிருக்ஷ்த்துவம், அவகாஹத்துவம், அகுருலத்துவம், அமூர்த்தித்துவம், அசங்கரப்பிரதேசத்துவம், சைதந்ரியோவலம், சைதந்ரியோவயோகம், சைதந்ரியசமஸ்காரம், சொரூபவெநிகேதாமம் என்னும் ஸ்வரூபாறுவயங்களாம். ஆன்மாவைநீங்கிவருங் குணங்களாவன—ஞானோபலப்பியந்தானோபயோகம், கிரியாசமஸ்காரசைதந்ரியோபலம் பதினொன்றுமாம். சாய்யசரீரபரிணம்பிரமாணநி நின்றபஞ்சேந்திரியமனோவாக்குக்காயம் ஸ்வாசமாதியவற்றால் ஜீவியாநிப்பன்.

ஜீவனாத்திரம், “உடனினாந்திற்சுமுயி ருட்கரணத்தாலும், வி
 டயமறியும்வினாந்து.” என்பதும்காண்க. தன்மாத்திகாயமாவ
 து—சலசாகமனங்கட்டுச் சலம்போலக் கெதிபரிணாமோமுகச
 லக்கிதையிடத்தேவா சிக்கத்திரவியபுண்ணியமு மென். அவர்
 றுட் பாவபுண்ணியஞ்சத்தவிதமாகும்.—காருண்ணியப் பிரசன்
 னபாவ குணநூராக பிரசஸ்தப் பிரவிருத்தி தபோனுபிரயோக
 ஞானப்பிரவிருத்தி, தியானப்பிரவிருத்தி என். திரவியபுண்ணிய
 மென்பது—புரோட்சாகாருண்ணியாதி சுபபரிணாமபரிணதமாகி
 யசாதவேதீய, ஹஸ்வாதிபுருஷவேதாவேதாயுசியம் மனுவாயு
 சியமேகதூதிகுபநாமோசைக்காத்திரம் என்னும் புண்ணியகன்ம
 கந்தமாகும், “பாபத்துவேதாபவதி” பாவாபாவமுந்திரவியபா
 வமுமென்க, கத்திரப்பிரதனம்சத்தவிதமாகும்— அகாருண்ணி
 யம், அபிரசன்னபாவம், அகுணநூராகம், அபுசத்தம் பிரவி
 ருத்தி, அத்போனபுயோகம், அஞ்ஞானப்பிரவிருத்தி, அசுபத
 தியானப்பிரவிருத்திஎன்க. ததுவதீபம்—அகாருண்ணிய, அசுப
 பரிணாமபரிணமிதமாகியஞானாவரண, தரிசனாவரணமும், அசா
 த்வேதீயமும், ஹாஸ்வாதிபுருஷவேதாபாசசமோஹீயமும், நர
 காயுஷிய, நியாயுஷியமும், நரகேகத்தியாத்தியசுபநாமமும், நிசை
 கோத்திரமும், அந்தராயமுமென்னும் பாவகன்மகந்தமாகும். அ
 த்திதானதன்மாத்திகரயங்,கரணத்திதானகைததவதன்மாத்திகா
 யம். “அத்திகடத்துண்மைபடா பாவமதனத்திகட, மத்தியென
 னாத்தியெனவாம்.” “அறமின்பமாக்குமருந்துயரமாக்கு, மறமெ
 ன்றுளத்தின்மதி” என்பதும்றிக. விண்ணெனறது—ஜீவாதிப்
 தார்த்தாவகசதணலக்ஷணத்ததாகிய அத்திததுவார்தபிரதேசவா
 திசொருபான்னுவயதமசவிதமாகிய அஞ்ஞானத்துவாதிபிரவிரு
 த்தியானுவிதமாகிவிற்ப்தார்த்தமாய். “எல்லாப்பொருட்டுமி
 டங்கொடுக்கும்வானதனி, நில்லரப்பொருளேதுமில்.” என்ப

தூய்மை. புற்கலமாவது—பரிசாகக் கந்தவன்னலக்ஷணத்ததாயும்
 திரவியபாவம். விகற்பபூரண அலனசுபாவத்ததாயும், பரமாத்ம
 ககடாமே ஸ்நிந்தசொருபபரிசுணங்கள் காரணமாகப்பரிசம்ப
 நத்ததுவிஷயபோக்கியோபகாரணத்திரவியமாகும். பந்தமாவது
 —ஞானாவரணதிரவியமாகும். ஞானாவரணியம்பஞ்சப்பிரகாரமாத்ம
 ரம். அவை மதிஞானாவரணம், சுருதிஞானாவரணம், அவதிஞா
 னாவரணம், மனபரியாயஞானாவரணம், கேவலஞானாவரணமெ
 னவாம். தெரிசனாவரணமேலெழுவிதமாம். அவை சக்ஷாத்ரி
 சனாவரணம், அசக்ஷாத்ரிசனாவரணம், அவதித்ரிசனாவரணம்,
 கேவலத்ரிசனாவரணம், நித்திராப்பிரசலை, நித்திராநித்திராப்பிரச
 லை, ஸ்தானகந்தினவாம் என். வேதநீயம் துவிதபேதத்தது—
 சாதநீதவேதம், அசாதவேதநீயம் என். மோகநீயம் துவிதபேத
 த்தது—தரிசனமோகநீயம், சாத்திரமோகநீயம் என். தருபிரதம
 மிததிராதுப்பிரகிருதிபாகும். துவிதநீயமதுவிப்பிரகாரத்தது—பா
 வறியகாஷாயம்மனோகாஷாயம். ஆயுஷியம்சதுர்விதபேதமாத்
 திரம். அவை தேவாயுஷியம், மனுஷாயுஷியம், தைரியகாயுஷிய
 ம், நரகாயுஷியமெனவாம். நாமகனமசத்துவாரிங்சத்விகற்பமா
 கும் இவைவிரிவிற்காண்க. வீரியாந்தராயம் ஷட்பிரகாரமாம்.
 மனுபாவபந்தமென்பது அமிர்தவிஷவீரியசத்திபோல புண்ணி
 யபாவங்கட்குச்சகதுக்கபலதே சத்திமத்து பந்தமாகும். தூவப
 ந்தமென்பது ஆசங்காரம்விட்டுநீங்காதசொருபத்தால் நிரந்தரபந்
 தமாகும். அதுவபந்தமாவது விட்டுவிட்டுப்பந்திக்கும்சொருபத்
 தாற சாந்தாபந்தமாகும். இதுபந்தம். மோக்ஷமென்பதிரண்டு
 பிரகாரமாம்,—விகற்பமோக்ஷம் சகலமோக்ஷமென். விகற்ப
 மோக்ஷம்சத்துவாரிங்சத்கர்மபிமுத்தமாத்மதிரம். சகலமோக்ஷம்
 ஷட்கனம்மும்விட்ட ஷட்குணங்களையுமுடைத்தாயிருக்கை. “ஏ
 னுடைபதுண்ணனுவாய்த்துலவுடற்கேதுவாவ, காணரியபுற்கு

லன்கள்கான்.” “உழவாதியாறுங்கட்டோராறினையு, மொழிவ
தனான்முத்தியுறுமோர்” என்பதுமறிக. இது ஞானப்பிரகாசா
விசேஷம். மறறொருவர், சரணமாதியோகமுதலானதூல். எ-ரு.
அருகசரணமுதலிய நான்குசரணத்தையுங்கூட்டுவதான பூர்வா
கமம், அங்காகமம், வெகுசுருதிமுதலியதூல்களை எ-ம். சரணம்
—அருகசரணம், சித்தசரணம், ஆசாரியசரணமாகிய சாதுசரண
ம், தன்மசரணம்என-ச. எ-ம். தன்மாதன்மி. எ-து. தன்மதன்
மிஎனவிகாரமாய்நின்றது. தன்மாத்திகாயத்தை தன்மமென்று
ம், அதன்மாத்திகாயத்தை அதன்மியெனறுங்கூறியதுநாமவேக
தேசநாமக்கிரணம்எனவும்கூறினா.

நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடு
வெதிரேகமு, மூற்றதாமிவைகணத்திலேமருவி யுள்ள
வாபுரியுமாறுதான், கற்றகாலமளவெய்திவாழுமுயிர் கா
யமேவிநிறைவானதே, பெற்றுவேறுவருதன்மை நேரறி
வுபெற்றதாகியுளபேசிலே. (க)

(இ-ள்.) நிற்றலோடுதலைபோதலன்மையை நிகழ்த்துநீடு
வெதிரேகமுமூற்றதாம். எ-து. நிகழ்காலமு மிற்றத்காலமு மி
வையல்லாமையைவிளக்காநின்ற நிலைபெற்றவெதிரகாலமுமாகி
ய மூன்றையுநிலைபெற்றுப்பொருந்தியதாம்,—இவைகணத்திலே
மருவியுள்ளவாபுரியுமாறுதான்கற்றகாலம். எ-து. அதுவன்றியு
மூன்றுகாலத்தையுமொருகணப்பொழுதிலே பொருந்தியுண்டா
னதகுதியைச்செய்யுந்தொழிலையு மந்தக்காலங்கற்றதாம்.—அள
வெய்திவாழுமுயிர் காயமேவிநிறைவானதேபெற்று வேறுவருத
ன்மைநேரறிவுபெற்றதாகியுளபேசிலே. எ-து. அக்காலத்தெல
லையைப்பொருந்திவாழுமான்மாவானதுசரீரியா யந்தச்சரீரமுமு
துநிறைந்த தன்மையைப்பொருந்திப் பாலதருணவிருத்தவவத்

தைகளிலும் வேறுவேறுகவருந்தன்மையோடு, பொருந்தினவழி வுபெற்றதாகியுள்ளதாம், சொல்லுங்காலத்து. எ-று.

இச்செய்யுளநாதிப்பொருள்பத்திற் காலத்தின்பகுதியையு முயிரின்பகுதியையுங்கூறிற்று. (சு)

இப்பாட்டிற்கு நின்றலோடுதலைபோதலன்னுவயநிகழ்த்து நீடுவெதிகோகமும் எனமுதலடியைத்திருத்தி, நிற்பனவுமோடுதலு டிஞதலு மன்னுவயமும் சொல்லாநின்றவெதிகோகமுமெனப் பொருந்தாநிற்குமிவை கணத்திலேகூடிப்பிரிகையுளதாகும், வ ழியாங்கல்வியுங் காலமு மளவையுங்கொண்டு வழங்குமாண்மா வினறிவு கரும்பினிரதம்கரும்புள்ளளவும்நின்றாற்போலச சரீரத் தைப்பொருந்திச்சரமட்டுகிறைந்துநிற்கும். வேறுதருதன்மையா கியவறிவொழியத் தரிசனக்கிரியாசைதன னரியங்கனையுமுளவாம் சொல்லின். எ-று வெதிகோகபதார்த்தவிளக்கம் என்பது கருத் து, எனக்கூறினா னப்பிரகாசா. மற்றொருவருமிதுவேபாட மோதி, நின்றலோடுதலைபோதலன்னுவயம். எ-து. நிலைபெறுத லோடுகூடுவதாகியவன்னுவயமும்,—நிகழ்த்துநீடுவெதிகோகமும் எ-து. சொல்லப்படுகிலைபெற்ற வெதிகோகமுமாகியவிரண்டினையு ம்,— உற்றவாமிவை. எ-து. பொதுவில்க்கணமாகப்பொருந்திய னவாமிப்பத்துப்பொருள்களும். அவற்றுள் அன்னுவயம்,—கற் றகாலங்கணத்திலேமருவியுள்ளவாபிரியுமாறுதான். எ-து. படி த்தறியப்பட்டகாலமானதுங்கணந்தொடங்கி அநந்தமீராகப்பதி னெட்டுவகையாய்ப்பொருந்தி யுள்ளபடி வேறுபடுமுறைமையா ம,—வாழுமுயிரளவெய்தி. எ-து. உலகத்துவாழுமுயிரானது ஆ யுள்வகையறைவைப்பொருந்தி,—காயமேவி. எ-து. உடல்னைப் பொருந்தி,—கிறைவானதேயெற்று. எ-து. கரும்பினிடமெங்கு மிரதங் கலந்திருந்தாற்போல உடம்பெங்குகிறைந்திருக்குந்தன்

மையைப்பொருந்தி,—வேறுவருதன்மை. எ - து. பாலதருண
கௌமாரவிருத்தாவத்தையாக வேறுபட்டுவருந்தன்மையினையு
ம்,—நேரறிவு. எ-து. ஓரறிவுமுதலேநதறிவந்தமான துண்ணியவ
றிவினையும்,— பெற்றதாகி. எ-து. உடையதாகி,— உள. எ-து
எக்காலமுமுள்ளதாகி,—வாழும். எ-து. பந்தத்திலுமுத்தியிலும்
வாழும்,—பேசிலே. எ-து. சொல்லுமிடத்து. எ-று. தலைபோ
தல் கூட்டுதல். அந்துவயம் உள்ளது. வெதினோகம் இல்லாதது
எனவே பத்துப்பொருளுக்கும் அஸ்திநாஸ்திவாதமாயிற்று. அ
ஸ்திநாஸ்திஎனினும் சத்தபங்கிஎனினுமொக்கும். கூணமுத
லந்தீமீராகக்காலம் பதினெட்டாவன. கூணமும் ஆவளியும்
உயிர்ப்பும், தோகமும், இலவமும், நாழிகையும், முகூர்த்தமும்.
நாளும், பக்ஷமும், மாதமும், இருதவும், அயனமும், ஆண்டும,
யுகமும், பவமும், அந்தமும், எனவியையாம் இவற்றினில
ச்சுணம் விரிவிற்கண்டுகொள்க. உளதென்பதீறுகெடின்றது.
என்றுகூறினர். இவற்றிலுள்ளபாடபேத வுடாபேதங்களையாரா
யந்தறிந்துகொள்க.

பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தரித்தமதுபண்
ணிடு, நீரந்துமீதுதருமாத்திகாயமது ரித்தமாய்மிகரி
த்திடும், புரந்தபுண்ணியமிதற்கு நன்மைபுகல்பாவமான
வதுதீமையே, தரும்பொருட்கிடமதாகும்வானமிகு புற்
கண்களவைசாற்றுவாம். (எ)

(இ-ள்.) பரந்துமீதுதருமாத்திகாயமழிவித்தரித்தமதுபண்
ணிடு. எ-து. விரிந்துமேலாகத்தரப்பட்டதன்மாத்திகாயமான
து பூதகாயத்தைமேலுமொடாதபடி யழிவித்த தீனையரித்தியத்தை
ச்செய்யும்,—நீரந்துமீதுதருமாத்திகாயமது ரித்தமாய்மிகரித்திடும்

ம். எ-து. நிராப்ட்டுக்கீழாகத்தரப்பட்டவதன்மாத்திகாயமான தான்மாவோடுகூடி நித்தமாய் மிகவுநிலைபெறுவித்திடும்,—புரந் தபுண்ணியமிதற்குநன்மை. எ-து. தன்மமுதலாகச்செய்யப்பட்ட புண்ணியமானதுவே இந்தத்தன்மாத்திகாயத்தைத் தருவதற் குநன்மையாவது,—புகல்பாவமானவதுந்மையேதரும். எ - து. சொல்லப்பட்டமனவாக்குக்காயங்களாலுண்டான பாவமானது வே தீமைகளையேதரும் தன்மாத்திகாயத்துக்கேதுவாம்,— பொரு ட்கிடமதாகும்வானம். எ-து. எல்லாப்பொருட்டுமிடங்கொடுத் துநிற்குமாகாயம்,—மிகுபற்கலன்களவைசாற்றுவாம். எ-து. இ தனிடத்திற்கேற்றேன்றும்புற்கலப்பொருளை மேலேசொல்லுவாம். எ - று தன்மாத்திகாயமாவது புண்ணியத்தாலெடுக்குந்தேகம். அதனமாததியகாயமாவது பாவத்தாலெடுக்குந்தேகம்.

இச்செய்யுண்முன் னநாதியென்றுகூறியபத்தினுள்ளுந் த ன்மதன்மி யறம்பாவ மாகாசமென்னு மைவகைப் பதார்த்தங் களைக்கூற்றிற்று. (எ)

இதனுள் முதலிரண்டுசீனாயும், மீதுதருமாத்திகாயம்பரந்து அதழிவித்து அரித்தம்பண்ணிமெ,கீழ்தருமாத்திகாயமதுநிரந்து நி த்தமாய்மிகநிறுத்திடும். என அன்னுவயித்து, இதனுள், மீதுத ருமாத்திகாயம்பரந்து. எ-து. மேலாகிய தன்மாத்திகாயமானது லகெங்கும்வியாபித்து,—அதழிவித்து. எ-து. அதன்மாத்திகாய த்துக்குள்ள கீழ்ப்படநிற்குநிலையைக்கெடுத்து,—அரித்தம்பண்ணி மும். எ-து. தேகங்களுக்கநித்யத்தைப்பண்ணி யுயிர்களுக்கும் பு ர்கலத்துக்கும் மேலாகச்செல்லுங்கதியைப்பண்ணும்,—கீழ்தரு தருமாத்திகாயமதுநிரந்து நித்தமாய்மிகநிறுத்திடும். எ - து. கீ ழாகியவதன்மாத்திகாயமான துலகெங்கும்வியாபித்து நித்திய மாயுயிர்களுக்கும் புற்கலத்துக்குமிகவுங்கீழ்ப்பட நிற்குநிலையை

ப்பண்ணும், எ - ம். மிகுபுற்கலங்களவை. எ-ஞ. மிகுதியாகிய வணுபுற்கலமும்கந்தபுற்கலமுமென்னுமவ்விரண்டினையும். எ-ம் கீழ்ப்பட நிற்குநிலையைக்கெடுத்தெனவே மேலாகச்செல்லங் கதியைப்பண்ணுமென்பது வருவிககப்பட்டது. புண்ணியம் விர வபுண்ணியமுந் திரவியபுண்ணியமுமென வருவிக்கப்படும். அவ ற்றுள் விரவபுண்ணியமாவது—கருணையு, தெளிந்தபுத்தியுடை மையும், ஆர்வமும், தியாநமும், விரதசீலங்களை யறுத்தததலு ம், ஓதல் கேட்டல் சிரத்தத்தல் தெளிதல் பிறாக்குபதேசித்தல் என்னுமைவகையாகிய ஞானப்பிரவிருத்தியும், தவம்பண்ணு தலுமாகி எழுவகைப்படும். நிரவியபுண்ணியமாவது சாதவேத நீயமும், புருஷவேதநீயமும், சத்தியத்துவமும், உததமநாமங்களு ம், தேவராகியுமறுஷ்ஷியராகியும் வாழுமும்எனவைவருவகை ப்படும். இனிபாவமும் விரவபாவமும், திரவியபாவமும்எனவீர, வகைப்படும். அவையிருவகைபுண்ணியங்களுக்காக் கூறியவற்றி ற்கெதிராமறையாம். எ-ம். கூறினரோருநாயாகிரியா.

ஏனுமொன்றுடையவாகியெங்குமணு வாயிருடபுக ன்மரங்களும், பூனுமங்குருவெலாமுமாகுமிவைபுற்கல ப்பொருள்களென்னலாக், காணுமங்கறுவகைத்தொழி ற்களவைகட்டுவிட்டநெறிகன்மமேன், மாணநின்றவ ருமாரிமாரிமுன்வகைந்ததுண்டுவிடமாட்சியே. (அ)

(இ-ள்.) ஏனுமொன்றுடையவாகி பெங்குமணுவாயிரும் புண் மரங்களும் பூனுமங்குருவெலாமுமாகுமிவைபுற்கலப் பொருள்களென்னலாம். எ - து. ஓர்வலியுமுடையவா பெவ் விடத்திலு முருவமாய்த்திரண்டு இரும்புகன்மரங்கன் முதலிய னவுமர யிவையொழிந்தெடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட வருக்கனெல்

லாமுமாய் திரியக்கணுபூர்வமென்னு மான்மப்பெயரையுமுடை யவாய் நிற்குமவையிறறைப் புற்கலப்பொருளென்று சொல்ல லாம்.—காணுமங்கறுவகைத்தொழிறகளவைகட்டி, எ-து.பொல் லாங்காசிக் காணப்பட்டிள்ள வறுவகைத்தொழிற்களே பந்த ம்,—விட்டநெறிகண்மம். எ-து. அந்தப்பந்தத்தைவிட்ட வொ முங்கேதவம்,—மேனமானின்றுவரும். எ-து. அத்தவந்தா னு டலமென்மேல்வருந் தவமாட்சிமையுண்டாய் நிலைபெற்றுவாத திக்கும்,— மாறிமாறிமுன் வகைந்ததுண்டு விட மாடசியே. எ-து. ஆன்மாவுக்குமுன்பே புசிப்பதாக வுண்டாகப்பட்டபுண ணியபாவங்கடொலையப்புகித்து விட்டமாட்சிமையே வீட்டை த்தரும். எ-து. அணுபூர்வமான தெய்வகதியாவைப்பூவம், மனுஷ ஷியகதியாவைப்பூவம், நரககதியாவைப்பூவம், பக்ஷியிருக்கதியா வைபூர்வம், திரியக்காதியாவைப்பூவம் எனவிலை. இந்நால்வ கையுள் திரியக்காதியாவைப்பூவம் புற்கலப்பொருள், அறுவகை த்தொழிலாவன—கந்த ரச ரூப பரிசு சத்த பரிணாமம்எனவிலை காமாதியறுவகையுமாம்.

இச்செய்யுண்முறையானே முன்னர்ப்பத்தினுள் புற்கலப் பொருளும் பந்தமும் வீடுமாகியபொருள்கண் மூன்றையுங்கூ றிற்று. எணு - வலி.

வாசமாமலர் என்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு நி கண்டவாதிமதங்கூ றிற்று. (அ)

இதற்கு ஐயினாகமத்துப்பிரமானமாவ தவருடையநீலகேசி யிற்சொன்னபடி, “காண்டலுமல்லதெம்மளவைகாண்டன்முன், பூண்டவைம்பொந்மனமவதிபுண்ணிய, மாண்டருமளப்பரியங் கேவல, காண்டருமரிவையாருள்ளருண்ணினாய். எ-து.காண்டல், பிரத்தியக்த மல்லது பரோக்தம், இவையிரண்டுமேபொருள்களை

யளக்குமளவை. அவற்றுட்பிரத்தியக்ஷம்—இந்திரியப்பிரத்தியக்ஷம், மாநதப்பிரத்தியக்ஷம், அவதிப்பிரத்தியக்ஷம், மனப்பரியாயப்பிரத்தியக்ஷம், கேவலப்பிரத்தியக்ஷம் எனவாம். இவையிற்றிலிந்திரியப்பிரத்தியக்ஷமாவது—கண்முதலாகிய விர்திரியங்களால் நீலமுதலியபுறப்பொருள் பற்றப்பிறக்கும்ஞானம். மானதப்பிரத்தியக்ஷமாவது—சுகாதிரொருபவியுமாகவும் சாரணஞானங்களுடைய ரொருபவியுமாகவும் பிறக்கும்ஞானம். மனப்பரியாயப்பிரத்தியக்ஷமாவது. கேவலப்பிரத்தியக்ஷமாவது—ஞானவரணியம், தரிசனவரணியம், மோகநீயம், அந்தராயம் என்னுமநாதிசன்மங்களொழிவறக்கெட்டவழிபிறப்பதாகி ஜீவாதிசகலபதாரத்தங்களை நிரீகழ்ச்சிகளையும் க்ஷணத்திலே சாக்ஷாத்கரிக்கின்ற வருகபரமேஸ்வரனது திவ்வியஞானம் கன்மங்களது நீக்கத்துக்க ஞான்மாவின் கட்டிற்க்கும் விசுத்தி. பரோக்ஷப்பிரமாணம் அவனிலகேசியிற்சொன்னபடி “நீனைவுமீண்டினர்ஆகநேர்தருககம், புனைவுட்சோனுமைபொய்யன்மைமெய்யுரை, முனைவர்தம்மாகமம்மொழியுமாகுமென், நினையனகாட்சியிலளவையெந்துமோ.” நீனைவு ஸ்மரணம். மீண்டினர்வு பிரத்தியபிஞானம். ஊகம் தர்க்கம். புனைவுட்சோனுமைஎனப்படுவது அதுமானம். பொய்யினிங்கியமெய்யாகிய ஆப்தவாக்கியம், ஆகமமென பரோக்ஷப்பிரமாணமைந்து. எ-ம். “அபரோக்ஷம்பரோக்ஷமென வீரண்டாகும்பேசுவன்” இவைவிரிக்கிறபெருகும். பார்க்கவேண்டின் நீலகேசியிற்காண்க. என்றார் ஞானப்பிரகாசர். அன்றியும் பூனுமயகுருவெலாழுமாம். எ-கு. பொன் வெள்ளி செம்புமுதலான வருக்களுமாய். எ-ம். அறுவகைத்தொழில். எ-கு. உழவு தொழில் வரைவு வாணிகம் வித்தை சிற்பமாகியவறுவகைத்தொழில். எ-ம். கூறினர். மற்றோருரையாசிரியர் இச்செய்யுளுக்கு—ஒன்றேனுமுடையதாகியெங்கு மனுஷ்யாகும், எ-து. முற்கூறிய வனுபு

ற்கலங் கந்தபுற்கலமென்னு மிரண்டுபுற்கலங்களுள் அனுபுற்க
லமானதுவலியும், உம்மையால் நெகிழ்ந்தபரிசுமுதலிய வுடைய
தாதி மூன்றுலகத்தினு நிறைவாயனுருபமாயிருக்கும்,—அங்கு
ப்பூணுமிரும்புகன்மரங்களு முருவெலாமுமாகும். எ-து. ஒழிந்தக
ந்தபுற்கலமாவது அவ்விடத்துப் பரமானுக்களாற்பரிணமிக்குமி
ரும்பும் கல்லும்மரங்நருமற்றை வடிவில்பேதங்களியாவுமாயிருக்
கும்,—இவை புற்கலப்பொருள்களென்னலாம். எ-து. இந்தவிர
ணடினையும் புற்கலப்பொருள்களென்று சொல்லுதலாம், அங்
குக்காணுமறுவகைத்தொழில்கள்கட்டி. எ-து. இனிபந்தமாவது
சம்சாரமாகிய அவ்விடத்துநிகழும் உழவுந் தொழிலும் வணாவும்
வாணிகமும் வித்தையுந் சிற்பமுமாகிய வறுவகைத்தொழிலக
ளாற்கட்டிப்படுவதாம்,—அவைவிட்டநெறி. எ-து. அந்தப்பந்தங்
களைவிட்டதே மோக்ஷமாவது,—மாண்கின்று. எ-து. மாட்சிமை
ப்படத்தவமுதலிய வெழுக்கங்களினின்று,—முன்கன்மமேன்
மாறிமாறிவரும். எ-து. முற்செய்தகன்மம் பின்புசெய்தமுறை
மையில்வாராது புசித்தற்குப்பக்குவமானபடி மாறிமாறிவரும்,—
வகைந்ததுண்டிவிடுமாட்சியே. எ-து. அவ்வாறு கூறுபட்டுவந்
தகன்மத்தைச் சமைந்தசோறுண்டு விடுவதுபோல புசித்துவிடு
மாட்சிமையுடையதாம். எ-து. நெகிழ்ந்தபரிசுமுதலியனவாவ
ன - நெகிழ்ந்தபரிசும், சீதபரிசும், ஒருவாசனையும், ஒருநிற
மும், ஒருசுவையுமாம். கட்டுப்படுதலாவது ஆன்மாவினிடத்து
திறகன்மங்கள்சென்று சொருபந்தெரியாமல் மறைக்கப்படுவதா
ம். மாட்சியுடையதைமாட்சியென்ற துபசாரவழக்கு எனவிள
ங்கவோதியதின் பாடபேதவுணாபேதங்கள் கண்டுகொள்க.

நிகண்டவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்ப்படசெய்யுள்—கசக.

நி க ண் ட வ ா தி ம த ம று த லே.

—❦—

அருகனுக்கணந்தஞானமாதியாதியாகவே
பெருகநிறமல்சீதமாமதிக்கடைந்தபெற்றியே
லொருவுமிட்டவொப்பவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின்
மருவுமிக்ககுற்றமேலறத்தின்மன்னினுனெனில். (க)

(இ-ள்.) (அருகனுக்குபின்வரும் அறத்தின்என்னும் இரண்டு செய்யுளுமொருதொடர்.) அருகனுக்கணந்த ஞானமாதியாதியாகவே பெருகநிறமல் சீதமாமதிக்கடைந்தபெற்றியேல். எ-து. அருகபாமனுக்கு ஞானாவரணியமாதியாகிய தீக்குணங்களெட்டு நீங்கப்பட்டு, அனந்தஞானமாதியாகிய நற்குணங்களெட்டுஞ் சந்திரனுக்குச்சைத்தியம்போல வுண்டாமென்று கூறினாய் அதுவே முறைபாடாயின்,—ஒருவுமிட்டஒப்பு. எ-து. நீகூறியவுவமையினீங்கப்படும். அஃதெவ்வனமென்னில்,—அவனுயிர்த்திறத்தினுள்ளபின் மருவுமிக்ககுற்றம். எ-து. கத்திருகுணமின்றியே சிலகுணத்தைவிட்டுச்சிலகுணம்வந்துகூடிற்றென்ப தானமகுணமாகையாலவனுமானமகுணத்தை யுடையவனாவன். ஆகவேவிடப்பட்ட தீக்குணங்களெட்டு முன்புண்டாய்விட்டதாம்,—மேலறத்தின்மன்னினுனெனில். எ-து. அறநன்று, அவன்ஞானாவரணியமாதியாகியகுணங்களைநீங்கியநந்தஞானமாதியாகிய குணங்களைகூட்டுதன்மேலானவறத்தின்கண்ணேபொருந்துகையினால். எ-து

அருகனென்குணங்கள்பொருந்துதல்சையோகசம்பந்தமாதலானும், சந்திரன் குளிர்ச்சியைப்பொருந்துதல் சமவாயசம்பந்தமாதலானும் நீகூறியவுவமைபொருந்தாதுஎன்று வருவித்துணர்த்தா ரோருரையாகிரியர்.

அறத்தின்மண் னுவித்தவன னொருத்தனுயவன் னறத
திறத்தினிற்றன்மற்றொருத்தனு ஸ்வினைந்தசெய்தியா
மறத்தினறவாக்கெலாமவணக்கமுன்னிறைக்குமேற்
பிறக்குமிங்கவத்தைகொண்டதானாயிங்குபேசிடே. (2)

(இ-ள்.) அறத்தின்மன்னுவித்தவன் நெருத்தயைவன்ன
றத்திறத்தினிற்றன்மறநெருத்தனால் வினைநசெய்தியாம். எ-து.
ஆங்கவ னந்ததநுமத்தினாலே பொருத்தினாயி னந்தத்தன்மத்தி
லே நிலைபெறுவித்தவ நெருவனுளற யவனற்கூறப்பட்டதன்
மநெறியிலே நிற்குநதகுதி யொருவன்கறபிததொழிலை யொ
ருவன்செய்த செய்தியாம்,—மறத்தினற்றவாக் கெலாம்வணக்
கமுன்னிறைசுருமேற பிறககு மிங்கவத்தை. எ-து. கொலையை
நீங்கினவாக்கு வணக்கமாகப்பட்ட வுன்காத்தாவுக்கு மேலுமொ
ருவனுளனென்பதோ ரெல்லையுண்டாமாகையால்,— கொண்ட
தானாயிவ்குபேசிடே. எ-து. முனனாக்கூறியவனையோ, அ
வன்கீழ்கின்றிந்திரியத்தொடககுப்படாமற் றவஞ்செய்தவனையோ,
நீகாத்தாவாகக்கொண்டது யாவனாயென்று சொல்வா
யாக. எ-து. மறத்தினறறவர் கொலைத்தொழிலைச்செய்தவர்.

இச்செய்யுள்களருகன் சிலகுணங்களைநீங்கிச் சிலகுணங்களை வந்து கூடுகையானு மப்படியுண்டாவதறத்தினாலெனின், அவ் வறனுமொருவனுண்டாக்கினு னாகவேண்மிமானகையாலும் காத் தாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) நீதலைவனாகச் சொல்லப்பட்டவன் கன்மக்ஷயம்பிறந்தவனோ, கன்மக்ஷயம் பிறவாதவனோ, பிறந்தவனாகிற் றபோபலத்தாற்பெற்றவனும், கன்மக்ஷயம்பிறவாதவனாகில் உலகத்துள்ளார்க் கொப்பாவன், அநாதியேழுமத்தனாகிற் சீவவார்க் கத்தனல்லனா மெனக்கொள்க.

முடிவின் கனுனககின்னான் கத்தனென்பது கூடாமனீ
சொல்லுமதனுக் கவத்தையென்னுங்குற்றமுண்டாம் ஆதலால்
நீசொல்லுமதாகாதான்க, “உயிர்த்திறத்தினுள்ளா னுணர்ச்சி
யுமாத், யுயிர்த்திறத்துன் ஞானம்போலும்,” என்பதுவகான்க
என்றா ஞானப்பிரகாசா, மற்றேருராயாசிரியா, மறத்தினற்ற
வாக்கெலாம் எ-னை, மறத்திமற்றவாகெலாம் எனப்பாடமோ
தி, மறத்தி, எ-து. இத்தனமையைமறந்தாய்போலும்,—வணக
ம். எ-து. உன்நூலிற்கு நியவணககம் யாக்கென்னில்,—மற்ற
வர்க்கெலாமுமுன்னிறைக்கேல். எ-து. நூல்சொன்னவிகலாத்
தர்முதலிய வுலகத்தாயாவாகும் முன்னேயுள்ளவிறைவனுக்
காயில், முன்னுள்ளவிறைவனானவன் இகலாத்தாக்குபதேசிட
த சகலாத்ததைலா லவன்வணங்கியவணககம் நால்வகைவண
க்கத்துள் சாதுசரணமாகவேண்டும. வேண்டவே அருகசரணங்
கூறுதற்கு,—இங்குபிறகமவத்தை கொண்டதானாயின்றுபே
சிடே. எ-து. இவ்விடத்துணடானவருகாவத்தை யாராப்பொ
ருத்தினதுஇதுபொழுது சொல்வாயாக. எ-து. எனவேசகலாத்
தனாகிய வருகனுக்கு மேலாயொருகடவுளுண்டென்பதாயிற்று.
இறைக்கும் என்றஉம்மையைப்பிரித்து மற்றவர்க்கெலாம் என
பதனோடுகூட்டிக. என்றா.

கருவிகண்டிடக்கொழிந்துகண்டுவாழுமென்றியே
வருவுகொண்டிசின்றதென்னிலுண்டிதான்மநாதிக [ன்
னொருவிசின்றதென்னிலத்த மொன்றையுமுணர்ந்திடா
பொருடெரிந்துபோகைகூலமொன்றிலேபுணர்ந்திடான்

(இ-ள்.) கருவிகண்டிடக்கொழிந்து கண்டிவாழுமென்றியே
ல், எ-து. உன்குத்தாவாகியவருகபாமன் மனாகிகளாகிய கருவி

கணினறறியுமறிவைநீங்கிச் சாவமுங் கண்டிருக்குமென்றுகூறினாய். அப்படியாயின்,—உருவுகொண்டிருந்த தென்னிலுண்டிதானமநாதிகள். எ-து. அவனைச்சரீரம் பொருந்திநின்றதென்றுகூறின் மனமுதலாகியகருவிகளுண்டா மவையொழிந்துகாண்டற்குவழியுமில்லை,—ஒருவிரின்றதென்னி லத்தமொன்றையு முணாந்திடான். எ-து. அவனைச்சரீரநீங்கிநின்றதென்றுகூறினவனெல்லாவற்றையுங்கண்டு வாழுமென்றுசொல்லுதலு மித்தியாவாதமுமாய் மற்றொன்றையு முணாந்ததில்லையாவன,—பொருடெரிந்துபோகை காலமொன்றிலே புணர்ந்திடான். எ-து. ஒரு பொருளையறிதற்குக் கருவியானமூனறுகாலத்தையு மொருகாலத்திலே யுணருதனமையனல்லன். எ-து.

இச்செய்யுள் அருகபாமன் கருவித் தொடக்கையொழிந்து சாவமுங்காண்பனென்பதனையு மூன்றுகாலத்தையு மொருகாலத்திலே நின்றுணாவனென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. (ங)

ஆர்வகோபமானவையடைந்தொறுப்பவர்க்கெலாஞ், சோவதின்மைசெப்பிலின்றுசீவன்மேவுகாயமா, லோருமன்னர்போலவேயுயிர்க்களித்தலென்றியே, லோர்கொன்பொன்னெயிவிடத்திருத்தல்பெற்றதென்கொலோ(சு)

(இ-ள்) ஆர்வகோபமானவையடைந்தொறுப்பவர்க்கெலாஞ் சோவதின்மைசெப்பிலின்று சீவன்மேவுகாயமால். எ-து. காமக்குரோதமுதலியவற்றோடுங்கூடி யதனைத்தீதென்றறிந்து நீக்கப்படுவார்க்கெல்லா மின்னுமுத்தியடைதலில்லையாம், உன்னருகபாமனுஞ் சீவனோடுகூடின காயமாகையால். அற்றன்று,—ஒருமன்னர்போலவே யுயிர்க்களித்தலென்றியேல். எ-து. கூத்தினியதன்மமான சாத்திரத்தை யாராய்ந்தவரணாப்போல யுயிர்க்குத்தலையளிசெய்தலே யருகபாமனுக்கு முறைமை

யென்று கூறுவையாயி னவ்வாசனாப்போல துஷ்டநிக்கிரக முஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ் செய்யவேண்டும்,— ஏர்கொள் பொன்னெயிலிடத் திருத்தல்பெற்ற தென்கொலோ. எ-து. அவ்வாசனாப்போல பொருநிலத்திலிருந்து துஷ்டநிக்கிரகமுஞ் சிஷ்டபரிபாலனமுஞ்செய்யாது பொன்னெயில்வட்டத்திருக்க ப்பெற்றதாயிற்று. அதுவுமின்றி “மருவிநின்று வழிபட்டவர்க்கு மலைபுறவர்க்கு மனமொத்திடுங்குரிசில்” என்று நீமுன்னாக் கூறுகையானு மரச ரிவ்வுலகத்திருத்தலானு முன்னருகபாமன ரசனாயொகருந் தன்மையுமுடைய னல்லன். எ-து.

இச்செய்யுளருகபாமன் சரீரியாகையா லவனைநோக்கித் தவஞ்செய்வார முத்தியடைதலில்என்றும், அரசனைப்போல வென்னின் மனமொத்திடுங்குரிசிலென்பது வழுவாமென்றும்மறுத்துக்கூறிற்று.

அருகனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறு மருகபர மனைக காத்தாவல்லவென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

சீவனமேவுகாயமால். எ - னை. சீவனேருகாயம்எனப்பா டமோதி வழிபட்டவர்களைச் சந்தோஷித்ததுக்கிரகம்பண்ணுத லு மொறுத்தாவாவெறுத் ததுக்கிரகம்பண்ணுதலு மிவ்விரண்டு தன்மையும் பொருந்துதலில்லாமை சொல்லின் உனதுகர்த்தா பிணததை யொப்பவனாவன். என்றா ஞானப்பிரகாசரு மற்றோ ருராயாசிரியரும்.

சொல்லதொன்றுகொண்டுகவினாத்தனாடவேசொளி
னில்லையாமநாதிதானியம்புமாததெங்ஙனே
நல்லவாமநாதிதானவர்க்குநாடவேயிலே
யொல்லையுமனாமருக்குரைத்தவாறதொக்குமே. (ரு)

(இ-ள்.) சொல்லதொன்றுகொண்டிகலிஞத்தனாடவேசொலின். எ-து. உன் அநாதியருகபாமனாகிய சகலாத்தன் ஒருசொல்லேககொண்டாதியருகபாமனாகிய விகலாத்தன்கேட்க மாறுபாடில்லாதபொருளைச் சொன்னானென்றுகூறின்,—இல்லையாமநாகிதானியம்புமாறதெங்ஙனே. எ-து. உன்னாகியருகபாமனாகுமநாதிகளில்லையென்று நீகூறுகையா லநாதியிலருகபாமனுடனொருசொல்கேட்டுப் பலவிதமாக நூலசொன்னபடியெப்படி அஃதன்றியும்,—நல்லவாமநாதிநானவாகருநாடவேயிலே. எ-து. உன்னாகியருகபாமனாகு நன்றாகியமநமுதலாகிய கருவியுமறிதற்கில்லையாகையால அவன்கேட்டபடியெப்படி,—ஒல்லையுமருமருக்குரைத்தவாறதொககுமே. எ-து. அநாதியருகபாமனொருசொல்லொல்ல வநனையாதியருகபாமன்கேட்டுப் பலவிதமாக நூல்செய்தானென்று நீசொல்லுமது, னாமாசொல்ல ஆமாகேட்டுதூல்செய்தாரொன்றிந்தன்மைககொகுகும. எ-து. ஒல்லே விளாவு, ஒருமாத்தினா. சொல்லதொன்றென்பது பஞ்சாததிமயம்.

இன்பபூமிசேரிகலிஞத்தனிவ்விருநிலத்

துன்பமனகுணாந்திடாமையிங்குவந்தசொல்லிடா

னிற்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெய்திடித்

றுன்பபூமியாமுணர்நதுசொல்லவல்லதில்லையே. (சு)

(இ-ள்.) இன்பபூமிசேரிகலிஞத்தனிவ்விருநிலத் துன்பமங்குணர்ந்திடாமையிங்குவந்தசொல்லிடான். எ-து. புண்ணியபூமியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்திருக்கிற மாறுபாடில்லாதவநாதியருகபாம னிர்தப்பெரியபூமியிடத்துண்டாகிய துன்பங் கையறியாநுகையாலு மநாதிகளில்லையாதலானுமிந்தப்பூமியிலு ண்டானவற்றை யிப்படிச்சொல்லென்றுசொல்லமாட்டான்,—இன்பபூமியிலிருந்திருந்தியாவுமெய்திடில். எ-து. புண்ணியபூமிப்

பொன்னெயில்வட்டத்திருந் தநாகியருகபாமன் பூமியிற்றுண்ட மியாவையுமறிந்து சாதிரஞ்செய்யசொன்னொன்றென்தொல வின்,—துன்பபூமியாமுணர்துசொல்லவலதிலையே. எ-து புண்ணியபூமியாகியபொன்னெயில்வட்டமுந் துன்பபூமியாடையா னீதலைமயங்கச்சொல்லுஞ்சொல்லுகுயாமறிந்து சொல்லு ஞ்சொல்லில்லையாம். எ-று. சொல்லவலதிலை. எ-து. அந் கன்றலைமயங்குகூறுதையாலவனையிகழ்துகூறியது. இருந்தி ருத்தென்றது வினாவுச்சொல் சகலாததாராதபூமியராதலால றிந்ததெவ்வனமென்றபிற்பு.

இச்செய்யுளிரண்டு நீகூண்டவாதிராதிரதனைமறுத்துக்கூ றிற்று. (௬)

இதனற் சாவஞ்ஞத்துவங்கூடாது. நீழன்றுமூடமென்று சொன்னாய், அதிறநேவமூடமென்றது சாவஞ்ஞரலலாதானா யாத்தொன்கையென்றாய், உன்சர்வஞ்ஞ ஞானசொருபியாய் லோகாகிரத்திருப்பொன்றாய் அவருடையஞான மேகதேசமா கையாற் சாவமுமறியமாட்டா. அறியின், ஏகதேசங்கூடா தாதலா லததேவமூடமு மாயித்துணக்கெனக்கொள்க. உலோ கமூடமாவ தாறுகடன்முதலான தீரததமாடுதலென்றாய், உன்ச மயத்து யகூழியானவள் பிராமணஸி யவனாத் தனித்தழைத் துப்பொய்கையிலாடசசொல்ல வவள்யகூழிருபமாய்கிற்க வவளை யுன்னலயத்திலே வைத்தாய், ஆதலாலுலோகமூடமில்லை. ஸ்ரீக ளானவாக ளாரியாங்களைகளிடத்தே தன்மோபதேசங்கேட்டா ரியாங்களைக ளாசசிரமங்களிலே யிருக்கவென்றாய், இந்தயகூழி யானவள் ஐயினனிடத்தேகேட் கின்பாழியிலிருக்கை யெய்த தாமமாம். பாஷண்டமூடமாவது சடைகட்டல் சேவரம்போர ததன் மயிர்க்கயிறெனப் பணிதன்முதலாயின வென்றாய், லீலி

மூதலானவை பிடித்தாற் பாஷணடமூடமுனக்கே, கொலையா
ல்வருந்தோஷமுங் காரணத்தாவத்தானவரு மட்டசமயங்களு
ம் ஆகாதென்றாய், நீபெளத்தாமூதலாயினுரை வெல்லுதற்குச்சா
ததிரமுமிட்டு விருதும் பேருநதரிக்கவாசைப்படுதலா லதுதுன்
மதியாம், அங்கங்காகசசொன்னவிடத்துங் காங்கிசையற்றிரு
ககவேனுமென்றாய், சரிதைப்புறமும் திரவியவேசங்களாலு மி
க்குப்பாழிப்படுப்பன், அடுப்பனவறறாலுமற்றுள்ளதோஷங்களா
லு மிக்கிருந்ததலா லங்கவீனனுமானாய், பொய்யாமையானது
பறங்குடறன், மயக்குரைத்தல், குறளைசசொறசொல்லுதன்மூதலா
னவை, நாடுகெடவுங் குடிகெடவு மூகெடவுந்தான்கேட்கவும்
வந்தாலுஞ் சொல்லுவானல்லவென்றாய், புறங்குடல்புத்தரைந்
ந்தித்தலாவது முனக்கேயாம், மதுவாயிற்சம்பந்தப் பெருமானா
யனா மடததுநெருப்பிட்டும், திருநாவுகரசுநாயனா ராசாரியரா
யிருக்கச் சற்றும்பாவத்துக்கஞ்சாம லங்கத்தை நீற்றரையில்
டைததும், விஷபானம்பண்ணுவித்தும், மதயானையைமுன்னே
விட்டும், கல்லிற்சட்டிக் கடலிலிட்டும், இராஜாவுடனே பொய்
களைச்சொல்லி இப்படியெல்லாம் விவேகமில்லாமற் பண்ணுத
மாகக்கமெல்லாம் பண்ணுவித்தாகள், இப்படிச்செய்வித்ததெல்
லாம் சமயநிலைகிறுத்தற பொருட்டாமாகில் வஞ்சனைசெய்ததா
ம் அஃதாக்காதென்க, எருதுகுநினாமூதலாயினவைவிற்கை கொ
ளருமிடங்காட்டல உழவுமூதலாயின தொழில்செய்யும் துணை
ததலாக்காதென்றாய், உன்சமயததாரானவாக ணரகத்தாராகை நிச
சயமே, அசுபச்சுருதியாகாது, அது ஸீ ககையும் புத்தாகதைமூத
லானவை கேட்கலாக்காதென்றாய், உன்சமயதது மகாபுராண
ம் சிந்தாமணி, இவைகேட்டவர்க ணரகமடைகை நிச்சயமாகு
ம், அன்றியுமுன்னுப்த னிர்விகாரியாகிற் சாத்திரமெங்ஙனமோ
கினன், முரசைக்கடிப்பிட்டுத்தாக்கச் சத்தங்கினம்பினுற்போல

ச சகலத்தரிடத்தி லிகலாத்தர்சென்று “தன்மம்பகவ” என்ற போது “பஞ்சாஸ்திமயம்” என்னும் சத்தவகிளம்ப அதினைவிரித்து தசபதார்த்தமாகச் சொன்னொன்னில் முரசுதாக்கின தாள மொழிய வேறொருதாளமுழங்காது இவனும் “தன்மம் பகவ” என்றபோது தானும் “தன்மம்பகவ” என்னுமதொழிய “பஞ்சாஸ்திமயம்” என்னுது பிரதிவசனமும் திருஷ்டாந்தமுமிட்டா யது வுருஞ்சொன்ன தொழியச்சொல்லாது. இவைதிருஷ்டாந்தஹாஸியாம் “முரசுவைநீருமுனைவான்மொழியே” இகலாத்தாசகலாத்தரினு ஞானவானாகவேணமம், அவா “பஞ்சாத்திமயம்” என இவார்வபதார்த்தம் என்பது தசபதார்த்தம் என்பது சாவபதார்த்தம் என்பது வகையறியாமற் சாவபதார்த்தமு நித்தியாநித்தியமென்ப தொன்றுரிச்சயம் பிறப்பிக்கமாட்டாமற் பித்தாசொலபோலப் பலபித்தற்றாநின்றான். நித்தாநித்தமொருவஸ்துவிற்கு டிண்படி யெங்கனென்னில் திரவியத்தால்நித்தம் பரிபாயத்தாலநித்தம்என்றான். அதுபேசினமணனானதுநித்தம் கடமானநித்தமென்னில், ஒன்றிலநேகாந்தஞ்சொல்லின் மண்ணினுக்கே நித்தியமு மநித்தியமுஞ்சொல்லவேணமம். அன்றியும் பரியாயமாய்க்கடாகிகளுக்கு மநித்தியமுநித்தியமுமாகச சொல்லவேணமம், அதனாநித்தியாநித்தியங் கூடாதென்பதுகருத்து. அன்றியும்பின்னாபின்ன மெங்ஙனமென்னிற் புருஷாமிருகமு நாரசிங் சமுங் கட்சரபமுந் தணமாவெனவுஞ் சொன்னாய். அவையொருவாயவத்தி லொருவாயவமில்லை. அதனா லேகாந்தமொழிய அநேகாந்தஞ் சம்பவியாது. ஒன்றுக்கொருருணஞ்சொல்லி னியுமேகாந்தவாகியாம். அநேகாந்தவாதஞ்சொல்லில் தன்மாத்திகாந்தானே கமனங்கட்குந்திதிக்கு மேதுவென்னவேணமம். அன்றியும் “கல்வியானல்லன் காமத்தாற்றியன்” என்றல் அவனானான். அதுவருத்தம் வியாவிருத்தம் சபாவம்சொல்லவேணம

ம். நீயநேகாந்தஞ்சொல்லப்புகுந் தேகாந்தமாயொன்றுக கொ
ருகுணம் சொன்னாயன்றார் ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா
உணரது சொல்லவல்லதில்லையே. ஏ-து. எல்லாப்பொருளையும்
நீநது தூலசொல்லதக்க வறிவுஇகலாததனாக கில்லையாம். எ
ன்றோ.

நிறைநதுகாயமோடுசீவனின்றதாகிலியவுடல்
குறைநதபோது தானுமித்தொடொக்கவேகுறைநதிடு
பிறநதுபோகுமிககடமிறநதபோதுநீருடத
துறைநதுடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. (சு)

(இ-ன.) நிறைநதுகாயமோடு சீவனின்றதாகிலியவுடல் கு
றைநதபோது தானுமித்தொடொக்கவேகுறைநதிடும். ஏ-து இ
ந்தச்சரீரத்தோடு ஆன்மாவானதுநிறைநது நிறகுமென்றுகூறி
னாய், அவ்வனநிறைந்துநின்றதாகி லான்மானிநதகாயங்குறைநத
போ தான்மாவுங்குறைநத தறிவுகுறையவேண்டும். அஃதன்றியு
ம்,—இறநதுபோகுமிககடம். ஏ-து. இந்தச்சரீரமானதுகெட்டு
ப்போம்,—இறநதபோது. ஏ-து. இந்தச்சரீரங்கெட்டபோது,—
நீர்குடத்துறைந்துடைநதிடககுடமுலநதவாறதொககுமே. ஏ-து.
குடத்தின்கணிறைந்துநின்றநீர் குடமுடைய வந்நீருங்கெட்டா
றபோல வான்மாவுங்கூடககெடவேண்டிமாகையா லான்மா
சரீரமுழுது நிறைநதுநிற்குமென்றுசொல்வாயல்லை. ஏ-து.

இச்செய்யுளானமா சரீரமுழுதுநிறைநதுநிற்குமென்பதினை
மறுத்துக்கூறிற்று (எ)

கரும்பினிரதமபோற் சரீரம்வியாததியென்றாய், கரும்பி
னிரதமுங் கரும்புள்ளமட்டுமுண்டானுற்போல வான்மாவுஞ்ச
ரீரத்துள்ளொழிய பாஹியஞானமில்லா திருத்தல்வேண்டும்“ஜீ

வசங்கோச விகாசதன்மப்பிரதிபவதி” ஜீவன்சங்கோசவிகாசத் தன்மத்தையுடையவனாய் விளங்குப்போலிருக்கும் என்றுநீசொல்லுதலால் பரிணாமமசேதநத்திற்கேயுள்ளது, சேதநததுககில்லை. என்னை, “பரிணாமோசிதம்பொரோத்தரீ சிததுருபநயுச்சயதே” பரிணாமயோககியமுணடென்கிறது சித்துக்குக் கூடா தென்று சிவாகமஞ்சொல்லுதலாலே சேதநத்துக்குப் பரிணாமமில்லையாகும். அன்றியுமாதித்தனை மேகமறைததாற்போல வான்மஞானத்தை ஞானாவரணமறைத்ததென்னில், ஆகித்தனைமறைத்தமேகத்தாற் கீழுள்ளவாகளுக்குத் தெரியாது தன்னளவற்றபிரகாசமுடைய ததுபோல ஞானந்தன்னளவற்றபிரகாசமுண்டாகவேண்டும். ஆதலாலுனக கான்மசொருபந்தெரியாதென்க “நிறையினுயிருடலி னோந்தபலமைந்து, மறியுமொருகாலததென்னாய்.” என்பதுமறிகளன்றா ஞானப்பிரகாசா.

கண்டநூறருந்தன்மாத்திகாயமோடதன்மமு முண்டமீதுகீழுலாவியுற்றுநின்றிடப்பொருள் கொண்டதென்னிலத்தமீவ்விரண்டுதன்மைகூட்டிவாண்டிபுட்கள்போலெனில்வழங்கிடாகணத்திலே. (அ)

(இ-ள்.) கண்டநூறருந்தன்மாத்தி காயமோடதன்மமு முண்டமீதுகீழுலாவியுற்றுநின்றிடப்பொருள் கொண்டதென்னில எ-து. ஆன்மாவானது தான்செய்தபுண்ணியத்தாலே தன்மாத்திகாயத்தையெடுத்ததுகொண்டு மேலாகப்பொருந்திநன்மையைப்புகித் ததிலேபரந்திடுமென்றும், தான்செய்தபாவத்தாலே அநன்மாத்திகாயத்தைபெடுத்துகொண்டு கீழாகப்பொருந்தித் தன்மையைப்புகித் ததிலேபரந்திடுமென்று மிப்படியிரணகாயதையொருகாலத்திலே மாறிமாறிக்கைக்கொண்ட தென்றருகபா

மனருளியதூல்சொல்லிற்றென்னில்,— அத்தமிய்விரண்டுதன்
மைகூ.ம.டா.எ-து. ஆன்மாவொருகாலத்திலேநின் நிரண்மருவெ
டுததுககொள்ளமாட்டாது,—வ்ணடுபுட்கள்போலெனில். எ-து
மயிராகுட்டிப்பழுவுண்டாளுற்போலவு மற்றுள்ளபழுவேட்டு
வாளியாளுற்போலவும வேறுபடக்காயமெடுததுக்கொள்ளுமெ
ன்றுநீ கூறின்,—வழங்கிடாகணத்திலே. எ - து. அந்தண்துக்க
ளுங்கணப்பொழுதிற்பேதி,தனவிலிலையாம். ஆகையாலான்மா
வெற்றுருவத்தை விரையவெடுத்துக்கொள்ளமாட்டாது. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா தானின்றதூலகாயத்தைவிட்டுப்போ
ய்ச ரூசுருமகாயத்துடனேநின்று நன்மைநீமையையருபவிசுரு
மதொழிந்து நின்றதூலகாயத்திலேபேசப்பட்டு வேறறருவெ
டாதென்றுமறுத்துநகூ ளிற்று. அதன்மமஅதன்மாத்திகாயத்தை.
பொருள், அகதம், இரணமும், ஆன்மா பட்சுள்என்றது விகாரம்.

தன்மாதிகாய மதன்மாதிகா மமென் றுள்ளவை மேலாயுசீழாய் முலாவுவதுநிப்பதுமாகப் பொருள்களைப்பண்ணுமென னில் அப்பொருள்கிறகும் அலவதுபோகும். அஃதொழிய விர ணத்தன்மைப்படாது. மலைய கோட்டமில்லை, வாயுவுக்குநிலையி ல்லையாதலாற் கூடாது. அப்படியன்று. வண்டிகளும்புட்சளும் போலப் பறகளைக்கஞ்சுகிறகு நிறகைக்குக்காலும்போல வென் னில் இரண்டுசெய்கையு மொருகாலத்தேவழங்கா. எ-ம். தன் மாத்கிப்பறகையு மோடவும், அதன்மாத்கிற்கையு முறங்கவென னில், எப்பொருளும் கெகாலமும் விரோதியாய் ஒருகுணப்பட மாட்டாது. தாவரத்துக்குத் தன்மாத்கியாகக்கூடாது, சங்கமத் துகிரண்டுங்கடுமென்னிற் சாவத்துக்குமொக்குமென்பது கூ டாதுஎன்க. சங்கமங்கட் கொடுக்காலததுங் கூடாததனால் நித கியத்துவமில்லையென்க. என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங்
கூடுவோர்களின் றுநின் றுகூட்டுவோர்களின்மையி
லோடுமாகணைத்திறத்திலுற்றவாறுநாததியேல்
வீடுமாகணைக்குநாடுமவில்லிபோலவேண்டுமே. (கூ)

(இ-ள்.) நீடுபாவபுண்ணியங்களானிரயவானகங் கூடுவோ
ர்களின் றுநின் றுகூட்டுவோர்களின்மையின, எ-து. ஆன்மா க
களசெய்தபுண்ணியபாவங்களையறிந்துநின் றவற்றிலேசெலுத்த
விப்போ னொருகாததாவில்லையென்றுநீசொலவின் மிக்கபா
வங்களால் நரகங்களை யு மிகபுண்ணியங்களாற்சுவர்க்கங்களையும்
பொருநதநின் றதுபவிப்பாரில்லையாம்,—ஒடுமாகணைத்திறத்திலு
ற்றவாறுநாததியேல். எ-து. விநாநதசெலவையுடைய பெரிய
வம்பிலககிலேபட்டாற்போலசெய்யப்பட்டபுண்ணியபாவங்
கள் செய்தவனிடத்தே விநாயததானேசென்று பறறுமென்றுநீ
சொல்லுகின்றாயாயின்,—வீடுமாகணைக்குநாடும் வில்லிபோ
லவேண்டுமே. எ-து. அப்படிவிடப்பட்ட பெரியகணைக்கு மிலக்
கைகூடியெய்வாநொருவில்லிபோலவேண்டுமாதலா லான்மா
கள்செய்தகன்மங்களை யதுபவிக்கும்படிகூட்டுவா னொருகாத
தாவேண்டும். எ-று. கூட்டுவோருமின்றென உம்மைதொக்க
து. வீடுமாகணை விகாரம்.

இசெய்யுள் நரகசுவர்க்கம் கர்த்தாவில்லையென்பதினைறு
த்துக்கூறிற்று. (கூ)

அளவிடற்கரிதாகிய புண்ணியபாவங்கட்கீடாக நரகசொக
கபலன்களைக் காத்தாவின்றி யான்மாகளடைவொன னில கன்
மம்ஐடமாதலா லறிந்துகூடமாட்டா, ஆன்மாக்களின்னகன்ம
ஞசெய்தோம் நமக்கின்னது புசிப்பென்றறியமாட்டா,எ-ம். தா

ன்செய்தபயிரைத் தானறுத்துண்ணுமாபோல தான்செய்தகன
மருந்தானே யதுபலிப்பனென்னில், ஐன்மாந்திரகன்மந் தான
றியான், நமக்கிப்போது தீமைவருமெனறநிநதுவிட்டு நீங்கவும்
றியான், ஆதலாலவையறிந்து கன்மமுள்ளன வதுபலிப்பித்து
முதறிப் பிராரத்தராககுவா னொருகாததாவுண்டெனக கொள்க.
“சகடமேதருமாதரும பலஞ்செய்கடனீண்ட பற்றிலலைக்கா
ண்” என்பதும்றிக என்றாளுனப்பிரகாசா.

ஏனதொன்றுபுறகலத்தினையதுமென்னினாசமே
காணலாகுமககடங்கழிந்ததனமையிலல்லை
பூணவேணுமேலு றுமபொருத்தமினமையொன்றினின்
மாணவேயனுப்பொருணிகண்டவாதிவைத்ததே. (க0)

(இ-ள்) ஏனதொன்றுபுறகலத்தினையதுமென்னின், எ-து
நீகூறியபுறகலப்பொருளாகிய கலலாமிரும்புமரமு மோரறிவை
யுடைத்தென்றுநீகூறின, — நாசமேகாணலாகுமககடங்கழிந்தத
ன்மையிலல்லை எ-து ஓரறிவையுடையவெல்லாந்தானே கெடு
தல்காணலாகும். அக்கல்லிரும்புகடானே வடிவுகெடுமுறைமை
காண்டல்லலை அஃதன்றியும், — பூணவேணுமேலு றும்பொருத்
தமின்மை. எ-து. பொருந்தவோர; யுண்டாயிற் கல்லிரும்பு மே
ல்நகரசொசகம்பொருந்தவேண்டும் அதுபொருந்தாமையுங்கா
ணலாகும், — ஒன்றினின்மாணவேயனுப்பொருணிகண்டவாதி
வைத்ததே. எ-து. ஒன்றினுமோரறிவுடைத்தென்றுசொல்லப்பட
டாத கல்லிரும்புக ளனுப்பொருளாகமாட்சிமைப்படவைத்து நி
கண்டவாதிநீசொன்னாய் இதனைவேறுசொல்வாரில்லை. எ-று. கா
ணலாகுமென்பதனை யிரண்டிடத்தினுங்கூட்டுக. பொருத்தமும்
என்னுமும்மை தொக்கிநின்றது. மாணவே, எ-து. இகழ்ச்சிக்
குறிப்பு.

இச்செய்யுள் கல்லீரும்புகளணுப்பொருளென்பதினமறுத்
துக்கூறிற்று. ஏனதொன்று பற்றினால்வலியுள்ளது. (க0)

ஏனதொன்று. எ-து. வலியுடைத்தாகிய நிலவணுவொன
றினாலும் நீரணுவொன்றினாலும் தீயணுவொன்றினாலும் வாயு
யணுவொன்றினாலும்,—புற்கலதகினெய்தும் எ-து. முறையே
நிலமுதலியபுற்கலமுங் கடலமுதலியபுற்கலமுந் தீபமுதலியபுற்
கலமும் சண்டமாருதமுதலிய புற்கலமுமாய்த் தாமேதோன்று
ம்,—என்னில். எ-து என்றசொல்லுவையாகிலு, —அக்கடங்க
ழிந்ததன்மையில் நாகமேதானலாகும். எ-து. அந்தநிலப்புற்கலத
திற்பேதமாகிய குடமுடைந்தமுறைமையா லதன்காரணமாகி
ய நிலவணுவுக்கு மகிதகியத்தைக் காணலாகும், ஆதலால் அணு
நித்தியமென்பதுகூடாது அன்றிநிலமுதலியநாலணுவுகூடி ஒ
ருரூபமாமென்னில்,—ஏனோநாலவை யொன்றினிற் பூணவுறு
ம்பொருத்தமின்மை எ-து. வலியுடைய நிலவணுவமுதல் நா
ன்காகிய வந்தவணுக்க ளொன்றுக்கொன்று பகையாதலால் ஒ
ருரூபதகிற் பொருநதுதற்கேற்கும் பொருத்தமில்லை, ஆதலாலவ
வாறுகூடமாட்டாது. அதுவுமன்றி,— அணுப்பொருள்மாண ந
ியாயவாதிவைத்ததே. எ-து. அணுந் தானேபரிணமிக்குமென்ற
து உன்கொள்கையன்று மாட்சிமைப்பட்ட நியாயவாதியான
அமணரில் ஆசீவகன்கொண்ட கொள்கையாம். எ-து. எனவே
உனக்கதைத்தேர்ந்தறியு மறிவில்லை என்பதாயிற்று. புற்கலமு
ம்என்புழி. அத்தும் இன்னும் அவ்வுழிககண்வந்தன. என்ற
ஒருநாயாசிரியர். இதனில் பூணவேணுமேலும். எ-னை. பூண
வேணோநாலும். எ-ம். கிகண்டவாதிவைத்ததே எ-னை நியா
யவாதிவைத்ததே. எ-ம். கூறியதுஉம் விசேஷப் பொருளுநா
த்திருப்பதுஉம் காண்க, ஞானப்பிரகாசர் இந்தப்புற்கலம் குக்கு

மம், ஐக்குமருக்குமம், ஐக்குமதூலம், தூலம், தூலஐக்குமம், தூல
தூலமென வாறுவகைப்பட்டிருக்குமென்றாய். அவைதாம் கன்
மாவரணத்தியுமாதியாகிநிற்கின்றகந்தமும், ஞானாவரணத்தி கன்ம
கந்தமும், ஆவாராவரணத்திஸ்தோ கன்மகந்தமும், ஸ்வரணத்திநி
ரிய சரசமனசாயகந்தமும், தமஸ்சாயாதபவாயுப் பிரத்தியதிக்கந்த
மும், அவஸ்தவிஷயரைவகரணபூதலாதிக்கந்தமும் என்றாய் அவை
யெல்லாங்கூட்டி யுருபாரூபமென்னாமல் ‘பஞ்சாஸ்திமயம்’ எ
ன்றளவிட்டுச் சொல்லியதெனின. அன்றிசசைவரைப்போலச்
சேதனாசேதனமென்று பேசுகைக்கத்தமன்றோ அறியாதவனே
யென்க. “எண்ணுக்களென்றாயவயத்தாலீறுமுறுங், காணவந்
றினித்தமில்லேச்சாண” “ஒன்றாதேயொன்றோடொன் றெவ்வா
மையானான்கு, மொன்றியுருவாமெய்வனோது. எ-ம். அறிக. எ
ன்றா.

ஆறுகாரியங்கண்மாறவேதவங்களாமெனின்
மாறிவாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம்
ஈறிலாதவழிதென்னினெங்குமுள்ள தூழதே
பேறுகாரியம்விடப்பிறப்பதில்லைபேசிலே. (கக)

(இ-ள்.) ஆறுகாரியங்கண்மாறவேதவங்களாமெனின். எ-து.
அறுவகையுவாப்புக்களுநீங்கவேதவாமென்றுநீ கூறின்,—மாறி
வாணிகஞ்செயாதிருக்கவந்திடாதனம். எ-து. பொருள்களைப்பரி
வர்த்தனைசெய்து வாணிகஞ்செய்யாதிருப்பப்பொருள்வந்தடை
யாதுஅதுபோல உவாப்புமாறி யொருதவஞ்செய்யாதிருந்தாற் ற
வம்வந்துகூடாது,— ஈறிலாதவழிதென்னி நெங்குமுள்ளதூழ
தே. எ-து. கேடில்லாதமுன்னேவினைப்பயனாலே தவமுண்டா
மென்றுசொல்லின் உவாப்பைக்கைவிடுதன்முதலாயினவு முன்
னைவினைப்பயனாமாதலால்,— பேறுகாரியம்விடப்பிறப்பதில்லை

பேசிலே. எ-து. தவமாகியபேறு தவஞ்செய்தலாகியகாரியத் தைவிட்டாலுண்டாகாது சொல்லுங்காலத்து. எ-து.

இச்செய்யுள் கந்த ரச ரூப பரிச சத்த பரினாமமாகிய வாறுவாப்புககளையும்விடுதலேதவமென்பதனைமறுத்துத் தவவொழுககங்களினின்று தவஞ்செய்தாலல்லது ஆறுகாரியத்தைவிடுதலினாலேயே தவஞ்சித்தியாதென்பதுகூறிற்று. ஆறுகாரியமாவது உழவு தொழில் வணாவு வாணிகம் சினைக் கிற்பம் என்பாருமுளா. (கக)

ஊழின்வலிதொட்டே யறுவகைத்தொழிலும் வருமெனக் கொள்க. மனோவாகுக்காயத்தாற் செய்யப்பட்ட வெல்லாமுழ்தொட்டுவரும் இவைமூன்றையுமொழிந்தவர் நிலமடைத்தவாக்கல்லது பிறப்புறாதென்க. “அறுதொழிலுமில்லை யசரங்களுக்கு முறுதிபெறாமுத்தியுளதோ.” என்பதமறிகஎன்றார் ஞானப் பிரகாசா. ஆறுகாரியம். எ-து. உழவுமுதலிய ஆறுதொழிலென்பதிவாகருதது. மற்றொருவரும் ஒருபொருளைக்கொடுத்தொரு பொருளைவாணிகத்தைச் செய்யாதிருந்தாற் பொருள்வாராது அதுபோல் தவவொழுககங்களைச் செய்யாதிருக்கத் தவம்சித்திக்கமாட்டாது. பொருள்வந்துசோதலுமுழெண்ணில் பொருள்களையாணிககுமிடத்தும தவஞ்செய்யுமிடத்து மற்றிடத்துங்காரணமாயுள்ள தூஷாதலால், உழவுமுதலிய தொழில்களைவிடுதலாற் பந்தசிவாததியில்லை. என்றா.

உடல்வருந்தல்மாதவங்களுறுதியென்றுணாததிடிற் படவருந்துநோயினோர்படர்வர்பொன்னெயிலெனாய் திடவருந்தவின் பமிச்சைசெய்தல்செய்தல்செய்தியேற் கெடவரிந்திடாயுனாகிகேடிவின்பமுண்ணியே. (கஉ)

(இ-ள்.) உடல்வருந்தல்மாதவங்களுறுதியென்றுணர்த்திடி
ல். எ-து. சரீரம்வருந்துதலேபெரியதவத்திற்குறுதியென்று நீ
சொல்லின்,—படவருந்துநோயினோகன் படாவாபொன்னெய்
லெனாய். எ-து. துக்கமாகவுடல்வருந்தச் சரீரவிற்பத்துக்கு மா
றுபாடுசெய்தலைசெய்வதுவே கேடிலலாதமோகூத்தின் செய்
தியென்றமையான் நோயினான் மனோதுகுகளாய்மெலிவோரா
பொன்னெயில்வட்டஞ்சோகுவவென்று நீசொல்லாய்,—திடவ
ருந்தவிற்பமிசைசெய்தல செய்தல் செய்தியேல். எ-து முத்
தியிற்பத்தையாசைசெய்தல் சரீரம்வருந்தச்செய்தறன்மையே
யென்னின்,—கெடவரிந்திடாயுனாசி கேடிலிற்பமுன்னியே.
எ-து. அந்தமுத்தியிற்பததைகருதியுன்முககையறுததிவாயா
க. எ-து. திடம் திடவெனநின்றது வருந்த. எ-து. உடல்வரு
ந்தவென்பதாயிற்று.

இச்செய்யுள் சரீரம்வருந்துதல் மோகூதமென்பதனைமறுத்
துக்கூறிற்று. செய்தி தன்மை. (கஉ)

உடல்வருந்தல். எ-து. தலையைப்பறித்தும் வெயிலினின்று
ம் அகியினாலே காயப்பட்டசிலையிற்கிடந்தும் இவைமுதலான
வற்றால் சரீரம்வருந்தல். எ-ம். சரீரம்வருத்தமே பலமாகாது
பத்தியுனாநுமாயசையறுதியுமே மேலானநன்மையைத்தரும்.
பத்தியுனா சாவாறுககிரகனாய்ச் சேதனசேதன பொரிதனனசிவ
னுடைய சீபாதம்பற்றேயாக வேணமும் சிவன்கள்போலக கன்ம
பலத்தாற் றேவபலமுதலானவைபெற்ற பிராணிகள் மேற்பிற
பத்தியாகாது. ஞானமவனருளிச்செய்த சைவாகமப்படியேயா
கவேணமும். ஆதலாலுடல்வருத்தமும் அவனைநோகுகின்ற பல
மாவதெனக்கொள்க என்றா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா
கெடவரிந்திடாய். எ-னை. கெடவருந்திடாயுனாவி என்று பாட

உரு அ சிவஞானசித்தியார்பரபகூதம்

மோதி உன்னுயிர கெடும்படிக்கு வருத்தத்தைச் செய்துகொள்வாய். என்றுராயுராததனா. கெடவருந்திடாயுனாசில. எனறும்பாடம்.

பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்புபொன்னெயி
னோவதென்னிலக்கன்மததுநிச்சயமிலாமையிற்
றீர்வதின்மைதீரின்வாயில்சேர்வதின்மைதென்கட
னீர்வறந்தபின்புபூணீமீனருந்தநின்றதே. (கரு)

(இ-ள்.) பூர்வகன்மமற்றிடப்புசித்தபின்பு பொன்னெயி
னோர்வதென்னின். எ-து. முன்னுந்நவகலிலுள்ளகருமத்தொலைய
வந்தஐந்தத்திலேபுசித்தாற பொன்னெயிலவட்டத்தைச்சென்று
பொருத்துமென்றுநீசொல்லின்,— அக்கன்மத்ததுநிச்சயமிலாமையிற்
றீர்வதின்மை எ-து. அக்கன்மத்ததுக்களவின்மையால் நிய
மிக்கவறிவதிலையாய்ப புசித்ததுதொலையாதுமாம்,—தீரின்வா
யில்சேர்வதின்மை. எ-து. கன்மம்புசித்ததுதொலையுபெற்றாலி
ந்திரியங்களுடன் சததாதிக்கடுவதின்மையாம். அவைகூடாதொ
ழியவே மோகூதவுபாயமான தவஞ்செய்தலுமில்லையாம். ஆத
லாற் கன்மத்தைத்தொலையப்புசித்ததுப பொன்னெயிலவட்டத்
தையடைவோமென்று நீகருதியிருந்ததல,— தென்கடனீர்வறந்
தபின்பு பூணீமீனருந்தநின்றதே. எ-து. பூணீ தெளிந்தசமுத்தி
ரத்தது நீர்வற்றினவாறே மீன்றின்னககடவோமெனறுகருதியது
வறறுமளவும் பாத்திருந்ததன்மைக்கொகரும். எ-று. ஏகாரம்
தேறறம். தென்கடலென்றாற கன்மமளவில்லையென்பது கரு
தது.

இச்செய்யுள் கன்மத்தொலையப்புசித்துவிட்டால் மோகூத
மடையலாமென்பதினை மறுத்துக்கூறிற்று. (கரு)

நீகண்டவாதிக்கூறுமுதகி இகலமோக்ஷமென்றுஞ் சகல மோக்ஷமென்றும் இருவகைப்படும். அவற்றுள் இகலமோக்ஷம் பந்தமாதலால ஈண்டிராகரித்ததுசகலமோக்ஷத்தை யெனக டொள்க. இவற்றினியல்புகளெல்லாம் விரிவுநாயிற் காண்க. எனருரோருநாயாசிரியா.

கூறுகூவன்மன்னுமககுடங்குறித்துநீளகனா
யேறலுற்றதனமைநீயொருத்தரினறியேறுதல
வேறொருத்தனககுடத்தைமீதுநின்றெடுக்கவே
யேறலுற்றதனமையிறசிவன்றிறத்துநின்றே. (கசு)

(இ-ள) கூறுகூவன்மன்னுமககுடங்குறித்து நீளகனாயே றலுற்றதனமை நீயொருத்தரின்றியேறுதல. எ-து. சொல்லப்பட ட்டகிணற்றினுட்கிடகருவ குடங் களையேநோக்கித் தானே யேற்றாற்போலும் ஒருகாததாவீனறிப பொன்னெயில்வட்டத் தைநீசோகுலமென்னுநதன்மை,— வேறொருத்தனககுடத்தை மீதுநின்றெடுக்கவே யேறலுற்றதனமையிறசிவன்றிறத்துநின்றி டே. எ-து. ஒருத்த னந்தக்கிணற்றிறகிடநதகுடத்தைமேலேநி ன்நெடுக்க யககுடங்கனாயேறியதன்மையொககக காத்தாநின் று கன்மத்தைதொலைவித்து மேலாகியவீடுபேற்றைககொடுக்க வேண்டும். அப்படிக்கொடுப்பான் சிவனேயாகையா லந்தச்சிவ னையெதெய்வமாகக்கொண்டு அவனருளியவேதாகமங்களின் றி றமாகிய சரியைகிரியாயோகஞானங்களிலேநீயுநிறபாயாக.எ-து.

இச்செய்யுள் காத்தாகுட்டாமன் மோக்ஷங்கூடாதென பதுகூறிற்று.

அருகென்னனுஞ்செய்யுள்முத லிச்செய்யுட்காறும் பதினெ ன்குதிருவிருத்தமும் நீகண்டவாதிமத்ததைமறுத்துக்கூறிற்று.()

இதனால் அகத்திருவாதம் நிஷ்பலமென்பது கருத்துள்ள ஞா ஞானப்பிரகாசா. மற்றொருவா காலமாகாசமிரணடிநரு ம வன்கூறுமில்க்கண முடன்பாடாதலானும் பசவுக்குப்பெத்ததி னை யிலக்கணஞ் சிறிதொத்தலானும் அந்தமுன்றிணையு மறு த்திலா என்றா.

நிகண்டவாதிமதமுதலே முற்றற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—ககூங்.

ஆசீவகன்மதம்.

என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்குமொத்திருப்ப னென்று, தன்னுயிர்வருந்ததானுந்தலையினைப்பறித்து ப்பாராமேன், மன்னுயிரொவற்றினுக்குமவருந்தவேயறநக ளசொல்லு, மன்னதோர்வாய்மையாசீவக னமணர்களி ற்கூறும். (க)

(இ-ள்.) என்னுயிரதற்குப்போல வெவர்க்குமொத்திருப்ப னென்று. எ-து. எனதான்மாவக்கு யான்கிருபைசெய்யுந்தன் மைபோல வெல்லாவான்மாக்களுக்கும் யான்கிருபையொத்தி ருப்பனென்றுசொல்லின்,— தன்னுயிர்வருந்தத்தானுந் தலையி னைப்பறித்து. எ-து. தன்னுடையவான்மாவருத்தப்படத்தனற லையினாப்பறித்து,—பார்மேன்மன்னுயிரொவற்றினுக்கும் வருந தவேயறநகள்சொல்லு மன்னதோர்வாய்மையாசீவக னமணா களிறகூறும். எ-து. உலகின்கணிபெற்ற வான்மாக்களெல்லா வற்றினுக்கும் வருத்தமுறுவதுவேயறநகளாகச் சொல்லுமென னுந்தன்மையாகியசொல்லு யமணரிருவகையரி லாசீவகன்சொ

ல்லும் என்று. ஓர் அசை. தலையினைப்பறித்தென்றது ஆகுபெயர், சினையுமுதலுமயங்கும்

மேலாசீவசன்மதங்கடறுவாரதனுனிச்செய்யுளாசீவகனதிய
ல்புகடறிற்று (க)

திகடபரமொப்பினு மகேகாந்தவாதிகளாகிய நிககிருந்தர
ல்லாத வாசீவகனென்க. எனறா ஞானப்பிரசாசா.

வரம்பிலாவறிவனாதிவைத்தநூற்பொருள்கடாமு
நிரம்பவேயனுக்ககளைந்துநிலமபுனறீகாலசீவன
பரந்திவைநின்றபான்மைபாரதுகடினஞ்சீதம்
கரும்புனலசுடுநீவாயுச்சலித்ததிடுமுயிர்போதத்தாம். ()

(இ-ள்.) வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்கடாமு
நிரம்பவேயனுக்ககளைந்து எ-து. அநந்தஞானனாகிய வருகபாம
னாதியிலேயுண்டாகப்பெட்டநூலின் பொருடானும் பூரணமா
க வான்மாககளைந்துகூடும் அவையாவன,—நிலமபுனற்
காலசீவன். எ-து. பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆன்மா,—பரந்தி
வைநின்றபான்மை பாரதுகடினஞ் சீததரும்புனலசுடுத்தி வாயு
ச்சலித்ததிடு முயிர்போதத்தாம். எ-து அவ்வான்மாககளைந்தும்வி
ரிந்துநின்றமுறைமைசொல்லிற் பிருதிவிகடினமாம், அப்புகைத்
தீயமாம், அக்கிநியுஷணமாம், வாயுசலநமாம், ஆன்மாபோதத்
தையுடைத்தாம். எ-து. ஈற்றில்நூல்கடறுமென வொருசொல்
வருவித்துணாக்க. ஆமென்பதனை ஐந்தினோடுகூட்டுக.

இசெய்யுளாசீவகன்மதமாகிய வனுக்ககளைந்தின்பொருள்
குணமுங்கடறிற்று. (உ)

வரம்பிலாவறிவனாதி வைத்தநூற்பொருள்கட மு நிரம்பவே
யனுக்ககளைந்து.எ-து. அளவிலாதவறிவினையுடைய மற்றையென்

ட:னெமக்காப்தன்,அவனருளிச்செய்தவொன்பதுகதிஎன்பதெ
மட்டுதால்,அந்தூல்களிற்சொல்லப்பட்டவதிருகருமாமாயிவழி
களைநிலநீதிக்கால்உயிரென்னுமைந்தது.எ-ம். இப்பொருளை
அமுடனுள்ளதுகெடாதுஇல்லவதேன்றது.அமுதலமிதங்க
லபொருணிகழ்ச்சியெனச் சொல்லுவான்.இதற்கவனுரை“எவர்
அமுதலகலிதாநெயின்றயினிவொன்பதுவாய்க்கதிநூலியாழு
லையன்,மன்பொருளுஞ்சொருணையில்பாயவையின்பசிக
ழ்ச்சியங் காட்படெனச்சொல்ல” “உரையானிறைவன் நுண்
றுங்குமிலனாய்த்,சிரையானசையான் நெரிவிலுருவம்,வனா
யாம்வகைவாளிமெவிலலையன்,புரையாவறிவிற்புகழ்புரண
னை” என்பதற்கு என்னுஞ்ஞானபரிபாடா

பாபுனல்பரசுருங்கிழமேறபடாநகிடுதேயுவாயுச
சோவதுவிலங்கினுள்ளமவறறொடுஞ்சேருமவேறு
சாவதுபெற்றபோதுசாரநவப்பொருளினறமை
நேர்வதுமாகிநிறகுமிதுபொருணிகழ்த்துமாறே. (உ)

(இ-ள்.) பாபுனல்பரசுருங்கிடு எ-து பிருதிவிபுமப்புங்
மேவிரிவைப்புடைத்தாய்நிறகும,—மேறபடாநகிடுதேயு வாயு
எ-து தேயுவும வாயுவுமேலேவிரிவையுடைத்தாய்நிற்கும்,—
சோவதுவிலங்கினுள்ளமவறறொடுஞ்சேரும் எ-து ஆன்மாவா
னதுகாயத்தோடுஞ்சேருஞ் சோவையைக்ககிஞற் பிருதிவியப
புத தேயு வாயுவுமாயிய நாலான்மாக்களோடுவ கூடநிற்கும்,—
வேறுசாவதுபெற்றபோதுசாரநவப்பொருளின்றன்மை நோ
வதுமாகிநிற்கும். எ-து. இவற்றை வேறுபடக் காயத்தைச்செறி
வாய்ப்பெற்றவிடத்துக் காயத்தைவிடமாகக்கொண்டு அதனதுத
ன்மைதானாகப்பொருந்திநிற்கும்,—இது பொருணிகழ்த்துமாறே.
எ-து. இதுபஞ்சான்மாக்கள்செய்தியைச்சொல்லும்வழி. எ-து

இச்செய்யுட்பஞ்சான்மாக்களு நிற்கும்வழிகூறிற்று. (ங)

பாபுனல்பரசுருங்கீழேமேற படாநதிலித்தேயுவாய்சு சோவ
துவிலங்கியுள்ள மவறறெடுசேரும் எ-கு. பாபரக்கும்புனல்
சீதபடாந்திரம் தேயுமேல் வாயுவிடங்கிச்சேர்வது உள்ளமவற்
றெடுசேரும் என அனுவதிதது, பூமிவிரியும் நீரகீழ்நோக்கிச்செ
ல்லும் தீமேலேக்கிச்செல்லும் வாயு, நுகரிட்டோடும் உயிரான
திவற்றெடுசேரும் என உரையுரைத்தனா ஞானப்பிரகாசரும்
மற்றோராசிரியரும். படாநதிரம் என னுஞ்சொல் சிங்கனோக்காய்
புனல்கீழ்படாநதிரம் தேயுமேல்படாநதிரம் எனநின்றது. இ
வைபொருளை பிரதிபாதிக்கும் நவநிறுட்சொல்லப்பட்ட நிலவ
னுமுதலேது மூர்த்ததிரவியங்களாம். அவற் றுளறிதது. மறிவித
மூலமுதலாயின வயிரின்பாலாம். நிலமுதலகான்கின் பாலாயி
னவை “மொன்றின யொருவி” என்றபாட்டில் வருவதற்கு

உணர்தராவனுக்கணுகு மொன்றுகெட்டொன்றதாகா
புணாதராவொன்றிறபுகுகொன றுகிலும்பொருந்திவாழு
மனைதராபுதியவந்திங்குழிதராபழையவான
வினைதராவொன்றென றுகிமாறுதலொன்றுமின்றே. ()

(இ-ள்.) உணாதராவனுக்கணுகும். எ-து. ஜீவனையொ
ழிந்ததான்கான்மாக்களு மொன்றையொன்றறியுத்தனமையல்ல
வாம்,—ஒன்றுகெட்டொன்றதாகா. எ-து. அவ்வான்மாகசுண
ன்கு மோரொன்றுகெட்டோரொன்றுமாகா,—புணாதராவொ
ன்றிற்புக்கொன்று. எ-து. ஓரான்மாவிரிடத்திலேபுக்கோரான்
மாகடிநிலது,—ஆகிலும்பொருந்திவாழும். எ-து. அப்படி.க்
கூடாதாயினும் காயமாமிடத்துப்பொருந்தியுரிற்கும்,—அனைந
ராபுதியவந்திங்கு. எ-து. அவ்வானமாகக் ளுளாதியிற்கூட்டமின்
றியிவ்விடத்துப்புதிதாகவந்து கூடுவதுஞ்செய்யாது,—அழிதார

பழையவான், எ - து. பழையவான்மாத்தன்மைகழிதலு முன டாகாது,—இணைதராவொன்றென்றாகி. எ - து. அவ்வான்மா க்கள்கூடுமிடத்துச் சேரக்கூடுவதொழிந்து ஓரொன்றாகக்கூடுவ தஞ்செய்யாது,—மாறுதலொன்றுமினறே. எ-து. இவ்வயிற்றி ன்செய்தியொருக்காலுமொழிவகில்லை. எ-று.

இச்செய்யு ளான்மாவொழிந்தாலுவகையணுக்களும்வேற பட்டுநிற்குமுறைமையு மறிவின்மையு மழிவின்மையும்கூற்றறு

சூரியன்விளங்கும் பரங்காலத்திற் செவ்வாயமுதலியகிரக ங்களமறைந்தனபோலவு மாகாலத்துத தோன்றுவனபோல வுங்காணினு, மந்தக்கிரகங்கள் எககாலத்து மொருதன்மையாயி ருந்தாற்போல வஸுக்களுநாசமு முற்பத்தியுமுடையனபோலக் காணிலு மவைநிகழியமேபாம் என்றா ஞானப்பிரகாசரு மந் றேருரையாகிரியரும்.

கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித் தலூன்ற, லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திட லொன் றுமொண்ணு, விண்டுபின்புறம்பும்போகும்வேறுநி ன் றள்ளுமேவும், பண்டுமின்றென்றுமெங்கும்பரந்தொரு தன்மைப்பாலே. (ரு)

(இ-ள்.) கொண்டுமுன்விரித்தனீட்டல் குறுக்குதல்குவித் தலூன்ற லுண்டுதின்றுலத்தன்மீட்ட லுடைத்திட லொன்று மொண்ணு. எ-து. முன்கூறியவானமாக்களை முன்னேயுண்டா டிகிக்கொண்டு பரப்புதலு மதனைவாத்திப்பித்தலு மதனையெல்லே யிலேகுறுக்குதலுஞ் சேறவெடுக்குதலு மவையிற்றிலேயுற்றுநிற றறு மதனையுண்டு தின்று கெடுத்தலு மீளவுண்டாக்குதலு மவை யிறறைப் பிளந்திடுதலுமென்னு மிவையிற்றிலென்றுஞ் செய்

யவொண்ணது,— வின்பின்புறம்பும்போகும். எ-து. விரிந்த வண்டகோளகைக கப்புறத்துமுண்டாம்,— வேறுநின்றுள்ளு மேவும். எ-து. அதற்குவேறுமைப்பட்டிருக்களுள்ளும்பொரு தும்,— பணியின்றென்றுமெங்கும் பரந்தொருதன்மைப்பா லே, எ-து. முறகாலதது மிக்காலதது மெக்காலதது மெவ்விட தது நிறைந் தொருதன்மைப்பகுதியாயிருக்கும். எ-து. விரித் தல பரப்புதல, அஃதாவது—சிருஷ்டி. நீட்டல் வர்த்திப்பித்தல், அஃதாவது—திதி. குறுக்கல ஒங்குதல், அஃதாவது—சங்கரா ம. குவித்தல ஒன்றினுட்செறித்தல, அஃதாவது—சருவசங்கா ரம். ஊன்றல உற்றுநிறதல, அஃதாவது—முத்தியினகட்சேற ல். உண்குதின்னலத்தல் உண்குதினனுகெடுதல, தின்றபகுதியு முணவாகலின உண்குதின்றென்றுகூற்றறு. மீட்டல மீளவிடு தல, அஃது உமிழ்தல. உடைத்திடல் சினனப்படுதல், அஃத ணடங்ககைகெடுத்தல்.

இசெய்யு ளிவவனுக்கனொருவரா னியமிக்கப்பட்டதல லவென்று கூற்றறு. (டு)

கண்ணினி நகாணவொண்ணுசனித்தந்தக்கன்மத்தாலே நண்ணிமுருககளாகிநின்றபினநரரோகாண்பார் விண்ணினிற் றேவாகாண்பரோமனுமிக்கநான்கா [னே. யெண்ணியபொருளகளெல்லாமிசைவதென்றியம்புமின்

(இ-ள) கண்ணினிநகாணவொண்ணு சனித்தந்தக்கன்ம ததாலே நண்ணிமுருககளாகி எ-து. முற்கூறியவனுக்க னைந் தினில் ஆன்மவென்னுமனுப்பொருள் கண்ணிற்காண்டற்கரி தாகி யக்கன்மத்தாலேஐந் தருக்களாகப் பொருந்தினின்றிடு ம்,— நின்றபின்நரரோகாண்பார். எ-து. அக்கன்மவுருவொடுநி ன்றபின்நரரோகாண்பா கூடநின்றபின் யாவோகாண்கிற்பா

ர்.—விண்ணினிற் றேவர்காண்பர். எ-து. விண்ணுடைய பொன் னெயில்வட்டத்திற் றேவராகிய வருகபாமனே காணவல்லா ன்,—ஒரணுமிககநான்காயெண்ணிப் பொருள்களெல்லா மிசை வதென்றியம்மின்னே, எ-து ஆனமவனுலொன்றுந் தன்னை யொழிந்தவனுக்கணங்குமா யெண்ணப்பட்ட வருககளெல்லா வற்றுள்ளு மிப்பல சென்றுபொருடும் என்றுகண்டநூலசெட் டிலும். எ-று. நான்காயென்பதனை நான்குமாயென யும்மை வீரிகக.

இச்செய்யுளானுக்ககையி னுன்மவனுய்யலபு கூறிற்ற நரகாகாண்பார உருவங்களகொண்டிரின்றல, நரநாற்காணவ ரிது. விண்ணிற்றேவாகாண்பார நொதகத்திலுள்ள தேவாகாண பாரோ, அதுவேயெங்குநான்காக நிலவதுமுதலாக பெண்ணப் படாநிந்திற் பொருள்களெல்லாம் பொருத்துவதிப்படிக்கேபொ ருதுமென்றவாறு. இவைபொருளைத்தி னிலைமையெனக்கொரோ க. நான்காவெண்ணியபொருள நில நீதி வளி. (சு)

“கண்ணினுறகாணப்படாவவைகளாகையென, வண்ண மற்பாவத்திருல்.” “நராகாணபாராக்கையினைச்சகாணார்நாஸ குஞ், சுரர்காணபொன்றேதுணி.” இவைபொருளைநதினிலையெ யென்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசம். இயம்பும். எ-து. ஒ ன்பதுகதிரென்னுநூல்சொல்லும் எ-ம். கண்ணினிற்காணவொ ண்ணு எனவே அருவமென்றாயிற்று. நின்றபின், எ-து பின்ன ற்றுவினைபெச்சம். மிகக. எ-து. ஒழிந்தவென்னும்பொருட்டு எ-ம். கூறினர் மற்றொருநாயாசிரியா.

ஒன்றினையொருவிழுநதற்குறறிடா விரண்டுவிட்டு
நின்றிடா திரண்டுவிடாநெறிநிலநாண் குநீர்முன்

நின்றிரண்! - மூல்காலொன்றாயிசைந்திடும் பூமியிவ்வா
தெனறுநீரீதிகாலாகியீண்டுவிதென்றியமபும. (எ)

(இ-ள்) ஒன்றினையொருவிமூன்றாய குறறிடா. எ-து ஆ
மாவொநிந்த நிலனையொன வனுககணுக்குத் தம்மிநகடு
பிடகது மூலுவைவிட்டு மூன்றனுத்தமமிநகடிநிலலாது, —
நூணைபிவிட்டினை, ஸிடாநிரணம். எ-து. இரண்டனுவிட்டு இரண்
டனுக்கூடாது (எனவே கூடுகிடந விவைவான்ருங்குநிறகு
மென்பதுகருத்து) — கூடுநெறி. எ-து. இவைவாளுக்குத் தம்மிநக
டிநிறகுமென்று சொல்லுமுறைமையாய் தெங்குமென்றி
ல. — நிலநான்கு நீரமூன நின், — ணடமல காலொன்றாயிசை
ந்திடும். எ - து. பிருதுவியில கா, மரபுபரிசு நான்கும், அப்புவி
ல் மரபுபரிசுமூன்றும், அகடியில் ரூபபரிசுமிரண்டும், வாயு
யிற் பரிசுமொன்றுமாய்குடிக்கா பொருத்தியிருக்கும், — பூமி
யிற் பரிசுதென்று நீரீதிகாலாகியீண்டுவிதென்றியமபும. எ - து.
இந்தமுறைமையிலே பிருதுவியில் தேயுவாயுவென்றுகூறு ம
நூல்களின்குணங்களாக கூடிநிறகுமென்று சொல்லுநூல்கள். எ-து

இச்செய்யுளனுக்கள நான்கின்குணங்களே யுருக்கொற்கு
டிநிறகுமென்பது கூறிற்று. (எ)

வெண்மைநனபொன்மைசெம்மை நீல்கழிவெண்
மைபசசை, யுண்மையிவ்வாறினுள்ளருங் கழிவெண்மை
மோகருவீட்டின், வண்மையதாக்கசேருமதறிவையுருவ
மபதறி, யுண்மையவ்வொட்டுததீட்டுக்கலப்பினிலுண
ருமெனறான. (அ)

(இ-ள்.) வெண்மை நனபொன்மை செம்மை நீல்கழிவெ
ண்மை பசசை யுண்மையிவ்வாறினுள்ளும். எ-து. வெண்மையு

நன்றாகியபொன்மையுரு சிவப்பு நீலமு மிககவெண்மையும் ப
சசையுமாகிய வாறுவன்னமுன, இவ்வாறு வனனத்தினுள்ளு
ம்,— கழிவெண்மையோங்குவீட்டின வணமையதாகச்சேரும்
எ-து. மிககவெண்மையென்று கூறியவனனமே பெரியபொ
ன்னெயில்வட்டத்துக்குச் சிறப்புடைத்தான வனனமாகச்
சேரும்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி, எ-து ஒழிந்த பொன்மை வெ
ண்மை சிவப்பு நீலம் பசை பென்னுமைத்துவனனமு மறநை
யதுகக னுன்னொன யடிவுகளைக்கூட்டிநக,— உண்மையய
வொட்டுத்தீட்டுகலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. அந்தவா
ன்மாவான திவ்யருக்கைப்பற நுதல இழிதல கூடுத லிவையிற்
முலறியுமென்றான் எ-து உண்மையென நானமாகக்காரு
பெயர். அய என்ற நகர்த்தல், அயுண்மையெனக்கூட்டிக் இ
ன் ஐந்தனுருபு, ஏதுப்பொருண்மை உணவந்தது.

இச்செய்யுள் வனனமாறெனபது உ மவற்றான் வீட்டுவகை
ப்பற்றிநிற்கும்வன்ன மினனென்பது உ முருக்கைப்பறந்திரு
ம்வன்னமின்னதெனபது உய கூற்றது. (அ)

“ஒட்டுத்தீட்டுகலப்பினுரு முயிராணிவற்றை, பட்ட
பொழுதுதலின்பால.”² எனமுனமா ஒட்டுத்தீட்டுகலப்பாலற்
யுமெனபதுங்காணக என்றா ஞானப்பிரகாச கழிவெண்மை
யோங்கும் வீட்டின்வணமையதாகச்சேரும்’ எ-து. மிகுத்தவெ
ள்ளைநிறமானது உயர்த்த மோகத்தின்குணமாகப் பொருதது
ம்,—மற்றிவையுருவம்பற்றி யுண்மையில எ-து மற்றவைத்து
நிறங்களும் வடிவுகளைப்பற்றி யிருத்தலாவது பெத்தமாம். மோ
கூத்தையு முருவப்பொருள்களையமுயிரானது,— ஒட்டுத்தீட்டுக்
கலப்பினி லுணருமென்றான். எ-து. தூலைக்கேட்டலானும் வ
டயங்களைத்தீண்டலானு மிந்திரியங்களைக்கலத்தலானு மற்றியுமெ

ன் தருகன்சொன்னான். எ-து. கழிவெண்மையறிவது மோகூத
மெனவே யொழிந்தவைந்துறிப்பொருளையு மறிவது பெத்தமெ
னக. ஒட்டுத்தீட்டுக்கலப்பினில. எ-கு முனசெளத்திராந்திகன்
மத்ததில் “போதமுணியிகட்கு” எனையுசெய்யுளாற கூறி
யவாறேகொள்க என்றுகூறினா மற்றேருளாயாகிரியா.

பேறிழவிடையூறின்பம்பிரிவினாதிருக்கைமறறும
வேறெருநாட்டிறசேறலவினைநதிமூபபுச்சாதல
கூறியவெட்டுமுன்னேகருவினுட்கொண்டதாருந்
தேறியவூழிறபட்டுசெவலவதிவவுலகமென்றான். (கூ)

(இ-ள்.) பேறிழவிடையூறின்பம் பிரிவினாதிருக்கைமறறு
ம் வேறெருநாட்டிறசேறல வினைநதிமூபபுச்சாதல கூறிய
வெட்டு முன்னேகருவினுட்கொண்டதாருந். எ-து. வறுமை
செவலமுதலியகூறினா மொருநாடுதாருந் துக்கமுறுதலுஞ் சுக
முறுதலு முடலொடுங் காமையும வேறொருநாட்டுச்சேறலும் வி
ருத்தாவதைய மானமுமென்று சொல்லப்பட்டவெட்டு முற்
பிறப்பின்வினையினுள்ளதாய காடப்போலகையிலே கைக்கொள்
ளப்பட்டுள்ளதாம், —தேறியவூழிறபட்டு செவலவதிவவுலகமென
றான். எ-து அதலாற நெரிநறுவினியப்பட்ட முறபிறப்பிறசெ
யத வினையிலகப்பட்டு இம்முறைமையிலேதலது செவலவதிவ்
வுலகமென்றான் எ-து.

இச்செய்யுள் ஈழவினைப் பன்னெட்டுவகையாகக் கருவி
லேவந்து பொருத்தமென்பதூஉ மவூழவினைப்பயனிலகப்பட்
கெ செவ்வதே யுலகமுறைமையென்பதூஉந் கூறிற்று. (கூ)

பேறிழவின்பம் பிணிமூப்புச்சாக்காடென் றுறாக்கிக்ரு
ந்தவாதிக்கொண்டான் அவனிற்பேதித்தவ னெட்டாகக்கொண்

டான்என்றா ஞானப்பிரகாசா. பேறிழவு. எ-கு. பேறு. எ-து. செல்வமுதலிய பொருள்களைப்பெறுதலும்,—இழவு. எ-து. பெற்றவொருபைப்பிழத்தல். எ-ம். பிழிவிவாதிநதகை. எ-து. பிரியாம லொருதேசத்திலிருத்தலும் எ-ம் தெளிவுப்பொருள்கூடான ரோருநாயாசிரியா. உலகம் ஆகுபெயா. உலகமென்னுந் சொலநோக்கி. செல்வமுன்னமுடிந்தது.

புண்ணியபாவமென்னுமிரண்டினும்பொருந்தவைததேயெண்ணியவிவற்றினோடுமேமெனவெவகளோடு
நண்ணியவொருவன்கூறுஞானமில்வாறதெனறு
கண்ணியகருத்தினோக்கதிரினைககாண்பொன்றான()

(இ-ள்.) புண்ணியபாவமென்று மிரண்டினும் பொருந்தவைததே யெண்ணியவிவற்றினோடுமேமென. எ-து. புண்ணியபாவமென்று மிரண்டினோடு மனவுக்களைநதைப்புகூடவைத்திவற்றினோடுமேமெனவெண்ணி—எவகளோடு நண்ணியவொருவன்கூறு ஞானம் மாற்றதென்று கண்ணியகருத்தினோக்கதிரினைககாண்பொன்றான். எ-து. எவகாசமயத்திலோடுபொருந்திக் கத்தாரான வொப்பற்றவருகபாமனருளிய ஞானமீத்தல். ஞானத்தென் நன்னைககூடக் கருதுங்கருத்தை யுடையவாகளே நதசதியாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தைக் காணலுறுவா. எ-று. ஏமெனவொருவன்கூறு மென்சு ஊழென்பதனை ஏழார் வேற்றுமையாகியுரைப்பினுமமையும். எண்ணியஎன்பது வினையெச்சம்.

இச்செய்யுளனுக்களைநதினுடன் புண்ணியபாவத்தையுந்கூட்டி ஏமென்பதே தூன்முடிவென்று முததிமுடிவென்றுங் கூறிற்று.

என்னுயிரொன்னுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ்செய்யுள்பத்தினும் ஆசுவகன்மதமகூற்றிற்று. ஞானமியலாறு. எ-து. ஞாலமில்வாறதென மும்பாடம் (கடு)

எங்கனோடே நன்னலர்யவெருவன்கூறும் எ-து யாழ்ப்பாணம். உவாநியுமாயிய மொமமோடுபொருத்தம். உவாவாதியொருவன் சொல்லுவான் அன்றியும்.—ஞாலம் பொறுதென்று உணர்வியசருசுகிலோர்க்கா கதியினைசகராணபடுவொன். எ-து. பூமி யிருதவேழமூலவாயிரு கு முறைமையெனப்பொருளைய உயிரினையுடையோர்க்கா மோகந்தையுள்வாரகன் என்று சொன்னான் என்றுரையுலாபதனா முநரையாகிரியா அதுவாதி கூதமணரி வெலாருயினன் டென கீத உவாநிமதத்தில் முதலாவதுசெய்யுளுக்காக கூறியவிரேடகருப்பநிற்காண்க

ஆசுவகன்மத முறையிலு
பாசுமும்பட்டெய புள்—மகூ.

ஆசுவகன்மதமுதலை.

வாராநெறிவீடானபின்மண்மேலவனவந்து
தாராமையினூலானதுதானோவுளதின்றும்
சேராமையிலனுவானவையெதுமொருதேயத்
தோரானொருகாலத்தினிவொன்றமுணர்வின்றும். (க)

(இ-ள்.) வாராநெறிவீடு. எ-து. மோகந்தெனதுகூறப்பட்டது மீண்டுகாயமெததுவாராவழியாம்.—ஆண்பின். எ-து அப்படியானவிடத்து வீடுபெற்றவன் பூமிமீடததுவாரான்.—மண மேலவன்வந்து தாராமையினூலானது தானோவுளதின்றும்.

எ-து. வீட்டுலகத்திருந்தவருகபாமன் பூமியிடத்தவந்து நூற நூறுநூறமையிலையாகையால் நூலானது தானுண்டாம்வழியில்லையாம்,— சேராமையிலனுவானவையையும்மொருதேயத்து எ-து ஒப்பற்றதேசமாகிய பொன்னெயில்வட்டத்தி லேவையையுவுஞ்சேராதாகையால் சரீரியார்தன்மையில்லையாகும்,அதனால்,—ஓராடுருகாலத்தினில், எ-து, ஒன்றையுமொருகாலத்தில் விசாரிக்கமாட்டானும்,— ஒன்றமுணர்வினறும், எ-து. அஃதன்றியுமீழ்மானவணுகளிரண்டின்செய்தியை யறியவுமாட்டான். ஆகையாலஹுகளெல்லாவற்றையுங் கூட்டியொன்றாகவுமுணருமுனாவையுமுடையனல்லன், எ-து, பின்என்றதேழாம்வேறாமையிடப்பொருள், ஓகாரத்தெரிநிலை, வுணர்வமின்றும்எனவும்எமவிரிக்க.

ஆய்வகன்ம சூழைதமறுப்பானெடுத்ததுகொண்டா ரதனுள் சசெய்யுள் பொன்னெயில்வட்டத் தைவகையனுவுஞ் சேராதாகையால் வறகடாமன்சரீரியாய் தூலசொலநூற்தன்மையிலெனவறவதேயக்கூற்றது. (க)

ஆயன் முன்பேசாமறசுவை தையுமறிவானென்று மெளனமாகொரு மருபானென்றது சொன்னாய், அவன்சர்வத்தை யுமறிதமை யாதிஹபெறைய பேசாமையாற் பெற்றெனனிற் பேசாதவால் மறகா பாவதயிருக்கா திகளு முழுதுணர்ந்தனவாகும் அன் னுஞ் சகலத்தை யுமறிந்து பேசாதிருப்பானுகில ஆனமாகுகளிடாங்கு நேரமுடையவனான், அறிக்கொன்றை ப்யிறாபிழை காமபொருட மொய்யுவு லீராதவாககெதரசத்தி தன்னிடத்தானது தவந்தைபொல விரக்கமுமற்றுப்பா பிஷ்டனுமாவனென்சு னனபா ஞானபிரகாசா, ஓராடுருகாலத்தினில், எ-து ஒருகூணப்பொழுதினில் சாவத்தையுமறியான் என்பதுவமாம்.

இருபான்மையரிவாமண்டலாசெம்போதகொன்றே
வருபான்மையரிவாமண்டலாமண்மேல்வருதா லுந்
தருபான்மையொனினீ தலமதில்வாழ்பவாதம்போ
லொருபான்மையினுளராகுவருணராதூசெய்தாய. ()

(இ-ள்.) இருபான்மையரிவா. எ-து. இப்பாருகசபாமித
ளிர்ண்பிபகுதியராயிருப்பா, — மண்டலாசெம்போதகொன்றே
எ - து. மண்டலமென்றுஞ் செம்போதசொன்றுமவவிருவா;
ன்,—வருபான்மையரிவாமண்டலா எ-து. இப்படியரும பகுதி
யையுடைய விவாமண்டலா, — மண்மேலவருதாலுந்தருபான்
மையொனினீ. எ-து. மண்டலராகியவிவருகத்தினகண்ணே
வந் தணுககளைந்தினசெய்தியு மொருமேய, ிந் துலகத்தின்க
ண்ணடக்குதால்செய்த பகுதியையுடையொன்று நீசொல்லுகின
ருயாயின்,— தலமதில்வாழ்பவாதம்போ லொருபான்மையினு
ளராகுவா. எ-து. அம்மண்டலா பூமியிலவாமுமான்மாக்களைப்
போ லொருபகுதியிலேயாகுவா. ஆகவேயொருருவிரண்பிபேத
ப்பட்டதிலொன்றுமானுடதன்மையு மொன்றுதெய்வத்தன்
மையும் பெறுதலில்லையாம். ஆதலால்,—உணராதூசெய்தாய.
எ-து. விசாரியாமற்சொன்னாய். எ-து. இவா ஒருவகைகூறும்
பன்மை. இவரிருபான்மையொனமாறுக. மண்டலரிவொனவு
மாறுக. மண்டலா பூமியிலுள்ளா. செம்போதகா மிக்கவறிவு
டையாரா.

இச்செய்ய ளருகபாமரிருவகைப்பட்டு மண்டலத்தின்க
ண்வந்து தூல்சொன்னொன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (உ)

வானத்திந்திரததுப்போ லிவனன்னவாறுவந்தானென்ற
றியாமற்சொன்னாய். ஆகித்தியகிரண மேகபட்டத்துத தற்கா
லவிசேடத்துப்பாட்டால் வில்லுப்பிற்கும். அஃததின்வரலா

குதலா லாப்தனுங் காரணஜநியனாக விரைத்தாயன்றோ “இ
ஸத்ததலியன்மனடல ரிரங்கியெனரு, யிரைப்பாமவாககென்பி
ரணி” “மனடலா தாமாக்கையறுறுவாககிரு றுறுரைகசின, மன
டலத, தாங்குகொப்பாமதி.” “ஆகையிலொனனி லறிவுமிலாகா
னவாகரு, வாகருயிலெயென்றேமதி” என்பதும், ரி. ௧. என்றாளு
னபரிசாகாது. மனடலா பூமியிலெருவொனவே செம்போதக
பொன்னெயிலவட்டத திருப்பாறொனபதவனகருதது. தலமதில
வாழ்பவா தம்போலொருபான்மையிலுளா எனவே மயக்கவழி
விரைபுடைய ரொப்பதாயிற்று என்றா மறஜேருநாயாசிரியர்

உயிரானவையுட றீண்டிடலொட்டுக்கலப்பெய்தும்
பயில்வா லுணாவெய்தும்மெனுமொழிபானவைபழுதாந
துயிலா தருமவாபாலகாதொடராநிவினை
செயிரா தருமுனாயேதருமதுவோவுனசெயலே. (௩)

(ஆ-ள) உயிரானவையுட, உடல லொட்டுக்கலப்பெய்து
ம் பயிலொ லுணாவெய்தும் மெனுமொழிபானவைபழுதாம்.
எ-து. ஆனமாகாரானவையுட லுப்பறியு முறையு கலத்தஞ்
செய்யுத்தொழிலாலே யறிவெடபொருததுமென்று நீசொல்லு
ஞ்சொற் குற்றமுடைத்தாகும் ஆத்தெருவனமென்னில, —துயி
லாதருமவாபாலகா தொடராநிவினை. எ-து. மிக்கவறக்கம
பொருத்தினவரும் பாலவதததையடைந்தவரும் பறறியு முற்
றுங் கலத்து மறிவினாயறியமாட்டா, —நீசெயிரா தருமுனாயே
தரும். எ-து. (நீதருமுனாசெயிராதரும்) எனமாறுக. நீ சொல்
லுஞ்சொற்றானே குற்றதததமிகவுத்தரும், —அதுவோவுனசெய
லே. எ-து. உன்றொழிலுமத்தினையோ. எ-து.

இச்செய்யு ளான்மா வுடலிலொட்டியுந் தினடியுங் கலத்
துமறியுமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

அன்றியும் ஜீவனுமகநியு மேனோககியெழுந்திருக்குஞ் சீ
ரான்மாய் இதனோகாலத்துடங்கு சந்திரமண்டலத்தாலு முயி
ர்போகக கண்டிலமன்றோ இவன்கன்மத்தன்கிட்டாக நககெரா
ககககளிலே சுழலும்மென்பது மறந்நாயோ அர்த்து சொல்வா
யாக என்ருந்நானப்பிரகார. உயிரானையுட ள எ-து. ஆன
தாங்குநடம்மொடுகூட, —தன்னலொடுகூடக் கலப்பவதும்
பயில்வால், எ-து. விடயம் களைக்கெடுத்ததும், நான் கெட்டதும் மிந்
திரியுங்களைக் கலத்தலுமாகிய மூன்றினையெ-பதும் பழக்க
த்தால் எனவொரையொத்தன றோருவாய்க்கிய

அனுவானவைகீழ்மேலுளவாளுவவயவமு
நனுகாவெனலாமேவரிஞ்சமமவையெயது
மனுகாவெனினிவைதொள்ளைகொளாகமமுளவாகுந்
துணிவாவிவைகலவாபலதொகையாமவகையிலவாம. ()

(இ-ள்.) அனுவானவை கீழ்மேலுளவாளுல் எ-து. ஆன்
மாவொழிந் தனுக்களென்று கூறப்பட்ட பிரதிவிமுதலான
நானகிந் கீழேயிரணநிளவாயு மேலேயிரணநிளவாயு நிறகுமா
யின, —அவயவமு நனுகாவெனலாமே எ-து. அவைகாரணமா
ன சரீரவயவங்களுக்கூடாவாயக கீழ்மேலுமாய் வேறுபட்டு
நிற்குமென்று சொல்லலாமே. அதென்றியும், —வரின். எ-து.
அவ்வனுக்களுக்குஞ் சரீரவயவத்திந் கூழுவருமாயின, —
நாசம்மவையெய்தும். எ-து அவ்வனுக்களை நித்தியமென்று கீ
முன்னாககூறியது மித்தியையாம், — அனுகாவெனின். எ-து.
அவைசரீரவயவங்களினும் பொருத்தாதென்று கீகூறின், —இ
வைதொள்ளைகொளாகம் முளவாகுதுணிவாவிவைகலவா பல
தொகையாம்வகையிலவாம, எ-து. (இவைகலவாபலதொகையா

ம் வகையிலவாம் துணிவாலிவை தொள்ளுகொளாகம்முளவாகு
ம்) எனமாறாக. அவ்வணுகளின் குணங்களாகிய வுதிரமாமிசாதி
களும் கலந்ததில்லாதாமா யணுககணுவின் கூறுபலவுங்கூடிய
திரட்சியுங்காயத்திறசில்லையுமாய்த் துணிததறியுமிட, நதுச்சரீரமு
றைமையாகாததுமாய்ப் புணாபட்டுநெடுமீழ்த்ததில்லையாம். எ-து
ஏனாவின், வகையுமில்லாம என்றவுமமை தொக்குநின்றது.

இச்செய்யுணுக்கு சரீரத்தோடுகூடாதென்பதனை மறுத்
துக் கூடுமென்பதனுனை புதகாரியரித்தமென்பதனையும் நதுதக
கூறிற்று. (ச)

இவனும் கூதமனரில் பேதமாகிய மனேகாந்தஞ்சொல்
லாம லேகாந்தஞ்சொல்வான். எ-ம. உள்ளதுமெடாதில்ல து
ணடாகாதென்னும் பகூழமுடையதூதலால் சரீரம்பொருந்திய
ழியுமென்பது கூடா எ-ம. கூறினாளுனப்பிரகாசா. தொள
னிகொளாகம். எ-து. அதவணுகள் துணைப்பொருந்தியவ
டிவினையுடையனவாக வேணமெ என்றுரோருளாயாசிரியா.

மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னிற்
கிறுகைநாலிடையறலாலவைதொருமாரிலவாகும்
பகையாகையின் மிகைதாழமையிலையாவகைபண்ணு
நகையாமுறாகழியாயிரமவை துணைநண்ணு. (ரு)

இ-ள்.) மிகையாமணுவுளவாகையினவையாமிகவென்னி
ல், எ-து. இவ்வணுககணுகுமன்றி வேறேயறியத்தக்கதொருமி
க்க வணுவுண்டாகையினவே மிகவும்யோனிபேதங்களாகிய வு
ருக்களமென்றுநீகூறின, — தொகைநாலிடையறலாலவைதொ
ருமாறிலவாகும். எ-து அணுக்கணுவின் கூட்ட மிகவும்பொரு
ந்தாமல் நடுநீங்கிக்கிடக்கையா லறியுமணு விவற்றைக்கூட்ட

பைவகூடிநிறமவழியிலையாம். அஃதன்றியும்,—பகையாகை
பின் மிசைதாழமுமினி னிலையாகைபண்பும. எ-து. அவ்வனு
கனாறு மேலுங்முடிய நிறகையாலுந் தம்மிந்பகையாகையா
மான்மாவோரிடத்துக கூடாவகையைச் செய்யாநிறகும்,—
கையாமுரைகழியாயிர மவைதுணென்னனாறு. எ-து. (சுழியா
யிமவைதுணென்னனாறு கையாமுரை) எனமாறுக. கழிக
கோலாயிரகூடமுலுந் துணுகாதததன்மைபோல வணுககள்
மயநுகொண்டே யுருக்கொந் தாகையால் நீகூறியது நகை
பாம் எ-று.

திச்செய புனபுரகசகூடியே யுருக்கொமென்பதனை மறு
புதுகூறிற்று. (௫)

மிகையாவது வாயாவை நினைவாயமிகவென்னில்.
-து அநேகமணுககருண்டாயிரு, தலாந் நேகாதிபிரபஞ்ச
கனாகியவவை மிகவுண்டாமென்னில் என்றாளுனபிரகா
சுமறுபொருளும்.

கூடாவணுவறியாமையினவளர் கூட்டுதலகூறி
புடாவளியணுவானவை நணுகச் செய்யவரை
நீடாவினை தன னுலெலினினை வினற துவினறா.
தேடாயொருவனை நீயிவைசெயவானுளனென்றே. (கூ)

(இ-ள்.) கூடாவணுவறியாமையின எ-து நீகூறியவைவ
கையணுக்கொந் தனககென்னவறிவிலலாதாகையா வவவழி
கூட்டுததுக்கொள்ளவல்லதனறு,—வளிகூட்டுதலகூறின. எ-து.
வாயவாகியவனு வெழிநதவணுககனமுன்றையு மான்மாவா
கியவணுக்கூடம்படிக்குக் கூட்டுமென்றுநீகூறின,—நாடாவளி
யணுவானவை நணுகச்செயுமவரை. எ-து. வாயுவானதவ்வணு

ககளைக்கூட்டுதற்குக் கன்மஞ்செய்ய மான்மாககனைபறியமாட்டாது,—நீடாவினைதன்னுலெனின. எ-து பழையகன்மதங் ஸுலே வாயுக்கூட்டிமென்றில,—நீனைவின்றதுவினரும். எ-து அந்தககன்மமு மறிவையுடையவல்லவாகையாடு ஸூனாகூட்ட மாட்டாது, வாயுவைக்கொண்டி கூட்டுவிக்ஷமாட்டாது,—நீடாயொருவனை நீயிவைசெய்வா ஸூனானென்றே. எ-து இவ்வ ஸூனக்கனைந்தையுங் கன்மத்தையவகூட்டி காயமுண்டாகுகுட னெரு காத்தாவுனென்கடதீயோ பாராயவாய எ-து.

இச்செய்யுனஸூனகளுனாகுங் காயமாக, தாடுமகூட்டிமென பதனையும் வாயு காயத்தைக்கூட்டிமெனபதீயோ கன்மகூட்டிமென்பதனைய மறுத்துக்கூற்றிய எ-து ஓகநகாடப, ந ஞானங்காண கன்மததாற்றீயாதென்கடதீயோ எ-து.

வாராதெறியென ஸூஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யாட்காடு எ-து
சேவகன்மத்தை மறுத்துக்கூற்றிய. (கூ)

உயிரகருந் தனக்கென்னவாயில்லவாமையா ஸூயிரகருந்
வைகள் கூடாடுதன்க. “உணராதயிரவினையா பூதவடலு,
யணராது தானேபடுதது.” “கூட்டும்கூட்டிவசகும் ிவில்லையா,
ககாதத்தைக, கூட்டவல்லதில்லவென்க கொள” “மனைநீ
ரவனிவனிக்குமிலெனதியவைக, என்னுமுயிரினை செய்வன்”
“உட்லைச்சமைக்க வுயிருமறியா, துடவினையொன்றப் பிரியவு
ம” “கூட்டு மிறைசிவனை கன்மததுடலுயிரகருக, கூட்டும
பிரிக்குமெனக்கொள.” எனபதமற்க. என்னா ஞானபயிரகாச
நாடாவனியனுவானவை நனுகச்செயுமவனா எனை. அன
வானவை நனுகச்செயுமவனாவனிராடா, என அந்நுவதித்து,
நிலமுதலியமுன்றனூக்கனையுங் கன்மத்தைப்பொருந்திக் செ
ய்யமுயிரகனையும் வாயுவனுவிசாரித்துக கூட்டவறியாது. எ-ம்.

பட்டாவினை தனஞ்ஞெனினினை நினைவின்றதுவின்னும். எ-து. அதுவதுத்து, வினைதனஞ்ஞெனில. எ-து. கன்மங்கூட்டுமென்னில, —நினைவின்றநீடா. எ-து. வினைதனகற்றிவில்லை கூட்டாட்டாது, அன்றியான்மாத்தானே கூடுமென்னில், — அதுவின்னும் எ-து. அதற்குத்தானே யுரியுமறிவில்லையாம் எம். எனவெனுவது கற்றிவில்லைபெனவே அதுவாதிமதமு மொருவாறு என மறுத்தலாயிற்று என்றா மற்றொருணாயாகிரியா

ஆகவேகன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாபிரமுட்படசெய்யுள்—கஎச

பட்டாசாரியனாதம்.

வேதமேயோதிதாதனிலையென்றுவிண்ணிலேறச
சேதமாநகன்மஞ்செய்யச்சைமினிசெபபுநாவி
னீதியேகொண்டபட்டாசாரியனிகழ்ததுநீமை
யோதநீராளுலததுளளேயுள்ளவாறுநாக்கலுற்றாம். (க)

(இ-ள்) (வேதமே—உலாககமுற்றாம்) எ-து. இரூகசு உகாசமம் அதாவணம் என்னுந்ரூபவேதத்தையுமிகுறித்தது, அவ்வேதமேயொழியக காததாலையென்று கவாககம்புகுதற் குத் தனசசேதமாம்படி சோமயாகமுதலாகிய கன்மங்களைச் செயதற்குச் சைமினிபகவானாலே யருளப்பட்ட குத்திரத்தின்வழியைக்கொண்டு பட்டாசாரியனென்பான் பாட்டமாகசொல்லுமுறைமையை யொலிபொருத்தின சமுத்திரத்தாற் குடிட்ட பூமியிடத்துள்ளபடியே சொல்லாநின்றேன். எ-து.

பட்டாசாரியனமதங்கூறுவா நெடுத்துக்கொண்டா ரதலுளிசெய்யுள் பட்டாசாரியன்மதஞ்சொல்லுகின்றே நென்பதனைக்கூறிற்று. (க)

சைமினிசெப்புதூல் நீதியேகொண்டு பட்டாசாரியன்
 எ - து. சைமினிபகவானசெய்யுளு சாதிரிநீதியையும் அவன்
 சொல்லும்பிரத்தியக்தம், அநுமானம், ஆகமம், அருத்தாபுசு
 யுவமானம், அபாவமஎன்னு மாறுபிரமாணத்தையுங் கொண்டு
 அவன்செய்வான் பட்டாசாரியன் எ - ம சேதமாங்கனமயா
 சுகிற கொண்டுசெய்யுகன்மம், துத்தவனவசகம் “தசியாப
 பதோவதிஷ்டது மாகாயநாபுதபுச்சியதே, சதபிரமாணியு
 வேணயுத்த தெத்திராபுனகருதொ” எ-ம “வேதவாகியமான
 வைவீட்டியே, யோதுமாமறைதனனி லுனாதநிம, போத
 கெடமயிற பறப்பொரு, ஸிதிபாநி மதுத்ததொடங்குவாம்
 னன்ப திசெய்யுமாருத்தெனவுடகூறினா ஞானபிரகாச
 னுத்தணையும் உலகாயிதனில் மிச்சிரசாரவாகன இரணியக
 பபசாரவாகன, பௌத்தநில சொத்திராநிகன யோகாசான
 மத்திகன் வைபாடிகன், அமணரில் நிகண்டவாடி ஆசுவகன்
 அந்வாதி என்னும்வேதத்திற்குப் புறத்தாரான பதின்மாமதந
 மமறுப்புபுகறி மேல்வேதத்தை யங்கீகரித்தவைதிகம், தான
 ரிகமஎன்னு மிரண்டினுள் வைகிகபேதம் பட்டாசாரியன
 மம், பிரபாகரன்மதம், மாதநுவமதம், செநாமீமாவகிசை, சே
 கிடமதம், காலேகரவாதம், சததபிரமவாதி, நையாயிகமதம்
 வைசேடிகமதம், பௌரானிகமதம், ஐதிகாசிகம், சேசுரசாங்க
 யமதம், சித்தசைதாசியவாதமதம், மாயாவாதமதம், பாங்கரிய
 ன்மதம், கிரீடாபிரமவாதமதம், கிரீச்சாசாங்கியமதம், ஆட பதி
 னேபு. அவற்றுள்முதற்சுண்பூர்வ மீமாவகிசபேதமான பட்
 டாசாரியனமதங்கூறிற்று என்றார்மற்றோருளாயாசிரியர் அந்
 ரியும்சேதமாங்கனம்ஞ்செய்ய. எ-ரு. அழிந்துபோவதற் கேது
 வாகிய யாகங்கள்பண்ணுதற்கு. எ-ம். கூறினா.

உற்றிடுங்காமமாதிகுணங்கடாமுயிர்கட்டுண்டா
மறநிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றாக
கற்றநூலளவாற்போதங்கலப்பதுகல்வியின்றேற
பெற்றிடுமழவுமுகுமென்னவேபேசலாமே. (2)

(இ-ள.) உற்றிடுங்காமமாதிகுணங்கடாமுயிர்கட்டுண்டா
ம எ-து. ஆன்மக்களுக்காகநாயே காமகருரோதலோபமோக
மதமாறசரியமானகாரமிடுமபையாகிய குணங்கள்கூட்டிநிற்கும்,—
மறநிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றும், எ-து. ம
உற்றிடுங்குணங்களே ஆன்மாவுக்கறிவைததாரா, இவைதருமாகி
யவேதவசனத்தாலொருநன்மையுமில்லையாம். ஆகையால்,—
கற்றநூலளவாற்போதங்கலப்பது. எ-து. ஆன்மக்கள்கற்றநூ
லெததன்மையுத்தனமையறிவுண்டாம்,— கலவியின்றேறபெற
நிடுமழவுமுகுமென்னவே பேசலாமே. எ-து. தாற்கல்வியில்
போத வான்மக்களைப் பிறகுதுமுதிராதபாலொன்று மூமையெ
னதுஞ்சொல்லலாம் எ-து.

இஃபெய்யன் கலவியிலலாதபான்மக்களறிவதொன்றில்
யெனக்கற்றது (2)

மறநிவைதருமேயாகினமறைமொழிவாய்மையின்றாக.
எ-து. இத்தககுணங்களையுடையவுயிர்களவேதத்தைச் சொல்
லுமேயாகிலவேதவாக்கியமெய்ம்மையென்பதுகூடாதாம்,ஆன்
மையும்,— கற்றிடுநூலாதபோதங்கலப்பது எ-து. அந்நுவயம்.
'போதங்கற்றிடுநூலாதகலப்பது' உயர்களுக்கு அறிவானது கற்
தப்பட்ட நூலினாலே பொருந்துவதாம். ஆதலால்வவுயிர்கடா
மேயறிந்து சொல்லமாட்டா எனவுரையுரைத்தனர் ஒருநாயா
கரியா.

உண்டொருகடவுள்வேதமுரைத்திடவுயிரின் தன்மை
கொண்டவனல்லனென்றுங் கூறிடின். எ-து. இ-ஊ
(வேதமுரைத்திட வொருகடவுளுண் டியிரினதன்மை கொண்ட
வனல்லனென்று கூறிடின்) எனமாறுத சயம்புவாகியவேத
தைதகூறுதற் கொருகாத்தாவுளாடென்றும் அந்தக்காத்
தன்மைதன்மையனல்லனென்றும் சொல்லின்,— உருவங்கூ
டபண்டையவுயிரோயாகும். எ-து. வேதத்தைச்சொன்னானெ
ருகாததாவானவன் வேதஞ்சொல்லுமிடத்துச்சரியாய்ச்சொ
லவேண்டும். ஆகையாலபபடிச்சரியாயி லான்மததன்மையந
டென்,—படித்தநூலளவு ஞானங்கண்டிடும். எ-து அப்படிச்ச
ரியானவான்மா தான்கறநூல்களளவே யறிவையுடைத்தா
த்தனை,—உருவமின்றேல் கருதுவதில்லையென்றான். எ-து வ
லில்லையாயின் நூலைக்கருகிச்சொல்லுந் தன்மையமிலையாய்
ஆதலால் வேதஞ்சயம்புவேயாம். எ-து

(க)

கருதுவதில்லையென்றான். எ-து நூல்கருமனமுஞ் சொ
ல்லும்வாயும் அந்தக்கடவுளுக்கில்லையாம். ஆதலாற்சொல்லமாட்
டான்என்றுசொன்னான் எ-ம். உயிரின்றதன்மைகொண்டவ
னல்லன் எனவேவிசிட்டவைசுவரிய சம்பன்னனாய்ச் சாவஞ்ஞ
னாயுள்ளவனென்பது தானேபோதரும் சொல்லும்வாய் என்
பது உபலக்ஷணத்தால்வந்தது. எ-ம் கூறினரோருநாயாசி

தேவருமுனிவாதாமுஞ்சித்தருநருமற்று
மியாவருமுரைப்பாவேதமியம்பினரின்னொன்னப
போவதன்மென்றுநாளுமபரம்பரைபுகல்வதாருவ
கூவனீரொன்னிற்கொள்ளேமறுமையைக்குறித்தலாலே.

(இ-ள்) தேவருமுனிவாதாமுஞ் சித்தருநருமற்று மியா
வருமுரைப்பாவேத மியம்பினரின்னொன்னபோவதன்மென்
பு-து. பிரமவிஷ்ணுகணமுதலாகிய தேவர்களு மகத்தியா
வசிட்டராதிகளாயுள்ளருஷிகளுஞ் சித்தர்களு மொழிந்தவித்தி
யாதார கத்தருவா கின்னர, கிம்புருடர் பைசாசா இயக்கர்முத
லாயினொரு நராசனும் வேதமின்னொர்சொன்னொன்று தம்மால்
சம்பப்பெய்தன்றென்று சொல்லாநிற்பா ஆகையால்,—நானும்
பரம்பரைபுகல்வதாடும். எ-து. காலந்தோறும் பழையதாகவ
ருமென்றே சொல்லப்படுவதாம்,—கூவனீரொன்னிற்கொள்ளே
மறுமையைக்குறித்தலாலே எ-து. கூவலினீர்போலத் தானே
வந்ததோன்றப்பட்டதென்று சொல்லுமுலமையும் பொருந்தே
ம, துல்தொருவனொரு செயப்படுதலானு மறுமையெய்தத்தக்க
தாயிராதலானும் எ-து

இச்செய்யுளிரண்டும் வேதமொருவரற் செய்யப்பட்டதல்
ல சுயம்புலென்பதுகூறிற்று (சு)

“ததேவாசுருஷிவாகிராதாம் சப்தமாத்திருஷிதேவதா” இஃ
தவன்வசநம்என்றா ஞானப்பிரகாசா. நானும் பரம்பரையுக்
வதாரும. எ-து. எக்காலமும் பெரியோர்களொருவருக்கொருவ
ரோதுவிக்கவரும் பரம்பரையாகச்சொல்லப்படுவதாகும். அற்ற
ன்று,—கூவலிவகெனனில். எ-து இவ்விடத்துவேதமொருவ
ரற்றசொல்லப்பட்டதென்னில்,— மறுமையைக்குறித்தலாலே
கொள்ளேம். எ-து. வருபிறப்புகளினியல்பைக்கூறுதலாலொ

ருவஞ்சொன்னொன்பதனை யங்கீகரிமேம். எ-ம். ஒருவர்க்கொருவ ரோதுவிக்குமபரமபனாயென்பது இருக்குவேததைப்பயிலருக்கும், என்னாவேததைவெவசம்பாயனருக்கும், சாமவேததைவசைமினிகும், அதாவனவேதத்தை சுமந்துவுக்கும் வேதவியாச ரோதுவிக வந்தாலவரு மிருஷிகன்முதலாயினேருக்கோதுவிககவந்தமுறைமையாம கூவல் கூறுதல் அஃதேனென்குபெயராய்வேததை யுணராததிறு. எம் கூறினரோருநாயாசிரியா

உன்னியவங்கமாறுமுனறுபவேதந்தானுந
தன்னுளையடக்கிவேறுதங்கிடாவகைவசச்சாரநது
முன்னமோதோற்றமின்றிமுடிவின்றிநித்தமாகி
மன்னியோரியலபேயாகிவழங்கிடுமறைபதெனறான்.(நி)

(இ-ள்.) உன்னியவங்கமாறு முன்றுபவேதந்தானுந தன்னுளையடக்கி. எ-து. வேதமானது கருதப்பட்டவாறங்கங்ககையு முன்றுபவேதங்களையுந தனக்குளடக்கி,—வேறுதங்கிடாவகையைச்சார்ந்து. எ-து. அததங்களுலலார தன்னிடத்தடபருவதொழிந்து வேறொருதாலினததந தன்னிடத்திலலையெல்லமையைப்பொருநதி,—முன்னமோதோற்றமின்றி. எ-து. துதியிலுமோரிடத்திற்ஞென்றிறறென்னுமுறைமையுமின்றி,—முடிவின்றிநித்தமாகி எ-து. ஒருகாலத்திலுங்கேடின்றிநித்தமுமாய,—மன்னியோரியலபேயாகி. எ-து. நிலைபெற்றதொருதன்மையனறிப் பேதிக்கப்படாததாய்,—வழங்கிடுமறைபதெனறான் எ-து. இப்படிவழங்காநிற்கும் வேதமென்றுகூறினன் எ-து. ஸ்ரீநங்கமாவன—கிண்கூசு சுழ்பம் வியாகரணம் நிருததம் சோதிடம் சந்தோபசித் என்பவை. முன்றுபவேதமாவன—ஆயுடேதம் ததுர்வேதம் கார்தர்வவேதம். முடிவின்றி யளவிறந்து.

இச்செய்யுள்வேதந் தோற்றமுமுடிவுமின்றி யழிவின்றி யாறங்கத்தோடு மூன்றுபவேதத்தோடுங் கூடிநிற்குமென்று கூற்றது. (ரு)

‘இருக்குமுதலீரணமும் வேதமெனவெண்ணையுரைப்பாயு பவேதமும்’ “ஆயுவேதநதநாவேதங் காந்திருவமென, வே யு மபெயரவற்றுக்கே” “கனிதந்ருதமவிபாகரணஞ்சநதங்கண க்கணமிகற்பமுமங்கம்” என்பதங்கமுடிவாகியவற்றிற்குக்கண்டு கொள்களன்றா ஞானப்பிரகாசா, உன்மனிய உசுமாதமூன்றுப வேதநதானும் எ-னை. ஊன்றுபவேதமற்றும் என்பிரித்த வே தத்துக் குபகாரமாகநாட்டப்பட்ட உபவேதநான்கும்,—மற்று ம. எ-து இவ்வனங்கூறியனவல்லாதவாய்க்காணகு மாகியபதி யான்கிணையும் எ-ம அங்கமாதிரி எ-கணையாவது வேதோ சசாரணலக்ஷத்தைச்சொல்வது, வியாகரணமாவது வேதத்தி னுடைய சங்கிதையினியல்பும், பதங்களினியல்பும் சொல்வது, ந்ருததமாவது ஒருசொல்லுக்கு உபவேதநமாகிய வாணீசு. ற லாம், சோதிடமாவது வைங்கசாமகசுரஞ்சூரிய காலரிதான ற்சொல்வது கற்பமாவது வேதகாமச்சுரேச்செய்ய முறைமை யைச்சொல்வது, சந்தோபசுந்தாவது வேதமந்திரங்களுன்னெழு ததுக்களையெண்ணுமுறைமையைச்சொல்வது, உபவேதநான்கி ண் னுள் ஆயுவேதமாவது, ஓர்வந்தங்களோடுயதிரதாரோகிய மாருமுறைமையைச்சொல்வதாகி யிருக்குவேதத்திற குபகாரமா யிருக்கும். அாதவேதமாவது உயிர் கள்செய்தகன்மங்களுக்குத் தக்கபலப்பிராபதியைச் சொல்வதாகி யு-வவேதத்திற்குபகார மாயிருக்கும். ததர்வேதமாவது பகைவனாவெல்லுமியல்பைச் சொல்வதாகி அதாவனவேதத்திறகுபகாரமாயிருக்கும். காந்தர் யவேதமாவது வேதசத்தங்களினிசையின்பேதங்களைச்சொல்வ தாகிச் சாமவேதத்திற் குபகாரமாயிருக்கும். உபாங்கநான்கிணு

எ மீமாங்கசையாவது நான்குவேதத்தின்பொருளையுந்ருய
விசாரிக்குமுறையைச்சொல்வது, ஞாயசாத்திரமாவது பிரமா
ணபிரமேய பிரமாதாபிரமிதியென்னுந்நான்வினியலபைச்சொல்
வது, புராணமாவது நஷ்டமாயிருக்கிற வேதசாகையின்பொரு
ட்களைக்கதைரூபமாக வறிவுடையவர்களுக்குத் தெரியும்படிச்
சொல்வது, ஸமிருதியாவது வருணசகிரமாதஞ்ஞமமாக விதிவி
லக்குகளைச்சொல்வதுஎன்றனாக என்னுரோனாயாகிரியா.

செய்தியுநெறியுமேவுந்தேவரும்பொருளுமெல்லா
மெய்தியபன்மையாலேயோரியல்பியம்பாதாகு
மையமில்லாமுன்றுமறிந்தபின்னெஞ்சகத்தாய்
மெய்யதாயவநதுதோன்றிவிளங்கிடுமவேதநூலே. (சு)

(இ-ள்) செய்தியுநெறியுமேவந தேவரும்பொருளுமெல்லா
மெய்தியபன்மையாலே யோரியல்பியம்பாதாகும், எ-து படை
ததல் காத்தல் அழித்தலென்னும் பலசெய்திகளுஞ் செய்திசெ
ய்யுமவழிபு மலவழியிலேமேவுதேவரு மவர்களாற்கொடுக்கப
பட்ட விகலோகபாலோக சாத்தியமானவததநசளு மிவையெ
ல்லாம்பன்மையாசப பொருந்தினநனவாகையாலே யிவற்றை
சுசொல்லவேண்டிகையால் வேதமுமொருநெறிப்படச்சொல்லா
தாம்,—ஐயமில்லாமுன்று மறிந்தபின், எ-து, அந்தமூன்று
தொழிலாலே மூன்றுவிதப்பட்டு நிறந்தகாலநிகழ்காலமெகா
காலமென்று மெல்லாராலுமறியப்பட்டபின்,— நெஞ்சகத்தாய்
மெய்யதாய் வந்துதோன்றி விளங்கிடுமவேதநூலே எ-து, இது
னை (வேதநூல்மெய்யதாய் நெஞ்சகத்தாய்வந்துதோன்றி விள
ங்கிடும்) எனமாறுக, வேதமானதொருவடிவைப்பொருந்தி யவ்
வடிவி னெஞ்சகத்தேபொருந்தி யுலகத்திலேவிளங்காநிற்கும்

எ-று. காலமூன்றுமறிந்தபின் வேதமுருவாமென்பதனா லநாதி
மிலருவாமென்னும் பொருள்பயந்தது

இச்செய்யுள் வேதநிற்குமுறைமையுஞ் சொல்லுமுறைமை
புகட்டிற்று செய்தியும் சனமங்கடும். ஐயமில்லசால் சந்தேக
பற்றகாலம் வெஞ்சகததாய் எனப்பாடமாகில் விளக்கத்தையு
டைத்ததாய்க்கை (சு)

செய்தியும் எ-து பாலனிப்பாவுககறுபாடுகளைச் சொல்
பும் விதிவிலககுகளும்,—நெறியும். எ-து ஒன்றினியலபைச்
சொல்லுமிடத் துபசாரமாய்ச்சொல்லாது உள்ளபடி. சொல்லும
புத்தவாதமும்,—மேவந்தேவரும். எ-து கன்மங்களுக்ககன்மா
புப்பொருந்துந் தேவாக்களுடைய பெயரைச் சதூததியந்தமாகச்
சொல்லு மநதிரங்குகளும்,—பொருளும். எ-து. யாகங்களின்பெ
யாக்களும் எ-ம. தோன்றிவிளங்கும் வேதநாலே. எ-னை. தோ
னனும் விளம்பிழைவேதநாலே, எனப்பாடமோதி வேதநாலா
னது கற்பாரதகாலங்களி லொவ்வொரு முனிவரிடத்தினின்று
மபிவேதியாய்வந்துண்டாரு சொல்லுமிடத்து. எ-ம் கூறின
ரோருனாயாசிரியா.

தப்பிலாவாகுந்தா துப்பிரததியந்தன்னினோடே
யொப்பிலாதாமபிராதிபதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு
செப்புமாமவேதஞ்சொன்னவிதிப்படிசெய்யச்சேம்
வைப்பதாம்வீடுபாசமருவலாமொருவலாமே. (எ)

(இ-ள.) தப்பிலாவாகுந்தாதுப் பிரத்தியந்தன்னினோடே
யொப்பிலாதாம்பிராதி பதிகமாமுறுப்புங்கொண்டு செப்புமாம
வேதம். எ-து வேதமானது தவறில்லாததாகியதாதுப்பிரத்திப
ங்க ளிவையிற்றினோடுமுவமையில்லாததாகிய பிராதிபதிகமென

ஐமுறுப்புக்களையுந் தன்னிடத்திலேயடக்கிக்கொண்டுசொல்லு
வதாம்,—சொன்ன விதிபபடி.செய்யச் சேமவைப்பதாம்விடு பா
சமருவலாமொருவலாமே எ-து. அந்தவேதஞ்சொன்ன விதிப
படியிலேகன்மத்தைச்செய்யப் பாசககட்டுவிட்டுநீங்கலா மதூ
ங்கவேவீட்டினபமு மாபததநமாகககூடும். எ-று (பாசமொரு
வலாமருவலாஞ்சேமவைப்பதாம்)எனமாறுக.சேமவைப்பதாம்.
எ-து அறத்தினாகியவததமாபததநமாகககூட்டுமென்பதுகருத்து

இச்செய்யுள் கன்மஞ்செய்யவேமோகூதாமென்றுகூற்றி
ற தாதுவாவது ஞானத்துக்கவபோதனம். பிரத்தியம் ஏழுவே
ற்றுமையும். பிராதிபதிகம் கிரியாவிதரபங்கள (எ)

தாது வினைச்சொற்களை பிரத்தியம் வேற்றுமைச்சொற்க
ளை. பிராதிபதம் தாதுவு.பிரத்தியமும் மல்லாமற பொருளையுடை
கதாயிருக்குஞ் சொல்லாயிருக்கும். வேதஞ்சொன்ன விதிப
உ என்றது. வேதப்பட்டாதாதாமாதாம்மகிஞாசைவ்யோதநம்
லகூணநதோதாமம், சேமவைப்ப ஆபததநம், எனக்கெ
ளகளன்றா ஞானபிரசாசா, மறொருவரும், தாதுஎனினும்
வினைமுதலிலையெனினும் பகுதியெனினும் ஒக்கும். பிரத்திய
மெனினுஞ் சுப்பினினுமொக்கும் பிராதிபதிகமெனினும் அ
கூடபதமெனினும் பகாப்பதமெனினும் ஒக்கும் என்றா

போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினிறபுணாவதினறி
பாககவேறொருவரின்றியநாதியாய ணுககளாகி
கீகிடாவினையிறுக்கடிநிலமுதலாகநீடி
பூக்கமாருலகமென்றுமுள்ளதென்றுவாககலாமே. (அ)

(இ-ள்) போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினிற் புணாவதின்
ல். எ-து. (ஊக்கமாருலகம் போக்கொடுவரவுகாலமொன்றினி

நடனாவதின்றி) எனமாறுக மிகுதியையுடைய பிரபஞ்சமான
 அசுவகாரமுஞ் சிருட்டியு மொருகாலத்திலுண்டாகாததாய்,—ஆ
 சகவேடுருவான்றி. எ-து இதனை இரகதிககவொருகாத்தாவு
 லிலையாய்,—அநாதியாய் எ-து அநாதியாயுள்ளதாய்,—அஹ
 ஷனாதி எ-து நுன்மாஹனாய்,—நீகரிடாவினையிதகடி,
 எ-து நீகரிபட்ட சபுணையாவாய்களோங்குடி,—நிலமுதலாக
 ிய எ-து பிரதிலிமுதலையிதகடிவாய்களாக நிலபெறுறு,—
 “சகமாருலகமென்றுமுள்ளபதன்றுகாகலாமெ எ-து. இ
 ரபபட்ட ரிபஞ்சமென்றுமுள்ளபதன்றுகொல்லலாம். எ-து
 “சகம் மனவொழ்ச்சிமிருபபட்டடி, வல், அநாகளாய் அ
 றுமபபட்டாய்

இவ்வொழுது ததாலிலை ரிபஞ்சமாதியென்பதகடி
 மறு. (அ)

“எலாதனிறறோனந்தினறு கழிவனவோ, ஞாலமுதலு
 ணவெடாநாம” “வினையிலுறவிதமாகின்றே, வினையின
 லததைவின்கும” எனபதநால கருததாலிலைஎன்பதவன்
 சருகது எனறா ஞானபங்காசா. ஆகருவொரொருவரின்றி
 எ-து. சிருகடிசருமுதல்வ ரொருவருமின்றி எனறோருளாயா
 கிரியா

நிததமாயெங்குமுண்டாய்நீயிரறிவுதானாய்ப்
 புத்திதானுதியாய்கருவியினபுறத்ததாகிச
 சுததமாயருவமாகித்தொல்லைவல்வினையின்றன்மைக்
 கொதததோருருவமபற்றிப் புலன்வழியுணர்ந்துநிற்கும.

(இ-ள்) நிததமாயெங்குமுண்டாய்நீயிர. எ-து. (நீயிர
 நிததமாயெங்குமுண்டாய்) எனமாறுக. பிரபஞ்சத்திலேநிலபெ

தற வான்மாவானதழிவில்லாததாய்நிறைவையமுடைததாய்,—
அறிவுதானாய். எ - து. அறிவேதனசகுவடிவமாய் — புத்திதாஹி
தியாய்கருவியின்புறத்ததாஹி. எ-து. புத்திமுதலாகியதததுவங்க
புடததுக் கலவாதுதிற்பதுமாய்,—சுததமாய். எ-து. தத்துவங்
கலவகினவிடத தழுககறறுதிற்பனவமாய்,— அருவமாகித்தொல
லவலவினையின்றனமைக் கொத்ததோருருவம்பறறிப் டலன்ட
ழிபுணாந்துதிற்கும் எ - து. அருவமுமாய்ப் பழையதாயவருப
புண்ணியபாவங்களினது முறைமைக்கீடானகாயததுடனேகூ
டயித்திரியங்கவழியாகக் கண்கிசெட்டுகவிதததறறியாத்த
கும். எ-து. புத்திதாஹிதியாகருவிகளாவன—இந்திரியமுதல
பிரகிருதயீரூய தததுவமிருபததுதாஹி. 1 தம எழாம்வெற
மைமிடப்பொருளா

இச்செய்யுளானமாத்ற்கு முறைமைகூற்றி ஒருத்ததோரு
ருவம் வினைகளுக்கேற்றவடிவம். சுத்தமாகிறது கனமவசமாய்
முலுமோவெனலில் சுத்தமாகாதாகின் முததியிலுஞ்சுததருகா
ன், சுதகாரிபவாதமுக்கெடுமெனபதுகருதது. இஹே ஆன்மல
கூதனம். (௬)

செயறருவினைகண்மாய்ந்துசின்னையிற்சோந்துகின்று
பயனெடுபலியாநிற்கும்பலாலமுததழைபுமெல்லாம
வயறனினைமருவிநாசம்வந்தபின்பலததைவந்திங்
கியல்பொடுந்தத்தாற்போலவென்றும்பினிடமபுகின்றன

(இ-ள்.) செயறரு வினைகண்மாய்ந்து சின்னையிற்சோந்து
கின்று பயனெடுபலியாநிற்கும். எ - து. முன்னுநத்தின் மன
வாகருக்காயங்களின்றொழில்களாலேயுண்டாகிய புண்ணியபா
வங்க ளத்தக்காயத்துடனேதுலங்கெட்டுசுருக்குமமாக வான்மா
வோடும்பொருத்தி யித்தஜநததிற்பிரயோசகத்தோடு மான்மா

புகுளுடாகாநிற்கும். அஃதென்போலவென்னின்,— பலால முத்தழைபுமெல்லாம்வயறன்னம்ருவி நாகம்வந்தபின்பலதலை வயதிலு கியல்பொடுத்தநாற்போல வென்று உயிரியம்புகின்ற ன் எ-து. வைக்கோலுத்தழைபுமுதலானவைகளெல்லாம் சமு னியைப்பொருநதிகின்று தனக்குவாடகைகெடுவதென்பு வயலி சபயிருக்குநாமையைக்கொடுத்தாற்போலவென்ப இத்தனை மையகூறி வேறுஞ்சிலசொல்லாநின்றான். (௮௨)

இச்செய்யுளும்மைவினைப்பய னிம்மை. உடம்பென்பது கூறிற்று. (௮௦)

நீதியாதித்தகன்மநிகழத்திடச்சுபத்தைநீவகா
நீதிலாவிச்சாகனமஞ்செநதழலோம்பிச்செய்ய
வேதுதான்வேணடிற்றெல்லாமெய்தலாஞ்சோமயாக
மாதிதானாசைவீசியமைத்திடவீட்டதாமே. (௧௧)

(இ - ள்.) நீதியாதித்தகன்ம நிகழத்திடச்சுபத்தைநீவகா எ-து. அவரவாருத்திரமுறைமையிலே சந்தியாவதுஷ்டான சா வித்திரிசெபமுதலிய பிராமணாசெய்ய வேணையவருணத்தாரு நதமக்குகற்பித்த விதிவழாமற்செய்யவே நன்மையெய்ப்பொ ணுதுவகையிடா, — நீதிலாவிச்சாகன்மஞ்செநதழலோம்பிச்செ ய்யவேதுதான்வேணடிற்றெல்லாமெய்தலாம் எ-து. குற்றம் ல்லாதவிச்சாகன்மமாகிய வைசுவதேவபலிகரணதிகளும், தக்ஷ ணாகரி, காருகபத்தியம், ஆகவநீயமுதலியவககிரிகளுஞ்செய்யத் தான்விரும்பியுகியா தவையெல்லாமெய்தலாம்,—சோமயாகமா திதானாசைவீசியமைத்திடவீட்டதாமே. எ-து. சோமயாகமுதலிய யாகவகளைச்செய்யுமிடத்து அத்தத்தையிகவுஞ் செலவழித்துசெய்ய வீட்டின்பமுண்டாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் நிக்கியநைமித்தியங்களாகிய கனமங்களாலே போகமோஷம்வழிக்குமென்பது கூறிற்று. (௧௧)

சுருதி பகன் மஞானமிரண்டுநகாலாகக்கொண்டு
மருவிடலாகுமவீடுமதிதனைமதிததுசெய்தி
யொருவிடிநபதிதனாகுமபதிதனைககதியினுயக்கத்
தருவதோரெறிதானில்லையென்னவுஞ்சாறறினானே. ()

(இ-ள்) சுருதியகன்மஞானமிரண்டுநகாலாகக்கொண்டு
மருவிடலாகுமவீடு எ-து சூதநிரவிதிகளாலேகருதப்பட்டக
னமமும் வேதஞ்சயம்புவென்றறியுமதேயநிவென்னுஞானமு
நிரண்டையுமிடமாகக்கொண்டு வீட்டின்பததைப்பொருத்தலா
கும்,—மதிதனைமதிததுசெய்தியொருவிடிநபதிதனாகும். எ-து
வேதஞ்சயம்புவென்றறியுஞானமெயமமையுமென்றுவெகும்
னிததுககன்மததைககைவீழ்ந் கன்மசண்டாளாகும்,—பதித
னைககதியினுயக்கத் தருவதோரெறிதானில்லையென்னவுஞ்ச
ாறறினானே. எ-து அநகன்மசண்டாளால் பிள்ளையலதெறியிலே
யேறவியவதற குண்டாவதோவழி வேதத்திவ்வல்லையென்
கொன்னான் எ-து. காலவழாமலே நறுமையிட்டபொருள்

இசெய்யுள் கன்மங்கூடாமல ஞானத்தான் மோகூடம்
ரியாதென்பதுகூறிற்று. இதனானானமுடகனமுமிரண்டுப
வேண்டிமென்பதுகருத்து. (கஉ.)

பசப்படுத்தியாகம்பண்ணப்பண்ணியமாவதென்று
வசிப்பினுன்மறைகளசொன்னவழக்கினுல்வாய்மையாக
நசிப்பிலாமந்திரங்கணவிறறவினர்ப்பமாகும்
பசிப்புளாறொருவனுண்ணப்பசியதுதீர்த்தப்பண்பே. ()

(இ-ள்.) பசப்படுத்தியாகம்பண்ணப் புண்ணியமாவதென்
று. எ-து. எப்பொழுதும்பசுபநதனஞ்செய்தியாகங்களைசெய்
வது புண்ணியமாமென்று,—வசிப்பினுன்மறைகளசொன்னவ

மாணமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சயம்புவன்றென் றுய்த்து னாக. காமிகம் அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியு டைய தற்புருஷாதிராலுமுக்திலு நான்குவேதமுண்டாயின வென்று கூறுதலால் ஆகம்பிரமாணத்தினுஞ்சயம்பு அன்றெ ன்றுணாக எனக்கூறின ரோருநாயாசிரியர்.

உரைதந்திடாற்றொருவ னெனிலிந்தவாரினிடை .
யொலிகொண்டுமேவியுளதாம், புரைத்தந்தாமறைகள்
பிவெஞ்சமாயொளிராக பொருடந்தீபமதுபோல், வ
ரைத்தந்தாலிவுகாபிலன்சொலாகுமது மறைகின்றவா
றும்வரவும், விரைவினசொலாயிதனையெதுகொண்டுமே
யுவது விடைகொண்டதா லுணுநாயே. (௨)

(இ-ள்.) உரைத்திடாற்றொருவனெனில, எ-து. வேதந்தா
னையுண்டானதன்றி யொருவன்சொல்லானென்றுநீசொல்லி
ன்,—இந்தவாரினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து.
இந்த ஆகாசத்தின்கண்ணேபொருதியவோசையைக்கொண் டி
ண்டானதாகவேண்டும். ஆகையால்,— புரைத்தந்தாமறைகள்,
எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொருளும்விளங்காமற் குற்றந
தையுடைத்தாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிராகபொருடந்தீபம
துபோல். எ-து. அறமன்று, வேதஞ்சுட்டததையும் விளக்குவி
த்தது தானேநின்றுவிளங்குகை பொருளைக்காட்டிநிற்கும்விள
க்குத்தானேநின்றுபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரை
த்தந்தாலிவுகாபிலன்சொலாகும. எ-து. வேதத்தின்பொருளு
யில்லையாயோ ரெல்லைகளுள்ளகப்பட்டதாம். ஆகவே நியுவமை
கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும்
றைகின்றவாறும்வரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந்
தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமென்று,—விரைவினசொல்லாம்,

௭-து. வேத மந்திரியென்பதற்கு வேறுபிரமானிலலை, உண்டா யினீசொல்லிககாணிவவிடதது,— மாதுங்கபாரதமுநோகண்ட தாகும். ௭-து. மிகவுமபெருமையைபுடைய மகாபாரதம் பிரமா ணமென்றுநீசொல்லி னதுவுமவியாசராலேசொல்லப்பட்டி வே தத்திற்கொப்பா யைந்தாம்வேதமென்றுவழங்கப்படுவதாம்,—அ துபோல். ௭-து. அந்தமகாபாரதம்போல,—ஒதுஞ்சொலாயவரு லானும். ௭-து. ஒதருத்தனாலேசொல்லுஞ்சொல்லாய வருதலா னும்,—கடாதிபடமோவந்திடாவொருவரால். ௭-து மணபாவை யுங்கிழிப்பாவையுமசெயவாரொருவரினறிவந்துதோன்றுமையா னும்,—தந்ததாம். ௭-து அவவேதமுமொருவருலேசொல்லப பட்டதேயாம்.—மறைகளாயவந்தவாய்மொழியும் வேறிந்தசே கரணதே. ௭ - து. வேதமொருவனீசொன்னுனென்றுசொல்லப பட்டி இரகசியங்களாய்வருகிற சத்தியவசநமுஞ் சந்திரசேகர னிடத்ததே. ௭-து. எனவேபரமேஸவரனே வேதமருளிசெ ய்தானொன்பதாயிற்று. அதனாலுமஎன்னுமமை தொகுநின்ற து ஏகாரம் தேற்றம். கடாதிஎனவே மணபாவைமுதலியனவற றை. படாதி எனவே கிழியிடததுமாதாகிய பாடவமுதலியன வற்றை. (ஞானம்) மகாபாரதம்போல வேதமொருவன்சொல லப்படுகையாலும் ஒருவனேதவேஸ்டிகையாலும் கடப்படாநிக னையொருவனியற்றப்படுகையாலும் சுயம்புவுலலவென்க. (க)

ஒதுஞ்சொலாய்வருதலானும். ௭-து இந்தவேதமுநதத தாலோஷ்ட புடவியாபாரததாற சொல்லுகின்ற பதவாககிய ங்களாய் வருதலானும். ௭-ம. சுயம்புவாகியபரமசிவனாற் சொ லப்பட்டவேதத்தைச் சுயம்புவென்றது ஆகுபெயர். இப்பொ ருளறியாது வேதத்தைச் சுயம்புவெனமயங்கிக கூறினானென்க. ஒதுஞ்சொலாய் வருதலானும் என்பதனாற் பிரத்தியக்ஷப்பிரமா ணமும், பாரதமுநோகண்டதாகும் என்பதனால் அதுமர்னப்பிர

மானமுமாகிய விவற்றால் வேதஞ்சயம்புவன்றென்றுய்த்து
னாக. காமிகம் அசிதமுதலிய வாகமங்களிற் சதாசிவமூர்த்தியு
தைய தற்புருஷாதிராஜமுகத்திலு நான்குவேதமுண்டாயின
வென்று கூறுதலால் ஆகம்பிரமாணத்தினுஞ்சயம்பு அன்றெ
ன்றுணாக எனக்கூறின ரோருளாயாசிரியர்.

உரைதந்திடாளுநவ நெனிவிந்தவானினிடை -
யொலிகொண்டுமேவியுளதாம், புரைத்ததாமறைகள்
பிவெஞ்சமாயொளிராக பொருடந்தீபமதுபோல், வ
ரைத்ததாலிவுகாபிலன்சொலாகுமது மறைகின்றவா
றுமவரவும், விரைவினசொலாயிதனையெதுகொண்டுமே
யுவது விடைகொண்டதா லுனுளாயே. (2)

(இ-ள்.) உரைதந்திடாளுநவ நெனில, எ-து. வேதந்தா
னையுடனானதன்றி யொருவன்சொல்லானென்றுநீசொல்லி
ன்,—இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம். எ-து.
இந்த ஆகாசத்தின்கண்ணேபொருதியவொசையைக்கொண் டி
ண்டானதாகவேணும். ஆகையால்,— புரைத்ததாமறைகள்,
எ-து. வேதங்களுஞ் சொல்லும்பொருளும்விளங்காமற் குற்றத
தையுடைத்தாம்,— அபிவெஞ்சமாயொளிராகபொருடந்தீபம
துபோல். எ-து. அறற்று, வேதஞ்சுடததையும் விளக்குவி
த்தது தானேநின்றவிளங்குகை பொருளைக்காட்டிற்கும்விள
க்குத் தானேநின்றபிரகாசித்தாற்போலவென்றுகூறின,—வரை
த்ததாலிவுகாபிலன்சொலாகும. எ-து. வேதத்தின்பெருமை
யில்லையாயோ ரெல்லைக்குள்ளகப்பட்டதாம் ஆகவே நீயுவமை
கூறல் அறிவில்லாதவிடையன்சொல்லுஞ்சொல்லாம்,—அதும்
றைகின்றவாறுமவரவும். எ-து. அவ்வேதமருவாமுறைமையுந்
தோன்றுமுறைமையும்இங்ஙனமென்று,—விரைவின்சொலாம்,

எ-து வினாவிலே சொல்லுவாயாக, —இதனையெதுகொண்டுமே
யவது. எ-து. வேதமுன்னருவாய்ப் பின்னருவாய்ததோன்றிச்
சொல்லும்பொருளும்விளங்கச்சொல்லுமென்று நீசொல்லுகின்
றவிதனை யாதுபிரமாணங்கொண்டுபொருந்துவது, —விடைகொ
ண்டதாலுனுடையே. எ-து ஆதலால், நீசொல்லுகின்றசொல்ப
யனற்றுப்போனதாம். எ-து. புறா குற்றம், அபிவெஞ்சும் வ
டமொழிப்பெயா, அது அபிவியஞ்சகம். அதற்குப்பொருள் பொ
ருளைவிளக்கித் தானும்விளங்கிறபது ஆதலால் விளக்கிற்குஉ
மையாயிற்று. வினாவிறசொல்லாயென்பது வினாவின்சொலா
யெனமெலிந்துநின்றது. (ஞானம்.) வளாதந்தாலுனுடைய எ-து
விளக்குப்போலென்பையாகி லோரிடத்துணமிமாயில்லையுமையெ
ல்லைகளுடையவா யவ்வாபின்னாகியசாங்கியன்மதம்போல வச
றகாரியவாதமதமாகவேணமெ (௨)

இந்தவானினிடையொலிகொண்டு மேவியுளதாம் எ-கு
இந்தவாகாசத்தினிடத் தந்தவேதமெழுத்திலலாத வோசையா
யொலித்துக்கொண்டு பொருந்தியுள்ளதாக வேண்டும். எ-ம். வ
ளாதந்தாலுனுடைய. எ - கு. தள்ளப்பட்டதாக முன்னுடைய
வாத்தை. எ-ம். கபிலனசொலாகுமது எ-கு. வேதந்தானே
ன்று விளக்குமென்பது கபிலனாகிய சாங்கியன்சொல்லுமதமா
ம அதுஉனக்குக்கூடாது, கூடுமாயின். எ-ம் மறைகின்றவாறு
ம்வரவும் வினாவின்சொலாய். எ-கு. அவனைப்போல நாசமா
குமுறைமையு முற்பத்தியாகுமுறைமையுமுண்டென்று கடிதி
ற்சொல்லாய், சொல்லிற்கயம்புவென்பதுகூடாது. எ-ம். கூறி
னரோருளாயாகிரியர்.

உருவின் கணைமருவிவரிவின்றுதேனாயுடையுளது
வகனுலின்மறையுந், தருகின்றநாதாவரிவொன்றுநாமம்

து தரவந்திடாமையதனால், வருமென்றுநேடியெனில்வ
ளாகினறதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவா, *லொருநத்
துபாயனவனிவனென்றபோதிவிவை யுளதென்றுநீடிய
வையே. (ங)

(இ-ள்.) உருவின்கணைமருவிவரில், எ-து வேதமானதியா
தோருருவைப்பறறி மனததிடத்தாயப்பிரகாசிகருமென்றுநீசொ
ல்லில், —இன்றுதேரையுரையுளதுங்கணுலின்மறையும். எ-து.
ளவுருவைன்பிபறறிவருமென்னு நீயமமில்லாதபடியாலே யி
ப்பொழுது தேரையிடத்தனுடாகியசத்தத்ததினு முங்கணுலாகி
ய வேதமுண்டாகப்படும; —தருகின்றநாதரவரிவரென்றுநாமமது
தரவந்திடாமையதனால் வருமென்றுநேடியெனில், எ-து. வேத
த்தையுண்டாகியவ னின்னானென்று பேர்குறித்து வேதஞ்
சொல்லாதாகையாற் றானேதன்னையதிகரிக்கத்தக்க வருவைத்
தேடி யண்டிடமாகத்தோன்றுமென்றுநீசொல்லில், —வளர்கின்
றதீபதனில் வருகின்றவாடைபலவால். எ-து. பலவளங்கரும்
வளாகின்ற தீவின்கண்ணின்று வருகின்றபுடைவை பலபேதங்
களையுடைத்தது. ஆகையால், — ஒருதந்துபாயனவனிவனென்ற
போதிவிவையுளதென்றுநீடியவையே. எ-து. பலபேதப்பட்ட
புடைவைகளைக்கண்டபொழுதே தந்துபாயனென்றுசொல்லப்
பட்டவனாலே யிப்புடைவையுண்டானதென் றறிந்தாற்போல
வேதமுஞ் சத்தாத்தமாகையால் ஒருவனாலேசெய்யப்பட்ட
தென்றறிவாயாக. எ-து. வகாரம் வினா. ஆல் அசை. உருவின்
கணைமருவிவரிலின்றுதேரனுரை. எனப்பாடமாயின் உருக்களா
லையுள்ளாரகளிடங்களிலேகின்று பொருந்திவருமென்னிற் சுக
தனுரைபோல அநவத்தைப்பட்டு வேதத்தைத்தருவானொருகர்த்
தா வவனிவனென்று சொல்லலில்லாமையும் காலவெல்லையா
தென்பையாகிற்றயிந்திரியமென்னு நாமமுமில்லையாம். (ங)

தேரையுரை எ-னை. தேரருரையுளதுங்கணூலின்மறைபு
ம, எனப்பாடமோதி உங்களுடையநூலாகிய வினியவேதமும்
புத்தருடைய பிடகநூல்போல அகவஸ்தையாக உள்ளதாம்.
எ-ம. வருமென்றுநேமயெனில். எ-னை வருமென்று நீடியெ
னில் எனப்பாடமோதி எககாலமுஞ் சுயம்புவாகத்தானே நி
பெற்று வருமென்றுசொல்லில். எ-ம. ஒருதந்துபாயன். எ-னை.
ஒருததுவாயனவன் எனப்பாடமோதி நெய்தவனொருவனநதத்
திபிடததுள்ளவனும். அதென்போல-துவெனனில்,—இவன், எ
இயவிடத்துக்கண்ட வாடைகளை நெய்தவனிலெனன்றற்போ
ல,—என்றபோதிலிவையுளது. எ-து. நீ சுயமவென்றகாலத்தி
லேதானே யித்தவேதங்களுக்கொருவினைமுதலுனடி. ஆதலா
ல்,—என்றுநீடியவைபே எ-து. எககாலமும்வேதங்கள் சுயம
புவாகநிலைபெற்றனவோ, சுயம்புபலல. எ-ம். கூறினார்ஞானப்பி
ரகாசரு மந்த்ரோருநாயாசிரியரும் நீடியவையேஎன்ற ஏகா
மெதிமறை “அந்நியநீவிநகௌசிகாநிவிதமாக்கினரை, யுன்னு
வார்சாமாநியததை யொர்து” “சீனாமபாங்கணடே செய்தானு
ண்டெனதெனுவா, ஞானமபரணியற்றுநாடி” என்பதும்பிரக
ன்றார் ஞானப்பிரகாசர்

மறைநின்றநாலுதிசையவரொன்றதாகவரு முலா
தந்தவாய்மையதனு, னிறைவெனறுநீடுமெனில்வனையுங்
கடாதிபல சொல்லொன்றிநீடியுளதாக, குறைவினநிறா
டுமொழியவைசெனறுகூடுவதோர குணமுண்டதாகும
லாதா, னுறைகின்றமாலேதனிலுளதென்றதாகுமெனினு
ணாவின்றதாழியொலியே. (சு)

(இ-ள்.) மறைநின்றநாலுதிசையவரொன்றதாகவருமுலா
தந்தவாய்மையதனுநிறைவென்றுநீடுமெனில். எ-து. இதனை

(நாலுதிசையவரொன்றதாகவுனாதந்துவரும் வாய்மையதனாலே மறைநின்றநிறைவென்றுநீமும்) எனமாறுக. நான்குதிசைகளும் பாஷைபேதிககப்பட்டஜாதிபேதங்களு மறறொருதூல்போலா ளாம லொருமைப்படவோதிவருமுணமையாலே வேதமநாதியா ி ிறைவையுடையதாய் நிலைபெறுமென்றுகூறின்,—வணையு டிகடாதிபலசொலவொன்றிநீடியுளதாய குறைவின்றிநாமிமொ டியவைசென்று கூடுவதோ ருணமுண்டதாகும். எ-து. குலா லனாலுண்டாக்கப்படுங்கடாதிகள் பலபேதம்பொருநதி யநாதியி லேயுள்ளதாகிந்துபோலக, குற்றமின்றியநியப்படுஞ் சொல்லு ம்பொருளுங்கூடுமபடி கருக கூட்டிவதோகாத்தாவுண்டாகவே ண்டும். அறநன்று,—மலாதானுஸைநின்றமாலையினி லுளதென் றதாகுமெனின். எ-து. மாலையினுஹையும் பூவுமணமு மந்தமாலே யினிடத்தினுள்ளதல்லவாய முன்பேயுண்டா யதனைப்பின்பு மாலையாககூட்டி. னுற்போலச் சததமுமர்த்தமுன்பேயுள்ள தாய்ப் பின்புமூர்த்தங்களாலே கூட்டப்பட்டதென்றுகூறின்,— உணர்வின்றதாழியொலியே எ-து. அமுராதிகள் சத்தத்தை யறிந்து கூட்டப்பட்டார்களல்லவாகி லுன்வேதங்கடையே றறதாழியினோசைக்கொக்கும். எ-று. எனவேவேதஞ்சத்தார்த்த மாகையாற், சத்தர் தந்ததாலோஷ்டத்தாலே யுண்டாகவேண்டி மாகையால அவ்வேதஞ்சயம்புவல்லவென்பதாகருத்து.

வேதமென்னுஞ்செய்யுணமுதலிச்செய்யுட்காறும் வேதஞ் சயம்புவென்பதனைமுத்துகூறிற்று. (ஞானம்.) உணர்வின்ற தாழியொலி எ-கு. சமுதகிரசத்தம்போலத்தானேயுள்ளதாமென் னிலதந்தறிவிலலைகாண் எனப்பாடமோதுவாருமுளர். அதன்க ணெலிவாய்வுகாரணமாகவெழுமென்க. அந்தவாயுவும் ஜடமல் லவோவெனில், அந்தவாயுவுமொருகடவுளாற்சேட்டைப்படுமெ ன்க,

“சுயம்புவெனவேதத்தைச் சாற்றினீநீதன்னைச், சுயம்பு வெனுமோவேதந்தான்.” “வெவ்வேறுவேதமவ ரவருள்ளேவ் ளங்கு, மவ்வேறநாதியென்கையாம்.” “கட்டுனாததானேகபில ன் சாங்கியத்தையநூலு, மொட்டிலிளங்கும் பலருள்ளும்” “அ நாதியலவெகபிலன் றுனறைந்தநூலு, மநாதியநாதியலவேத முமெனனாய்” “காரிகையுமின்றிக் கருவுருணடேல்வேத, வா ரியமுமேதுவின்றியாம்.” “அங்கங்குளளாருணின் றவ்வவாதம் புத்திரர்ப்பாற், றங்கிற்கும்வேதத்தழைத்தது.” “என்னிலவரவா தமாக்கையெலாந்தன்மிகா, னுன்னிமிடலவேதந்தருமோ” “அ ழியும்பொழுது தருமிதரும மழியுமவையெங்குநித்தம் “செ விக்குவிடயஞ்சிதையுங்காண வேதம், புவிப்புக்ல்வாரா சொற பதத்தைப்போன்று.” “தோற்றநிலையுணமை யாலேசுயம்பு வலத், தோற்றிவித்தானுணடென்றுசூழ” “ஆகருவித்து விர்த விற்கொன் னான்குமவைநோக்குவித்துப், போக்குவிக்குவகா ண் மெய்ப்பொருள்.” என்னுந்திருவாக்குகளால் வேதஞ்சுயம்பு வன்றெனவறிக. வடிவின்றியருவமாயிருக்கிற வுமதுகாததாவா னவ பொப்படிவேதஞ்சொன்னானெனில் “ஆககையியக்குமரு வா யருவமல, னாக்குமுடலுரையண்டம்” என்பதனானற்கு என்றாரஞானப்பிரகாசர்.

உடனின்றிநாமுணருமதுகண்டவாறொருவ னுல கங்களேயுருவமா, யிடைநின்றிமாமறைகளவையன்று வாயமொழிய விவைகொண்டிலோகநெறியின், கடனின றுவாழமதுகருதும்பிணைவழி கருமஞ்செய்காசினியு ளோர், திடமென்றுசீரரசனுடைதங்குமோலேதிரு முக மென்றுசூமிசெயலே. (நி)

(இ-ள்.) உடனின்ற நாமுணருமதுகண்டவாறொருவனுல
கங்களேயுருவமாயிடென்று. எ-து. சரீரத்தினின்ற நாமுணரு
மதுகண்டபடியாலே யொப்பறவொருவனென்று சொல்லப்
பட்டகாத்தாவானவன் பிரபஞ்சமேதிருமேனியாய்ப் பிரபஞ்ச
த்திடையிலேயெழுநதருளினின்று, — மாமறைகளவையன்றுவா
ய்மொழிய. எ-து. மிகுதியுடையவேதங்களை யநாதியிலேயரு
ளிசெய்ய, — இவைகொண்டிலோகநெறியின்கடனின்றவாழு
மதுகருதும். எ-து. அவ்வநாதியைக்கொண்டு பிரபஞ்சமானது
மவேதமுறையிலேநன்று வாழுமதனைக்கருதி யநாதியெனதுஞ்
சுயம்புவென்றுஞ்சொல்லாநிற்கும் அஃதென்போலவென்னி
ன், — பிணுவைவழிகருமஞ்செய்காசினியுளோ திடமென்றுசீர
சனுரைதவருமோலேதிருமுகமென்றுருகியெயலே, எ-து. மண்ட
லநாயகனாகியவரசன் நனதாகவினைவறியிலேநிற்கும் பிரபஞ்சத்
தினுள்ளோர்க்கு அவவரசனுரைபொருநதியவோலேவர வதனைத்
திருமுகமென்று மங்கலமரபினாற் கூறித் தலையிற்றரித் தவ்வரச
னைப்போலச்சிறப்புச்செய்கைபோலவழங்குங்கிரமங்காண, எ-து.

சுவயம்புவாலேகூறப்பட்ட வேதத்தையுஞ் சுவயம்புவெ
ன்றுகொண்டமுறைமையு மதனையுலகங்கொண்ட முறைமையு
ங்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாகனாற்சொல்லப்பட்டது மாகமானாற்
பாலவும், தொல்காப்பியனாற் சொல்லப்பட்டது தொல்காட்
பியமானாற்போலவும் பிறவாற்றாணுகொள்க. (ரு)

முடிவின்றிலேதியர்கண்முதல்வந்தமுலவாகளுமொ
ழியுஞ்சொலாரியமெனிற், கடிவின்றியேகணிதரவர்கண்
டவாறதுவென்வடகண்டசாதிகடியா, தொடிவின்றியோ
துவதெனுரைதங்குவேதமொழி யுளதெனறுகூறுமவா
தா, மடியின்றிதானெனுமதறிவின்றியினுமவ ரிலேயெ
ன்றவாதரவதே, (சு)

(இ-ள்.) முடிவின்றிவேதியர்கண் முதல்வந்த மூவாகளு மொழியுஞ்சொலாரியமெனில். எ-து. ஆரியமாகியவேதமே கே டி-ல்லாத பிரம க்ஷத்திரிய வைசியனென னு மூன்றுசாகியமோ ஸ ட்ரஸ்சால்லென்று நீசொல்லின்,—கடிவின்றியே கணிதரவாக ண்டவாறதுவென. எ-து. எணையவருணத்துள்ளாராய்ச சோதி டஞ்சொல்லுமவர்கள் வேதத்துக்கவகமாகிய சாதிரத்தையோ தாமலறியுமபடி யெங்ஙனம் அஃதன்றியும்,—வடகண்டசாதி கடியா தொடிவின்றியோதுவதென். எ-து. இந்தத்தீவின் வட கூற்றினுள்ளா மற்றவருணததார வேதத்தையோதத தக்கா னென்று நீக்கப்படாம லெல்லாராலுமோதப்படுவானென. ஆத லானீக்கப்படாதாயிற்று,—உரைதருகுவேதமொழி யுளதென்று கூறும்வந்தாம். எ-து. எல்லாசொல்லுந் தன்னிடத்திலேயு டைத்தானவேதஞ் சத்தமாகவுள்ளதென்று கூறும்வாதாமும்,— அடியின்றிநானெனும்து எ-து வேதத்துக்கடியில்லையென்று சொல்லும்து,— அறிவின்றியீனுமவ ரிலையென்றவாதாவதே எ-து. அறிவிலாதவாய வேதத்தையொருத்தருண்டாகிஞரில்லே யென்றுசொல்லு மாசைக்கொகும். எ-து. கடிவின்றி நீக்கமின் றி. ஒடிவின்றி தவிரதலின்றி. ஈனுமவா உண்டாக்குமவா.

இச்செய்யுள் வேதமெல்லாரு மோதவொண்ணாதெனபத னையு மதற்குப் பாதமிலையென்பசீனயு மறுத்துக்கூறிற்று. மு டிவின்றிவேதியர்கள் அளவற்றதபிராமணர்கள். முதல்வந்தமூ வாகளும் பழையபிரமவிடிகிணு ருத்திராகளும். கடிவின்றியே கணிதரவர்கண்டவாறதுவென் கடியாதுகணிததூல்களு மொ ருவர் சொல்லாமல்வந்ததாம். வடகண்டசாதிகடியா வடபூமி யிலுள்ளாருங் குறைபடாமல வேதஞ்சுயம்புவென்றே சொல் லாநின்றார்கள். ஈனுமவரிலையென்றல் தாயின்றியிலே பிள்ளைபி றகரும் வசந்தத்துக்கொக்குமென்றலுமாம். (சு)

“காரிகையுமின்றிக் கருவுருவுண்டேல்வேத, வாரியமுமே துவின்றியாம்.” எனே காரியமின்றி வேதமுண்டாகாதென்ப சற்குணாக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

அறிகின்றபான்மையவயவநின் ததாகிலனு வழியு
ங்கடாதினவே, செந்நின் தவாறதிலையெனினவந்து
சேருமது திடமன்றுகூடவொருவன், குறிகொண்டுகாரி
னமுனைவருநின் பிச்சமவை குலையொன்றிவெனிலழியு,
முறுகின் தகாலமவைபுடனின் பாயழியுமுலகென்று
நீடியிலதே. (எ)

(இ-ள்.) அறிதிற்பான்மை யவயவகின்றதாதி லணுவழி யவகடாதியெனவே, எ-து. (அணுவவயவ மற்சிதிற்பான்மை தின்றதாதிற் றடாதியெனவேயழியும்) எனமாறுக. ஆனமாவா னது பேதப்பட்டுச் சரீரவயவாததைத்தானறியும் பகுதியிலே கூடிநின்றதாயி னழிபுநதகுதியையுடைய சரீரகலிபோல வான மாவமுழிந்துபோம்,—செறிவினறவாறதிலையெனின் வந்துசேரு மது. எ-து ஆன்மாவாதச் சரீரவயவாததைச்சேராது சரீரவய வவந்தானேசென் றுன்மாவைச்சேருமென்றுகூறின்,— திடம ன்றுகூட வொருவன்குறிகொண்டு எ-து, சரீரவயவவந்தானே யானமாவைக்கூறி நிலைமையுடைததன்று. காத்தாவொருவன் குறிகொளாக்கூட்டகையாலே யான்மாவஞ்சரீரமுங் கூடிவரு ம்,—காரின்முனைவருகின்ற பீசமவைகொலையொன்றி வேனில ழியும். எ-து. (பீசமவைகாரின்முனைவருகின்ற வேனிலகொலை யொன்றியழியும்) எனமாறுக. முனைகளானவை கார்காலத்துவி தையினின்று முனைத்துவரும் வேனிற்காலத்துத் தகுதிவேறுப ட்டழியும். அஃசெதன்போலவென்னில்,—உறுகின்றகாலமவை

யுடனின்றிப்போயழியு முலகென்றுநீடியிலதே. எ-து. பிரபஞ் சமானது சிருஷ்டிதிசங்காரமென்று கூறப்பட்டமூவகைத் தொழிலுற்றகாலத் துடனேகூடித்தோன்றிநின்று கெடுமாசை யாற் காலத்தோடும்கூடிவரும் பிரபஞ்சமான தெல்லாநாளு ந் லேபேற்றையுடையவல்லவாம். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமழியுமென்பதாஊம் அழிவில்லாத வானமா பிரபஞ்சபேதத்திலலலவென்பதாஊம் கூறிற்று. (எ)

“அவயவத்தாற்காரியமே காணணுக்களெல்லா, மவையு மழியுமென்பாய்” சடமவைதாமேததுவாகமாட்டா, கடமாமோ மணடானேகாண்” “ஆக்குவகாலதமல னாலகாய்நின்றவை கள, போக்குவகாலததழிந்துபோம்” காரினமுனைததுநின்று வி த்துக்கழிந்துவிடுவ, கோரவருவேனிலுறக்ககூடது.” என்பதுமறி கஎன்றா ஞானப்பிரகாசா.

நிறைவெங்குமாகிலுயிரெந்நின்றுபோயவருத ல ணைவினததாமுடலிலே, குறைவினதெலாழுமுளகுடக நதமாகிலவை விடநின்றவாறுகுறியா, வுறைகினதமாத வர்களுடனின்றிப்போய்வறிதோ ருடல்கொண்டுமீள்வது ணராய், மறைதந்தவாய்மைதனி நிறைவினநியேயுலகி ன மலைகினததாலுணுரையே. (அ)

(இ-ள்.) நிறைவெங்குமாகிலுயிரா. எ-து. ஆன்மாவானது பிரபஞ்சமெங்குநிறைந்து நிற்குமாயின், — நெறிநின்றுபோய்வ ருதலணைவின்றதாம். எ-து. ஆன்மாவானது நித்தியகன்மமுத லாகிய நெரிகளிலேகின்று அந்தநெறிக்குத்தக்க சுவர்க்காதிப வுகளிலேசென்று புண்ணியத்தைப்பிசித்துப் புண்ணியகன்மந் தொலைந்தால் மீளவும்வருமென்னும் வேதவாய்மையிலையாம்.

அற்றன்று,— உடலிலேகுறைவினறெலாழு முளகுடகந்தமா
 சல. எ-து (எலாமுமுடலிலே குடகந்தவகுறைவின றுளவாகி
 ல) எனமாறுக. எல்லாவான்மாககளுஞ் சரீரத்திலே குடத்திற்
 கட்டின பூமணம்போல நிறைந்திற்குமென்று கூறுகின்றயா
 யின,—அவைவிடநின்றவாறுகுறியா. எ-து அவ்வான்மாக்கள்
 சரீரங்செட்டபோது தான்கெடாம லுடலைவிட்டு நிறகிதவழி
 யைக் குறிகொள்ளமாட்டாதாகையால்,— உறைகின்றமாதவ
 ிக ஞுடனின்றியோயவறிதோ ருடல்நொண்டியின்வதுணரா
 ய. எ-து. உடலின்கணுறைதலைசெய்யு மகாயோகிக ளவ்வ
 டலைவிட்டுப் பரகாயப்பிரவேசஞ்செய்வதுவும் வருமதுவுமறியா
 ய,—மறைத்தவாய்மைதனி னிறைவின்றியேயுலகின மலைகி
 ன்றதாலுணுளையே எ-து. வேதஞ்சொன்னசத்தியமான வத்த
 ததி லுனக்குறிறைவிலையாதலால் நீசொல்லுகின்றசொல்லுமு
 லகத்தின்கண் மாறுபாடுபொருந்திற்று. எ-து. குடகந்தமாகிலெ
 ன்பதற்குப் போலவென்பதோருவமைசெசொல் வருவித்துணாக
 க. வந்தோருடல் உயிர்போன மட்டுருடலை

இச்செய்யு ளான்மா வெல்லாவற்றினுஞ் சரீரத்தினு நி
 றைத்து நிற்குமென்பதனை மறுத்துக்கூற்றது (அ)

“நினாயினுயிரொங்கு நீங்கியுடல்வானத், துரையுமெனவன்
 சொன்னிரயததும்” என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

அழிகின்றதால்வினைகளாகின்றவாறெனெரு வது
 மகுகியானபரிசே, லொழிவின்றியோதநமு மறவுண்ண
 காம்வினைகளுகின்றவாறெனெலாங், கழிகின்றதாலறி
 வுவினைதநதிடாவினைஞர் கருமங்களுடியுறுவோர், பழு

தினறியேயுதவுமதுபண்பதாகவருள பரமன்கணுகுமவி
னையே. (சு)

(இ-ள்.) அழிகின்றதால் வினைகளாகின்றவாறென். எ-து. இதனை (வினைகளழிகின்றதாலாகின்றவாறென) எனமாறுக. ஒருவன்செயதகன்மங்க ளிககாயங்கெடக கூடககெகிமாகையாற கன்மமேலைகருவந்துடைம்படி யெவநனம்,— எருவதுமங்க யானபரிசேல். எ-து வயலுககிட்டவைககோலுந்தழையுந் தன துநூலமுறைமைகெட்டிச குககுமமுறைமையாசி வீரியங்கிடப து பயிருகருகனமைகொடுககுமதுபோலச செயதகன்மமுமுட லோடுதூலமுறைமைகெட்டி ஆனமாவோடு குககுமமுறைமை யாகிப்பொருந்துமென்று நீசொல்லின்,—ஒழிவின ரியோதநமு மறவுண்ண நாம்வினைகருகுகின்றவாறதெனலாம் எ-து. நா டோறுநாமுண்ணுமுணவு செரிததுக கழித்தமல மீளவுநமக்குந ன்மையைததருமென்பாசூறுங்குதறெனலாம்,—கழிகின்றதா லறிவுவினைதந்திடாது எ-து (வினைகழிகின்றதாலறிவுநதிடா) எனமாறுக. காயத்தோடுஞ்செய்த வினைகெடுகையா லவவினை யான்மாவையறிந்து கூடமாட்டாது. அதுகூடுமபடி,— வினை ஞாகருமங்கணுடியுறுவோர பழுதின்றியே யுதவுமதுபண்பதாக எ-து. தொழில்செய்தோராகருச செய்ததொழிலகனை தொழில் கொள்வோரவ்வவாதொழிற்குததக்ககொததுப பழுதறககொடுக குந் தன்மைபோல,— அருளபரமன்கணுகும்வினையே. எ-து. ஆன்மாககள்செய்த புணணியபாவங்கனையறிந் துந் தப்புண்ணிய பாவத்துக் கீடான புசிப்புக்களைகொடுதருளிப புசிப்பிகருந் தொழில் பரமேஸ்வரனதாகும். எ-து.

இச்செய்யுள் கன்மமுமான்மாவுந் தானேகூடுமென்ப்தனை மறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

கண்மங்களைப்பண்ணின் வான்மாவுகு மந்தக்கண்மங்களை
பு மகசனமங்கட்குசிதமானபலன்களையு மறியுஞ்சாமாத்தியமி
லலையென்பதுமறிக இதற்கு 'செய்தானசெயல்பலமுது சிந்தி
கவல்லனலன், செய்கிசுருந் சிந்திகலகமில்லா' "செய்தா
செய்திப்பலததைச செயவிப்பா' 'பலலன், செய்விப்பன்செ
யிப்பலம்" "வேலைநருமோகூலிவேல விதவசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு
விதருவான்போலெககோன்" எனதுநிதவசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசுசு
னருஞானபிரகாசு

கருமங்கண்ணானமதுவுடனினறலானமருவு கதித்
ங்கலாகுமெனினீ, தருமங்கராகமுதலவைதங்கமேலறி
வு தவிருமபின்வீடுமணையா, பொருணினறுதேடிவருப
யனுண்டுபோகவினைபுரிசுன்றவாறதெனவே, திருநின்ற
போகமவளரவிசென்றுமேம்பதுசெலவுணடுகூழ்வசெ
யலே. (க0)

(இ-ள்) கருமங்கண்ணானமதுவுடனினறலானமருவு கதி
தங்கலாகுமெனினீ எ-து தந்தர்ப்பகண்மமுதலியகண்மங்களை ஞா
னங்கூடிநின்றலாலே யுட்பிலலாமைப்பொருதின்வீட்டி
ளபதைப்பொருதலாம்என்றுநீகூறன், — தருமங்கராகமுதல
எ-து. கண்மங்கள்செய்யுமிடத்துத் திரவியாஜிதமவேணடுக
யாலே யாசைமுதலியனவுண்டாம், — அவைதங்கமேலறிவுதவி
ரும. எ-து. அவ்வாசைமுதலியவுண்டாகவேயானமப்பாசஞா
னமாய்நிற்கும், — பின்வீடுமணையா எ-து அநதப்பாசஞானத்
தாலே மோகூழ்முமடையாது, — பொருணின்றுதேடிவருபயனு
ண்டுபோகவினைபுரிசுன்றவாறதெனவே எ-து ஒருவன்பொரு
ளைத்தேடி யதனவுண்டாயபயனை யிலேநின்றபுசித் தந்தப்

பொருணமானவே மீளவும்பொருடேதொருமுயல்கின்றவதனை
யொப்ப, — திருநின்றபோகம்வளரவிசென்றுமேவியதுசெலவுண
டுகுழுவசெயலே ஏ-து (வளரவிசென்றுதிருநின்றபோகமேவிய
து செலவுணடுகும்வசெயலே) எனமாறுக வெகுவானவாகுதி
செய்கையினுலே யவ்வாகுதிசென்றபுணணியததால் மிக்கசுவா
ககபோகங்கலைப்பொருநதி யப்புணணியநதொலையும்புசித
துத்தொலைய மீளவும்புணணியகன்மஞ்செய்யநினைக்கின்றசெய
ல்கா னுன்செயல். ஏ-று

இசெய்யுள் கன்மபுசெய்யவேஞானங்கூடி மோகூழ்மு
ண்டாமென்பதனை மறுத்துக்கூற்றறு

வேதமென்னுஞ்செய்யுள்முத லிசெய்யுட்காலும் பட்டா
சாரியன் மதததைமறுத்துக்கூற்றறு (க01)

கன்மததாலமுதலியிலலை யென்பதற்கு “புரிந்துமகம்புக
குவான் மீணும்புரிவா, நிருந்தனஞ்செய்துண்பாக கொப்பெ
ன்” “வினைப்பலநடுடாமலே வீடென்றிசைத்தாய, வினையி
னாகமுணடுகானவோ” “அதுமலமூலமதுய்குதலுமான்மா,
விதமுறுமின்பம் வீடென்றென்” “அடக்கமலமபடுவ தாரு
பாக்கானந்தங், கொடுப்பனிதமுத்தியெனக்கொள” என்பது
மறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசர்.

பட்டாசாரியன்மதமறுதலை முற்றிறறு

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—202.

பிரபாகரன்மதம்.

அருந்தவஞஞ்சைமினிபண்டாரணநூலாயந்தானாய்த
நருந்துழுலகினிறகொண்டுசெப்பியநூற்றிறமதனைப
ரிந் துபிரபாகரன்பட்டாசானிலவேறுகிப்
பிரிந்துலாசெயநெறியதனைப்புவனியிசைப்புகளறிவோம்

(இ-ள்) (அருந்தவன—புகன்றிவோம்) எ-து. அரியதவ
கூனையுடையதாய் சைமினிமென்னுமகாயிருந் முன்வேத
காலையாராய் தாயுயரலவயலகின்றனனே தான்சொல்லுகின
யபதிகுப் பொருத்ததக்கவதனை வேதததிலேநின்றெததக
பொருத்திசொல்லப்பட வனதுதக்கிருமுறைமையினைப்பொரு
கிப பிரபாகரன் பட்டாசாரியனாகவொல்லப்பட்ட பாட்டதி
பினையிலேவருத்திநிறுத்தவேறப்பட சொன்னவழியதனை யெ
தகியாதுமபுமியினசனனேவொல்லாநின்றேன். எ-து.

பிரபாகரன்மதமுண்டதருந்தெடுத்தகொண்டா மதனூளி
கூடுசெய்யுள பிரபாகரன் செய்குறுகின்றேனெனறுக
நறு (க)

அருஞ்செயலினபாவத்தேயபூவமெனும்துதோன்றித
தருஞ்செயலின றழியினபின பரிபரிபதாருமது
வருஞ்செயலொன்றினறியே மண்சிலேபோலாமுததித
தருஞ்செயலிதெனவுணாநதுதாரணிமேலவனசாறறும்

(இ-ள்) அருஞ்செயலினபாவத்தே யபூவமெனும்துதோ
ன்றி. எ-து. அரிதாகச்செய்யுங்கன்மத்தையொழிந்தவிடத்திலே
யபூவாவமென்பதொன்றுண்டாய், — தருஞ்செய னின்றழிய
ல எ-து. (செயறருகின்றழியில்) எனமாறுக அநக்ககன்ம
கிலையறிவுகடிகின்ற தொழிற்பட்டிக்கன்மமுநதபொழுது—

பின்பலிப்பிப்பதாகும். எ-து. பின்புதானின்று பிரயோஜனப் படுப்பிப்பதாம்,—வருஞ்செயலொன்றின்றியே. எ-து. அவ்வறிவுங்கண்மமுங்கூடிவருந்தொழிலொன்றுமின்றியே,—மணசிலை போலாமுத்தித்தருஞ்செயலு, எ-து. (முத்தித்தருஞ்செயலமணசிலைபோலாம்) எனமாறுக. வீட்டுநெறியைத்தருகிறசெய்தியாவது மணபோலவுங் கல்லுப்போலவு மறிவுந்தொழிலுமற்றிருத்தலாம்,—அதெனவுணர்ந்துதாரணிமேலவன்சாற்றும். எ-து. மணபோலவுங்கல்லுப்போலவுமறிவுஞ்செயலுமற்றிருப்பதே முத்தியெனவறிந்து பூமியின்கண்ணேயித்தன்மைத்தென்று பிரபாகரன்சொலவான். எ-து.

இச்செய்யுளிரண்டும் பிரபாகரனெறிகூற்றது. அபூருவமென்றொருருஞ்சொருபம். அருளுடையல். எ-து. செய்தற்கரியசோதிவீட்டோமமுதலியவற்றை. (௨)

பிரபாகரன்மதமுற்றது

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௦௪

பிரபாகரன்மதமுறுதலை.

வேறுபலந்தருவதுதான்வினையென்றுவேதங்கள் கூறவோரபூர்வந்தான்கொடுக்குமெனக்கொண்டவுலா மாறுதருமறையோடுமுன்பின்றிலந்ததாற தேறியவின்பூமுடிமேறசேர்ந்துமணந்திகழ்ந்ததுவாம்.

இ-ள்.) வேறுபலந்தருவதுதான் வினையென்றுவேதங்கள் கூற. எ-து. முன் ஐந்திற்செய்தவிறுவினையு மிந்தஐந்திறலே பலபேதப்பட்டுச் சுகதுக்கங்களைகொடுக்குமென்று உன் வேதங்கள்சொல்லாநிற்கவும்,—ஓரபூர்வந்தான் கொடுக்குமென

கொண்டவுரை. எ - து. முன்னுநதத்திற்செய்தவினைக் கிந்தன
நதகிலேபலத்தைகொடுப்ப தபூர்வமென்பதொன்றென்று பி
ரபாகரா நீமெய்யாகக்கொண்டசொல்லப்பட்டசாததிரம்,— மா
றுதருமறையோடு எ-து. வேதத்தோடுமறுதலைப்பிடம்.—முன்பி
ன்றிவநததால். எ-து. செய்தகன்மத்தினுடையபல மநாதியிலி
லலையாய்ப் பின்பபூர்வமென்பதொன்றிலேவந்ததாயின்,—
தேறியவின்பூமும-மேற்சோர்துமணந்திகழந்ததுவாம். எ-து. வா
ட்டமில்லாதகுளிரந்தஆகாயப்பூவுகரு முன்புமணமில்லாமற் ற
லையிலேசோந்தபின்புமணமுண்டானதென்றுசொல்லுந்தன்மை
கொக்கும். எ-று.

பிரபாகரன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனூ
ரிச்செய்யு ளபூர்வமென்பதீனமறுத்துக்கூறிற்று. (க)

“முன்பிலாவொன்றுமுனைப்பதபூர்வமெனி, வென்படநா
ன்மணனுதியாதின்னி.” என்பது அபூர்வததாலுண்டாகாதென்
பதற்கறிகஎன்றா ஞானப்பிரகாசா

ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகைவீடென்கை
யூனம்பின் னுணர்விழந்தோராககுளதாகுமுயர்முத்தி
தானிவகுசசிவப்பொழியத்தழனிற்ருமாரில்லை
ஞானங்கெட்டியிரிற்றகுமெனுமுனாதானண்ணதால். 2.

(இ-ள.) ஆநந்தங்கதியென்னவறிவழிகை வீடென்கையூ
னம். எ - து. பரமநதமேவீடென்று வேதங்கள்சொல்லவு
யானமாலினதறிவுகெட்டு மன்போலவுங்கல்லுப்போலவு மா
கையால் வீட்டின்பமென்றுகூறியதுகுற்றமுடைத்து. அப்படி
யறிவுகெட்டவான்மா முத்தியடைவனாயின,—பின்னுணர்விழந்
தேர்க்குளதாகுமுயர்முத்தி. எ-து. மூச்சைவந்தறிவுகெட்டவ

1 களுக்கும் மிககவிட்டின்பமுண்டாகவேண்டும். அஃதன்றியும்.
—தானிவகுசசிவப்பொழியத்தழனிதருமாற்றில்லை. எ-து. இவவி
டத்து நெருப்பானது தன்சொருபமாகிய சிவப்புககெட்டாற
முனுங்கூடக்கெதிலனறியநெருப்புநிற்குமவழியில்லையாம் அ
தபோல:— ஞானவகெட்டியாநிற்குமெனுமுனாதா னண்ணாநா
ல் எ-து. ஆன்மாவானது தன்சொருபமாகியவறிவுகெட்டாற மு
னுங்கூடக்கெதிலன்றி யான்மாகின றுவீட்டின்பத்தை யதுபவி
சுருமென்றுசொல்லுஞ்சொற்பொருந்தாது. ஆகையாலறிவுகெ
ட்டிக் கல்லப்போலவுமணபோலவுமாய் முததியடையுமென்னு
மதுகுறறமுடைத்து. எ-று உணர்விழந்தோர மூசசித்தோர்,
உணர்விழந்தோராகும் என உமமைவிரிகக. ஊனமென்பதனை
கடையிலுங்கூட்டிக.

இச்செய்யு ளான்மாவறிவுகெட்டி முததியடையுமென்பத
னை மறுத்துக்கூற்றிற்று.

இச்செய்யுளிரண்டுமபிரபாகரன்மததைமறுத்துக்கூ. ற்றது

“வனசிலையுமன்னுமென வாய்ப்பதுவேமுத்தியெனினி, லெ
னகருவுமுத்தியெனாய்வு” “முதநிபராநதாது பூதியெனநூன்
மொழியுய, கொததைமுத்திகாணுனதுகோள்” என்பதுமறிக
என்றாஞானப்பிரகாசர். இதன்பின்னா ஸ்மார்த்தமதம், சேசுர
பீமாங்கிசமதம், சோதிடமதம், காலேசுரவாதம் என்னுநான்
குமதமுமவற்றின மறுதலையும் ஞானாவணவிளக்கத்திற்காணக
என்றாமற்றோ ஞானாயாகிரியா.

பிரபாகரன்மதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உ௦௬.

சத்தப்பிரமவாதிமதம்.

உரையானதுமையலிளுலகாம்
புரையோருணருமபொருள்பொயயிதனை
வினாயாதுணருமமதுவீடெனவே
வரையாதுவாவாதிவகுத்தனனே. (க)

(இ-ள்.) உரையானது மையலிளுலகாம். எ-து. சத்தமானது மயக்கத்தினாலே பிரபஞ்சமென்பதாம்,— புரையோருணரும்பொருளபொய். எ-து. அறியாதா ரத்தமுஞ் சத்தத்துக்கு ண்டென்றுவிசாரிப்பதமெய்யல்லவாம்,—இதனைவினாயாதுணரும்மதுவீடெனவே எ - து சத்தமேபிரமமாவது, அததமில்லையென்றறிவுமறிவே வீட்டின்பமாவதென்றே,— வரையாதுவாவாதிவகுத்தனனே. எ - து சத்தப்பிரமவாதி பிரபஞ்சபேதத்தையெல்லைப்படவறியாது சத்தமேயுள்ளதெனறுவகுத்துச்சொன்னான். எ-து.

சத்தப்பிரமவாதிமதங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிசெய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமாகவுள்ளது அததமில்லையென்பதனையு, மந்தசசத்தமேபிரமமென்பதனையுக்கூறிற்று. (க)

உரையானதுமையலிளுலகாம். எ - து. சத்தமாகிய பிரமமானது மாயையொடுக்கிக்கொண்கிற ததுகரணபுவனசொற்பமான பிரபஞ்சமாம். மாயைக் குமையல் என்ற துபசாரவழக்கு எ-ம். சொல்லுக்குப் பொருளுணடென்பதுபொய் எல்லாஞ்சொல்லென்பதுமெய் எனறவனுட்கோளாம் என்றாரோருநாபாசிரியர்.

பரிணாமம்விவர்த்தமாயமதிற
றருமாமூலகுள்ளதுசத்தமதே

பொருளாவதுசொன்னலமல்லவெனின்

மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலேயே.

(உ)

(இ-ள்.) பரிணாமம்விவர்த்தநமாயம். எ-து. சத்தத்தாலேபரிணமித்துமிகவுமுண்டாதலேமயக்கமாவது,—அகிற்றருமாமுலகு. எ-து. அந்தமயக்கமே யுலகத்தையுண்டாக்கப்படுவதுமாகையால,— உள்ளதுசத்தமதே. எ-து. உள்ளதாகக்காணப்பட்டதுசத்தமொன்றுமே,—பொருளாவதுசொன்னலம். எ-து. சத்தத்துக்கத்தமென்றுசொல்லப்பட்ட தச்சத்தத்தினன்மையேயாகும — அல்லவெனில். எ-து. சத்தத்தினன்மையல்லவத்த மத்தத்தினன்மையே சத்தமென்கூறின்,— மருவாதுபொருட்டிறமற்றிலேயே. எ-து. சத்தங்கூடாத தொருபொருளுண்டாவதில்லையாதலாற்சத்தத்தினன்மையேஅத்தமாவது. எ-து. மற்று வினைமாறறு.

இச்செய்யுள் சத்தமே பிரபஞ்சமாவதுன்சொன்னலமாவதுமென்பதுகூறிற்று. சொன்னலம் பொன்னேபணியும் என்கை.

பரிணாமவிவர்த்தநமாயம் எ-கு பரிணாமம் உண்டாவது, விவர்த்தநம் பிராந்தி, எனவே சத்தத்திலேபொருடோன்றினதென்பதுபிராந்தி, சத்தமேபொருளுண்பதுணமைஎன்றாரோருளையாசிரியர்.

பூமாவெனவேயுனாயும்பொருளு

மாமாமபொருளுளானிலணந்திலதா

னாதரவெய்துசொனன்கருவாயத்

தாமாம்பொருணெற்பாரிதானெனவே.

(ங)

(இ-ள்.) பூமாவெனவேயுனாயும் பொருளுமாம். எ-து. பூவெனவுமாவெனவு மிரண்டுசொல்லுளவா யவற்றிற்குப்பொரு

ள்கூறுமிடத்துப் புட்பமென்றும் இலக்குமியென்றுங், கூறப் பரிம, — ஆம்பொருளொன்றி லீணந்திலதால். எ-து. அப்படிக்கூறப்படும் பொருளொன்றிலே சததமடங்காமற் பூமியெனவும்கவியெனவுஞ்சொல்லப்பட்ட பொருளையுங் கொள்ளப்படுமாதலால், — நாமாதரவெய்துசொன்ன கருவாய்த்தாமாம்பொருள். எ-து. நாம்விருப்பத்தை யெய்திக்கொண்டி சொல்லுஞ்சொல்லே கருப்பமாகக்கொண்டு பலபொருள்களுமுண்டாம். அஃதென்போலவெண்ணில், — நெற்பொரிதானெனவே. எ-து. நெல்லிறோன்றும்பொரிக்கு நெலவேகருப்பமானற்போல் வத்தத்துக்குச்சத்தமே காப்பமாம். எ-று. பொரிக்குவனனபேதமு நாமபேதமுமுண்டாயினு நெல்லேயதற்குக் கருப்பமானற்போல் அத்தமபலபேதப்படினுஞ் சத்தமே கருப்பமாமென்பதுகருத்து.

இசெய்யுள் ஒருசததம்பலவததத்தைக்கொண்டு நிற்கையாற் சத்தமேயிரமென்பது கூறிற்று. (உ)

ஆமாம்வடிவொன்றி லீணந்திலவாம் எனப்பாடமோதி சொல்லுமபொருளு மொருவடிவீணப் பொருந்தியிராவாம். வேறுபட்டிப் பலவடிவாயிருக்குமெனனி லதுகூடாது. எ-ம். நெல்லுப்பொரியான தாதான்மிகம்போலப் புத்தியிறோன்றுஞ்சொல்லே பொருளாமென்க எ-ம். கூறினர் ஞானப்பிரகாசரும் றோராகிரியரும்.

சொல்வந்தெழலுமபொருடோன்றுதலாற்
சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ
சொல்லுமபொருளுமமுடனின்றதெனிற
சொல்லும்பொருளின்றசொனினறதுவே. (சு)

(இ-ள்.) சொல்வந்தெழலும் பொருடோன்றுதலாற் சொல்லேபொருளென்று துணிந்திடுநீ. எ-து. யாதொருசொல் தந்த

தாலோட்டங்களாலேயுண்டாக வந்தச்சொல்லிலே பொருளு முண்டாமாதலாற் சொல்லேபிரதானமென்று நீதெளிந்திவொ யாக. அற்றன்று;— சொல்லும்பொருளு முடனின்றகெனின் எ-து. சொல்லும்பொருளுமுடனிறகையாற பொருளுந்தனியே யொருமுதலென்றுகூறின்,— சொல்லும்பொருளின்ற சொனி ன்றதுவே. எ-து. ஒ சொற்குப் பொருளுநாககுமிடத்துப்பொ ருளுஞ்சொல்லாமாதலாற் சொல்லொழிந்து பொருளென்றெ ன்றுண்டாவதில்லை, அதனாசததமேபிரமமென்று கொளவ யாக எ-று

இச்செய்யுள் சததமேயததமாவதென்கூறிற்று.

உனாயென்னுஞ்செய்யுணமுத லிச்செய்யுட்காறுஞ் சதத ப்பிரமவாதிமதமகூறிற்று. (ச)

சொல்லும்பொருளின்ற சொனினறதுவே. எ-கு சொ லப்படுமபொருள் புத்தியிற கனததுக்கிடத்ததிலலை, சொல்லே புத்தியிற்கனவாது நிலைபெற்றது என்றனரோருநாயாசிரிபா

சத்தப்பிரமவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௬௦.

சத்தப்பிரமவாதி மதமறுதலை.

உனாயானதுமையவினாலுலகே

லுனாயாதொருமையலுமுள்ளதென

வனாயாதுணருமமதுவன்கதியேல்

வனாயாமறையோடுமலைந்தனையே. (க)

(இ-ள்.) உனாயானதுமையவினாலுலகேல். எ-து. சத்தமா னது பரிணாமலிவர்த்தனமாகிய மயக்கத்திலே பிரபஞ்சமாமை

ன்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—உரையாயொருமையலுமுள்ளதென. எ-து. சத்தமேசாவமுமாமென்பதன்றிச் சத்தத்திலே நின்றுண்டாகத்தக்க தொருமபக்கமு முண்டென்று சொல்லாய்—வரையாதுணரும்மது வணக்கியேல எ-து. அஃதென்றியும் பொருளைவரையாமல் சத்தத்தைப்பிரமமென்று குறித்துணாதலே முததியென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—வரையாமறையோடுமலைநதனையே. எ-து. வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட கன்மத்தை யு ஞானத்தை யுஞ் செயவது முணாவதுஞ்செய்யாமன் முததியடையுமென்று கூறுகைபால் வேதத்தோடு மறுதலைப்பட்டிடுகூறினாய். எ-து. வேதஞ்சொன்னபடியிலே கன்மஞ்செய்து னாயினு ஞானமுணராதாராகு முத்தியிலையென்று வேதாகம சாத்திரபுராணங்கள்சொல்லலுஞ் சத்தமேபிரமமென்றறியு மறிவால் முத்தியடையுமென்பது மாறுபாடு

சத்தப்பிரமவாதியைமறுப்பா னெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் சத்தமேபிரபஞ்சமென்பதனையுஞ் சத்தத்தையறிதலே முத்தியென்பதனையு மறுத்துக்கூறிற்று. விவாத்தநம்புரளல். (க)

உரையானது மையலினாலுலகேல. எ-து சத்தமாகியப் பிரமமானது மாயையோடுகூடிகொண்டி பிரபஞ்சமாயிருக்குமானால்,—ஒருமையலுமுள்ளதென வரையாய். எ-து. அந்நச்சத்தப்பிரமத்தோடுகூட மாயையென்றொரு பொருளுமுண்டெனச் சொல்வாயாக என்றாரொருரையாசிரியர். அன்றியும், சேடமாகிய மாயையோடுகூடுதலாற சத்தமுஞ் சேடமேயாம். ஆதலாலதுபிரமமன்றென்க என்றார்.

அருவம்முனாயாதலினவ்வுருவாய்

மருவும்பரிணாமமறந்திடுமாம்

பருகுந்ததியானதுபாலதெனி
 லுருவம்மதுவாயழியும்முனையே. (2)

(இ-ள்.) அருவம்முனையாதலினவ்வுருவாய் மருவும்பரிணாமமந்திடுமாம். எ-து. அந்தச்சத்தமானதருபமாதலாற் பிரபஞ்சருபமாய்ப் பரிணமித்துப்பொருந்துதலை நினைக்கமாட்டாதாம். அறதன்று,—பருகுந்ததியானது பாலதெனில். எ-து. குடிக்கும்பகுதியானபாலானது தின்னும்பகுதியாகியதயிரா யுருப்பெற்றாற்போல வருவமாகியசத்த முருவமாகியபிரபஞ்சமாயுருப்பெறுமென்று நீகூறின்,—உருவம் மதுவாயழியும்முனையே. எ-து. ஆத்தயிர் மீளவும்பாலாகுந்தன்மையின்றித் தயிராய்நின்றழியுந்தன்மைபோலச் சத்தமும்பிரபஞ்சமாயுருப்பெற்றான்மீளவுஞ் சத்தமாகுந்தன்மையின்றிப் பிரபஞ்சமேயாய்நின்றழியும். எ-து

இச்செய்யுள் சத்தமேயுருப்பெற்றுப் பிரபஞ்சமாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (2)

உருவமானபா லுருவமான தயிராயது அருவமானசத்த முருவமானவுலகாயித்தென்றகிருஷ்டாந்தம் விகலதோஷமடைந்ததென்க. விகலம் குறைபாடாகும் என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு
 மாயவ்வுளதென்றுசொலெவ்விடமு
 மாயசினறமையின னுரையின னலமு
 மாயும்பொருளுக்கறிநாமமதே. (3)

(இ-ள்.) ஆயம்முடனந்தவிவர்த்தநமு மாயவ்வுளதென்று சொல். எ-து. சத்தத்தின்வரவு பிரபஞ்சமாய்வருதலும் பலருபங்களாய்ப் பரிணமித்துவருதலுஞ் செய்கையாற் சத்தத்துக்கு மிப்போதழிவுண்டாதல் வேண்டிமென்றுசொல்லாய், அஃதென்

றியும்,—எவ்விடமுமாய்நின்றமையின் னுனாயின்னலமுமாயம் பொருளுக்கறிநாமமதே. எ-து. (உனாயின்னலமு மெவ்விடமு மாய்நின்றமையினாயும் பொருளுக்கறிநாமமதேயறி) எனமாறுக. சத்தத்துக்கு நன்மையென்றபொரு ளெவ்விடமுமாய்நின்றமை யினப்பொருளையாராயுமிடத்து அப்பொருளுக்குப்பெயாச்சொ ல்லாய்நின்று பொருளைவிளக்குவதே நன்மையென்றறிவாயா க. எ-து. எனவே சத்தத்தினுமர்த்தமேசிறப்பையு நீலைப்பேற் றையு முடைததென்றுகூறிற்று. பரினாமமாகி னெருப்பென்ற போது நெருப்பாயெழுந்திருக்கவேண்டும். விருத்தியாகி னெருப் பென்றபோது வாய்வேகவேண்டும். ஆதலால தாதான்மியமு மன்று ததுற்பததியுமன்று இமிகுறிப்பெயரா மென்றதெனக் கொள்க. (ங)

ஆயம்முடனந்தவிவாத்தநமுமாயம்முளது எ-து பரினா மத்தோடு அந்தப்பிராந்தியுமாகு மூலகமென்றுசொல்லுதல்பொ ய்யாயுள்ளதாம். ஆதலால்,—என்றுசொல். எ-து. உலகத்தின் மண்ணுக்கடமும்போலவு மிப்பியுமவெள்ளியும்போலவுஞ் சத ததகிற் பொருடோன்றுமென்று நீ சொல்லுதலானும். எ-ம். ஆ யம் பரினாம மாயம் பொய். எ-ம். கூறினரோருனாயாசிரியா.

உனாபோற்பொருளுக்குருவின்மையின்வ்

வுனாயேபொருளென்றனையின்றரியென்

றுனாயேகவிமாலவனுக்குளதா

முனாயாய்கவியாகவோர்மாஸினையே.

(சு)

(இ-ள்.) உனாபோற்பொருளுக் குருவின்மையி னவ்வுனா யே பொருளென்றனை. எ-து. சத்தத்தைப்போல வத்தத்திற் குமுருவமில்லாமையினா சத்தமேயர்த்தமென்று கூறினாய்,—

இன்றரியென்றுணாயே கவிமாலவனுக்குள தாமுரையாய் கவி
யாகவோர்மால்லினையே. எ-து. இன்றரியென்று சொல்லப்பட்ட
டசத்தர் திருமாலினுகருங்குரங்குக்கு மற்றுமபலபொருட்டும
பெயராகச்சொல்லலாம். அதனைப்பொருட்டனமையிலேநின்ற
ஞ்சத்தவகொள்ளாமற் சத்தத்தினுன்மையிலேநின்றும் பொரு
ள்கொள்ளலாமாகிற் திருமலைக்குரங்காகச்சொலவாயாக. எ-து.
எனவே சொல்வேற்றுமையும் பொருளவேற்றுமையு முண்
டென்பதாயிற்று. இதனால்சத்தமும் பொருளுந்மொன்றுபட்ட
ருந்தாலு மிரண்டிவ்வேறென்றேகாண்க என்றதாம்

இச்செய்யுள் சத்தத்தினுன்மையே யத்தமென்பதனைமுத
துக்கூறிற்று. (ச)

நெல்லிற்பொரியாவது நீடழலிற
சொல்லிறபொருளொன்றொடுதொககிடலாற்
கல்வித்திறமாமுனாகாட்சியினுன்
மல்லற்பொருளசாலவளந்தருமே. (ரு)

(இ-ள்.) நெல்லிறபொரியாவது நீடழலில். எ-து. பொரு
குநெல்லேகர்ப்பமானாற்போலப் பொருட்கெல்லாந் சொல்லே
காபபமென்றுகூறினாய். அங்ஙனமாயின் நெல்லுக்கு மிகக்கெரு
பயினைச்சேர்ந்தாற் பொரியாவதாதலால் நீகூறியதுவமையன்
று, — சொல்லிற்பொருளொன்றொடு தொககிடலாற் கல்வித்திற
மாமுறைகாட்சியினுன் மல்லற்பொருளசாலவளந்தருமே. எ-து.
பு மா வென்பனவொருசொல்லிலேபலபொருள்கூழி நின்றலா ல
தனையறிவதாகக்கற்பனவேசத்தம். அப்பொருளைப்பிரித்தறியப்
பட்டால் நல்லவளப்பத்தினையுடையபொருடானேநின்று மிகவு
ண்மையைத்தருமாதலால் நீகூறியசத்தத்திலுமர்த்தமேசிறப்பு
டைத்து. எ-து.

இச்செய்யுளுஞ் சததந்திலுமததமே சிரப்புடையதென்று
றிற்று. (௩)

“உரையுதிததுவாகுகிற செவிசுருளுவகண்ணாகிக், குருவெ
வாய்ததோன்றிவினவரும” “உரையையுணருஞ் செவியுளமா
னமாவு, முரையினுகிததோ வுணருமோது” “கலலிவிறகங்கி
லரதொண்டைசெவ்வாயொருததி, யெலலையுமேதுப்பொரிக
கெனறென” “பொருளுரையிற்றோன்றுமபொழுதுநிமித்ததாதி,
விரையவிளம்புண்டேவ லிரிதது” “கருசுநிலுகருவகாட்சிக்குவ
பட்டுரைக்குமென்றும், விருசுநிலுகொலையகலி” என்பது
மறிகஎன்றா ஞானபிரகாசர்.

முன்கண்டபொருட்பெயராதலிற்ற

பின்கண்டபிழம்புணருமபெயரா

னன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின

றென்கண்டனைகாரணமின்றழிவே.

(௬)

(இ-ள்) முன்கண்டபொருட்பெயராதலினால் எ-து. முன்
னறிவினாற்காணப்பட்டவருடே சததமானபெயராய் சிறகை
யாலும், — பின்கண்டபிழம்புணருமபெயரான. எ-து. பின்கா
ணப்பட்டவருக்களைச் சததமான பெயரைக்கொண்டறிகையினாலு
ம், — நன்கண்டபொருட்கொருநாசமதின்று. எ-து. நன்றாகக்கா
ணப்பட்டவத்தத்துக்குக்கேடில்லையாம். எனவேசத்தத்துக்குக்
கேடுண்டாம், — என்கண்டனைகாரணமின்றழிவே. எ-து. காரி
யமாகியசததமிழிலையன்றிக் காரணமாகியவத்தமிழுமென்
றுசொல்லுகையென்கேயறிந்தாய். எ-து. எனவே அத்தங்கார
ணமென்றும் பிரதானமென்றுமாயிற்று.

இச்செய்யுளு மத்தமேபிரதானமென்றுகூறிற்று, என்கண்ட
னை, எ-து, ஒதுகொண்டிகண்டாயெனவியுயது. (௬)

பொருளிந்திரியம்முணாவோடுபுமா
 னிருளினறியிடுமொளியித்தனையு
 மருவுமபொழுதில்வருஞானதி
 னொருவுமபெயரத்தமுதித்திடுமே. (எ)

(இ-ள்.) பொருளிந்திரியம்முணாவோடுபுமா னிருளின்றி
 யிடுமொளியித்தனையு மருவுமபொழுதில்வருஞானம். எ-து. ஆ
 ன்மாவொருவிடயத்தையறியும்போ தறியப்படுபொருளு மதனை
 ககாட்டியிந்திரியமு மதனோடுகூடியுணருமந்தக்கரணங்களு மவ
 றற்றகுமூலமாகியபிரகிருதியு மவற்றைவெளியாகத்தோற்றுவிக்க
 கிறதிரோதானசத்தியமாக வித்தனையுங் கடமளவி லான்மாவுக்
 கறிவுண்டாம்,—அதினொருவுமபெயரத்தமுதித்திடுமே. எ-து. அ
 வவிடத்திற்பெயரீங்கப்படுமபொருள்தோன்றப்படுமாதலா லத
 தமேவிரதானம். எ-து. இருளின்றியிடுமொளி. எ-து. கன்மத
 துகடீடானபுசிப்பிறசெலுததுகையாற் றிரோதாயி ஒளியென்றா
 யிற்று. ஒருவும் நீங்கும்.

அத்தமுணர்ந்தே சத்தஞ்சொல்லவேண்டுமாகையாலிசெ
 ய்யுஞஞ சத்தத்திலுமர்த்தம பிரதானமென்பதுகூறிற்று. (ஞான
 ம்) பெரியோவசங்களாற்குரும்பையாண்பனையினென வாண
 பனையிற்குரும்பைதோன்றினது சத்தத்திலேதோன்றினதல்ல
 வோவென்னி லவர்கள்சிவோகம்பாவனாபலத்திலுண்டானதொ
 ழியக் கேவலஞ்சத்தத்திலுண்டானதன்று உண்டாகிலெல்லாவ
 சங்களிலுமுண்டாகவேண்டுமெனக்கொள்க. (எ)

“பாலேநெய்தல்பாடியதும் பாம்பொழியப்பாடியதும், கால
 னையன்றேவிக் கராங்கொண்ட-பாலன், மரணந்தவிர்த்ததுவு ம
 ற்றதுவுந்தவ, கரணம்போலல்லாமைகாண்” என்பதனாற் சி

வோகம்பாவனையா லுண்டானதென றறிகஎன்றா ஞானப்பி
காசர்.

அத்தநதெளிதற்கொளியான துபோற
சத்தம்பொருடானறிதற்குளதா
நித்தமம் துவன்றுநாநின்றழியுஞ்
சித்தனனொருவன்னுனாசெயதனே. (அ)

(இ-ள்.) அத்தநதெளிதற்கொளியானது போல். எ-து. இரு
ளின்கட்கிடக்கும் பலபொருள்களைத்தெரிந்தறிதற்குக் கைவிளக
குண்டானதன்மைபோல;— சத்தம்பொருடானறிதற்குளதாம்.
எ-து. பலபேதப்பட்டபொருள்களையும்றிதற்குச் சத்தமுண்டா
னதாம்;—நித்தமம் துவன்றுநாநின்றழியும். எ-து அந்தச்சத்த
நிலைபேற்றையுடைத்தல்லவாய்ப் பொருளாகியகாரணமில்லையா
யிற்றானுங் காரியப்படாதழியுமாகையால்;—சித்தனனொருவன
னுனாசெயதனே. எ-து. இந்தச்சத்தஞ்சித்தனாகியப்ரமேசுவ
ரானுலேயுண்டாகப்பட்டதாதலால் நீபிரமமென்று சொல்லக்க
டவையல்ல. எ-று.

இசெய்யுளும் பிரமம்பரமேஸ்வரனலலது சத்தம்பிரமம
ல்லவென்றுமறுத்துக்கூறிற்று

உரையானதென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுஞ்
சத்தப்பிரமவாகிமத்தனமறுத்துக்கூறிற்று. (அ)

இதன்பின்னர் நையாயிகம், வைசேடிகம், பெளராணிக
ம், ஐதிகம், சேசுரசாங்கியம், சித்தசைதந்நியவாதம், என்னும
றுவகைமதமு மவற்றின்மறுதலையு ஞானாவரணவிளக்கத்திற்
காணகஎன்றார் மற்றோருரையாசிரியர்.

சத்தப்பிரமவாகிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உகஅ.

மாயாவாதிமதம்.

நானேபிரமமென்றுணாததுஞாலமபேய்ததேனென வெண்ணி, பூனேபுகுருதுநின்றயிராகட் குபதேசங்களு னாததுவரு,மானுமதிக்கே னுமாயமாயாவாதிபேயாகித், தானேயுணாககுமருநூலி னுண்ணைமதன்னைச்சாற்றுவாம்

(இ-ள்) (நானே-சாற்றுவாம்) . ஆன்மாவுஞ்சிவமுமென்றது அகம்பிரமமென்றுசொல்லிப்பிரபஞ்சமெல்லாமபேய்ததோபோ லப்பொய்ப்பெனக்கருகிக கருப்பாசயநீயகாமனின்று தான்மற்று ள்வான்மாகசனுகுப்போ,நங்கள்சொல்லித்திரியுமிருலச்சையி லலாதபுத்திவீனனுமாகியமாயாவாதியென்னுஞ்சமயி பிததே ரி வேதாசமங்களுக்குப்பொருநாதாமற் றனக்குப்பொருந்தத்தா னேசொல்லிககொள்ளு மந்தநூலினதுணமையின்றன்மையைச சாற்றுவாம். எ-று. பூனேபுகுருதுநின்றெனபது தான்பிரமமாயி ன்னனிற்புகுதல்வேண்டாவென்பதுகருதது. உயிராகட்குபதேச ங்களுணாததுவருமென்பது சாவான்மாககருந தன்னைப்போலப பிரமமாகையால்உபதேசஞ்சொல்லவேண்டாவென்பதுகருதது

சததப்பிரமவாதியை நிவேதமாகடி மாயாவாதிமதங்கூறு வா னெடுத்திக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளவனித்தன்மைய னென்பதுகூறிற்று பேய்த்தோ கானல்லுலம். (க)

அநாதிமலபெத்தனய் ஆனைமுதலெறும்பீரான வெணப டுதுநான்கு நூறாயிரயோநிபேதங்கனையுங் கன்மத்துக்கீடாக வடைந தளவிறந்தகாலம் ஐநமரணதுக்கப்பட்டுச் சுவர்க்கநர சாதிகளிலுள்ள வின்பதுன்பங்களைப்புகித்துச் சுதந்தரனைனுமா ய மிகவுஞ்சிற்றறிவுடையனுமா யான்மவர்க்கத்தி லொன்றான தன்னை யநாதிமலமுத்தசிற்சத்திசொரூபமாய் சர்வோபாதிமகி

தமாய் சாவஞ்ஞ சாவகாத்திருத்துவமுடைத்தாய் சுதந்தரமு முடைத்தாயுள்ள பரப்பிரமமென்றறியாம னினைத்தலினாலே மனிகேடெனன்றும் பேயாகியென்றும் சொன்னொன்க என் றோனானப்பிரகாசா. மறறொருவா தன்னைப் பிரமமென்றுகொ ண்டி பந்தத்திற்பொருந்துதலால் மனிகேடன். எ-ம். பிரபஞ்சத் தைச சுததப்பொய்யென்றுகொண்டி வேதாகிப்பிரமானங்கொ ண்டிபேதேசித்தலாற பேயாகி. எ-ம் கூறியவாறுகாண்க இந்தமா யாவாதத்திற்கு விவாததமாயாவாதமென்றும்பெயா. என்றார்.

அறிவாயகிலகாரணமாயநந்தாந்தமாயருவாய்ச், செறி வாயெங்குநித்தமாயத்திகழ்தசததாய்ச்சுத்தமாய்க், குறி தானகுணங்கொளானறினறிக கூறும்வேதந்தனக்களவா ய்ப, பிறியாவதுபூதிகந்தனக்காயினறதந்தப்பிரமந்தான்.

(இ-ள்.) அறிவா யகிலகாரணமா யந்தாந்தமாயருவாய்ச் செறிவாயெங்குநித்தமாயத் திகழ்தசததாய்ச்சுத்தமாய். எ-து. ஞானமேசொருபமாய்ப் பிரபஞ்சததுக்குக்காரணமா யெல்லையி லலாதவாந்தமா யுருவமின்றியருவமா யெங்குநிறைந்துநிந்து மாய்க கேடின்றிவிளங்கத்தக்கதுமா யசுத்தத்துடன்கூடாதுசுத் தமேயாய்,—குறிதான் குணங்கொன்றின்றிக் கூறும்வேதந்த னக்களவாய்ப் பிறியாவதுபூதிகந்தனக்காய் நின்றதந்தப்பிரமந்தா ன். எ-து. ஓரடையாளமு மோருணமுங்கூறுதற்கொன்றுமில் லையாய்ச் சொல்லத்தக்கவேதங்கட்குவரம்பாய் நீக்கமில்லாத வதுபூதிதனக்கேயுடைத்தா யிப்படிநின்றபொருள்பிரமம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிலைகூறிற்று. பிரியாவதுபூதிகந்தனக் காய். என்றதனால், ஞாதருஞானபேதமில்லை என்பதாயிற்று. (1)

ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத்துண்டாழுநகத்தங்கக்கே, நின்றறபோலவுடனோறு நிகழ்ந்துநிற்கும்பொருண்மே

றகண், சென்றறபோலப்புலன்களுக்குஞ்சிந்தனை
குத்தெரிவரிதா, மென்றற்காட்சிமுதலாயவிருமூன்றள
வைக்கெட்டாதால். (௩)

(இ-ள்.) ஒன்றுமிரவிபலபாண்டத துண்டாமுதகத்தங்கு
தேவின்றற்போல. எ-து. ஓராதிதத னாகாசத்திலேநிற்கப் பல
பாத்திரங்களிலுமுண்டாகிய ஐலங்களிலே தனித்தனியே தோ
ன்றுமாறுபோல,— உடனே நுகழ்ந்துநிற்கும்பொருள். எ-து
ஏகமாகியபிரம முடலகடோறுத்தனித்தனியே தோன்றப்பட்டு
நிற்கும்,—மேற்கண்சென்றறபோலப் புலன்களுக்குஞ் சிந்தை
தனக்குந்தெரிவரிதாம். எ-து. அவ்வாதிததன் பாத்திரவுதகங்கள்
லகப்படாமன் மேற்படவியங்குகின்றற்போல வந்தப்பிரமமு
டலிலகப்படாது மேற்பட்டிந்திரியங்களுக்குவகரணக்களுக்கு
மறிதற்கரிதாய்நிற்கும்,—என்றறகாட்சிமுதலாய விருமூன்றள
வைக்கெட்டாதால். எ-து இப்படிச்சொல்லப்படுகையாலே கா
ட்சிமுதலாய வாறளவைக்குந் தெரிதற்கரிதாம். எ-து. ஆல
அலை.

இச்செய்யுளான்மாவென் றென்றில்லைச் சர்வமும் பிரப
மேயென்று கூறிற்று. பொருண்மேற்கண். எ-து பாத்திரத்த
ட்டத்துக் கண்ணானதோடிக் கண்டாற்போல வறிவுகளுக்கிரா
வண்புலதலையுக்கொண்டு வியாபரித்தாற்போலவு மாயிரம்பண
முடிவையுடைய வரந்தனைப்போலவு மொருவனுமேபலமுகமா
ப்வுழங்குகின்றான். இருமூன்றளவையென்றது பிரத்தியகூடம்
அதமானம், ஆதம், உபமானம், அருத்தாபத்தி, அபாவம். (௩)

இதற்கவர்கள்வுசரம் “அப்பிலருக்கன்போலின்றவர் சோ
டும். எ-ம். அலையையாறுக்கும் “யொறியான்மாதிகளானுந்
பொருளின்மேத, மறிபுமறிவேசாண்டநாம்” “ஏதுவினாலேத

மரணத்திருட்டாந்தத்தி னேனுமாததமானமென்றறி.” “சேரியவுநதூரியவுநின்மலன் சொல்லாலுணருங், கூருணர்வேயாகமமாகும்” “விட்டுவிபரீதம்விளங்கறிவபாவமெனக், கட்டுணாப்பாமெய்ப்பொருளின்கண்” “அடித்துலகோதும்பொருளுருத்தரபத்தியாமதுதா, நெடுத்தமொழியினஞ்செப்புவதாகு மிவ்வூரிலருள, படைத்தவனென்னிற்படையாதவருளரென்று மிவன், கொடுப்பவனென்னிற் கொடாதாருமுண்டெனறுகொள்வதுவே” பகற்புசியாததேவதத்தன்பருத்திருக்கிறுனென்ற லிரவுண்பானென்றறிவது மருத்தாபத்தியென்றறிக. “பிறிதோருருப்பெற்றது போன்மற்றோருருவை, யறியுமறிவேயுமையாம்” என்றறிக. அருத்தாபத்தியைவிட் டொழிபைக்கூட்டி யாறளவையென்னலுமாம். அஃதாவது “பிறிதோருருப்பெற்றதுபோன்மற்றோருருவை, யறியுமறிவே யுமையாம்.” எனவறிக. என்றார் ஞானபிரகாசர்

இருளிற் பழுதையரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிருகதிர்க, ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமதுவேபோன், மருளிறச்சமுஞ்சததாகி மருவித்தோன்று மாசில்லாத், தெருளிற்சித்தேசததாகும பித்தாஞ்சகத்தின்செயலெல்லாம். (ச)

(இ-ள்.) இருளிற் பழுதை யரவெனவே யிசைந்துநிற்குமிருங்கதிக ளருளப்பழுதைமெய்யாகி யரவும்பொய்யாமதுவேபோல். எ-து. இருளின்கட்புற்றருகே யொருபழுதைகிடப்ப வதனைக்கண்டோர் பாம்பெனவேபொருந்திநிற்குமளவி லாகித்தகிரணங்கடோன்றப் பழுதைமெய்யாய்ப் பாம்புபொய்யாமதுபோல,—மருளிறச்சமுஞ்சததாகி மருவித்தோன்றும். எ-து. பொய்யாகிய பிரபஞ்சத்தினுடைய செயலு மயக்கத்தாலே மெய்யா

கப்பொருந்தித்தோன்றும்,—மாசில்லாத்தெருளிற சித்தேசத்தா
கும் பித்தாஞ்சகத்தின் செயலெல்லாம். ஏ-து. மயக்கமற்ற பி
ரமஞானத்தாலே விளங்கினகாலத்துப் பிரமமேயுணமையாகப்
பிரபஞ்சத்தின் செயலெல்லாம் பொய்யாம். ஏ-து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (ச)

இதற்கவாகள் வசநம். “பநீறியவிருட்பொழுது தாமபில
வருபாம்பென்; துற்றபயமற்றவினமுற்று மதினுண்டோ, சுற
றமரணப்பிறவி சூழவினகளெல்லா; மறறவிடீயறியின்முற்ற
மலையுண்டோ” என்றா ஞானப்பிரகாசா.

உலகந்தானுநிருவசநத்துண்டாமினறேலுதியாது
நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகுமிதையா
நிலகுசத்திகனல்சேரவின்றாமவெள்ளிநின்றதாந
குலவுசகமுமவிகாரம்பரமாததததிற்கொள்ளாதால். ()

(இ-ள்.) உலகந்தானு நிருவசநத்துண்டாம். ஏ-து. பிரபஞ
சமானது வசநகிதமான பிரமத்திலேகின்றந் தோன்றும்,—
இன்றேலுதியாது. ஏ - து. அந்தப்பிரமத்தினின்றந் தோன்ற
தாகில் வேறோருபாதாநமுண்டாய்ப் பிரபஞ்சந் தோன்றுவது
மில்லை,—நிலவியுண்டேலழியாது நிற்பதாகும். ஏ-து. பிரபஞ
சத்தையொருவர் தோற்றுவித்துண்டாக்காமற் றானேபிரகாசி
த்துண்டாமாகில் அதுவுமொருமுதலா யழியாதுநிற்கத்தகும். அ
துவன்றியழியக காணப்படுமெஃதியாங்நனமென்னில்,—மித்தை
யால். ஏ-து. பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றினும் பொய்யாகைநி
சசயமாகையால்; அஃதன்றிப் பிரபஞ்சமெய்போலத்தோன்றி
ப்பிரகாசித்தபடியும் பாரமார்த்தத்திற் பொய்யாகிபடியு மெ
ங்நனமென்னில்,— இலகுசத்திகனல்சேர வின்றும்வெள்ளிநி

ன்றதாங் குலவுசகமும்விகாரம்பரமார்த்தத்திற் கொள்ளாதால். எ-து. வெள்ளிபோலப் பிரகாசிகு மிப்பியையும் வெள்ளியை யுங்கனவிலிட்டா விப்பிகெட்டு வெள்ளிவினாற்போல மெய் போலத்தோன்றும் பிரபஞ்சமும் அவிகாரமாகிய பிரமமும் பர மாதத்தி னிபுபணஞ்செய்தால் அவிகாரமாகிய பிரமமே மெ ய்யாயப் பிரபஞ்சம்பொய்யாகக் கொள்ளப்படும். எ-று. அவி காரமும் எனவும்மைவிரிக்க. நிவசநம் அவிகாரமென்பன பிர மததுக் கோராகுபெயர். சுத்தி இப்பி கிளிஞ்சல்

இச்செய்யுள் பிரமதவிலே பிரபஞ்சத்தோன்றுமுறைமையும் பிரபஞ்சம்பொய்யென்பது கூறிற்று. (௩)

தாங்குமூலகுக்குபாதாநஞ் சத்தாஞ்சிலம்பிநூறன் பால், வாங்கிவைத்துக்காப்பதுபோல் வையமெல்லாநத னபக்க, லோங்கவுதிப்பித்துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்க த்திலதாககு, மாங்குவந்தவாறதஹ சத்தாஞ்சகத்தின மைவெல்லாம். (௬)

(இ-ள்.) தாங்குமூலகுக்குபாதாநஞ்சத்தாம். எ-து. ஆதா ரமாகிய பிரபஞ்சத்துக்குபாதாநஞ் சத்தாகியபிரமமேயாம். அ லெதென்போல வென்னில,—சிலம்பிநூறன்பால் வாங்கிவைத் துச காப்பதுபோல வையமெல்லாநதன்பக்க லோங்கவுதிப்பித் துளதாக்கி நிறுத்தியொடுக்கத் திலதாக்கும். எ-து. சிலம்பியா னது நூலைததன்னிடத்திலேநின்றாந் தோற்றுவித் தத்தநூலே யோரிடத்திலே யுண்டாக்கிவைத்துப் பாதுகாத்துப் பின்பந்த நூலழியும்படி. தானீங்குந்தன்மைபோலப் பிரமமும் பிரபஞ்ச பேதமெல்லாந் தன்னிடத்திலேநின்றுந் தோற்றுவித்து மவை பரிபால்க்கும்படி யுண்டாக்கி ரகஷித்தும் பின்னிவீலயாம்படிச் சங்கரித்திடும்,— ஆங்குவந்தவாறதஹ சத்தாஞ்சகத்தினமை

வெல்லாம். எ-து. அப்படிப்பிரமத்திலே தோன்றிநின்று கெடு
கையாற் பிரபஞ்சஞ்சேடமாதலாற் பிரமத்தினுடையநியமமே
பிரபஞ்சத்தின்செயலெல்லாம். எ-று.

இச்செய்யுள்பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றிநின்று கெடு
மென்பதூஉம் பிரபஞ்சமரித்தியமென்பதூஉய கூற்றது. (௭)

மன்னும்பிரமத்தினின்வானாய் வானின்வளியாய்
தவளி, தன்னினழலாயழலினபாற் சலமாயசசலத்திற்றா
ரணியாய்ச், சொன்னவிதனின்மருந்தாகித் தோற்றுமருந்
திலன்னமா, யன்னமதனிற்றுவக்காதி யாறுதாதுவாயி
னதால். (௭)

(இ-ள்.) மன்னும்பிரமத் தனில்வானாய வானின்வளியாய்,
யந்தவளி, தன்னினழலா யழலின்பாற்சலமாயச சலத்திற்றாரணி
யாய். எ-து. கேடில்லாதபிரமத்திலே யாகாசுந்தோன்றி யாக,
சத்திலேவாயுத்தோன்றி யந்தவாயுவிலே யககிந்தோன்றி யக
கிவியிலேஜலந்தோன்றி ஜலத்திலேபிருதிவி தோன்றி;—சொன்
னவிதனின் மருந்தாகித் தோற்றுமருந்திலன்னமா யன்னமத்
னிற்றுவக்காதி யாறுதாதுவாயினதால். எ-து. பிருதிவியிலே
யோஷதியா யவ்வோஷதியிலேயுணவா யவ்வுணவிலே கா
ப்பகுதிப்பட்ட தாதுக்களாறுமுண்டானது. எ-று. தாதுக்களா
றுவன—தோல், எலும்பு, நரம்பு, மசை, சோரி, சுகிலம், என்
பவை. இவைகடயத்தின்பகுதிககோர் பொதுப்பெயர்.

இச்செய்யுள் பிரமத்திலேநின்றும் பிரபஞ்சந்தோன்றிவரு
முறைமைகூற்றிற்று. (௭)

“தோலுதிரமாங்கிசுமேதை யெனபுமச்சையாகிய கொழு
ப்புமாகும்” “மண்ணீர்விரலின்மருந்துகிசு மம்மருங்கி னுண்
ணும்பயன்கணுறும்” என்பதுமறிக எனாரர் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆறுதாதுக்களுங்கூடிவந்தகோசமன்னமய
மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனின்மனோமயந்தான்
வேறுவரும்விஞ்ஞானமயமேவுமதனின் துதன்னிற்
கூறிவருமாநந்தமயங்கோசமயமபின்கூடியதால். (அ)

(இ-ள்.) ஆறுதாதுக்களுங் கூடிவந்த கோசமன்னமயம்.
எ-து அவ்வாறுதாதுக்களுங்கூடி யுண்டாகவந்த தன்னமயகோ
சம்,—மாறில்பிராணகோசமய மன்னுமதனில். எ-து. அந்தவ
ன்னமயகோசத்திலே வாயுப்பரந்த துடிப்புண்டானது பிரா
ணமயகோசம்,—மனோமயந்தான். எ-து. அந்தப்பிராணமயகோ
சத்திலே மயக்கநீங்கிப் பழையமனங்கூடுவது மனோமயகோ
சம்,—வேறுவரும் விஞ்ஞானமயமேவுமதனின். எ-து. அந்த
மனோமயகோசத்திலே வெறுகவருஞ்சோத்திராதிகள்கூடி யறி
யாயிருப்பது விஞ்ஞானமயகோசம்,—அதுதன்னிற் கூறிவரு
மாநந்தமயம். எ-து. அந்தவிஞ்ஞானமய கோசத்திலே வாக்கா
திகள்கூடி யாநந்தமாயிருப்ப தாநந்தமயகோசம்,—கோசமயம்
பின்கூடியதால். எ-து. மயமென்னுஞ்சொல்லின் பின்னே
கோசமென்னுஞ்சொற் கூடியதாம். எ-து. மயமென்னுஞ்சொ
ல்லின்பின் கோசமென்னுஞ் சொற்பெயராகுறது பின்கோச
மெனக்கூடியதெனத் தொகுத்தொருசொல்லாகக்கூறினார்.

இச்சொல்லார் பஞ்சகோசங்களுங்கூடிய முறைமைகூறிற்
று. கோசம் உடைய இவற்றில்விவரங்களை ஞானாவரணச்செ
ய்யுளிற்காண்க. (அ)

கோசவுருவிற்பிரமந்தான்கூடித்தோன்றுந் திமொரு
காசமருவுங்கடந்தோறுநின்றும்போலக்கதிர்வுன்றன்.
வீசுகிரணமுருவின்கண்வெளிப்பட்டிடுவததிதம்பற்றும்
பாசமதனுக்கின்றாகுமென்றற்பரத்திற்பற்றுவண்டோ. (அ)

(இ-ள்.) கோசவுருவிற்பிரமந்தான் கூடித்தோன்றும் எ-து பஞ்சகோசமாகிய வுருவின்கண்ணே பிரமமானதுகூடிப் பிரகாசிக்கும், அஃதென்போலவெனினில்,—நீடுமொரு காசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போலக கதிரவன்றன் வீசுகிரணம் எ-து. (நீடுமொருகாசமருவுங் கதிரவன்றன் வீசுகிரணங்கடந்தோறு நின்றாற்போல) எனமாறுக. எட்டுதற்கரிதா யொப்பற்றவாகாயத்தின்கண்ணே பொருந்திற்கு மரதிததனது மிருத்தகிரணமானது பூமியின்கண்வைத்த கடந்தோறுந் தனித்தனியேதோன்றுமாபோல,—உருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவது. எ-து அத்தப் பிரமமு மாதித்தனைப்போல வெட்டாதாயினு முருககடோறுந்தானாய்நிற்கும்,—அதிப்பற்றமும் பாசமதனாக வின்றாகும் எ-து பிரமமப்படிப் பாசத்தோடுகூடிநின்றதாயினும் பிரமத்தைப்பாசஞ்சென்று பற்றுவதில்லையாம்,—என்றாற பரததிற்பற்றுண்டோ எ-து. பிரமத்தைப் பாசமபற்றாதாகையர லத்தப்பிரமததுசுருப் பாசத்தோடுபற்றில்லை, எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமங் காயத்தோடுகூடிப்பற்றிடுமுறைமையுங் கூடிநிற்பினும் பாசப்பற்றில்லையென்பதூஉங் கூறிற்று. ஆகாசம் காசமெனத் தலைககுறைத்துின்றது. ஒ எதிமறை.(க)

நீடுமொருகாசமருவுங்கடந்தோறு நின்றாற்போல. எ - து பெரியதாயொன்றாயிருக்கிற வாகாசமானது கடங்கடோறும் பொருந்திப் பலவாகநின்றாற்போல. எ-ம், கதிரவன்றன் வீசுகிரணமுருவின்கண் வெளிப்பட்டிடுவததிற்பற்றும் பாசமதனாக வின்றாகு மென்றாற்பரத்ததிற்பற்றுண்டோ. எ-து. விட்டுவிளங்காநின்ற வாதித்தனது கிரணமானது பதாரத்தங்களிற் பிரகாசித்திருந்து மவையிற்றிப்பற்றின்றி நிற்குமென்றாற் சரீரங்கடோறும் பொருந்திநின்றாலும் பரப்பிரமத்திற்குப் பற்றுண்டோவில்லையாம், எ-ம், கூறினர் ஞானப்பிரகாசர், பரப்பிரமம் ஜீவப்பி

ரமமாகவவச்சேதப்பட்டாலும் ஏகதேசமில்லையென்பதற்குக் க
டந்தோறுகின்றாற்போல. எ-ம. குணதோஷமில்லையென்பதற்
கு அதிற்பற்றுமபாசமதனுகுகின்றாகும். எ-ம். கூறியவாறுய்த்து
ணாக என்றார் மற்றோருரையாசிரியா.

அலகின்மணிகளவைகோவையடைந்தபொழுதில
ங்கங்கே, நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீ
டுருவம், பலவுமருவுபேதத்தாற்பன்மையாகிப்பிரமந்தா
ன், குலவுபோகபோக்கியங்கள் கொள்ளுமபோன்று கொ
ள்ளாதால். (க0)

(இ-ள்.) அலகின்மணிகளவைகோவை யடைந்தபொழுதி
லங்கங்கே நிலவுமொருநூற்பலநிறமாய் நின்றாற்போல நீடுரு
வம் பலவுமருவுபேதத்தாற் பன்மையாகிப் பிரமந்தான் எ-து.
எண்ணிற்றந்த பலவன்னமாகிய மணிகளைக் கோவையாகக்கோர்
ததவிடத் தொருநிறப்பட்டநூ லம்மணிகளாலே பலநிறமாய்
நின்றாற்போல பிரபஞ்சத்திறறோனறப்பட்ட யோனிபேதங்க
ள் பலவாகப் பேதிகப்படுகையா லவற்றோடுகூடியபிரமமும்
பலபேதப்பட்டாற்போல வங்கங்கேதோன்றும்,— குலவுபோ
கபோக்கியங்கள் கொள்ளும்போன்று கொள்ளாதால். எ-து.
புகையான் மணிகளிற்பொருந்தினநூலுந் தன்நன்மைகெடா
துகின்றாற்போலப் பிரமமும் போகபோக்கியங்கள் கொள்வா
ரைப்போன்று கொள்ளாதாய்நிற்கும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமமபேதிக்கப்பட்டாற்போலத் தோன்றி
னும் பேதப்படாதென்பதுகூறிற்று. (க0)

“நீலமணிபச்சை பவளந்தரளநிறக், கோலவொளிநூலினொ
ளியாயகுணமேபோன்: மூலவுருவாசியுளநீ முழுதுமானுந், சால

வருபேதமது நீதவிரவுண்டோ” இஃதவர்கள்வசம். போகம் எ-து. புசிப்பும, போக்கியம். எ - து. புசித்தற்கிடமான பொருளும் என்றறிக என்றார் ஞானப்பிரகாசா.

போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம் புனைந்துபோகபோக்கியத்திற், றோற்றுநனவுகனவினுடன் சுழுத்தி துரியமெயதுமிதிற், கேறநகரணநிரைநினாயேயீரோழ்நாலொன்றெல்லாழு, மாற்றிநிற்குங்கேடின்றிவந்தபோக மாயந்திடவே. (கக)

(இ-ள்.) போற்றுஞ்செயலாற்பலநாமம்புனைந்து. எ-து. பரபஞ்சதோடுபொருந்தினதொழிலாலே பரமான்மாவென்றும் ஜீவான்மாவென்று மந்தரான்மாவென்று நரகான்மாவென்றும் துரியககான்மாவென்றும் பலபெயர்களையும்பொருந்தி,—போக போக்கியத்திற், றோற்றும். எ-து. போகத்திலும் போக்கியத்திலும் கூடியதுபலிப்பாணப்போலத்தோன்றும்,— நனவுகனவினுடன் சுழுத்திதுரியமெய்தும். எ-து சாக்கிரஞ்சொப்பனஞ் சுழுத்தி துரியமென்னு நாலவத்தையும்பொருந்தும்,— இதற்கேற்ற ஊணநிரைநினாயேயீரோழ்நாலொன்றெல்லாழு மாற்றிநிறகுங்கேடின்றிவந்தபோகமாயந்திடவே எ-து. அவ்வவத்தை நாலிற்குங்கூடிநிற்குங்கரண மடைவேநிரைநிரையாககொள்ளும்படித்துச் சாக்கிரத்துக்குப்பதினாலும், சொப்பனத்துக்குநாலும், சுழுத்திக்கொன்றும், துரியத்துக்குக்கேடில்லாதவந்தப் புண்ணியபாவங்கள்கெடும்படி யெல்லாவற்றையுநீங்கிநிற்கு மிடமுமாக நிற்கும். எ-து. சாக்கிரத்திற்பதினான்கு கருவியாவன சோநக்ராகியைந்தும், சத்தாகியைந்தும், அந்தக்கரணநாலும் ஆகப்பதினாலும், சொப்பனத்தினாலாவன அந்தக்கரணங்கள், சுழுத்தியிலொன்றாவது : உள்ளம் இதனைப்பேசித்தமென்க்கூறுவர்; பிறந்

ருதி புமான் மகான் புருடன் அவித்தை அவ்வியத்தம் மூலப்பிர
கருதி என்பன ஒருபொருட்களாவி. பிரமமொழியவெல்லாரீங்கி
நின்றவிடந்தூரியம். போகம புண்ணியபாவம். போக்கியம் மன
ம இவையிரண்டிற்கஞ்சாட்சிபூதம் பிரமமென்பதாகுத்து. அ
வதையென்பது பிரம முபாதிக்களோடுபுகுடினாற பேதிக்குமவ
சரம். சாக்கிரம விழிப்பு. சொப்பனம் பிரகிருதியவதாம். சுரு
தகி பிரகிருதிநபம்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சதேவோமி பிரம்ம்பலபைத்தப்பட்டி போ
கபோககியத்திற்கும் அவததைக்கும் சாஹிபுதமாய்நிற்குமுறை
மைகூற்றிற்று போகபோககியமெனபது, புசிப்பும புசிப்புக்கிட
மாகிய பதாரததங்களும். துரிபமாவது கருவிநீங்கினவிடமென
ககொள்க. (கக)

பலநாமமாவன—சாக்கிரத்தில் விசுவன், எம். துரியத்தி
ல் புருடன், எ. ம், வழங்கிவருபவனவாம், என்றோருநாயா
கிரியா

கருவிபெல்லாநானெனவேகருதலபுகமககருத்தை
யொருவமுதகியுண்டாகுமுள்ளமவிததாஞ்செய்தியின
மருவுமாயாகாநியங்களைவித்தைமாயவேமாயை
பிரியும்பிரியாஞானமதுபிரியுமபிரவாபேதமே. (கஉ)

இ-ள்.) கருவிபெல்லா ஞானை வேகருதலபந்தம். ஏ-து. கருவிகள் பதினாலோடு கூடிய அவற்றை ஞானேன்ருகிருந்ற்பதுபந்தமாம்,—அக்கருத்தையொருமுத்தியுண்டாகும். ஏ-து. அக்கருவிகள் பதினாலோடு கூடாமனீங்கித் துரியத்துநிற்கவே தற்சொருபுமாயி கிவோகம் பாவம்பிறந்து முத்தியுண்டாம்,—உள்ளுமித்தாம். ஏ-து. பந்தத்துக்குவித்தாவதுமூலப்பிரகிருதி—

செய்தியினான்மருவுமாயாகாரியங்கள். எ-து. அந்தமூலப்பிரகிரு
ஷின்செயலாலே மாயாகாரியங்களாகிய சுகதுக்கங்கள்பொரு
தும்,—அவித்தைமாயவேமாயைபுரியும். எ-து. அவித்தையா
ய மூலப்பிரகிருதியின்செயல்கெடவிருக்க மாயைநீங்கும்,—
பிரியாஞானமது பிறக்கும்பிறவாபேதமே. எ-து. அம்மாயைநீ
கவேஞானமுண்டாம். அந்தஞானமுண்டாகியவிடத் தந்த
நானம்பெந்தந்தோன்றாமற் சிவோகம்பாவம்பிறக்கும். எ-து.

இச்செய்யுளுபாதினைவிட்டு நீங்குமுறைமைகூறிற்று.(ஞா
ரம்.) கருவியெல்லாமென்றது தொண்ணூற்றாயும். உள்ளம்வி
தாஞ்செய்தியினால். எ-து. அவித்தையாகிய வறியாமையின
ாரியத்திலேபொருந்தும் என்க. (௧௨)

உள்ளமவித்தைச்செய்தியினான். எ-ம். பாடம். பிரியாஞா
ரமது பிறக்கப்பேதம் பிறவா. எ-து. நீங்காதபிரமஞானந்தோ
ரத ஜீவான்மாபரமாவென்னும் பேதங்கள்தோன்றா என்றுரை
கண ரோருரையாசிரியா.

ஆனகன்மவநுட்டயங்கள் தக்கரணசுத்திதரு
மானமின்றியச்சுத்திஞானமதனையுண்டாக்கு [தால்
ஞானமதுதான்பிரமத்தைநானென்றுணர்த்துநான்பிறந்
தானமதிநீர் துளக்கமெனக்காணுந்தன்னைமாயையிலே.

(இ-ள்.) ஆனகன்மவநுட்டயங்கள் தக்கரணசுத்திதரும்.
து. உண்டானகன்மவநுட்டானமாகிய மகாவாகியசுத்தியா
ல யத்தக்கரணத்துக்குச் சுத்தியுண்டாம்,— ஊனமின்றியசு
த்திஞானமதனையுண்டாக்கும். எ-து. குற்றமின்றிய மகாவாக
ியசுத்தியானது, ஞானத்தையுண்டாக்கும்,— ஞானமதுதான்
மத்தை நானென்றுணர்த்தும். எ-து. அந்தஞானந்தானேய

கம்பிரமமென்பதனையறிவிக்கும்,—நான் பிறந்தால் வாழ்ந்திருக்கிறேன். அதுவரை நான் காணாததன்னைமாயையிலே. எ-து. அங்ஙனம் தானானதன்மையிலே கருத்துமுற்றி ஸ்ரீலாகாசத்திலுண்டாகிய சர்க்கரன் சலத்தின்கண்ணே நின்று விளங்கித் தோன்றுமுருவமபோலத் தற்சொரூபமுந்தெரியும். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமநிஷ்டைகூட்டுமுறைமைகூறிற்று. அதுவந்த யமந்தகரணசத்திதரும். எ-து. கனமாதுஷ்டானங்களுவந் துன்னத்தக்கரணசத்தியுண்டாம். துனக்கப்பாடி சலத்தினிலேச் சொழியசசர்க்கிரபிரதிபிம்பத்துக் கலைச்சலில்லை அதுபோல கருவிகளுக்கொழியபிரமத்திற்கில்லை என்க (௧௩)

தானே தானாய் துபோகத்தன்னிற்றன்னை யதுபவித்ததிட் தினேய்யிரோயுணர்வேயென்றொன்று மினறியுரையிறந்து வானே முதலாமபூதங்களாய்மாயாதே தின்று நானே பிரமமெனத் தெளியுஞ் சாணம் பிரமஞானமே. (௧௪)

(இ-ள்) தானே தானாய் துபோகத் தன்னிற்றன்னை யதுபவித்ததிட்டு எ-து. அகம்பிரமமாய் துபுகியுந்தன்னிலேதன்னை யதுபவித்து,— ண்ணேயுணர்வே ய்யிரோயென் றென்றுமின்றியுரையிறந்து. எ-து. காயமென்றுங்கரணமென்றும் வாயுவென்று மொருபேதமுமின்றியின்னபடியென்று சொல்லுதற்கோர் சொல்லின்றி,—வானே முதலாமபூதங்கள்மாயமாயாதேமன்னி. எ-து. ஆகாசமுதலாகிய மகாபூதங்கள்கெடவுந் தானொருக்காலுங்கெடாதே நிலைபெற்று,— நானே பிரமமெனத் தெளியுஞ் சாணம் பிரமஞானமே. எ-து. அகம்பிரமமெனத் தெளியுஞ் சாணம் பிரமஞானம். எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமஞானத்தினிற்குங் கருத்துக்கூறிற்று. தானே தானாய், எ-து. கருவிகளானதனைக்கி. (௧௫)

“தன்னிற்றன்னைத்தா னதுபவிகும் வானழிந்துந், தன்
னிலைமைகுன்றாதது” என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா

சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடனையுணர்ந்தார்
போற்றிய துநீயானாயென்றறைவதல்லாறபொருளின்னே
தேற்றுமதனைதெளியாதாதெளியப்பஞ்சவாதநமே
லேற்றவியமநியமாதியோகமிருநானகியற்றுவரால், (கரு)

(இ-ள்.) சாற்றுமறைதத்துவமசிமா வாக்கியங்கடமையுண
ர்ந்தார் போற்றிய துநீயானாயென் றறைவதல்லாறபொருளின்
னே. எ-து. சொல்லப்படும் வேதததிலுடையமுடிவாகிய தத்
துவமசிமுதலாகிய மகாவாக்கியங்களசொல்லும் பகுதியையுண
ருங்காலத்து அது நீயானாயென்பதல்லாது மறொருபொருள்
சொல்லுதற்கில்லையாம். ஆதலால்.—தேற்றுமிதனைத் தெளியா
தா தெளியப்பஞ்சவாதநமேலேற்ற வியமநியமாதியோகமிருநா
ன்கியற்றுவரால். எ-து. இப்படி-ததுணியச்சொல்லு மகாவாகசி
யத்தினுண்மையைக்கொண்டு சோகம்பாவகமாகவறியாதா ரந்த
முறையைக்கூடித்தெளியவேண்டி. பஞ்சவாதனமுதலாகிய பூசி
கருங்கிரியையும் இயமமுதலாகிய வட்டாங்கயோகத்தையுஞ்
செய்துதிரிவார். எ-று. எனவே சரிதை கிரியை யோகமாகியவை
பிரமஞானங்கூடவேண்டிச்செய்யுந் தவமென்பதுகருத்து. பஞ்ச
வாதனமாவன - கூமாசனம் அநந்தாசனம் சிங்காசனம் பத்மா
சனம் யோகாசனமுமாம். அஷ்டாங்கயோகமாவன - இயமம்
நியமம் ஆசனம் பிராணாயாமம் பிரத்தியாகாரம் தாரணை தியா
நம் சமாதி எனலிவை.

இச்செய்யுள் பிரமஞானங்கூட்டாதார் சரிதை கிரியை யோ
கமிவற்றைச்செய்து ஞானங்கைகூடுவொனக்கூறிற்று. பஞ்சசா

தனம் எனப்பாடமாயின் ஆசநமும் யோகபடமும் தண்டும் கம
ணடலமும் செபமாலையும் என்க. நானேபிரமம் என்னுஞ்செய
யுணமுதல் இச்செய்யுட்காறும் மாயாவாதிமதங்கூற்றிற்று. (கரு)

இயமநியமங்கள் ஒவ்வொன்று (க0) விதமாம். ஆசநம்
(அ) விதம். பிராணயாமம் (ங) விதம். பிரத்தியாகாரந்தாரணை
(ரு) விதம். தியாகம் (சசு) விதம். சமாதி ஏகரூபமாகவுஞ்சொ
ல்லப்படும். இவையிற்றில் இயமம்பத்தாவன—கொல்லாமை,
சதகியம், களவின்மை, பிரமசரியம், கிருபை, செவ்வியனாதல்,
சூதமை, நிலையுடைமை, அற்பபோனநம், சொசம், ஆட (க0)
நியமம்பத்தாவன—தவமும், சந்தோஷமும், ஆஸ்திககிரமமும்,
தாநமும், ஈசரபூஜனையம், அாததசித்தாநத கிரவணமும், இல
சசையம், புத்திமாநாகையம், லுயமும், ஓமமும் ஆட (க0) ஆசந
மெட்டாவன—சொஸ்ததிகாசநம், கோமுகாசநம், பதமாசநம்,
வீர கிங்காசநம். பத்திராசநம், முததாசநம், மயூராசநம், சு
காசநம் ஆட (அ) மற்றுள்ளவை விரிகயிற்பெருகும். விரிந்தநூ
லகளிற்கணவிகொள்க. மகாவாககியதத்துவமசியைக்கேட்டுப்ப
காதநிலையப்பத்தாற்பாராத்து.” “அப்பினசைவாவே மதியசை
தல்போற்றன்னை, மெய்க்கரணத்தாய்ந்ததனைவிட்டு” சோக
மெனததீருந்துகள் ஜீவனும்பரம, மேகமாமுத்தியிதுவே” “ஆத
நமே யோகபடந்தண்டுசெபங்குண்டிகை யென், ரோதுமைந்
துஞ்சாதநமென்றோர்” “இயமநியமமிணங்காசநம்பாமம், யா
வில்பிரத்தியாகார— முயவுணுங்காற், றாரணையோகி தியாநச
மாகியுமென், ரோரிருநான்குமும்பொருள்” என்பவையுமறி
களன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

மாயாவாதிமத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உருக.

மாயாவாதிமதமறுதலை.

ஏகானெனவியம்பியிப்படியறிந்து முததியடைமி
ன்னென, மோகமானவுரைசோகமின்பொடுமுடிந்திடா
துமலடாகிய, காகமானதுகருங்கலின்றசைபறித்தழுவக
ரியகுஞ்சியின, றாகமார்பசிதவிர்க்கவாயிடை கொடுத்த
தென்றுரைசெய்தனமையே. (க)

(இ-ள்.) ஏகானென வியம்பியிப்படியறிந்து முததியடை
மின்னெனமோகமானவுரை சோசமின்பொடு முடிந்திடாது
எ - து. மாயாவாதி நீயேகப்பிரமமென்றுசொல்லிப் பின்புகருவ்
களைவிகி யிப்படிதரிசித்து முத்தியடையுங்கொள்ளென்று மயங்கி
சொல்லுஞ்சொல்லு நீயெடுத்துக்காட்டின சோகம்பாவினையே
ன்மகாவாககியத்தோடு கூடிமுடியாது. அஃதெவ்வனமெனனி
ல் அவ்வாககியம் அதுநானானேன் என்கையாலிரண்டுபட்டுப்
பெறுவானும் பேறுமாயென்றுகையால். அஃதன்றியும் பிரமத
தைவிகாரமற்றதாகவுங்கூறி மீளவுமயங்கி அந்தப் பிரமஞ்சீவா
ன்மாவாகப்பேதித்ததாகவுங் கூறினாய். அதற்குக்கன்மமென்றொ
ருமுதலின்றியில்லாததனையுமுண்டாக்கியதனைக்கூடிற்றென்று
வகூறியது மயக்கம். அஃதென்போலவென்னில், — மலடாகிய
காகமானது கருங்கலின்றசைபறித்தழுவ் கரியகுஞ்சியின்றாக
மார்பசிதவிர்க்க வாயிடையெடுத்ததென்றுரைசெய் தன்மையே
எ-து. ஒருமலட்டுக்காகமானது தனது கரியநிறத்தையுடைய கு
ஞ்சினுக்கு மிக்கபசியைத்தணிப்பாண்கரியகல்லுக்குண்டானவி
றைச்சியைவாங்கிக் குஞ்சியின்வாயிலேகொண்டிவந்து கொடுத்
ததென்று சொல்லுந்தன்மைக்கொக்கும். எ-று. எனவேநிர்வி
கற்பமாகியபிரமத்திற்குவமை மலட்டுக்காகம், அப்பிரமத்திலே

சீவான்மாவாகப்பெதிததென்றதற்குவமை அக்குஞ்சி. அந்தஜீவான்மாவுக்குககன்மாநிகளுண்டாக்கிக் கொடுத்தற்குவமை கல்லினமாம்சம்

மாயாவாதிமதங்கூறி யதனைமறுப்பா நெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யு ளான்மாவுண்டென்பதற்கோ பிரமாணத் தாற்றொகுததுகூறிற்று. (ஞானம்.) மோகமானவுளாகொம்பு மூன்றொடுஎனப்பாடம் இதன்சுருத்து மூன்றுகொம்போடுங்கூட யழிவிலலாதமலட்டிககாகையானது என்னும் ஆகைப்பய்க் கியெனக்கொள்க. (௧)

நீடுவேதமளவாகவேகமெனுநீதிதானிகழுவதாகுமே, ஞாடிஞா துருவுஞானஞேயமுடனாநான்மறையுமோதலா, *லோடுமாகுமுனதேகமோ துயிவைபூனமாகியுளா மாறுகோள், கூடுமாகுமதுபூதிதானுமது கூடிடாதறிவி லாமையால். (௨)

(இ-ள்.) நீடுவேதமளவாகவேகமெனு நீதிதானிகழுவதாகுமேல். எ-து. அநாதியேயுண்டாகிய வேதமுதலாக வகம்பிரமமென்றே சொல்லுமென்றுநீசொன்றாய் அப்படியாயின்,—நாடிஞாதுருவுஞானஞேயமுடனாநான்மறையுமோதலால். எ-து. அந்தவேதத்திலு மாகமத்திலு ஞாதுருஞாயனேயமாகியமூன்று முதலுமூண்டெனவே தெரித்துநாடோறுஞ்சொல்லுதலால்,— ஓடுமாகுமுனதேகம். எ-து நீயொன்றென்றுசொல்லுஞ்சொல்லவ்வேதவாக்கியங்கொண்டேபின்னிடாரிற்கும்,—ஓதுயிவைபூனமாகியுளாமாறுகோள் கூடுமாகும். எ-து. இன்னும் நீயகம்பிரமமென்றுசொல்லுஞ்சொல் குற்றப்பட்டித் தத்துவமசியென்னும்வாக்கியத்தோடு மாறுகோடலைப்பொருந்தும்,—அதுபூதிதானுமதுகூடிடா தறிவிலாமையால். எ-து. உனக்காள்மாவில்லை

யாகையாலே யறுபூதிதானுமுண்டாக மாட்டாது. எ-து ஆ-
வில்லாமையாலறுபூதிதானுங்கூடாது எனமாறாக. நானமலற
யுமென்கையாலாகமததுணிவுமபெற்றது. உரை மகாவாககியம்
அறிவு ஆன்மா.

இசெய்யுள ஞானஞெயங்கள்ளறி ஞாதருவுமுன்டென
பதினமறுததுக்கூற்றது. ஞாதரு ஆன்மா ஞானம் ஆன்மாவ்
றகுசகாயபூதமானசிவசத்தி. ஞெயம் அநதச்சத்தியாலறியப்
பும் பிரமேயமானசிவம். (௨)

நீதியாலொளிகொள பானுவானதக னீரிலேநிகழுமா
றுபோ, லாதிதானுருவ மாயகாயமதின மேவியாவதிலை
யாகுமான், தீதிலாவருவமாதலானிழல்கள சேரவேறிட
மிலாமையால், ஓதிலோரகவினீரிலேயொருவாகாணலா
விலதுனேகமே. (௩)

(இ-ள்) நீதியாலொளிகொளபானுவானதக னீரிலேநிகழு
மாறுபோல். எ-து. பிரணங்களையுடைத்தாபியவாகித் தனதுசா
யை பாததிரோதகங்கள்தோறுமுறைமையாலேவிளங்குமாபோ
ல—ஆதிதானுருவமாயகாயமதினமேவியாவதிலையாகுமான் தீதி
லாவருவமாதலால். எ-து. (ஆதிதானுருவமுருவமாதலாற்காய
மேவியாவதிலை) எனமாறாக சாவததுக்கு முதலாயிருக்கிறபிரம
புருற்றமில்லாதவருபமாயையா லுபாநிகளோடுகூடியருபமா
கியகாயத்திலேபொருந்தி புண்டாவதிலையாய் அன்றியும்,—
நிழல்கள்சேரவேறிடமிலாமையால். எ-து பாததிரோதகநிழலி
ன்கண்ணிருந்தா லாதித்தகிரணஞ்செலவாதாற்போலப் பிரமமு
ங்கூடாதகாயமுமுண்டாகவேணியும். ஆகையாலும்,—ஓதிலோ
ரகவினீரிலேயொருவாகாணலாவிலதுனேகமே. எ-து. பாததி
ரோதகத்திலே யாதித்தனைக்காணபானொருவனைப்போலக் காய

த்திலேபிரமத்தைக்காண்பா ஞோரான்மாவுண்டாகையாற் சொல்லுவகாலத தகம்பிரமமென்பதில்லையாம். எ-று. அருவமாதலாலும் இடமில்லாமையாலும் ஒருவாகானலாலும் எனவும்மை கூட்டிக.

இசெய்யு ளாதித்தன்சாயை பாத்திரோதகங்கடோறுந்தோன்றுமாபோலக காயங்கடோறும் பிரமநிற்குமென்பதனைக்காணவேறோராத்மாவேனுமென்றுமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) நிழல்சேரவேறிடமிலாமையால், எ-து. பிரமமருவமாதலானிழல்சோதற்கிடமில்லையாம். (௩)

“பரிதிசூடந்தோறும் பதிவதுபோனிற்கும், பிரமமுடறோறுமெனல்பித்து” “அருவாம்வியாபகமாயாதியந்தமற்ற, துருவுடலினெங்கணுதிக்கும்” “ஏகதேசம் பருதியேயும்பிரதிவிமப, மேகதேசககடத்துள்ளே” “இந்தமுறைபிரமத்திலையேயாதலின, லிந்தவுடற்பட்டான்வேறும்” “பரிதிசூடந்தோறும் பதிந்ததெனப்பார்ப்பார, பரிதியையல்லாரொன்றேபார்” “ஆகந்தோறுநிற்குமந்தப்பிரமமென, வுகஞ்செய்வார வேறென்றோ” என்னுந்திருவாக்குகளாற் பாத்திரோதக ரவிச்சாயாநியாய மொவ்வாதென்ற நிக என்றா ஞானப்பிரகாசா, நிழல்கள சேரவேறிடமிலாமையால், எ-து சூரியபிரகிவிம்பங்கள் பொருந்துதற்கு அகல்கடோறு நீர்கள்வேறாகவிருந்தாற்போல வந்தப்பிரமமவச்சேதப்பட்டிருப்பதற்கு வேறிடமிலாமையாலும் என்றுனாயுரைத்தன ரோருநாயாசிரியர்.

வேறுவாயில்புல ஞேமமேன்மனமு மேவிடா துபிரமாணமும், கூறிடாதறிவுதானெனவுணர்தல்கோடுநீமுயலினாடினா, யீறிலாதபர மேகமேயென வியம்புநீயிசை

யுஞானமும், பேறதாவதிலே பேதமானவிது பேணவே யுளதுபேசிலே. (சு)

(இ-ள்.) வேறுவாயில்புலனோடுமேன்மனமு மேவிடாதுபிரமாணமுங் கூறிடாதறிவுதானொருவுணர்தல்கோடுநீமுயலினாடினாய். எ-து. ஒன்றோடொன்றுகூடாமலுணரும்பொறிகளும் புலன்களு மதன்மேலுண்டாகியமனமுங்கூடாம லுடலிலோரறிவுதனித்துநின்றறியாதிருக்கவும், அறியுமென்று சாத்திரப்பிரமாணங்களுஞ்சொல்லாதாயிருக்கவும், நீபிரமமுங் காயத்தோடுங்கூடமத்தானே தானாய்நின்றறியமென்றுசொல்லியவறிவு கோடில்லாதமுயலுக்குக் கோமிண்டென்றறிந்தவறிவிற்கொகுகும். அன்றியும்,— ஈறிலாதபரமேகமேயென வியம்புநீயிசையுஞானமும் பேறதாவதிலே. எ-து. கோடில்லாதபிரமஞ் சீவான்மாவுமாய்நிற்குமென்றுசொல்லுகிறீ பொருந்தினஞானத்தா லுனக்குப்பயனுண்டாவதுமில்லையாம். அஃதெங்ஙனமென்னிற் பரப்பிரமமுமேசீவான்மாவுமெனநீசொல்லுகையால்,— பேதமானவிதுபேணவேயுளதுபேசிலே, எ-து. நீயிங்ஙனஞ்சொல்லுமுறைமையின்றிப் பரமான்மாவு மதனையறியப்படுஞ்சீவான்மாவுமென விரன்முதலுண்டென்று சொல்லுமுறைமையே போற்றவுளது. எ-று. நாடினாய் ஆகேகபம்.

இச்செய்யுளான்மாவுக்கொழியப் பிரமத்துக்குப் பந்தமுண்டாகாதாகையா லான்மாவென்றொன்றுண்டென்று கூறிற்று. (ஞானம்.) வேறுவாயில், எ-து. வேற்றுமைப்பட்டிருக்கிறவிர்திரியங்களும் புலன்களும் மனமும் பொருந்தாததாய்ப் பிரமாணங்களாலு மளவிடப்படாததாயுள்ளது ஆன்மத்தானெனவுணாதல். முயலுக்குக்கொம்புண்டென்றுநாடினதற்கொக்குங்காண் முடிவின்றியிருக்கிற பரசொருபமொன்றென்று சொல்லும்நீ பொருந்தும்ஞானமும் பேறுபொருந்துமிந்தவான்மாவும்பரமும்

பேதமுண்டென்னு மிது சொல்லுங்காலத்துக் கைக்கொள்ளத்த
குவதாயுள்ளது. எ-து. இதனாற்பரத்துக்குப்பற்றில்லை ஜீவனுக்
கேபற்றுள்ளது ஆதலால் ஜீவபரபேதமுண்டென்றுகொள்கவே
ன்பது கூறிற்று. (ச)

“அறியப்படாதேலது பிரமாணததா, லறியப்படாதழற்போ
தாம்” என்பதனானறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனி னிதனிலேகம
துவிலகினாய், குலவுகாசுமொளியதுவுநீடிவளர்குணமு
நாடுவதொருணியுமாம், பலவுமானகுணமொருவுமேக
மதுவெனவுநீபகரினிகரிலா, யுலகமானதீனையுதவுமாற
திலையுணர்வுதானுமிலையுணரிலே. (இ)

(இ-ள்.) இலகுசோதிமணியெனவுமேகமெனில், எ-து. மி
க்கவொளியுமணியும்போல வொன்றாயிருக்குமென்றுநீசொல்லி
ன்,— இதனிலேகமதுவிலகினாய். எ-து. இந்தவுவமைதன்னி
லே யொன்றென்பதனைமறுத்துக்கூறினாய். அஃத்யாங்நவமெ
னின்,— குலவுகாசுமொளியதுவுநீடிவளர்குணமுநாடுவதொரு
ணியுமாம். எ-து. விளங்கப்பட்டமணியும் பிரகாசமானதுவுமிக
வுமுண்டாகப்பட்டகுணமு மதீனையாராய்ந்தறியத்தக்க குணியு
மாகையால்,— பலவுமானகுணமொருவுமேகமது வெனவுநீபகரி
ல். எ-து. அதுவன்றியு மொன்றானபிரமமானது இச்சாஞான
ககிரியைகளாகிய, பலகுணங்களைநீங்கி நிறகுமென்றுநீசொல்லி
ன்,— நிகரிலா யுலகமானதீனையுதவுமாறதிலையுணர்வுதானுமிலையு
ணரிலே. எ-து. அந்தப்பிரமத்துக் கிச்சாஞானககிரியைகளாகிய
பலகுணங்களில்லையாகில் ஒப்பில்லாத பிரபஞ்சமானதீனையுண்
டாக்குந்தொழிலுமில்லையா யந்தப்பிரமத்துக்கவற்றைக்காத்தளி

க்கவேணுமென்னுமறிவுமில்லையாம் விசாரிக்குங்காலத்து. எ-று. மணியுமொளியுங் குணமுகுணியுமாகையா விரண்டிடுமென்ப துகருத்து. இச்சாஞானக்கிரியைகளைநிகிய நிரவிகற்பனென்னி லிச்சாஞானக்கிரியையோடுங்கூடியே பிரபஞ்சத்தின் சிருஷ்டி திதி சங்கராங்கண்டததவேண்டிகையால். அதுநீங்கிநிறப்பனென் னில் அறிவுமில்லையாய்ககாத்தாவுமல்லவாவனென்பதுகருத்து

இச்செய்யுளான்மாவும்பிரமமு மொன்றென்றுகூறிய வு வமைகொண் டொன்றல்லவென்பதூஉ மிச்சாஞானக்கிரியைக் களில்லையாயி னறிவுமில்லையாய்ப் பிரபஞ்சகருத்தியஞ்செய்யவு மாட்டானென்பதூஉங்கூறிற்று. (ஞானம்.) இராவணனையும் சுகத்திரவாகுவையு மொன்றுபலவானததுக் குவமையிட்டாய் இராவண னொருமுகத்தாற்கண்ட தொருமுகத்தாற்சொல்லுமா போல வுலகத்திலொருத்தன்கண்ட தொருததன்றிநதுசொல்ல ககண்டதில்லை. சுகத்திரவாகுவும் பலகரங்களாலுமியற்றப்பட்ட வில்லுமம்புமவலிகுங்காலதது வேறுபடுகைவழங்கலும் வினை யொன்றின்மேலா மிதுவப்படியன்றென்றுகண்டுகொள்க. (இ)

“மணியொளிபோலேகமெனின் மாமணியுந்தேசங், குணி குணமென்றேபேதங் கொள்” “குணநீதமென்று நீ கூறுவையேயாகி, லெணுதுலகமுந்தருமா நென்” என்பதறிக என்னு ஞானப்பிரகாசர்.

புற்றினேர்பழுதை தொக்கபோதுமயிர் புளகமாகவர விரவிலே, யுற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுதிக்குமாறு மொருசத்திலே, பெற்றதாகுமெனி னப்பிராந்தியுடையோருமப்பிரமபேதமாய், நிற்பர்நீபகரின் முற்றுமைய நிலைபெற்றுவின்பமதிலாததாம். (சு)

(இ-ள்.) புற்றினோபழுதைதொக்கபோதும்யிர் புளகமாக
வரவிரவிலே புற்றதாமதனை யொக்கவேயுலகுக்குமாறுமொரு
சத்திலே பெற்றதாகுமெனில். எ-து புற்றின்கண்ணோபழுதை
கிடப்ப விருளிடத் தந்தபபழுதையைக்கண்டவர்க்குப் பயத்தா
லேமயிர்புளகிததுப் பாம்பெனவேரின்ககப்படுவதாமதுபோல
ப பிரபஞ்சமு மொப்பறதாகியபிரமததிலேதோன்றுமாறு மத
தைய்சகியத்தாலேயப்பிரபஞ்சமு மெப்போலததோன்றுமுறை
மையும் பெற்றதென்றுநீசொல்லின்,—அப்பிராந்தியுடையோரு
மப்பிரமபேதமாய்திற்பா எ-து. அங்ஙனமயங்கினவறிவையுடை
யவான்மாசகனும் இச்சாஞானகவிரியையுண்டாய்ப் பிரபஞ்சகி
ருத்தியஞ்செயவதில்லையென்று நீகூறுமபிரமத்தின் பேதமாய்நி
றபராம்,—நீபகரின்றற்ற மையநிலபெற்றுவின்பமதிலாததாம்.
எ-து. இப்படிநீசொல்லின் நினசுரு மிகமயக்கவறிவேயுண்டா
ப்ப பிரமமாயின்பமுண்டாகாது. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமததற்கு ஈரவிகாரமென்பதனைமறுத்துக்
கூறிற்று (ஞானம்) முற்றுமையநிலபெற்றுநின்மலமிலாததா
ம் எனப்பாடமாயின், முற்றுமையநிலபெற்றுநின்மலனாகையி
ல்லையாம். பழுதையைப் பாம்பெனறுபிரமித்தது பிரமமாகவே
னும் அதுதான்விகாரமென்னில கரணங்களுக்கறிவில்லையாம்.
பிரமததின் சந்திதிமாத்திரததிலேசலிககுமென்னிற் நெளிந்தகா
லத்திற் சந்திதியிற்சேட்டிககவில்லையாகவேண்டும் அதுபின் சலி
ந்துத் தத்துவமுங்கூடாதெனக்கொள்க. (சு)

“இரவினாவென்னப் படும்பாசமாகில், பரமமூலகென்ன
ப்படும்” “என்றனையொன்றனைமற் றென்றென்றாவெண்ணு
மிழுக், கின்றப்பரபிரமத்தின்” “ஐயம்விபரீதமென்றவிலையி
ரன்றி, தய்யவறிவுக்குண்டோசொல்.” “பாசமினாபரம்பினுக்

கொப்பில்லாப்பரப்பிரமத், தேசுதனக்கொப்போசகம்” “இருடாநதாற்பாம்பில்லையிந்தவுலக, மருடாந்தாறபோகைவழக்கு” “மருடாந்தால்வையுமலபாண்டவாககை, யிருடாந்தாறசிற்கனமன்றே” “நீர்நீர்கால்காலே நெருப்புநெருப்பேவிண்விண, பார்பரமார்த்தத்திற்கும்” என்னுந்திருவாக்குகளாலறிக என்றா ஞானப்பிரகாசர்.

ஓகியேயுலகமதனைநீயுநிரு வசநமாகவுனா செயவதென், பேதையோவுளது மிலதும்ல்லபொருள் பேசுவாருமுளரோசொலா, யாதியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மையதழிந்துபோம், நீதியாலுளதிலாமைநோவதெனினேர்மையாகிய துநின்றதே. (௭)

(இ-ள்.) ஓகியேயுலக மதனைநீயுநிரு வசநமாகவுனாசெய்வதென். எ-து. நீவேதத்தையதிகரித்தேயிருந்தும் பிரபஞ்சநனைமுன்பில்லையென்றும் பின்புநிருவசநமாகியபிரமத்திலே தோன்றப்பட்டதென்றுஞ் சொல்லுதலுண்டானதென்,—பேதையோவுளதுமிலதும்ல்லபொருள் பேசுவாருமுளரோசொலாய் எ-து. ஒருபொருளில்லதும்ல்ல வுள்ளதும்ல்லவென்று சொல்லுவாருமுளரோ ஆகையாலறியாதவனேசொல்லாய். அற்றன்று,—ஆகியேயுளதுவருதலாலிலதிலாவதின்மையதழிந்துபோம். எ-து. (ஆகியேவருதலாலிலதிலாவதின்மையுளதழிந்துபோம்) எனமாறுக. ஆகிதோறுந்தோன்றிவருதலா லில்லையென்பதில்லையா யுள்ளதானதழிந்துபோம்,— நீதியாலுளதிலாமை. எ-து. பின்னில்லாமையாம்படி யழிந்துபோமுறைமையாலே யில்லாமையுண்டானது ஆகையால்,— கோவதென்னின். எ-து. உள்ளதமில்லாததும் பிரபஞ்சத்துக்குப்பொருந்திற்பென்றுநீகூறின்,—நோஹையாகியதுநின்றதே. எ-து. அப்படியழிந்துபோம்பிரபஞ்ச மீ

ளவும் பிரமத்திலேயுண்டாமிடத்து முன்பு போலத்தோன்றுகையா லதற்கு மூலகாரணங்கிடந்தழியாமனிற்கும். எ-று.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமநாகியிலுள்ள தல்லவென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) ஒதியேயுலகமதனை நீயுநிருவசநமாகவுணாசெய்வதென். எ-று. உலகத்தை விவகாரமாததிரமாய்ச சொல்லாநின்றும் பேதையே—போம். எ-து. அறிவில்லையோ வொன்றையுண்டென்குத ல்லையென்குத லல்லாதபொருள சொல்வாருமுண்டோ சொல்லாய் உள்ளதுமுன்னேயுண்டாய்வ ருதலாலில்லாததில்லையாயேபோமாதல நீதியாலேயுள்ளதல்லாதது ணடாமென்னிற் சுருங்குகின்றதாம் எ-று இவவுணாகு உலகம் விவகாரமொழியப் பரமாததததிலையெனறதனை நிராகரித்ததெனக்கொள்க. (எ)

“அநிவசநமேயுலகமென்றாய்தின்வாககா லநிவசநமென றுணாத்ததாம்” “உகிக்குமதன லுலகுனை டென்றதுதானெக்கு முதித்தழிந்ததில்லையென்கையுறு.” “உளதழிந்தின்றென்பாருயா வாக்குணரா, ருளதழிந்து நேரியதாகும்” என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

வேறதாகியது போலிருந்தமையில் வெள்ளிசுத்தி யெனிலையமே, கூறலாமொருபரததோடொத்த பொரு ள்கொண்டிவிண்ட நிலைகண்டனம், மாறிலாதுநிலநீர்தா கியனல் வாயுவாகியவைமாரியும், சேறிடாதுவிவகாரம ன்றுபர மார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. (அ)

(இ-ள்.) வேறதாகியதுபோலிருந்தமையில் வெள்ளிசுத்தி யெனில். எ-து. மித்தையாகியபிரபஞ்சம் பிரமம்போலமெய் யாகத்தோன்றினமையிப்பியானது வெள்ளியையொக்கப்பிடு

கோகித்தாற்போலுமென்றுகூறின்,—ஐயமே கூறலாம். எ-து. அநதவிப்பியை வெள்ளியென்றையப்பட்டாற்போலப் பிரபஞ்சத்தையும் பிரம்மமோ மித்தையோவென்றையப்பட்டேசொல்லலாம்,—ஒருபரத்தோடொத்தபொருள்கொண்டிலைகண்டனம். எ-து. முன்பிரதப்பிரபஞ்சமொப்பற்றபிரமத்தோடொத்தபொருளாகக் கைக்கொள்ளப்பட்ட டிப்பொழுது மித்தியையாக மாறிக்கண்டனமென்னில்,— மாறிலாதுநிலநீரதாகியனல் வாயுவாகி. எ-து. நிலநீராகியு மனல்வாயுவாகியுமாறியில்லாது,— அவைமாறியுஞ்சேறிடாது. எ-து. நீர் நிலனாகியும் வாயுவாகியுமாகியுமாறியுஞ்செல்லாது,—விவகாரமன்றுபரமார்த்தமாயவைசெறிந்ததே. எ-து. ஆதலாலிப்பிரபஞ்சமும்விவகாரத்திலேமெய்யாகலன்றிப் பரமாதத்திலுமெய்யாகச்செறிந்தது எ-று.

இச்செய்யுள் விவகாரத்தின்மெய்யாய்ப் பரமார்த்தத்திற் பொய்யாமென்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) வெள்ளிக் குலேறதாகியசத்தியானதுவெள்ளிபோலத்தோன்றினதுபோலப் பிரபஞ்சமெனிற சந்தேகஞ்சொல்லலாம். (அ)

“சுதகிவெள்ளிபோலுலகென் னப்பிரமந்தோன்றுமென்ற. மித்தினையும் போடாய்பிரித்து” “இருபொருளுமுண்டே லெழு ம்விபரித, மொருபொருளிற்றேன்றாதென்றோர்.” என்று. பரததோடொத்தபொருளில்லை யுவமையிடுதலால் வேறுநிலைபொருள்பெற்ற தெனக்கொள்க. எ-ரு. உதஹரிததனா ஞானப்பிரகாசர்.

மாயநுஸதுசிலமபிவாயினிடை வந்தவாறதனைமா னவே, யாயவேயுலகமானதும்பிரமமதனிலேயெனிலு-
ங்கிரின், நேயுமாகுமொருசித்தமத்துட னிலாததென்

றுபினியம்பினீ, பேயனே கடமிருத்தில்வந்தது பிறப்ப
தாவதிலேபேசிலே. (கூ)

(இ-ள்.) மாயநூலது சிலம்பிவாயினிடை வந்தவாறதனை
மானவேயாயவேயுலகமானதும் பிரமமதனிலேயெனில, எ-து.
பொய்ந்தாலானது சிலம்பியின்வாயிடத்தேநின்று தோன்றின்
றுகெட்டவிடத்து மீளவுமதனிடத்தே யிரத்தாலாகத்தோன்றி
வந்தாற்போல வுலகமானதும் பிரமத்திலேதோன்றின்றுகெ
ட்டபின் மீளவும்பிரமத்திலே முனடிபோலேதோன்றிவருமெ
றுநீ கூறின்,—அடங்குகின்றேயுமாகு மொருகித்தும். எ-து. அ
ருபமா யவிகாரமாகியபிரமமும் பிரபஞ்சத்திலேயகப்பட்டு மய
ங்கவுமாகுமாதலானீகூறியதுவமையன்று,—அத்துடனிலாததெ
ன்றுபினியம்பினீ. எ-து. அந்தநூலாகியசேடததுகளுள் ளச்சில
ம்பியகப்படாதுகின்றாற்போலப் பிரபஞ்சமாகியசேடத்துக்குள்
ளும் பிரமங்கூறிலலாது காரணமாயிறகுமென்றுகூறின்,—
பேயனேகடமிருத்தில்வந்தது பிறப்பதாவதிலேபேசிலே. எ-து.
அறியாதவனே கடத்துக்குமணகாரணமாயிருக்கவுங் காரணமா
கியமண்ணிற் கடந்தானேதோன்றாது. தோன்றுமிடத் தாதிகா
ரணமாகியமண்ணும் நிமித்தகாரணமாகியகுலாலனும் துணைக்
காரணமாகிய திரிகையுங்கூடத் தொழிலசெய்யக கடந்தோன்
றுமாபோலப் பிரபஞ்சத்துக்கு மாகிகாரணமுண்டாய்த்தோன்
றவேன்ம. எ-து. எனவே யாதிகாரணமின்றிப் பிரமமேயாதி
காரணமாகத்தோன்றுமென்னிற சித்திலேயகித்துத்தானே தோ
ன்றதென்பதுகருத்து. மிருத்து மண்.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சத்துக்குக்காரணம் பிரமமென்பதனைமறு
த்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) மாயநூலென்பது இல்லாதொன்று
தோன்றுமது மாயையென்பதவன்கருத்தாதலினால் மாயநூலெ

ன்றான். பேயனேபடமென்பது பாடமாயின் புடைவையானது மண்ணினிடத்துண்டாகாதென்பதாம். அஃதாவது ஒன்றின்காரணத்திலொன்றின்காரியமுண்டாகாதென்பதாம். (க)

“சிலம்பிதூல்போலச் சகம்பரததிற்றேன்றின், மலம்பரத்துண்டென்றேமதி” “இன்றேற்சடமணணிறுவாய்ப் பரத்தெழா, வின்றேபடமணணிலே” என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மென விளம்பினீ, பூறிலாவருவசத்திலேபிரமமுண்டுதானுணர்விலாததென், மாறிவாயுவுமனாதி யானவையுமவந்திடாமையினிலின்றெனி, ஈறுதானுடையதாயதோபிரமமென்கொலோவிலையிறப்பதே. (க௦)

(இ-ள்.) வேறதாகுமுருவத்திலேபரம் வெளிப்படும்மென விளம்பினீ எ-து. வன்னபேதமாகிய வேற்றுமைப்பட்டவருவத்திலே பிரமம்வெளிப்பட்டுகிறகுமென்று நீ கூறின்,— ஊறிலாவருவசத்திலே பிரமமுண்டுதானுணர்விலாததென். எ-து. குற்றமில்லாதஜடத்தினிடத்திலே பிரமமுண்டாயிருக்கவந்த ஜடமவத்தைபட்டவிடத் தறிவினறிககிடப்பானேன,—மாறிவாயுவுமனாதி யானவையும் வந்திடாமையினிலின்றெனில். எ-து. வாயுவு மந்தக் கரணங்களும்கீங்கிவந்துகூடாமையினாலேயறிவில்லையானதென்றுகூறின்,— ஈறுதானுடையதாயதோ பிரமமென்கொலோவிலையிறப்பதே. எ-து. பிரமத்தினறிவுகெடத்தக்கதாயிற்றே அதுவுமின்றிப் பிரமநிற்க வாயுவுமந்தக்கரணங்களுக்கிய தியாதோ, ஆதலாற் பிரம மறிவுமறியாமையுமாகி யுருக்கள் லேசில்லாது, எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமமுருவையெடுத்து நீற்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௦)

ஊறிலாவொருசுவததிலே எனப்பாடமோதி ஊறுபடாதசுவசீர்த்திலே என்றுரையுரைத்தனா. அன்றியும், “மாகங்கடந்தோறும் வாயததமுறைபோற்பிரம, மாகந்தோறுமுறுமென்றாய” “ஊறில் சுவநதன்னினுமுண்டதுதான்கண்டிலமேன், மாறிமனமவாராமலோ” “மாருதேநிறகப்பிரமமனங்காப்பொதியு, மாறிவரவென்னோசொன்மற்று” “ஒருத்தன்கடாகாயம்போலுரினூன்றோறும், விருப்பென்வெறுப்பென்வினம்பு” “ஊனுடன்பேதமிலொன்மறநூனூள்ளா, ருன்கொள்கை கொள்வருவாரா” “என்கொள்ளை நீ கொள்ள யான்கொள்ளேனின்கொள்கை, யென்கொள்கைவேறுமியம்பு” “நாத்திகனுமாத்திகனுமொன்றோ நவின்றிடா, யோத்துணரிற்பேதமேயுண்டு” “ஆககைதொறும்வெவ்வே ததுபவத்துக்கஞ்சுகமு, மாககைதொறும்வெவ்வேறணு” “துன்புறுவானுங்குழியின் மேலைத்துறக்கத்தி, னின்புறுவானுமவேறெனறென்” “அரையனும்வேறேயபராதாவேறே, யவாபலமும்வேறென்றறி” என்றுதஹரித்தனர் ஞானப்பிரகாசா.

பற்றதின்றியுடனின்றிடும்பரமெனப்பகர்ந்தனைபிரிந்துட, னுற்றுடம்புநரைதிகாகணைய்சிதை யுறுப்பழிந்திவையுமுள்ளபின், குற்றமென்றிதனைவிட்டிடாதுவிடவென்றவங்குலைவுகொண்டிடும், பெற்றிக்ண்டிமொருபற்றறும்பரிசு பேசவேயுளதுஞ்சையே. (௧௧)

(இ-ள்.) பற்றதின்றியுடனின்றிடும் பரமெனப்பகர்ந்தனை. எ-து. பிரமமானது காயத்திலேநின்றதாயினும் க்காயத்தோடுபற்

நில்லாமன்றிருமென்றுகூறியும் அஃதவங்னமாயின்,—பிரிந்து
டனுறதுடமபுநனாகினைகனோய்சிறை யுறுப்பழிநினைவயுமுள
ளபின் குறறமென்றிதனைவிட்டிடாது. எ-து. பிரமமார்வத்து
டனே கூடிநின்றவுடமபு நனாகினைநோய்சிறை யிவையிற்றினா
லுறுப்பழிவண்டானபின்பு மிவவுடமபைப்பொலலாததென்று
நீங்கிநிறகமாட்டாது,— விடவென்றலுங் குலைவுகொண்டிடும்.
எ-து அவ்வுடனீங்கவென்னுமிடத்து மிகவும்வியாகூலப்பட்டு
நடுநடுவகாநிற்கும் ஆகையால்,—பெற்றிகண்டுமொருபற்றறும்
பரிசுபேசுவேயுளதுஞ்சையே எ-து. இப்படிக்காயத்தோடும்பற்றி
நிற்குமுறைமையை யெவ்விடத்தினுங் கண்டிருந்துங் காயத்தோ
டுபிரமத்துக்குப்பற்றில்லையென நன்னஞ்சையாதசொல்லவுள்ளத
னறிப் பற்றுவிட்டதிலலை எ-து

இச்செய்யுள் காயத்தோடுபிரமத்துக்குப்பற்றில்லையென்பத
னைமறுத்துக்கூறிற்று. (கக)

“பற்றினின்று நிறைபரமுடவிறகாம்பருவத், திற்றிவிவென
றினைப்பதென்” எனபதுமறிக. “விட்டிடும்வேலையின் வியந்த
வச்சமே, பட்டிடப்படுத்துயா பகரலாவதே, கடலெவநீங்கியே
காதல்செய்யுமுளை, கட்டுவைத்தனையும பின்னைக்காமுறும்” “த
னத்தினைமனைதனைத்தானியநனை, நினைத்தினி யெவரதுபவிப
பாநீங்குநா, னெனக்கிவைபநநியமாருமேயென, மனத்துயாம
லியவேமாயுமாவியே” “பாம்பழல்வாயினாற பற்றமனங்கந், தே
ம்பிடுத்துயருதுசீவன்றேயுநாள்” என்னும் சிவதருமோத்திரமும்
நிகளன்றா ஞானப்பிரகாசா.

சோதிமாமணிக ஞாடுபோனதொரு நூலுமானநி
லைசொல்லிடு, நீதியான்மணிகள்பேதமாகியொரு நூலி

ன்றமைநிகழ்த்தினு, யாதிதாநொருவனாகியே பலவந்
தயோனியிலுமாரதவன, பேதியாதநிலேபேசினு யுலகு
பேதமேயிலதபேதமே. (௧௨)

(இ-ள்.) சோதிமாமணிகளுநிபோனதொரு நூலுமானநிலை
சொல்லிநீதியான்மணிகள்பேதமாகியொருநூலினின்றமைநிக
ழத்தினாய். எ-து. பிரகாசத்தையுடைய மிககபலமணிகளுக்குள்
ளே யுருவியொன்றாயநின்றநூலையுஞ் சொல்லதக்கமுறைமை
யிலேகோத்தமணிகளினின்றமாகப்பேதித தொருநூலிலேபேதப்
பட்டுநின்றமையும்போலப் பிரமததூக்கும் பிரபஞ்சத்துக்குமுவ
மைகூறினாய் அவ்வனங்கூறியவுவமையால், —ஆதிதாநொருவனாக
யே பலவந் தயோனியிலுமாரதவன் பேதியாதநிலேபேசினுய்.
எ-து. காத்தாவானவனொருவனாய் பலபேதப்பட்டுண்ணிறந
தயோனிகடோறுநின் றவன்பேதியாதநிலையேகூறினாயாகையா
ல, —உலகுபேதமேயிலதபேதமே. எ-து மணிகளபேதம்போ
லப் பிரபஞ்சமபேதமாகவுள்ளது பிரமததூக்குப் பேதமேயிலதாம்.
எ-து. எனவே பிரமஞ்சுவான்மாவாகவும் பரமான்மாவாகவும்
பேதிகருமெனவுவகூறி யிவவிடததுபிரமம்பேதியாதெனவுவ
கூறியதுவழுவாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரபஞ்சமேபேதமாவது பிரமததூக்குப்பேத
மில்லையென்பதனைமுத்துககூறிற்று. (ஞானம்.) பேதியாகில
தபேதமே. எ-து. உலகானது பேதமென்றபடியோ இலவையாகி
லபேதமென்றபடியோசொல்லாய். எ-து. இதனால் நீயபேதமெ
ன்றது விருத்தமாயிற்றென்பதுகருத்து. பேதமேயுள்ளதென்க.

“பன்மணிதால்போலப் பரமபேதம்போன்றிருக்கும், பன்
மையுடற் பட்டேன்றாய்பண்டு” “ஆந்நியமல்லவதற்குலகமெ
ன்றதுபெயர், யந்நியநீகொண்டுகையால்” என்பதுமறிகளன்
னர் ஞானப்பிரகாசர்.

ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றிடுவ தின்றெனும், பித்தவுண்ணுரையினுற்றதேதிலது பெற்ற தின்றிலதுபெற்றதேற், றுய்த்தலென னுறுதலசீவபாவ மது சொல்லிடுனென்றினுந்தோயவிலாமைநீ, வைத்துநி ததமனவாககிறந்தபரமென்னமானமிலையின்னமே. கரு

(இ-ள்.) ஒத்துநின்றுடலி னின்பதுன்பமவை யுற்றுமுற்றி டுவதின்றெனும்பித்த. எ-து. அஞ்ஞானமாகிய காயத்தோடுகூ டிப் பிரமமும்ஞ்ஞானமாயச சுகதுக்கங்கனையதுபவித்துநிற்கச்சி தையும் பிரமங்காயத்தோடுகூடுவதிலலையென்று சொல்லும்பேய னே நீயதுபவமிலையெனனும்வாஃததை,—உன்னுரையிலுற்ற தே. எ-து. உன்சாத்திரத்திலேயும்பொருநதினதே,—இலதுபெ ற்றதின்றிலது. எ-து. சாத்திரத்தின்ல்ல ததுபவத்தினும்ல்லாம லுண்டானதல்ல. அஃதன்றியும்,—பெற்றதேல் எ-து. அதுபவ தகினுமில்லாம லுண்டானதாயின்,— துய்த்தலென்னுறுதல். எ-து. பிரத்தியக்ஷத்திலேநீயதுடவத்தையுறுவானேன்,—சீவபா வமதுசொல்லின். எ-து. பரமானமாவதுபவிப்பதிடில்ல ஜீவான் மாவினுடைய பாவனையென்றுநீகூறின்,— ஒன்றினுந்தோய்வி லாமைநீவைத்துநித்தமனவாக்கிறந்தபரமென்னமானமிலையின் னமே. எ - து. இப்படியதுபவிக்கிறஜீவான்மாவை ஒன்றினுந் தோய்விலாதபரமான்மாவாகக்கொண்டு நித்தமாய் மனவாக்கிற ந்ததென்று மகம்பிரமமென்றுஞ் சொல்லவு முனக்குலச்சையி லையின்னமும். எ-று.

இச்செய்யுள் பரமான்மா சீவான்மாவாய்நின்று புசிக்குமெ ன்பதனைமறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) உன்னுரையிலுற்றதே யிலதுபெற்றதின்றிலதுபெற்றதே. எ - து. உன்னுடையவசநத் துக்குப்பெற்றதேதெனி லதிற்பற்றற்றுநிற்கையாகியவிலாமை

பெற்றதில்லையாம், பற்றில்லாமைபெற்றதாகிற் புசிப்பற்றிருக்க வேண்டும் (௧௩)

“இன்பதுன்பத்தைக் கரணங்களெய்துமுயிராக, கின்பதுன் பமில்லையெனற தென்” “பொறியுணர்ச்சிபுந்தி யுணருமதனை, யறியுங்காண்சிவனதனாந்து” “சீவன்பிரமமெனச்செபயினமு ன்போகத்தைச், சீவியாதென்றதும்பொயத்தோ” என்பதுமறிக என்றா ஞானப்பிரகாசா.

என்குநின்றிடிவததையினறிமியிசைந்திடுங்கரணமெ ன்னினை, யன்குநின்றபரமெனகொளித்தது நின்றதேல வையடங்கிடா, வின்குநின்றதொருகாரந்தமானகலிரும்பு சநிதியியங்குநோ, தன்கிநின்றதெனினீங்கியினும்வகை தன்கிடாதுனுதைப்பதே. (௧௪)

(இ-ள) என்குநின்றிடிவததையின்றிடும. எ-து. பிரமம் ஜீவானமாவாய்க் காயந்தோறுநிறைந்து நிற்குமென்றுகூறி னீ நியவவததையிலகப்பட்ட டடங்குவதில்லையாம்,—இசைந்திடு க் கரணமென்னினீ. எ-து. அபபடியவததைப்படுவதுஜீவான்மா வன்றந்தக்கரணங்களினது நீக்கங்கள்காணுமென்றுநீகூறின,— அங்குநின்றபரமெனகொளித்தது. எ-து. கரணங்களவத்தையைப் பொருநதின்விடத் தவ்விடத்துநின்ற சீவான்மாவெங்கேமறைந் துநின்றது,—அதுநின்றதேலவையடங்கிடா. எ-து. அந்தக்கரண நாயகனாகிய ஜீவான்மாவவ்விடத்துநின்றதாயி னவன்வழித்தா யக கரணங்களுமடங்கமாட்டாது,— இங்குநின்றதொருகாரந்தமா னகலிரும்புசநிதியியங்குநோத்தங்கிநின்றதெனில். எ-து. அற்ற ன்று இவ்விடத்துணடானதொருகாரந்தக்கல்வின்சநிதியிலே ய் ரும்பசைந்தடங்குந்தன்மைபோல் ஜீவான்மாவின்சநிதியிலே

யந்தக்கரணங்களுஞ்சேட்டைப்பட்டு டடங்கிறதென்று நீ கூறின்
— நீங்கமீளும்வகைதந்திடாதுனுரைத்தப்பதே. எ-து. நீ கூறியவ
ரும்புகார்த்தத்தோடுகூடினாற் கார்த்தத்தையிரும்புநீங்கமாட்டாத
தன்மைபோல அந்தக்கரணங்களும் ஜீவான்மாவோடுகூடின
ல் நீங்கப்படாதாகையால் நீ கூறியவுமையும் பிறழக்கூறா
யாம். எ-று.

இச்செய்யுள் கரணங்க ளவத்தையபடுமென்பதனை மறு
துக்கூறிற்று. (கச)

“எங்குநிறையி னிலையவத்தைததான்காணித, நங்கிலஃதெ
ங்கொளிக்குஞ்சாற்று” “நிறிற் பிரமங் கரணங்கணீங்காவாங்,
சற்கார்த்தமுன்னிரும்போகாண” “ஓடலிருத்தலுலாவ லொடுகி
டத்தல், பாடலெனப்பலவாமென்” என்பதுமறிகஎன்றா ஞா
னப்பிரகாசா.

இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவவுலகி விசையிலி
ன்றுடலநானெனு, மருள்பொதிந்ததொருபிரமமிக்குள
து மருவிநின்றவுருவொருவியே, தெருள்பொதிநதுபர
நானெனுந் தெளிவுசென்றபோதுகதியென்றிடும், பொ
ருள்பொதிந்ததெனிலமலனுக்குமலம் வருதலாலுளது
புன்மையே. (கரு)

(இ-ள்.) இருள்பொதிந்ததொருபருதியிவவுலகி விசையிலி
ன்றுடலநானெனுமருள் பொதிந்ததொருபிரமமிக்குளது. எ-து.
இருளான்மூடப்பட்டதோராதித்த னிந்தவுலகின்கண்ணுண்டா
கிநின்றதனையொக்குங் காயங்கடோறுநானென்று மருட்சியா
லே மூடப்பட்ட பிரமமில்விடத்துண்டாய்நின்றது,— மருவி
நின்றவுருவொருவியே, எ-து. அப்படிமருட்சிபொருந்திநின்ற

காயம் நீங்கி, — தெருள்பொதிந்து பரநானேனுந்தெளிவு சென்ற போதுகதிகெயன்றிமென்பொருள்பொதிந்ததெனில். எ-து. அறிவுக்கு முப்பட்டுப் பரப்பிரமம் நானேயென்றுத் தெளிவுண்டானபொழுது முத்தியாய் நிறகுமபொருளுநதானுமென்றுகூறின், — அமலனுக்குமலம்வருதலாலுளது புன்மையே. எ-து. மலரகிதமாகிய பிரமத்துக்கு மலங்கூடுதலு நீக்குதலு முண்டாகையாமென்று நீகூறியவுணாவெளிந்துணா. எ-று.

இச்செய்யுள் பிரமந்தானே மருட்சியால்ஜீவான்மாவென்றுத் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமென்று நிற்குமென்பதனைமறுத்துக் கூறிற்று. (ஞானம்) உளதுபுன்மையே. எ-து. நின்மலமாயிருக்கிறபிரமத்துக்கு மலமானது கூடுதலாலாபாசமாகையுண்டாமென்க. இதுகூடாதென்பது கருத்து. (கரு)

“இருள்பொதிந்த பாணுவள தேலுடலையானென், மருள் பொதிந்தசித்துளதும்மன்” “நின்மலமென்றேயதனை நீகிகழ்த்தியுயைதற்குப், பின்னவித்தையுண்டென்கைபித்து.” “போதமுறிலவத்தைப் போம்வாக்கியங்கெட்டுப், பேதமறுமென்கைபெரும்பிதது” என்பதுமறிகளன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

சுத்தமானதுபரத்தினுக்கணைவ தின்றுசுத்தமதநாதிரீ, வைத்தமாயமுறுசித்தசுத்தமுற மற்றதற்குமலம்வைத்தனை, யொத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறு கின்றகாரணமுணர்ந்திடாய், பித்தனைவிறகினிற்பிறப்பதெரியென்னில் வேறுபொருள்பெற்றதே. (கசு)

(இ-ள்.) சுத்தமானது பரத்தினுக்கணைவதின்றுசுத்தமதநாதி. எ-து. பரப்பிரமத்துக்குப் புதிதாகச்சுத்தமுண்டாயதன்றநாதியேசுத்தமுள்ளது, — நீவைத்தமாயமுறுசித்தசுத்த முறமற்றத

ற்கு மலம்வைத்தனை. எ-து. நீஜீவான்மாவென்று பிரமத்திலே பேதித்துசொல்லப்பட்ட சித்தானது மயக்கமுற்று அசுத்தததைப்பொருந்தவே யதன்பேதமாகியபரப்பிரமத்துக்கு மலமுண்டென்றுதோற்றுவித்தனை,— ஒத்தசீவன்மலகன்மமாயையுறுகின்றகாரணமுணாந்திடாய்பித்தனை. எ-து. காயத்தோடுபொருந்தினவான்மாவு மலமுங் கன்மமு மாயையுக்கூடியதுபவிக்குங்காரியத்துக்குக காரணமாகியமுதலை யறியாயாதலாற் பேயனே நீ அற்றன்று,— விறகினிறபிறப்பெதரியென்னில். எ-து. காட்டத்திலேயக்கிநிமறைப்புணடு லின்றுதோன்றிப் பிரகாசித்தாற்போலக் காயத்திலேமறைப்புணடுகிற்கும்பொழுது ஜீவான்மாவென்றுகின்று பிரகாசிகுமும்பொழுது பரப்பிரமமாககின்று பிரகாசிக்குமென்றுங்கூறின,— வேறுபொருள்பெற்றதே எ-து. ஓரக்கிநியிரண்டாகப்பிரிந்துகாட்டத்திலேநிற்பதன்றி வேறொருபொருளாய்ததோன்றுமாபோல ஜீவான்மாவும்வேறொருமுதலென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுளு மருட்சியான்ஜீவான்மாவுமாய்த் தெருட்சியாற்பரப்பிரமமுமாமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) என்னில்வேறுபொருள்பெற்றதே. எ-து. விறகினெருப்புத்தோன்றுந்தன்மை யென்பையாகி லந்தியப்பொருளைக் காட்டிநிற்கும். (கக)

“அநாதியேசுத்தமத னுக்கிலகாணுக்கை, யநாதிபெத்தான்மாவுடற்பட்டான்” “வினைவித்ததாலாககை விதங்கொடுத்துநிககி, வினையதனவோபாகமுளவே” “அவித்தையினைநீக்கியுயிராககாநந்தநல்கு, நிமித்தஞ் சிவனின்மலன்” “நிமித்தம் பதிவுடலினின்றூர்பசுக்க, எவத்தைமலமென்றே யறி” என்றுதஹரித்துக்கூறினர் ஞானப்பிரகாசர்.

உன்னினீயுமது போகமென்றபொழுது துற்றிடுத்து விதமற்றதிங், கெனனிலில்லையெனிலில்லை நீயுமறிவின் மைகண்டவிடமுண்மையேன், மன்னுமோருணர்வுவந்திடும்முணர் வெலாமுமாயையெனினமாயையே, சொன்னதோபிரமமாயிடும்பிரம மாயையாயறிவுசோருமே.

(இ-ள்.) உன்னினீயுமதுபோகமென்றபொழுது துற்றிடுத்துவிதம். எ-து. நானேநானாயதுபவிப்பெனனனுமிடத்துப்பெறுவானதுபவிப்பதுமுண்டாயிரண்டாம்,— மற்றதிங்கென்னிலில்லையெனிலில்லைநீயும். எ-து. பெறுவானாகவென்னிடத்திற் கண்டதிலில்லையென்னிற பேராகியநீயுமிலையாம்,—அறிவின்மைகண்டவிடமுண்மையேன்மன்னுமோருணர்வுவந்திடும். எ-து. அஞ்ஞாநங்கெட்டவிடமேயுணமையென்றுநீகூறி னந்தமயக்கறிவுகெட்டுக்கூடுமிடத்தான்மவறிவுசிறிதுண்டாயிருக்கும். அற்றன்று,— உணர்வெலாமுமாயையெனில் எ-து. அப்படியறியுமறிவெல்லாமாயாவறிவுகாணுமென்றுகூறின்,— மாயையேசொன்னதோபிரமமாயிடும். எ-து. மாயைநீங்கினவிடத்திற்குேன்றுமறிவுமாயாவறிவென்னி னந்தப்பிரமமாயாகவேண்டும்,— பிரமமாயையாயறிவுசோருமே. எ-து. ஆகையாற்பிரமமுமாயையாயம் மாயையாலேயறிவுக்கெடுமென்பதேயாம். எ-து.

இச்செய்யுள் பெறுவானின்றியே யதுபவமுண்டென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (௧௭)

“தன்னேத்தானே நினைக்குமென்று நீசாற்றினு, யநநியமாங்கும்மறிவிப்பாம்” “அதுபவமென்று மதுபவியென்றும், பதுபதமேகாத்த மலப்பார்” என்பதுமறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசர்.

ஆரணங்கடருதத்துவம் மசிபதங்களின்பொருளறிந்திடாய், காரணம்மதுவுநீயுமென்றிருமைகண்டுவேறு

தின்மைகருதிடாய், நாரணன்பிரமஞ்ஞாநாடரிய நாயக
ன்கழல்கணண்ணிநீ, யேரணைந்துபொலி சாதநங்கள்
கொடியோகஞானமுமியற்றிடே. (க௮)

(இ-ள்.) ஆரணங்கடருதததவம் மசிபதங்களின்பொருள
றிந்திடாய், எ-து. வேதாந்தமாகச்சொல்லப்பட்ட தத்துவமசியெ
ன்னுமகாவாகியத்தையு மதனாற்றரிசிக்கப்பட்ட பதபதாத்தந
கனையும்றியாய்,— காரணம்மதுவுநீயமென்றிருமைகண்டுவேறதி
ன்மைகருதிடாய். எ-து. காரணமாகியகாத்தாவும் காரியமாகி
யவானமாவு மிரண்டுபட்டுநின்றமையுங்கண்டு கூடிநிற்குமதுவு
மறிந்திடாய். ஆகையால்,— நாரணன் பிரமஞ்ஞாநாடரியநாயக
ன்கழல்கணண்ணிநீ யேரணைந்துபொலி சாதநங்கள்கொடியோ
கஞானமுமியற்றிடே எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களாலு நாடுதற்க
ரியகர்த்தாவினுடைய திருவடிகளைப் பொருந்ததற்கு அழகு
பொருந்திப் பொலிவினையுடைத்தாகிய சிவசாதநங்களையும்பொ
ருந்திக்கொண்டு யோகஞானங்கனையறிந்துசெய்வாயாக. எ-று
எனவே யோகத்தாலேமனத்தைப்பிரித்து ஞானத்தாலேதிருவ
டியைச்சேர்க்கவென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் மாயாவாதியை நிஷிததமாக்கிப் பெறுவாளு
ம்பேறுமுண்டெனவறிவிதது.

ஏகஞானென்னுஞ் செய்யுணமுதலிச செய்யுட்காறு மாயா
வாதிமதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (க௮)

யோகசாதநமாவது பத்திஞானவயிராக்கியமெனக் கொள
க. “அத்துவிதமென்றசொல்லுகொன்றென்றலப்பொருள்வே,
றற்றதெனவேமலைவின்றும்.” “வினைவிரவ்வேற்றவே நிற்கும்
வேற்றாதிதமில், விண்ணலக்காற்றாகிசரும்வேறு.” “பிரமமுயி
ர்தோறும் பிறிவறவேநிற்கும், பிரமமுயிரன்றென்று பேணு.”

‘ஒன்றென்னும்வேதம்பிரமமொன்றாதலினு, லன்றியிரண்டோ
சொல்லாய்.’ “ஒன்றெனனைநதினும்வேறறவுறையு, மொன்
றேபரபிரமமும்.” “ஒன்றியுரிதோறுமுறு மென்றுணர்போ
முன்மல, மெனறுந்கினைப்பாய்பேரின்பு” என்பதும்றிகஎன்றார்
ஞானப்பிரகாசா. பொருளறிந்திடாய். எ-து. பொருளையுள்ளபடி-
யறிந்தாயிலலை, அநதபபொருளையறியுமிடத்து,—காரணம் மது
யும். எ-து. ததன்பதற்குச சேகரகாரணமாகியபரமசிவமும்,—
நீயும். எ-து. தொம்என்பதற் கான்மாவாகியநீயும்,— என்றிரு
மைகண்டு. எ-து. என்றிரண்டுபொருளுண்டென்றுகண்டு,—வே
றகின்மைகருதலால் எ-து. அசியென்பதற்கு அந்தப்பரமசிவத்
துடனையான்மாவேறறககலாதுநிற்பதென்று பொருளறியப்படு
தலால என்றா மற்றோருநாயாசிரியா.

மாயாவாதிமதமறுதலை முற்றிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—உடுக.

பாற்கரியன்மதம்.

மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன்மலைந்து
பின்னமாகிபிரமத்தைப் பேதாபேதஞ்சாதித்துப்
பன்னுமொருதூலதுலாகப் பாரின்மீதுபாற்கரியன் [ம.
சொன்னவிதீனையிந்நூலினகத்தேதோன்றச்சொல்லுவா

(இ-ள்.) மன்னுமறையின்முடிவென்று மாயாவாதியுடன்
மலைந்துபின்னமாகி. எ-து. சுவயம்புவாகநிலைபெற்றவேதமித்
தன்மைத்தென்று மாயாவாதியோடு மாறுபட்டிரீங்கி,—பிரமத்
தைப்பேதாபேதஞ்சாதித்து. எ-து. மாயாவாதிசுறியபிரமத்தை
ப் பேதமாகவு மபேதமாகவுநிலைநிறுத்தி,— பன்னுமொருதூலது

வாகப்பாரின்மீது பாற்கரியன் சொன்னவிதனையிந்நூலினகத்தே தோன்றச்சொல்லுவாம். எ-து. ஒதுதூலும்வேதமுமாயிருக்க வத னுண்மையையறியாது பூமிமீதே பாற்கரியன்சொன்னமதத்தை யிந்தச்சிவஞானசித்தியினிடத்தே தெளியச்சொல்லுவாம். எ-று

மாயாவாதமதங்கூறிக்வித்தமாகிப் பாற்கரியன்மதங்கூறு வானெடுத்துக்கொண்டாரதனுளிச்செய்யுள்வேததூலு மாயாவா திகொள்ளத்தக்கதாயிருக்க வவனோடுவேறுபட்டுப் பாற்கரியன் கூறுவானென்பதுகூறிற்று. (ஞானம்.) பாற்கரியனென்பா னோ ரிருடி. பாற்கரியம்எனினும் பரிணாமமாயாவாதமெனினுமொக குமென்றோருநாயாசிரியா. (க)

சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமிததுச சீவனாகித்திகழ்ந்த மையாற்சத்தேயெல்லாமுத்தியினைச்சாரக்கண்டஞான ங்கள், வைத்தேமொழியுமாமறைகள் சொன்னமரபே வந்தக்கால், ஒத்தேகெட்டுப்பிரமத்தோ டொன்றாய்ப் போமென்றுரைத்தனனே. (உ)

(இ-ள்.) சித்தேயுலகாய்ப்பரிணமித்ததுச சீவனாகித்திகழ்ந்த மையாற்சத்தேயெல்லாம். எ-து. அறிவாகியபிரமமே பிரபஞ்ச பேதமாய்த்தோன்றிவளாந்தான்மாககருமாய்விளங்குந்தன்மை யாற் சாவமும்ந்தப்பிரமமேயாம்,— முத்தியினைச்சாரக்கண்ட ஞானங்கள்வைத்தேமொழியுமாமறைகள். எ - து. வீட்டின்பத் தைச்சேர வறியுஞானங்களை வேதவாகியங்கள்சொல்லும்,— சொன்னமரபேவந்தக்காலொத்தே கெட்டுப்பிரமத்தோ டொன் றாய்ப்போமென்றுரைத்தனனே. எ-து. அந்தவாக்கியங்களைசொ ன்னபடியேவைத்துத் தத்துவமசிபதபதார்த்தங்கண்டா லந்தப் பிரமத்தோடேயான்மாக்கூடியான்மத்தன்மைகெட்டொன்றிப் பிரமமாயேபோமென்று பாற்கரியன்கூறினான். எ-று. வாக்கிய

ம் தத்துவமசி. சத்து நிலைின்றது. அசத்து நிலைல்லாதது. ஆதலாற் சத்தேசர்வமாமென்பதவன்கருத்து.

இச்செய்யுள் பாற்கரியன்மதங்கூறிற்று.

மன்னுமறைஎன்னுஞ்செய்யுளுமிச்செய்யுளும் பாற்கரியன்மதங்கூறிற்று. (௨)

“விததின்மரம்போல்விமலத்துலகமாஞ், சிததென்றுலகைத்தெளி.” “உதிக்குங்கனகத்தினொண்டொடியாதி, யுதிக்கும்பரத்தினுலகும்.” “உப்புவரித்தோன்றிககலநதுவரியாமுலகு, மப்பரததிற்றோன்றியதுவாம்.” “கருமததான்ஞானததாறகட்டிழியக்கெட்டுப், பிரமத்தொன்றுகையுயிரப்பேறு.” என்பதமுறிக என்றாஞ்ஞானப்பிரகாசா. பரப்பிரமததெலுலகமுமானமாவுநதோன்றுமெனவே பரிணாமமாதலும் பிரமததோடொன்றாய்ப்போமென்பதனால் அபேதமும்போந்தவாறுகாண்க.

பாற்கரியன்மத முற்றிற்று.

பாயிரமுட்பட செய்யுள்—௨௫௩.

பாற்கரியன்மத மறுதலை.

இயம்புகின்றதுலகாயிடாதுசட மின்நின்றுசடமாகியே, முயங்குகின்றமையிலிலவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கைபோற், பயந்ததென்னிலறியப்படுமபொருளுமறிவுமெனறுபலவாகுமோ, தியங்குகின்றதெனுணாத்திடாய் கடினமாதியாகிவருசிததனே. (௧)

(இ-ள்.) இயம்புகின்றதுலகாயிடாது. எ - து. நீசொல்லுகின்றபிரமம் பிரபஞ்சபேதமாயிடமாட்டாது ஆகையாலே,—௧

டமின்றிநின்றுசடமாகியேமுயங்குகின்றமையில். எ-து. பிரமம் ஜடத்தைநீங்கிநின்று ஜடநதானுந் தானாகவேகூடிநின்றமையு ண்டாகாது. அற்றன்று,—இலவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமு யல்கைபோற்பயநததென்னில் எ-து. உப்பானதுஜலத்தோடு கூடியொருதன்மைப்பட்டாற்போல வததுவுமொன்றாய்நின்ற தென்னில்,—அறியப்படும்பொருளுமறிவுமென்றுபலவாகுமோ. எ-து. ஜலத்தோடுகூடியலவணம்பேதியாது ஏகத்துவமாயநின் றாற்போலப் பிரமமுமொன்றாய்நிற்கையின்றி யறியப்படும்பொ ருளாகியஜடமு மறிவாகியஞானமுமாகப்பேதிததுநிற்குமோ,— தியங்குகின்றதெனுரைத்திடாய கடினமாதியாகிவருசித்தனே. எ-து இப்படியங்குவானேன், மாபூதஙகள்முதலானவையு நா னேயாவேனென்றுவருமறிவனே. எ-து. கடினம் பூதகுணம். அது குணிமேனின்றது.

பாற்கரியன்மதத்தை மறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனு ளிசசெய்யுள்பிரமமேபிரபஞ்சமென்பதனைமறுததுக்கூறிற்று. இ லவணத்திரதமுழுதுமேகனதைமுயல்கைபோலென்றது மண ணின்சாரமானதை ஜலமானதுகொணடுப்பானதொழியச் சிற் சொருபநதிரண டிப்பாய்ப்பரிணமியாதென்பதுகருத்து. (க)

“உப்புசடங்ஈடலிற்றேன்ற யொடுங்குமுல, கப்பரமசித்தி னுதியாது.” என்றுதஹரித்தனாஞானப்பிரகாசர். மண்ணின்சா ரத்தைக்கொண்டு உவரோடுகலந்துநீரானது உப்பாமென்னுமல் நீராதானையுப்பாமென்றது திருஷ்டாந்தாபாசம் அதுபோல் பிரு திவியாதிபிரபஞ்சபேதமும் பிரமமலலவென்க என்றாரோருநா யாசிரியர்.

உன்னுகின்றபிரமத்திலேசிறிதிவ்வுலகமானதென வோதினீ, மன்னுகின்றசிலகாலமோடழியுமழியவந்து

தவுமாயையாற், தன்னிலொன்றுமெனில்வருதலோடி-
றுதிதருதலாலதுசடத்ததா, மூன்றெடச்சகமுமுண்-
மையன் றுசடமென்னவெயுறுதிமன்னுமே. (உ)

(இ-ள்.) உன்னுகின்ற பிரமத்திலே சிந்திவ்வுலகமானதெ-
னவோதினீ. ஏ-து. யாவருநீணக்கப்படாநீற்கிற பிரமஞ்சேரப்-
பிரபஞ்சமாகாது சிறிதுபேறுத்துப்பிரபஞ்சமானதென்று நீசொ-
ல்லுகின்றாயாகில்,—மன்னுகின்ற சிலகாலமோடழியும். ஏ-து.
அங்ஙனமாயிற் பிரபஞ்சஞ்சிறிதுகாலநீலெபெற்றுநின்றழியாநிற்-
கும்,—அழியவந்துதவுமாயையால். ஏ-து. அப்படியழிந்து மீள-
புமாயையிலேதோன்றிவருகையால் மாயையிலேயொடுங்கிமா-
யையிலேதோன்றும். அற்றன்று,— தன்னிலொன்றுமெனில்.
ஏ-து. ஒடுங்குயகாலத்திலும் பிரமத்திலேயொடுங்கித் தோன்றுங்-
சாலத்திலும் பிரமத்திலேதோன்றுமென்னில்,— வருதலோடி-
றுதிதருதலாலதுசடத்ததாம். ஏ-து. இப்படிதோன்றியொடுங்கு-
வதாயிற் பிரபஞ்சம் பிரமத்திலேபேதமாயிற் பிரமமு மசேதநமா-
சவேணமிமாகையால்,— உன்றெடச்சகமுமுண்மையன்று சட-
மென்னவெயுறுதிமன்னுமே. ஏ-து. அகம்பிரமமென்கிறவுன்னுட-
னே பிரபஞ்சமுந்தோன்றுகையுமொடுங்குகையுஞ்செய்கையால்
மெய்யன்றுஜடமென்றேசொல்லுதலைமெய்யாகவுடைத்து. ஏ-து.

இச்செய்யுள் பிரமத்திற்கு சிறிதுபேதம் பிரபஞ்சமென்பத-
னை மறுத்துக்கூறிற்று. மழியவந்துதவுமாயையால். ஏ-து. வந்து
வந்துதவுமாயையால் எனவும் பாடம். (உ)

வித்தெழுந்துமரமாய்வினோந்தமை விளம்பினாயுவு-
மைவேறுநீ, நீததமென்றவுரைபொய்த்துநீடுசடமாயெ-
ழுந்தழியுநின்பர, மொத்தெழும்பொழுது வித்தினுக்க-
வனியுண்டுதாரகமுனக்கென, பித்தனென்றுலருநாத்-
திடும்பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே. (௩)

(இ-ள்.) வித்தெழுந்துமரமாய் விளைந்தமைவிளம்பினாயுவு
மை. எ-து. மரங்கெட்டவிடத்து வித்திலேநின்றமரமுண்டா
னாற்போலப் பிரபஞ்சமுழிந்தவிடத்தும் பிரமத்திலேநின்றபிர
பஞ்சமுண்டாமென் றுவமைகூறினாய். அங்ஙனமாயின்,—வே
றுநீரித்தமென்றவுணர்பொய்த்துநீசெடமாயெழுந்தழியுநின்பரம்.
எ-து. அந்தவித்துமரத்திலேயுள்ளதுமாய்ப் பின்புதானேபரிண
மிக்குங்காலத்துமரந்தோன்றத் தான்கெட்டுத்தோன்றினத்துக
குப் பரிணாமமுண்டா யந்தமரமீனவும் வித்தையுண்டாககினாற்
போலப் பிரமமும் பிரபஞ்சத்துக்குவேராய் நித்தமாய்நிற்குமெ
ன்றவுணாயும்பொய்யாய்ப் பிரமமும்பிரபஞ்சத்தையுண்டாக்கியு
ம் பிரபஞ்சமும் பிரமத்தையுண்டாக்கியும் சடத்தின்பகுதியாய
த்தோன்றிக்கெடும்நின்பிரமம். அதுவுமன்றி,—ஒத்தெழும்பொ
ழுதுவித்தினுக்கவனியுண்டுதாரகமுனக்கெனா. எ-து. அந்தவித
துமரமாய்பொழுது பூமிதரிப்பாகத்தோன்றும் அதுபோலவுன்னு
டையபிரமம் பிரபஞ்சமாய்பொழுதுதரிப்பதியாது,—பித்தனெ
ன்றுலகுநாத்திடும் பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே.எ-து. இதனை
(பிரமமாயினாயிவைபிதற்றிலே பித்தனென்றுலகுநாத்திடும்) எ
னமாறுக. பிரமமாயினாய் இப்படிமயங்கக்கூறுவையாய் னுன்
னைப்பேயனென்று மிக்கோசொல்லாநிற்பார். எ-று. பிரமமாயி
னாய். எ-து. இழிவு. உலகம். எ-து. உயர்ந்தோனா. உலகமென்
னும்வாய்பாடுநாத்திடமென்னும வாய்பாடுபெற்றது.

இச்செய்யனும் பிரமத்திலே பிரபஞ்சந்தோன்றுமென்பத
னைமறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

ஒருவிதைபரிணமித்துமரமானபோது அம்மரம்வேறுபட்
ட மரமாய்ப்பரிணமித்ததில்லை, பிரமமுஞ் சச்சிதநந்தமாயிருந்
து ஐடருபமாகிய ஐகத்தாய்ப்பரிணமிக்குமாகி னீயிட்டதிருஷ்

டாந்தம்விகல தோஷமடையு மறியாமற்பேசினாய்கா ணிதுபித் தாவசந ததுகொகருமெனக்கொள்க. “வித்தின்மரம்போலவிம லத்துலகாமே, லொத்தழியுங்காண்பிரமமும்.” எனபதறிக என் னாஞானப்பிரகாசா.

சூடகங்கடகமோதிரஞ்சவடி தொடரொடாரமுடி தோடுநா, ண்டகந்தருவதாகுமப்படி யனைத்தும்பிரம மாருமே, னீடுமப்பணிகள்செயதுளோரவை புனைந்து னோராகனைகழத்திடும, நாடிடுஞ்சகமியற்றுவோர்கொ டு நடத்துவோருளாநவிற்றிலே (சு)

(இ-ள்.) சூடகங்கடகமோதிரஞ்சவடிதொட ரொடாரமுடி தோடுநாண்டசந்தருவதாகும். எ-து. சூடகமுதல் நாணிற்குச சொல்லப்பட்டபேதமானபணிகளைப் பொன்னொருமுதலாகநின் றுபேதித்தாற்போலப் பிரமமும்பிரபஞ்சபேதமெல்லாமாகப்பே திதது முதலகெடாமல்நிற்குமென்கூறின்,— அப்படியனைத் தும்பிரமமாருமேல். எ-து. அப்பணிபோலப்பேதிததெல்லாம்பிர மமாய்நிற்குமடிகில்,— நீடுமப்பணிகள்செய்துளோரவைபுனைந்து னோராகனைகழத்திடும். எ-து. அப்பணிபேதஞ்செய்தோரையு மப்பணியணிந்தோரையு மப்பணிதானேயுண்டாக்கிநின்றலா லது போல,— நாடிடுஞ்சகமியற்றுவோர்கொடு நடத்துவோருளா ந விற்றிலே. எ-து. (கொடுசகமியற்றுவோர்நடத்துவோருளாநவி ற்றிலேநாமிடும்) எனமாறுக. ஒருமுதலைக்கொண்டு சகத்தையு ண்டாகருவோரையு மதனைநடத்துவோரையுஞ் சங்கரிப்போ ரையுஞ் சொல்லுங்காலத்தறிந்திந்தன்மையையுடைத்து.எ-து.

இச்செய்யுள் பொன்னும்பணியும்போலப் பிரமமும் பிரப ஞ்சமாகப்பேதிக்குமென்பதனை மறுத்துக்கூறிற்று. (சு)

“பொன்பணிதிபொன்னுக்கோபூண்பாசெய்வாருமுள, ரு
ன்பரத்துக்கன்னியங்களுணடு” என்பதும்றிக என்றுதஹரித்த
னாஞானப்பிரகாசா. பணிகளைச்செய்வோபோலப்பரமசிவன்,
பொன்னைப்போலமாயை, பணியைப்போலப்பிரபஞ்சம், பணி
யையணிந்தோபோல வான்மவாககங்களுமாம் என்றாரோரு
நாயாசிரியா.

அறிவினோடுசெயன்மாறிவீடதனையணுகொணாத
வையிரண்டினு, லுறுதியானபிரமத்தினோடழியவொன
றலாமெனவுரைத்திகா, ணிறுதியேலதனொடிசைவதின
றிசைவதுள்ளதாயிடினுமின்பமே, பெறுதிநீயுடலொடு
யிரகளாயதுபிறக்குமாறுசெயல்பெறுவதென். (௩)

(இ-ள்.) அறிவினோடுசெயல்மாறிவீடதனையணுகொணாத
வையிரண்டினுறுதியான பிரமத்தினோடழியவொன்றலாமெ
னவுரைத்திகாண். ஏ-து. ஞானக்கிரியைகளைமாறினால் வீட்டின
பமணைதற்கரிது. ஞானக்கிரியைகளிரண்டினாலுஞ்சென் றதற்
காதாரமாகிய பிரமத்திலேயழியக்கூடலாமென்று கூறினாய்கா
ண்,—இறுதியேலதனொடிசைவதின்று. ஏ-து. ஞானக்கிரியைக
ணிற்கப் பிரமத்தைச்சென்றுகூடுதலுமில்லை யந்தஞானக்கிரியை
கள்கெட்டாற்பிரமத்தோடுகூடுதற்கொருமுதலுமில்லையாம் அன்
றி,—இசைவதுள்ளதாயிடிண். ஏ - து. அந்தஞானக்கிரியைகளை
கெடாமலொன்றுவதுள்ளதாமாயின்,— அவ்விற்பமேபெறுதிநீ
யுடலோடுயிரகளாயறிவுபிரியுமாறுசெயல்பெறுவதென். ஏ-து.
எப்பொழுதும்ந்தச்சுகத்தையதுபவிப்பதன்றிக் காயத்தோடுயிரக
ளின் மிக்கவறிவுநீங்கும்படி யவத்தையினசெய்தியைப்பெறுவா
னென். ஆதலா லான்மாவென்றென்றுண்டிகாண், ஏ-து.

இச்செய்யுள் மறிவுஞ்செயலுங்கெடாமற் பிரமத்திற்சென்ற
ழியக்கூடுமென்பதனை மறுத தான்மாவென்றொரு முதலுண்டெ
ன்று மறிவுஞ்செயலுங்கெட்டுக்கூடவேண்டுமென்றுங் கூறிற்று.
(ஞானம்.) உடலோடுயிரகளாயது பிறக்குமாறு செயல்பெற்றியா
ல். என்னில் இன்பத்தைப்பெற்றுநிறைவன்றி நீயுமுடலோடு
யிரகளாயவந்து பிறக்குமாறுபெற்றாயகாண என்க. இதனாலு
கமுமுயிருமாய்ப் பிறந்திறத்தாலுமவனன்றோ பென்றதென
ககொள்க.

இயம்புகின்றதென்னுஞ் செயலுண்டதலிச் செயலுட்காறு
ம பாற்கரியன்மததைமறுத்துக்கூறிற்று (௫)

“ஆவிதான்கெட்டமலத்தொன்றெனமுயதுதான், பாவி
யமோகுற்றமுரைப்பாம்.” “அழிந்ததுநானென்ற ததனோடுநி
று, மிழிந்தபிறப்பெய்தியிடுமே.” “இதுமுத்தியல்லவிருணிங்க
வுயிரின்புண், பதுமுத்தியீசனடிபார்த்து.” என்பதுமறிகஎன்றா
ஞானப்பிரகாசர். உடலோடுயிர்களாயது பிறக்குமாறு செயல்பெ
ற்றியால எனப்பாடமோதி நீமோகூலின்பத்தைப் பெறினும்
தேகாதிப்பிரபஞ்சமு முயிர்வாககமுமாய் அந்தப்பிரமம்பரிணமி
சுருமுறைமையா லதனோடுகூடியநீயும் பிறக்குஞ்செயலைப்பெறு
வாய் எனவேயவன்முத்தியடைதல ஐந்தத்துக்கேதவாமெனவி
சுழந்தவாறாயிற்று என்றாரோருரையாசிரியர்.

பாற்கரியன்மதமறுதலை முறறிற்று.

பாயிரமூட்படசெய்யுள்—௨௫௮.

நிரீச்சுரசாங்கியன் மதம்.

மூலம்புரியட்டகம்விகிதயாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி
தூலகுக்கம்பரமாயச்சுத்தபுருடனசந்நிதியிற் [மெகுஞ்
பாலனசேட்டைபுரிந்தூலகம யோனிபலவாய்ப்பரந்தொ
சாலவென்றுநிரீச்சுவரசாங்கியனஞ்சாற்றிடுமே. (க)

(இ-ள்) மூலம்புரியட்டகம் விகிதயாகிமூன்றாய்ப்பிரகிருதி. எ-து. பிரகிருதி புமானென்றிரண்டிற் பிரகிருதியானது மூலமென்றும் புரியட்டகமென்றும் விகிதியென்றும்பெயனாயுடைத்தாகி யம்மூன்றுவகையாய்,—தூலகுக்கம்பரமாய் எ-து ஆந்தப்பிரகிருதி தூலமாயும் குக்கமாயுஞ் பரமாயுநிற்கும்,—சுத்தபுருடன்சந்நிதியிற் பாலனசேட்டைபுரிந்தூலகம் யோனிபலவாய்ப்பரந்த எ-து. புமாருகியசுத்தபுருடன் பிரகிருதியின்சந்நிதியிலேமழவின்செய்தியைப்போல வறியாமையைப்பொருட்பிரபஞ்சமும்யோரிபேதங்களும்நானெனவிரிந்துநின்றவிடத்து,— ஒடுங்குஞ்சாலவென்று, எ-து. தனக்குவிவேகஞானமவரது சாவமும்பிரகிருதிக்குள்ளதுதனக்குள்ளவலவென்றுகாணவே பிரபஞ்சவியாபாரநன்றாகீங்குமென்று,— நிரீச்சுரசாங்கியனஞ்சாற்றிடுமே. எ-து. நிரீச்சுவரசாங்கியனிப்படிச்சொன்னான். எ-று. மூலம் சித்தத்தை. புரியட்டகம் சத்தாதிக்கின்றதும் மனம்புத்தியாங்காரமுமாகவெட்டி. விகிந்தி தூலதேகமும்பிரபஞ்சமும். இம்மூன்றுவகையாகப்பிரகிருதிபேதிக்கவிதனைப் புமான்றனதென்று கொண்டுநிற்பன். இந்தப்பதினாறுகருவிகளோடுங் கூடிப்பிரபஞ்சத்தைப்பிரகிருதிக்குள்ளதென்றுநீங்கப்புமானென்றும்புருடனென்றும்வேறற்றுநிற்பனதுவே முகதியாமென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் சாங்கியன்மதங்கூறிற்று. (ஞானம்.) நீர்ச்சு
சாங்கியம் கபிலனமதம். இதில விகாதினென்றமையா லாங்
காரபேதத்திறேன்றியஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களுஞ்
சுத்தாதிகளிறேன்றியபூதங்களு மிருபத்துநாலுத்தத்துவங்களு
மதிற்பேதமுமெனக்கொளக. இதில் ஈசுரசாங்கியன்என்றும் நீர்
ஈசுரசாங்கியனென்றும் இரணவெகையா இதிலே நீர்ச்சுரசாங்
கியன் சொல்லப்பட்டதெனக்கொள்க. சிவசாங்கியனாயும் வி
ஷ்ணுசாங்கியனாயும் ஈசுரசாங்கிய னெனக்கொள்க. (க)

பிரமமியைவின்கட்டோன்றுவனவின்மையின் விசுவதியே
யவதவலதுபகுதியாகாவெனக. மூலப்பகுதிமானென்னும்புத்
திசுதுக காரணமாயததானொன்றிறேன்றியதன்மையிற் பகுதி
யையாவதவலது விசுவதியாகாவெனக. அதன்கட்டோன்றியமா
று மதன்கட்டோன்றியவகங்காரமு மதன்கட்டோன்றியபுரு
சுதன்மாதிகளாகளும் ஆகவேமுந் தததமககுமுதலாய வதனை
நோக்கவிசுவதியாகலுந் தங்கட்டோன்றுவனவற்றைநோக்கப் ப
குதியாகலுமாகுமென்க. புருடனொன்றிறேன்றாமையானுந்
தன்கட்டோன்றுவனவின்மையானும் பகுதிவிசுவதியென்னுமிர
ண்டுமெல்லவென்க. பகுதியும்விசுவதியுமல்லாத புருடனொன்றும்
பகுதியென்னுமூலப்பகுதியொன்றும் பகுதிவிசுவதியென்னு மா
னு மகங்காரமும் தன்மாதிகளாகளுமென்னு மேழும் விசுவதியெ
ன்னுமனமு மிந்திரியம்பத்தும் பூதமென்று மிப்பதினாறுமாக வி
ருபத்தைந்துத்தத்துவமுமல்ல துலகெனவேறொன்றில்லை யென்
க. இப்படிக்கூறுகிற்கொள்க“சாற்றுவமேசாங்கியன்றான்குங்கு
மத்ததினையு, மாற்றலுறுமுள்ளதாலாய்.” “நித்தியன்புத்திமுத
னீர்நிலனீரோயாத, சுத்தன்புருடனெனச்சூழ்.” “துலமெனச்
சூக்கமெனச் சூகசுமந்தா னான, மூலமெனப் பாசமொருமூன்

று.” “சுத்தப்புருடன்சந்நிதியிற்றோன்றியுந், தத்துவங்கண்டு-
லத்திற்கும்.” “தத்துவங்களுலெந்துமுன்றுந்தளையிறுவாய், புத-
தியெழுவாயுதிக்கும்போது.” “மூலத்திறபுததிமுனைகமதனினை
முனைகரு, ஞாலவிறுவாய்முலறயினல” “அநதககரணங்களட
புருடன்சந்நிதியி, லிந்திரியத்தததுமுறுமெண்.” “இந்தமுறை
யையறிவாராதமையிந்தப், பந்தம்பிரியுமென்பார.” “பந்தக்
ணங்கப் பாரமுகனையேயிருக்கு, மிந்தந்நிலைமுத்தியென வெண்”
என்னுந்திருவாககாணு மறிகளன்றாஞானப்பிரகாசா. கிரீடா
ரமவாதிமதமுமறுப்பும் ஞானாவரணவிளகத்திறகாணக. தத்து-
வங்கட்டுக்காரணமாதலாற் பிரகிருதியைமூலமென்றுந தனக்கு
மேற்காரணமின்மையிற பரமென்றுங்கூறியது புரியட்டகமா-
கிய குக்குமதேகமானது மனம்புத்தியாங்காரமாகிய வந்தகக-
ணங்கள்மூன்றும் ஞானேந்திரியமைந்தும் கன்மேந்திரியமை-
தும் தன்மாத்திகைகளைநதுமாகிய பதினெட்டொகும். விக்ர-
யாகிய தூலதேகமானது பூதமைந்தும் அவற்றின்காரியஞான-
மாகியவுலகமுமாம். ஆகவே குகமும்பதினெட்டும் தூலமை-
தும் பிரகிருதியொன்றும் புருடனென்றுமாகிய விருபத்தைநில-
னையுந்தத்துவமென்று சாங்கியதூலுட்கூறுமுறைமையை மீண்-
டெய்துணரவைத்தவாறுகாண்க. நிரீசுசுரரங்கியெனன்றதனால
வனுகக்கு கர்ததாவில்லையென்பதுதானேவிளங்கும் என்னுரே-
ருளையாகியா.

நிரீசுசுரரங்கியன்மதமுற்றிறு.

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௫௯.

நிரீச்சுரசாங்கியன்மதமறுதலை.

சுத்தனறிவன்புருடனெனிற்குழாதாகும்பிரகிருதி
பெத்தநீங்கினுலும்பினபெத்தனாவனபேரறிவாற்
கத்தமேவும்பிரகிருதிகண்டுகழிக்கமாட்டானேன்
முத்தனாகான்சுத்தனுகுமூலப்பிரகிருதியிலையாம். (க)

(இ-ள்.) சுத்தனறிவன்புருடனெனிற்குழாதாகும்பிரகிருதி.
எ-து. ஆன்மபுருடன் சுத்தமானவந்வையுடையனாமாசி லவ
னையசுத்தமாகியபிரகிருதிவனையாதாகும். அன்றியும்,—பெத்தநீ
ங்கினுலும்பின்பெத்தனாவன். எ-து. பெத்தனாய்நின்றவிடத்தி
னு மிவனைப்பென்கியா தஞ்ஞானங்களவை பிரகிருதிக்குள்ள
தாய்நிற்குமென்னில் பெத்தநீங்கினவிடத்திலுமறியாமனின்ரு
னாகையால் பெத்ததைப்பொருந்தினவனாவன்,— பேரறிவாற்
கத்தமேவும்பிரகிருதிகண்டுகழிக்கமாட்டானேல். எ-து. மிககவ
றிவாகிய பனாயோடுகூடிநின்றும் பொல்லாகைப்பொருந்தின
பிரகிருதியின்செயலேதெரிசித்து நீட்சுமாட்டானாயி னஞ்ஞான
மபிரகிருதிகுள்ளதென்று காணுதகுதியையுடைய னல்லன
கையால்,—முத்தனாகான். எ-து. பனாயுடனேகூடிநிறுபிரகி
ருதியைநீங்கானாயின் முத்தியடையுமான்மவாகான்,— சுத்த
னுக்குமூலப்பிரகிருதியிலையாம். எ-து. சுத்தனாயிருக்கிறபிரமத்து
ககு மூலப்பிரகிருதிகளுண்டாகாது. மூலப்பிரகிருதிசுடுவதுநீங்
குவுதாமாவ தான்மாவுககென்றறிவாயாக. எ-து.

சாங்கியனமதத்தைமறுப்பானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளி
ச்செய்யுள் பரமபுருடன் பிரகிருதிக்குள்ளகப்படுவெனன்பதனை
மறுத்துக்கூறிற்று. கத்தம் பொல்லாங்கு. (க)

பிரகிருதியென்பது மாயையென்றாய் அப்பொழுது கால மெங்கேதோற்றிற்று. பிரகிருதியிலேயல்லாமலாலுங் காலமாயையிலேதோற்றுதலாலும் மாயைவேறு பிரகிருதிவேறெனக் கொள்வாயாகஎன்றா ஞானப்பிரகாசா.

புருடன்பிரகிருதிபெற்றாற்போதஞ்சிறிதங்குண்டாகிக், குருடன்முதுகின்முடவனிநுர்தூரந்தாற்போலப்பிரகிருதி, யிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங்கனமாவிறையனறிசண்டினையு, மருடனுருவாயச்சேட்டிப்பித தறியுமமலனரனேயாம். (௨)

(இ-ள்.) புருடன்பிரகிருதிபெற்றாற்போதஞ்சிறிதங்குண்டாகி, எ-து. சுத்தபுருடனென்ற ஆனம்புருடன் பிரகிருதியைக் கூடினவிடத்தப் பிரகிருதியாலேசிறிதஞ்ஞான வர்வுண்டாய், — குருடன்முதுகிலமுடவனிநுர்தூரந்தாற்போலப்பிரகிருதியிருடனிடத்தேயிருந்தியங்குங்கனமல எ-து. அந்தகன்முதினிலேமுடவனிநுர தந்தகனைநடத்திஹற்போலக் கன்மத்துக்கீடானபிரகிருதியாலே சிறிதஞ்ஞானம்பெற்றபுருடனைப் பிரகிருதிக்கூடி யவனிடத்தேயிருந்து கன்மத்துக்கீடானதொழிலை நடத்தும், — இறையன்று. எ-து. ஆகையாற்பிரகிருதியுடன்குமிற்பா ஞன்மாவேயாம். கத்தாவன்று, — இரண்டினையுமருடனுருவாய்ச்சேட்டிப்பித தறியுமமலனரனேயாம். எ - து. அந்தவான்ம்புருடனையு மவனைக்கூடிநிற்கிறபிரகிருதியையங்கூட்டியஞ்ஞானமேதனக்குருபமாகக்கொண்டு நடக்கும்படியாகுடததிவித் தான்மாக்கள்செய்தகன்மத்தையுமறிந் ததற்குத்தக்கபயனையுங்கொடுப்பான்மலரகிதஞ்சியவரனேகான். எ-து. பிரகிருதிக்கஞ்ஞானமேசொருபமாகையா லவ்வஞ்ஞானத்தைப்

பொருத்திரின்றபுருடனை மருடனென்று கூறப்பட்டது. அமல
னென்கையால கர்த்தாமலரகிதனென்பதுகருத்து.

இச்செய்யுள் பிரகிருதியுடனேகூடிநிப்பவனான்மாவே சர்
ததாவல்லனென்று மறுத்துக்கூறிற்று. (ஞானம்.) புருடனாவா
ன்பிரகிருதிகூடினாற்சிறிதறிவுண்டாய்க் குருடனுடையமுதுகி
லே முடவனிருந்துடத்தினாற்போலப் பிரகிருதியாகியவிருட
னிடத்தே புருடனிருந்துவழங்குககன்மத்தாலே வேறுகாததா
வாலன்றென்றென்னில் அபிரகிருதிபுருடனாகிய விரணடையு
மருடனுருவாய்நின்று சேட்டிப்பித்தறியாரிற்கும் அமலனாகிய
பரமேசுவரனென்க. குருடன்முதுகில முடவனிருந்தூராகையா
வது ஒன்றுசுருள்ளுகுணமொன்றுககில்லாமல் சேட்டைகூடா
தாம். (௨)

பிரகிருதியிருடனிடத்தேயிருந்தியங்கும். எ-னை. இருந்திய
ககும். எனப்பாடமோதி அசேதநமாகியபிரகிருதியிடத்திலான்
மாவிருந்து அந்தப்பிரகிருதியைநடத்தும் என்றுநீசொல்லில் அ
துகூடாது;— என்றிரண்டினையுமிறையருடன் ஓருவாய்ச்சேட்
டப்பித்துக்கன்மாலறியும். எ-து. பிரகிருதியான்மா என்றிரண்டி
னுள்ளும் பிரகிருதியையிறைவன்காருண்ணியமேவடிவாகிச்சே
ட்டிப்பித்துக் கன்மா ஓருணமாகவான்மாவையும்றிவிக்கும் அந்
தவிறைவன்யானொன்னில்;— அமலனரனேயாம். எ-து. அநாகி
நிருமலனாகியவரனேயாம். எ-று. அறிவின்மையாற் பிரகிருதி
யைக்குருடனென்றும் மலபெந்தத்தால் ஞானம்ஜீவியாமையா
ல் ஆன்மாவைமுடவனென்றுக்கூறியவாறுகாண்க. அறிவிக்கும்
என்னுதறியுமென்றது மரபுவுடையமைதி. அரசன்செய்தவாலய
ம்என்றாற்போல என்றாரோருரையாசிரியர்.

அறியான்புருடன்பிரகிருதி யசேதநங்காரியத்துக், குறியாய்நாதனுளனென்று கூறுமுத்திவிவேகமென்ற, செறிவாந்தனைபோகாதறியிற் சோத்தோன் வேண்டிஞ செயலிற்போ, நெறியாற்பணிசெய்துடறபாசநீக்கிக்கொண்ணீரின்மலனால். (௩)

(இ-ள்.) அறியான்புருடன். எ-து. ஆன்மபுருடன் ஞான யொன்றையும்றியமாட்டான்,— பிரகிருதியசேதநம். எ-து. பிரகிருதியுஞ்சுடம் ஆதலால்,— காரியத்துக்குக்குறியாய் நாதனுளனென்று. எ-து. இவைகாரியப்படுதற்குக் காரணமாகியகாததா வொருவனுளனென்று குறிப்பாயாக,— கூறுமுத்திவிவேகமெனில். எ-து. நீமுத்தியென்றுசொல்லப்பட்டதுபெந்தம் நமசகு ளாதல்லவென்றறியும்விவேகஞானமென்னில்,— செறிவாந்தனைபோகாதறியில். எ-து. எல்லாத்தையும்றியுமிடத்துப் பாச ஞானமும்பசுஞானமுகூறியறியவேண்டுமாகையாற பாசபெந்தம்நீங்காதாம்,—சோத்தோனவேண்டும். எ-து. அந்தப்பாசம்நீங்குமிடத்து முனபுகூட்டினோனீக்கவேண்டும். செயலிற்போம். எ-து. அந்தப்பாசத்தைக்கூட்டினகர்த்தாவின் காரணணியத்தாலே பாசபெந்தம்நீங்கும் அதுநீங்கும்படிக்கு,— நெறியாற்பணிசெய்துடற் பாசநீக்கிக்கொண்ணீரின்மலனால். எ-து. சரியைகிரியாயோகஞானவகளாகியவழிகளிலேநின்று தொண்டி செய்து நீகர்த்தாவினால் யுன்பாசபெந்தத்தைநீக்கிக்கொள்வாயாக. எ-து.

இசெய்யுள் புருடனையும்பிரகிருதியையுநடத்துவோனொருவனுளனென்று மப்படிநடத்துவோனைவழிபடுவதேமுத்தியென்றுகூறிற்று.

சுத்தனென்னுஞ்செய்யுண்முத லிச்செய்யுட்காறுநிரீச்சுர சரங்கியன்மதத்தைமறுத்துக்கூறிற்று. (௩)

செறிவார்த்தைபோகா தறியிற்சேர்த்தோன்வேண்டும். எ-ஞ. பெந்தித்திருக்கிற விலங்கானதறிந்துகொண்டு நீங்கிப்போகாது பூட்டினவனைவேண்டி வழிபாடுசெய்துவணங்கவே யவனது செயலினாலே யவ்விலங்கானதுபோகாநிற்கும் அதுபோல வே நாகமஞ்சொன்னமுறைமையாற் பணிசெய்து உடலென்னும்பா -ததை சினமலனென்னும் பரமேசுரனாலே நீக்கிக்கொள்வாயா க எ-று. அன்றியுந் பிரகிருதிவிகாரங்களுக்குப் பாறயிர்நியாயங் கொண்ட வறிவிலாதவனலலோ உன்னுடைய தரிசனத்தைவி ட்சிச் சைவாகமத்தைப்படித்தறிந்து சிவனையடைநது வழிபாடு செய்து பிழையாயென்பதுகருத்து. “சுத்தன்புருடனெனிற்கு முமோமூலாதி, சுத்தனலனென்றேதுணி.” “சுத்தன்முன்றத் துவங்க டோன்றுமென்றாய்மீளுமென்ற, யித்தாற்பலமேதிய ம்பு.” “சுடந்ததுவ்மாதலிற்ற றானேதோன்றாது, கடந்தானே தோன்றுமோகான்.” “அறியான்புருடனவ னாகையுமாக்கா, னறியாவினையுமாககாது.” “ஆதலினாலெல்லாமறிந்தாக்கியாக் கைவினைச், சாதகனைச்சாத்தினானுண்டு.” “அவன்பரிசுத்தனனா திமலமுத்தன், சிவன்புருடன்பெத்தனெனத்தேறு.” “புத்திமு தற்கரணங்கூட்டப்பதிபுருட, னெத்துச்சிறிதறிவுமுற்று.” “மு டவன்குருடன் முதுகிருந்தூர்தாற்போ, லுடலினையூர்ந்தேபய ன்றுய்க்கும்.” “நீங்குமோகாலினிகளமறிந்தான்றன்னை, நீங்கு மராயன்கருத்துநோநது.” “பாசமுறலும்பருவ மஞ்சிப்பணிந் தவற்குத், தேசிகன்றிரப்பன்றிமிரத்திற்கு ” என்னுந்திருவாக்கு களாலறிகஎன்றார் ஞானப்பிரகாசா.

நீரிசசுரசாங்கியன்மதமுதலே முற்றிற்று,

பாயிரமுட்படசெய்யுள்—௨௬௨,

பாஞ்சராத்திரிமதம்.

ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய்ஞானச்
சோதியாய்நின்றமாயன்சுவேசசையாலுருவுகொண்டு
நீதியார்கருணையாலேநீள்கடற்றுயின்று நூலு
மோதினனென்றுபாஞ்சராத்திரியுரைப்பனுற்றே. (க)

(இ-ள்.) ஆதியாயருவமாகியகண்டபூரணமாய் ஞானச்சோ
தியாய்நின்றமாயன். எ-து. ஆதிபூதனாயருபியாய் எவ்விடத்தி
னுநிறைந்துநின்பவனாய் ஞானசொருபியாய் நின்றவிஷ்ணுவா
னவன்,—சுவேசசையாலுருவுகொண்டி. எ-து. ஆன்மககணை
க்ஷிக்கவேண்டித் தனதிசசையாலே மீ னுமை பன்றிசிவகம வா
மன மிராமாமூவராயுகிருஷ்ணனாகவு மேனிகளையெடுத்ததுக்கொ
ண்டிம்,— நீதியார்கருணையாலேநீள்கடற்றுயின்று. எ-து. இர
க்ஷிக்கவேண்டு முறைமையாகப்பொருந்தினகருணையாலே நெ
டியதிருப்பாற்கடலிலேயோகநித்தினாசெய்து,— நூலுமோதின
னென்று. எ-து அநாதியாகிய வேதததையுமருளிநனென்று,—
பாஞ்சராத்திரியுரைப்பனுற்றே. எ-து. பாஞ்சராத்திரியென்னு
ஞ் சமயிசொல்லுவன். எ-று. உருவுகொண்டித்துயின்றும் என
வும்மைவிரிக்க.

நிரீச்சவரசாங்கியன்மதத்தைநிலேத்தமாககிப் பாஞ்சராத்தி
ரீமதவகூறுவானெடுத்துக்கொண்டா ரதனுளிசெய்யுள் விஷ்
ணுவே கர்த்தாவென்றுகூறிற்று. (ஞானம்.) ஆதியென்பதெல
லார்க்குமுதல். (ங)

முன்வைதிகமதவகூறிமறுததுத் தாந்நிரிகபகூமான பி
மதமும் இரணியகாப்பவேதாநதமதமும் பாஞ்சராத்திரிமத
மும் வைகாநசமதமும் பாவகதமதமும் மாத்துவமதமும்என்னு

மாறினுட் பாஞ்சராத்திரிமதங்குறத்தொடங்கி அவற்றுளிது அவன்சுடவுளிலககணங்குறுகின்றது என்றோதின ரோருநாயாசிரியர்.

உந்தியிலயனையீன்றுமவனைககொண்டுலகுண்டாக்கி
யந்தநல்லுலகழிககவரனையுமாககுவித்துத்
தந்திடுஞ்சகத்தினுககுத்திதிகர்த்தாதானையாகி
வந்திடுந்தோற்றமீறுநிலைமையுமபண்ணுமாயன். (உ)

(இ-ள்.) உந்தியிலயனையீன்றுமவனைககொண்டுலகுண்டாக்கியந்தநல்லுலகழிககவரனையுமாககுவித்து. எ-து. வைகுண்டத்திலேயிருக்கும் பரமபுருடன் சிருட்டிகாரணத் தனதுகிருஷ்ணத்தாமமாயிலேபிரமாவையுண்டாககி யவகுலேபிரபஞ்சத்தையுண்டாககுவித்து மபபடி யழகுபெறப்படைத்த பிரபஞ்சத்தைச்சங்கரித்தற்குப் பிரமாவினிடத்திலேநின்றமுருத்கிரனையுண்டாககி யவனைககொண்டுசெய்கரிப்பித்து,—தந்திடுஞ்சகத்தினுககுத்திதிகர்த்தாதானையாகி. எ-து. தன்னுலுண்டாககப்பட்ட பிரபஞ்சத்துக் கிரகைக்காத்தாவுத்தானையாகி,—வந்திடுந்தோற்றமீறுநிலைமையுமபண்ணுமாயன். எ-து. இப்படிவரப்பட்ட சிருஷ்டித்திசங்காரங்கனையுஞ்செய்வன் பரமபுருஷோத்தமனென்று பாஞ்சராத்திரிசொல்லுவன். எ-று.

இச்செய்யுள் புருடோத்தமனேமூன்றுகாரியத்துகளுங் கர்த்தாவென்றுகூறிற்று. (ஞானம.) ஐந்துராத்திரிநூல்செய்கையால் பாஞ்சராத்திரியென்று பெயராயிற்று. அரனையுமாக்குவித்தென்றது பிரமாவின்முகத்திலே அரனைத்தோற்றுவித்தது (உ)

மீனாமைகேழாராசுகங்கம்வாமனனாய்வென்றி
யானாதவிராமர்மூவராயனாயளித்தான்கற்கி

தானாயும்வருவனின்னமென்றவன்சாற்றித்தேவர்
கோனாயுநிற்பனென்றுகூறுவன்குறிப்பினோடே. (௩)

(இ-ள்.) மீனாகேழனாரசிங்கம்வாமனனாய். எ-து. பிர
பஞ்சத்தைாட்சிக்கவேண்டிமீனாகியு மாயையாகியும் பன்றியா
கியு நாரசிங்கமாகியும் வாமனனாகியும்,— வென்றியானாதவிரா
மாமூவராயனாயளித்தான். எ-து. வெற்றிகெடாதபரசிராமனாகி
யும் பலபதிரராமனாகியும் சீராமனாகியும் கிருஷ்ணனாகியுமிர
ட்சித்தான்,— கற்கிதானாயும் வருவனின்னமென்றவன்சாற்றி.
எ-து. மேற்குதினாயாகியும் வந்திரகூழ்ப்பனென்று பாஞ்சராததி
ரிசொல்லி,— தேவாகோனாயுநிற்பனென்று கூறுவன்குறிப்பி
னோடே. எ-து. இப்படித்தசாவதாரம்பிறக்கச்செய்தேயும் முத்
திதேவன்தேவாகளுக்குக்காத்தாவுமாயிருப்பனென் றறிவோகி
ஞசொல்லாநிற்பன். எ-து. கற்கி பெட்டைக்குதினாயாவனெ
ன்றது குறிப்பினோடேயெனவிழிததுக்கூறியது.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமனது தசாவதாரங்கூறிற்று. (.)

ஏழகடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந்
தாழ்தலமுழுதுங்கண்டிந்தமனியனுடல்பிளந்தும
வாழுலகளந்துமன்னாய்மன்னர்க்குமன்னராயும்
பாழபடவுழறிப்பாருநோக்கும்.பின்பரியுமாயே. (௪)

(இ-ள்.) ஏழகடற்செலுவிலேற்றுமிருங்கிரிமுதுகிலேற்றுந்
தாழ்தலமுழுதுங்கண்டிந்தமனியனுடல்பிளந்துமவாழுலகளந்து
ம் எ-து. மச்சரூபமாய்ச்சத்தசமுத்திரங்கனையுமோர் செலுவிலே
யடக்கியும் அமுதமாத்தந்திற் கூாமரூபமாய் மஹாமேருவை
முதுகிலேதாங்கியும் பிரளயத்திலேதாழ்ந்துபோன பூமியைவரா
கரூபமாய்ப்புகுந்தெடுத்தும் நாரசிங்கரூபமாயிரனியவதைசெய்
தும் வாமனரூபமாய்த்திருவிக்கிரமஞ்செய்தும்,—மன்னாய் மன்

னர்க்கு மன்னராயும் பாழ்படவுழறிப்பாருநோக்கும். எ-து. இரு பத்தொருகால்தைத்திரியரைச்சங்கரித்து மண்டலநாபியாய்ப்பர சிராமனாயும் இராமனாயிராவணனைவதைசெய்தும் பலபதநிரராமனாய் லோகரக்ஷாத்தமாயோகத்தினின்றும் வாசுதேவனாய் சுராமாயைபாழ்படச்சிதறியும் பிரபஞ்சததையிரக்ஷிக்கும்,—பின்பரியுமாயே. எ-து. இனிவரும்பிரளையகாலத்துக்குக் குதிரையாய்வந்திரக்ஷிக்குமாயன். எ-து.

இச்செய்யுள் முன்கூறியவ்வதரத்துச்செய்திகூறிற்று. (ஞானம்.) மன்னர்க்குமன்னராயுமென்றது இராமவதாரமூன்றிலும் பொருந்தாதவிராசாக்களைவென்றவாகளுக்கிராசாவாயும் என்றது. (௪)

பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகமபோதமாட்டா தையனேநாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்ப வ்யய்யாம்பணிமாலோலவோலவென்றோடிச்சென்று வெய்யவாயமுதலைவீட்டிக்கிரிக்கும்வீடருளிானே. (௫)

(இ-ள்.) பொய்கைவாய்முதலைவாயிற் போதகம்போதமாட்டாது. எ-து. பொய்கையிடத்திற்றங்கியயானையப்பொய்கையின்கணுண்டாகிய முதலைவாயிலேயகப்பட்டிக்களையேறமாட்டாமல்,—ஐயனே நாதாவாதிமூலமேயென்றழைப்ப. எ-து. சுவாமியே கர்த்தாவே யாதியேமூலமே யென்றுநொந்துகூப்பிட்டழைப்ப,—உய்யயாம்பணிமாலோலவோல வென்றோடிச்சென்று வெய்யவாய்முதலைவீட்டி. எ-து. யாமீடேறும்படிவணங்கப்பட்ட பரமபுருடன்கிருபைசெய்தோடிச்சென்று கொடியவாயினையுடைய முதலைவாயினின்றும்விடுவித்து,—கரிக்கும்வீடருளிானே. எ-து. அந்தயானைக்கு முதலைக்கும் வைகுண்டபதமரித்தருளிான். எ-து. ஓல ஓல. எ-து. வினாவு. கரிக்கும் என்றவும்மையால் முதலைக்குமென்றதாயிற்று.

இச்செய்யுளாதிமூலமேபரமபுருஷனென்பது கூறிற்று. (ஞானம்.) போதகம்போதமாட்டாது யானைமீறிப்போதமாட்டாது அலைகடல்கடைந்துமவானோக்கமுதினையளித்ததுந்திய கொலைபுரியசுராதம்மைகொன்றுலகங்களகாத்துங்கலைமலிபொருளன்பாககுக்கருணையாலுரைத்துமிக்க தலைமையினிறபன்மாயனென்றும்பினசாற்றறினே. ()

(இ-ள்.) அலைகடல்கடைந்துமவானோக்கமுதினையளித்ததும். எ-து தேவர்களுக்கருந்தியத்துவமுண்டாகவேண்டிமகாமேருமததாகவும் வாசுகிநானாகவும் சமுத்திரத்திலேயமுதமாதநஞ்செய்து தேவர்களுக்கமுதங்கொடுத்தும்,—தீயகொலைபுரியசுராதம்மைகொன்றுலகங்களகாத்தும். எ-து. பிரபஞ்சத்திலே கொடியகொலைதொழிலைப்பொருந்நின் வசுரனைக்கெடுத்ததேவாகள்முதலாகியவான்மாகக்கனையிரட்சித்தும்,—கலைமலிபொருளன்பாக்குக்கருணையாலுரைத்தும் எ-து. சாவகலைகளும்பொருந்தினவத்தத்தைத் தனதுகருணையாலேயடியவாகளுக்கருளியும்,— மிக்கதலைமையினிறபன்மாயனென்றும் பின்சாற்றறினே எ-து. இப்படியிக்ககத்திருததுவங்குன்றமுனிநிறபன் பரமபுருடனென்றுசொன்னான் பின்னும்பாஞ்சராத்திரி. எ-து.

இச்செய்யுள் பரமபுருடன்கத்திருததுவங்கூறிற்று. (ஈ)

மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி
மாயையாற்பந்தஞ்செய்துலாங்கிடுமவனுலகம்
மாயைபோகாதென்றெண்ணி மாயனைவணங்கப்பின்னை
மாயைபோமபோனாமாயன்வைகுண்டம்பைப்பனனே

(இ-ள்.) மாயையாயுயிராய்மாயாகாரியமாகிமன்னி. எ-து. பரமபுருடன்பிரபஞ்சசுருஷ்டிகாலத்தில் மாயாசொருயியுமாய்த்

சுன்வழிமயகருமானமாககருமாயவவான்மாககனைப்பந்திக்குத்
 ததுவஜாலவகருந்தானேயாய நிலைபெற்று,—மாயையாற்பந்தரு
 செய்து வாங்கிமவளுன்றிமாயைபோகாதென்றெண்ணி,எ-து
 அமமாயையாலேயான்மாககனைப்பந்தித்து மீளவுநீசருவன்மாய
 னைகையாலவளுன்றிமாயைநீங்காதெனவிசாரித்து,—மாயனை
 வளுங்கப்பினைமாயைபோம எ-து பதிவிரதையைப்போல
 மறறொருதெய்வததைநீனையாமற் பரமபுருடனையேவணங்கி வ
 ழ்பாடுசெய்யவே யந்தப்பந்தமாகியமாயைநீங்கும்,—போனான்
 ளாயன்வைகுண்டம்வைப்பன்னதே எ-து அமமாயைநீங்கவே
 பரமபுருடன்விராசையாற்றினிடத்தாகியநன்னீராலே யான்
 மாவைசுத்தமாகி வைகுண்டத்திலே சாஸ்பதியமாகவைப்ப
 னென்று பாஞ்சராத்திரிகூறினான். எ-து

இச்செய்யுள் பரமபுருடனின்சகுமுதநிலைமைகூறிற்று, ஆ
 தியென்னுஞ்செய்யுண்முதலிச்செய்யுட்காறும் பாஞ்சராத்திரிம
 தங்கூறிற்று. (61)

பாஞ்சராத்திரிமதமுறிற்று.

பாயிரமுட்படசெய்யான்—உசுக

பாஞ்சராத்திரி மதமறுதலை.

—*—

ஆதிதானுகிலாதிக்கந்தமுண்டாகுமந்தக்
 கோதிலானிறைவனென்றுகூறிடும்வேதம்ஞானச்
 சோதியாய்நின்றானுகிறமேயந்திடான்மாயைஞானத்
 தீதிலாவுருவமென்னிற்சோந்திடான்தாதுச்சென்றே.

(இ-ள்.) ஆதிதானுகிலாதிக்கந்தமுண்டாகும். எ-து. பாஞ்ச
 ராத்திரி நீயுன்கர்த்தாவையாதியென்றுகூறினாய் அங்ஙனமாகி

யாயி னாகிருமுடிவுண்டாய்க் கர்த்தாவும்ல்லவென் அஃகியா
 ஁ங்னமென்னில்,—அந்தக்கோதிலானிறைவெனென்று கூறிமெ
 வேதம். எ-து. வேததூலுமாதியும்ந்தமுமில்லாதவனே காத்தா
 வென்றுசொல்லாநிற்குமாதலால்.— ஞானச்சோதியாய்நின்ற
 ஞகிற்றேய்ந்திடான்மாயை எ-து. ஞானப்பிரகாசமாயு ம
 ஞபியாயும் பரிபூரணமாயுநின்றனாயின் மாயையினகப்பட்டிமா
 யாநூபமாகான். அற்றன்று,— ஞானத்தீதிலாவுருவமென்னில்.
 எ-து. அப்படியெடுத்திக்கொண்டதிருமேனிகளும் குற்றமில்லா
 த ஞானசொருபமேயென்னில்,—சோந்திடான் தாதுச்சென்றே
 எ-து. அவன் ஞானசொருபியாயி னந்த ஞானஸ்வரூபத்துக்குத்
 தாதுக்களுண்டாகாது இவ்வெடுத்திக்கொண்ட வடிவெல்லாந்
 தாதுக்களுண்டாய்ச் சங்காரப்படுகையாற் காததாவல்லன்.எ-து.

பாஞ்சராத்திரிமதங்கூறி யவனைமுறையானேமறுப்பானெ
 ஁ததுக்கொண்டா ரதனுளிச்செய்யுள் ஆதியாயருபமாகி என்பத
 னேமறுததுக்கூறிற்று. (ச)

தாதுவானதுவேதென்னிற்சங்கரன்பலிக்குசசெல்லத
 தீதிலாக்கோதண்டத்தைத்திறந்தவன்விட்டபோது
 போதுவதுதிரமன்றேபோந்துழர்ச்சித்துவிழ்ந்தா
 னாதொழுப்பப்பின்னெநடந்தனன்கிடந்தவன்றான. ।

(இ-ள்.) (தாது—கிடந்தவன்.) அவனுக்குத்தாதுக்களுண்
 டானபடியெங்ஙனமென்னில் பரமேஸ்வரன் விஷ்ணுவினக
 ஁தையைக்கெடுப்பதுகாரணத் பிஷாபாத்திரம்வாங்கிப்பிஷா
 செய்ய வநேகம்பலிகளாற்பாத்திரநிறையாதாகலா னவ்விடத்து
 ப்புருடோத்தமன்கருவத்தாலே யானிதனைநிறைப்பேனென்று
 நெற்றியினரம்பிணத்திறந்துவிடப்புறப்பட்ட திரத்தமல்லவோ
 அந்தவிரத்தம் போதுகையாலே விஷ்ணுமூர்க்கித்துக்கிடப்பப்

பிரமாதிகள்தோத்திரஞ்செய்யப் பரமேசுவரனருளிச்செய்தெழு
பபவெழுந்திருந்து பரமேசுவரன்பிறகேநடந்துசென்றான் திரு
பபாற்கடலிலே பள்ளிகொண்டமூர்த்தியாகையாற்றாதுககள்பர
மேஸ்வரனானுண்டெனற்றிவாயாக, ஏ-று.

இசெய்யுள் புருஷோத்தமனுக்குத்தாதுக்கள்பரமேஸ்வர
னானுடையிறறென்றுகூறிற்று. (ஞானம்.) இதனாற்சொல்லப்
பட்டது பரமேசுவரன்பிணைக்கெழுந்தருள விஷ்ணுவின்மஸ
மாகிய விணடுசேனன்துவாரத்தேநின்றதுதகையப் பரமேஸ்வர
பிருத்ததியரிற்காலவேகொன்கிறபூதர் அந்தவிணடுசேனைப்
பிடித்தடித்துத்திரிகுலத்தே ஏற்றினா ரந்தவாரவாரத்திலேவிஷ
ணுவெழுந்திருந தீசுவரனைநமஸ்கரித்து இலலாடத்தைத்திறந்
து கபாலம்பூரணமாகக்கடவேனென் றுதிரம்விட்டான் விட்
டவுதிரம்பாதிக்கபாலநிறைக்கபபெற்றதில்லை 'பின்புமூரச்சித்து
வீழந்தான் ஈசுவரனிவன் பதிகிணடுபிரியப்பட்டு பலவகொடுக்
கவெழுந்திருநது பின்னேசென்றானென்பதுகருத்த. ' (௨)

இசையைாலுருவங்கொள்வனரியெனிலிகழ்வேள்விகக
னெச்சனாயுண்ணப்புக்கவகிருந்தவன னீசனாலே
யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையாககிககொ ள்ளா
னச்சினாற்போற்றநாதனாணனறலேகொடுததான். (௩)

(இ-ள்.) இச்சையாலுருவங்கொளவனரியெனில். ஏ - து.
புருஷோத்தமன்சுவேச்சையாலேயுருவெடுத்துக்கொண்டானெ
ன்னில்,— இகழவேள்விக்கனெச்சனாயுண்ணப்புக்கங்கிருந்தவ
ன்நீசனாலே யச்சமார்தலையறுப்புண்டான்றலையாக்கிக்கொள்ளா
ன். ஏ-து. பரமேசுவரியையிகழப்பட்டவேள்வியிடத்தே எக்கிய
மூர்த்தியா யவிசுகொள்ளவிருந்தனான்று வீரபத்திரதேவரா
லேயச்சமுண்டாம்படிதலையறுப்ப வந்தத்தலையிழந்தவிடத்துத்த

லையுண்டாக்கிக்கொள்ளாணதென்,— நசுசினாபோற்றநாதனா
ரணன்றலேகொடுத்தான். எ-து. பகதஜமாமியதேவாகடுதிப்ப நா
ரணனாகுமீளவும் பரமேசுவரனேதலையையுண்டாக்கினுளுதலா
ற சுவேச்சையாலுருவெடுத்தானென்றுசொல்வாயல்லை. எ-று.

இச்செய்யுள் சுவேச்சையாலுருவெடுத்தானென்பதனை மறு
த்துக்கூற்றிற்று. இகழ்வேள்வி பொல்லாவகுபட்டவேளவி. (௩)

விஷ்ணுவிசையாலுருவங்கொளவனையில் பிரமாவும் விஷ்
ணுவும் பரஸ்பரமொருவனாயொருவா விழுங்கினபோது விஷ்
ணுவுந்திககமலத்திலே பிரமாததோனறினொன்றும் விஷ்ணு
வை பிரமாவிழுங்கித் துவாரங்கனையடைந்திருந்தபோது அரியா
னவா பிரமாவின்பாதத்தாற்பிறந்தாரல்லது சுவேச்சையாற்பிற
க்கக்கண்டதில்லை அதனால் தொனென்னும் பெயராயிறென்
றறிக. வீரபத்திரதேவநாயனாரால் திருமால்முதலிய தேவாக்கள
யாகத்திலாக்கினைப்பட்டாக்கனென்பதற்குப் பிரமாணம் “தக்க
னற்றலையுமெச்சனற்றலையுநதாமரைநான்முகன்றலையு, மொக்க
வுண்டுருளவொண்டிருப்பருவநெறித்தருளியவுருத்திரனே, யக்க
ணிபுலித்தோலாடைமேலாடை யாடப்பொன்னம்பலத்தாடுஞ்,
சொக்கனையெவாக்குந் தொடர்வரியாமைத் தொண்டனென்
தொடருமா தொடரோ.” “சாடியவேள்வி சரிந்திடத்தேவாக,
ளோடியவாபாடியுந்தீபற, வருத்திரநாதனுக்குந்தீபற.” “ஆவா
திருமாலவிரப்பாகக்கொண்டன்று - சாவாதிருந்தானென்றுந்தீ
பற-சதுர்முகன்றறையென்றுந்தீபற.” “வெய்யவனங்கிவிழுவக
ததிரட்டிய - கையைத்தறித்தானென்றுந்தீபற - கலங்கிற்றுவே
ள்வியென்றுந்தீபற.” “புரந்தரனொருபூங்குயிலாகி - மரந்தனி
லேறினருந்தீபற - வானவர்கோனென்றேயுந்தீபற.” “வெஞ்சி
னவேள்வியாததிரனாந்தலை - தஞ்சினவாபாடியுந்தீபற - தொ

“புத்தியுந் துறப்பறவுந் துற” “ஆட்டின்று லையவிதிக்குத் தலையாக
 உட்கட்டியவாபாடி யுந் துற - கொங்கைகுலங்கநின் றுந் துற.”
 “உண்ணபுருந் தபகனெனத் தோடாமே - கண்ணப்பறித்தவா
 றுந் துற - கருக்கெடநாமெலா முந் துற.” “நாமகணுசிரம்பிர
 னன்படச - சோமன் முககெரிததுந் துற - தொல்லைவினைகெடவு
 ற் துற.” “நான்மறையோ டு மகததியமான்பட - போம்வழிதே
 னுமா றுந் துற - புரந்தரன் வேளவியிலுந் துற.” “சூரியனா தொ
 னாடைவாமினிற் பறகளை - வாரிநெரிததவா றுந் துற - மயங்கிற்
 றுடேள்வியென றுந் துற” “தககனா ன்றே தலையிழந்தா தகக
 ன-மகசனா ன் குழந்தின் றுந் துற - மடிந்ததுவேன்வியென றுந் து
 ற” என்றாந் திருவாசகுளா னுமரிக. “தககன் வெங்கதிரோன்
 சுவரன் பிரமனசந் திரனிந் திரனெசசன். மிககருசரககன் புரங்
 கரிசருடன் மறவிலேனிவா மிகைசெகுத் தோன், நிக்கெலாந் திற
 ந்தபுகழ் ததிலுந் திமிழலையான் றிருவடிநிழற்கீழ்ப், புககிருந்தவா
 துமபொன்ன டசகடிமை விடுவனோ பூணடுகொண்டேனே.” யா
 கத்திலையாககினைபபட்டபேரல்லாமன் மறறுஞ் சிவனாலேயா
 ககினைபபட்டபேராய் மித்திருவிசைப்பாவி லறிந்துகொள்க.
 தகதப்பிரஜாபதியானவன் பரமேஸ்வரனே யுயிராகுயிராயிருந்
 து சகலதேவாகட்குந்தேவனாகி யொப்புயரமில்லாத சேகரகர்
 ததாவென்று பிரமதேவராகிய பிதாவினாலே யுபதேசிக்கப்பட்
 டெச சிவனேமேலானகடவுளென்று நிச்சயம்பண்ணியறிந்து பி
 ன்பு மஹாதேவனேநோககி யருந்தபசுபண்ணி சகலதேவர்களு
 ந்தன்சொற்படிகேட்டு வணங்கும்படி மிகுந்தவரம்பெற்றிருந்
 தும் யாகத்துக்குக்காத்தனும் யாவர்க்குமேலான பரமசிவனை
 யன்றிப் பண்ணுகின்ற யாகமாகையினாலே ‘இகழ்வேள்வி’
 என்றான்க. இதற்குப்பிரமாணம் “தேவரினமுதல்வராகிச்
 சிற்ருணத்தலைவராகி, மூவரினுயர்த்தோராகி ஈடிவிலாவொரு

உராகி, யோவறவுயிர்கடோடு முயிளானவுறைவோராகி, மேவ்
 னாதம்மைத்தேற விளம்புகிமேலோயென்றான் ” “என்றபுண்ண
 மமத்தனிவ்வா நியம்பலுமலரோனகேளா, நன்றிதுமொழுவை
 கேட்டி நாரணன்றானுநானு, மன்றமரியற்றுமெல்லையுழலென்
 வெழுந்துவானிற, சென்றதோரசிவனையாசரு மேலவன்டு
 னிகியென்றான் ” “செங்கணமாறன்னையென்னை திணை
 மொய்ப்பினல்கி, யங்கணமாஞாலங்காபு மளிப்பதுமுதல்
 மு, முங்கன்பாலிருத்துமென்றேயுயிருணின் நியதமுநின்று, னெ
 ன்களான்முடியுஞ்செயகை யியாவையுமில்லையெனடாய ” “எ
 னுதுபுவித்தோலாடைக கணனுதறகடவுடகன்ப, ரானவென்
 றுமன்னாக கடித்தொழிவாழிந்துவாழும், வானவென்றமெய
 னம் வழுத்தினாககருளவோமல்லா, லெனையாதம்மைத்தெ
 வென் றெண்ணியையிருத்தும்யாமே.” “பதியானபாசத்தென
 தபட்டிழல்பசகாமென்றே, விநியோமிறைகளகது மெயம்னா
 பைததெனியவேண்டி, விதுவெனவரைபபன்யாங்க ளிவ்வா
 யறறவீச, னதிராகமுலருச்சித்தேதது மாலயம்பலவடகாணடி
 “ஆவனநானறிமுதகி யடைந்தனரிலையல்லா, ஆவனருள
 றிவாழுமரநுமியாருபிலையவனருளெயநிலெய்தாவருமெ
 ருளிலையானே, யவனலகிடைவனிலையவனைநியடைதிரு
 னானான்” என்றும் சந்தபுராணம் தக்ககாண்டத்திறகாணகளை
 ஞா ஞானப்பிரகாசா.

நூலினைபுறாததுவேத நூலினைநுவலும்வண்ண
 மாலருள்செயதானென்றாயமறைந்தியுலகியறகை
 சாலவேதெரியாதாகிகிடந்தநாள்சகத்தியார்க்கு
 மாவினகீழிருந்துவேதமருளிணுணைறந்தானூலே. (சு)

(இ-ள்,) நூலினைபுறாத்தவேத நூலினைநுவலும்வண்ண
 மாலருள்செய்தானென்றாய். எ-து. புருஷோத்தமன்வேதத்தை

மருளச்செய்து அந்தவேத தலைமையாய்ப்பொருள்களையும் மருள்
 செட்டாவினென்ற நியமம் — மறைத்திபுலகியறகைசாலவேதெ
 யாதாகிக்கிடந்தானே கத்தியாகுகுமாலினகீழிருதுவேதமரு
 ள் நனவெறுகா தாலே உதுவேதநூலொடு வகுமுலகியறகை
 புருசுரிய தாகத்தலைமையு க்கிடப்பப பிரபஞ்சத்தளனோட
 யாகுருதெரியவேதே சடிபட்டிருக்கிற உருருதுவேத தலை
 மருள் செய்த தெரியவேதமையாகமது மருளினுதலா
 மமே வருவதுவேது யாகக்கப்பட்டதுகாண வேதமாகமு
 ள் என்று

இ செய்புள் நுஷ்ட தமனவேதமருள் — நென்ப, செ
 யுதகதககூற்ற மருளில் புளாத்தேதாலே நுஷ்டம் எத
 ம துதிருமபுசொல்லியவ துதேதே பிபிரமாதோடுமடமடரு
 டாததமனரு செய்தானே உமடாடம் (௧)

பட்டியாக்கினைகீழிருது டாமகிவம் வேதமோதியதா
 சபிரமாமம் கீதையைநெறையமறைதானகுட, நேதிரைய
 மியாசாகுகும் யொருசு, நோதிடைச்சுட செமபொன்னி
 ருபபலத, தாகியையயியென மறதகயவனே ' எனனுதேவா
 மததம் ' நனருகாலவாகுரானமருய்னுடபொருளை, மனரு
 உனகிறுந்தவ கருமுறைததானகானேசு, யனருலினகீழிரு
 தகருமுறைததாலுயிலுது, கொனருனகாணபுரமுனறுங் கூ
 டடோடேசாறலோ ' எனனுதகிருவாசகததம் ' வேதமேமுத
 லாபுள்ளவியனகலையனைததுநதொனரு, லோதினுனவனையெ
 டகட குறைதகிடவுகாநதாமனறே, யீதீயவறறிதகாணடிபா
 முமொனருகககொலாட்ட பேதையோபெரிதுமெனனப பி
 தாமகனினையசொறமுன ' எனனு முபதேசப்படலததுங்கா
 ணக

அயன்றனைப்பயந்தானென்றாயரியயன்சிரஞ்சேதி
க்கப், பயந்திடானறலைமாறானும் படைத்திடானசிரத
தைக்கிள்ளுஞ், சயந்தருமரனைத்தந்தா னயனெனகைத்
ப்பேயன்றோ, தியங்கிடாதுணராயெல்லாஞ் சிவன்செ
யலென்றுதோந்தே. (௩)

(இ-ள்.) அயன்றனைப்பயந்தானென்றாயரி. எ-து. பிரமா
வைப்புருஷோத்தமன் படைத்தானெனுகூற்றிய, — அயன்சு
ரஞ்சேதிக்கப் பயந்திடானறலைமாறானும்படைத்திடான். எ-து.
பிரமாவைப்புருஷோத்தமன்படைத்தானெனுகூற்றி னஞ்சுமு
கமுடையனாதலாலே நாமும்பரமேசுவரனுக்கொப்போமென்று
கருவித்தவிடத்துப் பிரமாவினுடையநடுதலையைப் பரமேசுவர
னறுக்கக்கண்டு நின்றபிதாவாகியவிஷ்ணுபயப்படாடியப் பிர
மாவின்றலையையனடாக்கமாட்டுகிலன், — சிரதைக்கிள்ளுஞ்
சயந்தருமரனைத்தந்தானயனென்கைத்தப்பேயன்றோ. எ-து. பிர
மாவின்றலையைக்கிள்ளிப்போடத்தக்கவெற்றியையுண்டாக்கப்ப
ட்டபரமேஸ்வரன் காததாவல்லவாய்த் தலைமிறந்தபிரமாபரமே
சுவரனைப்படைத்தானென்பது நவறலலவோ, — தியங்கிடாது
ணராயெல்லாஞ் சிவன்செயலென்றுதோந்தே. எ-து. ஆதலா
லெல்லாம்பரமேஸ்வரன்செயலேயென்று விசாரித்தமயங்காம
லறிவாயாக வதற்குக்காரண மேலேசொல்லாரின்றோம். எ-து.

இச்செய்யுள் புருஷோத்தமன் பிரமாவைப்படைத்தானெ
ன்பதனையும் பிரமாவருத்திரனைப்படைத்தானென்பதனையும் ம
றுத்துக்கூறிற்று. (௩)

பிரமாவானவன் சிவனைமறந்தொருகாலத்திலே தம்மைம
தித்தகங்கரித்தபடியினாலே சிருஷ்டிவாராமற்பின்பு சிவனைநோ
க்கித்தவம்பண்ண வாகாசத்திலே யசரீரமாய்நின்று புத்திகொ

சித்தருளப்பின்பு பூதங்களைப்படைத்தது மற்றுள்ளவைபடைக்க
கைவராமனமயங்கிப்பின்பு ருத்திரததானமாகிய விலாடத்த
னததிலே சிவனைத்தியானம்பண்ணிவழிபடவவ்விடத்திலே உ
ததனாசிரமாகச்சுவாமி தோன்றக்கண்டு பிரமன்தோத்திரம்
பண்ண சிருஷ்டிக்கிரமஞ் சாவேசுரன் பிரஸ்தாபத்தாற்பெற்று
ததகூப்பிரஜாபதிகளைபுர தேவாகள மாணாடா லீலங்குபறவைக
ளாதியான வெல்லாப்பிராணிகளையுஞ் சிருஷ்டித்தானென்பத
ங்கொள்கொள்க. “மலமயகாரியததான்மனனாகாரியானசெய்க”
ததா, வுண்டவனரென்னேருதவுறுபிரமாணமென்றே, கணம
டிதபதியென்சொலவுக்காவிலைவலககலாலே, முண்டகமுக்கிபு
த்த முருத்தனேகடவுளியாகமும்” “திரிசுரகமாதியருளசெ
ய்தானெனதுநாபி, வருமொருகமலத்தைநதுவதனகொளையன்
ருத்தான், பொருவிடைக்கொமயோனலெனன்ருவததின
வெருத்தா, ஸூரியாசதததைவேதனமமன்ருமதததை” “சா
ருசததுவததையாமேதரித்தனமூலகமெலலா, தோற்றுத்த
தழித்துக்ககாக்குத்தொழிலெமதாதலாலே, போற்றுமூவுலகுமெ
யமைப்புக்கவாதகட்கெல்லா, மேற்றமயாமென்றனததாலி
றையரியென்னலாமே.” “மறுவறுதவதகின்மிக்க மாதவமுனி
வகங்கை, சிறுபிறைமெளலிவைத்த சிவன்கணத்தலைமைபுண
டோன, நெறுசுரகிங்கதனை” “சதைத்ததிரித்திடவன்னுனை
க, குறுகிலீழந்தெழுதுமாயன் கூறினனவறறைக்கேன்மோ”
“எப்பொழுதளியவென்பா லிசையுமஞ்ஞானம்புந்திக், கப்பொ
ழுதொளிகொண்வந் தகந்தைகோத்தருள்வாயன்றே செப்பின
னின்னுக்கேட்டி சிவனிடப்புறத்தின்யானுந், தப்பறவுதித்தெ
ன்றென்பாற் சதுமுகப்பிரமன்வந்தான்” “நூங்குமசுட்டரும
ன்னு னொளிகொண்மூவியிறேன்றுந், திங்குநான்மறையு
மெம்மான்றிருமுகதனிற்றேன்றும், பாங்கின்முத்தொழிலுமெ

ஈதைபாலித்ததவன்றன்மேனி, விவகியனூலஞ்சுக்கமெயப்பர
மென்னமுன்றும்" "என்னனையவாகடகாட்சிககியைநகிலுது
லகுககந், தன்னிகர்யோகிகாணபனநதபரமருளிஞலே, மன்னி
யபாசநகோகரு மறறையபகுககட்செலலம், பன்னதநகரிடல்
சன்பதிபகுவெம்மனோகன்" "எவநரிமொழிதல"னும்நநீ
வேதன்மாயன், வென்றிகொளமராயருமெலியங்ககரகமேசெ
யதே, பொன்றிடவழிதல"லேயானெனபுகறலானுங், கொன
தூன்றவனெழுததிகுடி"லம்"தல"னும்" (வே) "ஆரணியபல
கினுககநிவின்னகொணகனே, சரபபவனதுசொருபலககன
ம், பரவுந்ருணாவொபாசபோதமும், விரவுந்ருதெங்கனமேவு
முணமையே" என்றார் தசகாரியததமநிக என்று ஸ்ரீநம்பி
ரகாசர்.

சிவன்களசநமபோலசசிலாவயிறுதித்தமாலைத்
தேவென்றேயுலகககாககச சுவேசசையால்சநிததானெ
னபீர், பூவனபின்படைககமாட்டாதரனடிப்போற்றவேத
க, கோவநதுமுகததிறறோன்றிச சிருட்டியைககொடுதத
ல்கூறும். (சு)

(இ-ள்.) சிவன்களசநமபோல சிலாவயிறுதித்தமாலைத்
தேவென்றே யுலகககாககசசுவேசசையால்சநிததானெ
எ - து. ஆன்மககளதுபிறப்புப்போலே யோணிகாதனடைந்
வேதத்தமனைப் பிரபஞ்சத்தையிரட்சிககவேணமச சுவேசசை
யாலேயுருவெடுததுககொண்டானென்று மவனிதததிலேபிரம
தோன்றிப் பிரமாவாலே பிரபஞ்சந் தோன்றித்தென்றும் கூறு
வீர், — பூவன்பின்படைககமாட்டாதரனடிப்போற்றவேதக்கே
வந்துமுகத்திறறோன்றிச சிருட்டியைககொடுததல்கூறும். எ-து.
சுவசககாரஞ்செய்து பரமேசுவரஸ்மிளவும் பிரமாமுதலானக

பரமேசுவரனாயுண்டாககிப் பிரபஞ்சகிருஷ்டிசெய்விககப் பிரமாவும்பிரபஞ்சத்தெசகிருஷ்டிககவழியாமல்மயங்கிப் பரமேசுவரனோடகித்துறிககவேகாததாவானபரமேசுவரன் பஞ்சகிருஷ்டியகடப்பதுகாரணத்த பிரமாவினிலாடத்திலேதோன்றி பிரமாவகருககிருஷ்டிமயமண்டாககிக்கொடுத்தேச் சாவபுராணகருஞ்சொல்லுமாதலால பரமேசுவரன்பிரமாவாலேதோற்றப்பட்டவனலலவென்றறிவாயாக. எ-து.

இச்செய்யுள் பிரமாவினிடத்திலேபரமேசுவரன்றோன்றி ஹென்புத்தருக்காரணங்காட்டி மறுத்ததுகூறியது. (௬)

நாமணனயனையீன்றுமயனுநாமணனையீன்றுங்
நாமணமொருவருசகங்கொருவாதாமிருவருக்கும்
வாமணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்ற
வாமணமுனாகுரபககத்தவாகருமறைநதாரன்றே.(௭)

(இ-ள்.) நாமணனயனையீன்றும. எ-து. நாமணன்பிரமாவயுண்டாககியும்,—தயனுநாமணனையீன்றும். எ-து,பிரமாவானையுண்டாககியும்,— நாமணமொருவருக்கங்கொருவாதாம். எ-து. ஒருவருக்கொருவாகாரணமாயகாரியப்பட்டுவருவர்,—இருவருக்கும் வாமணமுரித்தவள்ளல்காரணனென்றுமன்றவாமணமுனாகும் எ-து அப்படிவொருவருக்கொருவாகாரியப்பட்டுவருவதற்குமுதற்காரணமாவா னாயையுரித்துப்போத்த பரமேசுவரனென்றேதெரியவேதஞ்சொல்லாநிற்கும்,— பக்கத்தவருகருமடைந்தாரன்றே எ-து பரமேசுவரன்காரணமாகையாலேவிஷ்ணுவலப்பாகும் பிரமாவிடப்பாகமுமாகவடங்குவார்களாகதியே. எ-து.

இச்செய்யுள் பரமேசுவரன்காரணமாகப் பிரமாவிஷ்ணுவாயப்படுவார்களென்பதுகூறிற்று. ஆரணமுரைக்கும்பக்கத்தவா

கருமறைந்தார். எ-து. நிச்சயம். காங்குவேதமாகியவைதிகர
லாராய்வோருஞ் சொல்லாநின்றா என்க. (௭)

அழிப்பரியேவலென்ற யரிதனையழிகுமனறங்
கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டா னங்கமுமழித்தேபூண்டா
னழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ
வழித்திடுமரனேயாகக் கோகமுமாகுவானே. (௮)

(இ-ள்) அழிப்பரியேவலென்றாய், எ-து. சங்காரமுமபுரு
ஷோத்தமனாகுகிளையெனறு யப்படியாயின்,—அரிதனையழிகு
மன்றங்கழிப்பதுதவிர்க்கமாட்டான் எ-து சாவசங்காரததுப பி
ரமவிஷ்ணுக்கள்முதலாகச்சங்காரப்பட விஷ்ணுதனமேலவரா
மல்லீக்கிக்கொள்ளமாட்டான். அஃதன்றியும்,—அங்கமுமழித்த
தேபூண்டான். எ-து. பிரமவிஷ்ணுக்களைச்சங்கரித்த வயதரங்
களின் மீன்சேல் பனறிககோடு சிங்கப்பல் ஆமையோடு கொ
கிறகு அன்னத்துவி இவைமுதலியனவணிகையாறு புருஷோத்
தமனாக்கினையாற்சங்கரித்ததன்றித் தான்காததாவாய்சங்கரித்
தவனாம்,—அழிப்பரியேவலென்றங் கறைந்ததுமழிந்ததன்றோ
எ-து. ஆதலாற்சங்காரமும் விஷ்ணுவினுடையவாக்கிளையென
று கூறியவதுமழிந்ததாம்,—அறித்திடுமரனேயாக்ககோகமு
மாகுவானே. எ-து. சங்கரிப்பிப்பதும் புரமேசுவரனேயாகை
யாற்சிருட்டித்திகருமவனாலேயுண்டாமென்றற் வாங்க ௭-து

இச்செய்யுள் சங்கரிப்பவனே காததாவென்பது கூற்றாய்

வானங்கீழமண்ணுமெல்லா மாயனேகாப்பானென்றாய்
நானஞ்சஞ்சலந்தானன னுடல்கீண்டசககரத்தை
யானேஞ்சமாடுவானபாற் பெற்றுலகளித்தவார்ததை
நானெங்குமாகுமெல்லாஞ் சங்கரன்காப்பேயாமே. (௯)

(இ-ள்.) வானங்கீழுமணனுமெல்லா மாயனேகாப்பானென்றாய். எ-து. ஆகாசமுதற்கீழுப்பிருதிவியீராகவுள்ளபிரபஞ்சமெல்லாம் புருஷோத்தமனேரகூழ்ப்பனென்று கூறினாய்,—தானஞ்சஞ்சலநதான்றன்னுடல் கிண்டசக்கரத்தை யானே ஓசுமாடுவான் பார்பெற்றுலகளித்தவாரத்தைதானெய்குமாகும். எ-து சலந்தரனென்னுமகரனுக்கு விஷ்ணுததான் பயப்பட்டுப்பரமேசுவரனோகுகித்தவஞ்செய்யவந்ததவசெய்கிறவிஷ்ணுவைத்தவததைக்கெடுப்பதாகவந்தசலந்தரனைச்சக்கரத்தாலேபிளந்து போடப் பரமேசுவரனிடத்திலந்தசக்கரத்தைப்பெறவேண்டிப் பரமேசுவரனைநெடுங்காலமாசகித்து மவன்குகிரகஞ்செய்யாமறியின்புவிஷ்ணுகண்ணையிடந்துமலராகவாசசிக்கப் பரமேசுவரனதுகுகிரகஞ்செய்து சக்கரங்கொடுப்பவதனைக்கொண்டி மாலிசமாலிமாலியவான்முதலாகிய வசுராசெயமுடித்துப் பிரபஞ்சநதரகூழித்தானென்னும் புராணம்பிரமாவாலேசொல்லப்பட்டுப் பிரபஞ்சமெய்குமுண்டாயதாகையால்,—எல்லாஞ்சங்கரன்காப்பேயாமே. எ-து பிரபஞ்சத்தைவிஷ்ணுவாலேபிளக்கிறதுப் பரமேசுவரன்ரைகூடியென்றறிவாயாக எ-று. ஆகாசமாடுதல் பஞ்சகொளியியம் வானங்கீழுமண சொரணகபாநாஸுபரி.

இசெய்யுள புருடோத்தமன்னைந்தம பரமேசுவரன்காசுகினைனககூழிறந்.

(௯)

விஷ்ணுச்சக்கரம்பெற்றாரென்பதற்கு பி-ம் “சலமுடைய சலந்தரன்றனுடறடிந்தநல்லாழி, நலமுடையநாரணற்ககருளமுதுவென்னேடி, நலமுடையநாரணன்றையனமிடந்தரனடிக்கீ, ழுலராகவிடவாழியருள்ளன்கரணசாழலோ.” என்னுங்கிருவாசகத்தானறிக என்னாநூனப்பிரகாசா.

மாவிறுர்சேலிறாய்வரிகளடக்கிகொண்டன்
 றுலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனுனெயென்னச்
 சேலிறாதனைப்பிடித்ததுசசெலுவினையிடநதுகண்ணைச்
 சூலியாமேலணிநதானசூலிதானாகுமனதே. (க௮)

(இ-ள்) மாவிறுர்சேலிறாய்வாரிகளடக்கிகொண்டன்
 றுலியாவுலகமெல்லாமழிப்பவனுனெயென்ன. எ-து பிரளைய
 காலத்திலே பிரபஞ்சத்தைக்கூழிக்கவேண்டிமச்சவடிவைக்கொ
 ண்டி சத்தசமுத்தியங்களை யு மொருசெலுவிலேயடக்கினனானந்
 நாமாதிகாரமெனனாமலகருவித்துப் பிரபஞ்சத்துக்குச்சங்காரக
 தகாவும் நானெயென்றசொல்ல, — சேலிறாதனைப்பிடித்து
 செலுவினையிடநதுகண்ணைச் சூலியாமேலணிநதான்சூலிதானா
 குமனதே. எ-து. விஷ்ணுவின்கருவத்தையடக்கவேண்டி. யு
 சமச்சத்தைப்பிடித்துச் செலுவியுங்கொணினையும்டநது திரி
 மலத்தின்மேலேயணியாகவாசியதான் சூலபாணியாகியபரமேச
 வரன்முனையெ-து.

இ-செய்யுள் மச்சஞ்சத்தைக்கூகரித்ததுசுற்றிச் சூலி
 கைக் கண்ணிடமிருந்தல. (க௮)

ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க்கிடந்தபோது
 நாமெனாவுலகாதாரநாதனைன்றகந்தைபண்ண
 வாமெனானறுமெனனாரமருமாறாபாதுத
 தாமனாளாமையாலாததகாததோடுதரித்தாரனதே. (க௯)

(இ-ள்.) ஆமையாய்மேருத்தாங்கியடைகலாய்க்கிடந்தபோ
 து நாமெனாவுலகாதாரநாதனைன்றகந்தைபண்ண. எ-து ஒருகா
 லத்துப்பிரளையசங்காரம்வந்தவிடத்துப் பிரபஞ்சத்துக்காதார
 மாகியமாமேருச்சலித்தலி னவ்விடத்துப்புருஷோத்தமன்கூர்

புறப்பாய்மாமேருவைத்தாங்கியாதாரகிலேபோற்கிடந்து பிரபஞ்
 சத்துக்காதாமு மதற்குக்காததாவுநாமேயென்றகங்கரித்தவிட
 சது—அமெனான்றுமென்ன ! மாருமாஸாபாரததுத தாமனா
 ஸாமயாஸாததகாததோடுதரித்தாஸ்தே எ-து. விஷ்ணுவின்
 உருவத்தைப்பார்த்தருளிக் காததாவாமென்று மல்லவென்றுஞ்
 சாலலா உதாரணிலேயாமையைத்தகித்த தாதவோட்டையெ
 ஸாமலேயோடனின்தார தேவருபமுமாயல்லவுமாகியபரமேச
 ஸானேயாதலாலிவனெகாதாவென்றுவாயாக. எ-று

இச்செய்யுள் கூாமருபத்தைச் சங்கரித்ததுவன்றிற்று. ஆ
 மையாயென்பது அமிர்தகலைகிறபொழுது மேருவைத்தாய்
 ஸாமடைகலையாகிடந்தபலத்தாலே காமோராதாமென்றுகெ
 றுவித்தகதைக்குமாம் அமெனான்றுமென்ன மாருமாஸாபா
 ரது எ-து. தேவாசுரமாமனென்றசொன்னாகளிலேயாஸா
 மாரத்தகாஸாபாரததுத எப்பினமாம் (கக)

எழுதலமிடநதுபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்றுத்
 கொழுதுலகிறைஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோதன
 றழுதலமிடதுவீழவருங்கோடுபறித்தணிந்தான்
 கழுதலமொதுகாட்டிலாடிடுங்கடவுளானதே. (கஉ)

(இ-ள் : எழுதலமிடநதுபன்றியாயிருங்கொம்பிலேற்று
 கொழுதுலகிறைஞ்சநின்றசோதிநானென்றபோது எ-து. ஒரு
 சாலத துகாத்தப்பிரியமாய்விஷ்ணுவராகமுாததியாய் அதல
 யிதல சுதல நிதல தாாதல இரசாதல மகாதலமென்னப்பட்ட
 யெழுதுநிசையுங்கொடி பெரியகொம்பிலேயெற்றுககொண்கி
 னறபராகவிரத்திலுலே பிரபஞ்சத்தாரால்வணங்கிவழிபாடுசெ
 ய்தற்குவீடுபெறாயநின்றகாததாயானல்லது வேறிலையென்று க
 ளவிகு—அன்றழுதலமிடது வீழவருங்கோடுபறித்தணிந்தான் க

முதலம்வந்துகாட்டிலாடிங்கடவளன்றே.எ-து. வராகமூர்த்திக்
ருவித்தவப்பொழுதே சோகத்தினுறறுகத்ததுபபூமியிலேவிழும்
படி யப்பன்றிககோடடைப்பறித்தனியாகவணித்தொண்டா
ன்பேயாடிங்காட்டிலாடிலேயிருப்பினகாததா எ-று.

இச்செய்யுள் வராகமூர்த்தியைச்சங்கரித்ததுகூற்றிற்று. அ
லமந்து பிரமித்தது. கமுதலமவந்து உழனது. (௧௨)

இங்கடாவுள்ளோமாலென்றிரணியன்றுணையெற்ற
வுங்கடாமோதரனறனுருநரசிங்கமாகி
யெங்கடாபோவதெனனாவுடலபிளந்திறையானென்ன
வங்கடாசிம்புளாகியெடுத்ததாததானறனறன். (௧௩)

(இ-ள்.) இங்கடாவுள்ளோமாலென்றிரணியன்றுணையெற்
றுவுங்கடாமோதரனறனுருநரசிங்கமாகி யெங்கடாபோவதென
னாவுடலபிளந்திறையானென்ன எ-து. ஒருகாலத்திலே யிரண்
பனாகியவசர னிவ்விடத்திலுங்குப்புருஷோத்தமனுள்ளனோயெ
ன்றுதூணைத்தட்டிக்காட்ட வுங்கன்றாமோதரனாகியுருஷோ
த்தமனந்தத்தூணிலே நாரகிங்குபமாகித்தோன்றி இரணியினை
யினியெங்கேபோவாயென்றுபிடித்த துடலைப் பிளந்துபோகிதலா
யுண்டானகருவத்தாலே பிரபஞ்சத்துக்கு நாமேகாததாவென்
ன, — அங்கடாசிம்புளாகியெடுத்ததாததானறனறன். எ-து. அ
கூவிடத்துச் சிம்புளென்னும்வடிவையெனமாண்டு நாரகிங்கு
ச்சங்கரித்துத் தோலையாசனமாகக்கொண்டான் பரமேஸ்வர
ன். எ-று.

இச்செய்யுள் நாரகிங்கத்தைச்சங்கரித்தல்கூற்றிற்று. (௧௩)

தானமென்றிரந்துசெல்லத் தனக்குமுலவடிகொடுப்ப
வானமுமளந்துகொண்டு மாபவிதனைனைப்பினனை

பின்மாத்ரகிதையிலிட்டானிதையனெருநநீந்தோதவ
கூனநுசெய்துகிவோதாங்களுததமரலலவாகும. [கட்

13-1) தானமென்றிருந்து செல்லாத சனக்குழுவடி கொடுப்பது ஒருகாலத்திலே புருஷோத்தமன் வாமனவடிவையே உண்டி மரபிலிட்டதிலே தானமென்று சொல்லி யிராது கொண்டு செல்ல வாயதாய்மாக் குழுவடி மண்கொடுப்பது— வானமும் உத்தகொண்டி மரபின் சன்னிபரின்னை மீனமாருகிறையில் ட்டா ஸிதையன்று என்று சாநமென்று பூமியுதரசவாக் கங்கையுமோரம் யாலென உத்தகொண்டு மறையடிக்குவிட்டதான் லலை யென மாபலியைக்கு மானகிறையில் ட்டா னுதலாற் காத் தாலலன் சூரியாக் கனமென்னில், — ஒன்றித் தோதங்கட் கூனடிசெய்திடுவோதாங்குத் தமரலலடாகும். என்று ஒருவ ன்று உபுசெய்து லதலை யெறுக கொண்டான செய்தவனுக்கு உண்மெ. அங்கதலனாகத் தீமைகொடுத்ததல் கருவட்சணமலல டாகையா லவன்சு தாங்கலலன். என்று

இச்செய்யுள் தாநஞ்செய்தாநக கசிதஞ்செய்வாந்காததா
பால்வனென்று அருத்துக்கூர்நரு வாமனஞ்சப கிருத்திருமஞ
பம ஊனஞ்செய்துஞ்செய்யநன்றிகோறல் (கசு)

மாயமானனைப்பொய்மமானெனவறியாதார்கள்,
மாயையிலகப்பட்டுத்தன மனைவியைக்கொடுத்தான்றன்
னை, மாயைக்குக்கத்தாவெனபை மதிக்கெட்டங்கவனைக்
கொண்டு, நாயனூர்தமைப்பூசித்தான கொலைப்பாவநனு
கிடாதே. (கடு)

(இ-ள்.) மாயமான நன்னேபபொய்ம்மானெனவறியாதாக்
கன் மாயையிலகப்பட்டுத்தன்மனைவியைக்கொடுத்தான் நன்னே
மாயைக்குக்கத்தாவென்பை, எ-து ஒருகாலத்திலேயிராமாய

தமிழ் நிலக்ஷேமியநதானும் வனசரிதராதித்திரியநாளி உயர்வ
 ஸ்ராமணீககி யிலகருமியையபரிததககொளவா டே
 பியம்மாணியேவ உத்தமர்னிராகுதமாயையென்றறியாம
 மகானின்பின்னேபோய்த தன்மனைவியைப்பிடி கொடுத்தாரி
 மாயசகுக காத்தாவென்றுக ளுவீர், — மதிகெட்டங்கவ ள
 கொண்டு நாயனூதமைபட்டித்தான்கொலைப்பாவநடந்தே
 ளுது இலகூத-மிகில்குளையாவே மயக்கத்தையடைமறு மில
 உகையிதசென தீராவணியு மவன்சேசையையு கொண்
 கொன்றபாவகீகச சேதுவிலேவந்து பரமேசுவரனையருகித்
 வீராகெடுத்தகொண்டான் காத்தாவலலன். எ-து.

இசெய்யு ஸ்ராமணியரிக்கித்தானென்பதனை மயிசெய்யு
 மறது (௨௭)

பரசுடன் பிறந்தான றுனும பததனாபரபக்திலே
 யரசுததரணேநோககி யருந்தவமபுரிந்தானன்று
 பரசிபரசுராமன் பலதேவனுலகமெலலா னுண
 முணாசெயு முமையாங்கோணே யுணணினைநதியோகுதி

(ஆ-ள்.) பரசுடன் பிறந்தான றுனும பததனாபரபக்திலே
 யரசுததரணேநோககி யருந்தவமபுரிந்தானன்று — ஒருக
 டத்திலே விஷ்ணுமழவுடன்பிறந்து பரசுராமனைப்பெய
 யுடையஞ்சகிவபததன் மமுனைவகொண் டிராசாங்கிய
 துத் தத்தவிரதத்திலேஸநானஞ்செய்து அந்ததோஷத்திரப்பர
 மேசுவரணேநோககியருந்தவம்புரிந்தானன்று, — பரசிபரசுராம
 ன்பலதேவனுலகமெலலா முணாசெயுமுமையாங்கோணே யு
 ணணினைநதியோகுநின்றான் எ-து பிரபஞ்சமபோற்றத்தக்க பல
 பத்திரராமன் முப்பததுமுசகோடிதேவாசளும்பிரபஞ்சமசுளும்
 வடிபிரபஞ்செய்யுமுமையவணமணுளனை ஞானககணுலேகளை
 மியோகத்திலேயிருந்தேயிராசசியஞ்செய்தான், எ-து.

இச்செய்யுள் பரசுராமனுயிரகூழித்தானெனத் தனை மறுசெய்யுள்
என்றது அன்று அநராவில் பலதேவன் டலபதநிராமன்.
டலகமெல்லாம் உயரத்தோலல்லாம். (௧௬)

ஒதியவாசுதேவாதனையுபமனியதேவா
தீதிலாமோககஞ்செயதுசிவகரஞ்சிரத்திறசோத்தி
யாதியாலடிமையாககவரிபுடலபிராணனதத
மீதெலாங்கொண்ணீயெனறங்கிறைஞ்சினுனறிநதிடாயே

(இ-அ) ஒதியவாசுதேவாதனையுபமனியதேவா தீதிலா
மோக்காடி மதுசிவகரஞ்சிரத்திறசோத்தியாதியாலடிமையாக
கவரிபுடலபிராணனதத மீதெலாங்கொண்ணீயெனறங்கிறைஞ்சினு
னறிநதிடாயே என்பது பருவேதாத்தமனவாசுதேவராய ஸ்ரீமததுவாரகாபரீதி
லேயிருக்க விமர்க்கிரபாதமுனிகளபுத்திரராகிய உயரன்னியம
காருஷிபிலாயததுகெழுந்தருள் வவனாவாசுதேவகலனடைய
கேயெழுந்தருள்குதென்றுகேட்ப வவருட்கயிலாயததுகரு
போகிறோமென வாகதேவருங்கயிலாயததிருகுமெல்லாமலி
ங்கேகலனடைய அருள்செய்யவேண்டிமென மெனக்க வபம
ன்னியமகாருஷிபுபகுறமற்றநூலககணனூலே விஷிபரித்தது
சிவாஹதமுமடைந்ததுதநிசிபரித்தது அவரைச்சிவபுத்தருக்க, —
அரியுடல்பிராணனதத மீதெலாங்கொண்ணீயெனறங்கிறைஞ
சினைறிநதிடாயே என்பது வாசுதேவரகருஞானபுரணமாய்
என்சரி மததம் பிராணனினையெல்லாங்கொண்டருளவேண்டி
மென்று தோத்திரஞ்செயதுவணங்கிச் சிவபுத்தனுயிருத்தானெ
ன்றறிவாயாக. என்று.

இச்செய்யுள் வாசுதேவனாயுகாதசாவல்லவென்று மறு
த்துக்கூறிற்று. (௧௭)

பின்வருமபரிதானாகியரியென்றாய்ப்பின்புலந்தா
லென்வருமீசனாலென்றறிவினோமிவுளியார்க்கு

முன்வருமவதாரங்கண்முடிந்தமையறிந்தாயன்றே
பொன்வருஞ்சடையினுனறன்புகழென்குமபுககதன்றே.

(இ-ள்) பின்வரும்பரிதானாகியரியென்றாயப்பின்புநதா
லென்வருமீசனலென்றறிசிலோமிவுளியாககு எ-து அநதவி
நனுவருகிறபுகத்துக்குநினாயாகவருவனென்றாயப்படியாகவ
தாநபரமேசுவரனாலே யநதகருநினாககியாதுவருமென்றறிசி
ல்லாம.— முன்வருமவதாரங்கண்முடிந்தமையறிந்தாயன்றே
பொன்வருஞ்சடையினுனறன்புகழென்குமபுககதன்றே. எ-து.
முன்புநதவவதரங்கண்னுனடானமைக்கேடடறிந்தாயாமியங்
னஞ்சொன்னமுறைமையால் பொன்போன்றகொன்றையைய
தரிக்கப்பட்டதிருச்சடாபாரததையுடையவன கார்த்தியேயென்கு
மவிளங்கிற்று. எ-து.

இச்செய்யுள் குநினாயாய்வாங்குநிபாநென்பதனைமறு
சதுக்கூறிற்று பொன்வரும பொற்பிரஸங்கும் எனவுரைப்பி
டிமாம். என்வரும். எ-து. நிககிரகமோவதுநகிரகமோஎன்றது
கைவலாமுலமேயோவெனக்கரிக்குதவுங்காட்டின்
மொய்வரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான்
ஐயனேமுறையோவென்றாலரசனோவங்குச்செல்வான்
வையகங்காப்பான்செய்கைவழக்கனறோகாப்பானபோல்

(இ-ள்) கைவலாமுலமேயோவெனக்கரிக்குதவுங்காட்டி
ன் மொய்வரையெடுத்தான்மூலமாயிடவேண்டுமோதான். எ-து.
ஒருயானமடுவின்கண்முதலே வாயினகப்பட்டெழுலமேயென்று
கூப்பிடவோடிச்சென்றவவியாநெயினகிடனாக்கெடுத்ததுகொ
ண்டே வரையையெதித தானினையைக்காததவிஷ்ணுகாத்தா
வாயிடவேண்டுமோ? அவனகாத்தாவன்று அஃதெவநனமெ
ன்னில்.— ஐயனேமுறையோவென்றாலரசனோவங்குச்செல்

ஞாலமுண்டவனு லுண்டாந் லலபு. தமர் னொருய
வேலைநஞ்செழுமா லாதிவிண்ணை வடவேநதுசென்று
காலமினறெமகருக்கா வாய்கடவுளெயென நநாத
னாலமுண்டிலனெறேதேவரமுதமுண்டிவதெனகே. (1)

(இ-ள) ஞாலமுண்டவன ஞானடா கல்லமு கமரென்றாய
வேலைஞ்செழமா லாதிவின ளவா வேகதுசென்று காலமினெற
மக்குக்காவாப்கடவுளோயெனனை எ-து பூமியைவிழுங்கியசா
மாததியதையுடையவனான தேவாகளநல்லமுதததைப்பொ
சித்தாகளென்றாய சுமுத்திரமாததகதிவேலிவம்பிறக்கவிஷ
னுமுதலாகத்தேவாகளெல்லா மூவுணம் பொறுக்கமாட்டாய
லோடிவந்து அகாலமரணமெங்களுநின்று சம்பவித்திருக்கிறது
எங்கையிரட்சித்தருளவேணவியகாத்தா வேயென்ன அரளுனவா
கிருப்பைஎனினி,— நாதஞ்ஞலமுனம் உபினைறேவரமுதமுணடி
வத்தையதே எ-து பரமேசுவர னாதவிட்டதையமுதுசெய்யவில்
லையாயினவில னுமுதலியதேயா களெல்லாமபிழைத்துப்பின்ப
முததையுண்டாகியதலைப்பொன்பரெக னாஞ்சாலவாய-எ-து.

இச்செய்யுள் பரமேஸ்வரனேகாததாவென்பதுகூறிற்று
நாலமுண்டவஞ்ஞானஞ்ஞானமுதரஞ்ஞானஞ்ஞானம் என்பபாட
மோதிஅரஞ்ஞானஞ்ஞானத்தமத்தலே யண்ணப்பட்டுச்சிறிதே
வென்றனையந்தப்பரமேஸ்வரன் பிருதிவிக்ஞானங்கினவனன்
று என்று மறறோபிரதிபிவிருக்கின்றது இன்ன்கருத்தது மஹா
விஷ்ணுவா லுண்ணப்பட்டு பூமியிலிருப்பவா பரமசிவமினன்ப
துபோலும் (உக)

அஞ்சியனதரிதாடோட வசுரன்குருமாறலே
துஞ்சுவிததொருபெண்ணலேதாருகனுட ஹணிபபித
தஞ்சிடப்புரந்தியூட்டிச்சலந்தரனுட ல்கீண்டே ரத

(இ-ள) அஞ்சியனநரிதாலைவகரனைசுருமரணலேதுஞ்
சுவித்தது. எ-து சூரபதமாவுசுருப்பயப்பட்டு விஷணுகிருப்பாறக
புலேநகிப்போய பரமேசுவரனுக்குமுறையிடச் சுபரீரமணிய
னையுண்டாககி அவுறலேருபதமாவைசசங்கரிப்பித்தம. — ஒரு
வெண்ணலேதாருகனுடறுணிப்பித்து எ-து தாருகனென்னுமசு
ரணுகரு விஷணுமுதலாகிய தேவாகளெல்லாம்பயப்பட்டுப்போ
யபரமேசுவரனுக்குமுறையிட வரபோதுகாளியென்னுஞ்சத்தி
யைக்கொண்டு தாருகனுடலைச்சேதிப்பித்தம. — அஞ்சிடப்பரந்
சீட்டம். எ-து. நிர்யாசுசாரக்குப்பயப்பட்டு விஷணுமுதலா
கியதேவாகளெல்லாநும பரமேசுவரனுக்குமுறையிடத் திரிபுரந்
தைச்சுட்டிம். — சலசரானுடலகிணம். எ-து. ஸலசரனென்னும
சுரன்விஷணுவைச்சுருப்பாறகடலிற்பள்ளிகொள்ளவொட்டாம
லோட்டித்திரிய விஷணுவுலகாருசுருப்பயப்பட்டுப்போய்ப்
பரமேசுவரனுக்குமுறையிடச் சகசரததாலேஜலசரனுடலைப்பி
ளந்துபோட்டிம். — ஓதருகினையுண்டிம். எ-து. சமுத்திரமாந்
தநத்திலேபிறந்தவிடம் பதினாலுசததையுஞ்சுட வந்தவிடத்
தையமுதுசெய்திம். — அன்டேநாயசனாலகங்காததான். எ-து.
இப்படியன்றோபரமேசுவரன்பிரபஞ்சததைதாக்கித்தான். எ-று.
உணகிம்என்றஉம்மை கடைநிலைத்திபகம்.

இசெய்யுள் பிரபஞ்சத்துகிரிஸைகாததாவும் பரமேசு
வானென்பதுகூற்றறு (௨௨)

பாரததனாரிதமேறிப்படைதனைப்பார்த்துச்சாரை
க், கூர்த்தவம்பாலேயெயதுகொன்றசாளேனென்னத்,
தேர்த்தனிவிருநதுமாயை செயதுமால்கொல்லச்செப்பு
ம, வார்த்தைநூலாககிக்கொண்டாய்புரங்கொள் நூனா
தித்திடாயே. (௨௩)

(இ-ள்.) பரமத்தனிரிதமேறிப் படைத்தனைப்பாரதந்தசகாயவைக் கூடத்தவம்பாலேயெய்துகொன்றரசாளேனென்ன எ-து அருச்சுன்னுயித்தஞ்செய்வதாகத்தேரிலேறிநின்ற சத்தருக்கலைப்பாரதது சத்தருக்களாகத்தோன்றிஸ்ரொலலாமென்னுடைய மித்தருக்களாகவிருந்தவிவாகனைக கூரியவம்பாலேகொன்றிராச்சியஞ்செய்வதிலேயெனறுசொல்ல, — தோத்தனிலிருந்துமாயையெய்துமால்கொல்லச்செட்டம் வாராதசைதூலாகிகொண்டாய புரவகொள்துளையிச்சிதடாயே எ-து அவ்னுக்குத்தோப்பா கனுகியகிருஷ்ண நவன்மனநீதேரிடக்கொல்லதுகாரணத்தசாவ முநாமேகொல்லுவதுகா ஸீயலலவென்று மயங்கச்சொன்ன சொல்லையேநூலாகக்கொண்டாயாயின கிரிபுரத்தள்ளாசிவலிங்கத்தைதகவைவிடுமபொருட்டாக விஷ்ணுபுத்தமுனியாகவ்ருந்து தெய்வமொன்றிலேயெனறுமயக்குவித்தது சிவலிங்கத்தைதகவைவிடுத்தநூலையு நீநூலாகக்கொளவாயாக எ-று,

இச்செய்யுள் ஞானநூலுதாததானென்பதனையுங் கிருஷ்ணன்காததாவென்பதனையுமறுத்ததுகூற்றிற்று இதற்குற்றிரிபுரத்தசுராகளைச்சிவபத்திகுலேதநூ தெரிலிருந்துஅருச்சுனனையக் குளையாறபேதித்தம னுயித்தது சுதநாவசியலலவென்பது கருத்து (௨௩)

மாயைதானுயிர்களாகாவுயிராக டாமாயையாகா
மாயவனிவைதானுகானிவைதானுமாயனாகா
வேயுமாமனாதியாகவிதைபசுபாசமென்றே
தாயவன்கலப்பினாலேயெலலாமாயத்தோன்றுவனகான்

(இ-ள்.) மாயைதானுயிர்களாகா. எ-து. மாயையானது ஐட்மாகையாலான்மாககளாகாது, — உயிரகடாமாயையாகா. எ-து ஆன்மாவு மிச்சாஞானக்கிரியைகடையுடைத்தாகையால்ஐட்மாகையாமாயையாகாது. — மாயவனிவைகானகான் எ-து பரம

தோததமனஞ்ஞானசொற்பியென்றாகுமாயை, — ஸ்டமாகிய
மாயையும், ததாசு, ததனாகியவான்மாவுமாகிலிலான், — இவை
தானுமாயனாகு எ-து மாயையுமானமாவங்கூடிப்பருடோதத
மனாகமாட்டாது, — எ-து மாயமாகியவாகவிறைபசுபாசமென்றே,
எ-து மாயையாகியபாசமும், ஸ்டமாகியபசுவுமு(இவையிறறை
புடத்துவாழ்கியபரிபுரமாகிலிலைபொருதுகின்றதாயால், — தூ
யவன்கலப்பிடுவெய்யலலாமாயுதேரென்றுவன்காண எ-து,
நின்மலனாகியகாத்தாசமடையலலையால் சாவமுதநானாகித்
தேரென்றுவன்கலப்பிடுவெய்யலலாமாயுதேரென்றுவன்காண எ-து,
எ-து

இச்செய்யான புருஷோத்தமனமாயையுமாயைக்குக்காத்த
தாவாயுநிறப்பென்பதெனயுமுதுத்தகூற்றிடு (ஞானம்) சித்தது
அசித்ததாகாது, அசித்தது சித்ததாகாது, சித்திறசேஷம்தனேகா
ததா, மாயவாழ்னமவாகசமெனக. (௨௪)

பாசத்தைப்பசுககள்விடுபபதியினையடையமுத்தி
யாசற்றவாகமங்களைநதிடவறிவின்றிவகே
மாசற்றமானமாசாகிமாயையுமுறுவனென்னிற்
கூசிப்பினகொள்ளாரநல்லோருணக்காமிக்குழம்புநாலே

(இ-ள்.) பாசத்தைப்பசுககள்விட்டுப் பதியினையடையமுத்
தி யாசற்றவாகமங்களைநதிட எ-து பாசமாகியவஞ்ஞான
வகளைப் பசுவாகியவான்மாவுகளைகவிட்டுப் பதியாகியகாத்தா
வைக்கூடுதலே முத்தியென்று குறறமில்லாதவாகமங்கள்சொல்
லாநிற்ப, — அறிவின்றிவகேமாசற்றமானமாசாகிமாயையுமுறுவ
னென்னில், எ-து. மாலாகியபுருஷோத்தமன் அஞ்ஞானமு
மா யஞ்ஞானத்தோடுகூடியவான்மாவுமாய்நிற்பனென்றுநீயறி
வின்றியேசொல்லின், — கூசிப்பின்கொள்ளாரநல்லோருணக்கா
மிக்குழம்புநாலே. எ-து, இப்படிவேதாகமங்களுக்குப்பொருந்

தேயர்யுறையனெனதேறியவழி நித்திசினோடே
பொய்யுறிகலமாலைபுகவனபிடிதகித்தது
மாரபினிலுறைத்ததுமாறனசகரபவழிற்றிலைவத்திட்
டோமலிபடைபடைத்தது மாறிபடைவெறிந்தானனதே. (1)

(இ-ள்) தேயர்யுறையனெனதேற. 6-ஆம் நித்தனை பிறகுட்
டாகபின்னேபுகுடமபொருளுரைக்க வுமுனித்திசினோடே
பொய்யுறிகலமாலை 6-ஆம் நினைத்தமனஞ்சுகுசுவபத்தன
கூயத்திசினொருங்கு மோகாரணத்தாலுய்த்தமுண்டாய் மகா
யுத்திதஞ்செய்யப் பருடோத்தமனை— புகுவனபிடித்ததித்தது
மாரபினிலுறைத்ததுமாறனசகரபவழிற்றிலைவத்திட் 6-ஆம்
தித்திசினொருங்குபுடமபொருளுரைக்க வுமுனித்திசினோடே
து மாரபிலேயுறைத்தது— புகுவனபிடித்ததுமுறித்துப் புகு
டோத்தமன்வழிற் றிலைவத்தது— மாமலிபடைபடைத்திடரி
படைவெறிந்தானனதே 6-ஆம் அழகுடன்படுத்தினதோராயுத்த
தைத்ததானோடே படைக்கப் பருடோத்தமனமயவழிவழிவெறிந்
தான மகாரணத்தாலுய்த்ததுமாறனசகரபவழிற்றிலைவத்தது
விசாரிப்பாடாக 6-ஆம்

(இச்செய்யுள் தித்திசினொருங்குபுடமபொருளுரைக்க வுமுனித்திசினோடே
படைபடைத்தது— அயனவிட்டசகரமுடைந்திடுகத த
நிபபையைப் படைக்கப்படத்த தவன் ஓடும் தோலைத்தானெ
னதது. (28)

சூலிகாணியைறபாலலலனசூலியைத்தெதாமுநதூர்வாசன்
மாரினாமாமிதிபபத்திருமறுமாரபனாகி
தூலினாமாபனோனறன்பட்டிடஞ்சுத்தமெனறு
பாலினாகடலானாகேபரிவொடுக்கருவைவைத்தான. (1)

(இ-ள்) சூலிகாணியைறமாலலலன்சூலியைத்தெதாமுநதூர்
வாசன் மாரினாமாமிதிபபத்திருமறுமாரபனாகி 6-ஆம் சூலபா

ணியேகாததா விஷ்ணுவல்லன. பல்பாணியைவழிபாடுசெய்ய, ந்துருவாசமகாருஷி விஷ்ணுவைய யோகாநாத்கோபித்துமா பிலேமிதிடப வாநததாரவாசமகாருஷிபாதமபட்டதழும்புகொ ண்டே திரும, நமா பின்னற்பெயரையடையனாகி, — நூலிளா மாரபெனாநாபட்ட. — டுசுத்தமென்று பாலிஞாகடலாருக கேபர்வொங்கிருநவவையததான். எ-து. நிருபபாறகடலிலேபள் ளிகொளருமவன பிசுமருஷியின்பாதமபட்டவிடஞ்சுத்தமென் றுபிரியததுடன மகாலக்ஷ்மியைய உதமாபிலேவைததாராணைக யால பருஷேதாததமன்மலம்மபாசிவென்ற, வாயாக. எ-து

இசெய்யுள் பருஷேதாததமன நூலவாசமகாருஷிகஞ்சுசுரை ப்படையப்பட்டமைகூற்றது (2, ௩)

தவகுணஞ்ஞயமாலசென்றுதிவவியைசசநகரத்தா லவகுணஞ்செயதனேரூடபபிருகுவநதவனைப்பாரத்துச சிவனலதறியேனாகிவிதுசெயதோனசெறிகப்பததுப பவமெனமொழியமாலும்பயப்பட்டுப்பதறிவீழ்நதான்.)

(இ-ள்) 1. உவகுணஞ்ஞயமாலசென்றுதிவவியைசசநகரத்தா லவகுணஞ்செயதனேரூ. எ-து சிவபருகருணபிருகுவென் னுமமகாருஷியினுடையஸ்ரீயாகியசிவ வியையைப்பருஷேத்த மனஞ்செப்பட்டு அவனைக் கீழ்சுருமபடியிருடியிலலாதசமயத்தி லேசெல்ல வந்ததுபவியையுடன்படாதபடியினாலே யவளுடம லிலேசககரங்கொண்கிருணாகிதமாகியகுறிகளையிடப்போக, — பிருகுவநதவனைப்பாரத்துச சிவனலதறியேனாகிவிதுசெய்தோன் செறிகப்பததுப பவமெனமொழியமாலும்பயப்பட்டுப்பதறிவீழ் நதான். எ-து. பிருகுவென்னுமகாருஷி யவளுடம்பைக்கண்டு யான்சிவனல்லாதுவேறொருகடவுளிலையென்னுஞ் சிவபத்த